This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

18841. f. 71

BREVIARIUM LUMBARIENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris
D. D. JACOBI RICHIER DE CERISY,
Epiſcopi & Domini Lumbarienſis auctori-
tate, ac Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli
conſenſu editum.

PARS VERNA.

TOLOSÆ,

Sumptibus ſuis ediderunt BIBLIOPOLÆ
Uſuum Lumbarienſium.

M. DCC. LXX.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	*Aureus numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dominical.*	*Domin. poſt Epiphan.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.*
1771	5	xiv.	4	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1772	6	xxv.	5	e d	5 †	16 Febr.	4 Mart.
1773	7	vi.	6	c	4 †	7 Febr.	24 Febr.
1774	8	xvij.	7	b	3 †	30 Jan.	16 Febr.
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviiij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	Paſcha.	Aſcenſio Domini.	Pentecoſte.	Feſt. Corp. Chriſti.	Domin. poſt Pentec.	Dominica I. Adv.
1771	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1772	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1773	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1774	3 April.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Dec.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.

In ſequenti Calendario, quantùm licuit, notatum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : ann. *ſignificat anno :* c. ann. *circa annum :* ſ. *ſeculo :* c. med. ſ. *circa medium ſeculi :* c. fin. ſ. *circa finem ſeculi.*

Feſta quæ majuſculis notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	*CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, ET OCTAVA NATIVITATIS EJUSDEM, Solemne-majus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii Magni, Cæſarienſis Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-minus* : obiit 1. Jan. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Semidup.* ann. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Rigoberti, Remenſis Epiſc. *Simplex :* ann. 743.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, *ſine jejunio*, cum *commemorat.* S. Simeonis Stylitæ Anachoretæ : c. ann. 460.
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI, Solemne-majus.* *Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominica.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxij	b	v	9	De Octava Epiph. *Semidup.*
xxj	c	iv	10	De Oct. Epiph. *Semid.* cum *commemor.* S. Pauli primi Eremitæ : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Oct. Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	De Oct. Epiph. *Semid.*
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptiſmus Domini, *Dupl. maj.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſcopi & Eccleſ. Doct. (è 13.) *Duplex-min.* c. an. 368. cum commem.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
				S. Felicis, Preſbyt. Nolani: c. ann. 265.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannofolienſis Abbatis, *Semid.* c. fin. VI. ſ.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Epiſcopi & Doctor. *Semid.* ann. 533. (è 1.)
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Duplex-majus:* an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedr. S. Petri Apoſt. quâ Antiochiæ primùm ſedit deindè Romæ, *Semid.* *Prima ſedes Septuageſimæ.*
xij	e	xiv	19	Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 644. (è 17.)
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Martyris, *Dupl. maj.* circa ann. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Papæ & Mart. ann. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Duplex-maj.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Cyrilli, Alexandrini Epiſcop. & Doctoris, *Semid.* ann. 445.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *commem.* S. Titi, Cretenſis Epiſc. 1. ſ.
vj	d	viij	25	Converſio Sancti Pauli, Apoſtoli, *Dupl. maj.* ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simpl.* ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum qui pro libris ſacris interierunt, *Semid.* ann. 303.
iij	g	v	28	Caroli-Magni, Imperat. & Regis Franciæ, *Semid.* ann. 814.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. *Semid.* (è 28 Dec.) ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ann. 680.
*	c	Prid.	31	*Petri Nolaſci*, San-Papulenſis, *inſtit.* Ordin. B. Mariæ de *Mercede*, *Semid.* ann. 1256.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Epiſcopi & Martyris, (è 20. Dec.) *Semid.* ann. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRG. Solemne-majus.*
xxvij	f	iij	3	Blaſii, Sebaſt. Epiſcopi & Martyris, *Semid.* c. ann. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	Gilberti, Sempringhamenſis Abb. *Semid.* an. 1189. [In Quadrag. *commem.* & ſic de ſequentib.] *Prima ſedes diei Cinerum.*
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanenſis Virginis & Martyris, *Semiduplex* : ann 251.
xxiij	b	viij	6	Amandi [ſive Alani], Trajectenſis Epiſcopi, Vaurenſium Patroni, *Semid.* c. ann. 679.
xxij	c	vij	7	Vedaſti, Atrebatenſis Epiſcopi *Semid.* c. ann. 539.
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Preſb. Inſtit Ord. SS. Trinitatis, *Semid* (è 21. Dec.) ann. 1213.
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandr. Virg. & Mart. *Semid.* an. 249.
xix	f	iv	10	Scholaſticæ, Caſſinenſis Virginis, *Simpl.* c. ann. 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianenſis Abbatis *Semid.* ann. 821.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	Sylvini Toloſæ Nati, Epiſcopi *Semid.* ann. 728.
xj	g	xij	18	Simeonis, Hieroſolymitani Epiſcopi & Mart. *Semid.* ann. 10
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	*c*	*ix*	21	*Ultima ſedes Septuageſimæ.*
vij	*d*	*viij*	22	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Mathiæ, Apoſtoli, *Dupl. maj.* I. ſ.
iv	g	v	25	*In anno Biſſextili.* (Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Fer. 2. poſt Domin. Quinquag.)
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	Martyrum, qui obierunt in caritatis officio erga Peſtilentiâ afflictatos, Alexandriæ, *Semid.* III. ſ.
*	*	*	29	*In anno Biſſextili.*

In annis Biſſextilibus (ii ſunt quibus in Tabula temporaria Feſtorum mobilium, aſſignatur duplex Littera Dominicalis.) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, *nempè, die 24. & 25. undè illi anni Biſſextiles vocantur : & Feſtum S. Matthiæ, quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Biſſextili die 25. celebratur. Littera Dominicalis quæ fuit aſſumpta menſe Januario mutatur in præcedentem.*

Feriâ vj. poſt Cineres fit Officium de Quinque Plagis Chriſti, Duplex-minus.

Feriâ vj. poſt Dominicam tertiam Quadrageſimæ fit Officium de ſancta Corona ſpinea Domini, Duplex-minus.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavenſis Epiſcopi, *Semid.* ann. 550.
xxix	e	vj	2	Tranſlatio S. Majani, Epiſcopi, *Duplex-majus* : IX. ſ. (Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Fer. 3. poſt Domin. Quinquag.)
xxviij	f	v	3	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		MARTIUS.
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	SS. Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginenſium Martyrum, *Semiduplex* : c. ann. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima ſedes Novilunii Paſchalis.*
xxij	e	vij	9	SS. Quadraginta Martyrum, *Semidup.* c. ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima ſedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Hybernorum Apoſtoli, *commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolym. Epiſc. & Mart. *commem.* ann. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima ſedes Paſchæ.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRG. Solemn. majus.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione B. Mariæ Virg. Dupl. min.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtit. Ordin. Minim. *Semid.* ann. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus*: ann. 397. (Si occurrat in Quadrag. transfertur poſt Paſcha.)
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultima ſedes Novilunii Paſch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Juſtini, Religionis Apologiſtæ & Martyris, *Semiduplex*: ann. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joſeph, Sponſi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-majus*: 1. ſ.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *Semid.* c. ann. 303.
v	b	viij	24	Phœbadii, Aginnenſis Epiſcopi, *Semidup.* c. fin. iv. ſ.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* ann. 68. *Ultima ſedes Paſchæ.*
iij	d	vj	26	Cleti (ſeu Anacleti,) Papæ & Martyris, *Semiduplex*: c. ann. 91.
ij	e	v	27	*Polycarpi*, Smyrn. Epiſc. & [illegible]

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		A P R I L I S.
				Mart. (è 26. Mart.) *Semid.* ann. 169.
j	f	iv	28	Martyrum pro Solemnitate Paſchali occiſorum in Africa, *Semid.* ann. 459. (è 5.)
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnit. *Semiduplex :* c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonenſis Epiſc. & Mart. *Semid.* 111. ſ.

M A I U S.

xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apoſtolorum, *Duplex-majus :* 1. ſ.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Epiſc. & Eccleſ. Doct. *Duplex-min.* ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio ſanctæ Crucis, *Solemne-min.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ Tagaſtenſis, *Simplex* : ann. 387.
xxiv	f	iij	5	Orientii, Auſcitani Epiſc. *Semid.* IV. ſ. (è 1.)
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſtoli & Evangeliſtæ, ante Portam Latinam, *Semid.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	Juſtini, Tarbienſis Epiſc. *Semid.* ante ann. 420. fortè III. vel IV. ſ.
xxj	b	viij	8	Theodardi, (*è territorio Toloſano*) Narbonenſis Epiſc. *Semid.* ann. 893.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſc. & Eccleſiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 391.
xix	d	vj	10	*Prima ſedes Pentecoſtes.*
xviij	e	v	11	Mamerti, Viennenſis Epiſcopi, *Semid.* ann. 475.
xvij	f	iv	12	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abbatis, (è 9.) *Semid.* circ. ann. 390.
xvj	g	iij	13	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		MAIUS.
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	Germerii, Toloſani Epiſc. *Duplex-minus* : c. ann. 560.
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœleſtini, Papæ, Congregat. Cœleſtin. Inſtit. *Semid.* ann. 1296.
ix	g	xiij	20	Hilarii, Toloſani Epiſc. *Dupl. min.* IV. ſ.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	Quitteriæ, Virginis & Mart. *Semid.*
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Franciſci Regis, Preſbyt. *Simpl.* ann. 1642.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Toloſ. demùm Monachi, *Semid.* ann. 812. cum Commem. S. Germani, Pariſienſis Epiſcopi : ann. 576.
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	Sylvii, Toloſani Epiſc. *Dupl. min.* IV. ſ.

Dominicâ poſt Pentecoſten fit pro Octava hujus feſti Feſtum SANCTISSIMÆ TRINITATIS, *Solèmne-minus.*

Feriâ quintâ ſequenti fit Officium SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, *Annuale, cum Octava.*

Dominicâ tertiâ poſt Pentecoſten fit Offic. SACRATISSIMI CORDIS *Domini noſtri* JESU CHRISTI, *Solemne-min.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
xxvij	e	Cal.	1	Majani, Epiſcopi, *Solemne-minus* in Eccleſ. Cathedr. *Duplex-majus* in Diœceſi: vi. ſ.
25. xxvj	f	iv	2	SS. Martyrum, Pothini, primi Lugdunenſis Epiſc. Blandinæ & quadraginta ſex aliorum Martyrum, *Semiduplex*: ann. 177
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semiduplex*: ante med. vi. ſ.
xxiij	A	Prid.	4	Marcellini & Petri, Martyrum, *Semid.* ann. 304.
xxij	b	Non.	5	Bonifacii, Moguntini Epiſc. & Mart. *Semid.* ann. 754. vel 755.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgenſis Epiſcopi, Inſtitut. Ordin. Præmonſtratenſis, *Semiduplex*: ann. 1134.
xx	d	vij	7	Eulogii, Preſbyteri & ceterorum Cordubenſium Martyrum, *Semid.* ix. ſ.
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſtoli, *Duplex-maj.* i. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima ſedes Pentecoſtes.*
xiij	d	xviij	14	Exuperii, Epiſcopi Toloſani, *Duplex-minus*: c. initium v. ſ. (*tranſlatio hâc die*: vi. ſ.)
xij	e	xvij	15	Aniani, Aurelianenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 453.
xj	f	xvj	16	SS. Cyrici & Julittæ matris ejus, Martyrum, *Semiduplex*, init. iv. ſ.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
viij	b	xiij	19	SS. Gervaſii & Protaſii, Mediolanenſium Mart. *Semid.* I. vel II. ſ.
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Inſtitut. Ord. Camaldulenſis, *Semid.* c. ann. 1027.
vj	d	xj	21	Raymundi, (*ex Priori Eccleſ. S. Saturnini*,) Barbaſtenſis Epiſc. *Semiduplex* : XII. ſ.
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS - BAPTISTÆ, *Solemne-maj.*
ij	A	vij	25	Tranſlatio S. Saturnini, Mart. Toloſ. Apoſt. & Protopræſulis, *Dupl. min.* ann. 1283.
j	b	vj	26	SS. Joannis & Pauli, Romæ Martyr. *Semid.* c. ann. 362.
*	c	v	27	Creſcentis, primi Viennenſis Epiſc. *Semid.* I. ſ.
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunenſis Epiſc. & Doctoris, & Sociorum ejus, Martyrum, *Dupl. min.* c. ann. 202. cum *commem.* Vigiliæ, *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOST. *Solemn. maj.* c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſtoli, *Dup. maj.* cum *commem.* S. Petri, Apoſt.

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	Martialis, Lemovicenſis Epiſc. (è 30. Junii) *Semid.* III. ſ. cum *commem.* Octavæ SS. Apoſt.
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio B. Mariæ Virginis, *Dup. maj.* cum *commem.* Oct. SS. Apoſt.
xxiv	b	v	3	Raymundi, Preſbyt. & Canon.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JULIUS.
				Eccleſ. S.Saturn. *Semid.* XI. vel XII. ſ. cum *comm.* Octavæ SS. Apoſt.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Apoſtolorum, *Semid.*
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	Octava Petri & Pauli, Apoſtolorum, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Proſperi, Aquitani Doct. *Semid.* V. ſ.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. Felicitatis, Mart. *Semiduplex* : c. ann. 150. (è 29. Dec.)
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abbatis, (è 21. Mart.) *Semid.* ann. 543. [*Tranſlatio hâc die* : c. ann. 653.]
xv	d	iv	12	Honeſti, Preſbyter. ſocii S. Saturnini, *Semid.* III. ſ.
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſcopi & Doct. *Semiduplex* : ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. *Semid.* ann. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doctoris, (è 7. Mart.) *Duplex-min.* ann. 1274. [*Canoniſatio hâc die* : ann. 1323.]
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Preſbyteri, Miſſion. Initit. *Semiduplex* : 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Semid.* circ. ann. 275.
vj	f	xij	21	Victoris, Maſſilienſis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Dupl. min.* I. ſ.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JULIUS.
iv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi ,) Apoſt. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *commem.* S. Chriſtophori, Mart. in Lycia : III. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. min.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Nicomedienſis Martyris , *Semid.* ann. 305. vel 306.
xxix	f	v	28	Nazarii & Celſi , Mediolan. Mart. *Semid.* I. vel II. ſ.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 479.
xxvij	A	iij	30	Germani , Autiſſiod. Epiſcopi , *Semid.* ann. 448. (è 31.)
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ , Preſbyt. *Semid.* ann. 1556.

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Dupl. min.* ann. 44. cum *commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. c. ann. 167. ante Chriſtum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Duplex-minus* : ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Preſbyt. Inſtit. Ordinis Fratrum Prædicat. 1221. *Semid.* (è 6.)
xx	g	Non.	5	Memmii , Catalaunenſis Epiſc. *Simplex* : c. ann. 306.
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-maj.* ann. 28. *vel* 32.
xviij	b	vij	7	Xiſti, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 258. (è 6.)

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis		AUGUSTUS.
xvij	c	vj	8	Cajetani, Preſbyt. Inſtitut. Ord. Theatin. *Semiduplex* : ann. 1547.
xvj	d	v	9	Romani, Mart. *Semid.* ann. 258.
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mart. *Dupl. maj.* ann. 258.
xiv	f	iij	11	Claræ, Virginis, Clariſſ. Abbatiſſæ, *Semidup.* an. 1253.
xiij	g	Prid.	12	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xij	A	Idib.	13	Hyppolyti, Concordiæ & Socior. Mart. *Semid.* ann. 258.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, *Solemne-majus* : I. ſ. 9. lectio Officii Noct. pro *commem.* de voto Ludovici XIII.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Peſſulanum, *Duplex-majus* : ann. 1327. cum *commem.* Octavæ.
viij	e	xvj	17	} De Octava, *Semidup.*
vij	f	xv	18	}
vj	g	xiv	19	Ludovici, Toloſani Epiſcopi, *Dupl. min.* c. fin. ſ. XIII. cum *commem.* Oct.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravallenſis Abbatis, & Eccleſiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 1153. cum *commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	Joannæ-Franciſcæ, Viduæ, Ordinis Sanctimonialium Viſitationis B. Mariæ Fundatricis, *Semidup.* ann. 1641. cum *commem.* Oct.
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex - min.*
ij	d	x	23	Felicis, Gerundæ in Hiſpania, Mart. *Semid.* ann. 304.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſtoli, *Dupl. maj.* I. ſ.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-maj.* ann. 1270.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
xxix	g	vij	26	Cæſarii, Arelatenſis Epiſc. & Doct. *Duplex - minus :* ann. 542.
xxviij	A	vj	27	Licerii, Epiſc. Conſeranenſis, *Semid.* c. med. VI. ſ.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hipponenſis Epiſc. & Eccleſ. Doct. *Dupl. min.* ann. 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptiſtæ, *Dupl. min.* ann. 32.
25. xxv	d	iij	30	Gaudentii, Martyris, apud Convenas, *Semid.* VIII. ſ.
xxiv	e	Prid.	31	

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	Lupi, Senonenſis Epiſc. *Semid.* ann. 628. cum *commem.* S. Ægidii, Abbatis in Occitan. ann. 547. vel 558.
xxij	g	iv	2	Antonini, Martyris, Apamienſium Patroni, *Semiduplex :* III. ſ.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Eccleſ. Doct. *Dupl. min.* ann. 604. (è 12. Mart.) *Ordinatio hac die :* ann. 590.
xx	b	Prid.	4	Lazari, à Chriſto ſuſcitati, & SS. Mariæ & Marthæ, Sororum, Chriſti hoſpitum, *Dupl. min.*
xix	c	Non.	5	Taurini, Auſcitan. Epiſc. & Mart. *Semid.* IV. ſ.
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Preſbyt. *Simplex :* ann. 568.
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS*, Civitatis, necnon Eccleſ. Cathedr. totiuſque Diœceſis Patronæ & titularis, *Annuale.*
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
xiv	A	iv	10	De Octav. *Semid.* cum *commem.* S. Salvii, Albigenſis Epiſc. ann. 584.
xiij	b	iij	11	De Octava, *Semidup.*
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semidup.*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semidup.*
x	e	xviij	14	Exaltatio ſanctæ Crucis, (imperante Conſtantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) *Solemne-minus*, cum *commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativit. B. M. V. *Duplex-majus.*
viij	g	xvj	16	Joannis Chryſoſtomi, Conſtant. Epiſc. & Eccleſ. Doct. *Dupl. min.* ann. 407. (è 14.)
vij	A	xv	17	Cornelii, Papæ & Mart. *Semid.* ann. 252. (è 14.)
vj	b	xiv	18	Camillæ *vel* Cameliæ, Virginis & Mart. (*è territorio Mirapiſcenſi*,) *Semiduplex* : XII. ſ.
v	c	xiij	19	Cypriani, Carthaginenſis Epiſc. Eccleſiæ Doctoris & Mart. *Semidup.* ann. 258. (è 14.)
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apoſtoli & Evangeliſtæ, *Dupl. maj.* I. ſ.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. *Semidup.* ann. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virginis & Protomart. *Semid.* c. fin. I. ſ.
*	A	viij	24	Yſarni, (*è territorio Toloſ.*) Maſſil. Abbatis, *Semid.* ann. 1048.
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambian. Epiſc. & Mart. *Semid.* c. ann. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani, Fratrum Mart. *Semid.* c. init. IV. ſ.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Solemn. min.* Hoc feſtum in Apulia ſumpſit initium : ann. 493. vel 536.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Preſbyt. & Eccleſ. Doct. *Dupl. min.* ann. 420.

OCTOBER.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remenſis Epiſc. *Semid.* (è 13. Jan.) ann. 533.
xxj	b	vj	2	Angelorum Cuſtodum, *Duplex. min.* Inſtit. Pariſ. 1680.
xx	c	v	3	Trophimi, primi Arelatenſis Epiſc. *Semidup.* III. ſ. (è 29. Dec.)
xix	d	iv	4	Franciſci, Aſſiſinatis in Umbria, Inſtit. Ordinis Fratrum Minorum, *Semiduplex :* ann. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Inſtit. Ordin. Carthuſianorum, anno 1101. *Semidup.*
xvj	g	Non.	7	Fidis, Aginnenſis Virginis & Mart. *Semid.* ann. 287. vel 290. (è 6.)
xv	A	viij	8	Nicaſii, Neuſtriæ Apoſtoli, & Sociorum Mart. ac S. Melloni, Eccleſiæ Rothomagenſis Fundatorum, *Semid.* c. II. ſ.
xiv	b	vij	9	Dionyſii, Pariſienſis Epiſc. & Socior. Mart. *Semid.* III. ſ.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacenſis, Laïci, *Simplex :* ann. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Virg. Inſtauratricis Ordin. Carmel. *Semid.* ann. 1582.
vij	b	xvij	16	Bertrandi, Convenarum Epiſc. *Semid.* ann. 1120.
vj	c	*xvj*	*17*	*Gauderici, Agricolæ,* (in *territorio Mirapiſc.*) Simplex : IX. ſ.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
v	d	xv	18	Lucæ, Evangeliſtæ, *Dupl. maj.* I. ſ.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	Capraſii, Martyris Aginnenſis, *Semid.* c. fin. III. ſ.
ij	g	xij	21	Urſulæ & Soc. Virg. & Mart. *Dupl. maj.* ann. 450.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	Romani, Rothomagenſis Epiſc. *Semid.* ann. 646.
xxix	c	ix	24	Eremberti, Epiſc. Toloſ. *Dupl. min.* c. ann. 678.
xxviij	d	viij	25	
xxvij	e	vij	26	Ruſtici, Narbonenſis Epiſc. *Semid.* 460.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apoſt. *Duplex-maj.* I. ſ.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Quintini, Mart. *Semid.* c. ann. 387. (è 31.)
xxij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio.*

				NOVEMBER.
xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM*, *Solemne-majus* : inſtitut. c. ann. 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, *Dupl. maj.* inſtitut. an. 998. *Si ſit Dominica transfertur in diem ſequentem.*
xix	f	iij	3	Papuli, Martyr. *Dupl. min.* III. ſ. cum *commem.* Octavæ.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan. Epiſc. & Card. (è 3.) *Dup. min.* ann. 1584. cum *commem.* Octav.
xvij	A	Non.	5	De Octava, *Semid.*
xvj	b	viij	6	De Octava, *Semid.*
xv	c	vij	7	De Octava, *Semid.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-min.*
xiij	e	v	9	Stremonii, primi Arvernorum Epiſcopi, *Semidupl.* III. ſ.
xij	f	iv	10	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. *Dupl. min.* ann. circiter 461.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſc. *Dupl. min.* ann. 397.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Mart. *Semid*, ann. 655, (è 16, Sept.)
ix	b	Idib.	13	
viij	c	xviij	14	Claudii. Nicoſtrati, Symphoriani, Caſtorii & Simplicii, Mart. *Semid.* III. ſ.
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Aſciſcli & Victoriæ, Fratr. Mart. *Semid.* III. vel IV. ſ.
iv	g	xiv	18	Odonis, Cluniacenſis Abb. *Semiduplex:* ann. 942.
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Viduæ, *Simplex:* ann. 1231.
ij	b	xij	20	Eadmundi, Angliæ Regis, Mart. *Semid.* ann. 870.
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
*	d	x	22	Ceciliæ, Virginis & Martyris, *Semid.* II. vel III. ſ.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 100.
xxviij	f	viij	24	Chryſogoni, Mart. *Semid.* ann. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *Semid.* IV. ſ.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semidup.* c. ann. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	*Prima ſedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Martyris, Toloſanorum Apoſt. & Protopræſulis, *Solemne-minus:* III. ſ.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apoſtoli, *Duplex-maj.* I. ſ.

DOMINICA penultimâ poſt Pentecoſten, celebratur Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ Lumbarienſis, quæ ex conſtanti Majorum traditione ante erectionem præfatæ Eccleſiæ in Cathedralem facta eſt. Et Conſecrationis Altaris Majoris dictæ Eccleſiæ ab Illuſtriſſ. ac Reverendiſſ. D. D. JACOBO RICHIER DE CERISY, Lumbarienſi Epiſc. die 24. Junii 1753. ac omnium Eccleſiarum Diœceſis. Solemne - majus *cum Octava.*

Dominicâ ultimâ poſt Pentecoſten, Octav. Dedicationis Eccleſ. Lumbar. Dupl. maj.

DECEMBER.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomenſis Epiſc. (è 30. Nov.) *Semid.* ann. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Preſbyteri, Indiarum Apoſt. *Semiduplex:* ann. 1552.
xviij	A	iij	3	Petri Chryſol. Ravennenſis Epiſc. & Doct. *Semid.* c. ann. 447. *Ultima ſedes Adventûs.*
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semid.* III. ſ.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis Epiſc. *Semid.* ann. 320. (è 6. Nov.)
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	*CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Solemne-minus,*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damaſi, Papæ, Semid. ann. 384.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
ix	c	Prid.	12	Pauli, primi Narbonenſis Epiſc. *Semid.* III. ſ.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſanæ Virg. & Mart. *Semid.* init. IV. ſ.
vij	e	xix	14	Honorati, Toloſ. Epiſc. *Dupl. min.* III. ſ.
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Gatiani, primi Turonenſ. Epiſc. *commem.* III. ſ.
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſt. *Dupl. maj.* I. ſ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	Anaſtaſiæ, Viduæ, *commem.* ann. 304.
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.* *Si dies 25. 26. 27. aut 28. incidant in Dominicam, illis diebus, nihil fit de Dominica, ſed tunc de Dominica intra Octavam Nativitatis Domini, ſit Officium ritu ſemiduplici die 30. ſine commemoratione Octavæ, ut notatur in Proprio.*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI, Annuale.*
25, xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI, PROTO-MARTYRIS, *Solemne-minus*, ann. 33. cum *comm.* Octav. Natal. Dom.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOST. & EVANG. *Dupl. maj.* initio II. ſ. cum *commem.* Octav. Natal. Dom.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl. maj.* I. ſ. cum *commemorat.* Octav. Natal. Domini.
xxij	f	iv	29	De Octav. Natal. Domini, *Semiduplex*, cum *commemorat.* S. Thomæ, Cantuarienſis *Epiſcopi* & Mart. ann. 1170.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xxj	g	iij	30	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex*, cum *commemoratione* S. Silveſtri, Papæ: ann. 335.

* Hæc Epacta 19. numquàm eſt in uſu, niſi quandò eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

É Typis JOSEPHI DALLES.

RUBRICÆ

RUBRICÆ GENERALES.

RUbricæ in duas Partes dividuntur.

In I. agitur de Officio in genere.

In II. de Modo recitandi Officii.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

OFficium quotidie fit, aut Annuale, aut Solemne, aut Duplex, quæ omnia novem Lectionum ſunt; aut Semiduplex, aut Simplex, quæ ſunt trium tantùm.

Sub his gradibus comprehenditur Officium, aut de Feſto, aut de Dominica, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de beata Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus poſſunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hac I. Parte de Commemorationibus, Occurrentiâ, Tranſlatione, & Concurrentiâ Officii.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

1. OFficium fit Annuale diebus in ſerie Calendarii vel Breviarii notatis, quibus addi debent ipſa dies Dedicationis Eccleſiæ, *Feſtum Patroni* primarii & Feſtum Titularis.

2. De Annuali fit totùm Officium à primis Veſperis uſquè ad Completorium ſequentis diei incluſivè, niſi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de qua infrà, Capite XII.

CAPUT II.

De Officio Solemni.

1. OFficium Solemne, aliud majus, aliud minus.

2. Solemne-majus fit in Anniverſario Dedicationis Eccleſiæ, in Feſto primario S. Inſtitutoris in proprio ordine, in Feſtis Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quaſi Patroni habentur, & diebus in Calendario vel Breviario deſignatis.

3. Solemne-minus fit diebus in Calendario, aut Breviario notatis, quibus addi debent Feſtum Patroni ſecundarii, atque etiam Feſta, quæ ex voto, vel conſuetudine, de licentia Superiorum ſolemniter celebrantur.

4. De Solemni fit totum Officium à primis Veſperis uſquè ad Completorium ſequentis diei incluſivè, niſi *aliter fieri debeat propter concurrentiam* Officii.

CAPUT III.

De Officio Duplici.

1. OFficium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in die Octava Annualium, & Solemnium-majorum Domini: in Feſtis ſecundariis Patroni principalis, ac Titularis; in Feſto Sancti cujus habentur Reliquiæ inſignes, (modò non ſint de earum numero, quibus ſive Romæ, ſive Coloniæ, aut alibi, ad libitum nomen imponitur; de iis enim nequidem fieri debet Commemoratio, niſi interveniat ſpecialis Superiorum licentia;) in Dominicis, primâ Adventûs, primâ Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, & in Albis depoſitis; & in diebus quibus in Calendario, aut Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

3. Duplex-minus fit in die Octava Solemnium-majorum, in omnibus Dominicis, & in diebus in quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-minus.*

4. Officium Duplex habet primas & ſecundas Veſperas integras, niſi aliter fieri debeat propter concurrentiam alterius Officii.

CAPUT IV.

De Officio Semiduplici.

1. OFficium fit Semiduplex in diebus intrà Octavas Annualium & Solemnium-majorum, (niſi aliter notetur.) In Feſtis ſecundariis Patronorum minùs principalium, & in diebus quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

2. Habet primas & ſecundas Veſperas integras, niſi ob concurrentiam alterius Feſti aliter fieri debeat.

CAPUT V.

De Officio Simplici.

1. OFficium fit Simplex in Feſtis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Simplex.*

2. De Simplici fit tantùm à Capitulo Veſperarum præcedentis diei, & terminatur ad Nonam.

CAPUT VI.

De Dominicis.

1. DOminicæ omnes in quatuor claſſes dividuntur.

2. Prima claſſis eſt earum quæ excludunt quæcumque Feſta, etiam Annualia: & ſunt octo ſequentes; prima Adventûs, prima Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, Paſchæ, in Albis depoſitis, Pentecoſtes, & Trinitatis,

3. Secunda earum eſt quæ Annualia & Solemnia-majora admittunt, cetera excludunt: & ſunt ſex ſequentes: ſecunda, tertia & quarta Adventûs; ſecunda, tertia & quarta Quadrageſimæ. Notandum tamen quòd, ſi incidat Feſtum Conceptionis beatæ Mariæ Virginis in Dominicam ſecundam Adventûs, fiet de Feſto juxta morem antiquum, cum Commemoratione Dominicæ.

4. Tertia claſſis earum eſt quæ etiam Solemnia-minora admittunt, cetera excludunt: & ſunt tres ſequentes; Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ.

5. Quarta claſſis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes & per annum vocantur; & cedunt Feſto Duplici-majori, & ſuprà, dieique Octavæ Duplici-minori.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, niſi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà; ac proindè habet primas & ſecundas Veſperas, quas nunquam dimidiat; & ideò, ſi in Sabbato fiat Officium de Sancto cujus Feſtum eſt Duplex-minus, Veſperæ erunt integræ de Dominica ſequenti cum Commemoratione de Feſto illo Duplici. Similiter, *ſi Feriâ ſecundâ* fieri debeat de Duplici-minori, Veſperæ in ipſa Dominica erunt integræ de Dominica cum ſola Commemoratione Feſti ſequentis. De die Octava tamen Duplici-minori quando concurrit cum Dominica dicentur Veſperæ integræ cum ſola Commemoratione Dominicæ.

7. Dominicæ primæ claſſis hoc gaudent privilegio, ut ſive in primis, ſive in ſecundis Veſperis, fiat ſola Commemoratio de concurrente Solemni-minori, aut Duplici-majori. Quòd ſi Feſtum Solemne-minus concurrat cum Dominica ſecundæ vel tertiæ claſſis, ſive in primis, ſive in ſecundis Veſperis, Veſperæ erunt de Feſto cum Commemoratione Dominicæ. Idem erit ritus quoad Duplicia-majora concurrentia cum Dominicis tertiæ claſſis.

8. Dominicale Officium nec transfertur, nec omninò omittitur, niſi in quibuſdam caſibus, de quibus dicetur in Breviario in propriis locis.

CAPUT VII.

De Officio Feriarum.

1. FEriæ aliæ majores, aliæ minores, & inter majores aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

2. *Feriæ* majores *privilegiatæ*, ſunt Vigilia Nata-

lis Domini, Feria IV. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum uſquè ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè uſquè ad Dominicam ſanctiſſimæ Trinitatis. Harum Feriarum Officium nulli alii cedit, nequidem Annuali, & ordinatur in propriis locis.

3. Feriæ majores non privilegiatæ, ſunt Feriæ Adventûs, Quadrageſimæ, Rogationum, Quatuor Temporum, Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis, & omnes Vigiliæ de quibus ſuo loco dicetur.

4. Feriæ Quadrageſimæ nullum admittunt Feſtum niſi feſtivetur à populo; Duplex-minus & ſuprà in his occurrens, transfertur vel anticipatur. De Semiduplici autem & de Simplici fit tantùm Commemoratio.

5. Feriæ Adventûs & aliæ de quibus n. 3. cedunt Officio Semiduplici, aut ſuperiori, & tunc de iis fit Commemoratio in Officio Nocturno, ſi habeant Evangelium proprium, & etiam in Laudibus & Veſperis, exceptis Feriis Rogationum, & Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm.

6. Feriæ minores, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum; & cedunt omni Officio, ſive Feſti Simplicis & ſuprà, ſive de beata Maria in Sabbato.

Caput VIII.

De Officio Vigiliarum.

1. De Vigilia fit Officium pridiè Aſcenſionis & Pentecoſtes, & in diebus in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Vigilia.*

2. Vigiliæ aliæ majores, aliæ minores. Majores ſunt, (præter Vigilias Natalis Domini & Pentecoſtes, de quibus dictum eſt Cap. præcedenti;) Vigiliæ Epiphaniæ Domini, Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, Feſti Omnium Sanctorum, & Patroni ſi Vigiliam habeat; de his fit quâcumque die, etiam Dominicâ, ſi in illam incidant, ut in propriis locis notatur: Quod ſi in una ex his Vigiliis occurrat Feſtum Solemne-minus aut ſuprà, fit de Feſto cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno, & in Laudibus. Si occurrat Duplex quodcumque, anticipatur vel transfertur poſt Octavam. De Semiduplici vel ſimplici occurrente fit tantùm Commemoratio in Laudibus. Vigilia Aſcenſionis inter majores recenſetur, licèt in ea poſſit fieri de Semiduplici occurrente, ſed de ea fiet Commemoratio in Nocturno & Laudi-

bus, etiam in Feſto Annuali.

3. Vigiliæ minores ſunt omnes aliæ Vigiliæ. In his Officium fit ut in Pſalterio ſecundùm Feriam, exceptâ tertiâ Lectione in Officio Nocturno quæ cum ſuo Reſponſorio legitur de Vigilia, exceptis etiam in Laudibus Verſiculo proprio cum Antiphona ad *Benedictus*, & Oratione quæ dicitur etiam ad Horas. Preces dicuntur ad omnes Horas flexis genibus, & fiunt ſuffragia.

4. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Feſto Solemni quocumque aut Annuali feſtivato, anticipatur die præcedenti cum Jejunio (ſi ſit Jejunium.) Si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni-minore non Feſtivato, fit Commemoratio de Vigilia in Nocturno & in Laudibus.

5. De Vigiliis occurrentibus in Adventu, aut in Feriis Quatuor Temporum nihil fit in Officio.

CAPUT IX.

De Officio Octavarum.

1. OCtavæ aliæ aliis ſunt Solemniores, & ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ quatuor *Feſtorum Annualium majorum, ſcilicet Natalis Domini, Paſchæ*, Pentecoſtes & SS. Corporis Chriſti.

3. Intrà Octavam Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Feſto (nequidem Annuali,) præterquàm ſanctorum Stephani, Joannis Evangeliſtæ, & Innocentium: in ultimo triduo non fit de Feſto aliquo, niſi ſit Solemne-minus aut ſuprà. Intrà Octavam Corporis Chriſti non fit de ullo Feſto, niſi ſit Solemne-minus aut ſuprà.

4. Officium intrà Octavas Natalis Domini, & Feſti Corporis Chriſti, & Hebdomadarum Paſchæ & Pentecoſtes fit ut notatur in propriis locis.

5. Ad ſecundum ordinem Octavarum pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Domini, ſive Annualia ſint, ut ſunt in Eccleſiis propriis ipſa dies Dedicationis, & Feſta Myſteriorum quorum titulo quædam conſecratæ ſunt, ut SS. Trinitas, Transfiguratio Domini, Inventio aut Exaltatio Crucis, & ſimilia; ſive Solemnia-majora, ut ſunt Epiphania, Aſcenſio, & ſi quod aliud Feſtum Domini celebretur ritu Solemni-majori, item Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ. Quælibet dies intrà has Octavas eſt *Semiduplex*, admittitque *Duplicia-minora* occurrentia, & ſuprà, non autem Duplicia-minora

tranſlata quæ fiunt poſt Octavam. De Semiduplici autem vel Simplici occurrente fit tantùm Commemoratio eo modo quo notatur Cap. XI. de Commemorationibus. De Dominica occurrente intrà has Octavas, quæ in Breviario locum habent, fit Officium ut ordinatur ſuo loco. De Dominicis verò communibus quæ occurrunt intrà Octavam ipſius diei Dedicationis, aut etiam Anniverſarii ſi non celebretur in Dominica, vel aliorum Myſteriorum in propriis Eccleſiis, ſola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex-majus, ideòque admittit tantùm Solemnia-minora & ſuprà, & Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Feſta ritu Annuali celebrantur.

6. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Solemnium-majorum; intrà eas Officium fit ritu Semiduplici: de Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Veſperis, uſquè ad Capitulum Veſperarum ſequentium excluſivè: reliqua verò ſunt de Octava, cum Commemoratione Feſti. De Duplici verò, etiam tranſlato, fit totum Officium cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item fit Officium ut ſolet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque.* ad Primam. Dies Octava habet Officium Duplex-minus, ideòque admittit Duplicia-majora, & ſuprà; Duplicia verò minora transferuntur.

7. Si duæ Octavæ ſimul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem Octavæ attendenda eſt, non à Solemnitate tantùm, ſed à dignitate Feſti. Et ideò ſi Octava Feſti Solemnis-majoris Domini, & Octava Patroni primarii alicujus loci, cujus Feſtum eſt Annuale, ſimul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni. Excipitur tamen Octava Anniverſarii Dedicationis quæ cedit Octavæ Patroni.

8. Quomodo ordinandum ſit Officium intrà Octavas, habetur in propriis locis. Si quæ autem celebrentur Octavæ in particularibus Eccleſiis, fiet Officium ut notabitur in ſupplemento pro Patronis.

9. A die 16 Decembris incluſivè uſquè ad Natale Domini, & à Feria quarta Cinerum uſquè ad Paſcha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondum abſolutis; quod

& obſervatur à Vigilia Pentecoſtes uſquè ad Trinitatem.

10. Si dies Octava quæcumque incidat in aliquam Dominicam communem per annum, fiet de Octava cum Commemoratione Dominicæ in utriſque Veſperis, Officio Nocturno & Laudibus. Si verò Dominica ſit privilegiata, fiet Officium de Dominica incipiendo à primis Veſperis cum Commemoratione Octavæ: quòd ſi hæc Octava habeat Evangelium diverſum ab Evangelio Feſti, nona Lectio erit de Homilia in hujuſmodi Evangelium, & fiet ſimiliter Commemoratio Octavæ ad Laudes & Veſperas.

11. Si dies Octava habeat Officium proprium & occurrat in Dominica privilegiata, anticipabitur hoc Officium Sabbato præcedenti, & Dominicâ fiet Commemoratio Octavæ ſicut aliis diebus intrà Octavam.

12. Si Feſtum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. & v. poſt Sexageſimam, tunc Feriâ tertiâ ſequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Veſperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ ſunt reliquis diebus in quibus factum eſt de Octava, ſumendo Verſiculum & *Antiphonam ad Magnificat. ex ſecundis Veſperis Feſti*: ſimiliter & Completorium dicitur de Octava, & nihil fit ampliùs de ea.

Caput X.

De Officio aut Commemoratione beatæ Mariæ in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis per annum, præterquàm in Adventu, Quadrageſimâ, Vigiliis cujuſcûmque Feſti, tam occurrentibus quàm anticipatis, intrà Octavas quaſcumque, vel niſi fieri debeat de Feria propter Quatuor Tempora, vel propter Officium Dominicæ Sabbato anticipandum, ut notatur propriis locis, vel niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, fit Officium Simplex de B. Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii diſponitur poſt Officium Dedicationis. Officium iſtud incipit Feriâ ſextâ à Capitulo Veſperarum. De Feſto Simplici Sabbato occurrente, fit tantùm Commemoratio, ſine Lectione.

2. Quando Feriâ ſextâ occurrit Feſtum Duplex aut infrà, fit in Veſperis Commemoratio de B. Maria tanquam de Feſto Simplici. Si verò Officium Feriæ ſextæ ſit de ipſa B. Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Veſperis.

3. Quando non fit Officium de B. Maria in Sabbato propter Feſtum vel

Officium ſuperioris gradûs occurrens, fit Commemoratio de ea in Veſperis Feriæ vj. & in Laudibus Sabbati. Hæc tamen Commemoratio locum non habet in Solemnibus-minoribus & ſuprà, neque intrà Octavas B. Mariæ & Omnium Sanctorum. Omittitur etiam quotiès in Officio fit aliqua Commemoratio de beata Maria, ut in Adventu & toto Tempore à Circumciſione ad Præſentationem Domini, ac etiam quotiès fiunt Suffragia ſive Commemorationes communes in Sabbato.

Caput XI.

De Commemorationibus.

1. Quotieſcumque duo Feſta ſeu Officia eodem die ſimul occurrunt, quorum neutrum transferri aut anticipari debet, tunc Officium fit de digniori cum Commemoratione de minùs digno in utriſque Veſperis, Officio Nocturno, & Laudibus, habitâ tamen ratione gradûs & dignitatis Officii ſive in quo, ſive de quo fit Commemoratio, ut infrà per ordinem aperietur.

2. Commemoratio alia Solemnis, alia ordinaria.

3. Commemoratio ſolemnis fit cùm Feſtum Annuale, vel Solemne-majus *concurrit cum* ſubſequenti *alio Feſto Annuali*, vel Solemni-majore minùs digno. In hoc caſu fit Commemoratio ſolemnis de minùs digno, hoc modo: poſt Orationem Veſperarum, dicto ℣. *Benedicamus.* dicetur integrè Antiphona ad *Magnificat.* de I. Veſperis Feſti ſequentis, vel alia propria, ad cujus tonum decantabitur Pſalmus *Laudate Dominum omnes gentes.* & dicto *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* repetetur integrè Antiphona, in cujus fine non fiet jubilus ſeu neuma: tunc præmiſſo *Dominus vobiſcum.* dicetur Oratio conveniens, quâ completâ cum magna concluſione, & dicto iterùm *Dominus vobiſcum.* cantabitur ſolemniter *Benedicamus.* Eodem ritu à privatim recitantibus fiet illa Commemoratio.

4. Commemoratio ordinaria, quandò & quomodò fiat, per partes exponendum eſt.

5. De Dominicis ſive privilegiatis, ſive communibus, in quocumque Feſto occurrentibus aut concurrentibus, fit Commemoratio in Officio Nocturno, Laudibus & utriſque Veſperis.

[Excipitur ab hac regula Commemoratio Sabbati ante Dominicam quæ occurrere poteſt inter Circumciſionem & Epiphaniam, vel ante Domini-

tam I. poſt Epiphaniam, quando Circumciſio Domini, aut Epiphania Sabbato occurrunt; tunc enim omittitur illa Commemoratio Sabbati, quia non bis in una die de eodem aut quaſi eodem fit Officium.]

6. De Feriis Adventûs fit Commemoratio in Laudibus & utriſque Veſperis Feſti cujuſcumque. Idem dicendum de Feriis Quadrageſimæ, de quibus præterea fit Commemoratio in Officio Nocturno per ultimam Lectionem de Homilia in Evangelium Feriæ, quod obſervatur etiam in Feriis IV. Temporum Adventûs.

7. De Feriis Rogationum & IV. Temporum fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

8. De Vigiliis occurrentibus in Solemnibus-minoribus (non Feſtivatis,) & infrà, fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

9. De Feria vj. poſt Octavam Aſcenſionis fit Commemoratio in Laudibus & Veſperis Feſti cujuſcumque.

10. De die Octava quacumque fit Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus Feſti cujuſlibet etiam Annualis; fit etiam hæc Commemoratio in Officio Nocturno, ſi *dies illa Octava* proprium Evangelium habeat. Excipiuntur Octavæ quæ occurrere poſſunt Tempore Paſchali in Dominicis in quibus fieret de Solemni-minore aut ſuprà, vel in Aſcenſione Domini, tunc enim nulla fit de iis memoria in Officio Nocturno.

11. De die intrà Octavam Annualium vel Solemnium-majorum Domini in quocumque Feſto occurrente, fit Commemoratio in Laudibus & Veſperis.

12. De die intrà Octavam Annualium & Solemnium-majorum non Domini occurrente in Solemni-maiore & ſuprà non fit Commemoratio niſi in ſecundis Veſperis, ſi poſtridiè fiat Officium de Octava. In Solemni-minore & infrà, hæc Commemoratio fit in utriſque Veſperis & Laudibus; excipiendum tamen eſt Feſtum Circumciſionis Domini in quo nulla fit Commemoratio.

13. In I. Veſperis Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, præter Commemorationes privilegiatas de quibus dictum eſt ſuprà, nulla fit Commemoratio niſi de Duplici-majore & ſuprà. In ſecundis autem Veſperis fit Commemoratio de ſequenti Duplici-minore.

14. *In I.* Veſperis Solem-

nium-majorum non Domini, ſit Commemoratio de præcedenti Duplici-minore & ſuprà; in II. Veſperis fit etiam Commemoratio de ſequenti Semiduplici ſi de eo poſtridiè fiat Officium.

15. In Solemnibus-minoribus fit Commemoratio de Semiduplici tam in I. quàm in II. Veſperis, ac in Officio Noĉturno, & Laudibus. Nihil fit de Simplici.

16. In Duplicibus-majoribus & infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuſcumque Officii gradûs inferioris, vel minùs digni; quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

17. Commemorationes fiunt hoc modo: poſt Orationem diei, dictis *Dominus vobiſcum.* & *Benedicamus Domino.* in Veſperis dicitur Antiphona quæ poſita eſt ad *Magnificat.* & in Laudibus, quæ poſita eſt ad *Benedictus.* in Officio de quo fit Commemoratio, ſive in Proprio extet, ſive de Communi ſumatur; poſt Antiphonam dicitur Verſiculus indè ſumendus undè ſumpta eſt Antiphona, ſcilicèt poſt Hymnum Veſperarum, aut Laudum; deindè dicitur Oratio.

18. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, ſit ejuſdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, ſi in Feſto Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridiè in Veſperis pro ejuſmodi memoria ſumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus.* cum Verſiculo Laudum. Ad Laudes verò ſumitur Antiphona quæ in Communi aſſignatur ad *Magnificat.* ſecundarum Veſperarum, cum Verſiculo ibidem poſito. Ad ſecundas denique Veſperas ſumitur Antiphona ad *Magnificat.* cum Verſiculo primarum Veſperarum.

19. Si de Dominica, Vigiliâ, aut Feriâ fiat Commemoratio, Antiphona, Verſiculus, & Oratio, niſi aliter notetur, ſumuntur è proprio de Tempore, vel Proprio Sanctorum.

20. Commemoratio in Officio Nocturno quandò facienda eſt, fit hoc modo; omiſsâ ultimâ Lectione Officii hujus dieì, ponitur Lectio de Evangelio Dominicæ, vel Feriæ majoris, vel Vigiliæ, vel de ſancto.

Illud autem obſervandum eſt, quòd ſi occurrant ſimul Semiduplex & Vigilia in Feſto Duplici & ſuprà, licèt aliundè Vigilia vel Feria major cedat Officio Semiduplici, tamen ultima Lectio in Officio Nocturno

Illius Duplicis ; erit de Evangelio illius Feriæ majoris, quæ proprium haberet Evangelium ; non verò de Semiduplici cujus hoc anno omitteretur Lectio. Ceterùm in Laudibus fiet Commemoratio de Semiduplici ante Commemorationem Feriæ majoris.

21. Quandò contingit plures fieri Commemorationes, ſemper Commemoratio Feſti de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm eſſet memoria.

Caput XIII.

De Occurrentia & Tranſlatione Feſtorum.

1. Si duo Feſta eodem die ſimul occurrant, Officium fit de Feſto ſuperioris gradûs, transfertur verò Feſtum gradûs inferioris, ſi ſit transferendum. Quòd ſi ſint ejuſdem gradûs, Officium fiat de digniori, & transferatur minùs dignum, ſi transferri poſſit.

2. Si Feſtum inferioris gradûs, vel in eodem gradu minùs dignum non ſit tranſferendum, de eo fiat Commemoratio, niſi eam omittendi ratio aliqua intervenerit, ut dictum eſt *Cap. XI. de Commemorationibus.*

3. Annualia & Solemnia quæcumque per Diœceſim feſtivata, hoc *gaudent privilegio, ut quodcumque* Feſtum, etiam Annuale Patroni, in eis occurrens, transferatur in proximiorem diem non impeditam.

4. Semiduplicia & Simplicia nunquam tranferuntur, ſed ſi de eis non fiat Officium, fit Commemoratio ſi facienda ſit, ut dictum eſt *Cap. XI. de Commemorationibus.*

5. Cùm transfertur Officium in quo fieri deberet Commemoratio aliqua, Commemoratio non tranſfertur, ſed fit ſuo die, ſi ſolemnitas diei patiatur ; ſecùs omittitur eo anno.

6. Si Feſta Annualia aut Solemnia Feſtivata tranſferantur, Feſtivantur eo die in quem transferuntur ; cetera Feſta à populo feriata, cùm anticipantur aut transferuntur, non Feſtivantur, ſed de iis ſolùm fit Officium eo die in quem ex anticipatione aut tranſlatione celebranda ſunt ; ſi tamen Duplex-majus tranſferatur è die non feriato, v. g. ſi è die intrà Hebdomadas Paſchæ & Pentecoſtes ; eo die feriabitur in quem fuerit tranſlatum.

8. In Tranſlatione Feſtorum hoc maximè obſervandum eſt, ut de Feſto tranſlato fiat Officium die viciniori ſubſequente non impeditâ : quia verò dierum impeditorum eſt aliquandò longa feries, hac de cauſa quædam Feſta au-

ticipantur, ut notatur in Breviario in propriis locis.

9. Nomine diei impeditæ quæ Feſtum tranſlatum aut anticipandum non admitteret, intelligitur vel Feſtum Semiduplex & ſuprà, vel Feria aliqua privilegiata, vel dies intrà quaſdam Octavas, aut dies Octava quæcumque.

10. Sunt tamen aliqui caſus in quibus dies impedita cederet Feſto tranſlato, aut anticipato: Sic v. g. Feſto Annuntiationis tranſlato in Feriam ij. poſt Dominicam in Albis depoſitis, cedit quodcumque Feſtum etiam Patroni primarii, de quo fiet die ſequenti quodcumque aliud Feſtum occurrat: Sic etiam Feſto Annuali aut Solemni-majori alicubi feſtivato & tranſlato cedit quodcumque aliud Officium gradûs inferioris non feſtivatum.

11. Si Feſtum S. Marci occurrat intrà Hebdomadam Paſchæ, ejus Officium transfertur in primam diem non impeditam poſt Dominicam in Albis depoſitis; Proceſſio autem Litaniarum fit Feriâ ſecundâ poſt eamdem Dominicam in Albis, quocumque Feſto in ea occurrente.

12. Si Feſtum S. Joannis Baptiſtæ occurrat in Feſto Corporis Chriſti, transferetur in Feriam vj. ſequentem: *Vigilia autem* cum jejunio celebrabitur Feriâ iv. præcedenti. Si occurrat Feriâ vj. poſt Octavam dictæ Solemnitatis; Vigilia cum jejunio anticipabitur ſimiliter in Feriam iv. præcedentem: quod & obſervabitur, quandò Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli eâdem Feriâ vj. occurret, ſcilicèt propter celebritatem diei Octavæ Corporis Chriſti.

13. Anticipanda erunt Officia diei Octavæ Epiphaniæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti, quæ diverſa ſunt à Feſtorum ipſorum Officio, & propriis dicata Myſteriis, ubicumque Feſtum Patroni primarii vel Titularis, vel Annivеſarii Dedicationis Eccleſiæ, ipſis diebus occurrens ſolet & debet ritu Annuali vel Solemni à Clero celebrari, vel à populo ipſarum Eccleſiarum feriari. Quod fiet etiam in ſimili caſu de Officio ſanctarum Reliquiarum in die Octava omnium Sanctorum & de omni Officio ſimili quod terminat aliquam Octavam: & tunc in Laudibus & ſecundis Veſperis Feſti quod in die Octava celebrabitur, fiet Commemoratio de Feſto cujus celebrata fuit Octava, ſi ſit Feſtum Domini, non autem de Octava cujuſlibet Sancti, niſi aliter in propriis locis notetur.

14. Si ſecunda dies No-

vembris occurrerit in Dominica, Officium Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum transfertur in Feriam II. ſequentem. In Dominica autem, poſt Veſperas, dicentur Veſperæ Defunctorum.

15. Si plura Feſta transferantur, ſi ſint ejuſdem gradûs, de iis fiet eo ordine quo occurrunt in Calendario, modò tamen non ſint inæqualis dignitatis; aperietur *Cap.* ſequenti n. 2.

16. Quamvis ordinariè non debeat transferri Feſtum in diem aliquo Feſto Semiduplici impeditam, ſi tamen intrà Hebdomadam non reperiretur aliqua Feria libera, aut Feſtum Simplex, in hoc caſu fiet de Feſto tranſlato primâ die non impeditâ Feſto Duplici-minore & ſuprà. Hoc tamen cavendum erit ne Feſtum Semiduplex ſit majoris dignitatis quàm Feſtum tranſlatum; tunc enim in aliam diem transferetur: v. g. non debet transferri Feſtum Martyris aut Pontificis etiam Duplex in diem impeditam Feſto Apoſtoli etiam Semiduplici.

17. Cùm Feſtum habens Octavam transfertur, non transfertur ejus Octava, ſed ſemper ſuo die terminatur; ita ut, v. g. ſi aliquo anno Feſtum celebraretur eo die, qui, ſi non transferretur, eſſet dies ſexta Octavæ, poſtridiè fieret de die ſeptima; ſequenti verò die, de die Octava: ſi verò celebraretur poſt diem in quam incidit Octava, eo anno nullam haberet Octavam.

CAPUT XIII.

De Concurrentia Officii.

1. Cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in II. Veſperis, cum ſequenti in I.

2. In Concurrentia Officii duo conſideranda ſunt, gradus & dignitas. Gradum indicat denuntiatio ſolemnitatis poſita in Calendario aut ſerie Breviarii. Sic Annuale eſt primi gradûs, Solemne-majus ſecundi, & ſic de ceteris. Dignitas autem attendenda eſt ab eo cujus eſt Officium. Sic inter Feſta æqualis gradûs, Officium Feſtorum Domini dignius eſt Officio Feſtorum quorumcumque, quæ non ſunt Domini: Officium de beata Maria, præſtat cuicumque Officio de Sanctis: Officium Angelorum, Officiis S. Joannis Baptiſtæ & S. Joſeph; Officium S. Joannis Baptiſtæ & S. Joſeph, Officio Apoſtolorum; Officium Apoſtolorum Officiis Evan-*geliſtarum*; Officia Evan-

geliſtarum ceteris Officiis Sanctorum : ſed cetera Offiſicia, ſcilicèt Marrtyrum, Pontificum, &c. ſunt ejuſdem inter ſe dignitatis.

3. Sciendum porrò, Feſta Crucis & ſimilia : Item Annuntiationem, Purificationem, & Viſitationem beatæ Mariæ, ipſam quoque Dedicationem Eccleſiæ, & ejuſdem Anniverſarium inter Feſta Domini numerari.

4. Feſta concurrentia quæ ſunt inter ſe æqualis gradûs & dignitatis dimidiant Veſperas : id eſt, in Veſperis fit de præcedenti uſquè ad Capitulum excluſivè, & de ſequenti à Capitulo uſquè ad finem, cum Commemoratione præcedentis. Hac in regula non comprehenditur caſus concurrentiæ alicujus Feſti Duplicis-minoris cum Dominica quacumque etiam Communi, quia ut ſuprà dictum eſt Dominica nunquam dimidiat Veſperas. Non comprehenditur etiam concurrentia tam in I. quàm in II. Veſperis duorum Feſtorum ejuſdem gradûs & dignitatis; quorum unum eſt dies Octava, alterum non item. Sic v. g. in concurrentia diei Octavæ Corporis Chriſti & Viſitationis beatæ Mariæ, in II. Veſperis hujus diei Octavæ, ſola fiet ſubſequentis Feſti Commemoratio.

5. In concurſu duorum Feſtorum Annualium aut Solemnium - majorum quæ non ſunt ejuſdem dignitatis, Veſperæ erunt de digniori cum Commemoratione de minùs digno. Si minùs dignum celebretur poſt Feſtum dignius, Commemoratio de minùs digno eſt Solemnis.

6. Feſta Domini Solemnia-majora hoc habent privilegium, ut ipſorum Veſperæ ſive I. ſive II. integræ ſint, quodcumque Feſtum Annuale Patroni præcedat aut ſubſequatur, & de eo ſola fiat Commemoratio ſive in I. ſive in II. Veſperis.

7. Si Feſta non ſint ejuſdem gradûs; vel ſi, cùm ſint ejuſdem gradûs, non ſint ejuſdem dignitatis, Veſperæ erunt integræ de Feſto ſuperiori vel digniori, cum Commemoratione de Feſto inferiori vel minùs digno.

8. Semiduplex occurrens Feriâ iij. poſt Quinquageſimam non dimidiaret Veſperas cum Semiduplici de quo ſola fieret Commemoratio Feriâ iv. Cinerum; ſed de illo Semiduplici ſubſequente ſola fiet Commemoratio; quia non convenit inchoare Officium quod perficere non licebit.

PARS SECUNDA.

De Horis Officii.

OFficium eſt *Nocturnum*, vel *Diurnum*.

1. Officium Nocturnum, quod etiam *Vigiliarum* nomine nuncupatur, inſtitutum eſt ut celebretur noctu ad exemplum Davidis, qui mediâ nocte ſurgebat ad confitendum Domino: nunc quia in pleriſque locis ex conſenſu Eccleſiæ manè perſolvitur, dicitur vulgato nomine *Matutinum*.

2. Officium Diurnum (ſic nuncupatum, quòd per diem celebrari ſoleat, ad exemplum ejuſdem Davidis, qui ſepties in die laudem dicebat Domino,) in ſeptem Horas dividitur, quæ ſunt; *Laudes*, ſic dictæ à Pſalmis laudum qui hâc horâ Deo cantantur, olim *Matutinæ*, quòd manè perſolverentur, appellatæ: *Prima*, quæ orto ſole ante Officium Capituli: *Tertia*, quæ inter ortum ſolis & meridiem: *Sexta*, quæ meridie ante prandium: *Nona*, quæ inter meridiem & occaſum ſolis: *Veſperæ*, quæ occidente ſole, ſive adveſperaſcente die, ante Cœnam: *Completorium* denique, quod completo die ante cubitum Deo perſolvitur; ſicque omne Officium conſummatur.

3. De his octo Horis & de ipſarum partibus ſigillatim agendum.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Noctis hæc per ordinem dicuntur, niſi aliter quibuſdam diebus notetur: *Pater. Ave. Credo.* ſecretò; deindè: *Domine labia*, &c. *Deus, in adjutorium*, &c. eo modo qui notatur initio Pſalterii. Dicto *Alleluia.* vel *Laus tibi, Domine*, &c. dicitur Invitatorium conveniens, cum Pſalmo *Venite.* hoc ritu.

In Annualibus & Solemnibus quibuſcumque, Invitatorium bis dicitur ante Pſalmum *Venite.* & poſt quemlibet Pſalmi verſum, integrum repetitur: poſt *Gloria.* verò cum *Sicut erat.* repetitur à medio, quod deſignatur per aſteriſcum *; & poſteà adhuc integrè dicitur.

In Duplicibus & Dominicis, idem ſervatur ritus, niſi quòd poſt II. & IV. Verſum repetitur duntaxat à medio.

In Semiduplicibus & infrà, Invitatorium dicitur ſemel integrum ante Pſalmum *Venite.* poſt primum verſum ſimiliter integrum, ſicut & poſt *Gloria Patri*, &c. poſt alios verſus *à medio* tantùm repetitur.

Poſteà dicitur Hymnus.

Hymnum ſequuntur Pſalmi & Lectiones, ſed diverſâ ratione, pro diverſitate Officii.

2. In Duplicibus & ſuprà, (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi (in Annualibus & Solemnibus-majoribus de Dominica, vel proprii; in ceteris de Feria) cum totidem Antiphonis, tribus Verſiculis, novem Lectionibus ac Reſponſoriis, per tres Nocturnos diſtinctis hoc modo.

3. In I. Nocturno dicuntur tres Pſalmi, cum tribus Antiphonis quæ inchoantur tantùm ante Pſalmos, & poſt Pſalmos integræ dicuntur, (quod obſervatur in omni Officio, niſi aliter notetur:) ſi autem Officium abſque cantu recitetur, Pſalmi inchoantur abſque Antiphonarum impoſitione. Antiphonam tertiam ſequitur Verſiculus, poſt quem dicitur ſecretò, *Pater noſter.* uſquè ad, *Et ne nos*, &c. quod clarâ voce pronuntiatur, (quod & in aliis Horis obſervatur in Choro, quandò in ipſis dicitur Oratio Dominica;) ſequitur Abſolutio, deindè tres Lectiones, quarum quamlibet præcedit Benedictio, quam Lector petit, dicens: *Jube domne benedicere.* (apud Moniales Lectrix dicit, *domna.*) *Solus* vel ſola recitans dicit abſolutè Benedictionem. Abſolutiones autem & Benedictiones reperiuntur ad calcem Pſalterii ante Proprium de Tempore.

4. Lectiones deſumuntur ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt, (niſi aliæ propriæ de Scriptura aſſignentur, quod fit in Annualibus & Solemnibus-majoribus, ac etiam in quibuſdam aliis Feſtis, ut notatur ſuo loco.)

5. Notandum autem quod initia Librorum ſacræ Scripturæ nunquàm omittuntur; undè ſi in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, tunc initium Libri ponitur die ſequenti. Quòd ſi contingat etiam in hac die ſequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdùm poteſt quandò leguntur Prophetæ minores; tunc prima Lectio erit de initio Libri die præcedente poſiti; ſecunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipſo die occurrentis, niſi ſit Dominica, in cujus Officio Lectiones aſſignatæ in Breviario nunquàm mutantur. Itaque ſi Sabbatis ante & poſt Dominicam XXIV. poſt Pentecoſten celebretur aliquod Feſtum propriam habens Scripturam, initia *Michææ*

& *Malachiæ* quæ duobus illis Sabbatis aſſignantur, legentur die præcedenti, *Michæas* quidem pro tertia Lectione poſt duas priores de initio *Jonæ* : *Malachias* autem loco trium Lectionum de *Zacharia*. Tandèm ſi tribus continuis diebus ſint Initia Librorum, verbi gratiâ, Feriâ iij. iv. & v. Hebdomadæ XXIV. poſt Pentecoſten, duabus autem Feriis, ſcilicet iij. & iv. fiant Officia proprias Lectiones habentia, & Feriâ v. fiat de Semiduplici, tunc Initium Libri occurrens Feriâ iij. legetur Feriâ ij. pro ſecunda Lectione: Initium verò Libri occurrens Feriâ iv. legetur pro prima Lectione in Feria v. & Initium Libri occurrens Feriâ v. legetur in ipſa Feriâ v. pro ſecunda Lectione, (in hoc autem & ſimili caſu, etiam extra Chorum, legetur tantùm prima Lectio ex tribus aſſignatis in qualibet Feriâ,) duæ verò Lectiones Officii Semiduplicis in unam jungentur pro tertia Lectione, modò ſint ejuſdem auctoris & ſub eodem titulo, aliàs legetur tantùm prima, ut dicetur infrà n. 13. Si autem Feriâ v. fiat de Feſto Duplici, tria Initia Librorum, ſcilicet Feriæ iij. iv. & v. legentur pro tribus Lectionibus I. Nocturni ejuſdem Feſti.

Evenire tamen poteſt ut per tres dies continuos non poſſint poni Initia Librorum, tunc ut ſuprà dictum eſt, Initia Librorum, quæ locum habere non poſſunt poſt tres dies impeditos, legentur partim die præcedenti; ita ut in diebus præcedentibus vel ſubſequentibus tres dies impeditos legantur omiſſa Initia Librorum. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Feſtum habens Scripturam propriam, non reſumuntur, ſed eo anno omittuntur, niſi, ut dictum eſt, ſint Initia Librorum.

Licèt in Breviario vel in Brevi ſæpe ſæpius notetur Lectiones Scripturæ ſacræ è duabus vel tribus in unam cogendas vel jungendas, id ad recitationem dumtaxat privatam ſpectat: enim verò in Choro & ubicumque Officium cantatur, Lectiones ſejunctæ leguntur, unica ſcilicet ante quodlibet Reſponſorium, omiſſâ alterâ vel duabus Lectionibus, prout Officium eſt Simplex vel Semiduplex.

6. Lectiones de Scriptura leguntur cum titulo Libri de quo ſumuntur, & quælibet ſic concluditur: *Tu autem, Domine, miſerere noſtri.* & reſpondetur, *Deo gratias.* niſi aliter

in propriis locis notetur.

7. Quamlibet Lectionem ſequitur Reſponſorium; Reſponſoria autem dicuntur ut in Proprio de Tempore, ſi Officium fiat de Tempore; ſi verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamſi Lectiones fuerint de Tempore.

8. In Reſponſoriis tres partes diſtingui ſolent, quarum prima *Initium*, ſecunda *Reclamatio*, tertia *Verſus* dicitur. Reclamatio diſtinguitur ab Initio per Aſteriſcum *, & ſemper poſt verſum integra repetitur. Poſt Verſum & reclamationem additur *Gloria Patri.* ad tertium Reſponſorium, quod obſervatur in duobus aliis Nocturnis, (niſi aliter in propriis locis notetur;) & poſt *Gloria Patri.* iterùm repetitur Reclamatio; vel ſi diviſionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ † ſignatur; & hic Ritus obſervatur in omnibus Duplicibus & Dominicis.

9. Præterea in Annualibus, *Gloria Patri.* cum Reclamatione ad omnia Reſponſoria dicitur; inſuper ad tertium Reſponſorium, poſt Reclamationem quæ ſequitur *Gloria Patri.* fit *Reſumptio* integra Reſponſorii, id eſt, Repetitio ab *initio uſquè* ad Verſum excluſivè; & ſic in ſecundo & tertio Nocturno. In Solemnibus-majoribus omiſſâ Reclamatione poſt *Gloria Patri.* in tertio Reſponſorio, fit Reſumptio integra Reſponſorii, & ſic in aliis Nocturnis. In Solemnibus-minoribus Reſponſoria dicuntur ut in Duplicibus, ultimo tertii Nocturni excepto, quod omiſſâ Reclamatione poſt *Gloria Patri.* reſumitur ab initio uſquè ad Verſum.

10. In II. Nocturno dicuntur alii tres Pſalmi, cum totidem Antiphonis, Verſiculus alius, *Pater noſter.* Abſolutio & Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, & in Feſtis Domini; aliàs de B. M. V. aut de Sanctis: tres Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, cum titulo & nomine auctoris, aut de vita illius Sancti de quo fit Officium; & poſt quamlibet Lectionem, unum Reſponſorium eo ritu quo ſuprà, n. 8. & 9.

11. In III. Nocturno alii tres Pſalmi, cum Antiphonis, Verſiculo, *Pater noſter, &c.* ut ſuprà; leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Feſto, ſecundùm qualitatem Officii; & primæ Lectioni de Homilia ſemper præponitur principium Evangelii

de quo eſt Homilia, cui etiam præponitur titulus, & nomen auctoris. Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cum occurrunt, obſervetur quod dictum eſt ſuprà, in prima Parte. Cap. XI. *de Commemorat.* n. 20. Poſt ſingulas Lectiones additur unum Reſponſorium, eo ritu quo ſuprà n. 8. & 9. & poſt ultimum Reſponſorium dicitur *Te Deum.* niſi aliter notetur: poſt *Te Deum.* vel quandò non dicitur, poſt ultimum Reſponſorium (quod in eo caſu reſumitur poſt *Gloria Patri.* ab initio uſquè ad ℣.) dicitur Verſus Sacerdotalis, (ſi ſit dicendus:) quo dicto, inchoantur Laudes, ut infrà; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà, n. 16.

12. In Feſtis Semiduplicibus, & Simplicibus, poſt Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de communi ſecundùm Feriam, ſcilicet Feriâ ij. & v. ex I. Nocturno, Feriâ iij. & vj. ex II. Nocturno, Feriâ iv. & Sabbato ex III. Nocturno; tres videlicet *Pſalmi ſub una Antiphona; poſt Verſiculum Pater noſter.* deindè Abſolutio, & tres Lectiones ſub tribus benedictionibus de Feria ſi ſit dies intrà Octavam Domini, aliàs de beata Maria aut de Sanctis.

13. Si Officium ſit Semiduplex, Lectio j. erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; tùm ij. & iij. de Feſto, ſi verò legenda ſint duo Initia Librorum Scripturæ, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ita ut in prima & ſecunda Lectione poni poſſint duo illa initia Librorum. Hæc tamen regula locum non habet quandò Lectiones de Sancto non ſunt ſub eodem titulo, tunc enim legitur tantùm prima, & eo anno omittitur ſecunda. Similiter ſi legendum ſit pro tertia Lectione Evangelium cum Homilia propter aliquam Feriam majorem occurrentem, tunc duæ Lectiones de Sancto in unam cogentur ſi ſint ſub eodem titulo. In Simplicibus verò j. & ij. Lectio de Scriptura occurrente; prima videlicèt ſola, ſecunda, ex duabus aliis in unam junctis, tertia de Feſto. Poſt unamquamque Lectionem dicitur unum Reſponſorium ex proprio, vel ex *Nocturno* de Communi undè deſumptæ ſunt Antipho-

næ, ad ultimum Reſponſorium additur *Gloria Patri.* & fit reclamatio. Poſteà dicitur *Te Deum.* deinde Verſus Sacerdotalis.

14. In Officio Feriæ (extra Tempus Paſchale) Invitatorium & Hymnus, ſi non ſint in Proprio de Tempore, de Pſalterio ſumuntur; deindè novem Pſalmi de Pſalterio ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo, ut in Proprio de Tempore, aut in Pſalterio. Poſt Verſiculum, *Pater noſter.* Abſolutio, & tres Lectiones ſub tribus Benedictionibus prout ordinantur poſt Pſalterium. Lectiones erunt de Scriptura occurrente, in Proprio de Tempore, niſi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum ſua Homilia, vel Commemoratio facienda ſit de Sancto per Lectionem de Vita illius; tunc enim tres Lectiones de Scriptura in duas rediguntur. Poſt ſingulas Lectiones dicitur Reſponſorium ut notatur in Proprio de Tempore, deindè Verſus Sacerdotalis.

15. In Vigiliis ſive Solemnibus, ſive Simplicibus Officium fit ut notatur in propriis locis.

16. Verſum Sacerdotalem communiter ſequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur *Oratio de* Laudibus *eodem ritu quo* ad ceteras horas. In Feriis majoribus (extra Tempus Paſchale) ante Orationem, dicuntur flexis genibus preces poſitæ ad Tertiam.

17. Tempore Paſchali, id eſt à Dominica Reſurrectionis ad Sabbatum poſt Pentecoſten incluſivè, tàm in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, conſtans tribus Pſalmis, qui ſunt proprii, vel de tertio Nocturno Dominicæ in Annualibus & Solemnibus majoribus; in aliis de Feriâ prout notantur in Proprio de Tempore, ſub tribus Antiphonis in Duplicibus & ſuprà, ſub unica vero in Semiduplicibus & infrà quæ in Officio de Sanctis (ſi propria non adſit) eſt ultima è tribus in Communi SS. poſitis. Sequitur Verſiculus, deindè Abſolutio & Benedictiones de Tempore Paſchali præterquàm in Officiis B. Mariæ.

18. In Annualibus & Solemnibus quibuſcumque, prima Lectio erit de Scriptura; ſecunda de Hiſtoria Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Feſtis Lectiones ordinabuntur ſicut alio tempore ordinantur, quandò tres tantùm leguntur Lectiones.

npore Paſchali,
habente Evan-
a Homilia ad
ſocturnum, fa-
Commemoratio
ccurrente, quod
angelium cum
rima Lectio erit
ra, tribus in
is; ſecunda, de
abus pariter in
ctis; tertia, de
& Homilia Of-
rentis, de quo
ſt Commemora-
l ſi Feſtum ha-
gelium cum Ho-
etur pro ſecunda
omiſſâ Lectione
vel de Sermone,
ectio erit de Ho-
cii cujus facien-
mmemoratio. Si
liquam Octavam
em in una ex Do-
'emporis Paſcha-
aberentur Homi-
tetur illa quæ eſt
cujus tamen fiet
oratio in Laudi-
Commemoratio
Dominica.

P U T I I.

Laudibus.

Laudes (dictis
iter. & *Ave.* ſi ſe-
ab Officio Noc-
dicitur abſolutè,
adjutorium. ut
deindè Pſalmi &
n cum Antiphonis
onvenientibus, ut
in Pſalterio pro
ue Hebdomadæ

die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Pſalmi dicuntur de Dominica cum Cantico proprio ſi habeatur. In Solemnibus-minoribus & infrà (niſi aliter notetur) Pſalmi ſunt de Feria cum Cantico aſſignato pro Feſtis, niſi proprium habeant.

3. In Semiduplicibus & ſuprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ ſi non adſint propriæ, ſumuntur de Communi. At in Feſtis Simplicibus, Pſalmi dicuntur ſub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intrà Octavas, ſub quarta Antiphona de Laudibus Feſti, niſi propria aſſignetur.

4. Poſt Pſalmos (niſi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum *Benedictus.* cum Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & ſuprà dicitur integra ante & poſt Canticum, deindè Oratio; omnia pro qualitate Officii.

5. In Feriis quæ non habent Orationem propriam, dicitur Oratio præcedentis Dominicæ.

6. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiſcum.* non tamen ab eo qui ſolus recitat, nec ab eo qui non

eſt ſaltèm in Ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præſente Sacerdote, niſi de illius licentia; ſed ab iis ejus loco dicitur, *Domine, exaudi*, &c. deindè, *Oremus*. In fine Orationis, poſtquàm reſponſum fuerit, *Amen*. repetitur *Dominus vobiſcum*. vel *Domine, exaudi*. poſteà *Benedicamus*. & reſpondetur *Deo gratias*. quod ſemper ſervatur in fine primæ Orationis, ſive unica, ſive plures dicantur.

7. Si plures Orationes dicendæ ſint (ratione Commemorationum) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona & Verſiculus ut in proprio vel in Communi & ſumitur Antiphona quæ poſita eſt ad *Benedictus*. cum Verſiculo qui ſequitur Hymnum Laudum, deindè *Oremus*. & poſt ultimam Orationem concluſam ut dicetur infrà n. 9. iterum repetitur *Dominus vobiſcum*. vel, *Domine, exaudi*. & *Benedicamus*. Poſt *Deo gratias*. ſtatim ſecretò dicitur Verſus *Fidelium animæ*. & *Pater noſter*. ſi aliud Officium non ſequatur.

8. Preces Feriales quæ reperiuntur ad calcem Pſalterii dicuntur in Feriis Adventûs & Quadrageſimæ & quoties notantur in Breviario. Dicuntur autem *poſt Antiphonam* ad *Benedictus*. ante *Dominus vobiſcum*. & quidem flexis genibus, omnibus converſis ad Altare excepto Celebrante qui ſolus genua flectit converſus ad Chorum, & incipit *Kyrie*. & in eodem ritu cetera proſequitur uſquè ad *Dominus vobiſcum* ad hunc Verſum ſurgit; & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, ceteris uſquè ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare converſis.

9. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, ſic concluditur; *Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum*. ℟. *Amen*. Si ad Filium, per *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſecula*, &c. Si in principio vel ſerie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum noſtrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs ſancti, dicitur: *In unitate ejuſdem Spiritûs ſancti Deus*, &c.

10. Quando plures Orationes dicuntur, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna Concluſione, ut ſuprà. Intermediæ au-

tum ſic concluduntur : *Per Chriſtum Dominum noſtrum.* ℟. *Amen.* vel : *Per eumdem Chriſtum*, &c. vel *Qui vivis & regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel : *Qui tecum vivit & regnat Deus.* ℟. *Amen.*

11. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus.* & levis pauſa, præterquàm in Officio Defunctorum & in Litaniis cùm plures Orationes dicuntur conjunctìm ſub uno *Oremus.*

12. In Orationibus & Verſiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen Sancti de quo fit Officium vel Commemoratio, vel nomen Baptiſmale ejus de quo fit mentio.

CAPUT III.
De Prima.

1. AD Primam, dictis ſecretò *Pater.* & *Ave.* (ſi ſeparetur ab Officio præcedenti) dicitur, *Deus, in adjutorium.* & Hymnus *Jam lucis.* cum Doxologia convenienti.

2. Quotiès ad Officium Nocturnum dicti ſunt Pſalmi proprii, vel de Dominica, dicuntur etiam ad Primam tres Pſalmi de Dominica, aliàs dicuntur Pſalmi Feriales, ſub Antiphona prima de Laudibus, niſi ſit propria.

3. In Dominicis, quandò fit Officium de Dominica, dicitur poſt *Pſalmos* (niſi aliter notetur) Symbolum *Quicumque.* Omittitur enim in Dominicis occurrentibus intrà Octavas Annualium & Solemnium-majorum Domini, quandò fit de Dominica intrà eaſdem Octavas; ac etiam quotiès fit de Feſto Duplici-majore & ſuprà, vel de die Octava in Dominica quacumque. Excipitur tamen Dominica in Albis & Feſtum SS. Trinitatis in quibus ſemper dicitur.

4. Poſt Capitulum quod indè ſumitur undè Pſalmi deſumpti ſunt, (niſi aliter notetur) dicitur Reſponſorium breve, *Chriſte, Fili.* (cujus Verſus variatur pro diverſitate Temporis ac Feſtorum) tùm Verſiculus *Exurge*, deindè Preces, ſi dicendæ ſint, & cetera prout notantur in Pſalterio.

5. Poſt Orationem Primæ, dicto *Benedicamus.* vel ſi dicatur in Choro Officium parvum B. Mariæ, eo abſoluto, ſequitur Officium Capitulare, quod fit eo modo quo notatur in Pſalterio.

CAPUT IV.
De Horis Tertia, Sexta & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam & Nonam, dictis ſecretò *Pater.* & *Ave.* ſi ſeparentur ab Officio præcedenti, dicitur *Deus, in ad-*

juto*r*ium. & Hymnus cum Doxologia convenienti: deindè dicuntur tres Pſalmi vel de Dominica vel de Feria ut dictum eſt ſuprà C. 3. n. 2. ſub Antiphona quæ ad Tertiam eſt ſecunda de Laudibus, ad Sextam tertia, ad Nonam quinta, niſi pro ſingulis horis ſit propria. Sequitur Capitulum cum Reſponſorio brevi & Verſiculo pro qualitate Officii.

2. In Solemnibus & ſuprà (præterquàm à Septuageſima ad Paſcha,) in Duplicibus-majoribus Domini, intrà Octavas Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, & toto Tempore Paſchali, in fine Reſponſoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Verſum dicuntur duo *Alleluia.* quæ etiam poſt dictum Verſum pro Reclamatione repetuntur. Ad Verſiculum qui poſt *Gloria Patri.* & repetitionem integram cujuſcumque Reſponſorii brevis ſubjicitur, nunquàm dicitur *Alleluia.* nec ad reſponſionem ejus.

3. Poſt Reſponſorium breve & Verſiculum (niſi dicendæ ſint preces) dicitur *Dominus vobiſcum.* vel *Domine, exaudi.* & Oratio de Laudibus (niſi aliter notetur.) Poſt Orationem repetitur *Dominus vobiſcum.* vel *Domine exaudi.* & dicto *Benedicamus Domino.* ſubjungitur ſecretò *Fidelium animæ.* deindè *Pater.* niſi alia ſequatur Hora.

CAPUT V.

De Veſperis.

1. AD Veſperas; dictis ſecretò *Pater.* & *Ave.* (ſi ſeparentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium.* deindè quinque Pſalmi (de Feria in primis Veſperis Feſtorum quorumcumque, ac etiam in ſecundis Veſperis Solemnium-minorum & infrà, niſi aliter notetur: de Dominica verò vel proprii, quotiès ad Horas dicti ſunt Pſalmi de Dominica) cum quinque Antiphonis, in utriſque Veſperis Duplicium-minorum & ſuprà, nec non in ſecundis Veſperis Feſtorum Semiduplicium in quorum primis Veſperis Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona vel propria vel prima de communi; quod etiam ſervatur in Veſperis dierum intrà Octavas, niſi aliter notetur.

2. Sequitur Reſponſorium in Duplicibus-majoribus & ſuprà, quod in Annualibus dictâ Reclamatione poſt *Gloria Patri.* reſumitur à principio uſquè ad Verſum. In Solemnibus, omiſsâ iſtâ Reclamatione reſumitur tantùm poſt *Gloria Patri.* In Duplicibus-majoribus fit ſola

ſola Reclamatio poſt *Gloria Patri*.

3. In ſecundis Veſperis Slemnium-minorum & ſuprà loco Reſponſorii dicitur duplex *Alleluia*. cum Verſu in cujus fine repetitur ſemel *Alleluia*. præterquàm à Septuageſima uſquè ad Paſcha.

4. Poſt Reſponſorium aut Verſum Alleluiaticum, vel ſi neutrum dicatur, poſt Capitulum, ſequitur Hymnus, Verſiculus, deindè Canticum *Magnificat*. cum ſua Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & ſuprà dicitur integra antè & poſt Canticum. Sequuntur preces ſi dicendæ ſint, poſteà Oratio eodem ritu quo ad alias Horas.

5. Dicto, *Benedicamus*. fiunt Commemorationes ſi faciendæ ſint, ut notatur in decurſu Breviarii, deindè in Feriis à Septuageſima ad Dominicam Paſſionis & à Feſto SS. Trinitatis uſquè ad Adventum fiunt Suffragia ut reperiuntur ad calcem Pſalterii in Ordinario Horarum.

6. Excipiuntur ab hoc ritu Veſperæ quorumdam Officiorum quæ dicuntur ut in ſingulis locis notantur.

Caput VI.

De Completorio.

1. AD Completorium Lector incipit Abſolutè *Jube, Domne*. & acceptâ *Benedictione* legit Lectionem brevem de novo Teſtamento in cujus fine dicit *Tu autem*.

2. Dicto ℣. *Converte nos, &c.* fit Confeſſio ut notatur in Pſalterio, deindè dicitur *Deus, in adjutórium meum*, &c.

3. Si ad Veſperas dicti ſint Pſalmi proprii vel de Dominica, dicuntur etiam ad Completorium de Dominica, (niſi aliter proprio loco notetur,) aliàs dicuntur Pſalmi Feriales, cum Antiphona de Pſalterio, vel de Proprio aut de Communi. Hymnus, (niſi proprius adſit, ut contingit in quibuſdam Feſtis & Octavis,) Capitulum, & cetera omnia prout notantur in Pſalterio, vel Proprio de Tempore, exceptâ Antiphoná ad *Nunc dimittis*. quæ indè deſumitur undè deſumpta eſt Antiphona ſuper Pſalmos.

4. Quandò dicendæ ſint preces ante Orationem, notatur in propriis locis.

5. Dicto *Fidelium animæ*. dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, flexis genibus, exceptis Dominicis & Feſtis Domini à primis Veſperis uſquè ad Completorium diei Feſti, excepto etiam toto Tempore Paſchali.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò: *Pater. Ave. Credo.* Poſtremò fit Suffragium pro defunc-

tis, ſi non factum fuerit ad Primam, & tunc omittitur *Fidelium animæ*, *&c.*

6. Excipitur ab hac regula Completorium à Feria IV. Majoris Hebdomadæ uſque ad Sabbatum in Albis incluſivè, quibus diebus fit ut notatur proprio loco.

CAPUT VII.

De Canticis ad Laudes.

1. IN Annualibus & Solemnibus-majoribus Domini, nec non in Anniverſario Dedicationis, Canticum in Laudibus aſſignatum dicitur per Octavam, etiam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.

2. Canticum diei Aſcenſionis dicitur Feriâ vj. poſt eamdem Octavam, quocumque Feſto in ea occurrente, niſi proprium habeat.

3. Canticum Feſti Omnium Sanctorum dicitur per Octavam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.

4. In aliis quibuſcumque Annualibus & Solemnibus-majoribus, Canticum eorumdem Feſtorum dicitur per Octavam, quandò fit de ea tantùm, niſi alicubi aliter notetur.

CAPUT VIII.

De Doxologiis ad Horas.

1. DOxologiæ aſſignatæ ad Horas in Proprio de Tempore ab Adventu uſquè ad Pentecoſten dicuntur ſingulis diebus ad Horas in Feſtis Sanctorum, præterquàm in Solemnibus & ſuprà, eorumque Octavis, in quibus dicitur Doxologia de Feſto cujus fit Octava. Excipiuntur tamen intrà Octavas, Dominicæ Adventus, nec non Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ, in quorum Officio ſemper dicitur Doxologia de Tempore.

2. A Feriâ ij. poſt Feſtum SS. Trinitatis uſquè ad Adventum, Doxologiæ aſſignatæ ad Horas in Proprio & Communi Sanctorum ſemper dicuntur in eorum Officio ad Horas & Completorium, præterquàm intrà Octavas.

3. Intra Octavam Feſti Corporis Chriſti dicitur ad Horas Doxologia de eodem Feſto, quocumque alio Feſto occurrente, etiamſi habeat propriam Doxologiam. Idem dicendum de Feſtis occurrentibus intrà Octavam Natalis Domini.

4. Intra quaſcumque alias Octavas occurrentes à Feria ij. poſt Dominicam SS. Trinitatis uſquè ad Adventum dicitur ad Horas & Completorium Doxologia de Feſto cujus fit Octava, etiam in Feſtis occurrentibus, exceptis Solemnibus quibuſcumque ac Duplicibus-majoribus Domini & B. Mariæ,

Caput IX.

De Hymnis Completorii.

1. AB Adventu uſquè ad Sabbatum excluſivè intrà Octavam Pentecoſtes, dicitur ſingulis diebus Hymnus de Tempore, etiam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.

2. A Sabbato ante Dominicam SS. Trinitatis uſquè ad Adventum, dicitur Hymnus de Pſalterio *Grates.* cum Doxologia unicuique Officio conveniente.

3. Sunt aliqua Feſta quæ peculiarem habent Hymnum, in his, omiſſo Hymno de Pſalterio, dicitur Hymnus de Feſto.

4. Intrà Octavas quæ peculiarem habent Hymnum, dicitur per Octavam Hymnus de Feſto, cujus fit Octava, niſi Feſta intrà Octavas occurrentia proprium habeant Hymnum, vel niſi alicubi aliter notetur.

APPENDIX AD RUBRICAS.

Caput I.

De Officio parvo beatæ Mariæ.

QUotiès Officium parvum B. Mariæ dicitur in choro, ſingulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes & Veſperæ dicuntur ante Suffragium de Sanctis. Prima, poſt Primam diei, ante Officium Capituli: Tertia poſt *Benedicamus.* Tertiæ; & ſic de ceteris Horis.

Caput II.

De Pſalmis Pœnitentialibus, & aliis uſquè ad finem Breviarii.

1. PSalmi Pœnitentiales dicuntur in Choro flexis genibus Feriâ quartâ Cinerum, ac Feriâ quintâ in Cœna *Domini, eo ritu* qui notatur in Miſſali, itemque ad Proceſſionem Litaniarum Minorum die vigeſimâ quintâ Aprilis, ut in Proceſſionali.

2. Litaniæ Sanctorum prout habentur poſt Pſalmos Pœnitentiales cum ℣℣. & Orationibus, dicuntur ab omnibus qui ad Officium divinum tenentur & qui non interſunt Proceſſioni, die xxv. Aprilis & Triduo Rogationum. Dicuntur autem flexis genibus ante vel poſt Horas minores. Iiſdem diebus ad Proceſſionem cantantur ut notatur in Proceſſionali.

3. De Officio Defunctorum, & Commendationibus. De Benedictione men*ſæ, ac de* Itinerario, ha*beantur* ſuis locis propriis

Rubricæ, circa finem Breviarii.

CAPUT III.

De obſervandis à privatim recitantibus uno, ſive pluribus.

1. SOlus recitans in ℞℞. brevibus ſemel tantùm dicit primam partem Reſponſorii.

2. Non dicit *Jube, Domne, benedicere.* ante Lectiones vel Canonem, ſed ſolummodò pronuntiat Benedictionem.

3. Loco *Dominus vobiſcum.* dicit *Domine, exaudi orationem meam.*

4. In Confeſſione, omittit hæc verba *Tibi, Pater.* & *Te, Pater.* & ad *Miſereatur*, loco *Veſtri* & *veſtris*, dicit *Noſtri* & *noſtris.* Si plures ſint, & unus ex illis ſit Sacerdos, Confeſſio fit ut in Choro. Si duo tantùm recitant; vel ſi nullus ſit Sacerdos, ſinguli ſimul faciunt Confeſſionem omittendo verba ſupra dicta.

5. In fine Completorii, dicitur ab uno vel duobus recitantibus, *Gratia Domini... cum omnibus nobis.*

TABULA

nens Officiorum gradus & diverſitatem.

UALE.	*SEMIDUPLEX.*
MNE-MAJUS.	*SIMPLEX.*
MNE-MINUS.	
EX-MAJUS.	*Vigilia.*
EX-MINUS.	*Feria.*

NUALIA.

Domini.

ſtes.

principale Patroni rii, & Titularis ſiæ.

s Conſecrationis,)edicationis Eccle-

Feſta quibus in dario vel in Bre- apponitur hæc *ANNUALE.*

lia Domini nulli eſto.

INIA-MAJORA.

ia Domini.

Domini.

niverſarius Dedi- is Eccleſiæ.

ia Feſta quibus endario apponitur ox, *SOLEMNE-*ſ.

ia-majora Domi- cedunt Feſto. Si tamen eodem die occurrerent, v. g. Inventio S. Crucis ritûs etiam Annualis, & Aſcenſio Domini; Inventio S. Crucis transferretur in diem ſequentem, quocumque Feſto in ea occurrente.

Dies Anniverſarius Dedicationis Eccleſiæ cedit Patrono principali.

SOLEMNIA-MINORA.

Feria II. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes, & omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MINUS.*

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventûs.

Dominica I. Quadrageſimæ.

Dominica Paſſionis.

Dominica Palmarum.

Dominica in Albis.

Feria III. intra Octavas *Paſchæ* & Pentecoſtes.

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium majorum Domini. Et omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum ſuperius non memoratæ.

Feria IV. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes.

Dies Octavæ Solemnium-majorum non Domini, niſi aliter notetur.

Et Feſta quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Duplex-minus.*

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavas Paſchæ & Pentecoſtes, exceptis Feriis II. III. & IV. intrà eaſdem Octavas.

¶ *Dies intrà Octavas Paſchæ & Pentecoſtes nulli cedunt Feſto. Dies verò intra alias Octavas tam Annualium quàm Solemnium majorum Domini non admittunt niſi Duplicia & ſuprà. Intra Octavas Solemnium quæ non ſunt Domini fit Officium de Semiduplici.*]

Et omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

SIMPLICIA.

Officium de B. Maria in *Sabbato.*

Vigiliæ minores quæ anticipari poſſunt.

Et Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex.*

DOMINICÆ

PRIVILEGIATÆ

I. Claſſis,

Quæ excludunt quæcumque Feſta etiam Annualia.

Dominica I. Adventûs.
Prima Quadrageſimæ.
Paſſionis.
Palmarum.
Paſchæ.
In Albis.
Pentecoſtes.
Prima poſt Pentecoſten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ

PRIVILEGIATÆ

II. Claſſis,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora.

II. III. IV. } Adventûs.

II. III. IV. } Quadrageſimæ.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ III. Claſſis,

Quæ admittunt Solemnia-majora & ſuprà, & in concurrentia Duplicia-majora.

Dominicæ { Septuageſimæ. Sexageſimæ. Quinquageſimæ.

DOMINICÆ IV. Claſſis,

In quibus fit de Duplicibus-majoribus & ſupra, nec non de Die Octava ritûs Duplicis-minoris.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Feſta, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Vigilia Pentecoſtes.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ nullum admittunt Feſtum niſi feſtivetur à populo.

Feriæ omnes Quadrageſimæ.

FERIÆ MAJORES NON PRIVILEGIATÆ,

Quæ cedunt Officio Semiduplici,

Feriæ Adventûs.
Feriæ Rogationum.
Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis.
Feriæ Quatuor Temporum.
Vigiliæ non privilegiatæ, etiam anticipatæ.

FERIÆ MINORES,

Quæ omni cedunt Officio, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum.

Ex Concilio Mediolanenſi quinto.

Anno 1579. *Part.* 3. *Tit.* 6.

CLerus, cum pſallendum eſt, primùm Pſalmi argumentum mente animoque concipiat: obſervet præterea quis in Pſalmo loquatur; an Deus, an Eccleſia; an pœnitens, an aſpirans ad perfectionem. Attendat item ad quem præcipuè ſalutarem affectum Pſalmus referatur. Cùm ita ſe religiosè paravit, magnâ animi attentione ſe ad verba ſententiaſque Pſalmi accommodet, ita ut laudet, gemat, extimeſcat, ſicut Pſalmorum voces indicant.

Ante Orationem præpara animam tuam, & noli eſſe quaſi homo qui tentat Deum. *Eccli.* 18. ℣. 23.

Ante recitationem Officii Divini.

Oratio.

APeri, Domine, os meum, ad benedicendum nomen ſanctum tuum: munda quoque cor meum, ab omnibus vanis, perverſis & alienis cogitationibus; intellectum illumina, affectum inflamma, ut attentè, reverenter & devotè, hoc Officium recitare valeam, & exaudiri merear ante conſpectum divinæ maieſtatis tuæ; Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Domine, in unione divinæ illius intentionis quâ ipſe in terris laudes Deo perſolviſti, has tibi Horas perſolvo.

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS VERNA.

DOMINICA,

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò :

PAter noſter, qui es in cœlis ; ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua ſicut in cœlo & in terra : panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; ſed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ : Et in Jeſum Chriſtum Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum : *qui concéptus eſt de Spíritu ſancto*, natus ex María Vírgine : paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus : deſcendit ad ínferos : tértiâ die reſurrexit à mórtuis : aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deínde altâ voce dicitur, pollice ſignando ſibi os ſigno crucis.

DOmine, † lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

Deíndè ſignando ſe à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero ad dextrum :

℣. Deus, † in adjutórium meum intende : ℟.

Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

(*Ante Paſcha*, Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.)

Poſt Paſcha, Alleluia.

Temporibus Quadrageſimæ, Paſſionis & Paſchæ, in Dominicis & Feriis, Officium fit ut habetur in Proprio de Tempore, exceptis quæ ſequuntur.

Invitatorium, ut in Proprio.

PSALMUS 94.

Chriſtus Rex: ipſi parendum.

Venite, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipſíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: venite, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus, Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſimâ tantùm.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Aſteriſcus hic * notat mediationem & pauſam.*

PSALMUS I.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum eſt ſecùs

decurſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hi verſus Glória Patri. *&* Sicut erat. *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. *E.* Servite Dómino.

PSALMUS 2.

Chriſtus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt *reges terræ, & príncipes convenérunt* in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póſtula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite diſciplínam, nequando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite diſciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Chriſti reſurrectio, ſpes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudivit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormivi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo millia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa, * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus; tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es.

Verſiculus ut in Proprio.

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur ſecretò : Pater noſter. *Altâ voce :* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Lectiones cum Reſponſoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Chriſti reſurgentis, & Eccleſiæ à perſecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: * protector meus & cornu ſalútis meæ, & ſuſceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudivit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus : & ignis à fácie ejus exarſit : * carbónes ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit : * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit : * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt : * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam : * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum : * ab increpatióne tua, Dómine, ab inſpiratióne ſpiritûs iræ tuæ.

Ant. Diligam te, Dómine, fortitúdo mea : firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Diviſio Pſalmi 17.

MIſit de ſummo [Dóminus,] & accépit me, * & aſſumpſit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíſſimis;* & ab his qui odérunt me : quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtitiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi ;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo ; * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris :

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * *Deus* meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te eripiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Elóquia Dómini.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſcíplina tua corréxit me in finem, * & diſciplina tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec *póterunt ſtare: ** cadent *ſubtus pedes meos.*

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi: * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes regis ejus, * & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Elóquia Dómini

igne examináta ; protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Verſiculus, ut in Proprio.

Pater noſter.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

PSALMUS 27.

Inter adverſa, ſpes reſurgendi.

AD te, Dómine, clamábo; Deus meus, ne síleas à me : * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ópera eórum, * & ſecundùm nequitiam adinventiónum ipſórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus ; * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus : * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protector ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ ; * & rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

Ant. In Deo ſperávit cor meum, & adjutus ſum ; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Pſállite.

PSALMUS 29.

Reſurrectionis Pſalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me, * nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam : * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus ;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætitia.

Ego autem dixi in abun-

dántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitiſti decóri meo virtútem :

Avertiſti fáciem tuam à me ; * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audivit Dóminus, & miſertus eſt meî : * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi : * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

Ant. Pſállite Dómino, ſancti ejus, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Venite.

PSALMUS. 65.

Canticum Reſurrectionis.

JUbilate Deo, omnis terra ; pſalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi : * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in æternum ; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum ; * & audítam fácite vocem laudis ejus :

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probaſti nos, Deus : * igne nos examinaſti, ſicut examinátur argentum.

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro : * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Tranſívimus per ignem & aquam ; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis : * reddam tibi vota mea,

Quæ diſtinxérunt lábia mea ; & locutum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta óſferam tibi cum incenſo arietum : * óſferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

Verſiculus, ut in Proprio.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium, dicitur : Te Deum. *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univerſæ poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus ſábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * *Apoſtolórum chorus,*

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia.

Patrem * immenſæ majeſtátis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex * glóriæ, Chriſte,

Tu Patris * ſempiternus es Fílius:

Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum:

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum:

Tu, ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſubveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſingulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen *tuum in* ſéculum, * & in *ſéculum* ſéculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtrî, Dómine; * miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerdotalis, ut in Proprio.*

Si non continuò ſequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpiritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria, cum integra concluſione. Et tunc ante Laudes dicitur ſecretò*, Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, &c.

Antiphonæ habentur in Proprio.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum deſiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa.

Sic in ſancto appárui *tibi:* * *ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.*

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, * in matutinis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iniqua.

PSALMUS 92.

Chriſti regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit; decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra; ſervíte Dómino in lætítia: * introíte in conſpectu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

CANT. TRIUM. PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum, * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & om-

nia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum : * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino : * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Miſael, Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Hîc, loco Glória Patri. *dicitur* :

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu ; * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſécula.

Benedíctus es, Dómine, in firmamento cœli ; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum, de cœlis : * laudáte eum in excelſis.

*Laudáte eum, omnes Angeli ejus : ** laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, ſol & luna : * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipſe dixit, & facta ſunt : * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in æternum, & in ſéculum ſéculi : * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra ; * dracónes, & omnes abyſſi ;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes, & omnes colles ; * ligna fructífera, & omnes cedri ;

Béſtiæ, & univerſa pécora ; * ſerpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli ; * príncipes, & omnes júdices terræ ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram ; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſrael, pópulo appropinquanti ſibi.

Capitulum, Hymnus & ℣. *ut in* Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ.
Luc. 1.

De Redemptoris adventu gratiarum actio.

BEnedictus Dóminus Deus Iſrael, * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ;

Et eréxit cornu ſalútis nobis * in domo David púeri ſui,

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtitia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per viſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in tenebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; poſteà dicitur:

Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſidere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dirigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibique párcitas.

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob Salvatoris manifeſtationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum *in eos.*

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem; * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ: * ingreſſus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes: * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac; ô Dómine, benè proſperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de

domo Dómini : * Deus Dóminus , & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi : * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi , quóniam exaudiſti me , * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino , quóniam bonus , * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

P S A L M U S 118.

Divinæ legis laus & amor.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus , * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem , * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nímis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas !

Tunc non confundar , * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis ; * in eo quod dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam ; * non me derelínquas uſquequáquè.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam ? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua , * ut non peccem tibi.

Benedictus es , Dómine : * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum , * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor , * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

REtríbue ſervo tuo , vivífica me ; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos , * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra ; * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos : * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum ; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes , & adversùm me loquebantur ; * ſervus au-

tem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & consilium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea: * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblitus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

Quando ſit Officium de Dominica, niſi aliter notetur, dicitur Symbolum ſequens.

SYMBOLUM.

QUicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem:

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſervàverit, * abſque dúbio *in æternum* peribit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * ália Spiritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spiritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres æterni, * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi, * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnipotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dó-

minus Filius, * Dóminus Spiritus ſanctus;

Et tamen non tres dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dicere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre ſolo eſt, * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procedens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Filius, non tres filii: * unus Spíritus ſanctus, non tres ſpíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium *eſt ad æternam ſalútem, * ut in*carnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Filius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem, * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnino, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo; * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad inferos, * tértiâ die reſurrexit à mórtuis:

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum om-

nes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & reddidúri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica; * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Antiphona, ut in Proprio.

CAPITULUM. Epheſ. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. (℣. *Habetur in Proprio.*) * Miſerére nobis. Glória Patri, & Filio, & Spíritui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur. Si verò non legatur Martyrologium, Officium capituli incipitur abſolutè ſic.

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Deinde ubi legitur Necrologium, poſt ejus lectionem dicitur Pſalmus De profundis. *& in fine,* Requiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine,

exaudi. Dóminus vobiſcum. & *Orat.* Abſolve, quæſumus. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Poſteà dicitur : ℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina. Glória Patri, & Filio, & Spiritui ſancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua ; & dírige fílios eorum : ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos ; & opera mánuum noſtrárum dirige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri, &c.

Orémus.

Dirigere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & *terræ*, *hódie corda & córpora noſtra*, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum : ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedicere. [*Lectrix dicit*, domna.] *Solus vel ſola recitans dicit abſolutè Benedictionem.*

Bened. Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcribat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco : in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miserére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium noſtrum in nómine Dómini : ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedicite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe ; per Jeſum Chriſtum : cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Poſteà, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum; * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáquè; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iniquè agébant uſquequáquè: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui noĉte nóminis tui, Dómine; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ noĉte ſurgébam ad confitendum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; * *quia mandátis tuis crédidi.*

Priuſquàm humiliárer, ego deliqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iniquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me; * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intelleĉtum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua, ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Antiphona, Capitulum, ℟. *br. &* ℣. *in Proprio.*

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.
Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruina; * juſtificatiónes tuas non ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas: * iníquè per ſunt me, ádjuva me.

Pauló minùs conſu vérunt me in terra: autem non dereliqui dáta tua.

Secundùm miſericó tuam vivífica me, cuſtódiam teſtimóni tui.

In æternum, Dór * verbum tuum pér in cœlo.

In generatiónem neratiónem véritas tu fundaſti terram, & manet.

Ordinatióne tuâ vérat dies; * quóniam nia ſerviunt tibi.

Niſi quòd lex tua tátio mea eſt, * tun tè periiſſem in hum mea.

In æternum non viſcar juſtificatiónes * quia in ipſis vivi me.

Tuus ſum ego, ſa me fac; * quóniam ficatiónes tuas exqui

Me expectavérunt catóres ut pérderent * teſtimónia tua int

Omnis conſumma vidi finem: * latum dátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 11

QUómodò dilexi tuam, Dómin totâ die med mea eſt.

Super inimícos meo dentem me feciſti

ditio tuo ; * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi : * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſénes intellexi, * quia mandata tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dulcia fáucibus meis elóquia tua ! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi : * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtitiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine ; * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper ; * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi ; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi teſtimónia tua in æternum ; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum *ad faciendas juſtificatiónes tuas* in æternum, * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INiquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu ; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni ; * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum, & vivam ; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero ; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis, * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * à judíciis enim tuis timui.

Feci judícium & juſtítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum : * non calumniéntur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego : * da mihi intellectum, ut *ſciam* teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dó-

mine : * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad omnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona, Capitulum, ℟. br. & ℣. in Proprio.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

Labente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita ſuprémam citò
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Pſalmo 118.

Mirabília teſtimónia tua ; * ideò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum ; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum ; * & non dominétur m[...] omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmni[...] hóminum, * ut cuſtódia[...] mandáta tua.

Fáciem tuam illúmin[...] ſuper ſervum tuum, * [...] doce me juſtificatiónes tua[...]

Exitus aquárum deduxé[...]runt óculi mei ; * quia no[...] cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, [...] & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſti[...]mónia tua, * & veritáte[...] tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelu[...] meus ; * quia oblíti ſun[...] verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuun[...] vehementer ; * & ſervu[...] tuus dilexit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego & contemptus : * juſtifica[...]tiónes tuas non ſum oblí[...]tus.

Juſtítia tua, juſtítia i[...] æternum ; * & lex tu[...] véritas.

Tribulátio & angúſti[...] invenérunt me : * man[...]dáta tua meditátio mea eſt[...]

Æquitas teſtimónia tu[...] in æternum : * intellectu[...] da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

Clamávi in toto cord[...] meo, exaudi me Dómine : * juſtificatióne[...] tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvu[...] me fac ; * ut cuſtódia[...] mandáta tua.

Prævéni in maturitáte[...]

& clamávi ; * quia in verba tua ſuperſperavi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò ; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine ; * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine ; * & omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de teſtimóniis tuis ; * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me ; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus ; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me : * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam ; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in æternum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Pars Verna.

Diviſio Pſalmi 118.

Príncipes perſecúti ſunt me gratìs ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum : * legem autem tuam diléxi.

Séptiès in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábā ſalutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo : * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit: * quære ſérvum tuum, quia mandáta tua non ſum oblitus.

Antiphona, Capitnlum, ℟. *br. &* ℣. *in Proprio.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ in Proprio.

PSALMUS 109.

Chriſti divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas: * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob ſua per Chriſtum beneficia.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſita in omnes voluntátes ejus.

Confeſſio & magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum * miſéricors & miſerátor Dóminus

Eſcam dedit timéntibus ſe: * memor erit in ſéculum teſtamenti ſui.

Virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium; * fidélia omnia mandáta ejus:

Confirmáta in ſéculum ſéculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo: * mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terribile nomen ejus: * initium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 111.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimìs.

Potens in terra erit ſemen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus; * & juſtitia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis; * miſéricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucundus homo, qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit juſtus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus : * non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſperſit, dedit paupéribus; * juſtitia ejus manet in ſéculum ſéculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur; déntibus ſuis fremet, & tabeſcet : * deſidérium peccatórum peribit.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Chriſtum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humilia réſpicit in cœlo & in terra?

Suſcitans à terra inopem : * & de ſtércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 113.

Eccleſiæ per Chriſtum liberatio : idolorum vanitas.

IN éxitu Iſrael de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro;

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſrael poteſtas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis converſus eſt retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugiſti? * & tu, Jordánis, quia converſus es retrorsùm?

Montes, exultaſtis ſicut aríetes? * & colles, ſicut agni óvium?

A fácie Dómini mota eſt

terra, * à fácie Dei Jacob;

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo: * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Iſrael: * *benedixit* dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * puſillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos & ſuper filios veſtros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Capitulum, Hymnus & ℣. in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi myſterium.

MAgnificat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt; * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.
Suſcépit Iſraël púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ,
Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham & ſémini ejus in ſǽcula.
Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube, Domne, benedícere. *Bened.* Quicumque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos & miſericórdia. *Gal.* 6.
℟. Amen.
Tùm fit lectio novi Teſtamenti, & reliqua uſquè ad Pſalmos, ut habetur infrà ad Complet. in Feriis Quadrageſimæ, paginâ 163.
Antiphona ſequens dicitur in Quadrageſima tantùm.
Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium ſpes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ : * in tribulatióne dilataſti mihi.
Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úſquequò gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium ?
Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum : * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.
Iraſcímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.
Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, * & ſperáte in Dómino.
Multi dicunt : Quis oſtendit nobis bona ? * ſignátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine.
Dediſti lætítiam in corde meo : * à fructu frumenti, vini & ólei ſui multiplicáti ſunt.
In pace in idipſum dórmiam & requieſcam : * quóniam tu, Dómine, ſinguláriter, in ſpe conſtituiſti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.
Dicet Dómino : Suſceptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, ſperábo in eum ;
Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.
Scápulis ſuis obumbrábit tibi, & ſub pennis ejus ſperábis : * ſcuto circúmdabit te véritas ejus.
Non timébis à timóre noctúrno, * à ſagitta volante in die :
A negótio perambulante

in ténebris, * ab incurſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea, * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in do mini, * in átriis Dei noſtri;

In nóctibus extól mus veſtras in ſanc benedícite Dómini

Benedícat te D ex Sion, * qui feci & terram.

Ant. Scuto circ te véritas ejus: n bis à timóre noct

Hymnus in Prop

CAPITULUM. 1.

Omnes vos fi eſtis, & fili non ſumus noctis tenebrárum: ígit dormiámus ſicut & ſed vigilémus & ſ mus.

℟. *br.* In manu Dómine, * Con ſpíritum meum. In

℣. Redemiſti me mine, * Deus v * Commendo. Gl tri. In manus. *Pſ.*

℣. Cuſtódi me, D ut pupillam óculi: umbra alárum tuár tege me. *Pſ.* 16.

Antiphona ſeque tur in Quadrageſim tum.

Ant. 3. g. Dómin

CANTICUM SIMI

Luc. 2.

De Salvatoris gratiarum actio.

Nunc dimittis tuum, Dóm ſecundùm verbum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram; & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum.
℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, ſubmiſsâ voce dicitur ſignando ſe ſigno crucis : Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

Poſteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, quæ habentur in Proprio.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *ſuprà*, 1.

Invitatorium & Hymnus in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.

In Feriis, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos. In Feſtis verò novem Lectionum, poſt quemlibet Pſalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Temp. verò Paſchali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui deſcriptus eſt in Proprio pro unaquaque die.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſima tantùm.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

Benedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amíctus lúmine ſicut veſtimento;

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus;

Qui ponis nubem aſcenſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos

ſpiritus, * & miniſtros tuos ignem urentem;

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam : * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus : * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonitrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti, quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertranſibunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri : * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis : * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam ſervitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illìc páſſeres nidificábunt : * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excelſi cervis, * petra refúgium herinácii.

Fecit lunam in témpora : * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa pertranſibunt omnes béſtiæ ſylvæ.

Cátuli leónum rugientes, ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt; * & in cubílibus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Diviſio Pſalmi 103.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * ómnia in ſapiéntia feciſti; impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus; * illìc reptília, quorum non eſt númerus, animália puſilla cum magnis.

Illìc naves pertranſibunt : * draco iſte quem formaſt ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiente te ma

a, ómnia imple-
onitáte.
nte autem te fá-
rbabuntur : * aú-
ritum eórum, &
, & in púlverem
ertentur.
s Spíritum tuum,
ntur ; * & reno-
em terræ.
viſio Pſalmi 103.
ria Dómini in
um : * lætábi-
inus in opéribus

ſpicit terram, &
trémere ; * qui
ontes, & fúmi-

o Dómino in vita
ſallam Deo meo,
ſum.
um ſit ei elóquium
ego verò delectá-
Dómino.
int peccatóres à
k iníqui, ita ut
: * bénedic, áni-
Dómino.
Omnia in ſapién-
, Dómine : im-
terra poſſeſſióne

7. d. Memen-

LMUS 104.
ia Iſraëlitico po-
lata celebrantur &
ntur.
émini Dómino, &
cáte nomen ejus :
itiáte inter gentes
us.
e ei, & pſállite

ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini : * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham ſervi ejus, * fílii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter : * in univerſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſǽculum teſtamenti ſui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abraham ; * & juramenti ſui ad Iſaac.

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum, * & Iſrael in teſtamentum æternum ;

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis veſtræ ;

Cùm eſſent número brevi, * pauciſſimi, & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos *meos*, * & in prophétis *meis nolíte malignári.*

Diviſio Pſalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem ſuper terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum: * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum; * princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſrael in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio Pſalmi 104.

MIſit [Dóminus] Móyſen ſervum ſuum, * Aaron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, curávit; * & non bávit ſermónes ſu[...]

Convertit aqua[...] in ſánguinem, * [...] dit piſces eórum.

Edidit terra eó[...] nas * in penetrá[...] gum ipſórum.

Dixit; & veni[...] myía, & cínifes [...] nibus finibus eóru[...]

Póſuit plúvias [...] grándinem, * ign[...] burentem in ter[...] rum.

Et percuſſit vi[...] rum, & ficúlneas e[...] & contrívit lignun[...] eórum.

Dixit; & venit [...] & bruchus, * c[...] erat númerus:

Et comédit omn[...] in terra eórum, [...] médit omnem fruc[...] ræ eórum.

Et percuſſit om[...] mogénitum in terr[...] * primítias omni[...] eórum.

Et eduxit eos [...] gento & auro; [...] erat in tríbubus e[...] firmus.

Lætáta eſt Æg[...] profectióne eórum [...] incúbuit timor e[...] per eos.

Expandit nuben[...] tectiónem eórum [...] ignem ut lucéret noctem.

Petiérunt, &[...]

lumine; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flumina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et eduxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Viſita nos.

PSALMUS 105.

Miſericordia Dei celebranda. Iſraëliticus populus peccata ſua agnoſcens & recolens, ſalutem poſcit.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * viſita nos in ſalutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut lauderis cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris: * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt: * & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt conſilium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſem

in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum; * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vitulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Obliti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro nihílo habuérunt terram deſiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto,

Et ut dejiceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in

adinventiónibus ſui[s]
multiplicáta eſt in ei[s]

Et ſtetit Phínees[...]
cávit; * & ceſſávit [...]
tio.

Et reputátum e[st ei in]
juſtítiam, * in ge[neratio-]
nem & generatióne[m]
in ſempitérnum.

Et irritavérunt [eum ad]
aquas contradictió[nis]
& vexátus eſt Móyſ[es prop-]
ter eos,

Quia exacerbavér[unt spi-]
ritum ejus; * & d[...]
in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſal[mi]

NOn diſperdidéru[nt gen-]
tes, * quas di[xit Dó-]
minus illis.

Et commixti ſun[t inter]
gentes, * & did[icérunt]
ópera eórum.

Et ſerviérunt ſcul[ptílibus]
eórum; * & factum [est illis]
in ſcándalum.

Et immolavérun[t fílios]
ſuos * & fílias ſuas [dæmó-]
niis.

Et effudérunt sán[guinem]
innocentem, * sán[guinem]
filiórum ſuórum, [& filiá-]
rum ſuárum, quas [sacrifi-]
cavérunt ſculptílib[us Cha-]
naan.

Et infecta eſt t[erra in]
ſanguínibus, & co[ntami-]
náta eſt in opéribus [eórum:]
* & fornicáti ſunt i[n adin-]
ventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furó[re Dó-]
minus in pópulum ſ[uum:]
& abominátus eſt [heredi-]
tátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium ; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum , * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipſi autem exacerbavérunt eum in conſilio ſuo , & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit , cùm tribularentur ; * & audivit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtamenti ſui, * & pœnítuit eum ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias , * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac , Dómine Deus noſter , * & cóngrega nos de natiónibus ;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo , * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo , & uſque in ſéculum ; * & dicet omnis pópulus : Fiat , fiat.

Ant. Viſita nos in ſalutári tuo , Dómine , ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

Verſiculus in Proprio ; & ſic in cæteris Feriis.

Abſolutio & Benedictiones , ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. habentur in Proprio de Tempore ; & ſic in ſequentibus Feriis.

Non dicitur Te Deum. *in Feriis , niſi Tempore Paſchali.*

℣. *Sacerdotalis in Proprio ; & ſic in cæteris Feriis.*

AD LAUDES.

℣. Deus , † in adjutórium.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſima tantùm , & ſic in cæteris Feriis.

Ant. 5. a. Bonum eſt.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus , in operibus ſuis magnificus , juſtus in judiciis.

BOnum eſt confitéri Dómino , * & psállere nómini tuo , Altiſſime ,

Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam , * & veritátem tuam per noctem ,

In decachordo pſaltério , * cum cántico in cithara ;

Quia delectaſti me , Dómine , in factúra tua , * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua , Dómine ! * nimis profundæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir inſípiens non cognoſcet , * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres ſicut fœnum , & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem , * ut in-

téreant in ſéculum ſéculi:

Tu autem Altíſſimus * in æternum, Dómine;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos, * & in inſurgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit: * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & bene patientes erunt,

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Ant. Bonum eſt psállere nómini tuo, Altíſſime, ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Miſericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum ſuum beneficia celebratur.

Confitémini Dómino, quoniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericordia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna ſolus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Solem in poteſtátem diéi, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum miſericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Diviſio Pſalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;]

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui eduxit Iſrael de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et eduxit Iſraël per médium ejus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et excuſſit Pharaónem & virtutem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum ſuum per deſertum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimicis noſtris, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui dat eſcam omni carni, * *quóniam in æternum miſericórdia ejus.*

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, & redémit nos ab inimicis noſtris.

In Feriis Quadrageſimæ, dicitur Canticum ſequens.

Ant. 7. d. Quis ſimilis tuî.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Iſrael ab inimicis ſuis liberatus, Deo gratias agit.

Cantémus Dómino; glorióſè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimicum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adverſários tuos : * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtipulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ : * ſtetit unda fluens, congregatæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérſequar, & comprehendam ; * dívidam ſpólia , implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meū ; * interficiet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus , & opéruit eos mare : * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tuî in fórtibus , Dómine ? * quis símilis tuî , magníficus in ſanctitáte , terríbilis atque laudábilis , fáciens mirabília ?

Extendiſti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti , * & portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli , & iráti ſunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philiſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom ; robuſtos Moab obtínuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant i[m]móbiles quaſi lapis ,

Donec pertránſeat p[ó]pulus tuus , Dómine ; donec pertránſeat pó[pu]lus tuus iſte quem poſ[ſe]diſti.

Introdúces eos , & pla[n]tábis in monte hæreditá[tis] tuæ , * firmiſſimo habi[tá]culo tuo quod operá[tus] es , Dómine :

Sanctuárium tuum , D[ó]mine , * quod firma[vé]runt manus tuæ.

Dóminus regnábit * [in] æternum & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eq[uus] Phárao cum cúrribus [&] equitibus ejus in mare : [*] & réduxit ſuper eos D[ó]minus aquas maris.

Fílii autem Iſrael a[m]bulavérunt per ſiccum * [in] médio ejus.

Ant. Quis símilis tu[î] Dómine ? magníficus [in] ſanctitáte , fáciens mi[ra]bília.

[*In Feſtis , & Temp[ore] Paſchali , niſi aliter no[te]tur ; loco ſuperioris Canti[ci] dicitur ſequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedice[n]dus Deus in operibus ſui[s].

COllaudáte cánticum , & benedícite Dóm[i]num in opéribus ſuis.

Date nómini ejus mag[ni]ficéntiam , * & confitémi[ni] illi in voce labiórum v[e]trórum , & in cánticis [la]biórum , & citharis ;

Et ſic dicétis in confeſſióne : * Opera Dómini univerſa bona valde..

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries : * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum ;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Deus, ob univerſa in populum ſuum beneficia, laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum.

Quis ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve ;

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognovi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, *in mari, & in ómnibus abyſſis.*

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit ;

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis ; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus ;

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem ;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos habent, & non vidébunt :

Aures habent, & non áudient ; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſorum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino : * domus *Aaron*, benedícite Dómino :

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Capitulum, Hymnus, ℣. *Antiphona ad* Benedictus. *Preces, quando dicuntur, &c. ut in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiphona, ut in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronaſti eum: * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris, qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

PSALMUS 76.

Conſolatio ſpiritalis ex benignitate Dei ſumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum; & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non

appónet ut complacítior ſit adhuc ?

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcindet, * à generatióne in generatiónem ?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus ? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excelſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum :

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua : * quis Deus magnus ſicut Deus noſter ?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam feciſti in pópulis virtútem tuam :

Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt ; * & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitûs aquárum ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tránſeunt ; * vox tonitrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ : * commóta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis ; * & veſtigia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Antiphona, Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio ; & ſic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *& Antiphona, ut in Proprio ; & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poſcentis propter ipſius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido,

Non erubeſcam, * neque irrídeant me inimici mei.

Etenim univerſi qui ſuſtinent te, non confundentur : * confundantur omnes iníqua agentes ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, & doce me ; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtinui totâ die.

Reminiſcere miſeratiónum tuàrum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris: * ſecundùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine: * propitiáberis peccáto meo; multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Ánima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delicta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me: * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi; * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Chriſtus: judicabit populos in æquitate.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terribilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ

, afferte Dómino
& honórem ; *
Dómino glóriam
ejus.
e hóſtias , & in-
átria ejus ; * ado-
minum in átrio
ius.
noveátur à fácie
erſa terra ; * di-
éntibus quia Dó-
egnávit.
n correxit orbem
qui non commo-
: * judicábit pó-
æquitáte.
tur cœli & exultet
ommoveátur mare
túdo ejus : * gau-
ampi , & ómnia
eis ſunt.
exultábunt ómnia
lvárum à fácie Dó-
uia venit ; * quó-
iit judicáre terram.
bit orbem terræ
áte , * & pópu-
ritáte ſua.
ı. Capit. ℟. br. &c.
in Proprio ; &
teris Feriis.

SEXTAM.

s , † in adjutórium.
us , Jam ſolis. *&*
ut in Proprio , &
teris Fériis.

ALMUS 46.

us Rex magnus ſu-
iem terram : ipſi
um.

Mnes gentes , pláu-
dite mánibus : *
jubiláte *Deo in vo-*
ationis ;

Quóniam Dóminus ex-
celſus , terríbilis : * Rex
magnus ſuper omnem ter-
ram.

Subjécit pópulos nobis , *
& gentes ſub pédibus noſ-
tris.

Elégit nobis hæreditá-
tem ſuam , * ſpéciem Ja-
cob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, *
& Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo noſtro ,
psállite : * psállite Regi
noſtro , psállite.

Quóniam rex omnis terræ
Deus , * psállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper
gentes : * Deus ſedet ſuper
ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum con-
gregáti ſunt cum Deo Abra-
ham ; * quóniam dii for-
tes terræ vehementer ele-
váti ſunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Chriſti ſalvatoris adventum & manifeſtationem.

CAntáte Dómino cánti-
cum novum : * quia
mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus:
* & bráchium ſanctum
ejus.

Notum fecit Dóminus ſa-
lutáre ſuum : * in conſ-
pectu géntium revelávit
juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſeri-
córdiæ ſuæ , * & veritátis
ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi
terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cithara & voce pſalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ, jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtitia, & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

Chriſti regnum ſuper omnes populos: ipſe eſt cui ſerviebant patres antiqui.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terribile & ſanctum eſt; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes: * judicium & juſtitiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus; * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sa-muel inter eos qui invo-cant nomen ejus.

Invocabant Dóminum & ipſe exaudiébat eos: in columna nubis loque-bátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimón[ia] ejus, * & præceptum qu[od] dedit illis.

Dómine Deus noſter, t[u] exaudiébas eos: * Deus tu propitius fuiſti eis, [&] ulciſcens in omnes adinven-tiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deu[m] noſtrum, & adoráte i[n] monte ſancto ejus; * quó-niam ſanctus Dóminu[s] Deus noſter.

Antiph. Capit. ℟. br. &[c.] habentur in Proprio; [&] ſic in cæteris Feriis.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutóriu[m]

Hymnus, Labente. [&] *Antiph. ut in Proprio;* [&] *ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 52.

Impii fruſtrà ſibi dicun[t] Deum non eſſe. Chriſti ad-ventus poſtulatur.

DIxit insipiens i[n] corde ſuo: * No[n] eſt Deus.

Corrupti ſunt & abomi-nábiles facti ſunt in ini-quitátibus: * non eſt qu[i] fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpe-xit ſuper fílios hóminum * ut videat ſi eſt intélli-gens, aut requírens Deum

Omnes declinavérunt

ıútiles facti ſunt :
ſt qui faciat bo-
non eſt uſque ad

ıe ſcient omnes qui
ur iniquitátem , *
ɔrant plebem meam
n panis ?
non invocavérunt :
epidavérunt timóre
ı erat timor.
iam Deus diſſipá-
eórum qui homí-
lacent : * confuſi
uóniam Deus ſpre-

dabit ex Sion ſalu-
ıël ? * cùm convér-
Deus captivitátem
ıuæ , exultábit Ja-
: lætábitur Iſraël.

LMUS 72.

improbi in hac vita felíces , probi , a quemque ma- æmia , conſolatio- tur.

n bonus Iſrael
us * his qui recto
nt corde !
utem penè moti
des , * penè effúſi
ſſus mei ;
zelávi ſuper iní-
pacem peccató-
ens.
non eſt reſpectus
ɔrum , * & firma-
in plaga eórum.
óre hóminum non
& cum homínibus
ellabuntur.
énuit eos ſupér-
erti ſunt iniqui-

táte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum : * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequitiam : * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum , * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hìc ; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodò ſcit Deus ? * & , Si eſt ſciéntia in Excelſo ?

Ecce ipſi peccatóres , & abundantes in ſéculo , * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo ſine cauſa juſtificávi cor meum , * & lavi inter innocentes manus meas ;

Et fui flagellátus totâ die , * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam , Narrábo ſic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc : * labor eſt ante me ,

Donec intrem in ſanctuárium Dei , * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verùmtamen propter dolos poſuiſti eis : * dejeciſti eos , dum allevarentur.

Quómodò facti ſunt in deſolatiónem ! * ſubitò defecérunt ; periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut ſomnium ſurgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcivi.

Ut jumentum factus ſum apud te; * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuiſti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant ſe à te, peribunt: * perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & ſic cæteris Feriis.*

AD VESPERAS.

℣. *Deus,* † in adjutórium.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſima tantùm; & ſic in cæteris Feriis.

Ant. 2. D. Convértere.

PSALMUS 114.

Anima Deum beneficum diligens, æterna fiducialiter expectat præmia.

DIlexi; * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; & nomen Dómini invocávi: * O Dómine, líbera ánimam meam.

Miséricors Dóminus, & iuſtus, * & Deus noſter miserétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

PSALMUS

PSALMUS 120.

Dominus cuſtos animæ fidelis & univerſæ Eccleſiæ ſuæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium noſtrum.

PSALMUS 123.

Eccleſiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël; * niſi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * *fortè vivos deglutiſſent nos.*

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſívit ánima noſtra, * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt; * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: * facti ſumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui ſéminant in lácry-

mis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos ſuos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: facti ſumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illic ſédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non meminero tuî;

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt: Exinanite, exinaníte * uſque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis míſera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, ſi non propoſúero Jerúſalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, Preces, ſi dicendæ ſint, &c. habentur in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.

AD COMPLETORIUM.

Antiphona ſequens dicitur in Quadrageſima tantùm; & ſic in cæteris Feriis.

℣. Converte † nos.

Ant. 2. Adjutórium meum.

PSALMUS 6.

Fidélium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, uſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe animam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Chriſti pro nobis patientis oratio. Adjutorium noſtrum à Dómino.

DOmine Deus meus, in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci illud; * ſi eſt iniquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidamméritò ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandaſti.

Et ſynagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum: * & díriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum;

Et in eo parávit vaſa

mortis : * ſagittas ſuas ardentibus effécit.

Ecce parturiit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio & ſic in cæteris feriis.*

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. d. Quis requieſcet.

PSALMUS 14.

Dilectio proximi viam ſalutis aperit.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo ; * qui non egit dolum in lingua ſua ;

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adversùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus : * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit ; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

Natura & lex, Chriſtus & Evangelium, dilectionem proximi commendant.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad currendam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

o Pſalmi 18.
)ómini immacu-
, convertens áni-
eſtimónium Dó-
le , ſapiéntiam
párvulis.
Dómini rectæ ,
es corda : * præ-
)ómini lúcidum ,
s óculos.
Dómini ſanctus ,
s in ſéculum ſé-
judícia Dómini
tificáta in ſeme-

abília ſuper au-
pidem pretióſum
, * & dulcióra
& favum.
m ſervus tuus
ea : * in cuſ-
illis retribútio

quis intélligit ?
ltis meis munda
ab aliénis parce

non fuérint do-
* tunc immacu-
, & emundábor
náximo.
t ut compláceant
is mei , * & me-
rdis mei in conſ-
ſemper.
, adjútor meus ,
nptor meus.
uis requieſcet in
ncto tuo , Dó-
i operátur juſtí-
c fecit próximo
n. *Pſ.* 14.
a. Non propo-

PSALMUS 71.

Regnum Chriſti, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis ;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes ſérvient ei ;

Quia liberábit páuperem

à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in ætérnum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Chriſti, qui cunctos in proximum iniquos diſperdet, deſcribitur.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: * facientes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum: * declinantem à me malignum non cognoſcébam.

Detrahentem ſécrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non direxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: detrahentem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Miſericordia Dei in populum ſuum celebranda & imitanda, ſub diverſis emblematibus pingitur.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, *

n in ſéculum miſe-
ejus.
t qui redempti ſunt
no, * quos redémit
i inimíci;
: regiónibus con-
: eos, * à ſolis ortu
u, ab aquilóne &

érunt in ſolitúdine,
ióſo: * viam civi-
bitáculi non inve-

entes, & ſitientes;
i eórum in ipſis de-

amavérunt ad Dó-
, cùm tribularen-
x de neceſſitátibus
rípuit eos.
duxit eos in viam
* ut irent in civi-
abitatiónis.
iteantur Dómino
rdiæ ejus, * &
a ejus fíliis hómi-

ſatiávit ánimam
* & ánimam eſu-
ſatiávit bonis.
tes in ténebris &
nortis, * vinctos
icitáte & ferro;
xacerbavérunt eló-
i, * & consílium
irritavérunt.
imiliátum eſt in
s cor eórum: *
i ſunt, nec fuit
áret.
amavérunt ad Dó-
cùm tribularen-
x de *neceſſitátibus*
berávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Diviſio Pſalmi 106.

SUſcèpit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum: * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abominâta eſt ánima eórum: * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacrificent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & ſtetit ſpíritus *procellæ*; * & exaltáti ſunt *fluctus* ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum eduxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt, quia ſiluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Altera diviſio Pſalmi 106.

POſuit [Dóminus] flúmina in deſertum, * & éxitus aquárum in ſitim:

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſertum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic eſurientes: * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * *& fecérunt fructum nativitátis.*

Et benedixit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effuſa eſt contémptio ſuper príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iniquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc? * & intélliget miſericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cœlos ducit, ubi Chriſtus Rex gloriæ ingreſſus eſt.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univerſi qui hábitant in eo;

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

nec jurávit in dolo
ſuo.
ccípiet benedictió-
ómino, * & miſe-
m à Deo ſalutári

eſt generátio quæ-
eum, * quærén-
ciem Dei Jacob.
lite portas, prín-
eſtras; & elevá-
ortæ æternáles: *
ibit Rex glóriæ.
eſt iſte Rex glóriæ?
inus fortis & po-
óminus potens in

lite portas, prínci-
ſtras; & elevámini,
ternáles: * & in-
ex glóriæ.
eſt iſte Rex glóriæ?
nus virtútum ipſe
glóriæ.
Qui non accépit in
imam ſuam, nec
in dolo próximo
c accípiet benedic-
à Dómino.
5. a. Audiam.

A L M U S 84.

m Chriſti expec-
promiſſum, reg-
is.

dixiſti, Dómine,
am tuam, * aver-
tivitátem Jacob.
ſti iniquitátem ple-
, * operuiſti óm-
áta eórum.
aſti omnem iram
* avertiſti ab *ira*
iónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam; * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ipſíus: * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit; * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. *a.* Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

Chriſtus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit; exultet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & *rectis corde lætítia.*

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis Quadrageſimæ,

CANTICUM EZECHIÆ. *Iſ.* 38.

Qui inter homines vivit, Deo inter eos confiteri debet ut omnes eum noſcant.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæſívi reſíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra viventium: * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texente vita mea; dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad mane; quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea: * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis ſic clamábo: * meditábor ut columba.

Attenuáti ſunt óculi mei, ſuſpicientes in excelſum:

* Dómine, vim pátior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, * cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima: * tu autem eruiſti ánimam meam, ut non períret.

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inferus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui deſcendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac; * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Feſtis & Tempore Paſchali. niſi aliter notetur.

CANTICUM. *Eccli. 36.*

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

MIſerére noſtrî, Deus ómnium, & *réſpice nos, * & oſtende nobis* lucem miſeratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum ſuper gentes quæ non exquiſiérunt te; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificátus es in nobis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * gloríſica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & meménto finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi *tu*, & enarrent magnália *tua.*

Et hæreditábis eos, * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſraël quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jeruſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. I. D. Laudáte.

P S A L M U S 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

AD PRIMAM.

P S A L M U S 34.

Chriſtus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exemplum præbet.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos;

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: * Dómine, quis ſímilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne: * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * *in pópulo gravi laudábo te.*

Non ſupergáudeant mihi qui adverſántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

EXurge, & inténde judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper, magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter iniquos innocentiam ſuam ſervat.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum; * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris ſánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt: * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum: * rédime me, & miſerére meí.

Pes meus ſtetit in directo: * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Chriſti adventus prænuntiatur. Non ex cæſis victimis, ſed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus eſt; * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion ſpécies decóris ejus: Deus manifeſtè véniet; * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſurſum, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te: * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * ju-

in móntibus &

ivi ómnia volatília
& pulchritudo agri
est.
riero, non dicam
meus eſt enim or-
æ, & plenitúdo

id manducábo car-
órum? * aut ſan-
hircórum potábo?
la Deo ſacrifícium
* & redde Altíſ-
a tua.
oca me in die tri-
is: * eruam te, &
:á is me.
gio Pſalmi 49.
tóri autem dixit
s: * Quare tu
uſtítias meas, &
eſtamentum meum
um?
erò odiſti diſciplí-
& projeciſti ſer-
eos retrorsùm.
bas furem, cur-
m eo, * & cum
portiónem tuam

m abundávit ma-
& lingua tua con-
dolos.
advérsùs fratrem
uebáris, & adver-
n matris tuæ po-
ándalum: * hæc
& tácui.
aſti iníquè, quòd
ſímilis: * árguam
átuam contra fá-
m.
gite hæc, qui obli-

viſcímini Deum; * ne-
quando rápiat, & non ſit
qui erípiat.

Sacrifícium laudis hono-
rificábit me; * & illic iter,
quo oſtendam illi ſalutáre
Dei.

AD SEXTAM.

PSALMUS 36.

*Lex Dei perſeveranter ob-
ſervanda: bonorum & ma-
lorum quàm diſpar ſtatus
& exitus.*

NOli æmulári in ma-
lignántibus, * ne-
que zeláveris fa-
cientes iniquitatem;

Quóniam tanquam fœ-
num velóciter areſcent, *
& quemádmodum ólera
herbárum citò décident.

Spera in Dómino, &
fac bonitatem; * & inhá-
bita terram, & paſcéris
in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, *
& dabit tibi petitiónes cor-
dis tui.

Revéla Dómino viam
tuam, & ſpera in eo; * &
ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen
juſtítiam tuam, * & judí-
cium tuum tamquam me-
rídiem.

Súbditus eſto Dómino, *
& ora eum.

Noli æmulári in eo qui
proſperátur in via ſua, *
in hómine faciente injuſ-
títias.

Déſine ab ira, & derc-
linque furórem: * noli
æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum ſuum; * ut dejíciant páuperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in *témpore* malo, & in diébus *famis* ſaturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui; * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos: * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur; * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquetur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Consíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & cuſtódi viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

AD NONAM.

Psalmus 108.

Chriſtus inimicos ſuos diligens, injuſtum eorum odium arguit, & imminentem Dei in ipſos vindictam prænuntiat.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adversùm me linguâ dolósâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et poſuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Pſalmi 108.

COnſtítue [Dómine] ſuper eum peccatórem; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus; *

& dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper: * & diſpéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere misericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtiméntum: * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtiméntum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, *fac mecum propter nomen tuum*; * quia ſuávis eſt misericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus ſum; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecundùm misericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

Juſtus, cum his qui oderunt pacem, manet pacificus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſâ.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine; cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Juſtus, propter fratres & proximos ſuos, pacem quærit.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illùc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſraël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúſalem.

Ant. 4. a. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, quod deſcendit in barbam, barbam Aáron; * quod deſcendit in oram veſtimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui deſcendit in montem Sion.

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitâre fratres in unum!

Ant. 8. G. In miſericórdia.

P S A L M U S 140.

Orat juſtus ut ſit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, niam potuérunt.

Sicut craſſitúdo erupta eſt ſuper terra diſſipáta ſunt oſſa ſecùs infernum.

Quia ad te, Dó Dómine, óculi mei te ſperávi, non á ánimam meam.

Cuſtódi me à quem ſtatuérunt mil & à ſcándalis operá iniquitátem.

Cadent in retiácul peccatóres: * ſingul ſum ego, donec trán

Ant. In miſericórd tus increpábit me: autem peccatóris no pinguet caput meum

Ant. 6. Me exp juſti.

P S A L M U S 1

Juſtus, humanâ op titutus, ad divinum fugit auxilium.

VOce meâ ad num clamávi: * meâ ad Dóminum cátus ſum.

Effundo in conſpe orátionem meam, bulatiónem meam a ſum pronúntio, * i ciendo ex me ſp meum.

Et tu cognoviſti ſ meas: * in via hac q bulábam, abſcon láqueum mihi.

Conſiderábam ad ram, & vidébam; * erat qui cognóſceret

Périit fuga à me; * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam; * quia humiliátus ſum nimìs.

Líbera me à perſequéntibus me; * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo: * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur * inimícus meus ſuper me?

Réſpice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Præválui adversùs eum: * qui tríbulant me, exultábunt, ſi motus fuero.

Ego autem in miſericórdia tua ſperávi: * exultábit cor meum in ſalutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei hominem peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dùm confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poſcunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam : polluérunt templum ſanctum tuum : * poſuérunt Jerúſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquàm aquam in circúitu Jerúſalem ; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem ? * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in *gentes quæ* te non novérunt, * & in regna nomen tuum non inv... vérunt ;

Quia comedérunt ...cob, * & locum ejus ſolavérunt.

Ne memíneris iniqu...tum noſtrárum anti...rum : * citò antícipent miſericórdiæ tuæ, páuperes facti ſumus ...mis.

Adjuva nos, Deus ...táris noſter ; * & pro glóriam nóminis tui, ...mine, líbera nos :

Et propítius eſto pe...tis noſtris propter no... tuum ; * ne fortè di... in géntibus : Ubi eſt ... eórum ?

Et innoteſcat in n... nibus coram óculis ...tris, * últio ſánguinis ...vórum tuórum, qui ...ſus eſt.

Intróeat in conſpectu gémitus compeditórum ſecundùm magnitúd... bráchii tui, póſſide ... mortificatórum.

Et redde vicínis n... ſéptuplum in ſinu e... impropérium ipſórum quod exprobravérunt Dómine.

Nos autem pópulus ... & oves páſcuæ tuæ confitébimur tibi in ...lum.

In generatiónem ...nerationem, * annu...bimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti

pietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. *a.* Sperent in te.

PSALMUS 9.

Eccleſia de victoriis jam reportatis grates agit & ſpem ſumit, pro reportandis opem poſcit.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te ; * pſallam nómini tuo, Altíſſime :

In convertendo inimícum meum retrorsùm ; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam : * ſediſti ſuper thronum, qui judicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & périit ímpius : * nomen eórum deleſti in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu ; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum : * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus ;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt : * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis :

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion ; * exultábo in ſalutári tuo.

Infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt : * in láqueo iſto quem abſcondérunt, comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine ; non confortétur homo : * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cōgitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus; * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquiſti

quærentes

te , Dómine.
℣. G. Fílii.
. M U S 77.
: *olim Iſraëlitis*
lita in parabolis
, *ut indè diſcat*
plebs ponere in
ſuam , & man-
rvare.
ite, pópule meus,
meam : * incli-
1 veſtram in ver-
:.
: in parábolis os
loquar propoſi-
nítio :
audívimus , &
is ea ; * & patres
avérunt nobis.
int occultáta à
m * in genera-
a.
tes laudes Dó-
virtútes ejus , *
ia ejus quæ fecit.
ávit teſtimónium
* & legem póſuit

mandávit pátri-
s , nota fácere
is ; * ut cognoſ-
tio áltera :
i naſcentur , &
* & narrábunt
,
int in Deo ſpem
non oblivíſcan-
1 Dei , * & man-
exquírant :
: ſicut patres eó-
:nerátio prava &
s ,
:io quæ *non di-*
*ſuum , * & non*
na.

eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Diviſio Pſalmi 77.

Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum , * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei , * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus , * & mirabílium ejus quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti , * in campo Táneos.

Interrúpit mare , & perduxit eos , * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi , * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo , * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra , * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis , * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo : * dixérunt , Numquid póterit Deus paráre menſam in deſerto ?

Quóniam percuſſit petram , & fluxérunt aquæ , * & torrentes inundavérunt :

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo ?

Ideò audívit Dóminus, & díſtulit : * & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſraël ;

Quia non crediderunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

TRánſtulit [Dóminus] Auſtrum de cœlo ; * & induxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis ; & deſidérium eórum áttulit eis : * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non credidérunt in mirabílibu ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & ann eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum ; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt qui Deus adjútor eſt eórum * & Deus excelſus redemptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in or ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei.

Cor autem eórum no erat rectum cum eo, * ne fidéles hábiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & no diſperdet eos.

Ant. Fílii qui naſcentur, narrábunt fíliis ſuis ut ponant in Deo ſpem ſuam.

Ant. 7. *d.* Abſtulit.

Ex Pſalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt qui caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deſerto ? * in iram concitavérunt eum in inaquóſo ?

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum ; * & Sanctum Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convertit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locuſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúſit.

Et percuſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Diviſio Pſalmi 77. Et.

ABſtulit [Dóminus] ſicut oves pópulum ſuum, * & perduxit eos tanquam gregem in deſerto.

Et deduxit eos *in ſpe*, *& non timuérunt*: * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum; * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum *non ſunt* lamentátæ.

Sacerdótes eórum in glá-

dio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et.

EXcitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra : * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum, * in terra quam fundávit in ſǽcula :

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Eccleſia à Deo ſummè juſto adverſus iniquos opem ſiducialiter poſcit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine : * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus : * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam; * manè aſtábo tibi & vidébo, quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem; perdes omnes qui loquuntur mendácium : * virum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua : * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas : * cor eórum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis : ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te; in æternum

exultábunt, & habitábis in eis : * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces juſto : * Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ, coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; juſtitia Dei; juſtorum ſpes & gloria.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo : * non eſt timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus : * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo : áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei : * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine; * quemadmodùm multiplicaſti *miſericórdiam tuam, Deus.*

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum ſperábunt : * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adverſa, Eccleſia in Dei promiſſis ſpem ſuam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam : * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis : * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus *ſalutáris* noſter, ſpes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In feriis Quadrageſimæ,

CANTICUM. *Iſ.* 12.

Anima fidelis in Chriſto ſpem ſuam ponit, & nihil ab homine timet.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis, adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſraël.

Ant. Ecce Deus ſalvátor meus : fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Feſtis, & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur.*

CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus juſtus & miſericors flagellat & ſalvat : in ipſo ſperandum.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia ſæcula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & ſalvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Iſraël, * & in conſpectu géntium laudáte eum;

Quóniam ideò diſperſit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis ſcire eos * quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras; * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * Regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam oſtendit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum eſt.

P S A L M U S 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum eſt in eis qui ſperant ſuper miſericordia ejus.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jeruſalem Dóminus: * diſperſiónes Iſraélis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne; * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino

ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 30.

Vox Chriſti in cruce morientis, & ſpiritum ſuum Patri fiducialiter commendantis.

IN te, Dómine, ſperávi; non confundar in æternum : * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam : * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu : * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum : * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè : * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci : * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valdè; & timor notis meis : * qui vidébant me foràs, fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde : * factus ſum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu : * in eo dum convenírent ſimul adversùm me, accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine; * dixi : Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum : * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te : * erubeſcant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, in ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Pſalmi 30.

Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quàm abſcondiſti timéntibus te, * perfeciſti eis qui ſperant in te, in conſpectu filiórum hóminum!

Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum : * próteges eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ : * Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudiſti vocem oratiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

PSALMUS 41.

In Deo ſperandum. Juſtus in domo Dei epulans exultabit.

Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè : Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt : * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, &

fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ ; * dicam Deo : Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus ?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi eſt Deus tuus ?

Quare triſtis es, ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo ſperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta : * ab hómine iníquo & dolóſo érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repuliſti ? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam : * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare triſtis es, ánima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat : Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum ;

Quóniam prævéniſti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei : * longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum

ſæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino ; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos , & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes , * & ſemen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília , quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre , Dómine , in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in populum ſuum beneficia benedicendus : & inde ſpes confirmanda.

BEnedic , ánima mea , Dómino ; * & ómnia quæ intrà me ſunt , nómini ſancto ejus.

Bénedic , ánima mea , Dómino ; * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui coronat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus , * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi , * fíliis Iſraël voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus : * longánimis , & multùm miſericors.

Non in perpétuum iraſcétur , * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis , * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis ;

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra , * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente , * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum , * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe ;

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum : * recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo , ſicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri ſic efflorébit ;

Quóniam ſpíritus per-

tranſibit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno & uſque in æternum, * ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, his qui ſervant teſtamentum ejus, * & mémores ſunt mandatórum ipsíus, ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelſior Deus, omnium Judex: ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & filii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Eccleſia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo ſuperborum everſore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * uſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidé-

bit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquando ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;

Quoaduſque juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adversùs malignantes? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum; & in malítia eórum diſperdet eos: * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum in mánibus dominórum ſuórum, * ſicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ:

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dó-

minum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtri.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipſe tutela: iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jeruſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jeruſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit *civitátem*, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobi
lucem ſúrgere: * ſi
poſtquam ſedéritis
manducátis panem
ris.

Cùm déderit dilec
ſomnum: * ecce hæ
Dómini, fílii; m
fructus ventris.

Sicut ſagittæ in
potentis, * ita fílii
ſórum.

Beátus vir qui i
deſidérium ſuum ex
non confundétur
loquétur inimícis
porta.

Ant. Beátus vir
plévit deſidérium
non confundétur, c
quétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtín

PSALMUS

Oratio pœnitentis
à Deo per Chriſtu
centis.

DE profundis
ad te, Dómi
Dómine, exaudi
meam.

Fiant aures tuæ
dentes * in vocem
catiónis meæ.

Si iniquitátes o
veris, Dómine; *
ne, quis ſuſtinébit?

Quia apud te p
tio eſt, * & pro
gem tuam ſuſtínui
mine.

Suſtínuit ánima
verbo ejus: * ſpera
ma mea in Dómino

A cuſtódia matu

ioctem * ſperet
Dómino ;
ud Dóminum mi-
ı , * & copióſa
ı redémptio.
·édimet Iſraël * ex
iniquitátibus ejus.
Suſtínuit ánima
rbo ejus : ſperá-
mea in Dómino.
4. a. Speret.
L M U S 130.
ſe , ſed in Deo ,
n eſt.
ne , non eſt exal-
m cor meum , *
ti ſunt óculi mei ;
ambulávi in mag-
eque in mirabíli-
me.
humíliter ſentié-
exaltávi ánimam
* ſicut ablactátus
matre ſua , ita
in ánima mea.
Iſraël in Dómino ,
: nunc , & uſque
n.
peret Iſraël in Dó-

MPLETORIUM.
E. Conſerva me.
L M U S 10.
in Deo confiden-
tas.
ómino confído ; *
odò dícitis ánimæ
: Tránſmigra in
ſicut paſſer ?
am ecce peccató-
dérunt arcum , pa-
ſagittas ſuas in
; * ut ſagittent in
ectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti , deſtruxérunt : * juſtus autem quid fecit ?

Dóminus in templo ſancto ſuo : * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem , odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos : * ignis , & ſulphur , & ſpíritus procellárum , pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus , & juſtítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

P S A L M U S 13.

Impii fruſtrà ſibi dicunt Deum non eſſe. Chriſti adventus poſtulatur.

DIxit inſípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt , & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis : * non eſt qui fáciat bonum , non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum , * ut vídeat ſi eſt intélligens , aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt , ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum , non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum ; linguis ſuis dolósè agébant : * venénum

áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis ?

Dóminum non invocavérunt: illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt.

Conſílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 15.

Chriſti pro nobis patientis oratio cum ſpe reſurgendi.

CONſerva me, Dómine; * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonorum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dómine; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15.

FERIA QUINTA AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Chriſti ſacrificium pro ſuis acceptari plebs fidelis poſcit.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

at tibi auxílium de
, * & de Sion tueá-

or ſit omnis ſacri-
; * & holocauſtum
ingue fiat.
ıat tibi ſecundùm
m, * & omne con-
tuum confirmet.
ibimur in ſalutári
& in nómine Dei
ıagnificábimur.
eat Dóminus omnes
ıes tuas : * nunc
i quóniam ſalvum
ıóminus Chriſtum

diet illum de cœlo
uo : * in potentáti-
ıs déxteræ ejus.
cúrribus, & hi in
* nos autem in nó-
Dómini Dei noſtri
ıimus.
obligáti ſunt, &
ınt : * nos autem
nus, & erecti ſumus.
ine, ſalvum fac Re-
* & exaudi nos in
invocavérimus te.

A L M U S 32.

ídelis ad Dei laudem
ır, ob mundi crea-
& redemptionem.

táte, juſti, in Dó-
no : * rectos decet
átio.
témini Dómino in
: * in pſaltério de-
ırdárum pſállite illi.
íte ei cánticum no-
* benè pſállite ei
eratióne.
rectum eſt verbum

Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium : * miſericordiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris, * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem :

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus díſſipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpexit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpexit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem; * & gigas

non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem : * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus ;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus : pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. *Pſ.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmèn fidei de Chriſti & Eccleſiæ victoriis ab Aſcenſione Chriſti uſque ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conſpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deſerto ;

Terra mota eſt ; * étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Iſraël.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti : * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ ; * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: * accepiſti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Altera diviſio Pſalmi 67.

VIdérunt ingreſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt *príncipes conjuncti pſalléntibus,* * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

In eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus in mentis exceſſu: * príncipes Juda, duces eórum; príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúſalem: * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argento.

Díſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; pſállite Dómino: * pſállite Deo, qui aſcendit ſuper cœlum cœli ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Iſraël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis; Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: *Deus* Iſraël ipſe dabit fortitúdinem plebi ſuæ.

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum celebrandæ. Promiſſiones, quas Chriſto & Eccleſiæ fecit, immutabiles ſunt, nec adverſis hujus vitæ delentur: hinc firmatur fides.

MIſericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixiſti: In æternùm miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtamentum electis meis; * jurávi David ſervo meo:

Uſque in æternùm præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti *maris;* * motum autem *flúctuum ejus* tu mítigas.

Tu humiliaſti ſicut vulnerátum, ſuperbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti;

Aquilónem & mare tu creaſti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ; * miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Diviſio Pſalmi 88.

BEátus pópulus qui ſcit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in juſtítia tua exaltabuntur;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & Sancti Iſraël regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti: * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum: * óleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliá-

* & bráchium
ıfortábit eum.
rofíciet inimícus
& fílius iniqui-
appónet nocére
.
:ídam à fácie ip-
ícos ejus, * &
um in fugam con-

tas mea & miſe-
nea cum ipſo; *
nine meo exaltá-
ıu ejus.
m in mari manum
& in flumínibus
ejus.
vocábit me: Pater
u, * Deus meus,
:or ſalútis meæ.
o primogénitum
lum, * excelſum
ɔus terræ.
rnum ſervábo illi
diam meam, * &
tum meum fidéle

ıam in ſéculum ſé-
n ejus, * & thro-
ſicut dies cœli.
tem derelíquerint
legem meam, * &
:s meis non ambu-
;
tias meas profaná-
* & mandáta mea
odíerint;
o in virga iniquitá-
n, * & in verbé-
ccáta eórum.
ricórdiam autem
ıon diſpergam ab
eque nocébo *in ve-*
ra;

Neque profanábo teſtamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo,

Et ſicut luna perfecta in æternum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti Chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui: * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus: * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram depriméntium eum: * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne; * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus: * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem? * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim

vanè conſtituiſti omnes fílios hóminum ?

Quis eſt homo qui vivet, & non videbit mortem; * éruet ánimam ſuam de manu ínferi ?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua ?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in juſtítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles ſuos cibat ex adipe frumenti cœleſtis & de petra melle divino ſaturat.

EXultáte Deo adjutóri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date tympanum, * pſaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in inſigni die ſolemnitátis veſtræ;

Quia præceptum in Iſraël eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocaſti me, & liberávi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſraël, ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Iſraël non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me; * Iſraël ſi in viis meis ambulaſſet;

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus.

bor te : ego ſum
Deus tuus.
g. Parátum.
MUS 107.
in Patrem ſuum
rrectionem ſuam
ui dilatationem
.
i cor meum ,
, parátum cor
cantábo & pſal-
ria mea.
, glória mea ;
ſaltérium & cí-
' exurgam dilú-

ɔor tibi in pópu-
ne , * & pſallam
iónibus ;
nagna eſt ſuper
ericórdia tua , *
ad nubes véritas

e ſuper cœlos ,
& ſuper omnem
ria tua.
átum cor meum ,
urgam dilúculo :
tibi, Dómine.
6. Dómine.
Pſalmi 107.
berentur dilecti
[Dómine :] *
: déxterâ tuâ , &
:.
cútus eſt in ſancto
xultábo , & diví-
imam , & conval-
naculórum dimé-

eſt Gálaad , &
Manaſſes ; * &
ſuſcéptio cápitis

Juda rex meus : * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumæam ?

Nonne tu , Deus , qui repuliſti nos ? * & non exíbis , Deus , in virtútibus noſtris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne , * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine , vana ſalus hóminis : in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadrageſimæ ,

CANTICUM ANNÆ.

1. *Reg.* 2.

Supremam Dei poteſtatem laudans de Eccleſia & Chriſto prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino , * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos ; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus , ut eſt Dóminus ; neque enim eſt álius extra te : * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia , gloriantes ; * re-

cédant vétera de ore veſtro:

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt; * & famélici ſaturáti ſunt:

Donec ſtérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat: * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat: * humíliat, & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem;

Ut ſédeat cum princípibus, * & ſólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticeſcent; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adverſárii ejus; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi ſuo, * & ſublimábit cornu chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt, & ipſi præparantur cogitatiónes.

[*In Feſtis & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur.*

CANTICUM. 1. *Paral.* 29.

Canticum fidei de ſuprema Dei majeſtate.

BEnedictus es, Dómine, Deus Iſraël patris noſtri, * ab æterno in æternum.

Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo ſunt & in terra, * tua ſunt.

Tuum, Dómine, regnum; * & tu es ſuper omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua eſt glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noſter, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus ob ſua in populum ſuum beneficia.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui póſuit fines tuos pacem, *

ádipe ſrumenti

ttit elóquium
, * velóciter
ejus ;
iivem ſicut la-
nébulam ſicut
rgit.
yſtallum ſuam
llas : * ante
oris ejus quis

erbum ſuum ,
et ea : * flabit
ıs , & fluent

úntiat verbum
, * juſtítias &
Iſraël ;
t táliter omni
& judícia ſua
ſtávit eis.
núntiat Dómi-
ſuum Jacob ,
a Iſraël : non
omni natióni.
RIMAM.
MUS 66.
dei cunctos po-
eum per Chriſ-
t.
miſereátur noſ-
, & benedícat
is : * illúmi-
ſuum ſuper nos,
ur noſtrî ;
ſcámus in terra
, * in ómnibus
lutáre tuum.
ıtur tibi pópuli,
iteantur tibi pó-
: * lætentur &
ntes.
. júdicas pópu-
erra.

los in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos, Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus ; * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi viciſſitudines & adverſa, fides Deo æterno adhæret, & inde ſolátium ſumit.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis ; * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem ; * & dixiſti : Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ præteriit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt : * manè ſicut herba tránſeat.

Manè flóreat & tránſeat : * véſpere décidat, indúret & areſcat ;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui ;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus : * anni noſtri ſicut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni ; * ſi autem in potentátibus, octoginta anni :

Et ámpliùs eórum labor & dolor : * quóniam ſupervénit manſuetúdo, & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

Quis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò ? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua ; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos : * & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos ; * & opus mánuum noſtrárum dírige.

AD TERTIAM.

PSALMUS 26.

Deus in Chriſto fidelium lumen & ſalus. Auxilium ejus adversùs hoſtes poſcitur.

Dominus illuminátio mea, & ſalus mea ; * quem timébo.

Dóminus protector vitæ meæ ; * à quo trepidábo ?

Dum appropiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo : * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis : * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquiſívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

PSALMUS 83.

Æterna Dei tabernacula unicum animæ fidelis deſiderium.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in ſécula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem chriſti tui;

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocén-

tia : * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

AD SEXTAM.

PSALMUS 22.

Menſam in conſpectu fidelium ſuorum paravit Deus.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Deus ſemper benedicendus : non eſt inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus ejus i[n]
meo.

In Dómino laud[abitur]
ánima mea : * á[udiant]
manſuéti, & lætent[ur].

Magnificáte Dó[minum]
mecum; * & exal[témus]
nomen ejus in idipſu[m].

Exquisívi Dóminu[m]
exaudívit me, * & [ex óm-]
nibus tribulatiónibu[s]
erípuit me.

Accédite ad eum, [& illu-]
minámini; * & fáci[es veſ-]
træ non confundentu[r].

Iſte pauper clamáv[it]
Dóminus exaudívit e[um]
& de ómnibus tribula[tióni-]
bus ejus ſalvávit eum.

Immittet ángelus [Dó-]
mini in circúitu timé[ntium]
eum; * & erípiet e[os].

Guſtáte, & vidét[e quó-]
niam ſuávis eſt Dóm[inus]:
* beátus vir qui ſpe[rat in]
eo.

Timéte Dóminum [om-]
nes ſancti ejus; * qu[óniam]
non eſt inópia timé[ntibus]
eum.

Dívites eguérunt [& esu-]
riérunt; * inquirent[es au-]
tem Dóminum no[n mi-]
nuentur omni bono.

Diviſio Pſalmi 3[3]

VEníte, fílii, [audíte]
me : * timórem [Dó-]
mini docébo vos.

Quis eſt homo q[ui vult]
vitam, * díligit dies [vidére]
bonos?

Próhibe linguam t[uam a]
malo; * & lábia [tua ne]
loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac onum: * inquíre pacem, : perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſ-
ɔs, * & aures ejus in pre-
es eórum.

Vultus autem Dómini ſu-
er facientes mala, * ut
erdat de terra memóriam
:órum.

Clamavérunt juſti; & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde, * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima, * & qui odérunt juſtum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 69.

Inter adverſa hujus mundi, auxilium & ſalutem à Deo fides inſtanter petit.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatìm erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Chriſti adventum fides poſcit.

QUi regis Iſraël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quouſquè iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contra-

dictiónem vicínis noſtris ; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos, & oſtende fáciem tuam ; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[DOmine,] víneam de Ægypto tranſtuliſti : * ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus : * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſquè ad mare, * & uſquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus ; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam ?

Exterminavit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere : * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa : * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te : * vivificábis nos, &

nomen tuum invoc
Dómine Deus vi
converte nos, &
fáciem tuam ; *
érimus.

AD VESPE

Ant. 2. Crédi

PSALMUS

Calix ſalutaris a
dus : vota Domi
denda.

CRédidi, propt
locútus ſum
autem hu
ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu
Omnis homo mend

Quid retríbuam
no * pro ómnibus
tríbuit mihi ?

Cálicem ſalutári
piam, * & nom
mini invocábo.

Vota mea Dómir
dam coram omni
ejus : * pretióſa i
pectu Dómini mor
tórum ejus.

O Dómine, qu
ſervus tuus : * egc
tuus, & fílius ancil

Dirupiſti víncula
tibi ſacrificábo hóſti
dis, & nomen Dón
vocábo.

Vota mea Dómi
dam in conſpectu
pópuli ejus, * ir
domûs Dómini, in
tuî, Jeruſalem.

Ant. Crédidi,
quod locútus ſum ;
tem humiliátus ſum

Ant. 1. g. Confi

PSALMUS 137.

Dei miſericordia & veritas in populum ſuum celebrandæ.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructabunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Diviſio Pſalmi 144.

MIſerátor & miſéricors Dóminus; * pátiens, & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes elíſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. c. Prope eſt Dóminus.

Altera diviſio Pſalmi 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & *ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.*

Prope eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligentes ſe, * & omnes peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Ant. Prope eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

Juſtorum paucitas : elóquiorum Domini ſumma fidelitas.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum: * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páupe-

rum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos; * & cuſtódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miſeria; Divinum poſtulatur ſubſidium.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm consíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonnè Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Diviſio Pſalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejùs: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer: * priuſquàm ábeam, & ampliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum. *Pſ.* 11.

FERIA SEXTA.
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. b. Contriſtátus ſum.

PSALMUS 51.

Iniquos manet interitus, juſtos gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta feciſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolóſa: * proptéreà Deus déſtruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non póſuit Deum adjutórem ſuum;

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum, * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem ſicut olíva fructífera in domo Dei: * ſperávi in miſericórdia Dei in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum, quia feciſti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Juſtus ab iniquis vexatus & ab ipſis familiaribus maledictus, in Deo ſpem ſuam ponit.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * intende mihi, & exaudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me, * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? * & volábo, & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit * à puſillanimitáte ſpíritûs & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra & dolus.

m ſi inimícus meus
iſſet mihi, * ſuſti-
útique;
is qui óderat me,
ie magna locútus
* abſcondiſſem me
ab eo.
rò, homo unáni-
dux meus & notus

mul mecum dulces
cibos; * in domo
ulávimus cum con-

: mors ſuper illos,
ſcendant in infer-
entes;
iam nequítiæ in ha-
eórum, * in mé-
m.
autem ad Deum
; * & Dóminus
me.
iſio Pſalmi 54.
ere, & mane,
merídie narrábo &
íbo; * & exáudiet
neam.
iet in pace ánimam
b his qui appropin-
ihi; * quóniam in-
os erant mecum.
liet Deus, & hu-
illos, * qui eſt
la.
nim eſt illis com-
, & non timuérunt
* extendit manum
retribuendo.
minavérunt teſta-
ejus, diviſi ſunt
ultûs ejus; * &
quávit cor illíus.
i ſunt ſermónes

ejus ſuper óleum; * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam; & ipſe te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos; * ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, & conturbátus ſum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Pſ.* 54.

Ant. 2. Ab inſurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

Chriſtus morti traditus, Patrem ſuum orat: Judæis incredulis diſperſionem prænuntians, regnumque ſuum ſuper gentes.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * ſine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſraël.

Intende ad viſitandas omnes gentes : * non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum ; * quóniam quis audívit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos : * ne occídas eos, nequandò obliviſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum ; * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne ; * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad véſperam ; * & famem patientur *ut canes*, & circuíbunt *civitátem*.

Ipſi diſpergentur
ducandum ; * ſi
fúerint ſaturáti,
murmurábunt.

Ego autem cant
titúdinem tuam, *
tábo manè miſeri
tuam ;

Quia factus es ſ
meus & refúgium
in die tribulatión

Adjútor meus, t
lam, quia Deus ſ
meus es : * Deu
miſericórdia mea.

PSALMUS

Spes noſtra Deu
ris fortitudinis à
mici.

EXaudi, Deus
catiónem me
intende oratióni n

A fínibus terræ
mávi, dum anxia
meum : * in petra
me.

Deduxiſti me,
tus es ſpes mea,
fortitúdinis à fá
míci.

Inhabitábo in t
culo tuo in ſécula
tegar in velament
tuárum ;

Quóniam tu, De
exaudiſti oratiónen
* dediſti hæredit
méntibus nomen

Dies ſuper dies
jícies, * annos ej
in diem generatión
neratiónis.

Pérmanet in æte
conſpectu Dei :

córdiam & veritátem ejus quis requíret ?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

Ant. 4. a. In conſpectu.

PSALMUS 68.

Chriſti orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ paſſionis ejus circumſtantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam; * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant *in me qui expectant te, Dómine*, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilícium : * & factus ſum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui ſedébant in porta; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua : * ſecun-

dùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor , velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum , & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum , & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur , & non fuit ; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel ; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum , * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcurentur óculi eórum , ne vídeant ; * & dorſum eórum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam ; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deſerta ; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti , perſecúti ſunt ; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſu per iniquitátem eórum ; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium ; * & cum juſtis non ſcribantur.

Altera diviſio Pſalmi 68.

Ego ſum pauper & dolens : * ſalus tua Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novellum , * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes , & lætentur : * quærite Deum & vivet ánima veſtra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus , * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra , * mare , & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion , * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi , * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus , habitábunt in ea.

Ant. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me : impropérium expectávit cor meum , & miſériam.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio juſti adversùs hoſtes animæ ſuæ.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam alièni inſurrexérunt adversùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me; * & ſuper inimícos meos deſpexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in ſe adimplens ea quæ deſunt paſſionum Chriſti, auxilium ſibi à Deo poſtulat.

IN te, Dómine, ſperávi; non confundar in æternum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, ut ſalvum me fácias; * quóniam firmamentum meum & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis: * cùm deféceerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me:

* Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris ; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea ; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et uſque in ſenectam & ſénium, * Deus, ne derelinquas me ;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt,

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália : * Deus, quis símilis tibi ?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas ? * & converſus, vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam ; * & converſus, conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus : * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi : * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadrageſimæ,

CANTICUM HABACUC.

Cap. 3.

Prophetia de Chriſti & Eccleſiæ paſſionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

or ejus ut lux erit,
n mánibus ejus :
ſcóndita eſt forti-
,
fáciem ejus ibit
& egrediétur diá-
e pedes ejus.
& menſus eſt ter-
ſpexit, & diſſol-
; & contríti ſunt
éculi.
ti ſunt colles mun-
inéribus æternitá-

quitáte vidi tentó-
ſpiæ : * turbabun-
terræ Mádian.
uid in fluminibus
, Dómine? * aut
ibus furor tuus ?
mari indignátio

endes ſuper equos
& quadrígæ tuæ
.
ns ſuſcitábis ar-
n : * juramenta
quæ locútus es.
s ſcindes terræ :
te, & doluérunt
* gurges aquárum

abyſſus vocem
altitúdo manus
vit.
luna ſtetérunt in
o ſuo : * in luce
n tuárum ibunt,
dóre fulgurantis
.
mitu conculcábis
* & in furóre
cies *gentes.*
s es in ſalútem

pópuli tui, * in ſalútem cum chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo ímpii ; * denudaſti fundamentum ejus uſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat ;

Ut requieſcam in die tribulatiónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit ; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus ; * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea ; * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis *canentem.*

Ant. Cùm irátus fúeris,

Dómine, miſericórdiæ recordáberis.

I *In Feſtis, & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur,* CANTICUM. *Iſaïæ 26.*

Deus ſuperbos humiliabit, exaltabit humiles.

URbs fortitúdinis noſtræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit: ſervábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

Sperastis in Dómino in ſéculis æternis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram, * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt, * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam: * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant.

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus, qui facit judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compe-

ditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas : pupillum & víduam ſuſcípiet ; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 43.

Eccleſia priora in ſe Dei beneficia recolens, poſterioraque exponens mala, opem ſibi à Deo poſcit.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis * opus quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantaſti eos : * afflixiſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui, * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die ; * & in nómine tuo confitébimur in ſéculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos ; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimícos noſtros ; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcárum, * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deriſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt ; * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos ; nec obliti ſumus

te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum,

Nonnè Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quarè obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quarè fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 39.

Chriſtus mortis & inferi victor Deo jam pro ſe gratias agit, pro membris ſuis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & direxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo: * ve-

nam & ſalutáre
i.
ſcondi miſericór-
am & veritátem
concílio multo.
em, Dómine, ne
cias miſeratiónes
ne : * miſericór-
& véritas tua ſem-
pérunt me.
m circumdedérunt
, quorum non eſt
; * comprehendé-
iniquitátes meæ,
pótui ut vidé-

licátæ ſunt ſuper
cápitis mei ; * &
n derelíquit me.
láceat tibi, Dó-
ut éruas me : *
, ad adjuvandum
te.
ndantur & reve-
ſimul, * qui quæ-
imam meam, ut
eam.
rtantur retrorsùm,
antur, * qui vo-
ii mala.
t confeſtìm confu-
uam, * qui dicunt
Euge, euge,
nt & lætentur ſu-
nnes quærentes te ;
nt ſemper, Mag-
Dóminus, qui dí-
lutáre tuum.
item mendícus ſum
r : * Dóminus ſol-
ſt meî.
or meus, & *pro-
eus tu es : * Deus
tardáveris.*

PSALMUS 57.

Chriſtus inimicórum ſuorum injuſtitiam arguit, & Dei vindictam in ipſos prænuntiat.

SI verè útiquè juſtítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis : * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquàm intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum ; * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus, cùm víderit vindictam : * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè eſt fructus juſto, *

útiquè eſt Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

Psalmus 101.

Eccleſiæ, inter hujus mundi adverſa, ſpes in Dei Verbo per quod omnia facta ſunt.

Domine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam *panem* manducábam, * & *potum* meum cum fletu *miſcébam*,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

Tu exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jeruſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſerviant Dómino.

it ei in via virtú-
Paucitátem dié-
um núntia mihi.
ces me in dimí-
. meórum : * in
em & genera-
ıi tui.
iſio Pſalmi 101.
, Dómine, ter-
daſti: * & ópera
ıárum ſunt cœli.
ɔunt; * tu autem
:
:s ſicut veſtimen-
ſcent; * & ſicut
ı mutábis eos,
ntur.
m idem ipſe es,
ui non defícient.
rvórum tuórum
t; * & ſemen
ſéculum dirigé-

N O N A M.
. M U S 21.
*in cruce Patrem
it ſibi pro nobis*

s, Deus meus,
ſpice in me: qua-
me dereliquiſti?
ſalúte mea verba
ı meórum.
eus, clamábo per
non exáudies; *
, & non ad inſi-
mihi.
:m in ſancto há-
laus Iſraël.
ıeravérunt patres
ſperavérunt, &
os.
*clamavérunt, &
ſunt: * in te ſpe-*

ravérunt, & non ſunt con-
fúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus ſum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

[D Eus meus] ne diſcéſſeris à me, * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedérunt

me canes multi ; * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me : * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio eccléſiæ laudábo te.

Altera diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum ; univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum : * tímeat eum omne ſemen Iſraël.

Quóniam non ſprevit, neque deſpexit deprecatiónem páuperis ; nec avertit fáciem ſuam à me : * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum univerſi fines terræ : * & adorábunt in conſpectu ejus univerſæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorſum.

PSALMUS 128.

Chriſti & Eccleſiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea : * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea ; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum,

quod, priuſquàm
:, exáruit:
o non implévit ma-
ım, qui metit; *
ı ſuum, qui maní-
lligit.
n dixérunt qui præ-
: Benedíctio Dó-
per vos : * bene-
vobis in nómine
.
upra dorſum meum
érunt peccatóres :
avérunt iniquitá-
m.
ıt. 2. Poſuiſti.
ALMUS 138.
ıbiquè præſentis & cognoſcentis mira-entia.
nine, probaſti me,
: cognoviſti me :
ognoviſti ſeſſiónem
& reſurrectiónem

lexiſti cogitatiónes
e longè : * ſémitam
k funículum meum
gaſti.
nnes vias meas præ-
* quia non eſt ſer-
ingua mea.
, Dómine, tu cog-
ómnia, noviſſima &
: * tu formaſti me,
ſti ſuper me manum

bilis facta eſt ſcién-
ex me : * confor-
, & non pótero ad

ibo à ſpíritu tuo? *
à fácie *tua fúgiam?*
éndero in cælum,
r Verna.

tu illîc es : * ſi deſcéndero in infernum, ades:

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te; & nox ſicut dies illuminábitur : * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos : * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimìs.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occulto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimìs honorificáti ſunt amíci tui, Deus : * nimìs confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſu-

per arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonnè qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam ?

Perfectò ódio óderam illos ; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum : * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas ;

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoſcit nimìs.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Eccleſia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, *de manu* peccatóris ; * & *ab homínibus* iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxtà iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri : * cogitavérunt contrà me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum ; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra : * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindictam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelinquas me.

MPLETORIUM.
... Ne derelinquas
mi ...
ALMUS 37.
hujus vitæ ſuſti-
... obtinendam pec-
... veniam.
Omine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua
me;
iiam ſagittæ tuæ in-
t mihi; * & con-
ſuper me manum

eſt ſánitas in carne
ácie iræ tuæ: * non
óſſibus meis à fácie
rum meórum.
iam iniquitátes meæ
eſſæ ſunt caput
: * & ſicut onus
gravátæ ſunt ſuper

érunt & corruptæ
catríces meæ, * à
ſipiéntiæ meæ.
r factus ſum & cur-
m uſque in finem: *
: contriſtátus ingre-

iiam lumbi mei im-
int illuſiónibus; *
eſt ſánitas in carne

tus ſum & humiliá-
nimis: * rugiébam
u cordis mei.
ine, ante te omne
um meum; * & gé-
meus à te non eſt
litus.
meum *conturbátum*
reliquit me virtus

mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

Amíci mei, & próximi mei * adverſùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne diſcéſſeris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus ſalútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo ſperans, nihil ab homine timet.

MIſerére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes advérſùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convert
míci mei retror
quacumque die in
te.

Ecce cognóvi,
niam Deus meus

In Deo laudá
bum: * in Dóm
dábo ſermónem.

In Deo ſperávi
timébo quid fác
homo.

In me ſunt, De
tua; * quæ redda
tiónes tibi;

Quóniam eripu
mam meam de m
pedes meos de lap
pláceam coram D
mine vivéntium.

Ant. Ne derelin
Dómine; Deus
ne diſcéſſeris à
37.

SABBA
AD OFFICIUM

Ant. 3. a. Pro
nocéntiam.

PSALMUS

Chriſtus propter
nus; morti tradi
rectionem ſuam
impetrat.

BEátus qui
ſuper egénu
perem; *
mala liberábit eu
nus.

Dóminus conſe
& vivíficet eum,
fáciat eum in te
non tradat eum i
inimicórum ejus.

Dóminus oper

ctum dolóris ejus : *
um ſtratum ejus ver-
infirmitáte ejus.
dixi : Dómine ,
e meì ; * ſana áni-
ieam , quia peccávi

:i mei dixérunt mala
* Quando moriétur,
ɔit nomen ejus?
i ingrediebátur ut
, vana loquebátur :
jus congregávit ini-
m ſibi.
diebátur foràs , *
ebátur in idipſum.
rsùm me ſuſurrábant
inimíci mei : * ad-
me cogitábant mala

um iníquum conſti-
: adversùm me : *
id qui dormit , non
t ut reſurgat ?
im homo pacis meæ,
ſperávi, qui edébat
neos , * magnificá-
er me ſupplantatió-

utem , Dómine , mi-
meî , & reſúſcita
& retríbuam eis.
ɔc cognóvi quóniam
me , * quóniam non
it inimícus meus ſu-
.
utem propter inno-
ı ſuſcepiſti , * &
ıaſti me in conſ-
ɹo in æternum.
ictus Dóminus Deus
à ſéculo , & uſ-
*ſéculum : * fiat ,*

P S A L M U S 48.

Homo de priſtino ſuo ſtatu per peccatum lapſus , divitiis non redimitur ; nil contra infernum poſſunt opes.

Audíte hæc , omnes gentes : * áuribus percípite , omnes qui habitátis orbem ,

Quique terrígenæ , & fílii hóminum , * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam , * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die màla ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua , * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit , rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem ſuam , & prétium redemptiónis ánimæ ſuæ ,

Et laborábit in æternum , & vivet adhuc in finem : * non vidébit intéritum , cùm víderit ſapientes morientes.

Simul insípiens & ſtultus períbunt , * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipientibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt: * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm benefèceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

Fruſtrà oppugnatur, qui Deo ſubjectus, in ejus tutela manet.

NOnnè Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quouſquè irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos tanquàm paríeti inclináto, & macériæ depulſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjecta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum & glória mea: * Deus auxílii mei; & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in æternum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in ſtatéris, *

.t ipſi de vanitáte in
.
e ſperáre in iniqui-
rapínas nolíte con-
e : * divítiæ ſi áf-
nolíte cor appó-

l locútus eſt Deus,
æc audívi :
poteſtas Dei eſt, &
ómine, miſericór-
quia tu reddes uni-
uxtà ópera ſua.

A L M U S 63.

*a fidelis Dei juſti-
ntra iniquos depre-*

ıdi, Deus, oratió-
n meam, cùm dé-
: * à timóre ini-
ipe ánimam meam.
xiſti me à conventu
íntium, * à multi-
operántium iniqui-

exacuérunt ut glá-
ıguas ſuas : * in-
nt arcum, rem amá-
t ſagittent in occul-
aculátum.
ò ſagittábunt eum,
:imébunt : * firma-
ſibi ſermónem ne-

ıvérunt ut abſcón-
láqueos : * dixé-
Quis vidébit eos?
áti ſunt iniquitá-
defecérunt ſcrutan-
tínio.
let homo ad cor al-
& exaltábitur Deus.
*æ parvulórum factæ
æ eórum; * & in-*
firmátæ ſunt contrà eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

P S A L M U S 74.

Fruſtrà extollunt ſe iniqui : Deus judex eſt.

Confitébimur tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : * narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis, Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus, Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neqûe ab oriente, neque ab occidente, * neque à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt : * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non

eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus : * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

*Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos* fáceret omnes manſuét[...] terræ.

Quóniam cogitátio h[...]minis confitébitur tibi ; * [...] relíquiæ cogitatiónis die[...] feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite D[...]mino Deo veſtro, * omn[...] qui in circúitu ejus affer[...] múnera :

Terríbili, & ei qui a[...]fert ſpíritum príncipum ; [...] terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

Inſidelium adversùs E[...]cleſiam motus, ipſorumq[...] confuſio & interitus.

DEus, quis símilis e[...] tibi ? * ne táceas neque compeſcáris, Deu[...]

Quóniam ecce inimíci [...] ſonuérunt : * & qui od[...]runt te, extulérunt capu[...]

Super pópulum tuum m[...]lignavérunt consílium, & cogitavérunt advers[...] ſanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, diſperdámus eos de gente * & non memorétur nom[...] Iſraël ultrà.

Quóniam cogitavéru[...] unanímiter : * ſimul adve[...]sùm te teſtamentum diſp[...]ſuérunt tabernácula Id[...]mæórum & Iſmahelítæ,

Moab, & Agaréni, G[...]bal, & Ammon, & Am[...]lec ; * alienígenæ cum h[...]bitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cu[...] illis ; * facti ſunt in adj[...]tórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádia[...]

* ſicut Jabin in
iſſon.
unt in Endor ;
ut ſtercus terræ.
ncipes eórum ſi-
& Zeb, * &
Sálmana ;
ríncipes eórum,
runt : Hæredi-
eámus ſanctuá-

Pſalmi 82.
ieus, pone illos
am, * & ſicut
te fáciem venti.
is qui combúrit
& ſicut flamma
montes ;
equéris illos in
tua, * & in ira
is eos.
ies eórum igno-
quærent nomen
mine.
nt & conturben-
um ſéculi, * &
ur, & péreant :
ſcant quia no-
Dóminus ; * tu
ſimus in omni

ı terríbilis es,
, & quis reſiſ-
. 75.
A U D E S.
a. Pérfice.
M U S 16.
o nobis patientis
ſpe reſurgendi.
i, Dómine, juſ-
n meam : * in-
deprecatiónem

ércipe oratió-

nem meam, * non in lá-
biis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte : * igne me examinaſti ; & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in sémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Miríſica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ * cuſtódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine, ut non moveantur veſtígia mea.

Ant. 7. b. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt ; ádipem ſuum concluſérunt : * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me : * ócu-

los ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis; * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

PSALMUS 56.

Chriſti pro nobis patientis oratio; reſurrectio & aſcenſio ejus prænuntiantur.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & pſalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & pſalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

's Quadrageſimæ ,
:RUM MOYSI
ICUM. *Deut.* 32.

i ſui infidelitates ,
'indictas & miſera-
'ænuntiat.

e, cœli, quæ lo-
r : * áudiat terra
is mei.
eſcat ut plúvia doc-
ea : * fluat ut ros
n meum.
imber ſuper her-
& quaſi ſtillæ ſu-
nina.
nomen Dómini in-
: * date magni-
n Deo noſtro.
erfecta ſunt ópera ,
s viæ ejus judícia :
fidélis , & abſque
quitáte , juſtus &

vérunt ei , & non
in ſórdibus : * ge-
prava atque per-

ine reddis Dómi-
ópule ſtulte & insí-

quid non ipſe eſt pa-
, * qui poſſédit te ,
& creávit te.
nto diérum anti-
: * cógita genera-
ngulas.
oga patrem tuum ,
ntiábit tibi : * ma-
os , & dicent tibi.
do dividébat Altíſ-
ntes , * quando ſe-
filios Adam ,
tuit términos po-

pulórum * juxta númerum filiórum Iſraël.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jácob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta , * in loco horróris , & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum , & dócuit , * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos , * & ſuper eos vólitans ,

Expandit alas ſuas , & aſſumpſit eum , * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit ; * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excelſam terram , * ut coméderet fructus agrórum ,

Ut ſúgeret mel de petra , * oleumque de ſaxo duríſſimo ;

Bútyrum de armento , & lac de óvibus , * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan ,

Et hircos cum medulla trítici ; * & sánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.

Incraſſátus eſt dilectus , & recalcitrávit ; * incraſſátus , impinguátus , dilatátus.

Derelíquit Deum factórem ſuum , * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis ; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquiſti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; * quia provocavérunt eum fílii ſui, & fíliæ.

Et ait: Abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum;

Generátio enim perverſa eſt, * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni noviſſima;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * & devorábunt eos aves morſu amariſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit e
dius, & intùs pa
júvenem ſimul ac vi
lactentẽ cum hómin

Dixi: Ubinàm ſ
ceſſáre fáciam ex
bus memóriam eór

Sed propter iram
córum diſtuli, * r
ſuperbirent hoſtes

Et dícerent: Ma
tra excelſa, & non
nus, * fecit hæc ó

Gens abſque cons
& ſine prudéntia:
nàm sáperent, &
gerent, ac novíſſi
vidérent!

Quómodò perſ
unus mille, * & du
decem míllia?

Nonnè ideò qui
ſuus véndidit eos
Dóminus conclúſit

Non enim eſt De
ter ut dii eórum
inimíci noſtri ſunt

De vínea Sodon
vínea eórum, * & d
bánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uv
* & botri amaríſſim

Fel dracónum vi
rum, * & venénu
dum inſanábile.

Nonnè hæc cónd
apud me, * & ſig
theſauris meis?

Mea eſt últio, &
tríbuam in tempor
labátur pes eórum.

Juxtà eſt dies perd
* & adeſſe feſtína
pora.

ábit Dóminus pó-
uum, * & in ſer-
miſerébitur.
it quòd infirmáta
is, * & clauſi quo-
cérunt, reſiduíque
pti ſunt.
cet : Ubi ſunt dii
* in quibus habé-
úciam;
uorum víctimis co-
nt ádipes, * & bibé-
ium libáminum?
nt, & opitulentur
* & in neceſſitáte
tegant.
e quòd ego ſim ſo-
c non ſit álius Deus
ne.
occídam, & ego
iciam; percútiam,
ſanábo : * & non
le manu mea poſſit

o ad cœlum ma-
am, & dicam : *
o in æternum.
iero ut fulgur glá-
eum, * & arripúe-
ium manus mea :
am ultiónem hóſti-
s; * & his qui odé-
, retríbuam :
iábo ſagittas meas
e, * & gládius
vorábit carnes,
uóre occiſórum, *
aptivitáte, nudáti
rum cápitis.
áte, gentes, pópu-
is; * quia ſángui-
vórum ſuórum ul-
:
dictam retríbuet in

hoſtes eórum, * & propi-
tius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificén-
tiam Deo noſtro : Dei
perfecta ſunt ópera.

(*In Feſtis, & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur.* CANTICUM. *Judith 16.*

Maria Chriſtum pariens inimicum noſtrum confodit.

INcípite Dómino in tym-
panis : cantáte Dómino
in cymbalis.

Moduláminí illi pſalmum
novum : * exaltáte, &
invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bel-
la : * Dóminus nomen eſt
illi.

Qui póſuit caſtra ſua in
médio pópuli ſui, * ut erí-
peret nos de manu ómnium
inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus
ab Aquilóne, * in multi-
túdine fortitúdinis ſuæ :

Cujus multitúdo obtu-
rávit torrentes, * & equi
eórum cooperuérunt val-
les.

Dixit ſe incenſúrum fines
meos, * & júvenes meos
occiſúrum gládio,

Infantes meos dare in
prædam, * & vírgines in
captivitátem.

Dóminus autem omní-
potens nócuit eum, &
trádidit eum in manus fé-
minæ, * & confódit eum. I

Ant. 2. Laudáte Dómi-
num.

PSALMUS 116.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 87.

Juſtus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus, ſe Deo commendat.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámpliùs; * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amícum & próximum, * & notos meos à miſéria.

LMUS 142.

Pœnitentis auxi-
ſalutem à Deo

ne, exaudi ora-
em meam : * áu-
cipe obſecratió-
n in veritáte tua;
: in tua juſtítia.
ı intres in judí-
ı ſervo tuo ; *
juſtificábitur in
tuo omnis vi-

erſecútus eſt ini-
mam meam : *
t in terra vitam

ivit me in obſcú-
ıórtuos ſéculi ; *
is eſt ſuper me ſpí-
s : in me turbá-
or meum.
fui diérum anti-
meditátus ſum in
opéribus tuis; *
mánuum tuárum
r.
li manus meas ad
ánima mea ſicut
aqua tibi.
er exaudi me ,
, * defécit ſpíritus

ertas fáciem tuam
* & símilis ero
itibus in lacum.
m fac mihi manè
diam tuam ; *
: ſperávi.
ı fac mihi viam in
*ılem ; * quia ad te*
nam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam , quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum , Dómine , vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam ; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

Vox prædicationis Evangelicæ regnum Chriſti prænuntians.

AFferte Dómino, fílii Dei ; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem ; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas ; Deus majeſtátis intónuit : * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros ; * & confringet Dóminus cedros Líbani ,

Et comminuet eas tau-

quàm vítulum Líbani ; * & dileſtus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutientis deſertum ; * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit : * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Chriſti & Eccleſiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem ; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

átribus tuis nati
filii : * conſtítues
ipes ſuper omnem

ores erunt nóminis
omni generatióne
ratiónem.
reà pópuli confite-
bi in æternum, *
ulum ſéculi.

LMUS 149.

*dus Deus qui exal-
nſuetos in ſalu-*

te Dómino cánti-
novum : * laus
cléſia ſanctórum.
r Iſraël in eo qui
; * & fílii Sion
in rege ſuo.
nt nomen ejus in
* in tympano &
pſallant ei ;
beneplácitum eſt
in pópulo ſuo, *
bit manſuétos in

bunt ſancti in gló-
ætabuntur in cu-
ıis.
tiónes Dei in gút-
m ; * & gládii an-
mánibus eórum,
iendam vindictam
ıibus, * increpa-
pópulis :
ligandos reges eó-
compédibus, * &
órum in mánicis

ınt in eis judícium
um : * *glória hæc
ıus ſanctis ejus.*

AD SEXTAM.

PSALMUS 45.

Eccleſia in ſe habens Deum inhabitantem non commovebitur.

Deus noſter refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Eccleſia Dei fruſtrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt : * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, cómmóti ſunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ : * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera ;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſéculum ſéculi : * ipſe reget nos in ſécula.

PSALMUS 86.

Eccleſiæ Dei dilatatio : ipſe fundavit eam Altiſſimus.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis : * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum ; * hi fuérunt illìc.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea ; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus ?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

AD NONAM.

PSALMUS 59.

Chriſtus mala gentis ſuæ deflet : regnique ſui dilatationem prænuntiat.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos : * irátus es, & miſertus es nobis.

ſovíſti terram, &
aſti eam : * ſana
ónes ejus, quia
:a eſt.
diſti pópulo tuo du-
potaſti nos vino
.ctiónis.
:i metuéntibus te
.tiónem, * ut fú-
fácie arcûs.
erentur dilecti tui :
n fac déxterâ tuâ,
di me.
locútus eſt in ſancto
lætábor, & partí-
imam, & convallẽ
culórum metíbor.
eſt Gálaad, & meus
aſſes; * & Ephraïm
o cápitis mei :
rex meus, * Moab
i meæ.
mæam extendã cal-
ıum meum : * mihi
næ ſúbditi ſunt.
edúcet me in civitá-
ıſtam ? * quis dedú-
ıſque in Idumæam ?
è tu, Deus, qui
nos ? * & non
is, Deus, in vir-
noſtris ?
bis auxílium de tri-
ıe, * quia vana ſa-
inis.
:o faciémus virtú-
& ipſe ad níhilum
tribulantes nos.

ALMUS 73.

mundi hujus cala-
, refugium noſtrum
omnium Creatore.
quid, Deus, repu-
*in finem ? * irá-*
tus eſt furor tuus ſuper oves
páſcuæ tuæ ?

Memor eſto congregatió-
nis tuæ, * quam poſſediſti
ab inítio.

Redemiſti virgam hære-
ditátis tuæ : * mons Sion,
in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſu-
pérbias eórum in finem : *
quanta malignátus eſt ini-
mícus in ſancto!

Et gloriáti ſunt qui odé-
runt te, * in médio ſolem-
nitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſig-
na; & non cognovérunt : *
ſicut in éxitu ſuper ſum-
mum.

Quaſi in ſylva lignórum
ſecúribus excidérunt jánuas
ejus in idipſum : * in ſecúri
& áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanc-
tuárium tuum : * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo
cognátio eórum ſimul : *
Quiéſcere faciámus omnes
dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídi-
mus : jam non eſt pro-
phéta; * & nos non cog-
noſcet ámpliùs.

Diviſio Pſalmi 73.

USquequò, Deus, im-
properábit inimícus ?
* irrítat adversárius nomen
tuum in finem ?

Ut quid avertis manum
tuam & déxteram tuam *
de médio ſinu tuo in fi-
nem ?

Deus autem, rex noſter ante ſécula, * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmaſti in virtúte tua mare ; * contribulaſti cápita dracónum in aquis.

Tu confregiſti cápita dracónis : * dediſti eum eſcam pópulis Æthíopum.

Tu dirupiſti fontes & torrentes : * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox : * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ : * æſtátem & ver, tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino ; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum ; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam : * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

AD VESPE

Ant. 4. *D.* Beáti

PSALMUS

Deus timendus : hi ti & Eccleſiæ pro bores.

BEáti omnes ment Dómi qui ámbulan ejus.

Labóres mánu rum quia manduc beátus es, & b erit.

Uxor tua ſicut vi dans * in latéribu tuæ.

Fílii tui ſicut nov várum * in circúit tuæ.

Ecce ſic benedic mo, * qui timet num.

Benedícat tibi ex Sion ; * & víde Jerúſalem ómnibu vitæ tuæ.

Et vídeas fílios tuórum, * pacem raël.

Ant. Beáti om timent Dóminum ámbulant in viis ej

Ant. 1. a. Surg mine.

PSALMUS

Eccleſiam ſuam Deus, hanc per Chr habitaturus in per

MEmento, D David, * & manſuetúdinis ejus

Sicut jurávit Dó votum vovit Deo

troſero in tabernácu-
domûs meæ, * ſi
ro : in lectum ſtrati

dero ſomnum ócu-
, & pálpebris meis
itiónem, * & ré-
empóribus meis,
c invéniam locum
o, * tabernáculum
cob.
audívimus eam in
a : * invénimus eam
pis ſylvæ.
ibimus in tabernácu-
ejus : * adorábimus
ubi ſtetérunt pedes

e, Dómine, in ré-
tuam ; * tu & arca
atiónis tuæ.
rdótes tui induantur
n ; * & ſancti tui
t.
ter David ſervum
* non avertas fá-
hriſti tui.
Surge, Dómine,
iem tuam ; & ſancti
ltent.
7. ç. Sion réquies

iſio Pſalmi 131.
rit Dóminus David
tátem, & non fruſ-
r eam : * De fructu
tui ponam ſuper ſe-
am.
uſtodíerint fílii tui
entum meum, * &
nia mea hæc quæ
eos ;
ilii eórum uſque in
* ſedébunt ſuper
uam,

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári : * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illùc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne ; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſéculum ſéculi : ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Chriſtus pro populo ſibi ſubdito gratias agit : Eccleſia ſibi opem poſtulat.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum ; * ſuſceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipſo ſperávi : * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus eſt : * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos: * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, miſericórdia mea, & ſuſceptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi: * in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum fílii ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundantes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína maceríæ, neque tránſitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miſerére meî.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio: Eccleſiæ bona deſideranda.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiã tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, &

mundábor : * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus ; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui ; * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útiquè ; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, *oblatiónes & holocauſta ;* * *tunc impónent* ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Chriſtus in anguſtia mortis à Deo Patre ſibi pro nobis ſalutem poſcit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me ; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum : * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Dómine ; * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam ſervi tui ; * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis ; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tuî in diis, Dómine ; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília ; * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum ;

Quia misericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam ; * & non poſuérunt te in conſpe[ctu] ſuo.

Et tu, Dómine, De[us] miſerátor & miſéricors, pátiens, & multæ miſe[ri]córdiæ, & verax.

Réſpice in me, & mi[ſe]rére meî : * da impériu[m] tuum púero tuo, & ſalvu[m] fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in b[o]num, ut vídeant qui od[é]runt me, & confundantu[r] * quóniam tu, Dómine adjuviſti me, & conſolát[us] es me.

Ant. Miſerére meî, Dó[mi]mine ; quóniam ad te cla[]mávi totâ die. *Pſ.* 85.

ABSOLUTIONS

SOLUTIONES
BENEDICTIONES,
in Officio Nocturno ante Lectiones.

INICA,
is ix. Lectionum,
unt de Sanctis.

ICTURNO,
I. & V. Feria.

2. Mach. 1.

iat Deus cor noſ
in lege ſua & in
ſuis.
n.

ndetur ad ſingu-
iones & Benedic-

ICTIONES.

ómini noſtri Jeſu
Pater glóriæ, det
ritum ſapiéntiæ.
℟. Amen.
ei det nobis ſen-
cognoſcámus ve-
m. 1. *Joan.* 5.
veritátis dóceat
nem veritátem.

OCTURNO,
. & VI. Feria.

o. 3. Reg. 8.

ſter inclínet cor-
ſtra ad ſe, ut
s mandáta ejus.

ICTIONES.

ómini noſtri Jeſu
enedícat nos in
erna. L.

omni benedictióne ſpiri-
tuáli. *Epheſ.* 1.

5. Sciámus ſupereminen-
tem ſciéntiæ caritátem
Chriſti, ut impleámur
in omnem plenitúdinem
Dei. *Epheſ.* 3.

6. Unctio quam accépimus
à Deo, máneat in nobis,
& dóceat nos de ómni-
bus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

Deus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei
ſit in ſalútem omni cre-
denti. *Rom.* 1.

8. Occurrámus omnes in
unitátem fídei, & agni-
tiónis Fílii Dei; ut
non circumferámur omni
vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.

9. Deus ſpei répleat nos
omni gáudio & pace in
credendo; ut abundémus
in ſpe & virtúte Spíritûs
ſancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione le-
gatur aliud Evang. cum
Homilia, tunc nona Be-

nedictio erit : Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. 1. Theſſ. 1. 5.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit :

7. Evangélium virtus Dei ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1.
8. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. 1. *Theſſ.* 1. 5.
9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri. 2. *Theſſ.* 1.

[*Quandò D. Archiepiſcopus, vel Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior poſt ipſum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Archiepiſcopus, vel Epiſcopus reſpondet :* Oro ut cáritas veſtra magis ac magis abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philipp.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem obſervatur, ubi unicus eſt Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntá-

tem corde mag-
valenti.
℟. Amen.

1. Pater Dómi
Chriſti det
tum habitáre
córdibus noſ
2. Occurrámus
unitátem fid
tiónis Filii
non circumf
vento doctr
4.
3. Deus ſpei
omni gáudi
credendo; u
in ſpe & vir
ſancti. *Rom*

*Si tertia Lecti
gelio, tunc t
tio erit :* Ev
ſit in ſerm
ſed & in virt
2. 5.

*Eadem dic
Feria, quand
tione legendu
gelium cum*

IN FESTIS B
quæ ſunt ix

*Abſolut. &
cuntur in I. &
ut ſupra : in
turno, ut ſe*

Abſolutio.

NObiſcum
in Anc
plévit miſeri
quam promi
raël.

DICTIONES.

à quo miſſus eſt
s Gábriël ad Vír-
Maríam, mittat
de cœlis ſapién-
Luc. 1. *Sap.* 9.
Altíſſimi, quem
oncépit & pépe-
: nobis fílios Dei
uc. 1. *Joan.* 1.
s ſanctus, de quo
iod in María na-
, ſanctíficet nos
nia. *Matth.* 1.

*Abſolut. & Bene-
dicuntur in omni
um Lectionum B.*

*s Adventus, & à
ma ad Quadrage-
liebus intrà octa-
ni, ac B. Ma-
non Anniverſarii
iis, ſi tertia Lec-
Sancto, tunc ter-
ctio erit:*
abeámur regno
cùm vénerit in
ſuis admirábilis
. *Theſſ.* 1.

*s SANCTORUM,
ix. Lectionum.*

*Bened. dicuntur
I. Nocturno, ut
II. autem, ut ſe-*

3. Reg. 8.
noſter inclínet
a noſtra ad ſe,
iámus mandáta

a.

BENEDICTIONES.

4. Deus det nobis illumi- nátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vo- catiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.
5. Dignos nos fáciat in par- tem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſ- táte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.
6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à téne- bris ad lucem, & ac- cipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN FESTIS SANCTORUM, quæ ſunt trium Lec- tionum tantùm.

Abſolutio dicitur ſecun- dùm Feriam; Benedictio- nes verò ut ſequitur.

1. Deus det nobis illumi- nátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vo- catiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.
2. Dignos nos fáciat in par- tem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſ- táte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.
3. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à téne- bris ad lucem, & ac- cipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

Si pro tertia Lectione legendum ſit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit.

Evangélium non ſit in ſer- móne tantùm, ſed & in virtúte. 1. *Theſſ.* 1. 5.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES PRO TEMPORE PASCHALI.

In omni Officio tàm de Tempore, quàm de Sanctis; præterquam in Feſtis & in Offic. B. Mariæ V.

Abſolutio. 1. Petr. 1.

Benedictus Deus, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Rom.* 10.
2. Interpellet pro nobis Chriſtus, qui mórtuus eſt & reſurréxit. *Rom.* 8
3. Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, habitet in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit : Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si duæ ſint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedictio erit, Fúlgeat. *ſuprà.*

Ad ſecundam, Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

OFFICIUM QUADRAGESIMALE.

SABBATIS, AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio, ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 3. g. Convertímini, filii revertentes, & ſanábo averſiónes veſtras. Ecce nos venímus ad te: tu enim es Dóminus Deus noſter. *Jer.* 3.

Capitulum unicuique Sabbato proprium infrà.

HYMNUS.

En tempus acceptábile;
Salútis ecce nunc dies;
Utrumque quos fœdus dicat
Deno quater jejúnio.

Sit ergò potus, ſit cibus,
Sit ſomnus ipſe párcior;
Prudenſque demat párcitas
Quod caritáti féneret.

Suo tibi mens ſóbria
Litet, Deus, jejúnio;
Hoſtis doloſi mens vigil
Numquàm pateſcat fráudibus.

Das tempus acceptábile,
Et cor ſimul da pœnitens;
Convertat ut cleméntia,
Quos longa fert benígnitas.

*Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,*
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Dómine, ne in furóre tuo árguas me; ℟. Neque in ira tua corrípias me. *Pſ.* 6. & 37.

Ad Magníficat. Antiphona propria unicuique Sabbato.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ, Hymnus, Capitulum, & cetera, ut infrà in Feriis Quadrageſimæ, omiſſis Precibus.

DOMINICIS, AD OFFIC. NOCTURN.

Invitatorium. Dóminum vocantem peccatóres ad pœniténtiam, * Veníte, adorémus. *Luc.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Quod lex adumbrávit vetus,
Quod ipſe ſacrávit novi
Chriſtus miniſter fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergò párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perſtémus in cuſtódia.

Intenta mens cupídinis

Fræneť rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quà ſe dat, hoſtis óccupet.
Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur ſúpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.
Judex tremende, nos premit
Immenſa moles críminum:
Immenſa ſed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.
Nos, teſta quamquàm fictilis,
Opus tamen ſumus tuum;
Períre ne plebem ſinas
Chriſti redemptam ſánguine.
Quod fécimus, ſana malum;
Auge bonum quod póſcimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.
Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Pſalmi de Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Convertímini, ſicut in profundum receſſerátis, filii Iſraël. *Iſ.* 31.

Ant. 2. Lavámini, mundi eſtóte, auferte malum cogitatiónum veſtrárum ab óculis meis. *Iſ.* 1.

Ant. 3. a. Expectat Dóminus ut miſereátur veſtrî, & ídeò exaltábitur parcens vobis. *Iſ.* 30.

℣. *Ut quid*, Dómine, receſſiſti longè? ℟. D
in opportunitátibu
tribulatióne? *Pſ.* 9.

Abſol. & Benedic
bentur ſuprà, 145.

Lectiones ut inf
qualibet Dominica.

℟. *j.* Projícite à
omnes prævaricatió
tras, & fácite vol
novum & ſpíritum n
quia * Nolo morte
rientis, dicit Dón
revertímini, & vív
Patienter agit D
propter vos, nole
quos períre, ſed om
pœniténtiam reverti
lo. *Ezech.* 18. 2. *P*

℟. *ij.* Quaſi co
meditantes gemému
tiplicátæ ſunt enim
tátes noſtræ, & * I
noſtra reſpondérunt
bis; quia ſcélera
nobiſcum, & inic
noſtras cognóvimus
dixérimus quóniam
tum non habému
nos ſedúcimus, &
in nobis non eſt. * P
Iſ. 59. 1. *Joan.* 1.

℟. *iij.* Tu, Do
in æternum perma
* Quarè in per
oblivíſcéris noſtrî?
verte nos, Dómine
& convertémur. ℣.
ne, ſalva nos; p
* Quarè. Glória.
verte nos. *Thren.* 5.
8.

IN II. NOCTU

Ant. 4. a. Con

ſque à via ſua péſ-
t bona fácite ſtúdia
Jér. 35.
5. a. Converte me,
, & convertar ;
Dóminus Deus
tr. 31.
Sana me, Dó-
t ſanábor ; ſalvum
, & ſalvus ero ;
laus mea tu es.

imine ; deffécimus
a : ℟. Poſuiſti ini-
noſtras in conſ-
o. *Pſ.* 89.
nes ut infrà, in Dominica.
Scimus qui dixit,
idicta, & ego re-
. * Horrendum eſt
in manus Dei vi-
ỹ. Si pœniténtiam
rimus, incidémus
s Dómini, & non
ius hóminum. *
um eſt. *Hebr.* 10.

Póſui fáciem meam
inum Deum meum,
x deprecári * In
, ſacco & cínere.
ior eſto undè excí-
& age Pœnitén-
In jejúniis. *Dan.* 9.

. Jurávi & ſtátui
judícia juſtítiæ
Humiliátus ſum uſ-
nè, Dómine : †
me ſecundùm ver-
m. ỹ. Deus, pro-
to *mihi peccatóri.*
látus ſum. Glória.

† Vivífica me. *Pſ.* 118. *Luc.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Revertátur unuſquiſque à via ſua mala, & dirígite vias veſtras & ſtúdia veſtra. *Jer.* 18.

Ant. 7. b. Convertímini & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus veſtris, & non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

Ant. 8. c. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum ; & convertar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. *Zach.* 1.

ỹ. Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde : ℟. Et húmiles ſpíritu ſalvábit. *Pſ.* 33.

Lectiones & ℟℟℟. ut habentur in qualibet Dominica.

Non dicitur Te Deum.

ỹ. *Sacerd.* Miſerére meî, Dómine ; ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Pſ.* 9.

AD LAUDES.

Antiphonæ propriæ in qualibet Dominica. Pſalmi ut in Pſalterio, cum Cantico ſequenti.

CANTICUM. *Iſ.* 5.

Planctus ſuper peccata populi Dei.

Cantābo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ ſuæ.

Vínea facta eſt dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et ſepívit eam, & lápi-

des elégit ex illa, * & plantávit eam electam.

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & torcúlar extrúxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruſcas.

Nunc ergò, habitatóres Jeruſalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ, * & non feci ei?

An quòd expectávi ut fáceret uvas, * & fecit labruſcas.

Et nunc oſtendam vobis * quid ego fáciam víneæ meæ.

Auferam ſepem ejus, * & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam deſertam: * non putábitur, & non fodiétur.

Et aſcendent vepres & ſpinæ, * & núbibus mandábo ne pluant ſuper eam imbrem.

Vínea enim Dómini exercítuum, domus Iſraël eſt: * & vir Juda, germen ejus delectábile.

Et expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas: * & juſtítiam, & ecce clamor.

Hìc non dicitur Glória Patri. *ſed ejus loco* ℣. *ſequens.*

Miſerére noſtri, Dómine, * quia peccávimus ante te. *Baruch* 3.

Capitulum prop
cuique Dominicæ.

HYMNU

Solemne nos jej
Nunc tempus a
tum vocat;
Plorat Sacerdos;
Clamóre templa pé
Lugúbris at fruſ
Ad Numen irátum
Ni corde pulſus ſn
Senſum dolóris ſn
Nil frontibus ſp
nis.
Nil ſciſſa veſtis pr
Ni fracta ſcindant
Vivo dolóre pécto
Vultum rigantes
Flectámus iram N
Quæ críminis noſt
Intentat ultríces n
O juſte Judex!
Sis lentus ad pœn
ter:
Das pœnitendi té
Et cor ſimul da p
Præſta, beáta
Concéde, ſimplex
Ut fructuóſa ſint
Jejuniórum múne
Amen.

℣. *& Antiph. a*
dictus. *ut infrà in*
que Dominica.

AD HOR

Doxologia, Præ
ta Trínitas. *ut*
Laudes. Pſalmi d
rio: cetera ut hab
frà in unaquaque D

AD VESPE

Pſalmi de Pſalte
tiphonæ & Capitul
ſrà in qualibet Do

HYMNUS.

AUdi, benigne Cónditor,
Noſtras preces cum flétibus,
In hoc ſacro jejúnio
Fuſas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu ſcis vírium;
Ad te reverſis éxhibe
Remiſſiónis grátiam.

Multùm quidèm peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extrà cónteri
Dona per abſtinéntiam,
Jejúnet ut mens ſóbria
A labe prorsùs críminum.

Præſta, beáta Trínitas;
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. *&* *Ant.* *Ad* Magníficat, *ut infrà in unaquaque Dominica.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica, ut in Pſalterio. Antiphonæ, Hymnus & cetera, ut infrà in Feriis, omiſſis Precibus.

FERIIS

à Feria IV. Cinerum uſquè ad Dominicam Paſſionis.

AD OFFIC. NOCTUR.

Invitatorium & Hymnus ut ſuprà in Dominicis.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ & ℣. ut ſuprà in Dominicis: ſcilicet,

Feriâ II. IV. & VI. ut in I. Nocturno Dominicarum; Feriâ III. V. & Sabbato, ut in II. Nocturno.

Lectiones ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. ex præcedenti Dominicarum Officio: ſcilicèt Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno, ℟℟. Projicite. *&* Quaſi columbæ. *Feriâ III. V. & Sabbato, è II. Nocturno,* ℟℟. Scimus. *&* Póſui.

℟. *Tertium erit Evangelicum, ut infrà in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miſerére meî, Dómine; ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Pſ.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi de Pſalterio, cum Cantico Cantábo. *ut ſuprà in Dominicis, ſub ſola Antiphona ſequenti.*

Ant. 4. a. Revertímini unuſquiſque à via ſua mala, & à péſſimis cogitatiónibus veſtris. *Jer.* 26.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 58.

CLama, ne ceſſes; quaſi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo ſcélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus, Solemne nos jejúnii. *ut ſuprà in Dominicis.*

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſubſtinébit? *Pſ.* 129.

Ad Benedictus. *Antiphona ut in qualibet* Feria.

Deindè dicuntur flexis genibus ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.* ℟. Paſcat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis ſui. *Pſ.* 77.

℣. Pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro univerſa Eccléſia. ℟. Memor eſto congregatiónis tuæ, Dómine, quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. *Pro cuncto pópulo.* ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Pſ.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Pſalmus De profundis. *qui habetur ſuprà* 86. *& in fine,* Glória Patri.

[*In Veſperis, ejus loco dicitur Pſ.* Miſerére. *ſuprà,* 142. *cum* Glória Patri.]

Finito Pſalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et dicitur Oratio, ut in- in qualibet Feria.

Dicto Benedicámus. *ſi fa- nda ſit Commemoratio aliquo Sancto, fit eo loco. Deindè, uſque ad Domi- cam Paſſionis excluſivè unt*

SUFFRAGIA, u Commemorationes com- munes, ut ſequitur.

De sancta Cruce.

Ant. Peccáta noſtra Chriſ- us pértulit in córpore ſuo per lignum; ut peccátis mortui, juſtítiæ vivámus. *Petr.* 2.

℣. Ipſe rédimet Iſraël, ℟. Ex ómnibus iniquitáti- us ejus. *Pſ.* 129.

Orémus.

Perpétuâ nos, quæſu- mus, Dómine, pace ſtódi, quos per lignum nctæ Crucis redímere dig- tus es; Qui vivis & reg- s Deus. ℟. Amen.

Si ſequatur Officium par- n B. Mariæ, tunc fit in- ra concluſio: Qui vivis regnas cum Deo Patre unitáte Spíritûs ſancti us, per ómnia ſécula ſe- órum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómi- , &c.

Deindè inchoatur Officium rvum.]

Si verò non dicitur, fit ntinuò Suffragium ſe- ens,

De omnibus Sanctis.

Ant. Fulgébunt juſti ſi- cut ſol in regno patris eó- rum. *Matth.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In ſécula ſeculórum laudá- bunt te. *Pſ.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium par- vum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parentheſi.*]

A Cunctis nos, quæſu- mus, Dómine, mentis & córporis defende perí- culis; & intercedéntibus (beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei genitríce Ma- ríâ,) beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanc- tis, ſalútem nobis tríbue benignus & pacem: ut deſ- tructis adverſitátibus & er- róribus univerſis, Ecclé- ſia tua ſecúrâ tibi ſérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptiſtæ & S. Joſeph, (ſi nominandi ſint,) præponuntur Apoſtolis.*]

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

℣. Benedicámus Dómi- no, &c.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſe- quatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſe- ricórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deindè, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, ✝ in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.
Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.
Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum munera.
Amen.

Pſalmi de Feria; & ſic ad alias Horas.

Ant. 2. Dómino Deo noſtro juſtítia; nobis autem confúſio faciéi noſtræ: peccávimus ante Dóminum Deum noſtrum. *Baruch* 1.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, *non quaſi inſipientes*, ſed ut ſapientes; redimentes tempus, quóniam dies mali ſunt.

℟. *br.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *In Quadrag.* ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere, * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Temp. Paſſ.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. * Miſerére nobis. *Non dicitur* Glória, *ſed repetitur* Chriſte, Fili Dei vivi, &c.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

Deindè dicuntur flexis genibus ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et om-

nes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; ℟. Et ſpíritu principáli confírma me. *Pſ.* 50.

℣. Éripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Éripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58.

℣. Éripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris sánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſǽculum ſǽculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et miſericordiárum tuárum quæ à ſǽculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me ſunt, nómini *ſancto ejus. Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

Deindè ſignando ſe ſigno crucis:

℣. Adjutórium noſtrum ✠ in nómine Dómini, ℟. Qui facit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens:

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres:] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, [*ad ſequentia verba ter percutitur pectus:*] meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Pau-

lum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit:

Miſereátur tuî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius reſpondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confeſſionem; & ubì dictum eſt vobis, fratres, & vos, fratres, *dicit* tibi, pater, & te, pater.

[*Mulieres in ſuis Conventibus, loco* fratres, & pater, *dicunt*, forores, & mater.]

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIſereátur veſtrî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam æternam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit*, Confiteor. *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, & additâ particulâ* &, *ante voces* ómnibus & omnes.

Deindè Miſereátur. *ſemèl, ad quod dicit*, noſtrî, noſtris, nos.]

Deindè ſignando ſe ſigno crucis.

INdulgéntiam, † abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter. ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil

reſpondetur ; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, ſi legendum ſit : & poſt ejus lectionem, dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, ſtatim poſt præcedentem Orationem de Sanctis, fit Suffragium pro defunctis ſic:

Dicitur Pſ. De profundis. 86. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio,* Abſolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

[*Non legitur Necrologium in Solemnibus & ſuprà, neque fit Suffragium pro defunctis iis diebus, niſi poſt Comploterium.... Ubi verò nunquàm legitur Necrologium, non fit Suffragium pro defunctis in Dominicis & diebus à populo feriatis, necnon in Solemnibus & ſuprà, niſi poſt Completorium.*]

In Feriis & Feſtis à populo non feriatis dicuntur ſequentes

PRECES
ad opus manuum.

[℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum : ut hìc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in ſǽcula ſeculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, ſic :

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit,* domna. *Solus vel ſola recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in

corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco; in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomádarius dicit ſignando ſe ſigno crucis : Adjutórium noſtrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. *Lector verſus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe, per Jeſum Chriſtum : cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13. *Lector,* Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. *Deindè,* Pater noſter.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Præſta, beáta Trínitas;
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 7. b. Operiantur ſaccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via ſua mala. *Jonæ* 3.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

NUnc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & ſcíndite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra.

℟. *br.* Dómine, * Miſerére meî. Dómine. ℣. Sana ánimam meam, * quia peccávi tibi. * Miſerére meî. Glória Patri. Dómine. *Pſ.* 40.

℣. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, ℟. Donec miſereátur noſtrî. *Pſ.* 122.

Deinde dicuntur flexis genibus ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem : ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime

pter nomen tuum.

ómine, exaudi ora-
meam; ℟. Et cla-
eus ad te véniat.

óminus vobiſcum,
um ſpíritu tuo.
tio conveniens.
óminus vobiſcum,
um ſpíritu tuo.
edicámus Dómino.
grátias.
SEXTAM.
eus, † in adjutó-
&c.
YMNUS.
olis excelſum jubar
o coruſcat lúmine;
riſte, tu mundum
râ
s accendis face.
ena noſtris fúlgeat
rátis méntibus;
tra plenam cáritas
do ſurgat ad diem.
a, beáta Trínitas;
e, ſimplex Unitas,
uóſa ſint tuis
rum múnera.
men.
. b. Quiéſcite áge-
rsè, díſcite bene-
quærite judícium.
it peccáta veſtra ut
m, quaſi nix deal-
r. Iſ. 1.
ULUM. Iſaiæ 55.
elinquat ímpius viã
m, & vir iníquus
ónes ſuas, & re-
ad Dóminum, &
itur ejus; & ad
oſtrum, quóniam
multus eſt ad ignoſcendum.
℟. br. Miſerére noſtri, Dómine. * Miſerére noſtri. Miſerére. ℣. Quia multùm repléti ſumus * deſpectióne. * Miſerére noſtri. Glória Patri. Miſerére. Pſ. 122.
℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit. Pſ. 31.
Preces, ut ſuprà ad Tertiam.
Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in ampléxu mori.
Præſta, beáta Trínitas;
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 6. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & plorâte: humiliámini in conſpectu Dómini. *Jac. 4.*

CAPITULUM. *Joël. 2.*

INter veſtíbulum & altáre plorábunt ſacerdótes, miniſtri Dómini; & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo; & ne

des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Miſerére meî, Deus, * Miſerére meî. Miſerére. ℣. Quóniam in te confidit * ánima mea.* Miſerére meî. Glória Patri. Miſerére. *Pſ.* 56.

℣. Miſéricors Dóminus, & juſtus; ℟. Et Deus noſter miſerétur. *Pſ.* 114.

Preces, ut ſuprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam, ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 6. Convertímini ad Dóminum Deum veſtrum; quia benignus & miséricors eſt, pátiens & multæ miſericórdiæ. *Joel.* 2.

CAPITULUM. *Ezech.* 33.

SI ímpius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injuſtum, vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus quæ peccávit, non imputabúntur ei.

Hymnus, Audi, benigne cónditor. *ut ſuprà in Dominicis.* 153.

℣. Tempus beneplácitì, Deus: ℟. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exáudi me. *Pſ.* 68.

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, ut ſuprà ad Laudes, 154. *In iis, loco Pſalmi* De profundis. *dicitur Pſalm.* Miſerére meî, Deus ſecundùm magnam. 142.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria, poſt Ant. ad Magníficat.

Dicto Benedicámus. *ſi facienda ſit Commem. de aliquo Sancto, fit eo loco. Deindè, uſque ad Paſſionem excluſivè, fiunt*

SUFFRAGIA,

DE SANCTA CRUCE.

Ant. Mihi abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Galat.* 6.

℣. In Deo ſalutáre meum; ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si ſequantur Veſperæ de B. Maria, tunc fit integra concluſio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen. *& poſt* Benedicámus. *dicitur,* Deus, in adjutórium.]

Si verò non dicitur Officium parvum; fit continuò Suffragium ſequens.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & ſerviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

℣. In ætérnum exultá-

bunt; ℟. Et habitábis in eis. Pſ. 5.

Orémus.

[Ubì dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parentheſi.]

A Cunctis nos, quæſumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis; & intercedéntibus (beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & omnibus Sanctis, ſalútem nobis tríbue benignus & pacem: ut deſtructis adverſitátibus & erróribus univerſis, Eccléſia tua ſecúrâ tibi ſérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus. Per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

[Nomina Angelorum, S. Joann. Bapt. & S. Joſeph, (ſi nominandi ſint,) præponuntur Apoſtolis.]

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Secretò: Fidélium, & Pater. ſi Completorium immediatè non ſequatur.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere, [Solus recitans dicit abſoluté] Bened. Quicumque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia. ℟. Amen.

Tùm ſit lectio novì Teſtamenti, ut habetur pro ſingulis diebus ad calcem Breviarii: in fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Hebdomadarius dicit: ℣. Converte nos, † Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. Pſ. 84.

Hic facienda eſt Confeſſio peccatorum, ut habetur ſuprà ad Primam, ſcilicèt mediocri voce: Confíteor, &c.

Poſteà elevans vocem,

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Ant. 4. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpiè égimus: tibi, Dómine, juſtítia; nobis autem, confúſio faciéi. Dan. 9.

HYMNUS.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En ſolis abſceſſit jubar,
Noctiſque ſuccédunt vices:
Qui próſperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.
Si clauſa torpent lúmina,
Suſpíret ad te mens vigil:

Potente, qui te diligunt,
Servos tuére déxterâ.
Tu, quos moleſti córporis
Gravis retardat ſárcina,
Fac mentis alis libero
Sursùm volátu téndere.
O ſpes ſalútis única,
Votis adeſto ſúpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fuſi ſánguinis.
Præſta, beáta Trínitas;
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adverſárius veſter diábolus, tanquàm leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

[*Temp. Paſſ. omiſſo* Glória. *poſt reclamationem repetitur.* In manus.]

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 6. Magna.

CANTICUM SIMEONIS. *Luc.* 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Magna judícia tua, Dómine; quia non égimus ſecundùm præcepta tua, & non ambulávimus ſincériter coram te. Et nunc, Dómine, ſecundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi ſpíritum meum. *Tob.* 3.

Deindè dicuntur flexis genibus.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter: ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

℣. Exaudi nos, Deus ſa-

oſter, ℟. Spes óm-
ium terræ. *Pſ.* 64.
ſerére noſtrî, Dó-
℟. Miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia
mine, ſuper nos,
nádmodùm ſperá-
. te. *Pſ.* 32.
ómine, exaudi ora-
meam; ℟. Et cla-
us ad te véniat.

óminus vobiſcum,
ım ſpíritu tuo.
Orémus.
ı, quæſumus, Dó-
ıe, habitatiónem
, & omnes inſí-
míci ab ea longè
Angeli tui ſancti
: in ea, qui nos
cuſtódiant; & be-
tua ſit ſuper nos;
; Per Dóminum
Jeſum Chriſtum
uum, qui tecum
regnat in unitáte
ſancti Deus, per
ècula ſeculórum.
nen.
ominus vobiſcum,
ım ſpíritu tuo.
edicámus Dómino.
grátias.
Completorio, ſub-
voce dicit. ſignando
crucis : Grátia Dó-
ſtri Jeſu Chriſti, †
s Dei, & commu-
ſancti Spíritûs ſit
mnibus vobis. 2.
℟. Amen.
ò, Fidélium ánimæ

per miſericórdiam Dei re-
quieſcant in pace. Amen.

Poſteà dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

In Quadrageſima.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, dómina Angeló-
rum:
Salve, radix; ſalve, porta
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude, Virgoglorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Chriſtum
exóra.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem ſibi.
Pſ. 131.

Orémus.

COncéde, miſéricors
Deus, fragilitáti noſ-
træ præsídium; ut qui
ſanctæ Dei Genitrícis me-
móriam ágimus, interceſ-
ſiónis ejus auxílio à noſtris
iniquitátibus reſurgámus;
Per eumdem Chriſtum Dó-
minum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt completum Officium
dicitur ſecretò, Pater. Ave.
Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

AE OFFICIUM NOCT.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 37.

JOſeph cùm ſédecim
eſſet annórum, paſ-
cébat gregem cum frá-
tribus ſuis adhuc puer: &

erat cum filiis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui; accuſavitque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſraël autem diligébat Joſeph ſuper omnes filiós ſuos, eò quòd in ſenectúte genuiſſet eum, fecitque ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plùs cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut viſum ſómnium referret frátribus ſuis, quæ cauſa majóris ódii ſeminárium fuit. Dixitque ad eos: Audíte ſómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro, & quaſi conſúrgere manípulum meum, & ſtare; veſtroſque manípulos circumſtantes adoráre manípulum meum. Reſpondérunt fratres ejus: Numquid rex noſter eris? aut ſubjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergò cauſa ſomniórum atque ſermónum, invídiæ & ódii fómitem miniſtrávit.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

CUmque fratres illíus in paſcendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Iſraël: Fratres tui paſcunt oves in Sichimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, *Præſtò ſum*, ait ei: *Vade, & vide ſi* cuncta próſpera ſint erga fratres tuos, & pécora; & renúntia mihi quid agátur. Miſſus de valle Hebron, venit in Sichem: invenitque eum vir errantem in agro, & interogávit quid quæreret. At ille reſpondit: Fratres meos quæro; índica mihi ubi paſcant greges. Dixitque ei vir: Receſſérunt de loco iſto: audívi autem eos dicentes: Fámus in Dóthaïn. Perréxit ergò Joſeph poſt fratres ſuos, & invénit eos in Dóthaïn. Qui cùm vidiſſent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, & mútuò loquebantur: Ecce ſomniátor venit; veníte, occidámus eum, & mittámus in ciſternam véterem; dicemúſque: Fera péſſima devorávit eum; & tunc apparébit quid illi proſint ſómnia ſua.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm jejunátis, nolíte fieri ſicut hypócritæ, triſtes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 207. in Quadrag. 3.

JEjunémus humiliantes ánimas noſtras, appropinquante die quo magiſter humilitátis humiliávit

m, factus ſúbdi-
ád mortem cru-
mur ejus crucem,
iæ clavis edómi-
ipiſcéntias conſi-
aſtigémus corpus
& ſervitúti ſub-
; & ne per indó-
irnem ad illícita
ur, in ea do-
iquantùm & líci-
ihámus. Crápula
is étiam per dies
evitanda; per hos
es étiam conceſſa
emovenda. Fácilè
mperábit caro,
eat aliénis, quæ
conſuéverit & à
endum eſt ne mu-
nínuas voluptátes.
nia jejúniis conjun-
icut ventris caſti-
túritas, ita gulæ
ita cavenda ſunt.
nvertímini ad me,
óminus, in toto
ſtro, in jejúnio,
u, & in planctu;
idite corda veſtra,
veſtimenta veſtra.
jejunátis, nolíte
t hypócritæ, triſ-
érminant enim fá-
, ut appáreant ho-
jejunantes. * Scín-
ória Patri. * Scín-
il. 2. *Matth.* 6.
l Benedíctus.
2. Cùm jejúnas,
put tuum, & fá-
iam lava, ne vi-
omínibus *jejúnans.*
6.

Oratio.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percurrant; Per Dóminum.

[*Hodiè, & deinceps uſquè ad Paſcha, prætérquàm diebus Dominicis, Veſperæ dicuntur in Eccleſiis ante comeſtionem.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. A Theſaurizáte vobis theſauros in cœlo, ubì neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

DEus, misericórdiæ dator, & totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemóſynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis incrementa: te húmili devotióne precámur, ut qui ad hæc agenda ſalubérrimam dediſti doctrínam, ad complendum indefeſſam tríbuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA, POST CINERES.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 37.

DIxit Judas frátribus ſuis: Quid nobis prodeſt, ſi occidérimus fratrem noſtrum, & celavérimus ſánguinem ipſius? Mélius eſt ut venumdétur Iſmaëlítis, & manus noſtræ non polluantur: frater enim & caro noſtra

eſt. Acquievérunt fratres ſermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de ciſterna, vendidérunt eum Iſmaëlítis viginti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum. Reverſuſque Ruben ad ciſternam, non invénit púerum. Et ſciſſis véſtibus, pergens ad fratres ſuos, ait : Puer non compáret, & ego quò ibo ? [*] Tulérunt autem túnicam ejus, & in ſánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent : Hanc invénimus ; vide utrùm túnica fílii tui ſit, an non. Quam cùm agnoviſſet pater, ait : Túnica fílii mei eſt ; fera péſſima comédit eum, béſtia devorávit Joſeph. Sciſſiſque véſtibus, indútus eſt cilício, lugens fílium ſuum multo témpore.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 39.

IGitur Joſeph ductus eſt in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Iſmaëlitárum à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próſperè agens : habitavitque in domo dómini ſui, qui óptimè nóverat Dóminum eſſe cum eo ; & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenitque Joſeph grátiam coram dómino ſuo, & miniſtrábat ei ; à quo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum, & univerſa quæ ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joſeph, & multiplicávit tàm in ædibus quàm in agris cunctam ejus ſubſtántiam ; nec quidquam áliud nóverat, niſi panem quo veſcebátur. Erat autem Joſeph pulchrâ fácie, & decórus aſpectu.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Cùm introiſſet Jeſus Caphárnaüm, acceſſit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 62. de verb. Evang. Matth. 8.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem noſtram in humilitáte laudári. Ad domum quippè Centuriónis cùm ſe promítteret Dóminus Jeſus itúrum, ut púerum ejus ſanáret, ille reſpondit : Non ſum dignus ut ſub tectum meum intres, ſed tantùm dic verbum,

ſanábitur. Di-
ndignum, præſ-
m; non in cujus
ſed in cujus cor
ntráret. Neque
t cum tanta fide
áte, niſi illum
ébat intráre in
am, corde geſ-
n non erat mag-
s, ſi Dóminus
áret in parſetes
ion eſſet in péc-

úrio ait: Dómi-
ſum dignus ut
tectum meum;
tùm dic verbo.,
itur puer meus.
e Deus, ecce tu
ım & terram in
tua magna:
bi difficile omne
* Tantùm. Gló-
† Sanábitur.
Jerem. 32.
Benedictus.
Audiens Cen-
Jeſus, mirátus
iéntibus ſe dixit:
vobis, non in-
m fidem in Iſ-
i. 8.

Oratio.

qui culpâ offén-
, pœnitentiâ pla-
eces pópuli tui
s propítius réſ-
gella tuæ iracún-
o peccátis noſ-
ur, averte; Per

Æ de Sequenti.
rnı. *L.*

FERIA SEXTA
poſt Cineres, fit Officium
DE QUINQUE PLAGIS
Chriſti.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 4. E. QUid ſunt plagæ iſtæ in médio mánuum tuárum? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus ſum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras: attritus eſt propter ſcélera noſtra. *Iſaiæ* 53.

Ant. 2. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus. *Iſ.* 53.

Ant. 1. a. Splendor ejus ut lux erit; córnua in mánibus ejus: ibi abſcóndita eſt fortitudo ejus. *Habac.* 3.

CAPITULUM. *Zach.* 12.

EFfundam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem ſpíritum grátiæ & precum; & aſpícient ad me, quem confixérunt.

℟. Aſpiciámus in auctórem fidei, & conſummatórem Jeſum, * Qui propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, † Confuſióne contemptâ. ℣. Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit: & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm; * Qui

propóſito. Glória. † Confuſióne. *Hebr.* 12. *Iſ.* 53.

HYMNUS.

PRome vocem, mens, canóram,
Plange triſti cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ ſpontè Chriſtus
Pro reis fert víctima.
Cæſus immíti furóre
Noſtra propter crímina,
Nos ſuo livóre ſanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.
Trans manus, pedeſque fixus,
Noſtra rumpit víncula:
Totque fontes ſunt ſalútis,
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.
Mórtui pectus ſacrátum
Vulnerátur lánceâ;
Indè ſanguis miſtus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas ſánguinem.
Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum ſint ac medéla,
Sint & olìm præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis ſéculum.
Amen.

℣. Suprà dorſum meum fabricavérunt peccatóres: ℟. *Prolongavérunt iniquitátem ſuam. Pſ.* 128.

Ad Magnifi
Ant. 8. G. Pro
lus pópuli mei
eum; & Dómini
contérere eum in
táte: ſi poſúerit
cáto ánimam ſua
bit ſemen longævu
Oratio, ut infrà a
Pro Commem.
Ant. Multi ab o
occidente vénient
cumbent cum A
& Iſaac, & Jacob
no cœlórum; fil
regni ejicientur in
exterióres. *Matth*
℣. Tempus ben
Deus: ℟. In mu
miſericórdiæ tua
me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DEus, noſtr
gium in la
virtus in infirmi
adiutórium in tr
nibus, ſolámen in
parce pópulo tuo
nis flagellatiónib
gátus in tua mi
reſpíret; Per Dó

COMPLETORIU
frà poſt II. Veſpe

AD OFFICIUM

Invit. Chriſtum
iniquitátes noſtr
rátum, * Veníte
mus. *Iſ.* 53.
Pſ. 94. Veníte
Hymnus, Prome.
IN I. NOCT
Ant. 3. a. Con
Deus apud iníqu

mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 2. Circúmdedit me lánceis ſuis, convulnerávit lumbos meos, & non pepercit. *Job.* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere ſuper vulnus, írruit in me quaſi gigas. *Job.* 16.

℣. Sagittæ tuæ infíxæ ſunt mihi; ℟. Et confirmaſti ſuper me manum tuam. *Pſ.* 37.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 42.

Erat fames in terra Chánaan; & Joſeph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cùmque adoraſſent eum fratres ſui, & agnoviſſet eos, quaſi ad aliénos dúriùs loquebátur: intérrogans eos: Undè veniſtis? Qui reſpondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui neceſſária. Et tamen fratres ipſe cognoſcens, non eſt cógnitus ab eis. Recordatuſque ſomniórum quæ aliquandò víderat, ait ad eos: Exploratóres eſtis: ut videátis infirmióra terræ veniſtis. Qui dixérunt: Non eſt ita, dómine; ſed ſervi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii uníus viri ſumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conſpectu *tuo, Dómine, ſunt omnes qui* tríbulant me: * Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt, & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Chriſtus non ſibi plácuit; ſed, ſicut ſcriptum eſt: Impropéria improperántium tibi cecidérunt ſuper me: * Et. *Pſ.* 68. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 45.

Levávit Joſeph vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omniſque domus Pharaónis. Et dixit frátribus ſuis: Ego ſum Joſeph: adhuc pater meus vivit? Non póterant reſpondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm acceſſiſſent propè: Ego ſum, ait, Joſeph frater veſter, quem vendidiſtis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum eſſe videátur quòd vendidiſtis me in his regiónibus; pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium eſt enim quòd cœpit fames eſſe in terra; & adhuc quinque anni reſtant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmiſitque me Deus ut reſervémini ſuper terram, & eſcas ad vivendum habére poſſítis. Non *veſtro* consílio, ſed Dei voluntáte huc miſſus ſum,

qui fecit me quaſi patrem Pharaónis, & dóminum univerſæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Feſtináte, & aſcéndite ad patrem meum, & dicétis ei: Hæc mandat fílius tuus Joſeph: Deus fecit me dóminum univerſæ terræ Ægypti: deſcende ad me, ne moréris, & habitábis in terra Geſſen.

℟. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: * Retrorsùm non ábii; corpus meum dedi percutiéntibus. ℣. Baptiſmo hábeo baptizári; & quómodò coarctor uſquè dùm perficiátur? * Retrorsùm. *Iſ.* 59. *Luc.* 12.

Lectio iij.

DImíſit ergò Joſeph fratres ſuos, & proficiſcéntibus ait: Ne iraſcámini in via. Qui aſcendentes ex Ægypto, venérunt in terram Chánaan ad patrem ſuum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes: Joſeph fílius tuus vivit, & ipſe dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto, Jacob quaſi de gravi ſomno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contrà referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidiſſet plauſtra, & univerſa quæ míſerat, revíxit ſpíritus ejus, *& ait: Súfficit* mihi, ſi adhuc *Joſeph* fílius meus vivit: vadam, & vidébo illum ántequàm móriar.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos: dinumeravérunt ómnia oſſa mea; ipſi verò * Conſideravérunt & inſpexérunt me: † Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. ℣. Facta ſunt hæc, ut impleréturs & ália Scriptúra: Vidébunt in quem transfixérunt: * Conſideravérunt. Glória Patri. † Tu autem. *Pſ.* 21. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Sagittæ Dómini in me ſunt, & terróres Dómini mílitant contrà me. *Job.* 6.

Ant. 7. b. Non concédit requiéſcere ſpíritum meum & implet me amaritudínibus. *Job.* 9.

Ant. 6. Inſtauras teſtes tuos contrà me, & multíplicas iram tuam adversùm me. *Job.* 10

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine: ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Pſ.* 38.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Lectio iv. *In Cant.* 61.

UBì tuta fírmaque infirmis ſecúritas & réquies, niſi in vulnéribus Salvatóris? Tantò illìc ſecúrior hábito, quantò ille poténtior eſt ad ſalvandum. Peccávi peccátum grande: turbábitur conſciéntia, ſed non per-

turbábitur ; quóniam vúlnerum Dómini recordá-*bor*. Nempè vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras. Quid tàm ad mortem, quod non Chriſti morte ſolvátur ? Si ergò in mentem vénerit tàm potens támque éfficax medicamentum, nullâ jam poſſum morbi malignitáte terréri.

℞. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura ; ſed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus : ferrum pertránſiit ánimam ejus. * Unus mílitum. *Joan.* 19. *Pſ.* 104.

Lectio v.

EGo fidenter quod ex me mihi deeſt, uſurpo mihi ex viſcéribus Dómini ; quóniam miſericordiâ áffluunt, nec deſunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latuſque lánceâ foravérunt ; & per has rimas licet mihi ſúgere mel de petra, oleumque de ſaxo duríſſimo, id eſt, guſtáre & vidére quóniam ſuávis eſt Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, & ego neſciébam. Quis enim cognóvit ſenſum Dómini, aut quis conſiliárius ejus fuit ? At clavus réferans, clavus pénetrans factus eſt mihi, ut vídeam voluntátem *Dómini. Quidni vídeam per* forámen ? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus ſit in Chriſto mundum reconcílians ſibi.

℞. Quid turbáti eſtis, & cogitatiónes aſcendunt in corda veſtra ? * Vidéte manus meas & pedes, quia ego ipſe ſum. ℣. Nolíte pavére ; pro ſalúte veſtra miſit me Deus. * Vidéte. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio vj.

FErrum pertránſiit ánimam ejus, & appropinquávit cor illíus, ut non jam non ſciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis : patet magnum illud pietátis ſacramentum ; patent víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, in quibus viſitávit nos Oriens ex alto. Quidni víſcera per vúlnera páteant ? In quo enim cláriùs quàm in vulnéribus tuis eluxiſſet, quòd tu, Dómine, ſuávis & mitis, & multæ miſericórdiæ ? Majórem enim miſeratiónem nemo habet, quàm ut ánimam ſuam ponat quis pro addictis morti, & damnátis.

℞. Infer dígitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum ; * Et † Noli eſſe incrédulus, ſed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas : revértere ad me, quóniam redémi te : * Et

noli. Glória Patri. † Noli. *Joan.* 20. *Iſ.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Quid clamas ſuper contritióne tua, Iſraël? Obdúcam enim cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis ſanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipſe vúlnerat, & medétur: pércutit, & manus ejus ſanábunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plagam, & revertentur ad Dóminum; & placábitur eis, & ſanábit eos. *Iſ.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Pſ.* 146.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt; ut conſummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. *Tract.* 120.

VIgilanti verbo Evangeliſta uſus eſt, ut non díceret, Latus ejus percuſſit, aut vulnerávit, aut quid áliud; ſed, Apéruit: ut illìc quodámmodò vitæ óſtium panderétur, undè ſacramenta Eccléſiæ manavérunt, ſine quibus ad vitam, quæ vera *vita eſt, non* intrátur. Ille *ſanguis in* remiſſiónem ſuſus eſt peccatórum: aqua illa ſalutáre témperat póculum; hæc & lavácrum præſtat & potum.

℟. Hic eſt qui venit per aquam & ſánguinem, Jéſus Chriſtus; * Non in aqua ſolùm, ſed in aqua & ſánguine: & Spíritus eſt qui teſtificátur quóniam Chriſtus eſt véritas. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem in ablutiónem peccatóris, * Non. 1. *Joan.* 4. *Zach.* 13.

Lectio viij.

HOc prænuntiábat quòd Noë in látere arcæ óſtium fácere juſſus eſt, quà intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Eccléſia. Propter hoc prima múlier facta eſt de látere viri dormientis, & appelláta eſt vita materque vivórum. Magnum quippè ſignificávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic ſecundus Adam inclináto cápite in cruce dormívit; ut indè formarétur ei conjux, quod de látere dormientis efflúxit. O mors, undè mórtui reviviſcunt! Quid iſto ſánguine múndius? quid vúlnere iſto ſalúbrius?

℟. Gratificávit nos Deus in dilecto Fílio ſuo, * In quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum.

℣. Iſte aſperget gentes multas; * In. *Epheſ.* 1. *Iſ.* 52.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Audiſtis quia dictum eſt: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte ſuâ, non Sanctórum víribus, æſtimantes, putant eſſe impoſſibília quæ præcepta ſunt; & dicunt ſufficere virtútibus non odiſſe inimícos: cæterùm dilígere plùs præcipi, quàm humána natúra patiátur. Sciendum eſt ergò Chriſtum non impoſſibília præcípere, ſed perfecta: quæ fecit David in Saül & in Abſalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus eſt, & Paulus anáthema cupit eſſe pro perſecutóribus ſuis. Hæc autem Jeſus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignoſce illis.

℟. Commendat Deus caritátem ſuam in nobis; * Quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecundùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ; * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℟. *uſquè ad* ℣. *Rom.* 5. *Levit.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipſe rédimet Iſraël. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. QUis crédidit audítui noſtro? & bráchium Dómini, cui revelátum eſt. *Iſ.* 53.

Ant. 6. Inglórius erit inter viros aſpectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. *Iſ.* 52.

Ant. 2. De angúſtia & de judício ſublátus eſt: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abſciſſus eſt de terra vivéntium. *Iſ.* 53.

Canticum, Cantábo. *ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ.* 151.

Ant. 5. a. Occidétur Chriſtus, & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus eſt. *Dan.* 9.

Ant. 3. b. Verè languóres noſtros ipſe tulit, & dolóres noſtros ipſe portávit. *Iſ.* 53.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 53.

OBlátus eſt quia ipſe vóluit, & non apéruit os ſuum: ſicut ovis ad occiſiónem ducétur, & quaſi

agnus coram tondente ſe obmuteſcet, & non apériet os ſuum.

HYMNUS.

QUæ te pro pópuli criminibus nova
Inſontem próperat pérdere cáritas?
Quid non pro míſera gente luis volens,
Factus víctima Póntifex?
Clavi qui géminum transádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis éruunt;
Transfixæque manus excútiunt vetus,
Quo mundus prémitur, jugum.
Obſtétrix pénitùs láncea pérforat,
Quo nos partúriat, pectus amábile:
Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor
Sanat, líberat, ábluit.
O vitæ látices, vívida flúmina!
O ſacros áditus péctoris íntimi!
O petræ ſólidæ tuta forámina!
O cordis penetrália!
Te ſi noſtra, Pater, crímina prόvocant,
Nati ſacra lubens vúlnera réſpice,
Cùm noſter láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.
Fac per ſæva, pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia,
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui decus. Amen.

℣. Protector noſter, áſpice, Deus; ℟. Et réſpice in fáciem Chriſti tui. *Pſ.* 83.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Pax vobis. Et cum hoc dixiſſet, oſtendit eis manus & latus. *Joan.* 20.

Oratio.

COncéde, quæſumus, miséricors Deus, ut ſacræ Unigéniti tui plagæ ſint nobis medéla vúlnerum, & fontes ſalútis æternæ; Per eumdem.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Dilígite inimícos veſtros; benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro perſequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere; ut obſervántiam quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam ſincéris exercére valeámus; Per.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui per crucem nos líberas,
Jeſu, tibi ſit glória,

ˀatre, cumque Spí-
tu,
k per omne ſǽculum.
men.

PRIMAM.

1. f. Quis crédidit.
t. *br.* ℣. Qui paſſus
'o nobis. 1. *Petr.* 2.
'anon proprius.

TERTIAM.

, 6. Inglórius erit.
TULUM. *Iſaïæ* 53.
:imus eum, & non
at aſpectus, & deſi-
nus eum; deſpectum
ˀiſſimum virórum,
dolórum, & ſcien-
firmitátem: & quaſi
ıditus vultus ejus,
ɔectus; undè nec re-
mus eum.
ˀr. Ego ſum vermis,
on homo. Ego ſum.
próbrium hóminum
bjéctio plebis. * Et.
:. Ego ſum.
Ɔmnes videntes me,
:unt me; ℟. Locúti
ábiis, & movérunt
Pſ. 21.

SEXTAM.

. 2. De angúſtia.
TULUM. *Iſaïæ* 53.
ɔ eo quòd laborávit
.ima ejus, vidébit &
bitur: in ſciéntia ſua
:ábit ipſe Juſtus ſer-
eus multos, & ini-
es eórum ipſe portá-

br. Tu, Dómine,
ſti & deſpexiſti, *
iſti Chriſtum tuum.
Ɔómine. ℣. *Diripué.*

runt eum * omnes tran-
ſeuntes viam, * Diſtuliſti.
Glória. Tu, Dómine. *Pſ.*
88.

℣. Omnia excelſa tua &
fluctus tui ℟. Super me
tranſiérunt. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 3. b. Verè languóres
noſtros.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

PEccáta noſtra ipſe pér-
tulit in córpore ſuo ſu-
per lignum; ut peccátis
mórtui, juſtítiæ vivámus:
cujus livóre ſanáti eſtis.

℟. *br.* Sacrifícium no-
luiſti; * Corpus autem
aptaſti mihi. Sacrifícium.
℣. Holocauſtum & pro
peccáto * non poſtulaſti; *
Corpus. Glória. Sacrifí-
cium. *Hebr.* 10. *Pſ.* 39.

℣. Deus excelſus eſt mí-
ſéricors, ℟. Et propítius
fiet peccátis eórum. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. DEus, quæ præ-
nuntiávit per os
ómnium Prophetárum,
pati Chriſtum ſuum, ſic
implévit. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíſſimè ſciat
omnis domus Iſraël, quia
& Dóminum eum & Chriſ-
tum fecit Deus hunc Je-
ſum quem vos crucifixiſtis.
Act. 2.

Ant. 8. G. Hunc prínci-
pem & ſalvatórem Deus
exaltávit ad dandam pœni-
téntiam Iſraéli, & remiſ-
ſiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. D. Erípuit nos

de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ; in quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus. *Coloſſ.* 1.

Ant. 6. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram? *Hebr.* 9.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

CHriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

Hymnus, Prome. *ut in primis Veſperis*, 170.

℣. Orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertínum. *Pſ.* 140.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Grátia & pax à Jeſu Chriſto qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo. *Apoc.* 1.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Eſtóte perfecti, ſicut & Pater veſter cœléſtis perfectus eſt. *Matth.* 5.

℣. Tempus beneplácitì, Deus: ℟. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DEus, qui nos, cùm inimíci eſsémus, per mortem Unigéniti tui tecum reconciliári voluiſti: tribue, quæſumus, ut tantæ miſericórdiæ mémores, & ipſi propter te inimícos noſtros in veritáte diligámus; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. a. Ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Hymnus, O ſplendor, *cum Doxologia* Qui per crucem nos líberas. *ut ſuprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Vidi, & ecce in médio throni, Agnum ſtantem, tanquàm occíſum. *Apoc.* 5.

SABBATO
poſt Cineres.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 46.

PRofectus Iſraël cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti; & mactátis ibi víctimis Deo patris ſui Iſaac, audívit eum per viſiónem noctis vocantem ſe, & dicentem ſibi: Jacob, Jacob. Cui reſpondit: Ecce adſum. Ait illi Deus: Ego ſum fortíſſimus Deus patris tui; noli timére, deſcende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego deſcendam tecum illùc, & ego indè addúcam te reverténtem: Joſeph quoque

ponet manus ſuas ſuper óculos tuos. Surréxit autem Jacob à púteo juramenti; tuleruntque eum filii cum párvulis & uxóribus ſuis in plauſtris quæ miſerat Phárao ad portandum ſenem, & ómnia quæ poſſéderat in terra Chánaan: venitque in Ægyptum cum omni sémine ſuo, filii ejus, & nepótes, filiæ, & cuncta ſimul progénies.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 47.

Ingreſſus ergò Joſeph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ póſſident, venérunt de terra Chánaan; & ecce conſíſtunt in terra Geſſen. Extrémos quoque fratrum ſuórum quinque viros conſtítuit coram rege; quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Reſpondérunt: Paſtóres óvium ſumus ſervi tui, & nos, & patres noſtri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non eſt herba grégibus ſervórum tuórum, ingraveſcente fame in terra Chánaan: petimuſque ut eſſe nos júbeas ſervos tuos in terra Geſſen. [*] Dixit ítaque rex ad Joſeph: Pater tuus & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in *conſpectu tuo eſt: in óptimo loco fac* eos habitáre, & trade eis terram Geſſen. Quòd ſi noſti in eis eſſe viros indúſtrios, conſtítue illos magiſtros pécorum meórum. Poſt hæc introdúxit Joſeph patrem ſuum ad regem, & ſtátuit eum coram eo; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo: Quot ſunt dies annórum vitæ tuæ? reſpondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum ſunt, parvi & mali; & non pervenérunt uſquè ad dies patrum meórum quibus peregrináti ſunt. Et benedícto rege, egreſſus eſt foràs.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 6.

In illo témpore; Abiit Jeſus in montem oráre. Et cùm ſerò eſſet, erat navis in médio mari, & ipſe ſolus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

In Marc. Lib. 2. C. 28.

Labor diſcipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres ſanctæ Eccléſiæ vários deſignat; quæ inter undas ſéculi adverſantis, & immundórum flatus ſpiríttuum, ad quiétem pátriæ cœleſtis, quaſi ad fidam littoris ſtatiónem perveníre conátur. Ubi benè dícitur quia navis erat in médio mari, & ipſe ſolus in terra;

quia nonnunquàm Eccléſia tantis Gentílium preſſúris non ſolùm afflicta, ſed & fœdáta eſt, ut ſi fieri poſſet, Redemptor ipsíus eam prorsùs deſeruiſſe ad tempus viderétur.

℟. Videns Jeſus diſcípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans ſuprà mare; & † Aſcendit ad illos in navim, & ceſſávit ventus. ℣. Gráditur ſuper fluctus maris, facit magna, & incomprehenſibília, & mirabília. * Venit. Glória Patri. † Aſcendit. *Marc.* 6. *Job.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fímbriam veſtiménti Jeſu tángerent: & quotquot tangébant eum, ſalvi fiébant. *Marc.* 6.

Oratio.

Adeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & concéde ut hoc ſolemne jejúnium, quod animábus corporibuſque curandis ſalúbriter inſtitútum eſt, devóto ſervítio celebrémus; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphona, Convertímini. *ut ſuprà.* 149.

CAPITULUM. *Levit.* 16.

IN hac die expiátio erit veſtrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis veſtris: coram Dómino mundabímini; ſábbatum enim requietiónis eſt: & affligétis ánimas veſtras religióne perpétuâ.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. * Convertímini, convertímini à viis veſtris péſſimis: & † Quarè moriémini, domus Iſraël. ℣. Fácite fructus dignos pœniténtiæ; jam enim ſecúris ad radícem árborum póſita eſt. * Convertímini. Glória. † Quarè. *Ezech.* 33. *Luc.* 3.

Hymnus, En tempus.

℣. Dómine. *ut ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus; & indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus. *Judith* 8.

Oratio, *ut infrà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 163. *ad quod tamen Preces non dicuntur in Sabbatis.*

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut ſuprà in Dominicis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Exodi.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc ſunt nómina filiórum Iſraël qui ingreſſi ſunt in Ægyptum cum Jacob: ſinguli cum dómibus ſuis introié-

ſunt : Ruben, Simeon, Levi, Judas, Iſſachar, Zabúlon, & Bénjamin, Dan, & Néphthali, Gad, & Aſer. Erant ígitur omnes ánimæ eórum, qui egréſſi ſunt de fémore Jacob, ſeptuaginta : Joſeph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univérſis frátribus ejus, omníſque cognatióne illâ, fílii Iſraël crevérunt, & quaſi germinantes multiplicáti ſunt : ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surréxit intéreà rex novus ſuper Ægyptum, qui ignorábat Joſeph. Et ait ad pópulum ſuum : Ecce, pópulus filiórum Iſraël multus, & fórtior nobis eſt. Veníte, ſapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur : & ſi ingrúerit contrà nos bellum, addátur inimícis noſtris, expugnatíſque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

PRæcépit ergò Phárao omni pópulo ſuo, dicens : Quidquid maſculíni ſexus natum fúerit, in flumen projícite : quidquid feminíni, reſerváte. Egréſſus eſt poſt hæc vir de domo Levi : & accépit uxórem ſtirpis ſuæ. Quæ concépit, & péperit fílium : & videns eum elegantem, abſcóndit tribus ménſibus. Cùmque jam celáre non poſſet, ſumpſit fiſcellam ſcírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice : poſuítque intùs infántulum, & expóſuit eum in carecto ripæ flúminis, ſtante procùl ſoróre ejus, & conſiderante eventum rei. Ecce autem deſcendébat fília Pharaónis ut lavarétur in flúmine : & puellæ ejus gradiebántur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidíſſet fiſcellam in papyrióne, miſit unam è famulábus ſuis : & allátam apériens, cernenſque in ea párvulum vagientem, miſerta ejus, ait : De infántibus Hebræórum eſt hic. Cui ſoror púeri : Vis, inquit, ut vadam & vocem tibi mulíerem Hebræam, quæ nutríre poſſit infántulum ? Reſpondit : Vade. Perréxit puella, & vocávit matrem ſuam. Ad quam locúta fília Pharaónis : Accipe, ait, púerum iſtum, & nutri mihi : ego dabo tibi mercédem tuam. Suſcépit múlier, & nutrívit púerum : adultúmque trádidit fíliæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum fílii, vocavítque nomen ejus Móyſes, dicens : Quia de aqua tuli eum.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Lectio iij.

IN diébus illis poſtquàm créverat Móyſes, egréſſus eſt ad fratres ſuos : viditque afflictiónem eórum,

& virum Ægyptium percutientem quemdam de Hebræis frátribus ſuis. Cùmque circumſpexiſſet hùc atque illùc, & nullum adeſſe vidiſſet, percuſſum Ægyptium abſcondit ſábulo. Et egreſſus die áltero conſpéxit duos Hebræos rixantes: dixitque ei qui faciébat injúriam: Quarè pércutis próximum tuum? Qui reſpondit: Quis te conſtítuit príncipem & júdicem ſuper nos? num occídere me tu vis, ſicut heri occidiſti Ægyptium? Tímuit Móyſes, & ait: Quómodò palàm factum eſt verbum iſtud? Audivitque Phárao ſermónem hunc, & quærébat occídere Móyſen: qui fúgiens de conſpectu ejus, morátus eſt in Terra Mádian, & ſedit juxtà púteum. Erant autem ſacerdóti Mádian ſeptem fíliæ, quæ venérunt ad hauriendam aquam: & implétis canálibus adaquáre cupiébant greges patris ſui. Supervenére paſtóres, & ejecérunt eas: ſurrexitque Móyſes, & defenſis puellis, adaquávit oves eárum. Quæ cùm revertiſſent ad Ráguël patrem ſuum, dixit ad eas: Cur velóciùs veniſtis ſólitò? Reſpondérunt: Vir Ægyptius liberávit nos de manu paſtórum: ínſuper & hauſit aquam nobiſcum, potumque dedit óvibus. At ille: Ubi eſt? inquit. Quarè dimiſiſtis hóminem? vocáte eum ut cómedat panem. Jurávit ergò Móyſes quòd habitáret cum eo. Accepitque Séphoram fíliam ejus uxórem.

℟. Tu, Dómine. 150.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm. 4. de Quadrageſima.*

Lectio iv.

PRædicatúrus vobis, dilectiſſimi, ſacratiſſimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóſtoli, in quo Chriſtus loquebátur, incípiam? dicamque: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. Quamvis enim nulla ſint témpora quæ divínis non ſint plena munéribus, & ſemper nobis ad miſericórdiam Dei per ipſíus grátiam præſtétur acceſſus; nunc tamen ómnium mentes majóri ſtúdio ad ſpirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet animári: quandò ad univerſa pietátis officia, illíus nos diéi in quo redempti ſumus, recurſus invítat; ut excellens ſuper ómnia paſſiónis Domínicæ ſacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

DEbebátur quidèm tantis myſteriis ita inceſ-

tábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conſpectu Dei, quales nos in ipſo paſcháli feſto dignum eſt inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum eſt, &, dùm carnis fragilitáte auſtérior obſervántia relaxátur, dùmque per várias actiónes vitæ hujus ſollicitúdo diſténditur, necéſſe eſt de mundáno púlvere étiam religióſa corda ſordéſcere: magnâ divínæ inſtitutiónis ſalubritáte províſum eſt, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia caſta decóquerent.

℟. Póſui. 151.

Lectio vj.

INgreſſúri ígitur, dilectíſſimi, dies myſticos, & jejuniórum remédiis conſecrátos, præceptis Apoſtólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac ſpíritûs; ut, caſtigátis colluctatiónibus quæ ſunt inter utramque ſubſtántiam, ánimus, quem ſub Dei gubernáculis conſtitútum córporis ſui decet eſſe rectórem, dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offenſiónem, vituperatiónibus obloquéntium non ſimus obnóxii. Digna enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur, & noſtro vítio linguæ ímpiæ in injúriam ſe religiónis armábunt, ſi jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ diſcrepárint. Non enim in ſola abſtinéntia cibi ſtat noſtri ſumma jejúnii; aut fructuósè córpori eſca ſubtráhitur, niſi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore; Jeſus ductus eſt in deſertùm à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunaſſet quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póſteà eſúriit. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. in Evang. hab. in Baſil. S. Joan. Lat. Dominicâ primâ quadrageſ.

DUbitári à quibuſdam ſolet, à quo ſpíritu ſit Jeſus ductus in deſertum, propter hoc quod ſúbditur: Aſſumpſit eum diábolus in ſanctam civitátem; & rursùm: Aſſumpſit eum in montem excelſum valdè. Sed verè & abſque ulla quæſtióne convenienter accípitur, ut à ſancto Spíritu in deſertum ductus exe-

dátur ; ut illùc eum ſuus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus ſpíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelſum montem, vel in ſanctam civitátem à diábolo aſſumptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expaveſcunt. Qui tamen non eſſe incredibília iſta cognóſcimus, ſi in illo & ália facta pensámus.

℟. Jeſus plenus Spíritu ſancto regreſſus eſt à Jordáne, & agebátur à Spíritu in deſertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Oſtendit mihi Dóminus Jeſum: & ſatan ſtabat à dextris ejus, ut adverſarétur ei; * Et. *Luc.* 4. *Zach.* 3.

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus eſt: & hujus cápitis membra ſunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi perſequentes & mílites crucifigentes Chriſtum fuérunt? Quid ergò mirum, ſi ſe ab illo permíſit in montem duci, qui ſe pértulit étiam à membris illíus crucifígi? Non eſt ergò indignum Redemptóri noſtro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi. Juſtum quippè erat, ut ſic tentatiónes noſtras ſuis tentatiónibus vínceret, ſicut mortem noſtram vénerat ſuâ morte ſuperáre.

℟. Erat Jeſus in deſerto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à ſátana, eratque cum béſtiis; * Et nihil manducávit Jeſus in diébus illis. ℣. Fuit Móyſes in monte quadraginta dies & quadraginta noctes; panem non comédit, & aquam non bibit; * Et nihil. *Marc.* 1. *Luc.* 4. *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd ſciendum nobis eſt quia tentátio tribus modis ágitur, ſuggeſtióne, delectatióne & conſenſu. Et nos cùm tentámur, plerùmque in delectatiónem, aut étiam in conſenſum lábimur; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipſis étiam gérimus undè certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum ſine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in ſemetipſo tolerábat. Tentári ergò per ſuggeſtiónem pótuit; ſed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℟. Débuit Jeſus per ómnia frátribus ſimilári, * Ut miſéricors fíeret, & fidélis Póntifex; in eo enim in quo eſt ipſe tentátus, potens eſt & eis qui

ntur: auxiliári. ℣. Per-
tua & doctrína tua
tuo, Dómine, quem
ſti in tentatióne, *
lória. *Repet.* ℟. *uſ-*
d ℣. *Hebr.* 2. *Deut.*

n dicitur Te Deum.
ninicis & Feriis Qua-
ſimæ.]
acerd. Miſerére meî,
ne : ℟. Vide humili-
meam de inimícis
Pſ. 9.

) L A U D E S.

mi ut in Pſalterio,
antico Cantábo. *ſu-*
151.

C Um jejunaſſet Je-
ſus quadraginta
& quadraginta nóc-
póſteà eſúriit : &
ns tentátor dixit ei :
us Dei es, dic ut lá-
ſti panes fiant. *Matth.*

5. a. Reſpondit Je-
criptum eſt : Non in
ane vivit homo, ſed
i verbo quod procé-
ore Dei. *Matth.* 4.
. 1. a. Rurſùm ſcrip-
t : Non tentábis Dó-
Deum tuum. *Matth.*

. 4. E. Dixit tentá-
æc ómnia tibi dabo,
ens adoráveris me.
dicit ei Jeſus : Vade,
. *Matth.* 4.
. 6. Scriptum eſt :
um Deum tuum ado-
& illi ſoli ſérvies.
4.

Capitulum. *Hebr.* 4.

N On habémus Pontífi-
cem qui non poſſit
cómpati infirmitátibus noſ-
tris ; tentátum autem per
ómnia pro ſimilitúdine abſ-
que peccáto. Adeámus ergò
cum fidúcia ad thronum
grátiæ, ut miſericórdiam
conſequámur, & grátiam
inveniámus in auxílio op-
portúno.

Hymnus, Solemne. 152.
℣. Cùm mihi moleſti eſ-
ſent, induébar cilício :
℟. Humiliábam in jejúnio
ánimam meam. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Relíquit Jeſum
diábolus : & ecce Angeli ac-
ceſſérunt & miniſtrábant
ei. *Matth.* 4.

Oratio.

D Eus, qui Eccléſiam
tuam ánnuâ Quadra-
geſimáli obſervatióne purí-
ficas : præſta famíliæ tuæ,
ut quod à te obtinére abſ-
tinendo nítitur, hoc bonis
opéribus exequátur ; Per
Dóminum.

A D H O R A S.

Doxologia Præſta. *Pſal-*
mi ut in Pſalterio.

A D P R I M A M.

Ant. 1. a. Cùm jejunaſſet.
In ℟. *br.* ℣. Qui veniſti *
peccatóres ſalvos fácere.
1. *Tim.* 1.

A D T E R T I A M.

Ant. 5. a. Reſpondit.

Capitulum. *Deut.* 8.

D Ominus Deus tuus af-
flíxit te penúriâ, &

dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, & patres tui; ut oſténderet tibi quòd non in ſolo pane vivat homo, ſed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia fáucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quàm. *Pſ.* 118.

℣. Judícia Dómini deſiderabília ſuper aurum, ℟. Et dulcióra ſuper mel & favum. *Pſ.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursùm.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

Sentíte de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda veſtra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne * ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, * Nolíte. Glória. Si vocem. *Pſ.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excelſum: ℟. Et teſtimónia ejus non cuſtodiérunt. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. Scriptum eſt.

CAPITULUM. *Deut.* 6.

Cave diligenter ne obliviſcáris Dómini qui *edúxit te* de terra Ægypti, *de domo* ſervitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi ſoli ſérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et pſallat tibi. Omnis. ℣. Pſalmum dicat nómini tuo, * Et. Glória Patri. Omnis. *Pſ.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Pſ.* 2.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Fili, accédens ad ſervitútem Dei, ſta in juſtítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. Nemo, cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur; Deus enim intentátor malórum eſt; ipſe autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unuſquiſque tentátur, à concupiſcéntia ſua abſtractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiſcéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus ſuis, & induentes novum. *Coloſſ.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus eſt, qui non patiétur vos tentári ſupra id quod poteſtis; ſed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

CAPITULUM. *Jac.* 4.

Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergò eſtóte Deo: reſíſtite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

,Audi, benigne.
153.
uſus everſus ſum
1; ℟. Et Dómi-
it me. *Pſ.* 117.
Magníficat.
D. Conſummátâ
atióne, diábo-
à Jeſu uſquè ad
t regreſſus eſt Je-
túte Spíritûs in
; & fama éxiit
ſam regiónem de
4.
ut ſuprà ad Lau-
r.

TORIUM,
153.

SECUNDA.
bro Exodi.
Cap. 2. & 3.

ultùm verò tém-
: mórtuus eſt rex
pti: & ingemiſ-
Iſraël, propter
feráti ſunt: aſ-
clamor eórum ad
opéribus. Et au-
tum eórum, ac
eſt fœderis quod
m Abraham,
Jacob. Móyſes
cébat oves Je-
i ſui ſacerdótis
ùmque minaſſet
interióra deſer-
ad montem Dei
paruitque ei Dó-
flamma ignis de
i: & vidébat
ardéret, & non
tur. Dixit ergò
adam, & *vidé-*
hanc magnam, quarè non comburátur rubus. [*] Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyſes, Móyſes? Qui reſpondit: Adſum. At ille: Ne apprópies, inquit, hùc: ſolve calceamentum de pédibus tuis: locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. Et ait: Ego ſum Deus patris tui: Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Jacob. Abſcondit Móyſes fáciem ſuam: non enim audébat aſpícere contrà Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi propter duritiam eórum qui præſunt opéribus, . . . ſed veni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Iſraël de Ægypto.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

Dixitque Móyſes ad Deum: Quis ſum ego ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Iſraël de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habébis ſignum, quòd miſerim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo ſuper montem iſtum. Ait Móyſes ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Iſraël, & dicam eis: Deus patrum veſtrórum miſit me ad vos: *Si* díxerint mihi: Quod

eſt nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móyſen: Ego ſum qui ſum. Ait: Sic dices fíliis Iſraël: Qui eſt, miſit me ad vos.... Vade, & cóngrega ſenióres Iſraël, & áudient vocem tuam: ingredieriſque tu, & ſenióres Iſraël, ad regem Ægypti, & dices ad eum: Dóminus Deus Hebræórum vocávit nos: íbimus viam trium diérum in ſolitúdinem, ut immolémus Dómino Deo noſtro. Sed ego ſcio quòd non dimittet vos rex Ægypti ut eátis, niſi per manum válidam. Extendam enim manum meã, & percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus meis, quæ factúrus ſum in médio eórum: poſt hæc dimittet vos.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ; & congregabuntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

De opera & eleemoſynis.

QUid pótuit nobis majus Chriſtus edícere? quómodò magis pótuit juſtítiæ ac miſericórdiæ noſtræ ópera provocáre, quàm quòd præſtári dixit ſibi, quidquid egenti præſtétur & páuperi? ut qui reſpectu fratris in Eccléſia non movétur, vel Chriſti contẽplatióne moveátur; & qui non cógitat in labóre atque in egeſtáte conſervum, vel Dóminum cógitet in ipſo illo quem cónſpicit deſtitútum. Et idcircò, fratres cariſſimi, quibus metus in Deum pronus eſt, & ſpreto calcatóque jam mundo ad ſuperna & divína ánimus erectus eſt; fide plenâ, mente devótâ, operatióne contínuâ, promerendo Dómino obſéquium præbeámus. Demus Chriſto veſtimenta terréna, indumenta cœléſtia receptúri: demus cibum & potum ſeculárem, ad convívium cœleſte ventúri. Ne parùm metámus, plúrimùm ſeminémus. Securitáti ac ſalúti ætérnæ, dùm tempus eſt, conſulámus.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes; & ſeparábit eos, ſicut paſtor ſégregat oves ab hædis: * Et † Státuet oves à dextris ſuis, hædos autem à ſiniſtris. ℣. Omnis miſericórdia fáciet locum unicuíque ſecundùm méritum óperum ſuórum: * Et ſtátuet. Glória. † Státuet. Matth. 25. Eccli. 16.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Dicet rex his
ii à dextris ejus erunt :
:níte , benedicti Patris
ei, poſſidéte parátum vo-
s regnum à conſtitutióne
undi. *Matth.* 25.

Oratio.

N Oſtra tibi, Dómine, quæſumus, ſint ac-
pta jejúnia, quæ nos ex-
iando grátiâ tuâ dignos
ficiant, & ad regna per-
ficant æterna ; Per Dó-
inum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. c. Dicet rex his
ii à ſiniſtris erunt : Diſ-
ſdite à me, maledicti, in
gnèm æternum. Et ibunt
i in ſupplícium æternum ;
iſti autem in vitam æter-
am. *Matth.* 25.

Oratio.

O Mnium noſtrûm, Dómine, quæſumus, ad
: corda converte ; ut ab
is quibus offénderis abſti-
entes, non iram tuam,
d miſericórdiam ſentiá-
ius ; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 4.

A It Móyſes : Obſecro Dómine, non ſum éloquens ab he-
i, & nudiuſtértius : & ex
quo locútus es ad ſervum
uum, impeditióris & tar-
dióris linguæ ſum. Dixit
Dóminus ad eum : Quis
ècit os hóminis ? *aut quis
fabricátus eſt mutum &
ſurdum, videntem & cæcum ? nonnè ego ? Perge
ígitur, & ego ero in ore
tuo, docebóque te quid
loquáris. At ille : Obſecro, inquit, Dómine,
mitte quem miſſúrus es.
[*] Irátus Dóminus in
Móyſen, ait : Aáron frater tuus Levítes, ſcio quòd
éloquens ſit : ecce ipſe egréditur in occurſum tuum,
videnſque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, &
pone verba mea in ore
ejus, & ego ero in ore
tuo, & in ore illíus, &
oſtendam vobis quid ágere
debeátis. Ipſe loquétur pro
te ad pópulum, & erit os
tuum : Tu autem eris ei
in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoque hanc
ſume in manu tua, in qua
factúrus es ſigna.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

P Oſt hæc ingreſſi ſunt Móyſes & Aáron, &
dixérunt Pharaóni : Hæc
dicit Dóminus Deus Iſraël :
Dimitte pópulum meum
ut ſacríficet mihi in deſerto. At ille reſpondit : Quis
eſt Dóminus, ut áudiam
vocem ejus, & dimittam
Iſraël ? néſcio Dóminum,
& Iſraël non dimittam.
Dixeruntque : Deus Hebræórum vocávit nos, ut
eámus viam trium diérum
in ſolitúdinem, & ſacrificémus* Dómino Deo noſtro : ne fortè áccidat nobis

peſtis aut gládius. Ait ad eos rex Ægypti: Quarè Móyſes & Aáron ſollicitátis pópulum ab opéribus ſuis? ite ad ónera veſtra. Dixitque Phárao: Multus eſt pópulus terræ: vidétis quòd turba ſuccréverit: quantò magìs ſi dedéritis eis réquiem ab opéribus? Præcépit ergò in die illo præfectis óperum, & exactóribus pópuli, dicens: Nequáquàm ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiendos láteres ſicut priùs: ſed ipſi vadant, & cólligant ſtípulas. Et menſúram láterum, quam priùs faciébant, imponétis ſuper eos, nec minuétis quidquam: vacant enim, & idcircò vociferantur, dicentes: Eámus, & ſacrificémus Deo noſtro. Opprimantur opéribus & éxpleant ea: ut non acquieſcant verbis mendácibus.

℟. Póſui 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa cívitas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in tem-*plum* Dei, & ejiciébat *omnes vendentes.* Et réli-*qua.*

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Homil. 7. in Quadrag.

EJécit Chriſtus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóſtias & oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergò Dóminus nec ea volébat ventilari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicèt propter ſtúdium avarítiæ ſive fraudis quod próprium ſolet eſſe negotiántium fácinus; quantâ putas animadverſióne puníret, ſi inveniſſet ibi áliquos ríſui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo ſua temporália negótia geri non pátitur; quantò magìs ea quæ nuſquàm fíeri licet, plùs cœleſtis iræ merentur, ſi in ædibus Deo ſacrátis agantur?

℟. Cùm introiſſet Jeſus in templum, docébat, dicens: * Nonnè ſcriptum eſt quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem feciſtis eam ſpeluncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contrà illum qui contamináverit ſanctuárium meum, ac pollúerit nomen ſanctum meum. * Nonnè ſcriptum eſt. Gló-

† Domus. *Marc.*
, 20.
Benedictus.
g. Ejiciébat Je-
:s vendentes &
ı templo ; & men-
iariórum, & cá-
:ndéntium colum-
it. *Matth.* 21.
Oratio.
lant ad te, Dó-
, jejunántium pre-
ab Ecclésia tua
epelle nequítiam;
inum.
Magníficat.
, a. Acceſſérunt
cæci & claudi in
& ſanávit eos.
r.
Oratio.
rva, Dómine,
iam tuam bonis
péribus erudítam:
æſéntibus conſo-
diis, ut ad ſuper-
:as propítius; Per
n.
A QUARTA
OR TEMPORUM,
libro Exodi.
i. Cap. 7.
cit Dóminus ad
óyſen: Ecce conſ-
tui te Deum Pha-
& Aáron frater
: prophéta tuus.
Dóminus ad Móy-
íron: Cùm díxe-
Phárao: Oſtén-
: dices ad Aáron:
gam tuam, & pró-
:oram Pharaóne,
ur in cólubrum.

[*] Ingreſſi ítaque Móyſes & Aáron ad Pharaónem, fecérunt ſicut præcéperat Dóminus. Tulítque Aáron virgam coram Pharaóne & ſervis ejus, quæ verſa eſt in cólubrum. Vocávit autem Phárao ſapientes & maléficos: & fecérunt étiam ipſi per incantatiónes Ægyptíacas & arcána quædam ſimíliter. Projeceruntque ſínguli virgas ſuas, quæ verſæ ſunt in dracónes: ſed devorávit virga Aáron virgas eórum.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

INduratumque eſt cor Pharaónis, & non audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Ingravátum eſt cor Pharaónis, non vult dimíttere pópulum. Dic ad Aáron: Tolle virgam tuam, & extende manum tuam ſuper aquas Ægypti, & ſuper flúvios eórum, & rivos ac palúdes, & omnes lacus aquárum, ut vertantur in ſánguinem: & ſit cruor in omni terra Ægypti, tàm in lígneis vaſis quàm in sáxeis. Fecerúntque Móyſes & Aáron ſicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam percuſſit aquam flúminis coram Pharaóne & ſervis ejus: quæ verſa eſt in ſánguinem. Et piſces, qui erant in flú-

mine, mórtui ſunt: computruítque flúvius, & non póterant Ægyptii bíbere aquam flúminis, & fuit ſanguis in tota terra Ægipti. Feceruntque ſimíliter maléfici Ægyptiórum incantatiónibus ſuis; & indurátum eſt cor Pharaónis, nec audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus.

℞. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 12.

In illo témpore: Reſpondérunt Jeſu quidam de Scribis & Phariſæis, dicentes: Magiſter, vólumus à te ſignum vidére. Qui reſpondens, ait illis: Generátio mala & adúltera ſignum quærit; & ſignum non dábitur ei, niſi ſignum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 44. in Matth.

Viri Ninivítæ ſurgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; ſic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquandò ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipſi dico, meipſum primò exhortor. *Capiámus* iter anguſtum. *Uſquequò* deliciábimur? úſquequò degémus otióſè, ridentes ac oſcitantes? Non ſumus adhuc ſatiáti deſídiâ & procraſtinatióne? Eadémne ſemper erunt? éadem menſa, idem ſumptus, eædem pecúniæ, poſſeſſiónes, conſtructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, ſepulchrum, vermes. Aliam ergò vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capeſſámus; ut rectè vivendo, futúra bona conſequámur grátiâ & miſericórdiâ Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cui cum Patre & Spíritu ſancto ſit glória & impérium in ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℞. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóre uſquè ad minórem, * Et † Converſi ſunt à via ſua mala. ℣. Viri Ninivítæ ſurgent in judício cum generatióne iſta; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ. * Et. Glória Patri. † Converſi ſunt. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Sicut fuit Jonas ſignum Ninivítis; ita erit & Fílius hóminis generatióni iſti. *Luc.* 11.

Oratio.

Suſcipe, quæſumus, Dómine, preces noſtras, & ad aures miſericórdiæ

tuæ

ſtulatiónes ſacrátæ
ibis admitte ; Per
um.
Ad Magníficat.
1. D. Quicumque
voluntátem Patris
ſt in cœlis eſt, ipſe
frater, & ſoror, &
eſt. *Matth.* 12.
Oratio.
Emento, Dómine,
niſeratiónum tuá-
& præſta, ut à cibis
ccátis abſtinentes,
tibi jejúnio placeá-
Per.
RIA QUINTA.
le libro Éxodi.
o j. Cap. 8.
Ixit Dóminus ad
Móyſen : Ingrédere
ad Pharaónem, &
ad eum : Hæc dicit
nus : Dimitte pópu-
neum, ut ſacríficet
: ſin autem nolúeris
tere, ecce ego percú-
omnes términos tuos
Et extendit Aáron
m ſuper aquas Ægyp-
t aſcendérunt ranæ,
eruntque terram Æ-
. Fecérunt autem &
ici per incantatiónes
imíliter, eduxerunt-
ranas ſuper terram
pti. [*] Vocávit au-
Phárao Móyſen &
n, & dixit eis : Oráte
num ut áuferat ranas
& à pópulo meo :
mittam pópulum ut
icet Dómino. Egreſ-
ſunt Móyſes & Aá-

ron à Pharaóne: & clamávit Móyſes ad Dóminum pro ſponſióne ranárum quam condíxerat Pharaóni. Fecitque Dóminus juxtà verbum Móyſi : & mórtuæ ſunt ranæ de dómibus, & de villis, & de agris. Congregaveruntque eas in immenſos ággeres, & computruit terra.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

V Idens autem Phárao quòd data eſſet réquies, ingravávit cor ſuum, & non audívit eos ſicut præcéperat Dóminus. Dixitque Dóminus ad Móyſen : Lóquere ad Aáron : Extende virgam tuam, & pércute púlverem terræ : & ſint ſcíniphes in univerſa terra Ægypti. Feceruntque ita. Et extendit Aáron manum virgam tenens : percuſſitque púlverem terræ, & facti ſunt ſcíniphes in homínibus, & in jumentis : omnis pulvis terræ verſus eſt in ſcíniphes per totam terram Ægypti. Feceruntque ſimíliter maléfici incantatiónibus ſuis, ut edúcerent ſcíniphes, & non potuérunt : erantque ſcíniphes tàm in homínibus quàm in jumentis. Et dixérunt maléfici ad Pharaónem : Dígitus Dei eſt hìc. Induratumque eſt cor Pharaónis, & non audívit *eos* ſicut præcéperat Dóminus.

℟. Póſui 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Egreſſus Jeſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à fínibus illis egreſſa, clamávit, dicens ei: Miſerére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 2. in Matth.

MIra, ſub perſóna muliéris Chananítidis, Eccléſiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit ſanári poſſe fíliam ſuam; patiéntia, quâ tótiès contempta, in précibus perſevérat: humílitas, quâ ſe non cánibus, ſed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui éſui sánguinis déditi & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd iſta Chananítis perſeveranter primùm fílium David, deindè Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jeſu: Miſerére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non *reſpondit* ei verbum. At *illa* venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus eſt auxiliátor: * Dómine. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Eſther* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* O múlier, magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perſeverantes oratióne benignus exaudis: da nobis conſtantem fídei ac devotiónis affectum; ut quæ pro ſalúte noſtra ſupplíciter expóſcimus, hæc, te largiente, conſequámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Múlier cùm abiiſſet in domum ſuam, invénit puellam jacentem ſupra lectum, & dæmónium exiiſſe. *Marc.* 7.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi proſtrátam ab hóſtium tuére formídine; ne ſuæ petitiónis fruſtrentur effectu, qui non in juſtificatiónibus ſuis, sed in miſeratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur; Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 8.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Conſurge dilúculò, & ſta coram Pharaóne: egredietur

enim ad aquas : & dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimitte pópulum meum, ut ſacríficet mihi. Quòd ſi non dimíſeris eum, ecce ego immittam in te, & in ſervos tuos, & in pópulum tuum, & domos tuas, omne genus muſcárum : & implebuntur domus Ægyptiórum muſcis diverſi géneris, & univerſa terra in qua fúerint. Faciamque mirábilem in die illa terram Geſſen, in qua pópulus meus eſt, ut non ſint ibi muſcæ : & ſcias quóniam ego Dóminus in médio terræ. Ponamque diviſiónem inter pópulum meum, & pópulum tuum : cras erit ſignum iſtud. Fecitque Dóminus ita. Et venit muſca graviſſima in domos Pharaónis & ſervórum ejus & in omnem terram Ægypti : corrúptaque eſt terra ab hujuſcémodi muſcis.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

Vocavitque Phárao Móyſen & Aáron, & ait eis : Ite & ſacrificáte Deo veſtro in terra hac. Et ait Móyſes : Non poteſt ita fieri : abominatiónes enim Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo noſtro : quòd ſi mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Viā trium diérum pergémus, in ſolitúdinem : & ſacrificábimus Dómino Deo noſtro, ſicut præcépit nobis. Dixitque Phárao : Ego dimittam vos, ut ſacrificétis Dómino Deo veſtro in deſerto : verúmtamen lóngiùs ne abeátis, rogáte pro me. [*] Et ait Móyſes : Egreſſus à te, orábo Dóminum : & recédet muſca à Pharaóne, & à ſervis ſuis, & à pópulo ejus cras : verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimittas pópulum ſacrificáre Dómino. Egreſſuſque Móyſes à Pharaóne, orávit Dóminum, qui fecit juxtà verbum illíus : & ábſtulit muſcas à Pharaóne, & à ſervis ſuis, & à pópulo ejus : non ſupérfuit ne una quidèm. Et ingravátum eſt cor Pharaónis, ita ut nec hâc quidèm vice dimítteret pópulum.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 5.

In illo témpore : Erat dies feſtus Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam. Eſt autem Jeroſólymis probática piſcína. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. de Myſt. Cap. 4.

Tu baptizátus es in nómine Trinitátis, confeſſus es Patrem ; recordáre quid féceris : confeſſus es Fílium, confeſſus es Spíritum ſanctum. Tene

órdinem rerum in hac fide, mundo mórtuus es, & Deo reſurrexiſti. Et quaſi in illo mundi conſepultus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es reſuſcitátus ætérnam. Crede ergò quia non ſunt vácuæ aquæ. Ideò tibi dictum eſt quia Angelus Dómini deſcendébat ſecundùm tempus in natatóriam, & movebátur aqua; & qui prior deſcendiſſet in natatóriam poſt commotiónem aquæ, ſanus fiebat à languóre quocumque tenebátur. Hæc piſcína in Jeroſólymis erat, in qua unus ánnuus ſanabátur: ſed nemo antè ſanabátur, quàm deſcendiſſet Angelus. Ut eſſet indícium quia deſcénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis ſignum, tibi fides: illis Angelus deſcendébat, tibi Spíritus ſanctus: illis creatúra movebátur, tibi Chriſtus operátur ipſe Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus, nunc omnes ſanantur: aut certè unus ſolus pópulus Chriſtiánus.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte ſua. Dicit ei Jeſus: Vis ſanus fíeri? Reſpondit: * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jeſus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & † *Statim* ſanus factus eſt. ℣. *Reſpíciens* eram ad adjutórium hóminum, erat. * Dómine. Patri. † Statim. *Eccli.* 51.

Ad Benedict

Ant. 1. f. Qui me fecit, ille mihi dixi le grabátum tuum, bula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, D ſupplicatiónibu tris, & animárum rum medére langu ut peccatórum re perceptâ, in tua benedictióne lætém Dóminum.

Ad Magníſic

Ant. 5. F. Ecc factus es: jam no re, ne detérius tib contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

PRræſta, quæſu mine, ut ſan purificante jejúnio toto corde ſimus & inter mundánæ tis inſídias, te mi perſeverémus illæ Dóminum.

SABBA

QUATUOR TEM

De libro Exc

Lectio j.

DIxit Dómi Móyſen: L ad Pharaó lóquere ad eum:

Dóminus Deus Hebræórum : Dimitte pópulum meum ut ſacríficet mihi. Quòd ſi adhuc rénuis, & rétines eos : ecce manus mea erit ſuper agros tuos : & ſuper equos, & áſinos, & camélos, & boves, & oves, peſtis valdè gravis. Et fáciet Dóminus mirábile inter poſſeſſiónes Iſraël, & poſſeſſiónes Ægyptiórum, ut nihil omnínò péreat ex his quæ pertinent ad filios Iſraël. Conſtituítque Dóminus tempus, dicens : Cras fáciet Dóminus verbum iſtud in terra. Fécit ergò Dóminus verbum hoc álterâ die : mortúaque ſunt ómnia animántia Ægyptiórum : de animálibus verò filiórum Iſraël nihil omnínò périit. Et miſit Phárao ad videndum : nec erat quidquam mórtuum de his quæ poſſidébat Iſraël. Ingravatúmque eſt cor Pharaónis, & non dimíſit pópulum. [*] Et dixit Dóminus ad Móyſen & Aáron : Tóllite plenas manus cíneris de camíno, & ſpargat illum Móyſes in cœlum coram Pharaóne : Sitque pulvis ſuper omnem terram Ægypti : erunt enim in homínibus, & juméntis úlcera, & veſícæ turgentes in univerſa terra Ægypti. Tulerúntque cínerem de camíno : & ſtetérunt coram Pharaóne, *& ſparſit illum Móyſes in cœlum :* factáque ſunt úlcera veſicárum turgéntium in homínibus, & juméntis : nec póterant malefíci ſtare coram Móyſe propter úlcera quæ in illis erant, & in omni terra Ægypti. Induravítque Dóminus cor Pharaónis, & non audívit eos, ſicut locútus eſt Dóminus ad Móyſen.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

Dixítque Dóminus ad Móyſen : Manè conſúrge, & ſta coram Pharaóne, & dices ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : dimitte pópulum meum ut ſacríficet mihi. Adhuc rétines pópulum meum : & non vis dimíttere eum ? En pluam cras hâc ipsâ horâ grándinem multam nimis, qualis non fuit in Ægypto à die quâ fundáta eſt, uſquè in præſens tempus. Mitte ergò jam nunc, & cóngrega juménta tua, & ómnia quæ habes in agro : hómines enim, & juménta, & univerſa quæ inventa fúerint foris, nec congregáta de agris, cecideritque ſuper ea grando, morientur. Qui tímuit verbum Dómini de ſervis Pharaónis, fecit confúgere ſervos ſuos, & juménta in domos : qui autem neglèxit ſermónem Dómini, dimíſit ſervos ſuos, & juménta in agris.

℟. Poſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore : Dicébat Jeſus ad eos qui crediderunt ei, Judæos : Si vos manséritis in sermóne meo, verè diſcípuli mei éritis ; & cognoſcétis veritátem, & véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 41.

AMen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccátum, ſervus eſt peccáti. O miſerábilis ſérvitus ! Plerúmquè hómines, cùm dóminos malos patiuntur, venáles ſe petunt ; non quærentes dóminum non habére, ſed ſaltèm mutáre. Servus peccáti quid fáciat ? quem interpellet ? apud quem ſe venálem petat ? Deindè ſervus hóminis aliquandò ſui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requieſcit : ſervus peccáti quò fugit ? ſecum ſe trahit quocumque fúgerit. Non fugit ſeipſam mala conſciéntia, non eſt quò eat, ſequitur ſe, imò non recédit à ſe ; peccátum enim quod facit, intùs eſt. Fecit peccátum, ut áliquam corporálem cáperet voluptátem : voluptas tranſit, peccátum manet : prætériit quod delectábat, remanſit quod pungat.

℟. Omnis qui fac
cátum, ſervus eſt p
ſervus autem non
in domo in æternu
lius autem manet i
num. * Si ergò vos
liberáverit, verè líb
tis. ℣. Spíritus I
miſit me ut præd
captívis indulgéntia
clauſis apertiónem.
Glória. * Si ergò. J
Iſ. 61.

Ad Benedictu
Ant. 7. a. Si vo
séritis in sermóne
verè diſcípuli mei
& cognoſcétis verit
& véritas liberábi
Joan 8.

Oratio.

PRotector noſte
pice, Deus ;
malórum noſtrórum
dere prémimur, p
miſericórdiâ, libe
mente famulémur
Dóminum.

AD VESPER

Pſalmi de Pſalter
tiphona, Converti
ut ſuprà. 149.

CAPITULUM. I

QUærite judíciur
ivenite oppreſſ
dicáte pupillo ;
dite víduam. Et ve
argúite me, dicit
nus : ſi fúerint pecc
tra ut cóccinum, q
dealbabuntur ; &
rint rubra quaſi
culus, velut la
erunt.

Hymnus. En tempus. ℣. Dómine. *ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Cùm ſanctificaſſet Móyſes Aáron & filios ejus, præcépit eis, dicens: De óſtio tabernáculi non exíbitis ſeptem diébus, die ac nocte obſervantes cuſtódias Dómini. *Levit.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 149.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut ſuprà in Dominicis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 9.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam in cœlum, ut fiat grando in univerſa terra Ægypti ſuper hómines, & ſuper jumenta, & ſuper omnem herbam agri in terra Ægypti. Extenditque Móyſes virgam in cœlum, & Dóminus dedit tonítrua, & grándinem, ac diſcurréntia fúlgura ſuper terram: pluitque Dóminus grándinem ſuper terram Ægypti. Et grando & ignis miſta páriter ferebantur: tantæque fuit magnitúdinis, quanta antè nunquàm appáruit in univerſa terra Ægypti ex quo gens illa cóndita eſt. *Et percuſſit* grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fuérunt in agris, ab hómine uſquè ad jumentum: cunctamque herbam agri percuſſit grando, & omne lignum regiónis confrégit. Tantùm in terra Geſſen, ubi erant filii Iſraël, grando non cécidit.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

MIſitque Phárao, & vocávit Móyſen & Aáron, dicens ad eos: Peccávi étiam nunc: Dóminus juſtus: ego & pópulus meus, ímpii. Oráte Dóminum ut déſinant tonítrua Dei, & grando: ut dimittam vos, & nequáquàm hìc ultrà maneátis. Ait Móyſes: Cùm egreſſus fúero de urbe, extendam palmas meas ad Dóminum, & ceſſábunt tonítrua, & grando non erit; ut ſcias quia Dómini eſt terra: novi autem quòd tu, & ſervi tui necdùm timeátis Dóminum Deum. Linum ergò, & hórdeum læſum eſt, eò quòd hórdeum eſſet virens, & linum jam follículos germináret: tríticum autem & far non ſunt læſa, quia ſerótina erant. Egreſſuſque Móyſes à Pharaóne ex urbe, tetendit manus ad Dóminum: & ceſſavérunt tonítrua & grando, nec ultrà ſtillávit plúvia ſuper terram. Videns autem Phárao quòd ceſſaſſet

plúvia, & grando, & tonítrua, auxit peccátum: & ingravátum eſt cor ejus, & ſervórum illíus, & indurátum nimis: nec dimíſit fílios Iſraël, ſicut præcéperat Dóminus per manum Móyſi.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Lectio iij. Cap. 10.

ET dixit Dóminus ad Móyſen: Ingrédere ad Pharaónem: ego enim indurávi cor ejus, & ſervórum illíus: ut fáciam ſigna mea hæc in eo, & narres in áuribus fílii tui, & nepótum tuórum, quótiès contríverim Ægyptios, & ſigna mea fécerim in eis: & ſciátis quia ego Dóminus. Introïérunt ergò Móyſes & Aáron ad Pharaónem, & dixérunt ei: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Uſquequò non vis ſúbjici mihi? dimitte pópulum meum, ut ſacríficet mihi. Sin autem reſiſtis, & non vis dimíttere eum: ecce ego indúcam cras locuſtam in fines tuos: quæ opériat ſuperfíciem terræ, ne quidquam ejus appáreat, ſed comedátur quod resíduum fúerit grándini: corródet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, & ſervórum tuórum, & ómnium Ægyptiórum: quantam *non vidérunt* patres tui, *& avi*, ex quo orti ſunt ſuper terram, uſquè in præſentem diem. Avertitque ſe, & egreſſus eſt à Pharaóne.

℟. Tu Dómine. 150.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 17. in Joan. n. 4.

Lectio iv.

QUadragenárius númerus ſacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur. Notum eſſe árbitror caritáti veſtræ: teſtantur ſæpíſſimè divínæ Scriptúræ. Jejúnium hoc número conſecrátum eſſe benè noſtis. Nam & Móyſes quadraginta diébus jejunávit, & Elías tótidem; & ipſe Dóminus noſter & ſalvátor Jeſus Chriſtus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móyſen ſignificátur lex, per Elíam ſignificantur Prophétæ, per Dóminum ſignificátur Evangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubi ſe diſcípulis oſtendit in claritáte vultûs & veſtis ſuæ: appáruit enim médius inter Móyſen & Elíam, tanquàm Evangélium teſtimónium habéret à lege & Prophétis.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

SIve ergò in lege, ſive in Prophétis, ſive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jeju-

autem magnum &
ille eſt abſtinére ab
pietátibus & illícitis vo-
ptátibus ſǽculi, quod eſt
gnum jejúnium; ut
gantes impietátem &
ſæculares cupiditátes, tem-
ranter & juſtè & piè vi-
vámus in hoc ſǽculo. Huic
o quam mercédem
Apóſtolus? Séquitur,
it: Expectántes illam
am ſpem, & manifeſ-
tiónem glóriæ beáti Dei,
ſalvatóris noſtri Jeſu
Chriſti. In hoc ergò ſǽculo
quadrageſimam abſ-
tinéntiæ celebrámus, cùm
vívimus, cùm ab impi-
etátibus & ab illícitis
voluptátibus abſtinémus.
quia hæc abſtinéntia
mercéde non erit, ex-
ectámus beátam illam
, & revelatiónem gló-
magni Dei, & ſalva-
noſtri Jeſu Chriſti.

℟. Póſui. 151

In Pſ. 148. n. 1.

Lectio vj.

Quia verax eſt qui pro-
míſit, in ſpe gaudé-
: quia tamen nondùm
emus, in deſidério gé-
us. Bonum eſt nobis
perſeveráre in deſidério,
donec véniat quod promiſ-
ſum eſt, & tránſeat gémi-
tus & ſuccédat ſola lau-
datio. Propter hæc duo
tempora, unum quod nunc
eſt in tentatiónibus & tri-
bulatiónibus hujus vitæ,
aliud quod tunc erit in ſecuritáte & exultatióne perpétua, inſtitúta eſt nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Paſcha & poſt Paſcha. Illud quod eſt ante Paſcha, ſignificat tribulatiónem in qua modò ſumus; quod verò ágimus poſt Paſcha, ſignificat beatitúdinem in qua póſteà érimus. Ante Paſcha ergò quod celebrámus, hoc & ágimus; poſt Paſcha autem quod celebrámus, ſignificámus quod nondùm tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante reſurrectiónem, hoc poſt reſurrectiónem Dómini eſt. Quo témpore ſignificátur vita futúra, quam nondùm tenémus; quia quod ſignificámus poſt reſurrectiónem Dómini, tenébimus poſt reſurrectiónem noſtram.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

In illo témpore; Aſſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorſùm; & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téſtibus glóriam ſuam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto ſplendóre clarificat, ut & fácies ejus ſolis fulgóri símilis, & veſtítus candóri nívium eſſet æquális. In qua transfiguratióne illud quidèm principáliter agebátur, ut de córdibus diſcipulórum crucis ſcándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas paſſiónis, quibus reveláta eſſet abſcónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ ſpes ſanctæ Eccléſiæ fundabátur, ut totum corpus Chriſti agnóſceret quali eſſet commutatióne donandum; ut ejus ſibi honóris conſórtium membra promítterent, qui in cápite præfulſiſſet.

℞. Aſcendit Jeſus in montem ut oráret: * Et facta eſt, dum oráret Jeſus, ſpécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm deſcénderet Móyſes de monte, clarificátus eſt aſpectus ejus ex conſórtio ſermónis Dómini. * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij. Cap. 4.

COnfirmandis verò Apóſtolis, & ad omnem ſciéntiā pro vehéndis, ália quoque in illo miráculo acceſſit inſtrúctio. Móyſes enim & Elías, lex ſcílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquentes; ut veríſſimè in illa quinque virórum præſéntia complerétur quod dictum eſt: In duóbus vel tribus téſtibus ſtat omne verbum. Quid hoc ſtabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi teſtaménti cóncinit tuba; & cùm evangélica doctrína antiquárum proteſtatiónum inſtrumenta concurrunt? Adſtipulantur enim ſibi invicèm utriuſque fœderis páginæ; & quem ſub velámine myſteriórum præcedéntia ſigna promíſerant, manifeſtum atque perſpícuum præſéntis glóriæ ſplendor oſtendit.

℞. Ecce duo viri loquebantur cum Jeſu. * Erant Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant exceſſum ejus, quem completúrus erat in Jeruſalem. ℣. Præcláritas in communicatióne ſermónum ipſíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix. Cap. 5.

HIs ergò ſacramentórum revelatiónibus Petrus Apóſtolus incitátus, mundána ſpernens, & terréna faſtídiens, in æternórum deſidérium quodam mentis rapiebátur exceſſu; & gáudio tótius viſiónis

tus, ibi cum Jeſu op-
habitáre, ubi mani-
l ejus glóriâ lætabá-
Indè & ait: Dómi-
onum eſt nos hìc eſſe:
, faciámus hìc tria
iácula, tibi unum,
unum, & Elíæ
. Sed huic ſuggeſtió-
óminus non reſpon-
ſignificans non qui-
mprobum, ſed inor-
m eſſe quod cúperet,
ſalvári mundus, niſi
li morte, non poſſet,
emplo Dómini in hoc
étur credéntium fi-
ut licèt non oporté-
béatitúdinis promiſ-
nus dubitári, intelli-
mus tamen inter ten-
nes hujus vitæ priùs
tolerántiam poſtu-
m eſſe quàm glóriam.
Beáti qui hábitant in
tua, Dómine. * Mé-
eſt dies una in átriis
ſuper míllia. ℣. Si
faciámus hìc tria ta-
ícula, tibi unum,
i unum, & Elíæ
: *Mélior eſt. Glória
. *Repet.* ℟. Beáti. *uſ-*
i. ℣. *Pſ.* 83. *Matth.* 17.
Sacerd. ſuprà 151.

L A U D E S.

lmi ut in Pſalterio.
cum, Cantábo. *ſuprà.*

ASſúmit Jeſus Pe-
trum, & Jacó-
, & Joannem fratrem
& ducit *illos in mon-*
excelſum ſeorsùm; &
transfigurátus eſt ante eos.
Matth. 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyſes & Elías cum Jeſu loquentes. Et cùm diſcéderent ab illo, ait Petrus ad Jeſum: Dómine, bonum eſt nos hìc eſſe. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui; ipſum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Dùm fieret vox, inventus eſt Jeſus ſolus. *Luc.* 9.

Ant. 1. f. Audientes diſcípuli, cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valdè. Et acceſſit Jeſus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi audit me, non confundétur; & qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Deus, miſereátur noſtri, & benedícat nobis: ℟. Illúminet vultum ſuum ſuper nos. *Pſ.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Levantes diſcípuli óculos ſuos, néminem vidérunt, niſi ſolum Jeſum. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi perícula & adverſa, cœleſtis beatitúdi-

nis expectatióne ſuſtentas: præſta, quæſumus, ut terréna faſtidientes, in supernórum deſidérium toto cordis affectu rapiámur ; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Aſſúmit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt.

CAPITULUM. *Hebr.* 3.

MOyſes fidélis erat in tota domo Dei tanquàm fámulus, in teſtimónium eórum quæ dicenda erant : Chriſtus verò tanquàm Fílius in domo ſua ; quæ domus ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei, uſquè ad finem, firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum ſperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ, * In tégmine. Glória Patri. Fílii hóminum. *Pſ.* 35.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox.

CAPITULUM. *Jerem.* 7.

HÆc dicit Dóminus Deus : Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus: & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut benè ſit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus *meus,* * Et teſtificábor *tibi. Audi.* ℣. Deus, Deus tuus * ego ſum, * Et teſtificábor tibi. Glória. Audi. *Pſ.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertuntur ad cor. *Pſ.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audientes diſcípuli.

CAPITULUM. *Exod.* 20.

NOlíte timére : ut enim probáret vos venit Deus, & ut terror illíus eſſet in vobis, & non peccarétis.

℟. *br.* Excelſus Dóminus, * Et humília réſpicit. Excelſus. ℣. Et alta * à longè cognoſcit ; *Et. Glória Patri. Excelſus. *Pſ.* 137.

℣. Suſcípiens manſuétos Dóminus ; ℟. Humílians autem peccatóres uſquè ad terram. *Pſ.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *E.* MIſerére noſtri, Deus ómnium, & réſpice nos, & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. c. Quarè jejunávimus, & non aſpexiſti ; humiliávimus ánimas noſtras, & neſciſti ? *Iſ.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unuſquiſque cum próximo ſuo, & malum contrà amicum ne cogitétis in córdibus veſtris ; & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. Frange eſurienti

penem tuum, & egénos vagóſque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum. *Iſ.* 58.

Ant. 5. a. Erumpet quaſi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur; & anteíbit fáciem tuam juſtítia tua, & glória Dómini cólliget te. *Iſ.* 58.

CAPITULUM. *Eccli.* 17.

STa in ſorte propoſitiónis & oratiónis altíſſimi Dei. In partes vade ſéculi ſancti cum vivis & dántibus confeſſiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Audi, benigne. *ſuprà*, 153.

℣. Adoráte Dóminum in monte ſancto ejus; ℟. Quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter. *Pſ.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Deſcendéntibus diſcípulis de monte, præcépit eis Jeſus, dicens: Némini dixéritis viſiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis reſurgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 10.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam ſuper terram Ægypti ad locuſtam, ut aſcendat ſuper eam, & dévoret omnem herbam quæ reſídua fúerit grándini. Et extendit Móyſes virgam ſuper terram Ægypti: & Dóminus indúxit ventum urentem totâ die illâ, & nocte: & manè facto, ventus urens levávit locuſtas. Operuerúntque univerſam ſuperfíciem terræ, vaſtantes ómnia. Devoráta eſt ígitur herba terræ, & quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíſerat: nihilque omnínò virens relictum eſt in lignis & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quam ob rem feſtínus Phárao vocávit Móyſen & Aáron, & dixit eis: Peccávi in Dóminum Deum veſtrum, & in vos. Sed nunc dimíttite peccátum mihi étiam hâc vice, & rogáte Dóminum Deum veſtrum, ut áuferat à me mortem iſtam. Egreſſúſque Móyſes de conſpectu Pharaónis, orávit Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidente vehementíſſimum, & arreptam locuſtam projécit in Mare rubrum: non remanſit ne una quidèm in cunctis fínibus Ægypti.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

ET indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimíſit fílios Iſraël. Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam

in cœlum : & ſint ténebræ ſuper terram Ægypti tàm denſæ, ut palpári queant. Extenditque Móyſes manum in cœlum : & factæ ſunt ténebræ horríbiles in univerſa terra Ægypti tribus diébus. Nemo vidit fratrem ſuum, nec movit ſe de loco in quo erat : ubicumquè autem habitábant fílii Iſraël, lux erat. [*] Vocavitque Phárao Móyſen & Aáron, & dixit eis : Ite, ſacrificáte Dómino : oves tantùm veſtræ, & armenta remáneant, párvuli veſtri eant vobiſcum. Ait Móyſes : Cuncti greges pergent nobiſcum : non remanébit ex eis úngula : quæ neceſſária ſunt in cultum Dómini Dei noſtri : præſertìm cùm ignorémus quid débeat immolári, donec ad ipſum locum perveniámus. Indurávit autem Dóminus cor Pharaónis, & nóluit dimíttere eos. Dixitque Phárao ad Móyſen : Recéde à me, & cave ne ultrà vídeas fáciem meam : quocumque die apparúeris mihi, moriéris. Reſpondit Móyſes : Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

In *illo témpore ; Dixit Jeſus turbis Judæórum :* Ego vado, & quæréti[s] & in peccáto veſtro [...] mini. Et réliqua.

Homília ſancti Aug[uſtini] Epíſcopi.

In Joan. Tract. n. 6. & 7.

Tota infelícit[as] Ju]dæórum ipſa [...] non peccátum [...] re, ſed in peccátis [...] Hoc eſt quod debet [...] omnis Chriſtiánus : [...] ter hoc ad baptiſmu[m] [...] ritur : propter hoc qu[i] [...] túdine vel aliundè [...] tantur, ſibi desídera[nt] [...] veníri : propter hoc [...] ſugens párvulus à [...] piis mánibus ad Ec[cleſiam] [...] fertur, ne ſine ba[ptiſmo] éxeat, & in peccá[to quo] natus eſt moriátur. [...] cíſſima condítio, [...] ſors iſtórum qui de [ore ve]rídico audiérunt, i[n pec]cátis veſtris mor[iémini]. Undè tamen hoc ei[s con]tingat, expónit : S[i enim] non credidéritis qu[ia ego] ſum, moriémini i[n pec]cátis veſtris. Credo [...] tres, in illa mult[itúdine] quæ Dóminum aud[iébat] & eos fuiſſe qui c[redituri] erant. Quaſi autem [in om]nes procéſſerat ſeve[ríſſima] illa ſenténtia, In p[eccáto] veſtro moriémini ; [...] hoc & illis qui c[redituri] erant, ſpes erat [...] Revocávit eos in [...] adjunxit enim : Si n[on cre]didéritis quia ego

moriémini in peccátis veſtris. Ergò, Si credidéritis quia ego ſum, non moriémini in peccátis veſtris. Rèddita eſt ſpes deſperántibus; excitátio facta eſt dormiéntibus: córdibus evigilavérunt. Indè plúrimi credidérunt.

℟. Quia vocávi, & renuiſtis; ego quoque * In intéritu veſtro ridebo, & ſubſannábo: † Qui autem me audíerit, abſque terróre requieſcet. ℣. Ego vado, & quærétis me; & in peccáto veſtro moriémini: * In. Glória Patri. † Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 3. b. Si non credidéritis quia ego ſum, moriémini in peccáto veſtro. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi nos, miſéricors Deus; & ad expianda peccáta noſtra, pœniténtiæ ſalutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui me miſit, mecum eſt, & non relíquit me ſolum; quia ego quæ plácita ſunt ei, fácio ſemper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi, quæſumus, Dómine, gémitum pópuli ſupplicantis; ut qui de merítórum qualitáte diffídimus, non *judícium*, *ſed miſericórdiam cónſe*qui mereámur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 11.

ET dixit Dóminus ad Móyſen: Adhuc unâ plagâ tangam Pharaónem & Ægyptum, & poſt hæc dimittet vos, & exíre compellet. Dices ergò omni plebi ut póſtulet vir ab amíco ſuo, & múlier à vicína ſua, vaſa argéntea, & aúrea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo ſuo coram Ægyptiis. Fuitque Móyſes vir magnus valdè in terra Ægypti coram ſervis Pharaónis, & omni pópulo. Et ait: Hæc dicit Dóminus: Médiâ nocte egrédiar in Ægyptum: & moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui ſedet in ſólio ejus, uſquè ad primogénitum ancillæ quæ eſt ad molam, & ómnia primogénita jumentórum. Eritque clamor magnus in univerſa terra Ægypti, qualis nec antè fuit, nec póſteà futúrus eſt. Apud omnes autem fílios Iſraël non mútiet canis ab hómine uſquè ad pecus: ut ſciátis quanto miráculo dívidat Dóminus Ægyptios & Iſraël. Deſcendentque omnes ſervi tui iſti ad me, & adorábunt me, dicentes: Egrédere tu, & omnis pó-

pulus qui ſubjectus eſt tibi: poſt hæc egrediémur. Et exívit à Pharaóne irátus nimis.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 12.

DIxit quoque Dóminus ad Móyſen, & Aáron in terra Ægypti: Loquímini ad univerſum cœtum filiórum Iſraël, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Erit autem agnus abſque mácula, maſculus, anniculus: juxtà quem ritum tollétis & hœdum. Et ſervábitis eum uſquè ad quartam-décimam diem menſis hujus: immolabitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam. Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperlimináribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ aſſas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréſtibus. [*] Sic autem comedétis illum: Renes veſtros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis feſtinanter: eſt enim Phaſe (id eſt tránſitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti ab hómine uſquè ad pecus: & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 23.

IN illo témpore; Jeſus locútus eſt ad turbas & ad diſcípulos ſuos, dicens: Super cáthedram Móyſi ſedérunt Scribæ & Pharisæi. Omnia ergò quæcúmque díxerint vobis, ſervate & fácite; ſecundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

In Cap. 23. Matth. Lib. 4.

QUid manſuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Phariſæis, & nihilóminùs propter ſacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut ſubjiciantur eis; non ópera, ſed doctrínam conſiderantes. Alligant ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum; dígito autem ſuo nolunt ea movére. Hoc generáliter adversùs omnes magiſtros dictum eſt, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera ſua fáciunt, ut videantur ab homínibus. Quicumque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Phariſæus eſt. Væ nobis miſe-

s, ad quos Phariſæórum
ſtria tranſiérunt.
℟. Nolíte vocári Rabbi:
Omnes vos fratres eſtis;
ius eſt enim Pater veſter,
i in cœlis eſt: † Magiſ-
r veſter unus eſt Chriſtus.
. Odíbilis coram Deo eſt
hominibus ſupérbia:
id ſuperbit terra & cinis?
Omnes. Glória. † Magiſ-
r. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Cavéte à Scribis,
i volunt in ſtolis ambu-
re, & ſalutári in foro;
i dévorant domos viduá-
m ſub obtentu prolíxæ
atiónis: hi accípient pro-
ius judícium. *Marc.* 12.

Oratio.

DA plebi tuæ, Dómi-
ne, quæ jejunando
mem humíliat, ſpíritum
ersári ſupérbiæ; ut non
lignatiónem tuam pro-
cémus elári, ſed miſe-
iónis tuæ dona ſubjecti
iámus; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Qui major eſt
ſtrûm, erit miniſter veſ-
: qui autem ſe exaltá-
it, humiliábitur; &
ſe humiliáverit, exal-
itur. *Matth.* 23.

Oratio.

Deſto, quæſumus,
. Dómine, ſupplicatió-
us noſtris; ut eſſe, te
giente, mereámur, &
er próſpera húmiles, &
er adverſa ſecúri; *Per*
minum.

FERIA QUARTA.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 12.

VOcávit Móyſes omnes ſenióres filiórum Iſraël, & dixit ad eos: Ite tollentes ánimal per famílias veſtras, & immoláte Phaſe. Faſciculumque hyſſópi tíngite in ſánguine qui eſt in límine, & aſpérgite ex eo ſuperliminare, & utrumque poſtem: nullus veſtrûm egrediátur óſtium domûs ſuæ uſque manè. Transíbit enim Dóminus percútiens Ægyptios: cùmque víderit ſánguinem in ſuperliminári, & in utróque poſte, tranſcendet óſtium domûs, & non ſinet percuſſórem íngredi domos veſtras & lædere. Cuſtódi verbum iſtud legítimum tibi & fíliis tuis uſquè in æternum. Cùmque introïéritis terram, quam Dóminus datúrus eſt vobis, ut pollícitus eſt, obſervábitis cæremónias iſtas. Et cùm díxerint vobis fílii veſtri: Quæ eſt iſta relígio? Dicétis eis: Víctima tránſitûs Dómini eſt, quandò tranſívit ſuper domos filiórum Iſraël in Ægypto, percútiens Ægyptios, & domos noſtras líberans. Incurvatuſque pópulus adorávit. Et egreſſi fílii Iſraël fecérunt ſicut præcéperat Dóminus Móyſi & Aáron. *Factum* eſt autem in noc-

tis médio, percuſſit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaónis, qui in ſólio ejus ſedébat, uſquè ad primogénitum captívæ quæ erat in cárcere, & omne primogénitum jumentórũ. Surrexitque Phárao nocte, & omnes ſervi ejus, cúnctaque Ægyptus: & ortus eſt clamor magnus in Ægypto: neque enim erat domus in qua non jacéret mórtuus.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

VOcatiſque Phárao, Móyſe, & Aáron nocte, ait: Súrgite & egredímini à pópulo meo, vos & fílii Iſraël: ite, immoláte Dómino ſicut dícitis. Oves veſtras & armenta aſſúmite ut petierátis, & abeuntes benedícite mihi. Urgebantque Ægyptii pópulum de terra exíre velóciter, dicentes: Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus conſperſam farínam ántequàm fermentarétur: & ligans in pálliis, póſuit ſuper húmeros ſuos. Feceruntque fílii Iſraël ſicut præcéperat Móyſes: & petiérunt ab Ægyptiis vaſa argéntea & áurea, veſtemque plúrimam. Dóminus autem dedit grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis: & ſpoliavérunt Ægyptios. [*] Profectíque ſunt fílii Iſraël de Rameſſe in Socoth, ſexcenta ferè míllia péditum virórum, abſque párvulis. Sed & vulgus promíſcuum innumerábile aſcendit cum eis, oves & armenta & animántia diverſi géneris multa nimis. Coxeruntque farínam, quã dudùm de Ægypto conſperſam túlerant: & fecérunt ſubcinerícios panes ázymos: neque enim póterant fermentári cogéntibus exíre Ægyptiis, & nullam fácere ſinéntibus moram: nec pulmenti quidquam occúrrerat præparáre. Habitátio autem filiórum Iſraël quâ manſérunt in Ægypto, fuit quadringentórum triginta annórum. Quibus explétis, eâdem die egreſſus eſt omnis exércitus Dómini de terra Ægypti.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore: Aſcendens Jeſus Jeroſólymam aſſumpſit duódecim diſcípulos ſecrétò, & ait illis: Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 126. n. 4. & 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliaréntur ſecun-

paſſiónem Dómini , ſibi loca eligébant , ſedérent, unus ad déxa , alter ad ſiniſtram. cávit illos Dóminus militátem , cùm hoc et , & ait illis : Pobíbere cálicem quem bibitúrus ſum ? Exalvultis ántequàm humini ? Dóminus ipſe r qui eſt lux veſtra , iliátus eſt ut exaltaré-Poteſtis bíbere , in-, cálicem quem ego úrus ſum ? Et illi , mus. Et ille , Cáli-, inquit, meum bibé-ſedére autem ad déxtevel ad ſiniſtram meam, non eſt meum dare s ; áliis parátum eſt à e meo. Quid eſt, Non eum dare vobis ? Non neum dare ſupérbis : ním adhuc erant. Sed ltis illud accípere, noeſſe quod eſtis. Aliis tum eſt : & vos álii e , & vobis parátum Quid eſt , Alii eſtóte ? humiliámini , qui vultis exaltári. Intelunt ergò humilitátem túram ſibi , & corſunt. Ergò & nos hoc ímus.

Jeſus dixit : Neſcítis petátis. * Sedére ad eram meam vel ſiniſ-, non eſt meum dare s, ſed quibus parátum Patre meo. ℣. Vidit umptiónem cordis eórum , & oſtendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória Patri. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum ; & qui majóres ſunt , poteſtátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus , totíus bonitátis fons & orígo , réſpice propítius confitentis tibi plebis humilitátem ; ut quos peccatórum conſciéntia déjicit , tua ſemper miſericórdia érigat ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui volúerit inter vos primus eſſe , erit veſter ſervus ; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre, & dare ánimam ſuam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc , quæſumus , Dómine , fámulos tuos ſemper ad te toto corde confúgere , tibi ſúbditâ mente ſervíre , tuam miſericórdiam ſupplíciter imploráre , & tuis júgiter beneficiis gratulári ; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 14.

NUntiátum eſt regi Ægyptiórum quòd fugiſſet pópulus

immutatumque eſt cor Pharaónis & ſervórum ejus ſuper pópulo, & dixérunt: Quid volúimus fácere ut dimitterémus Iſraël, ne ſervíret nobis? Junxit ergò currum, & omnem pópulum ſuum aſſumpſit ſecum. Tulitque ſexcentos currus electos, & quidquid in Ægypto cúrruum fuit: & duces totíus exércitûs. Induravitque Dóminus cor Pharaónis regis Ægypti, & perſecútus eſt fílios Iſraël: at illi egreſſi erant in manu excelſa. Cùmque perſequerentur Ægyptii veſtígia præcedéntium, repperérunt eos in caſtris ſuper mare. [*] Et ait Móyſes ad pópulum: Nolíte timére: ſtate, & vidéte magnália Dómini quæ factúrus eſt hodiè: Ægyptios enim, quos nunc vidétis, nequáquàm ultrà vidébitis uſquè in ſempiternum: Dóminus pugnábit pro vobis, & vos tacébitis. Dixítque Dóminus ad Móyſen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Iſraël ut proficiſcantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam ſuper mare, & dívide illud: ut gradiantur fílii Iſraël in médio mari per ſiccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum ut perſequantur vos: & glorificábor in Pharaóne, & *in omni* exércitu ejus, & *in cúrribus*, & in equítibus illíus. Et ſcient Ægyptii quia ego ſum Dóminus, cùm glorificátus fúero in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

Cumque extendiſſet Móyſes manum ſuper mare, ábſtulit illud Dóminus flante vento vehementi & urente totâ nocte, & vertit in ſiccum, diviſáque eſt aqua. Et ingreſſi ſunt filii Iſraël per médium ſicci maris: erat enim aqua quaſi murus à dextra eórum & læva. Perſequenteſque Ægyptii ingreſſi ſunt poſt eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína, & ecce reſpíciens Dóminus ſuper caſtra Ægyptiórum per columnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum: & ſubvertit rotas cúrruum, ferebanturque in profundum. Dixérunt ergò Ægyptii: Fugiámus Iſraëlem: Dóminus enim pugnat pro eis contrà nos. Et ait Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam ſuper mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios ſuper currus & équites eórum. Cùmque extendiſſet Móyſes manum contrà mare, reverſum eſt primo dilúculo ad priórem locum: fugientibuſque Ægyptiis

t aquæ, & in-
Dóminus in mé-
ius. Reverſæque
, & operuérunt
équites cuncti
Pharaónis, qui
ingreſſi fúerant
:c unus quidèm
:x eis.
ii. 151.

cti Evangélii ſe-
ìm Lucam.

Cap. 16.

témpore : Ait Je-
ariſæis : Homo
'at dives, qui in-
púrpurâ & byſ-
ılabátur quotídiè
Et réliqua.
ſancti Gregórii
Papæ.
Evang. 40.
iſte non abſtuliſſe
ia reprehénditur,
ria non dediſſe.
ur quia vi quem-
preſſit, ſed quia
is rebus ſe éxtu-
ergò ſummóperè
um eſt quâ pœnâ
us ſit qui aliéna
ſi inferni damna-
rcútitur qui pró-
largítur. Nemo
irum ſe æſtimet,
Ecce aliéna non
ed conceſſis lícitè
uor ; quia dives
dcircò punítus eſt,
aliéna ábſtulit,
acceptis rebus ſe-
a malè *derelíquit.*
ue fuit quod hunc

in inferno trádidit ; quia in ſua felicitáte tímidus non fuit, quia percepta dona ad uſum arrogántiæ infléxit ; quia víſcera pietátis ignorávit ; quia peccáta ſua redímere, étiam cùm ſibi abundáret prétium, nóluit. Et ſunt nonnulli qui cultum ſubtílium pretioſarumque véſtium non putant eſſe peccátũ. Quòd ſi vídelicèt culpa non eſſet, nequáquàm ſermo tàm vigilanter exprímeret quòd dives qui torquétur apud ínferos, byſſo & púrpurâ indútus fuiſſet. Nemo quippè veſtimenta pretióſa, niſi ad inánem glóriam, quærit ; videlicèt ut honorabílior céteris eſſe videátur. Nam quia pro ſola ináni glória veſtimentum pretióſius quæritur, res ipſa teſtátur quòd nemo vult ibi pretióſis véſtibus índui, ubi ab áliis non poſſit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem ſuam ad clamórem páuperis, & ipſe * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui ſéquitur miſericórdiam, invéniet vitam, juſtítiam & glóriam. ℣. Dives, cùm eſſet in tormentis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in ſinu ejus ; & clamans, dixit : Pater Abraham, miſerére meî, quia crúcior in hac flamma. * Clamávit. Glória. † Qui.
Prov. 21. *Luc.* 16.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Fili, recordáre quia recepiſti bona in vita tua, & Lázarus ſimíliter mala; nunc autem hic conſolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

Omnípotens ſempiterne Deus, qui jejúnia & eleemóſynas noſtrórum poſuiſti remédia peccatórum, fac nos ópere mentis & córporis ſemper tibi eſſe devótos; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 3. g. Si Móyſen & Prophétas non áudiunt; neque ſi quis ex mórtuis reſurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

Cordibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; ut peccáta noſtra caſtigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter pótiùs macerémur, quàm ſupplíciis deputémur ætérnis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 16.

Venit omnis multitúdo filiórum Iſraël in deſertum Sin, quod eſt inter Elim & Sínaï: quinto décimo die menſis ſecundi, poſtquàm egreſſi ſunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Iſraël *contrà* Móyſen & Aáron in *ſolitúdine.* Dixeruntque filii Iſraël ad eos: Utinam mórtui eſſémus per manum Dómini in terra Ægypti, quandò ſedebámus ſuper ollas cárnium, & comedebámus panem in ſaturitáte: cur eduxiſtis nos in deſertum iſtud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ ſufficiunt per ſíngulos dies: ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem ſexto parent quod ínferant: & ſit duplum quàm cóllígere ſolébant per ſíngulos dies. Dixeruntque Móyſes & Aáron ad omnes fílios Iſraël: Véſperè ſciétis quòd Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam Dómini, audívit enim murmur veſtrum contrà Dóminum: nos verò quid ſumus, quia muſſitaſtis contrà nos? Et ait Móyſes: Dabit vobis Dóminus véſperè carnes édere, & manè panes in ſaturitáte: eò quòd audíerit murmuratiónes veſtras quibus murmuráti eſtis contrà eum, nos enim quid ſumus? nec contrà nos eſt murmur veſtrum, ſed contrà Dóminum.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

Factum eſt ergò véſperè, & aſcendens coturnix

:aſtra : manè
jácuit per cir-
rórum. Cùm-
ſet ſuperfíciem
áruit in ſolitú-
um, & quaſi
in ſimilitúdi-
ſuper terram.
vidiſſent fílii
érunt ad ínvi-
hu? quod ſigní-
eſt hoc? igno-
m quid eſſet.
Móyſes : Iſte eſt
m Dóminus de-
ad veſcendum.
no, quem præ-
nus : Cólligat
: ex eo quantùm
eſcendum : go-
íngula cápita,
rum animárum
quæ hábitant in
ſic tollétis. Fe-
ita fílii Iſraël :
ant, álius plùs,
. Et menſi ſunt
im gomor : nec
llégerat, hábuit
ec qui minùs pa-
perit minùs : ſed
:à id quod édere
congregavérunt.
:que Móyſes ad
s relinquat ex eo
Qui non audié-
ſed dimiſérunt
eís uſque manè,
:œpit vérmibus,
pútruit : & irá-
trà eos Móyſes.
t autem manè
antùm ſuffícere
d veſcendum :

cùmque incaluiſſet ſol, liquefiébat. In die autem ſexta collegérunt cibos dúplices, id eſt, duo gomor per síngulos hómines : venérunt autem omnes príncipes multitúdinis, & narravérunt Móyſi, qui ait eis : Hoc eſt quod locútus eſt Dóminus : Réquies ſábbati ſanctificáta eſt Dómino cras. Quodcumque operandum eſt, fácite : & quæ coquenda ſunt, cóquite : quidquid autem réliquum fúerit, repónite uſquè in manè. Feceruntque ita ut præcéperat Móyſes, & non compútruit, neque vermis inventus eſt in eo.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus Princípibus Sacerdótum & ſenióribus pópuli : Parábolam audíte : Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, & ſepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 87. C. 2. 7. 9.

PLantáta eſt vínea, lege datâ in áuribus Judæórum. Miſſi ſunt Prophétæ quærentes fructum, bonam vitam eórum : Prophétæ ab eis contuméliis affecti, & occíſi ſunt. Miſſus eſt & Chriſtus ; únicus fílius patrisfamílias ; & ipſum oc-

cidérunt hærédem, & ideò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum conſílium. Ut poſſidérent, occidérunt: & quia occidérunt, perdidérunt. Nos ſervi de família ipsíus ſumus. Inter Judæos viſus eſt húmilis, contemptus eſt. Occultábat enim majeſtátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum eſt in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognoviſſent, nunquàm Dóminum glóriæ crucifixiſſent. Numquid adhuc contemnendus eſt ſedens in cœlo, ſi contemptus eſt, cùm penderet in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óſtium: quid moráris? Gaudére debéres, ſi aperíret aliquandò pulſanti. Non pulſaſti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergò dífferas. Miſerére ánimæ tuæ placens Deo. Éxhibe ánimæ tuæ eleemóſynam. Non dícimus ut tu ei des, ſed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intrà ſe: Hic eſt hæres; veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus, quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet, & * Víneam ſuam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei *fructum*. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt, quia provocavérunt eum fílii ſui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deut.* 32.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

DEus, qui non vis mortem peccatóris, ſed ut convertátur à via ſua, & vivat: te ſúpplices exorámus, ut quieſcente irâ tuâ, ſpíritum pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Quærentes Jeſum tenére, timuérunt turbas; quóniam ſicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, pópulo tuo ſalútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ ſemper virtútis mereátur protectióne defendi; Per.

SABBATO.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 19.

MEnſe tértio egreſſiónis Iſraël de terra Ægypti, in die hac venérunt in ſolitúdinem Sínaï. Nam profecti de Ráphidim, & pervenientes uſquè in deſertum Sínaï, caſtrametáti ſunt in eódem loco, ibíque Iſraël fixit tentória è regióne montis.

Móyſes

Móyſes autem aſcendit ad Deum, vocavitque eum Dóminus de monte, & ait: Hæc dices dómui Jacob, & annuntiábis fíliis Iſraël: Si audiéritis vocem meam, & cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis: mea eſt enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. Hæc ſunt verba quæ loquéris ad fílios Iſraël. Venit Móyſes, & convocátis majóribus natu pópuli, expóſuit omnes ſermónes quos mandáverat Dóminus. Reſpondítque omnis pópulus ſimul: Cuncta quæ locútus eſt Dóminus, faciémus. Cùmque retuliſſet Móyſes verba pópuli ad Dóminum, ait ei Dóminus: Jam nunc véniam ad te in calígine nubis, ut áudiat me pópulus loquentem ad te, & credat tibi in perpétuum.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 20.

Locutuſque eſt Dóminus cunctos ſermónes hos: Ego ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis Deos aliénos coram me.... Non aſſúmes nomen Dómini Dei tui in vanum. Nec enim habébit inſontem Dóminus eum, qui aſſúmpſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà. Meménto ut diem ſábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die ſábbatum Dómini Dei tui eſt: Non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus & fília tua, ſervus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & ádvena qui eſt intrà portas tuas.... [*] Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longævus ſuper terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contrà próximum tuum falſum teſtimónium. Non concupiſces domum próximi tui, nec deſiderábis uxórem ejus, non ſervum, non ancillam, non bovem, non áſinum, nec ómnia quæ illíus ſunt.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 15.

In illo témpore; Ait Jeſus ad Phariſæos & Scribas: Homo quidam hábuit duos fílios; & dixit adoleſcéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem ſubſtántiæ quæ me contingit. Et diviſit illis ſubſtántiam. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

Qui ſe à Chriſto ſéparat, exul eſt pátriæ, civis eſt mundi. Benè

autem in ſe revértitur, qui à ſe receſſit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, ſe ſibi reddit; & qui recédit à Chriſto, ſe ſibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quandò impensè rogátur. Sed etſi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confeſſiónis expectat. Confitére magis, ut roget pro te Eccléſia, & illácrymet pópulus. Exurge ergò, curre ad Eccléſiam: hic eſt Pater, hic eſt Fílius, hic eſt Spíritus ſanctus. Occurrit tibi, quia audit te intrà mentis ſecréta tractantem. Et cùm adhuc longè ſis, videt & accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque, ſupra collum cadit, ut jacentem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna defléxum, reflectat ad cœlum, in quo ſuum quærat auctórem. Qui lapſus fúerit, per pœniténtiam reviviſcit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non ſum dignus vocári fílius tuus; † Fac me ſicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, & erubeſco leváre fáciem meam ad te; * Jam. *Glória.* † Fac me. *Luc.* 15. 1. *Eſdr.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cùm adhuc longè eſſet, vidit illum pater ipsíus, & miſericórdiâ motus eſt; & accurrens cécidit ſuper collum ejus, & oſculátus eſt eum. *Luc.* 15.

Oratio.

Populum tuum, quæſumus, miſéricors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua poſſint véniâ gratulári. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphona, Convertímini, *ut ſuprà.* 149.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego ſum Dóminus Deus veſter, in præceptis meis ambuláte, judícia mea cuſtodíte, & fácite ea; & Sábbata mea ſanctificáte, ut ſint ſignum inter me & vos, & ſciátis quia ego ſum Dóminus Deus veſter.

Hymnus, En tempus. ℣. Dómine. *ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Fortis in bello Jeſus Nave, ſucceſſor Móyſi in Prophétis, máximus in ſalútem electórum Dei, expugnáre inſurgentes hoſtes, ut conſequerétur hæreditátem Iſraël. *Eccli.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 149.

NICA III
AGESIMÆ.
CIUM NOCT.
ut ſuprà in Do-
adrageſimæ, ad-
equuntur.
OCTURNO.
liber Levítici.
i Cap. 1.
ávit autem Móy-
i, & locútus eſt
Dóminus de ta-
teſtimónii, di-
quere fíliis Iſraël,
eos: Homo,
rit ex vobis hóſ-
ino de pecóribus,
bobus & óvibus
ictimas: ſi ho-
fúerit ejus oblá-
armento: máſ-
maculátum óffe-
ium tabernáculi
, ad placándum
num: ponetque
per caput hóſ-
ceptábilis erit,
xpiatiónem ejus
. Immolabitque
oram Dómino;
fílii Aáron ſa-
ſánguinem ejus,
per altária cir-
quod eſt ante óſ-
náculi: detrac-
hóſtiæ, artus
concídent, &
in altári ignem,
cum antè com-
t membra quæ
, déſuper ordi-
aput vidélicèt,
uæ adhærent jé-
ibus & pédibus

lotis aquâ: adolebítque ea ſacerdos ſuper altáre in holocauſtum & ſuávem odórem Dómino.

℟. Projícite. 150

Lectio ij. Cap. 3.

QUòd ſi hóſtia pacificórum fúerit ejus oblátio, & de bobus volúerit offerre, marem ſive féminam, immaculáta ófferet coram Dómino. Ponetque manum ſuper caput víctimæ ſuæ, quæ immolábitur in intróitu tabernáculi teſtimónii, fundentque fílii Aáron, ſacerdótes, ſánguinem per altáris circúitum. Et ófferent de hóſtia pacificórum in oblatiónem Dómino, ádipem qui óperit vitália, & quidquid pinguédinis eſt intrínſecùs: duos renes cum ádipe quo teguntur ília, & retículum jécoris cum renúnculis: adolebúntque ea ſuper altáre in holocauſtum, lignis igne ſuppóſito: in oblatiónem ſuavíſſimi odóris Dómino.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Lectio iij. Cap. 4.

QUòd ſi peccáverit ánima per ignorántiam, de pópulo terræ, ut fáciat quidquam de his, quæ Dómini lege prohibéntur, atque delínquat, & cognóverit peccátum ſuum, ófferet capram immaculátam. Ponetque manum ſuper caput hóſtiæ quæ pro peccáto eſt, & immola-

bit eam in loco holocauſti. Tolletque ſacerdos de sánguine in dígito ſuo : & tangens córnua altáris holocauſti, réliquum fundet ad baſim ejus. Omnem autem ádipem áuferens, ſicut auferri ſolet de víctimis pacificórum, adolébit ſuper altáre in odórem ſuavitátis Dómino ; rogabitque pro eo, & dimittétur ei. Sin autem de pecóribus obtúlerit víctimam pro peccáto, ovem ſcílicèt immaculátam ; ponet manum ſuper caput ejus, & immolábit eam in loco ubì ſolent cædi holocauſtórum hóſtiæ. Sumetque ſacerdos de sánguine ejus dígito ſuo, & tangens córnua altáris holocauſti, réliquum fundet ad baſim ejus. Omnem quoque ádipem áuferens, ſicut auferri ſolet adeps arietis, qui immolátur pro pacíficis ; cremábit ſuper altáre in incenſum Dómini : rogabitque pro eo, & pro peccáto ejus, & dimittétur ei.

℟. Tu, Dómine. 150.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris, de Lapſis.

Lectio iv.

QUæſo vos, fratres, acquiéſcite ſalúbribus remédiis ; conſíliis obedíte melióribus ; cum lácrymis noſtris veſtras lácrymas júngite ; cum noſtro gémitu gémitus veſtros copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deum rogáre poſsímus. Agite pœniténtiam plenâ ; dolentis ac lamentantis ánimi probáte mœſtítiam. Nec vos quorumdam móveat aut error impróvidus, aut ſtupor vanus, qui percuſſi ſunt ánimi cæcitáte ; ut nec intélligant delicta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga eſt. Injuſtè ſibi placentes, & tranſpunctæ mentis alienatióne dementes, Dómini præcepta contemnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admiſſum fácinus impróvidi, poſt fácinus obſtináti, nec priùs ſtábiles, nec póſtmodùm ſúpplices : quandò debúerant ſtare, jacuérunt ; quandò jacére, & proſtérnere ſe Deo debent, ſtare ſe opinantur. Pacem ſibi ultrò, némine dante, ſumpſérunt : homínibus contrà Deum credunt, qui contrà hómines Deo non credidérunt.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

EJúſmodi hómines, quantùm poteſtis, effúgite. Perniciófis conátibus adhærentes ſalúbri cautióne vitáte. Sola ſúpereſt pœniténtia quæ ſatisfáciat. Qui autem pœniténtiam críminis tollunt, ſatisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut

temeritáte quorum-
vel promíttitur ſalus
vel créditur, ſpes
ſalútis adimátur. Vos
fratres dilectíſſimi,
m timor in Deum
s eſt, & in ruína li-
ſnimus conſtitútus,
ui memor eſt, pœni-
: ac dolentes peccáta
perſpícite, gravíſ-
ı conſciéntiæ crimen
cite. Ad intelligén-
delicti veſtri óculos
; aperíte, nec deſpe-
: miſericórdiam Dó-
, nec tamen jam vé-
vindicantes. Deus,
ùm patris pietáte in-
ıs ſemper & bonus
antùm júdicis majeſ-
ıetuendus eſt. Quàm
a delíquimus, tàm
iter defleámus. Alto
i díligens & longa me-
non deſit; pœnitén-
ſmine minor nón ſit.
Póſui. 151.

Lectio vj.

.áre oportet impén-
.ùs & rogáre, diem
transígere, vigíliis
: aç flétibus dúcere,
:s omne lacrymóſis
tatiónibus occupáre,
; ſolo adhærére in cí-
x cilício, & ſórdibus
iri; poſt indumen-
hriſti pérditum, nul-
am velle veſtítum;
iáboli cibum, malle
ım; juſtis opéribus
bere, *quibus peccáta*
tur; eleemóſynis fre-
quenter inſíſtere, quibus à
morte ánimæ liberantur.
Nec tenéri jam, nec amári
patrimónium debet. Ad hoc
tantùm profúerit quod re-
manſit, ut indè crimen &
culpa redimátur. Incunc-
tanter & lárgiter fiat ope-
rátio; cenſus omnis in me-
délam vúlneris erogétur:
ópibus & facultátibus noſ-
tris, qui de nobis judica-
túrus eſt, Dómino fœne-
rétur. Sic ſub Apóſtolis
fides víguit; ſic primus cre-
déntium pópulus Chriſti
mandáta ſervávit. Qui ſic
Deo ſatisfécerit, qui pœ-
niténtiâ facti ſui, qui pu-
dóre delicti, plùs & virtú-
tis & fídei de ipſo lapsûs
ſui dolóre concéperit, exau-
dítus & adjútus à Dómino,
quam contriſtáverat nuper,
lætam fáciet Eccléſiam:
nec jam ſolam Dei véniam
merébitur, ſed & corónam.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

In illo témpore; Erat Je-
ſus ejíciens dæmónium,
& illud erat mutum. Et cùm
ejeciſſet dæmónium, locú-
tus eſt mutus; & admirátæ
ſunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ
Preſbyteri.

In Luc. lib. 4. C. 48.

Dæmoníacus iſte apud
Matthæum, non ſo-
lùm mutus, ſed &

cæcus fuiſſe narrátur ; curatuſque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur & vidéret. Tria ergò ſigna ſimul in uno hómine perpetráta ſunt : cæcus videt, mutus lóquitur, poſſeſſus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidèm carnáliter factum eſt, ſed & quotídiè complétur in converſióne credéntium ; ut expulſo primùm dæmone, fídei lumen aſpíciant ; deindè ad laudes Dei tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam éjicit, adversùs ſe diviſus eſt : quómodò ergò ſtabit regnum ejus ; * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem. *Matth.* 12. *Iſ.* 61.

Lectio viij.

Cum immundus ſpíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquóſa. Quamvis ſimplíciter intélligi poſſit Dóminum hæc ad diſtinctiónem ſuórum & sátanæ óperum adjunxiſſe ; tamen & de hærético quovis, vel ſchiſmático, vel étiam malo cathólico poteſt non inconvenienter áccipi. De quo, témpore baptíſmatis, ſpíritus immundus *qui in eo priùs habitáverat*, ad confeſſiónem *cathólicæ fídei*, abrenuntiationēque mundánæ converſatiónis, ejiciátur ; lócaque inaquóſa péragret, id eſt, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatiónis expurgáta ſint, callidus inſidiátor explóret, ſi quos ibi fortè ſuæ nequítiæ greſſus fígere poſſit. Sed benè dícitur, Quærens réquiem, & non invéniens. Quia caſtas mentes effúgiens, in ſolo corde pravórum gratam ſibi poteſt inveníre réquiem.

℟. Cùm fortis armátus cuſtódit átrium ſuum, in pace ſunt ea quæ póſſidet : * Si autem fórtior víceriſ eum, univerſa arma ejus áuferet, & ſpólia ejus diſtríbuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda ? Equidèm & captívitas à forti tollétur : * Si autem. *Luc.* 11. *Iſ.* 49.

Lectio ix.

Dicit : Revertar in domum meam undè exivi. Timendus eſt iſte verſículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit ſcopis mundátam, hoc eſt, grátiâ baptíſmatis à peccatórum labe caſtigátam, ſed nullâ boni óperis induſtriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit ; mundátam à vítiis priſtinis per baptiſmum, vacantem à bonis áctibus per negligén-

viam ; ornátam ſimulátis virtútibus per hypócriſin. Et tunc vadit, & aſsúmit ſeptem álios ſpíritus nequióres ſe, & ingreſſi hábitant ibi. Per ſeptem malos ſpíritus, univerſa vítia deſignat. Quemcumque enim poſt baptiſma, ſive právitas hærética, ſeu mundána cupíditas arripúerit, mox ómnium proſternet in ima vitiórum. Undè rectè nequióres tunc eum ſpíritus dicuntur ingreſſi ; quia non ſolùm habébit illa ſeptem vítia, quæ ſeptem ſpirituálibus ſunt contrária virtútibus, ſed & per hypócriſin ipſas ſe virtútes habére ſimulábit. Et ſunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus. Méliùs quippè erat ei viam veritátis non cognóſcere, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm immundus ſpíritus exíerit de hómine, dicit : Revertar in domum meam undè exívi. Tunc aſsúmit ſeptem álios ſpíritus ſecum nequióres ſe ; & * Fiunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum ſuum, ſic imprúdens qui íterat ſtultítiam ſuam. * Fiunt novíſſima. Glória. * *Repetitur* ℟. Cùm. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 11. *Proverb.* 26.

℣. *Sacerd. ſuprà*, 151.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio. Canticum, Cantábo, *ut ſuprà*, 151.

Ant. 1. g. ERat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum : & locútus eſt mutus. Phariſæi autem dixérunt : Hic non éjicit dæmones niſi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Luc.* 11. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jeſus ſciens cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in ſeipſum divíſum deſolábitur, & domus ſupra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii veſtri in quo ejíciunt ? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 2. Nemo poteſt vaſa fortis ingreſſus in domum dirípere, niſi priùs fortem álliget, & tunc domum ejus dirípiet. *Marc.* 3.

Ant. 7. d. Qui non eſt mecum, contrà me eſt ; & qui non cólligit mecum, diſpergit. *Luc.* 11.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini noſtri & Salvatóris Jeſu Chriſti, his rursùs implicáti ſuperantur, facta ſunt eis poſterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me ?

℟. Réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Pſ.* 12.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Amen dico vobis, quóniam ómnia dimittentur fíliis hóminum peccáta: qui autem blaſphemáverit in Spíritum ſanctum, reus erit æterni delicti. *Marc.* 3.

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, vota humílium réſpice, atque ad defenſiónem noſtram, dézteram tuæ majeſtátis extende; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Erat Jeſus.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jeſus.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 59.

ECce non eſt abbreviáta manus Dómini; ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exáudiat: ſed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſcondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et diſpergentur * omnes qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória Patri. Inimíci. *Pſ.* 91.

℣. Odiſti, Dómine, omnes qui operantur iniquitátem; ℟. Perdes omnes qui loquuntur mendácium. *Pſ.* 5.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

JUdicábor vobiſcum fácie ad fáciem: ſicut judício contendi adversùm patres veſtros in deſerto terræ Ægypti, ſic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem ſuam: * Hæreditátem ſuam non derelinquet. Non. ℣. Quoadusque juſtítia convertátur * in judícium; * Hæreditátem. Glória. Non repellet.

℣. Quis conſurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Pſ.* 93.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Qui non eſt mecum.

CAPITULUM. *Jerem.* 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te in terra ſcribentur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Locúti ſunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti ſunt. ℣. Et ſermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória Patri. Locúti ſunt.

℣. Fiant contrà Dóminum ſemper; ℟. Et diſpéreat de terra memória eórum. *Pſ.* 108.

SPERAS.
nini mandávit
leus ímpiè ágé-
ıini dedit ſpá-
di : non enim
multitúdinem
délium. *Eccli.*

Qui jejúnat in
s, & iterùm
ns, quid pró-
ndo ſe? *Eccli.*

a. Méliùs erat
:ere viam juſtí-
poſt agnitió-
sùm converti.

Ne quis deſit
, profánus ut
:óte enim quó-
cúpiens hære-
dictiónem, re-
ſt, quanquàm
mis inquiſiſſet
. 12.
. Orábat ſceleſ-
ıus Dóminum,
ı eſſet miſeri-
onſecutúrus. 2.

ıM. *Eccli.* 5.
:as : Miſerátio
ni magna eſt,
s peccatórum
iſerébitur; mi-
enim & ira ab
róximant, & in
réſpicit ira il-
tardes converti
ım, & ne díffe-
in diem.
, *Audi, benigne.*
ı53.

℣. In æternum non oblí-
viſcar juſtificatiónes tuas :
℟. Quia in ipſis vivificaſti
me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Extollens vo-
cem quædam múlier de
turba, dixit : Beátus ven-
ter qui te portávit, &
úbera quæ ſuxiſti. At Jeſus
dixit : Quinimmò beáti qui
áudiunt verbum Dei, &
cuſtódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut
ſuprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Levítici.

Lectio j. *Cap.* 6.

LOcútus eſt Dómi-
nus ad Móyſen, di-
cens. Præcipe Aá-
ron & fíliis ejus : Hæc eſt
lex holocauſti : Cremábi-
bitur in altári totâ nocte
uſque manè : ignis ex eó-
dem altári erit. Veſtiétur
túnicâ ſacerdos & feminá-
libus líneis : tolletque cíne-
res, quos vorans ignis ex-
cuſſit, & ponens juxtà al-
táre, ſpoliábitur prióribus
veſtimentis, indutuſque
áliis, éfferet eos extrà caſ-
tra, & in loco mundíſſimo
uſquè ad favillam conſúmi
fáciet. Ignis autem in al-
tári ſemper ardébit, quem
nútriet ſacerdos ſubjíciens
ligna manè per ſíngulos
dies, &, impóſito holo-
cauſto, déſuper adolébit
ádipes pacificórum. Ignis
eſt iſte perpétuus, qui

numquàm defíciet in altári.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap. 10.

ARreptiſque Nadab, & Abíu fílii Aáron thuríbulis, poſuérunt ignem, & incenſum déſuper, offerentes coram Dómino ignem aliénum: quod eis præceptum non erat. Egreſſuſque ignis à Dómino, devorávit eos, & mórtui ſunt coram Dómino. Dixitque Móyſes ad Aáron: Hoc eſt quod locútus eſt Dóminus: Sanctificábor in iis, qui appropínquant mihi, & in conſpectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aáron. Vocátis autem Móyſes Miſaële, & Elíſaphan fíliis Oziel, pátrui Aáron, ait ad eos: Ite & tóllite fratres veſtros de conſpectu Sanctuárii, & aſportáte extrà caſtra. Confeſtímque pergentes tulérunt eos ſicut jacébant, veſtítis líneis túnicis, & ejecérunt foràs, ut ſibi fúerat imperátum. [*] Locutuſque eſt Móyſes ad Aáron, & ad Eleázar, & Ithamar fílios ejus: Cápita veſtra nolíte nudáre, & veſtimenta nolíte ſcíndere, ne fortè moriámini, & ſuper omnem cœtum oriátur indignátio. Fratres veſtri, & omnis domus Iſraël, plangant incéndium quod Dóminus ſuſcitávit: *vos autem non egrediémini fores tabernáculi*, alióquin peribitis: oleum quippè ſanctæ unctiónis eſt ſuper vos. Qui fecérunt ómnia juxtà præceptum Móyſi.

℟. Quaſi colúmbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore: Ait Jeſus ómnibus qui erant in ſynagóga Názareth: Utiquè dicétis mihi hanc ſimilitúdinem: Médice, cura teipſum; quanta audívimus facta in Caphárnaüm, fac & hic in pátria tua. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 4. in Luc. C. 4. n. 46.

NOn mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta in acerba ódia cauſas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter & oráculo declarátur, quòd fruſtrà opem miſericórdiæ cœleſtis expectes, ſi aliénæ frúctibus virtútis invídeas: aſpernátor enim Dóminus invidórum eſt; & ab iis qui divína benefícia in áliis perſequuntur, mirácula ſuæ poteſtátis avertit. Non otióſè ítaque Salvátor excúſat, quòd nulla in pátria ſua mirácula virtútis operátus ſit; ne fortaſſis áliquis viliórem pátriæ nobis eſſe debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui

ṁines ; ſed ipſi
e pátriæ, qui ín-
ábdicârunt.
pter te, Dómine,
ppróbrium ; opé-
ſio fáciem meam;
ieus factus ſum
meis, & pere-
iis matris meæ ;
am zelus domûs
dit me. ℣. Dicé-
: Quia non eſt
ſine honóre niſi
ſua, & in domo
cognatióne ſua.*
s. Glória Patri.
m. Pſ. 68. Marc.

Benedictus.
. Multi lepróſi
Iſraël ſub Eliſéo
; & nemo eórum
eſt, niſi Náa-
s. Luc. 4.
Oratio.
et nos grátia tua,
; & per conti-
ſalutáris jejúnii,
ẽmper iniquitáte
; Per Dóminum.
Magníficat.
g. Duxérunt Je-
è ad ſupercílium
ut præcipitárent
: autem tránſiens
m illórum, ibat.

Oratio.
iat nobis, Dó-
miſericórdia tua,
ninéntibus pecca-
oſtrórum perícu-
mereámur prote-
ári ; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 13.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, & Aáron, dicens : Homo, in cujus cute & carne ortus fúerit diverſus color ſive púſtula, aut quaſi lucens quíppiam, id eſt, plaga lepræ, adducétur ad Aáron ſacerdótem, vel ad unum quémlibet filiórum ejus. Qui cùm víderit lepram in cute, & pilos in album mutátos colórem, ipſamque ſpéciem lepræ humiliórem cute, & carne réliquâ : plaga lepræ eſt, & ad arbítrium ejus ſeparábitur. Sin autem lucens candor fúerit in cute, nec humílior carne réliquâ, & pili colóris príſtini, reclúdet eum ſacerdos ſeptem diébus, & conſiderábit die ſéptimo : & ſíquidèm lepra ultrà non créverit, nec transíerit in cute prióres términos, rursùm reclúdet eum ſeptem diébus áliis. Et die ſéptimo contemplábitur : ſi obſcúrior fúerit lepra, & non créverit in cute, mundábit eum, quia ſcábies eſt : lavabitque homo veſtimenta ſua, & mundus erit. Quòd ſi poſtquàm à ſacerdóte viſus eſt, & rédditus munditiæ, iterùm lepra créverit ; adducétur ad eum, & immúnditiæ condemnábitur.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 14.

Locutuſque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Hic eſt ritus lepróſi, quandò mundandus eſt: Adducétur ad ſacerdótem: qui egreſſus de caſtris cùm invénerit lepram eſſe mundátam, præcípiet ei, qui purificátur, ut ófferat duos páſſeres vivos pro ſe, quibus veſci lícitum eſt, & lignum cédrinum, vermiculumque & hyſsópum. Et unum ex paſſéribus immolári jubébit in vaſe fíctili ſuper aquas viventes: álium autem vivum cum ligno cédrino, & cocco & hyſſópo tinget in ſánguine páſſeris immoláti, quo aſperget illum, qui mundandus eſt, ſéptiès, ut jure purgétur: & dimittet páſſerem vivum, ut in agrum ávolet. [*] Cùmque láverit homo veſtimenta ſua, radet omnes pilos córporis, & lavábitur aquâ: purificatuſque ingrediétur caſtra, ita dumtáxàt ut máneat extrà tabernáculum ſuum ſeptem diébus, & die ſéptimo radet capillos cápitis, barbamque & ſupercília, ac totíus córporis pilos. Et lotis rursùm véſtibus & córpore, die octávo aſſúmet duos agnos immaculátos, & ovem anniculam abſque mácula, & tres décimas símilæ in ſacrifícium, quæ conſperſa ſit óleo, & ſeorsùm ólei ſextárium.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 18.

In illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipſum ſolum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 82. de verb. Evang. Matth. 18. n. 4.

Debémus amando corrípere, non nocendi aviditáte, ſed ſtúdio corrigendi. Tales ſi fuérimus, óptimè fácimus quod hódiè admóniti ſumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipſum ſolum. Quarè illum córripis? Quia tu doles, quòd peccáverit in te? Abſit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Déniquè in ipſis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergò propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris: niſi feciſſes, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipſum ſolum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum.

córripit hóminem,
póſteà invéniet
m magìs quàm ille
linguæ blandimenta
* Córripe. Glória.
Matth. 18. *Prov.*

d Benedíctus.
6. Ubì ſunt duo vel
gregáti in nómine
ibi ſum in médio
Matth. 18.

Oratio.

tiæ tuæ nobis, Dó-
ne, præſens auxí-
pende; ut, ſacro
rificante jejúnio,
nus tibi corde ſub-
& in tua caritáte
les; Per.
d Magníficat.
1. a. Dómine, quó-
ccábit in me frater
& dimittam ei?
éptiès? Dixit illi Je-
Non dico tibi uſque
, ſed uſque ſeptuá-
tiés. *Matth.* 18.

Oratio.

s, qui Ecclésiam
onſam tuam, ma-
obis & magiſtram
ſti: da fidélibus tuis
s doctrína & præ-
vocem tuam agnóſ-
t eórum infírmitas
átur ab omni cir-
tióne erróris, dùm
am Dei viventis áu-
columnam & fir-
tum veritátis; Qui
dem Deo Patre vi-
gnas, &c.

FERIA QUARTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 16.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen poſt mortem duórum filiórum Aáron, quandò offerentes ignem aliénum interfecti ſunt: & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aáron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium, quod eſt intrà velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur (quia in nube apparébo ſuper oráculum) niſi hæc antè fécerit: Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocauſtum. Túnicâ líneâ veſtiétur, feminálibus líneis verenda celábit: accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti: hæc enim veſtimenta ſunt ſancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suſcipietque ab univerſa multitúdine filiórum Iſraël duos hircos pro peccáto, & unum aríetem in holocauſtum. Cùmque obtúlerit vítulum, & oráverit pro ſe & pro domo ſua, duos hircos ſtare fáciet coram Dómino in óſtio tabernáculi teſtimónii: mittenſque ſuper utrumque ſortem, unam Dómino, & álteram capro emiſſário.

℟. Projícite. 150.

Lectiō ij.

Cujus exíerit ſors Dómino, ófferet illum pro peccáto: cujus autem in caprum emiſſárium, ſtátuet eum vivum coram Dómino, ut fundat preces ſuper eo, & emittat eum in ſolitúdinem. His ritè celebrátis, ófferet vítulum, & rogans pro ſe & pro domo ſua, immolábit eum: aſſumptóque thuríbulo, quod de prunis altáris impléverit, & háuriens manu compóſitum thymiáma in incenſum, ultrà velum intrábit in Sancta: ut póſitis ſuper ignem aromátibus, nébula eórum, & vapor opériat oráculum, quod eſt ſupra teſtimónium, & non moriátur. [*] Tollet quoque de ſánguine vítuli, & aſperget dígito ſéptiès contrà propitiatórium ad orientem. Cùmque mactáverit hircum pro peccáto pópuli, ínferet ſánguinem ejus intrà velum, ſicut præceptum eſt de ſánguine vítuli, ut aſpergat è regióne oráculi, & éxpiet Sanctuárium ab immundítiis filiórum Iſraël, & à prævaricatiónibus eórum, cunctiſque peccátis. Juxtà hunc ritum fáciet tabernáculo teſtimónii, quod fixum eſt inter eos in médio ſórdium habitatiónis eórum.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 15.

In illo témpore; Acceſſérunt ad Jeſum ab Jeroſólymis Scribæ & Phariſæi, dicentes: Quarè diſcípuli tui tranſgrediuntur traditiónem ſeniórum? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 2. in Matth. C. 15.

Mira Phariſæórum Scribarumque ſtultítia! Dei Fílium árguunt, quarè hóminum traditiónes & præcepta non ſervet: Non enim lavant manus ſuas, cùm panem mandúcant. Ipſe autem reſpondens, ait illis: Quarè & vos tranſgredímini mandátum Dei propter traditiónem veſtram? Falſam calúmniam verâ reſponſióne confútat. Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias parentum conſíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ neceſſáriis miniſtrandis, parentes ſuos. Hanc providentíſſimam Dei legem volentes Scribæ & Phariſæi ſubvértere, ut impietátem ſub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péſſimos fílios, ut ſi quis ea quæ paréntibus offerenda ſunt, Dómino vovére volúerit (qui verus eſt pater,) oblátio Dei præponátur parentum munéribus, vel certè

ipſi parentes, quæ Deo conſecráta cernébant, ne ſacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egeſtáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum, ſub occaſióne templi Dei, in ſacerdótum lucra céderet.

℟. Quarè tranſgredímini mandátum Dei propter traditiónem veſtram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem. ℣. Fili, ſuſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; * Nam. Glória Patri. † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cæcus ſi cæco ducátum præſtet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

Oratio.

PRæſta nobis, quæſumus, Dómine, ut ſalutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abſtinentes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus; Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria: hæc ſunt quæ coínquinant hóminem; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

Oratio.

GRátia tua nos, quæſumus, Dómine, non derelínquat, quæ & ſacræ nos déditos fáciat ſervitúti, & tuam nobis opem ſemper acquírat; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 19.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiórum Iſraël, & dices ad eos: Sancti eſtóte, quia ego ſanctus ſum, Dóminus Deus veſter. Unuſquiſque patrem ſuum, & matrem ſuam tímeat. Sábbata mea cuſtodíte. Ego Dóminus Deus veſter. Nolíte converti ad idóla, nec deos conflátiles faciátis vobis. Ego Dóminus Deus veſter. [*] Si immolavéritis hóſtiam pacificórum Dómino, ut ſit placábilis, eò die quo fúerit immoláta, comedétis eam, & die áltero: quidquid autem reſíduum fúerit in diem tértium, igne comburétis. Si quis poſt bíduum comédérit ex ea, profánus erit, & impietátis reus: portabitque iniquitátem ſuam, quia ſanctum Dómini pólluit, & períbit ánima illa de pópulo ſuo.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

CUm meſſúeris ſégetes terræ tuæ, non tondébis uſquè ad ſolum ſuperfíciem terræ: nec remanentes ſpicas cólliges. Neque in vínea tua racémos & grana decidéntia con-

gregabis, ſed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. Ego Dominus Deus veſter. Non facietis furtum. Non mentiemini, nec decipiet unuſquiſque proximum ſuum. Non perjurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. Ego Dominus. Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. Non morabitur opus mercenarii tui apud te uſque mane. Non maledices ſurdo, nec coram cæco pones offendiculum: ſed timebis Dóminum Deum tuum, quia ego ſum Dóminus. Non facies quod iníquum eſt, nec injuſte judicábis. Non conſideres perſónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Juſtè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec ſuſurro in pópulo. Non ſtabis contrà ſánguinem próximi tui. Ego Dóminus.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo tempore: Surgens Jeſus de ſynagóga introïvit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. Hom. 28.

Tetigit Jeſus manum ejus; nec fébrium tantum ardorem [illegible], ad [illegible] ſigna [illegible]: [illegible] poſ[illegible] mo[illegible] Illic [illegible]; at quanto facilis [illegible], curandi modo virtus curantis oſtendé-tur. Nam ſi omnè morbi [illegible] non poteſt. Nemo quippè ignórat quàm longo tempore, poſtquam febres ceſſáverint; opus ſit ad priſtinam [illegible] recuperandam. Contra igitur tunc ſimul facta ſunt, quod & in mari pariter eveniſſe perpéndere poſſumus: nam & ibi non ventos ſolum ac tempeſtátes ſedávit; ſed, quod inſuetum omninò erat, fluctus etiam undaſque ſtatim compoſuit. Nam etſi vis ventórum ceſſáverit, pérmanent tamen fluctus undárum diutiùs. Sed non ita hic; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Chriſto fiunt, ſed ſimul ómnia finem ſuum aſſequuntur; quod ſuboſtendit Evangeliſta, dicens: Surréxit, & miniſtrábat illis. Id certè tàm virtútem Chriſti ſupra hóminem ſignificábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Chriſtum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus: & * Rogavérunt Jeſum pro ea. Et † Imperávit febri, & dimíſit illam. ℣. Depre-

n timéntium ſe Dó-
mæudiet. * Roga-
Glória Patri. † Im-
Luc. 4. *Pſ.* 144.
Benedictus.
). G. Exíbant dæ-
ı multis, clamán-
dicéntia : Quia tu
Dei. Et íncrepans,
bat ea loqui ; quia
ipſum eſſe Chriſ-
uc. 4.

Oratio.

ède, quæſumus,
iſpotens Deus, ut
um ſancta devótio,
:atiónem nobis trí-
majeſtáti tuæ nos
cceptos ; Per Dó-

ERÆ de ſequenti.
[A SEXTA.
In Feſto
ONÆ SPINEÆ.
plex majus.
c Feſtum occurrat
Martii anticipatur
m IV. præceden-

VESPERIS.

de Feria, & ſic
Officio.

Ilia Jerúſalem,
ecce Rex tuus vé-
juſtus, & Salvá-
pauper. *Zach.* 9.
. E. Inglórius erit
os aſpectus ejus,
ejus inter fílios
1. *Iſ.* 52.
2. Iſte aſperget
ultas : ſuper ip-
:inébunt reges os
52.

Ant. 6. Ipſe portábit glóriam, & ſedébit, & dominábitur ſuper ſólio ſuo ; & coróna erit memoriále in templo Dómini. *Zach.* 6.

Ant. 7. a. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus ſculpta erat. *Sap.* 18.

CAPITULUM. *Iſ.* 11.

IN die illa, radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur ; & erit ſepulcrum ejus glorióſum.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum & Scribis ; & condemnábunt eum morte, & * Tradent eum géntibus ad crucifigendum, & † Tértiâ die reſurget. ℣. Occidétur Chriſtus ; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus eſt : * Tradent. Glória. † Tértiâ. *Matth.* 20. *Rom.* 9.

HYMNUS.

CHriſti cruentæ ſplendida príncipum
Non certet unquàm púrpura púrpuræ :
Junco paluſtri ſceptra cedant,
Textílibus diadéma ſpinis.
His fretus armis victor ahéneos
Poſtes revulſit, cláuſtraque tártari ;
Cœtuſque captívos piórum

In pátrias revocávit arces.
Quin & premébat quos fera ſérvitus,
Triſti gementes eríp uit jugo;
Et noctе damnátos profundâ,
Ad ſúperas dedit ire ſedes.
Hæc tincta cæſi ſánguine prædicat
Dei ſuppellex: hinc áliam nefas
Ambíre gazam Chriſtiánis,
Morte quibus redimenda vita.
Qui nos creávit, máxima laus Patri:
Qui nos redémit, máxima Fílio:
Qui cónſecrando nos inungis,
Par tibi laus, utriuſque Nexus. Amen.

℣. Da impérium tuum púero tuo, Dómine; ℟. Ut vídeant qui odérunt me, & confundantur. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Conculcábitur coróna ſupérbiæ: & in die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ & ſertum exultatiónis resíduo pópuli ſui. *Iſ.* 28.

Oratio, Præſta, quæſumus. *ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Egreſſus Jeſus ibat in deſertum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt uſquè ad ipſum; & detinébant illum, ne diſcéderet ab eis. *Luc.* 4.

℣. Tempus beneplácitì, Deus: ℟. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis noſtræ cónſcii de tua virtúte confídimus, ſub tua protectióne gaudeámus; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Regem regum ſpinis coronátum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 27.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUò forma ceſſit par Deo?
Non vultus idem, non decor:
Atro fluentem ſánguine,
Et ora fœdum vídimus.
Frons pro coróna régia
Horret ſub aſpris vépribus.
Hæc illa, crudélis Sion,
Quæ ſerta nectis Príncipi!
Arundo pro ſceptro datur,
Duruſque pro throno lapis:
Quem veſtit æternum jubar,
Ridenda veſtit púrpura.
Qui ſceptra regum dívidit,
Ut ſcénicus rex lúditur:
Quæ ſolis obſcúrant jubar,
Velo teguntur lúmina.

iando qui parem
ıtri te víctimam,
e, ne caſſum tuæ
ınis præmium.
.os creávit, laus
i,
.ri redémit, Fílio:
fovet, laus Flá-
i:
ſit glória. Amen.
NOCTURNO.
. *Ꝥ.* Addúcunt Je-
Pilátum, & cœ-
lum accusáre, di-
Hunc invénimus
ſe Chriſtum re-
Joan. 18. *Luc.* 23.
. Jeſus ſtetit ante
ı; & interrogávit
ſes: Tu es Rex
m? *Matth.* 27.
. *G.* Reſpondit Je-
remetipſo hoc di-
álii dixérunt tibi
Joan. 18.
us rex noſter ope-
ſalútem ℟. In mé-
ı. *Pſ.* 73.
ibro Levítici.
j. Cap. 20.
cútus eſt Dóminus
l Móyſen, dicens:
ıæc loquéris fíliis
Homo de fíliis Iſ-
de ádvenis, qui
in Iſraël, ſi quis
e ſémine ſuo idólo
, morte moriá-
ıulus terræ lapidá-
Et ego ponam fá-
ım contrà illum:
que eum de médio
ıi, *eò quòd déde-*
ine ſuo Moloch,

& contamináverit Sanc-
tuárium meum, ac pollúe-
rit nomen ſanctum meum.
Quòd ſi négligens pópulus
terræ, & quaſi parvipen-
dens impérium meum, di-
míſerit hóminem qui dedit
de sémine ſuo Moloch, nec
volúerit eum occídere: Po-
nam fáciem meam ſuper
hóminem illum, & ſuper
cognatiónem ejus, ſucci-
damque & ipſum, & om-
nes qui conſenſérunt ei ut
fornicarétur cum Moloch,
de médio pópuli ſui. Ani-
ma, quæ declináverit ad
magos & aríolos, & for-
nicáta fúerit cum eis, po-
nam fáciem meam contrà
eam, & interfíciam illam
de médio pópuli ſui. Sanc-
tificámini & eſtóte ſancti,
quia ego ſum Dóminus
Deus veſter. Cuſtodíte præ-
cepta mea, & fácite ea:
Ego Dóminus qui ſancti-
fico vos.

℟. Regnum meum non
eſt de hoc mundo: * Si ex
hoc mundo eſſet regnum
meum, miniſtri mei decer-
tárent útiquè ut non trá-
derer Judæis; nunc autem
regnum meum non eſt hinc.
℣. Salvábo eos in Dómino
Deo ſuo, & non ſalvábo
eos in arcu & gládio, &
in bello. * Si. *Joan.* 18.
Oſee 1.

Lectio ij.

Cuſtodíte leges meas,
atque judícia, & fá-
cite ea: ne & vos évomat

terra quam intratúri eſtis & habitatúri. Nolíte ambuláre in legítimis natiónum, quas ego expulſúrus ſum ante vos. Omnia enim hæc fecérunt, & abominátus ſum eas. Vobis autem loquor : Poſſidéte terram eórum, quam dabo vobis in hæreditátem, terram fluentem lacte & melle. Ego Dóminus Deus veſter, qui ſeparávi vos à céteris pópulis. Separáte ergò & vos jumentum mundum ab immundo, & avem mundam ab immunda : ne polluátis ánimas veſtras in pécore, & ávibus, & cunctis quæ moventur in terra, & quæ vobis oſtendi eſſe pollúta. Éritis mihi ſancti, quia ſanctus ſum ego Dóminus, & ſeparávi vos à céteris pópulis, ut eſſétis mei.

℟. Tu dicis ; quia rex ſum ego. * Ego in hoc natus ſum, & ad hoc veni in mundum, ut teſtimónium perhíbeam veritáti : omnis qui eſt ex veritáte, audit vocem meam. ℣. Ego conſtitútus ſum rex à Deo ſuper Sion montem ſanctum ejus, prædicans præceptum ejus. * Ego. *Joan.* 18. *Pſ.* 2.

Lectio iij. Cap. 22.

Locutuſque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens : Bos, ovis, & capra, cùm génita fúerint, *ſeptem* diébus erunt ſub úbere matris ſuæ : die autem octávo, & deinceps offerri póterunt Dómino. Sive illa bos, ſive ovis, non immolabuntur unâ die cum fœtibus ſuis. Si immolavéritis hóſtiam pro gratiárum actióne Dómino, ut poſſit eſſe placábilis, eódem die comedétis eam, non remanébit quidquam in manè altérius diéi. Ego Dóminus. Cuſtodíte mandáta mea, & fácite ea. Ego Dóminus. Ne polluátis nomen meum ſanctum, ut ſanctíficer in médio filiórum Iſraël. Ego Dóminus qui ſanctífico vos, & edúxi de terra Ægypti, ut eſſem vobis in Deum. Ego Dóminus.

℟. Exívit Pilátus ad Judæos, & ait : Nihil invénio cauſæ in hoc hómine. * Et † Cùm accuſarétur à princípibus ſacerdótum & ſenióribus in multis, nihil reſpondit. ℣. Oblátus eſt, quia ipſe vóluit, & non apéruit os ſuum ; * Et. Glória Patri. † Cùm. *Joan.* 18. *Luc.* 23. *Matth.* 27. *Marc.* 15. *Iſ.* 53.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Congregátis Judæis, dixit Pilátus : Vultis dimittam vobis Regem Judæórum ? *Matth.* 27. *Joan.* 18.

Ant. 8. G. Pontífices perſuaſérunt pópulis, ut péterent Barabbam, Jeſum verò pérderent. *Marc.* 15. *Matth.* 27.

Pilátus íterùm
Quid ergò fáciam
ǿrum, qui díci-
us? Ac illi magis
: Crucifíge eum.
. *Marc.* 15.
ıor eſto, Dómi-
ƃbrii quod expro-
, ℟. Quòd ex-
unt commutatió-
ſti tui. *Pſ.* 88.
ectio iv.
únus, Márchio
nurci, Caſtellá-
Curtinéti, &
è Latínis Conſ-
litanórum Impe-
um in Gálliam,
s negótiis, veniſ-
iávit ſancto Regi
, conſanguíneo
ıſtantinópolim à
ſidióne cingi, pri-
in ea conclúſos
æ deveniſſe, ut
a ſpínea Dómini
vendenda aut op-
la cogitárent. Ac
i Regis pietátem
:, non auſus eſt
ɔ ſacram prétio
propónere; ſed
ɛ rogávit ut eam
pere vellet. Rex,
luíno grátiis, ex
ædicatórum duos
nópolim miſit,
& Jacóbum, quo-
cùm eſſet monaſ-
nis ſui ea in urbe
ɔrónam ſæpiùs ví-
uibus Imperátor
ſuis cómitem ad-
mul & diplómate

præcépit Barónibus, ut ſa-
cra Coróna iis qui à Rege
miſſi erant, traderétur.

℟. Mílites præſidis ſuſci-
pientes Jeſum in prætó-
rium, congregavérunt ad
eum univerſam cohortem;
* Et plectentes Corónam
de ſpinis, poſuérunt ſuper
caput ejus, & arúndinem
in déxtera ejus. ℣. Dixé-
runt ímpii: Contumélia
& tormento interrogémus
eum, ut probémus patién-
tiam illíus. * Et. *Matth.*
27. *Sap.* 2.

Lectio v.

Conſtantinópolim in-
greſſis, renuntiátum
eſt Corónam Vénetis nó-
mine pígnoris obligátam
eſſe, eâ conditióne, ut niſi
intrà natálem Mártyrum
Gerváſii & Protáſii redi-
merétur, cáderet in com-
miſſum, & pígnoris obli-
gátio verterétur in títu-
lum venditiónis pro pecú-
nia jam trádita; interìm-
que Venétiam deportaré-
tur. Lectis imperatóriis lít-
teris, Coróna, utì con-
ventum fúerat, lóculo ſi-
gillis prócerum conſignáto,
defertur Venétiam ab iis
qui à Rege miſſi fúerant,
adjunctis imperatóris nún-
tiis nobilioribuſque Véne-
tis. Quâ depóſitâ in the-
ſauro Baſílicæ ſancti Mar-
ci, relictóque ibi Andréa
cuſtóde, Jacóbus cum nún-
tiis Imperatóris ad Regem
próperat, eíque rem om-

nem expónit. Tunc Rex Jacóbum & núntios Imperatóris conféſtìm Venétiam remittit, qui ſacrum pignus pecúniâ redemptum in Gálliam aſportárent. Id verò memóriâ dignum ácc̀idit, ut in tam longo itínere, quamvis ſæpè noctu plúeret, intérdiù tamen ne mínimum quidèm plúviæ cecíderit.

℟. Veſte purpúreâ circúmdedérunt Jeſum, & veniébant ad eum, * Et dicébant: Ave, Rex Judæórum. ℣. Subſannavérunt me ſubſannatióne: frenduérunt ſuper me déntibus ſuis; * Et. *Joan.* 19. *Pſ.* 34.

Lectio vj.

UT Trecas pervenêre, Regem de adventu ſuo certiórem fecérunt. Qui cum matre & procéribus, duobuſque Epíſcopis Galtéro Senonenſi & Bernardo óbviàm profectus, apud Villam-novam Archiepíſcopi, fractis ſigillis, recluſóque lóculo, Corónam non ſine multis lácrymis conſpéxit, & in eódem lóculo repóſitam ſigillo ſuo obſignávit. Id cóntigit die feſto ſancti Lauréntii, anno milléſimo ducentéſimo tricéſimo nono. Poſtrídiè Sénonas deportátur; eamque ab ipſo urbis áditu, Rex, nudis pédibus, ſolâ indútus túnicâ, Roberto fratre comitante, Clero & plebe óbviàm eúntibus,

ſuis húmeris infert [...]
niórem ſancti Stépha[...]
ſílicam: & indè [...]
ſios próximâ die con[...]
Tandèm octávâ décin[...]
guſti, quæ erat Féria [...]
poſt Aſſumptiónem [...]
Vírginis, è ſaltu V[...]
rum procéditur; ext[...]
que juxtà Baſílicam [...]
Antónii in campis [...]
láto, fidélium óculis [...]
randum pignus expó[...]
Indè ab ipſo Rege, [...]
dente Clero, defert [...]
majórem Eccléſiam [...]
Maríæ: atque hinc [...]
Laudes Deo perſol[...]
Mónachis ſancti Di[...]
præcedéntibus, in S[...]
régio ſancti Nicolái [...]
látio collocátur. D[...]
Rex piíſſimus, ædific[...]
eódem loco magnific[...]
ſimâ Capellâ, ſacra[...]
Corónam depóſuit, [...]
máxima parte Crucis, [...]
giæ & Lánceæ, inſ[...]
ibídèm Canónicis & [...]
pellánis.

℟. Genu flexo ante [...]
illudébant ei mílite[...]
expuentes in eum, [...]
pérunt arúndinem, [...]
† Percutiébant caput [...]
℣. Dixérunt: Glo[...]
Patrem ſe habére D[...]
videámus ſi ſermónes [...]
veri ſint. * Et. Glóri[...]
tri. † Percutiébant. [...]
27. *Sap.* 2.

IN III. NOCTU[...]

Ant. 1. *ſ.* Exívit P[...]
forás, & dicit eis: [...]

is eum, ut cog-
ia nullam invé-
uſam. *Joan.* 19.
℟. Exívit Jeſus
ónam ſpíneam,
m veſtimentum.
is (Pilátus:)
. *Joan.* 19.
C. Cùm vidiſ-
ontífices & mi-
mábant, dicen-
ifige, crucifíge
. 19.
unt linguas ſuas
itis: ℟. Vené-
im ſub lábiis eó-
19.
ti Evangélii ſe-
n Joannem.
Cap. 19.
émpore; Ap-
it Pilátus Je-
gellávit; & mí-
ntes Corónam
impoſuérunt cá-
t réliqua.
ſancti Cyrilli
ſolymitáni.
. *num.* 13. *Ed.*
Ben.
bilis profectò res
m Dei Fílium
hium Dómini,
. Sed ne id cré-
nt qui ſalvi fiunt,
it Spíritus ſanc-
ſóna Chriſti di-
ſe enim qui tunc
ur, póſteà præ-
) Dorſum meum
ella: (Pilátus
flagellátum trá-
ucifigendum:)
rò meas in úla-

pas; fáciem verò meam non averti à probro ſputórum; quaſi díceret: Prævidens quòd me verberatúri ſunt, neque maxillam léviter defléxi. Quómodò enim diſcípulos ad mortem pro veritáte obeundam roborárem, ſi hoc ipſe pavéſcerem? Ego dixi: Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: ſi vitæ amans fuiſſem, quómodò docérem, non fáciens quæ docérem?

℟. Addúxit Pilátus foràs Jeſum, & ſedit pro tribunáli, & dixit eis: * Ecce Rex veſter. ℣. Egredímini, & vidéte Regem in diadémate, quo coronávit illum mater ſua. * Ecce. *Joan.* 19. *Cant.* 3.

Lectio viij. n. 17. & 18.

In figúra regnum adumbrátur: illúdunt ſíquidèm, ſed genuflectunt; crucíque illum affígunt mílites, injectâ priùs púrpurâ, & Corónam circumpónunt ejus cápiti. Quid enim indè, etſi ſpíneam? Rex omnis à milítibus proclamátur. Opórtuit & Jeſum in figúra à milítibus coronári; ita ut proptéreà Scriptúra in Cánticis dicat: Egredímini & vidéte, fíliæ Jerúſalem, regem Salomónem in coróna quâ coronávit eum mater ſua. Myſtérium verò erat étiam Coróna illa: ſolútio enim erat peccatórum, abſolútio à condemnatiónis ſenténtia.

Accépit condemnatiónem Adam : Maledicta terra in opéribus tuis, ſpinas & tríbulos prodúcet tibi ; proptéreà Jeſus ſpinas aſſú-mit, ut ſolvat maledictió-nem.

℟. Cum Jeſu crucifígunt duos latrónes. Unus autem blaſphemábat eum, & di-cébat alter : Dómine, me-mento meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jeſus : * Amen dico tibi ; hódiè mecum eris in paradíſo. ℣. Penetrábo omnes inferióres partes ter-ræ, & inſpíciam omnes dormientes, & illuminábo omnes ſperantes in Dómi-no. * Amen. *Marc.* 15. *Luc.* 23. *Eccli.* 24.

Léctio ſancti Evangélii ſe-cundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 4.

IN illo témpore ; venit Jeſus in civitátem Sa-maríæ, quæ dícitur Si-char, juxtà prædium quod dedit Jacob Joſeph fílio ſuo. Erat autem ibi fons Jacob. Jeſus ergò fatigátus ex itínere, ſedébat ſic ſu-pra fontem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 15. *n.* 11. *&* 12.

VEnit múlier de Sama-ría haurire aquam. Di-cit ei Jeſus : Da mihi bí-bere. Vidétis alienígenas : omninò váſculis eórum Ju-dæi non utebantur. ferébat ſecum múl culum undè aquam ret, eò miráta eſt Judæus petébat ab bere, quod non ſ fácere Judæi. Ille qui bíbere quærébat ipsíus mulíeris ſitiéb niquè audi quis pet re. reſpondit Jeſus xit ei : Si ſcires Dei, & quis eſt qu tibi, Da mihi bíbe fórſitan petiſſes ab dediſſet tibi aquam Petit bíbere, & pr bíbere. Eget quaſi túrus, & áffluit ta ſatiatúrus. Si ſcire quit, donum Dei. I Dei eſt Spíritus ſ Sed adhuc mulíeri t quitur, & paulátim in cor. Fortaſſis jam Quid enim iſtâ hor ſuávius & benígniu ſcires donum Dei, eſt qui dicit tibi, D bíbere, tu fórſitan res, & daret tibi vivam.

℟. Scripſit títulu látus, & póſuit ſup cem : * Jeſus Naz Rex Judæórum. ℣. ſólium David & ſup num ejus ſedébit, firmet illud ámodò què in ſempiternum ſus. Glória. * Jeſus 19. *Iſ.* 9.

℣. *Sacerd.* Regnu Dómine, regnum ó ſecu

...tum, ℟. Et domi-
tua in omni genera-
& generatiónem. *Pſ.*

...D LAUDES.

VIdi cœlum aper-
tum: & ecce qui
t vocabátur Fidélis
ax; & cum juſtítia
: & pugnat. *Apoc.* 19.
, 7. ç. Oculi ejus ſi-
amma ignis, & in
ejus diadémata mul-
oc. 19.
6. Veſtítus erat veſte
à sánguine; & vocá-
men ejus, Verbum
Apoc. 19.
cum, Cantábo. *ut*
in Feriis Quadrage-
151.
, 3. g. Habet in veſ-
o & in fémore ſuo
m: Rex regum,
ninus dominántium.
19.
, 4. a. Data eſt ei
a; & exívit vincens,
ceret. *Apoc.* 6.
ITULUM. *Iſ.* 53.
pértiam ei plúri-
ios; & fórtium dí-
pólia, pro eo quòd
t in mortem áni-
uam, & cum ſcele-
putátus eſt; & ipſe
a multórum tulit.

HYMNUS.

...te, fíliæ Sion,
...gis pudícæ Vírgines:
Corónam cérnite,
mater ipſa téxuit.
...et, revulſis críni-
s,

Spinis cruentátum caput;
Et vultus ille décolor
Mortem propinquam réſ-
picit.

Quæ terra ſulcis ínvia,
Dumis rigens & ſéntibus,
Lugúbre munus prótulit!
Quæ ſæva méſſuit manus!

Chriſti rubeſcens sán-
guine,
Acúleos mutat roſis,
Palmamque vincens frúc-
tibus,
Spina eſt triumphis áptior.

Culpis ſatæ mortálium
Te, Chriſte, ſpinæ vúl-
nerant:
Evelle noſtras, córdibus
Tuaſque noſtris ínſere.

Qui nos creávit, laus
Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui nos fovet, laus Flá-
mini:
Uni Deo ſit glória. Amen.

℣. Circumdedérunt me, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; ℟. Et in nómine Dómini quia ultus ſum in eos. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus.

Ant. 5. a. Chriſtus expó-
lians principátus & poteſ-
tátes, tradúxit confiden-
ter, palàm triumphans illos
in ſemetipſo. *Coloſſ.* 2.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, om-
nípotens Deus, ut qui
in memóriam paſſiónis Dó-
mini noſtri Jeſu Chriſti,
Corónam ejus ſpíneam ve-
nerámur in terris, ab ipſo
glóriâ & honóre coronári

mereámur in cœlis ; Qui tecum vivit & regnat.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Venit hora, & nunc eſt, quandò veri adoratóres adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte. *Joan.* 4.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine ; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit. *Pſ.* 129.

Oratio.

JEjúnia noſtra, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere ; ut ſicut ab alimentis abſtinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente ; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos creávit, laus
Patri ;
Laus, qui redémit, Fílio ;
Qui nos fovet, laus Flámini :
Uni Deo ſit glória. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Vidi cœlum.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Oculi.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

VIdi, & ecce nubem cándidam, & ſuper nubem ſedentem ſímilem Fílio hóminis, habentem in cápite ſuo Corónam áuream.

℟. *br.* Dóminus regnávit ; * Decórem indútus eſt. Dóminus. ℣. Indútus eſt fortitúdinem, * cinxit ſe : * Decórem ria. Dóminus. *Pſ.* 9

℣. Prævenísti e benedictiónibus dulc ℟. Poſuiſti in cápi corónam de lápide ſo. *Pſ.* 20.

AD SEXTA

Ant. 6. Veſtítus e

CAPITULUM.

TOrcúlar calcávi & de géntibus vir mecum. Calcávi furóre meo, & con eos in ira mea ; & a eſt ſanguis eórum veſtimenta mea.

℟. *br.* Sicut viver In ira abſorbet eos. ℣. Manus ſuas lav in ſánguine peccató In. Glória. Sicut. *P*

℣. Requírens ſ nem, eórum recc eſt : ℟. Non eſt clamórem páuperum

AD NONA

Ant. 4. a. Data e

CAPITULUM. *Apo*

EXércitus qui ſ cœlo, ſequebant in equis albis, veſt ſino albo & mundo ore ejus procédit ex utráque parte a ut in ipſo percútiat & ipſe reget eas i férrea.

℟. *br.* Thronus Deus, * In ſéculum Thronus. ℣. Virga tátis * virga regni t Glória. Thronus.

ɾgam virtútis tuæ
Dóminus ex Sion:
ıináre in médio ini-
ñ tuórum. *Pſ.* 109.
. VESPERAS.
ı Rátia vobis &
ꜰ pax à Jeſu Chriſ-
i eſt teſtis fidélis,
ceps regum terræ.

·3. a. Diléxit nos,
nos à peccátis noſ-
ſánguine ſuo; &
)s regnum, & ſa-
ꜱ Deo & Patri ſuo.

1. g. Oportet illum
, donec ponat Deus
inimícos ſub pédi-
s. 1. *Cor.* 15.
2. Cùm evacuáve-
nem principátum,
na inimíca deſtrué-
rs. 1. *Cor.* 15.
8. G. Eum qui mó-
àm Angeli minorá-
, vidémus Jeſum
paſſiónem mortis,
& honóre coroná-
Hebr. 2.
ɪTULUM. *Act.* 2.
tíſſimè ſciat omnis
mus Iſraël quia &
.um eum & Chriſ-
ːcit Deus hunc Je-
uem vos crucifixiſtis.
nus, Chriſti. 233.
Glóriâ & honóre co-
eum, Dómine:
nnia ſubjeciſti ſub
s ejus. *Pſ.* 8.
Ad Magníficat.
5. C. *Currámus*
iéntiam ad propóſi-

tum nobis certámen, aſpi-
cientes in auctórem fídei,
& conſummatórem Jeſum,
qui propóſito ſibi gáudio,
ſuſtínuit crucem, confu-
ſióne contemptâ. *Hebr.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Spíritus eſt Deus;
& eos qui adórant eum, in
ſpíritu & veritáte oportet
adoráre: nam & Pater ta-
les quærit qui adórent eum.
Joan 4.

℣. Tempus beneplácitì,
Deus; ℟. In multitúdine
miſericórdiæ tuæ exaudi
me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DEus, qui ſpíritus es,
& eos qui te adórant,
in ſpíritu & veritáte jubes
adoráre: puríſica, quæſu-
mus, ſancto amóre tuo
corda noſtra, ut te in óm-
nibus, & ſuper ómnia di-
ligentes, ſincérâ tibi pie-
táte placeámus; Per Dó-
minum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. a. Ecce venit
cum núbibus, & vidébit
eum omnis óculus, & qui
eum pupugérunt. *Apoc.* 1.

Hymnus, O ſplendor. 163.
cum Doxologia, Qui nos
creávit, laus Patri. *ut ſu-
prà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Vidi, & ecce
in médio throni Agnum
ſtantem, tanquàm occí-
ſum. *Apoc.* 5.

SABBATO

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 26.

EGo Dóminus Deus veſter : Non faciétis vobis idólum & ſcúlptile, nec títulos erigétis, nec inſignem lápidem ponétis in terra veſtra, ut adorétis eum. Ego enim ſum Dóminus Deus veſter. Cuſtodíte ſábbata mea, & pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, & mandáta mea cuſtodiéritis, & fecéritis ea : dabo vobis plúvias tempóribus ſuis, & terra gignet germen ſuum, & pomis árbores replebúntur. Apprehendet méſſium trítura vindémiam, & vindémia occupábit ſementem : & comedétis panem veſtrum in ſaturitáte, & abſque pavóre habitábitis in terra veſtra. [*] Dabo pacem in fínibus veſtris : dormiétis, & non erit qui extérreat. Auferam malas béſtias : & gládius non tranſíbit términos veſtros. Perſequémini inimícos veſtros, & córruent coram vobis. Perſequentur quinque de veſtris centum aliénos, & centum de vobis decem míllia : cadent inimíci veſtri gládio in conſpectu veſtro. Reſpíciam vos, & créſcere fáciam : multiplicabímini, & firmábo pactum meum vobiſcum. Comedétis vetuſtíſſima véterum, & vétera novis ſuperveniéntibus projiciétis. Ponam tabernáculum meum in médio veſtri, & non abjíciet vos ánima mea. Ambulábo inter vos, & ero Deus veſter, voſque éritis pópulus meus.

℟. Scimus. 152.

Lectio ij.

EGo Dóminus Deus veſter : qui edúxi vos de terra Ægyptiórum, ne ſerviretis eis, & qui confrégi caténas cervícum veſtrárum, ut incederétis erecti. Quòd ſi non audiéritis me, nec fecéritis ómnia mandáta mea, ſi ſprevéritis leges meas, & judícia mea contempſéritis, ut non faciátis ea quæ à me conſtitúta ſunt, & ad írritum perducátis pactum meum : ego quoque hæc fáciam vobis : Viſitábo vos velóciter in egeſtáte, & ardóre, qui confíciat óculos veſtros, & conſúmat ánimas veſtras. Fruſtra ſerétis ſementem, quæ ab hóſtibus devorábitur. Ponam fáciem meam contra vos, & corruétis coram hóſtibus veſtris, & ſubjiciémini his qui odérunt vos. Fugiétis, némine perſequente. Sin autem nec ſic obediéritis mihi, addam correptiónes veſtras ſéptuplum propter peccáta veſtra, & cónteram ſu-

n durítiæ veſtræ.
ue vobis cœlum dé-
icut ferrum, & ter-
ꝛeam. Conſumétur
m labor veſter, non
:t terra germen, nec
poma præbébunt.
ulavéritis ex adver-
i, nec voluéritis au-
ıe, addam plagas
in ſéptuplùm prop-
cáta veſtra. Immit-
: in vos béſtias agri,
onſúmant vos, &
veſtra, & ad pauci-
:uncta rédantig, de-
ıe fiant viæ veſ-træ.
'óſui. 151.
ſancti Evangélii ſe-
ıdùm Joannem.
iij. Cap. 8.
témpore; Jeſus per-
in montem Olivéti,
:ulo íterùm venit in
lum; & omnis pópu-
it ad eum, & ſedens
t eos. Et réliqua.
lia ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. *in Pſalm.* 50. *n.* 8.
i ad Dóminum adúl-
m mulíerem adduxé-
In adultério, ín-
, hæc múlier depre-
ſt; Móyſes hujúſ-
apidári juſſit: tu de
id cenſes? tanquàm
i muſcípulâ tentan-
ere Sapiéntiam Dei:
ıbéret occídi, pér-
manſuetúdinis fa-
ſi autem jubéret di-
incúrreret, tan-
eprehénſor legis,

calúmniam. Quid ergò reſpondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimíttite; ſed ait, Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex quæ jubet adúlteram occídi: ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſsérunt. Remanſit adultera & Dóminus; remanſit vulneráta & médicus; remanſit magna miſéria & magna miſericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petívérunt: adducta confúſa eſt, & ſanáta.

℞. Judæi dixérunt Jeſu: Magiſter, hæc múlier modò deprehenſa eſt in adultério. * Jeſus dixit: Qui ſine peccáto eſt veſtrùm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem, unus poſt unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi; & tradúcent illos ex adverſo iniquitátes ipſórum. * Jeſus. Glória. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ámpliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut dig-

nitas conditiónis humánæ per immoderántiam ſauciáta, medicinális parcimóniæ ſtúdio reformétur; Per.

AD VESPERAS.

Pſal. de Pſalt. Antiph. Convertímini. *ut ſuprà.* 149.

CAPITULUM. 2. *Paral.* 7.

SI convérſus pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquiſíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, En tempus. ℣. Dómine. *ut ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cùm Dóminus Júdices ſuſcitáret, in diébus eórum flectebátur miſericórdiâ, & audiébat afflictórũ gémitus, & liberábat eos de cæde vaſtántium. *Judic.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà* 149.

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut ſuprà in Domínicis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Numerórum.

Lectio j. Cap. 1.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen in deſerto Sínaï in tabernáculo fœderis, primâ die menſis ſecundi, anno áltero egreſſiónis eórum ex Ægypto, dicens: T[...] ſummam univerſæ c[...] gatiónis filiórum Iſr[...] cognatiónes & domo[...] & nómina ſinguló[...] quidquid ſexûs eſt m[...] líni, à vigéſimo an[...] ſuprà, ómnium vi[...] fórtium ex Iſraël, [...] merábitis eos per t[...] ſuas, tu & Aáron. [...] que vobiſcum prínci[...] bum ac domórum i[...] natiónibus ſuis.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

HI nobilíſſimi prí[...] multitúdinis pe[...] bus & cognatiónes & cápita exércitûs I[...] quos tulérunt Móy[...] Aáron cum omni vul[...] titúdine: & congr[...] runt primo die me[...] cundi, recenſentes e[...] cognatiónes & do[...] ac famílias, & cápi[...] nómina ſingulórum [...] géſimo anno, & ſ[...] ſicut præcéperat Dó[...] Móyſi. Numeratíqu[...] in deſerto Sínaï. Fu[...] que omnis númerus [...] rum Iſraël per don[...] famílias ſuas à vi[...] anno & ſuprà, qui [...] rant ad bella próc[...] ſexcenta tria míllia [...] rum quingenti qui[...] ginta. Levítæ aute[...] tribu familiárum ſ[...] non ſunt numeráti eis.

℟. Quaſi columb[...]

Lectio iij.
cutuſque eſt Dómi-
ıs ad Móyſen, di-
Tribum Levi noli
áre, neque pones
ım eórum cum fíliis
: ſed conſtítue eos
tabernáculum teſti-
& cuncta vaſa ejus,
lquid ad cæremónias
:nt. Ipſi portábunt
áculum & ómnia
ia ejus: & erunt in
:rio, ac per gyrum
áculi metabuntur.
ɔroficiſcendum fúe-
:pónent Levítæ ta-
ulum: cùm caſtra-
lum, érigent: quiſ-
xternórum accéſſe-
:cidétur. Metabun-
:em caſtra fílii Iſraël
ıſque per turmas, &
atque exércitum
Porrò Levítæ per
tabernáculi figent
.a, ne fiat indig-
ſuper multitúdinem
n Iſraël, & excubá-
ı cuſtódiis taberná-
:ſtimónii. Fecérunt
:lii Iſraël juxtà óm-
e præcéperat Dómi-
óyſi.
̄u, Dómine. 150.
I. NOCTURNO.
ſancti Joannis Chry-
ſóſtomi.
l. 16. ad populum Antiochenum.
Lectio iv.
On hoc eſt expedi-
*viſſe jejúnium, ſi tempus præteriéri*mus; ſed ſi tranſegérimus cum rectè factis. Hoc ſupputémus, ſi ſtudioſióres facti ſumus, ſi defectum áliquem noſtrum corréximus, ſi ablúimus crímina. Quod lucrum, ſi rectè factis carentes jejúnium tranſegérimus? Si álius dicat: Totam jejunávi Quadragéſimam; tu dic: Inimícum habébam, & conciliátus ſum, habébam detrahendi conſuetúdinem, & déſtiti: jurandi tenébar uſu, & mos ímprobus mihi correctus eſt. Nulla mercatóribus utílitas, ſi magnam maris longitúdinem percúrrerint, ſed ſi cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, ſi infructuóſè ipſum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis quadraginta diébus, præterit & jejúnium: ſi verò peccátis abſtineámus, tranſacto jejúnio, illud rémanet, & contínuum erit: hinc nobis utílitas, & ante regnum cœlórum non parvas hìc reddet retributiónes.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, conſciéntiâ ſtimulátus; ſic méritis abundans, & ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, ſe bonâ ſpe paſcens. Idcircò

& Chriſtus inquit : Iterùm vidébo vos, & gaudébitis ; & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, ſed multam habet conſolatiónem. Quidnam tandèm eſt, Nemo gáudium veſtrum tollet ? Rerum quælibet mundanárum fácilè infeſtári poteſt, nec ſtábilem nobis voluptátem affert : pietas autem & ánimi virtus è contra. Eleemóſynam ſi féceris, méritum auferre poteſt nemo : ſive exércitus, ſive reges, ſive infiníti calumniatóres, & inſidiatóres inſtent úndiquè, in cœlis repóſitam poſſeſſiónem auferre non poſſunt ; ſed perenne pérmanet gáudium. Diſperſit enim, inquit, dedit paupéribus ; juſtítia ejus manet in ſéculum. Nec immérito : in cœlórum enim celláriis repóſita ſunt, ubi fur non pérfodit, latro non tollit, tínea non conſúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas, eárum fructum auferre póterit nemo : hic étenim fructus in cœlo radicátus eſt, ab omni calúmnia liber, & pérmanens inexpugnábilis. Si malè paſſus benefécetis, ſi convíciis affectus benedíxeris, hæc mérita contínuè manent, & certam ex his lætítiam áuferet nemo ; ſed quotieſcumquè ipſórum recordátus fúeris, gaudes & lætáris, & multam capis voluptátem.

℟. Póſui. 151.

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere juramentum ſi prævaleámus, & ab hac conſuetúdine perniciósa linguam noſtram abſtinére perſuadeámus ; mériti quidèm labor brevì abſolvétur, lætítia verò mériti júgiter erit & indeſinenter. Cæterùm vos, & aliórum præceptóres eſſe oportet & duces. Et amícos próximi, ſervos autem conſervi, & júvenes coævos ſuſcípere, & inſtitúere, & indúcere debent. Nonnè ſi quis tibi áureum unum pro ſíngulis homínibus correctis promiſiſſet, omne ſtúdium adhibuiſſes, & aſsíduus aſtitiſſes perſuádens & exhortans ? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem ; ſed quod orbe toto majus eſt, hoc tibi præbet cœlórum regnum. Nec hoc ſolùm, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc ? qui edúcit pretióſum à vili, ſicut os meum erit, inquit. Quid huic poſſit eſſe par ad honóris & ſecuritátis ratiónem ? Quæ verò nobis excusátio & vénia, poſt tantam promiſſiónem, proni-

...ntium ſalútem negligén-
tibus eſſe váleat ?

℞. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore ; Abiit Jeſus trans mare Galilææ, quod eſt Tiberíadis : et ſequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 24 *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, ſunt quidèm divína ópera, & ad intelligendum Deum de viſibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non eſt talis ſubſtántia quæ vidéri óculis poſſit ; & mirácula ejus quibus totum mundum regit, univerſamque creatúram adminiſtrat, aſſiduitate viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere opera Dei mira & ſtupenda in quólibet ſéminis grano : ſecundùm ipſam ſuam miſericórdiam ſervávit ſibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter uſitátum curſum ordinemque natúræ ; ut non majóra, ſed inſólita videndo ſtupérent, *quibus quotidiana viluérant.*

℞. Vidit turbam multam Jeſus, & miſertus eſt ſuper eos ; quia * Erant ſicut oves non habentes paſtórem : & cœpit illos docére multa ; & eos qui curâ indigébant, ſanábat. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem : qui miſericórdiam habet, docet, & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Erant. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum eſt gubernátio totíus mundi, quàm ſaturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur ; illud mirantur hómines, non quia majus eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit univerſum mundum, niſi ille qui de paucis granis ſégetes creat ? Fecit ergò quómodò Deus : undè enim multíplicat de paucis granis ſégetes, indè in mánibus ſuis multiplicávit quinque panes. Poteſtas enim erat in mánibus Chriſti : panes autem illi quinque quaſi ſémina erant, non quidèm terræ mandáta ; ſed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℞. Diſcubuérunt viri quaſi quinque míllia : & * Accépit Jeſus panes ; & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus : ſimíliter & ex piſcibus quantùm volébant. ℣. Memo-

riam fecit mirabílium ſuórum miſéricors Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe.* Accépit. *Joan.* 6. *Pſ.* 110.

Lectio ix. *n.* 2.

HOc ergò admótum eſt ſénſibus, quò erigerétur mens; & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intellectus: ut inviſíbilem Deum per viſibília ópera mirarémur; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipſum inviſibíliter vidére cuperémus, quem de rebus viſibílibus inviſíbilẽ noſcerémus. Nec tamen ſúfficit hæc intuéri in miráculis Chriſti. Interrogémus ipſa mirácula, quid nobis loquantur de Chriſto: habent enim, ſi intelligantur, linguam ſuam. Nam quia ipſe Chriſtus, Verbum Dei eſt; étiam factum Verbi, verbum nobis eſt.

℟. Manducavérunt omnes, & ſaturáti ſunt: * Et diſcípuli ſuſtulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & ſupérfuit juxtà verbum Dómini:* Et diſcípuli. Glória. *Repet.* ℟. Manducavérunt *uſquè ad* ℣. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

℣. *Sacerd. ſuprà.* 151.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio. *Canticum*, Cantábo. *ut ſuprà.* 151.

Ant. 2. SUbiit in montem Jeſus, & ibi ſedébat cum diſcípulis erat autem próximum cha, dies feſtus Judæ *Joan.* 6.

Ant. 1. *f.* Cùm ſet Jeſus quia mul máxima venit ad dixit ad Philippum dè emémus panes mandúcent hi? Hoc dicébat tentans eum enim ſciébat quid eſſ túrus. *Joan.* 6.

Ant. 3. *a.* Accepit quinque pánibus & bus píſcibus, reſp cœlum, & benedíxi & fregit, & diſtríb cípulis ſuis, ut pó ante turbas. *Luc.* 9.

Ant. 4. D. Dedit diſcípulis panes, di autem turbis: & m cavérunt omnes, & ráti ſunt. *Matth.* 14.

Ant. 7. c. Dixit collígite quæ ſupera fragmenta, ne pé Collegérunt ergò, & vérunt duódecim có fragmentórum. *Joa*

CAPITULUM. *To*

BEnedícite Deum & coram ómnib véntibus confitémin quia fecit vobiſcum ricórdiam ſuam.

Hymnus, Solemn

℣. Bénedic, ánim Dómino, ℟. Qui in bonis deſidérium *Pſ.* 102.

Ad Benedictus Ant. 8. G. Man

fuit númerus quin-
llia virórum, excep-
liéribus & párvulis.
, 14.
Oratio.
ncéde, quæſumus,
nípotens Deus, ut
mérito noſtræ actió-
ígimur, tuæ grátiæ
atióne reſpirémus;
óminum.
PRIMAM.
. 2. Súbiit.
TERTIAM.
. 1. *f.* Cùm vidiſſet.
TULUM. *Ezech.* 34.
es meas paſcam, &
móntibus excelſis
erunt páſcua eárum:
quieſcent in herbis
ibus, & in páſcuis
bus paſcentur ſuper
s Iſraël. Ego paſcam
ieas, & ego eas ac-
: fáciam, dicit Dó-
Deus.
br. Tu das ómnium
, Dómine, * In tém-
opportúno. Tu das.
eris tu manum tuam,
mples omne ánimal
ictióne, * In. Gló-
u das. *Pſ.* 144.
Dante te illis, cólli-
℟. Aperiente te ma-
uam, ómnia imple-
r bonitáte. *Pſ.* 103.
SEXTAM.
. 3. *a.* Acceptis.
ITULUM. *Sap.* 16.
eatúra ómnium nu-
ici grátiæ tuæ deſer-
t, ad voluntátem eó-
ui à te deſiderábant;

ut ſcirent fílii tui quos di-
lexiſti, Dómine, quóniam
non nativitátis fructus paſ-
cunt hómines, ſed ſermo
tuus hos qui in te credíde-
rint, conſervat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam eſuriéntem * ſatiávit bonis, * Animam. Glória. Satiávit. *Pſ.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus: ℟. Dat eſcam eſuriéntibus. *Pſ.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jeſus.

CAPITULUM. *Deut.* 30.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gáudeat ſuper te in ómnibus bonis, ſicut gavíſus eſt in pátribus tuis, ſi tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & cuſtodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes, * Et ſaturabuntur. Edent. ℣. Et laudábunt Dóminum, * qui requírunt eum, * Et. Glória. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt: ℟. In conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram. *Pſ.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. O Culi Dómini ſine intermiſſióne inſpicientes in viis hóminum: non ſunt abſconſa teſta-

menta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus convertèntibus ad ſe! *Eccli.* 17.

Ant. 4. D. Qui abſcondit ſcélera ſua, non dirigétur: qui autem confeſſus fúerit, & relíquerit ea, miſericórdiam conſequétur. *Prov.* 28.

Ant. 5. F. A mórtuo, quaſi nihil perit confeſſio: confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miſeratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 61.

SPíritus Dómini ſuper me; ut conſolárer omnes lugentes, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro ſpíritu mœróris.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 153.

℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Pſ.* 106.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Illi ergò hómines cùm vidiſſent quòd Jeſus fécerat ſignum, dicébant: Quia hic eſt verè *Prophéta* qui ventúrus eſt *in mundum. Joan.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Numerórum.

Lectio. j. Cap. 3.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Ego tuli Levítas à fíliis Iſraël pro omni primogénito, qui áperit vulvam in fíliis Iſraël, erantque Levítæ mei. Meum eſt enim omne primogénitum: ex quo percuſſi primogénitos in terra Ægypti: ſanctificávi mihi quidquid primum náſcitur in Iſraël ab hómine uſquè ad pecus, mei ſunt: Ego Dóminus. Locutuſque eſt Dóminus ad Móyſen in deſerto Sinaï, dicens: Númera fílios Levi per domos patrum ſuórum & famílias, omnem máſculum ab uno menſe & ſuprà. Numerávit Móyſes, ut præcéperat Dóminus.

℟. Projicite. 150.

Lectio ij.

OMnes Levítæ, quos numeravérunt Móyſes & Aáron juxtà præceptum Dómini per famílias ſuas in génere maſculíno à menſe uno & ſuprà, fuérunt viginti duo míllia. Et ait Dóminus ad Móyſen: Númera primogénitos ſexûs maſculíni de fíliis Iſraël ab uno menſe & ſuprà, & habébis ſummam eórum.

Tolléſque Levítas mihi pro omni primogénito filiórum Iſraël, Ego ſum Dóminus: & pécora eórum pro univerſis primogénitis pécorum filiórum Iſraël. [*] Recénſuit Móyſes, ſicut præcéperat Dóminus, primogénitos filiórum Iſraël. Et fuérunt máſculi per nómina ſua, à menſe uno & ſuprà, viginti duo míllia ducenti ſeptuaginta tres. Locutuſque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Tolle Levítas pro primogénitis filiórum Iſraël, & pécora Levitárum pro pecóribus eórum, eruntque Levítæ mei. Ego ſum Dóminus. In prétio autem ducentórum ſeptuaginta trium, qui excédunt númerum Levitárum de primogénitis filiórum Iſraël, accípies quinque ſiclos per ſíngula cápita ad menſúram Sanctuárii. Siclus habet viginti óbolos. Dabíſque pecúniam Aáron & fíliis ejus; prétium eórum qui ſuprà ſunt.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Léctio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Propè erat Paſcha Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam: & invénit in templo, vendentes boves, & oves, & columbas, & nummulários ſedentes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 10. *n.* 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit indè Dóminus omnes qui ſua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in ſacrifíciis illíus témporis. Non ergò magnum peccátum, ſi hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit indè illos. Quid, ſi ibi ebrióſos invenfret, quid fáceret Dóminus; ſi vendentes ea quæ lícita ſunt, & contrà juſtítiam non ſunt (quæ enim honeſtè emuntur, non illícitè venduntur) expulit tamen, & non eſt paſſus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jeſus his qui columbas vendébant: * Auferte iſta hinc, & † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergò ſpelunca latrónum facta eſt domus iſta? Ego, ego ſum: ego vidi, dicit Dóminus: * Auferte. Glória. † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm eſſet Jeſus Jeroſólymis in paſcha in die feſto, multi credidérunt in nómine ejus, vi-

dentes ſigna ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſacro nos purificante jejúnio, ſincéris méntibus ad ſancta ventúra fácias perveníre; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 7. *d.* Jeſus non credébat ſemetípſum eis, eò quòd ipſe noſſet omnes, & quia opus ei non erat ut quis teſtimónium perhibéret de hómine: ipſe enim ſciébat quid eſſet in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónem noſtrã, quæſumus, Dómine, benignus exaudi: & quibus ſupplicandi præſtas affectum, tríbue defenſiónis auxílium; Per.

FERIA TERTIA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 8.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Tolle Levítas de médio filiórum Iſraël, & purificábis eos juxtà hunc ritum: Aſpergantur aquâ luſtratiónis, & radant omnes pilos carnis ſuæ. Cùmque láverint veſtimenta ſua, & mundáti fúerint, tollent bovem de armentis, & libamentum ejus ſímilam oleo conſperſam: bovem autem álterum de armento tu accípies pro peccáto; & applicábis Levítas coram tab fœderis, convocá multitúdine filióru Cùmque Levítæ fú ram Dómino, poı Iſraël manus ſu eos: & ófferet A vítas, munus in c Dómini à fíliis Iſ ſérviant in miniſté Levítæ quoque poı nus ſuas ſuper cápi è quibus unum f peccáto, & álteru locauſtum Dómin precéris pro eis.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

STatueſque Le conſpectu Aár liórum ejus, & c bis oblátos Dóm ſeparábis de méd rum Iſraël, ut ſ Et póſteà ingredie bernáculum fœde ſérviant mihi. Si rificábis & conſec in oblatiónem quóniam dono doı mihi à fíliis Iſraël. primogénitis quæ omnem vulvam ir accépi eos. Mea ſ ómnia primogéni rum Iſraël, tàm ex bus quàm ex jumé die quo percuſſi o mogénitum in terr ti, ſanctificávi eo & tuli Levítas pro primogénitis filió raël: tradidíque Aáron & fíliis ejus

dio pópuli, ut ſérviant mihi pro Iſraël in tabernáculo fœderis, & orent pro eis, ne ſit in pópulo plaga, ſi auſi fúerint accédere ad Sanctuárium. Feceruntque Móyſes & Aáron & omnis multitúdo filiórum Iſraël ſuper Levítis quæ præcéperat Dóminus Móyſi: purificatíque ſunt, & lavérunt veſtimenta ſua. Elevavitque eos Aáron in conſpectu Dómini, & orávit pro eis, ut purificáti ingrederentur ad offícia ſua in tabernáculum fœderis coram Aáron & fíliis ejus. Sicut præcéperat Dóminus Móyſi de Levítis, ita factum eſt.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Jam die feſto mediante, aſcendit Jeſus in templum, & docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quómodò hic lítteras ſcit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 29. n. 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína. Quis néſciat hoc eſſe fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id eſt, quod illi placet? Ipſe autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc eſt opus Dei, ut *credátis in eum quem ille miſit.* Ut credátis in eum; non, ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rursùs étiam de Apóſtolis ipsíus póſſumus dícere: Crédimus Paulo, ſed non, Crédimus in Paulum: Crédimus Petro, ſed non, Crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui juſtíficat ímpium, deputátur fides ejus ad juſtítiam. Quid eſt ergò, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipſa eſt ergò fides quam de nobis éxigit Deus: & non ínvenit quod éxigat, niſi donáverit quod inveniat. Quæ fides, niſi quam definívit álio loco Apóſtolus pleníſſimè, dicens: Neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium, ſed fides quæ per dilectiónem operátur. Non qualiſcumque fides, ſed fides quæ per dilectiónem operátur: hæc in te ſit, & intélliges de doctrína. Quid enim intélliges? Quia doctrína iſta non eſt mea, ſed ejus qui miſit me; id eſt, Intélliges quia Chriſtus Fílius Dei, qui eſt doctrína Patris, non eſt ex ſeipſo, ſed Fílius eſt Patris.

℟. Dixit Jeſus Judæis: Mea doctrína non eſt mea, ſed ejus qui miſit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de

doctrína utrùm ex Deo ſit, an ego à meipſo loquar. ℣. Omnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & præbuít illam diligéntibus ſe : * Si quis. Glória Patri. * Si quis. *Joan. 7. Eccli. 1.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Clamábat Jeſus in templo, dicens : Et me ſcitis, & undè ſim ſcitis ; & à meipſo non veni. *Joan. 7.*

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, pópulis chriſtiánis quod profitentur agnóſcere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipiſci ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Quærébant eum apprehéndere ; & nemo miſit in illum manus, quia nondùm vénerat hora ejus. *Joan. 7.*

Oratio.

MIſerére, Dómine, pópulo tuo ; & contínuis tribulatiónibus laborantem propítius reſpiráre concéde ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Numerórum.

Lectio j. Cap. 14.

MUrmuráti ſunt contrà Móyſen & Aáron cuncti fílii Iſraël, dicentes : Utinam mórtui eſſémus in Ægypto : & in hac vaſta ſolitúdine útinam pereámus, & non indúcat nos Dóminus in terram iſtam, ne cadámus gládio, & uxóres ac líberi noſtri ducantur captívi ! Nonnè mélius eſt reverti in Ægyptum ? Dixérunt alter ad álterum : Conſtituámus nobis ducem, & revertámur in Ægyptum. Quo audíto Móyſes & Aáron cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Iſraël. [*] At verò Jóſue fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipſi luſtráverant terram, ſcidérunt veſtimenta ſua, & ad omnem multitúdinem filiórum Iſraël locúti ſunt : Terra, quam circuívimus, valdè bona eſt. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles eſſe contrà Dóminum : neque timeátis pópulum terræ hujus, quia ſicut panem ita eos póſſumus devoráre, receſſit ab eis omne præſídium : Dóminus nobiſcum eſt, nolíte metúere.

℟. Projícite. 151.

Lectio ij.

LOcutuſque eſt Dóminus ad Móyſen & Aáron, dicens : Uſquequò multitúdo hæc péſſima múrmurat contrà me ? querélas filiórum Iſraël audívi. Dic ergò eis : Vivo ego, ait Dóminus : ſicut locúti eſtis audiente me, ſic fáciam

is. In ſolitúdine hac jacé-
t cadávera veſtra. Om-
qui numeráti eſtis à vi-
i annis & ſuprà, &
muraſtis contrà me,
intrábitis terram, ſu-
quam levávi manum
m ut habitáre vos fá-
m, præter Caleb fi-
i Jéphone, & Jóſue fi-
i Nun. Párvulos autem
os, de quibus dixiſtis
l prædæ hóſtibus fo-
, introdúcam: ut ví-
t terram, quæ vobis
icuit. Veſtra cadávera
unt in ſolitúdine. Fílii
i erunt vagi in deſerto
s quadraginta, & por-
nt fornicatiónem veſ-
, donec conſumantur
vera patrum in deſer-
ixtà númerum quadra-
a diérum, quibus con-
aſtis terram: annus
die imputábitur. Et
raginta annis recipié-
niquitátes veſtras, &
is ultiónem meam:
iam ſicut locútus ſum,
ſáciam omni multitú-
huic péſſimæ, quæ
irréxit adversùm me:
litúdine hac defíciet,
oriétur.

Quaſi columbæ. 150.

o ſancti Evangélii ſe-
undùm Joannem.

tio iij. Cap. 9.

illo témpore: Præté-
ens Jeſus, vidit hómi-
cæcum *à nativitáte.*
liqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 44. *n.* 1. *&* 2.

GEnus humánum eſt iſte cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non ſolùm mortis, ſed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas eſt infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quandò venit Chriſtus, invénit? Quandóquidèm Apóſtolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquandò natúrâ fílii iræ, ſicut & céteri. Si fílii iræ; fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ. Quómodò natúrâ, niſi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit: ſi vítium pro natúra inolévit, ſecundùm mentem omnis homo cæcus natus eſt. Si enim videt, non opus habet ductóre: ſi opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus eſt ergò à nativitáte. Venit Dóminus: éxpuit in terram, de ſalíva ſua lutum fecit; quia Verbum caro factum eſt: & inunxit óculos cæci. Inunctus erat, & nondùm vidébat. Miſit illum ad piſcínam quæ vocátur Silóë, quod interpretátur Miſſus. Lavit óculos in ea: baptizátus eſt in Chriſto. Audiſtis grande myſtérium. Catechúmenus inunctus eſt, nondùm lotus. Sed unde

inunctus? Credit in Chriſtum. Quid dixi de ſputo & luto? Quia Verbum caro factum eſt. Sed Catechúmenis non ſúfficit id quòd inuncti ſunt: feſtínent ad lavácrum, ſi lumen inquírunt.

℟. Éxpuit Jeſus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei: * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ducam cæcos in viam quam néſciunt; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan.* 9. *Iſ.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. A ſéculo non eſt audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Niſi eſſet hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA, quæſumus, fámulis tuis, Dómine, ſpíritum novum, & Eccléſiæ tuæ ánnue jejúniis; ut ad ſuperni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti ſemper incédant; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 3. *a.* Cùm inveniſſet Jeſus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? At *ille ait*: Credo, Dómine. *Et prócidens* adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

DA nobis, qu[...] Dómine, pe[...] tem in tua volunt[...] látum; ut in di[...] tris, & mérito, & pópulus tibi ſérvi[...] tur; Per.

FERIA QU[...]

De libro Num[...]

Lectio j.

VEnérunt [...] raël] in Hor, qu[...] nibus terræ Edor[...] cútus eſt Dóminu[...] ſen: Pergat, in[...] ron ad pópulos [...] enim intrábit ter[...] dedi fíliis Iſraël, incrédulus fúerit ad aquas contr[...] Tolle Aáron & f[...] cum eo, & duc[...] montem Hor. Cù[...] dáveris patrem [...] índues eâ Eleázar[...] ejus: Aáron coll[...] moriétur ibi. [...] Móyſes ut præcé[...] minus: & aſcen[...] montem Hor co[...] multitúdine. Cù[...] ron ſpoliaſſet véſ[...] índuit eis Eleázar[...] ejus. Illo mórtu[...] tis ſupercílio, [...] cum Eleázaro. [...] tem multitúdo vi[...] buiſſe Aáron, fl[...] eo triginta diébus tas famílias ſuas.

℟. Scimus. [...]

ectio ij. Cap. 21.
Profecti ſunt autem & de monte Hor, per a quæ ducit ad Mare um, ut circumírent am Edom. Et tædére it pópulum itíneris ac ris: locutuſque contrà m & Móyſen, ait: eduxiſti nos de Ægypt ut morerémur in ſolime? Deeſt panis, non aquæ: ánima noſtra náuſeat ſuper cibo iſto ſimo. Quamóbrem mi- Dóminus in pópulum tos ſerpentes, ad quoplagas & mortes plurum, venérunt ad ſen, atque dixérunt: ávimus, quia locúti is contrà Dóminum & ora ut tollat à nobis ntes. Oravitque Móyro pópulo, & locútus Dóminus ad eum: Fac ntem æneum, & pone pro ſigno: qui pers aſpéxerit eum, vivet. t ergò Móyſes ſerpenæneum, & póſuit eum ſigno: quem cùm peraſpícerent, ſanabantur.
Póſui. 151.
o ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.
ctio iij. Cap. 7.
illo témpore; Ibat ſus in civitátem quæ tur Naïm; & ibant eo diſcípuli ejus, & copióſa. Cùm autem pinquáret portæ civiecce defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. n. 90.

Audíto Dei verbo, ſtetérunt acerbi illíus fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, niſi quaſi in quodam féretro, hoc eſt, ſuprémi fúneris inſtrumento, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæſtuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noſter ſpíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi ſunt noſtri fúneris portitóres. Sed quamvis ſupréma mortis ſpem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam moritúra reſurgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à ſepulcro. Quis eſt iſte túmulus tuus, niſi mali mores? Túmulus tuus perfídia eſt, ſepulcrum tuum guttur eſt: ſepulcrum enim patens eſt guttur eórum, undè verba mórtua proferuntur. Ab hoc ſepulcro te líberat Chriſtus: ab hoc túmulo reſurges, ſi áudias verbum Dei. Et ſi gráve peccátum

eſt, quod pœniténtiæ tuæ lácrymis ipſe laváre non poſſis, fleat pro te mater Eccléſia, quæ pro ſíngulis tanquàm pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam ſpiritáli dolóre natúræ, cùm ſuos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidiſſet * Dóminus, miſericórdiâ motus ſuper eam, † Dixit illi: Noli flere. ℣. Non deſpíciet Dóminus víduam, ſi effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. † Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Tétigit lóculum Jeſus, & ait: Adoleſcens, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri ſuæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuã, miſéricors Deus, afflictæ Eccléſiæ preces & lácrymæ: & ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus ſurréxit in nobis, & quia Deus viſitávit plebem ſuam. Luc. 7.

Oratio.

DA nobis, miſ[...] Deus, in jejú[...] militáte proſtrátis u[...] non váleat carnis i[...] tas dominári; quia, [...] potes noſtrî cítiùs mi[...] ut ſpirituália cogit[...] & concupiſcéntias c[...] te adjuvante, vinc[...] Per Dóminum.

FERIA SEX[...]

De libro Numeró[...]

Lectio j. Ca[...]

BAlaam élevan[...] los, vidit Iſ[...] tentóriis comm[...] tem per tribus ſuas [...] ruente in ſe ſpíritu [...] aſſumptâ parábolâ [...] Dixit Bálaam fílius [...] dixit homo, cujus [...] rátus eſt óculus: di[...] dítor ſermónum De[...] viſiónem Omnipoten[...] túitus eſt, qui cadi[...] ſic aperiuntur óculi [...] Quàm pulchra taber[...] tua Jacob, & tentó[...] Iſraël! Ut valles ne[...] ſæ, ut horti juxtà [...] irrígui, ut tabernácu[...] fixit Dóminus, quaſ[...] propè aquas. Fluet a[...] sítula ejus, & ſeme[...] erit in aquas multas [...] létur propter Agag [...] ejus, & auferétur r[...] illíus. [*] Deus ed[...] lum de Ægypto, cuj[...] titúdo símilis eſt Rh[...] rótis. Devorábunt [...] hoſtes illíus, óſſaq[...] rum confríngent, [...]

forábunt ſagittis. Accubans dormívit ut leo, & quaſi leæna, quam ſuſcitáre nullus audébit. Qui benedíxerit tibi, erit & ipſe benedictus: qui maledíxerit, in maledictióne reputábitur.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

RUrsùm ait: Dixit Bálaam fílius Beor: dixit homo, cujus obturátus eſt óculus: dixit auditor ſermónum Dei, qui novit doctrínam Altíſſimi, & viſiónes Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet óculos. Vidébo eum, ſed non modò: intuébor illum, ſed non propè. Oriétur ſtella ex Jacob, & conſurget virga de Iſraël: & percútiet duces Moab, vaſtabitque omnes fílios Seth. Et erit Idumæa poſſéſſio ejus: hæréditas Seir cedet inimícis ſuis: Iſraël verò fórtiter aget. De Jacob erit qui dominétur, & perdat relíquias civitátis.

℟. Quaſi columbæ. 150.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de caſtello Maríæ & Marthæ ſorôris ejus. Et relíqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 98. de verb. Ev. n. 6.

VIdéte *genus reſuſcitatiónis. Proceſſit de mo*numento vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad diſcípulos: Sólvite eum, & sínite abíre. Ille ſuſcitávit mórtuum, illi ſolvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majeſtátem Dei ſuſcitantis. Increpátur áliquis in mala conſuetúdine pósitus, verbo Veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ergò agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inſpírat intrínſecùs? Quis eſt qui ſecrétam pellit mortem, ſecrétam dat vitam? Nonnè poſt objurgatiónes, poſt increpatiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus ſuis, & incípiunt ſecum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péſſimâ conſuetúdine premantur? Deindè diſplicentes ſibi, mutáre vitam inſtítuunt. Reſurrexérunt iſti; revixérunt quibus diſplicet quod fuérunt: ſed reviviſcentes ambuláre non poſſunt. Hæc ſunt víncula ipsíus reátûs. Opus eſt ergò, ut qui revíxit, ſolvátur, & ire permittátur. Hoc officium diſcípulis dedit, quibus ait: Quæ ſolvéritis in terra, ſolúta ſunt & in cœlo.

℟. Ego ſum reſurréctio & vita. * Qui credit in me; etiamſi mórtuus fúerit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Ecce

cam vos de ſepulcris veſtris, & ſciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínſtitis; & fácies illíus ſudário erat ligáta. Dixit eis Jeſus: Sólvite eum, & sínite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro peccatóribus miſericórdiam deprecantes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jeſus, crediderunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DEus, humílium conſolátor, & fidélium fortitúdo, propítius adeſto précibus ſupplicántium; ut humána fragílitas quæ per ſe proclívis eſt ad labendum, per te ſemper muniátur ad ſtandum; & quæ per ſe multíplicat offenſam, per te ſemper reparétur ad véniam; Per Dóminum.

SABBATO

De libro Numerórum

Lectio j. Cap.

DIxit Dóminu Móyſen: Aſc in montem i Abarim, & contem indè terram, quam rus ſum fíliis Iſraël. que víderis eam, ibis ad pópulum tuum, ivit frater tuus Aá quia offendiſtis me i ſerto Sin in contradict multitúdinis, nec ſan cáre me voluiſtis cora ſuper aquas: hæ ſunt contradictiónis in C deſerti Sin. Cui reſp Móyſes: Provídeat D nus Deus ſpirítuum o carnis, hóminem, q ſuper multitúdinem h & poſſit exíre & in ante eos, & edúcere vel introdúcere: ne ſit pulus Dómini ſicut abſque paſtóre.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

DIxitque Dóminu eum: Tolle Jóſi lium Nun, virum in eſt Spíritus, & pone num tuam ſuper eum. ſtabit coram Eleázar cerdóte & omni mul dine: & dabis ei præc cunctis vidéntibus, & tem glóriæ tuæ, ut á eum omnis ſynagóga rum Iſraël. [*] Pro ſi quid agendum erit, zar ſacerdos cónſuler

minum. Ad verbum ejus egrediétur & ingrediétur ipſe, & omnes fílii Iſraël cum eo, & cétera multitúdo. Fecit Móyſes ut præcéperat Dóminus. Cùmque tuliſſet Jóſue, ſtátuit eum coram Eleázaro ſacerdóte & omni frequéntia pópuli. Et impóſitis cápiti ejus mánibus, cuncta replicávit quæ mandáverat Dóminus.

℟. Póſui. 151.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Locútus eſt Jeſus Scribis & Phariſæis, dicens: Ego ſum lux mundi; qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 34. n. 2. 4. 7. 8. 9.

NOn eſt Dóminus Chriſtus ſol factus, ſed per quem ſol factus eſt. Omnia enim per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil. Eſt ergò lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipſam ſitiámus; ut ad ipſam, duce ipsâ, aliquandò veniámus; & in illa ita vivámus, ut nunquàm omnìnò moriámur. Per hoc Lumen factum eſt ſolis lumen; & Lumen quod fecit ſolem, ſub quo fecit & nos, factum eſt ſub ſole propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube tégitur, non ut obſcurétur, ſed ut temperétur. Loquens ergò per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen ſapiéntiæ, ait homínibus: Ego ſum lux mundi; qui ſéquitur me, non ambulábit in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præſens tempus póſuit: quod autem promíſit faciéntibus, futúri témporis verbo ſignificávit. Qui ſéquitur, habébit. Modò ſéquitur, pòſt habébit: modò ſéquitur per fidem, pòſt habébit per ſpéciem. Ergò modò ſequámur Dóminum; veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus eſt Jeſus: Ego ſum lux mundi; * Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris, ſed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis viæ & veritátis: in me omnis ſpes vitæ & virtútis. * Qui ſéquitur. Glória. † Habébit. *Joan. 8. Eccli. 24.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Locútus eſt Jeſus, docens in templo, & nemo apprehendit eum, quia necdùm vénerat hora ejus. *Joan. 8.*

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde; ut, mandatórum

tuórum lege perceptâ, te ſequámur, & ad lumen æternæ vitæ perveníre mereámur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 6. Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccátum mundi. *Joan.* 1.

CAPITULUM. *Levit.* 33.

HÆ ſunt Fériæ Dómini ſanctæ, quas celebráre debétis tempóribus ſuis. Menſe primo, quartâ-décimâ die menſis ad véſperum, Phaſe Dómini eſt: & quintâ-décimâ die menſis hujus, ſolémnitas azymórum Dómini eſt.

℟. Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas; & ſervábitis eum uſquè ad quartam-décimam diem menſis hujus: * Immolábit eum univerſa multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua neceſſe erat occídi Paſcha. * Immolábit. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Ab hac die uſquè ad Paſcha in omni Officio de Tempore omittitur Glória. *in Reſponſoriis.*

HYMNUS.

FAndo quis audívit? Dei
Quis grande dicat bráchium?
Percúlſa mens confúnditur,
Stupet fides, vox déficit.
Ab orbe, Jeſu,
Occíſus Agnus, m
Priſcis adumbráta
Ardes litáre víctim
At cur humi ſtrat
Quis iſte mœrentis
Quis iſte qui toto
Sudor cruentus có
Hunc vis dolóri
mit,
Horrorque teter cri
Vices nocentûm ſú
Iram reformídas P
Te terret objectu
At ille, ni totum l
Per ſempiterna no
Exhauriendus ſécul
Vincet pavórem
Vincet voluntas pá
Temet poteſtáti, I
Tradis tenebrárum
Et jam flagellis,
Ludíbriis, ſpínis,
Piaculáris hóſtia,
Voves adorandum c
Qui Fílium tradi
Natóque ſit laus vi
Par ſit tibi laus, qui
Succendis aram, Sp
Amen.

℣. Sacrifícium & tiónem noluíſti; ℟ pus autem aptaſti mi 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat

Ant. 4, c. Ego qu nus manſuétus, qui tur ad víctimam. 11.

Oratio, ut infrà a des.

COMPLETORIUM frà in Feriis Tempo ſonis, omiſſis Prec

DOM

MINICA
SSIONIS.
FFICIUM NOCT.
. Chriſtum qui paſ-
pro nobis, * Ve-
dorémus. 1. *Petr.* 2.
Venite. *in cujus fine*
citur Glória Patri,
s loco repetitur In-
ium. Quod ſervatur
è in Officio de temp.
ad Feriam quartam
s Hebdom. incluſivè.
nus, Oppróbriis. *ut*
272.
na ut in Pſalterio.
NOCTURNO.
8. G. Cœpit Je-
endere diſcípulis ſuis
portéret eum ire Je-
nam, & multa pati,
di, & tértiâ die re-
. *Matt.* 16.
3. *a.* Aſſúmens Je-
trus cœpit increpáre
dicens: Abſit à te,
e! non erit tibi hoc.
16.
2. Converſus Jeſus
etro: Vade poſt me,
: ſcándalum es mihi;
on ſapis ea quæ Dei
ed ea quæ hóminum.
16.
ripe me, Dómine,
u inimicórum meó-
℟. Et à perſequénti-
. *Pſ.* 30.
it liber Deutero-
nómii.
j. Cap. 1.
ÆC ſunt verba, quæ
locútus *eſt Móyſes*
ad omnem Iſraël
s Verna.

trans Jordánem in ſolitú-
dine campeſtri, contrà
Mare rubrum, inter Pha-
ran & Thophel, & La-
ban & Háſeroth, ubi auri
eſt plúrimùm: úndecim dié-
bus de Horeb per viam
montis Seir uſquè ad Cadeſ-
barne. Quadragéſimo an-
no, undécimo menſe, pri-
mâ die menſis locútus eſt
Móyſes ad fílios Iſraël óm-
nia quæ præcéperat illi Dó-
minus, ut díceret eis:
poſtquàm percuſſit Sehon
regem Amorrhæórum, qui
habitábat in Héſebon: &
Og regem Baſan, qui man-
ſit in Aſtaroth, & in Édrai,
trans Jordánem in terra
Moab.

℟. Sument fílii Iſraël de ſánguine agni, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperliminánbus domórum: erit autem ſanguis in ſignum, * Nec erit plaga diſperdens. ℣. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum. * Nec. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

Lectio ij.

CŒpitque Móyſes explanáre legem, & dícere, Dóminus Deus noſter locútus eſt ad nos in Horeb, dicens: Súfficit vobis quòd in hoc monte manſiſtis: revertímini, & veníte ad montem Amorrhæórum, & ad cétera quæ ei próxima ſunt campéſtria atque montána & humilióra loca

contrà merídiem, & juxtà littus maris, terram Chananæórum, & Líbani uſquè ad flumen magnum Euphráten. En, inquit, trádidi vobis: ingredímini & poſſidéte eam, ſuper qua jurávit Dóminus pátribus veſtris Abraham, Iſaac, & Jacob, ut daret illam eis, & ſémini eórum poſt eos.

℟. Menſe primo, quartâ-décimâ die menſis, Phaſe Dómini erit. Offeretíſque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per ſánguinem hircórum & taurórum, ſed per próprium ſánguinem introívit Chriſtus in ſancta. * Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

Lectio iij.

DIxíque vobis illo in témpore: Non poſſum ſolus ſuſtinére vos: quia Dóminus Deus veſter multiplicávit vos, & eſtis hódiè ſicut ſtellæ cœli, plúrimi. (Dóminus Deus patrum veſtrórum addat ad hunc númerum multa míllia, & benedícat vobis ſicut locútus eſt.) Non váleo ſolus negótia veſtra ſuſtinére, & pondus ac júrgia. Date ex vobis viros ſapientes & gnaros, & quorum converſátio ſit probáta in tríbubus veſtris, ut ponam eos vobis príncipes. *Tunc* reſpondiſtis mihi: *Bona* res eſt, quam vis fácere. Tuliſque de tríbubus veſtris viros ſapientes & nóbiles, & conſtítui eos príncipes, tribúnos, & centuriónes, & quinquagenários ac decános, qui docérent vos ſíngula. Præcepíque eis, dicens: Audíte illos, & quod juſtum eſt judicáte: ſive civis ſit ille, ſive peregrínus. Nulla erit diſtántia perſonárum, ita parvum audiétis ut magnum: nec accipiétis cujuſquam perſónam, quia Dei judícium eſt. Quòd ſi difficile vobis viſum áliquid fúerit, referte ad me, & ego áudiam. Præcepíque ómnia quæ fácere deberétis.

℟. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magis ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis! ℣. Dixit Dóminus ad Móyſen: Hircus offerétur Dómino pro peccátis. * Quantò. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Docébat Jeſus diſcípulos ſuos, & dicébat illis: Quóniam Fílius hóminis tradétur in manus hóminum, & occídent eum, & occíſus tértiâ die reſurget. *Marc.* 9.

Ant. 7. a. Ignorábant diſcípuli verbum, & erat velátum ante eos, ut non ſentírent illud. *Marc.* 9. *Luc.* 9.

Ant. 4. *E.* Timébant diſcípuli interrogáre Jeſum, & contriſtáti ſunt vehementer. *Matt.* 17. *Marc.* 9.

℣. In conſpectu tuo, Dómine, ſunt omnes qui tríbulant me: ℟. Impropérium expectávit cor meum, & miſériam. *Pſ.* 68.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *C.* 1.

Lectio iv.

IN ómnibus, dilectíſſimi, ſolemnitátibus chriſtiánis, non ignorámus Paſchále ſacramentum eſſe præcípuum. Cui condignè & cóngruè ſuſcipiendo totíus quidèm nos témporis inſtitúta præformant; ſed devotiónem noſtram præſentes vel máximè dies éxigunt, quos illi ſublimíſſimo divínæ miſericórdiæ ſacramento ſcimus eſſe contíguos. In quibus méritò à ſanctis Apóſtolis per doctrínam Spíritûs ſancti majóra ſunt ordináta jejúnia; ut per commúne conſórtium crucis Chriſti, étiam nos áliquid in eo quod propter nos geſſit, agerémus, ſicut Apóſtolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque ſecúra eſt expectátio promiſſæ beatitúdinis, ubi eſt participátio Domínicæ paſſiónis.

℟. Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, & ódio iníquo odérunt me. * Cuſtódi, *Dómine*, *ánimam meam*, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur ſermo qui in lege eórum ſcriptus eſt: Quia ódio habuérunt me gratis.* Cuſtódi. *Pſ.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo eſt, dilectíſſimi, cui per conditiónem témporis ſociétas hujus glóriæ denegétur, tanquàm tranquíllitas pacis vácua ſit occaſióne virtútis. Apóſtolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Chriſto, perſecutiónem patientur; & ídeò nunquàm deeſt tribulátio perſecutiónis, ſi nunquàm deſit obſervántia pietátis. Dóminus ipſe in exhortatiónibus ſuis dicit: Qui non áccipit crucem ſuam, & ſéquitur me, non eſt me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non ſolùm ad diſcípulos Chriſti, ſed ad cunctos fidéles, totamque Eccléſiam pertinére, quæ ſalutáre ſuum in his qui áderant, universáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne diſcéſſeris à me, quóniam tribulátio próxima eſt; quóniam non eſt qui ádjuvet. ℣. Venit hora; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne. *Pſ.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergò totíus eſt témporis piè vívere, ita

totíus eſt témporis crucem ferre; quæ méritò unicuíque ſua dícitur, quia própriis modis atque menſúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen eſt perſecutiónis, ſed non una eſt cauſa certáminis: & plùs plerumquè perículi eſt in inſidiatóre occulto, quàm in hoſte manifeſto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veraciterque dicébat: Nonnè tentátio eſt vita hóminis ſuper terram? Quóniam non ſolis dolóribus córporis atque ſupplíciis ánima fidélis impétitur; verùm étiam, ſalvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, ſi carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupiſcit adversùs ſpíritum, & ſpíritus adversùs carnem, præſídio crucis mens rationális inſtrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta conſentit, quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * Ad defenſiónem meam cónſpice. ℣. Nunc ánima mea turbáta eſt. Et quid dicam? Pater, ſalvífica me ex hac hora: * Ad. *Pſ.* 21. *Joan.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Aſſumpſit Jeſus duódecim & ait illis: Ecce aſcéndimus Jeroſóly-

mam, & conſu
tur ómnia quæ ſc
per Prophétas de
minis. *Luc.* 18.

Ant. 5. F. Fíli
nis tradétur princ
cerdótum & ſcri
nióribus; & da
eum morte. *Marc*

Ant. 8. c. Tr
lium hóminis gén
illúdent ei, & c
eùm, & flagellábi
& tértiâ die reſurg
10.

℣. Cogitavérunt
táre greſſus meos
condérunt ſuperbi
mihi. *Pſ.* 139.

Léctio ſancti Eva
cundùm Joan

Lectio vij.

IN illo tempor
Jeſus turbis Ju
Quis ex vobis á
de peccáto? Si v
dico vobis, quarè
ditis mihi? Et ré

Homília ſancti C
Papæ.

Homil. 18. *in Evan*
in Baſilica S.
Dom. Paſſ. n

PEnſáte, frat
ſimi, manſu
Dei. Relax
cáta vénerat, &
Quis ex vobis á
de peccáto? Non
tur ex ratióne oſt
peccatórem non e
ex virtúte divinitá
rat peccatóres ſu
Sed terríbile eſt v

ur : Qui ex Deo eſt,
Dei audit; propté-
s non audítis, quia
o non eſtis. Si enim
erba Dei audit qui
o eſt, & audíre ver-
s non poteſt quiſquis
non eſt; intérroget
ſquiſque ſi verba Dei
e cordis pércipit, &
et undè ſit. Cœleſ-
átriam deſideráre Vé-
ubet, carnis deſidé-
ntérere, mundi gló-
leclináre, aliéna non
re, própria largíri.
ergò apud ſe unuſ-
e veſtrûm, ſi hæc
i in cordis ejus aure
uit, & quia jam ex
t, agnoſcit.
Quis ex vobis árguet
peccáto? * Si veri-
dico vobis, quarè
éditis mihi? ℣. Qua-
raxiſtis ſermónibus
is, cùm è vobis nul-
qui poſſit argúere
Si. *Joan.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij.

dæmónium non há-
eo. In quibus verbis
liud niſi ſupérbia noſ-
nfúnditur? Quæ ſi
áta vel léviter fúerit,
ores injúrias reddit,
accéperat; facit mala
teſt; minátur & quæ
non poteſt. Ecce in-
ſuſcípiens Dóminus
áſcitur, non contu-
a verba reſpondet.
eiſdem iſta dicénti-
ſpondére voluiſſet,
Dæmónium vos habétis?
verum profectò díceret;
quia niſi impléti eſſent dæ-
mónio, tàm perverſa de
Deo loqui non poſſent.
Sed acceptâ injúriâ, étiam
quod verum erat dícere Vé-
ritas nóluit; ne non dixiſſe
veritátem, ſed provocátus
contuméliam reddidiſſe vi-
derétur. Ex qua re quid
nobis innúitur, niſi ut eo
témpore quo à próximis ex
falſitáte contumélias accí-
pimus, eórum étiam vera
mala taceámus, ne miniſ-
térium juſtæ correptiónis
in arma vertámus furóris.

℟. Qui ex Deo eſt, ver-
ba Dei audit: * Proptéreà
vos non audítis, quia ex
Deo non eſtis. ℣. Miſit Dó-
minus ad vos omnes ſervos
ſuos Prophétas, & non au-
diſtis; * Proptéreà. *Joan.*
8. *Jerem.* 25.

Lectio ix.

SEd quia quiſquis Dei
zelo úritur, à pravis
homínibus dehoneſtátur,
in ſemetipſo nobis Dó-
minus patiéntiæ præbuit
exemplum, qui ait: Sed
honoríſico Patrem meum,
& vos inhonoraſtis me. Sed
quid nobis ad iſta facien-
dum ſit, adhuc exemplo
nos ádmonet, cùm ſub-
jungit: Ego autem non
quæro glóriam meam; eſt
qui quærat, & júdicet.
Scimus certè quòd ſcrip-
tum eſt: Quia Pater omne
judícium dedit Fílio; &

tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam ſuam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reſervat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos eſſe patientes debémus, dùm ſe adhuc ulciſci non vult & ipſe qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Nonnè benè dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Reſpondit Jeſus: * Ego dæmónium non hábeo, ſed honoríſico Patrem meum. ℣. Inſurrexiſtis ſuper me ore veſtro, & derogaſtis adversùm me verba veſtra. * Ego. *Repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio.

Canticum, Ecce intellíget. *ut infrà in Feriis Temporis Paſſionis.*

Ant. 1. D. DIxit Jeſus: Amen, amen dico vobis, ſi quis ſermónem meum ſerváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre noſtro Abraham, qui mórtuus eſt? & Prophétæ mórtui ſunt. Quem teipſum facis? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego gloríſico meipſum, glória mea nihil eſt. Eſt Pater meus qui gloríficat me; & non cognoviſtis eum. *Joan.* 8.

Canticum, Ecce intélliget. *infrà in Feriis Paſſionis.* 273.

Ant. 5. C. Ego novi Patrem meum: & ſi díxero quia non ſcio eum, ero símilis vobis mendax: ſed ſcio eum, & ſermónem ejus ſervo. *Joan.* 8.

Ant. 2. Abraham pater veſter exultávit ut vidéret diem meum; vidit, & gavíſus eſt. *Joan.* 8.

CAPITULUM. *Deut.* 9.

DOmine Deus, ne diſperdas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemiſti in magnitúdine tua, quos eduxiſti de Ægypto in manu forti. Recordáre ſervórum tuórum Abraham, Iſaac & Jacob: ne aſpícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Dùm, Chriſte. *ut infrà*, 273.

℣. Deus rex noſter ante ſécula, ℟. Operátus eſt ſalútem in médio terræ. *Pſ.* 73.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Amen, amen dico vobis, ántequàm Abraham fíeret, ego ſum. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui per Unigénitum tuum paſſum & humiliátum uſquè ad mortem, antíqui hoſtis contriviſti ſupérbiam: da fidélibus tuis, & quæ ipſe prop-

ı pértulit, dignè re-
, & adverſa ómnia
templo patienter to-
; Qui tecum vivit &

P R I M A M.
1. D. Dixit Jeſus.
t. *br.* ℣. Qui paſſus
:o nobis. 1. *Petr.* 2.
icitur Glória Patri.
T E R T I A M.
. 6. Dixérunt Judæi.
TULUM. *Rom.* 15.
uſquiſque veſtrûm
róximo ſuo pláceat
ıum ad ædificatió-
Etenim Chriſtus non
icuit, ſed ſicut ſcrip-
t : Impropéria im-
ántium tibi cecidé-
ıper me.
br. Exurge, Deus,
ica cauſam tuam.
e. ℣. Memór eſto *
eriórum tuórum;
a. ℟. Exurge. *Pſ.* 73.
Exprobravérunt ini-
ıi, Dómine; ℟. Ex-
vérunt commutatió-
hriſti tui. *Pſ.* 88.
S E X T A M.
t. 4. E. Si ego.
TULUM. *Hebr.* 5.
iſtus in diébus car-
s ſuæ preces ſuppli-
ſque ad eum qui poſ-
m ſalvum fácere à
, cum clamóre vá-
. lácrymis ófferens,
tus eſt pro ſua reve-

r. Deus meus, éripe
De manu peccatóris.
℣. *Et de manu con-*

trà legem agentis, * & iníqui, * De manu. ℟. Deus. *Pſ.* 70.

℣. Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: ℟. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Pſ.* 30.

A D N O N A M.

Ant. 2. Abraham.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

Fide óbtulit Abraham Iſaac cùm tentarétur: & unigénitum offerébat, qui ſuſcéperat repromiſſiónes; ad quem dictum eſt: Quia in Iſaac vocábitur tibi ſemen; árbitrans quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus: undè eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * Exultábit Jacob. Quis. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis ſuæ, * Exultábit. ℟. Quis. *Pſ.* 52.

℣. Congregáte Dómino ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

A D V E S P E R A S.

Ant. 4. D. Quem conteſtábor ut áudiat. Ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt. *Jerem.* 6.

Ant 6. Ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium: idcircò laborávi ſúſtinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes ſubſannant me; quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt: Veníte, percutiámus eum linguá, & non attendámus ad univerſos ſermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidiſti, Dómine, omnem furórem, univerſas cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

CAPITULUM. *Jerem.* 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Perſequímini, & perſequámur eum; ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & cuſtodiéntes latus meum, ſi quómodò decipiátur; & prævaleámus adversùs eum, & conſequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum eſt quaſi bellátor fortis.

Hymnus, Vexilla regis. *ut infrà*, 275.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam, Dómine: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Pſ.* 68.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Tulérunt lápides, ut jácerent in Jeſum; Jeſus autem abſcondit ſe, & exívit de templo. *Joan.* 8.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis hujus temporis, omiſſis Precibus.*

FERIIS

PER HEBDOM. PASSIONIS, *& uſquè ad Feriam quintam in Cœna Domini.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3.

Pſ. Venite. *ſine* Glória Patri. *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

HYMNUS.

OPpróbriis, Jeſu, ſatur,
Ligni fatiſcens póndere,
Ferále, verus Iſaac,
Mactandus aſcendis jugum.
Clavis ſtatùm trabálibus,
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris ſpectáculum.

In nos ô æterni Patris
Incomprehenſa cáritas!
Inſons cruentæ Fílius
Pro fóntibus morti datur!

Illo lavári ſánguine
Opórtuit mundi ſcelus;
Talem ſevéra Núminis
Poſcébat ira víctimam.

Crux débitæ nos víncula
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ & ℣. ut ſuprà in Dominica: ſcilicèt Feriâ II. IV, & VI. ut in I. Nocturno Dominicæ præcedentis; Feriâ III. V. & Sabbato ut in II. Nocturno.

Lectiones infrà in qualibet Feria. Duo priora ℟℟. *ex præcedenti Dominica: ſcilicèt Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno à Feriâ III.*

bbato à II. Noc-
t. notatur in qua-
i.
rit Evangelicum.
rd. Laudans in-
óminum, ℟. Et
s meis ſalvus ero.

A U D E S.
de Pſalterio cum
quenti, ſub unica
1, 2. Sicut Móy-

JM. Iſ. 52. & 53.
ia de Chriſto paſ-

intélliget ſervus
, * exaltábitur,
itur & ſublímis
.
bſtupuérunt ſuper
, * ſic inglórius
r viros aſpectus
forma ejus inter
ninum.
erget gentes mul-
iper ipſum conti-
ges os ſuum:
iibus non eſt nar-
eo, vidérunt, *
i audiérunt, con-
ſunt:
édidit audítui noſ-
k bráchium Dó-
revelátum eſt?
ndet ſicut virgul-
n eo, * & ſicut
erra ſitienti.
ſ ſpécies ei, ne-
; * & vídimus
non erat aſpec-
ſiderávimus eum:
um, & noviſſi-
*ſum, * virum*

dolórum, & ſcientem in-
firmitátem:

Et quaſi abſcónditus vultus ejus, & deſpectus; * undè nec reputávimus eum.

Verè languóres noſtros ipſe tulit, * & dolóres noſtros ipſe portávit.

Hìc non dicitur Glória Patri. *ſed ejus loco verſiculus ſequens.*

Miſerére noſtri, Dómine, * quia peccávimus ante te. *Bar. 3.*

Ant. Sicut Móyſes exaltávit ſerpentem in deſerto, ita exaltári oportet Fílium hóminis. *Joan. 3.*

Capitulum. *Jerem. 11.*

Cogitavérunt ſuper me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

H Y M N U S.

Dum, Chriſte, confixus cruci
Agis ſuprémos ſpíritus,
Fac nos ſalúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celſa trabe
Sanábit aſpectus Dei.

Hìc nos olympo párturis,
Hìc Mártyres formas tuos;
Hìc último ſanctam fidem
Fundas amóris pígnore.

Hinc cuncta terrárum, ſuo
Regnátor ut ſedens throno,
Utrinquè protenſæ manûs
Virtúte diviná trahis.

Nos ergò cœleſtis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque compléxos crucis
Tuo rigári ſánguine.
O ſpes ſalútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infixa ſemper hæreas
Imiſque regnes córdibus.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Líbera me à perſequéntibus me; ℟. Quia confortáti ſunt ſuper me. *Pſ.* 141.

Ad Benedictus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces flexis genibus, ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ. 154.

Oratio, ut in qualibet Feria, poſt Ant. ad Benedictus.

Ab hac die non fiunt Suffragia in Laudibus, nec etiam in Veſperis.

AD HORAS.

Hymni ut in Feriis Quadrageſimæ præter Doxologiam, cujus loco dicitur ſequens.

Doxologia.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ;
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Deus ſalvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui paſſus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. * Miserére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *ſed repetitur* Chriſte, &c.

Cetera ut in Feriis Quadrageſimæ, 156.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui perſequuntur me *Jerem.* 15.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

FOdérunt fóveam ut cáperent me; & láqueos abſcondérunt pédibus meis: tu autem, Dómine, ſcis omne consílium eórum adversùm me in mortem.

℟. *br.* Cuſtódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Cuſtódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De. *Non dicitur* Glória. *ſed repet.* ℟. Cuſtódi. *Pſ.* 139.

℣. Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, ℟. Et à ſcándalis operántium iniquitátem. *Pſ.* 140.

Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadrag. 160.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. Thren. 3.

ULUM. *Thren.* 3.
iſti lábia inſurgén-
m mihi, & medi-
: eórum adversùm
i die. Seſſiónem eó-
: reſurrectiónem eó-
de: egò ſum pſal-
um.
. Propter inimícos
* Éripe me, Dó-
ropter. ℣. Tu ſcis
rium meum, * &
nem meam: * Éri-
Propter. *Pſ.* 68.
otâ die verba mea
antur: ℟. Adver-
: omnes cogitatió-
im in malum. *Pſ.*

s, flexis genibus.

NONAM.
7. d. Omnes ini-
iei audiérunt ma-
um: lætáti ſunt,
n tu feciſti. *Thren.*

ULUM. *Jerem.* 18.
nde, Dómine, ad
, & audi vo-
verſariórum meó-
Numquid rédditur
o malum, quia fo-
óveam ánimæ meæ?
. Príncipes * Per-
nt me grátis. Prín-
. Et à verbis tuis *
ivit cor meũ. * Per-
℟. Príncipes. *Pſ.*

ui retríbuunt mala
nis, detrahébant
. *Quóniam ſequé-
itátem. Pſ.* 37.

Preces, flexis genibus. 160.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 7. b. Si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipſum. *Joan.* 12.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

RECordáre, Dómine, quòd ſtéterim in conſpectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

HYMNUS.

VExilla Regis pródeunt;
Fulget Crucis myſtérium,
Quò carne carnis Cónditor
Suſpenſus eſt patíbulo.

Quo vulnerátus ínſuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & ſánguine.

Impléta ſunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Árbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno ſtípite
Tàm ſancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O Crux, ave, ſpes única;
Hoc Paſſiónis témpore
Auge piis juſtítiam,
Reiſque dona véniam.

Te, ſumma Deus Trínitas,
Collaudet omnis ſpíritus:
Quos per Crucis myſtérium
Salvas, rege per ſécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadrageſimæ. 154.

Oratio, ut in qualibet Feria, poſt Antiphonam ad Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Pſalterio.

Ant. 4. Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídiè, & ſequátur me. *Luc.* 9.

HYMNUS.

Qui noctis in ſiléntio
Te, Chriſte, morti dévoves,
Et immolándus tráderis,
Noctis quiétem cónſecra.

Dùm ſub tenébris círcuit
Quærens leo quem dévoret;
Quos in dolóre párturis,
Numquàm relinque fílios.

Hoſtis quibus repéllitur,
Armis Crucis nos índue;
Et ne labet victória
Adeſto dux in prælio.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ;
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

In ℟. *br.* In manus. *non dicitur* Glória Patri. *ſed poſt reclamationem ſtatim repetitur* In manus.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Mihi abſit gloriári niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, per quem mihi mundus crucifixus eſt; & ego mundo. *Galat.* 6.

Cetera ut in Feriis Quadrageſimæ, ſuprà, 164.

FERIA SECUNDA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 4.

Et nunc Iſraël audi præcepta & judícia, quæ ego dóceo te: ut fáciens ea, vivas, & ingrédiens poſsídeas terram, quam Dóminus Deus patrum veſtrórum datúrus eſt vobis. Non addéris ad verbum, quod vobis loquor, nec auferétis ex eo: cuſtodíte mandáta Dómini Dei veſtri quæ ego præcípio vobis. Oculi veſtri vidérunt ómnia quæ fecit Dóminus contrà Beelphegor, quómodò contríverit omnes cultóres ejus de médio veſtrî. Vos autem qui adhærétis Dómino Deo veſtro, vívitis univerſi uſquè in præſéntem diem. Scitis quòd docúerim vos præcepta atque juſtítias, ſicut mandávit mihi Dóminus Deus meus: ſic faciétis ea in terra, quam poſſeſſúri eſtis: & obſervábitis & implébitis ópere. Hæc eſt

n. veſtra ſapiéntia, & llectus coram pópulis, udientes univérſa præ-a hæc, dicant: En ulus ſápiens & intélli-r, gens magna. Nec lia nátio tam grandis, hábeat deos appropin-ntes ſibi, ſicut Deus er adeſt cunctis obſe-iónibus noſtris.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

Uæ eſt enim ália gens ſic ínclyta ut hábeat emónias, juſtaque ju-a, & univerſam legem, n ego propónam hódie óculos veſtros? Cuſ-ígitur temetipſum, & nam tuam ſollícite. Ne viſcáris verbórum, quæ runt óculi tui, & xcidant de corde tuo tis diébus vitæ tuæ. ébis ea fíliis ac nepó-uos, à die in quo ſte-coram Dómino Deo in Horeb, quando Dó-us locútus eſt mihi, ns: Cóngrega ad me ulum, ut áudiant ſer-es meos, & diſcant re me omni témpore vivunt in terra, do-ntque fílios ſuos. Et ac-ſtis ad radíces montis, ardébat uſque ad cœ-: erantque in eo téne-, & nubes, & calígo. Locutuſque eſt Dó-us ad vos de médio ig-Vocem verbórum ejus *ſtis, & formam péni-*tùs non vidíſtis. Et oſtendit vobis pactum ſuum quod præcépit ut facerétis, & decem verba quæ ſcripſit in duábus tábulis lapídeis. Mihíque mandávit in illo témpore ut docérem vos cæremónias & judícia, quæ fácere deberétis in terra, quam poſſeſſúri eſtis. Cuſtodíte ígitur ſollícite ánimas veſtras.

℟. Menſe primo. 266.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

In illo témpore: Miſérunt Príncipes & Phariſæi miniſtros, ut apprehénderent Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 31. n. 8. & 9.

Príncipes illi, audítâ multitúdinis fide, & eo múrmure quo Chriſtus glorificabátur, miſérunt miniſtros, ut apprehénderent eum. Quem apprehénderent? Adhuc nolentem? Quia ergò non póterant apprehéndere nolentem, miſſi ſunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergò Jeſus: Adhuc módicum tempus vobiſcum ſum. Quod modò vultis fácere, factúri eſtis; ſed non modò, quia modò nolo. Quarè adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiſcum ſum; & tunc

vado ad eum qui me miſit. Implére debeo diſpenſatiónem meam, & ſic pervenire ad paſſiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis; & ubi ſum ego, vos non poteſtis veníre. Hic jam reſurrectiónem ſuam prædíxit: noluérunt enim agnóſcere præſentem, & póſteà quæſiérunt, cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobiſcum ſum: & vado ad eum qui me miſit.*Quærétis me, & non inveniétis: & ubi ego ſum, vos non poteſtis veníre. ℣. Quia deſpexiſtis omne conſílium meum, & increpatiónes meas neglexiſtis; ego quoque ſubſannábo. * Quærétis me. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Si quis ſitit, véniat ad me,& bibat. *Joan.* 7.

Oratio.

IMplorámus in jejúnio, Dómine, miſericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto deſidério ſitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Qui credit in me, ſicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

CLamántium ad te, quæſumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut ſicut Niniví:is in afflictióne póſitis pepercíſti, ita & nobis in præſenti tribulatióne ſuccúrras; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 6.

HÆc ſunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia, quæ mandávit Dóminus Deus veſter ut docérem vos, & faciátis ea in terra, ad quam tranſgredímini poſſidendam: ut tímeas Dóminum Deum tuum, & cuſtódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi Iſraël, & obſerva ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & benè ſit tibi, & multiplicéris ámpliùs, ſicut pollícitus eſt Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. [*] Audi Iſraël, Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódiè, in corde tuo: & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque conſurgens: & ligábis ea quaſi ſignum

m tua, eruntque & ountur inter óculos ſcribeſque ea in li- & óſtiis domûs tuæ. Réſpice. 267.

Lectio ij.

nque introdúxerit te óminus Deus tuus in a pro qua jurávit pá- tuis Abraham, Iſaac, ob : & déderit tibi tes magnas & ópti- quas non ædificaſti, s plenas cunctárum, quas non extruxiſti, as, quas non fo- vinéta & olivéta, on plantaſti, & co- is, & ſatutátus fúe- cave diligenter, ne ſcáris Dómini, qui : te de terra Ægypti, no ſervitútis. Dómi- Deum tuum timébis, ſoli ſérvies, ac per n illíus jurábis. Non poſt deos aliénos írum Géntium, quæ rcúitu veſtro ſunt : am Deus æmulátor nus Deus tuus in mé- iſ : nequandò iraſcá- iror Dómini Dei tui à te, & áuferat te perfície terræ. Non ois Dóminum Deum, ſicut tentaſti in loco iónis. Cuſtódi præ- Dómini Dei tui, ac ónia & cæremónias, præcépit tibi : & fac plácitum eſt & bo- n conſpectu *Dómini, è ſit tibi : & ingreſ-*ſus poſsídeas terram óptimam, de qua jurávit Dóminus pátribus tuis, ut deléret omnes inimícos tuos coram te, ſicut locútus eſt.

℟. Deus meus. 267.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Ambulábat Jeſus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 28. n. 1. 8. & 11.

CHriſtus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quandò ergò látuit ut homo, non poténtiam perdidiſſe putandus eſt, ſed exemplum infirmitáti præbuiſſe. Ille enim quandò vóluit, detentus eſt; quandò vóluit, occíſus eſt. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id eſt fidéles ejus, qui non habérent illam poteſtátem quam habébat ipſe Deus noſter; quòd latébat, quòd ſe tanquàm ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra eſſe membra ſua, in quibus útiquè membris ſuis ipſe erat. Non poteſt mundus odiſſe vos. Quid eſt hoc; niſi, Non poteſt mundus odiſſe amatóres ſuos, falſos teſtes? Bona enim dícitis quæ mala ſunt.

& mala quæ bona ſunt. Me autem odit, quia ego teſtimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala ſunt. Judæi ergò quæré-bant eum in die feſto: & murmur multum de eo erat in turba. Undè murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus eſt; álii autem: Non, ſed ſe-dúcit turbas. De ómnibus ſervis ejus intelligendum: hoc dícitur modò. Qui-cumque enim eminúerit in áliqua grátia ſpiritáli, pro-fectò álii dicunt: Bonus eſt; álii: Non, ſed ſedú-cit turbas. Quod dictum eſt ergò de Dómino, valet ad conſolatiónem, de quo-cumque hoc dictum fúerit Chriſtiáno.

℟. Non poteſt mundus odiſſe vos: me autem odit, * Quia ego teſtimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala ſunt. ℣. Os peccatóris ſuper me aper-tum eſt; * Quia. *Joan.* 7. *Pſ.* 108.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Aſcéndite ad diem feſtum hunc; ego au-tem non aſcendo, quia meum tempus nondùm im-plétum eſt. *Joan.* 7.

Oratio.

Auxiliáre, Dómine, pó-pulo tuo; ut ſacræ de-votiónis profíciens incre-mentis, & tuo ſemper mú-nere gubernétur, & ad re-demptiónis ætérnæ perti-neat, te ducente, conſór-tium; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. c. Quidam dicé-bant: Quia bonus eſt; álii autem dicébant: Non, ſed ſedúcit turbas. Nemo ta-men palàm loquebátur de illo propter metum Judæó-rum. *Joan.* 7.

Oratio.

Suſcipe, miſéricors Dó-mine, ſúpplicum pre-ces, & ſecundùm multitú-dinem indulgentiárum tuá-rum ab ómnibus nos ab-ſolve peccátis; ut ad óm-nia pietátis ópera, te par-cente, reparémur; & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 9.

Audi Iſraël: Tu tranſ-grediéris hódiè Jor-dánem, ut poſſí-deas natiónes máximas, & fortióres te, civitátes ingentes, & ad cœlum uſ-què murátas, pópulum magnum atque ſublímem, filios Enacim, quos ipſe vidiſti, & audiſti, quibus nullus poteſt ex adverſo re-ſiſtere. Scies ergò hódiè quòd Dóminus Deus tuus ipſe tranſíbit ante te, ig-nis dévorans atque conſú-mens, qui cónterat eos & déleat atque diſperdat ante fáciem tuam velóciter, ſi-

loçútus eſt tibi. Ne di- in corde tuo, cùm de- rit eos Dóminus Deus in conſpectu tuo : opter juſtítiam meam in- duxit me Dóminus ut rram hanc poſſidérem, im propter impietátes us iſtæ delétæ ſint natió- s. Neque enim propter ſtítias tuas, & æquitá- m cordis tui ingrediéris poſſídeas terram eárum : d quia illæ egérunt ím- , introeunte te delétæ nt : & ut compléret ver- m ſuum Dóminus, quod juramento pollícitus eſt tribus tuis Abraham, aac, & Jacob. [*] Scito gò quòd non propter juſ- ias tuas Dóminus Deus is déderit tibi terram ac óptimam in poſſeſſió- n., cùm duríſſimæ cer- is ſis pópulus. Meménto, ne oblivifcáris quómodò iracúndiam provocáve- Dóminum Deum tuum ſolitúdine. Ex eo die, o egreſſus es ex Ægypto què ad locum iſtum, ſem- r adversùm Dóminum ntendiſti. Nam & in Ho- provocaſti eum, & irá- s delére te vóluit, quandò endi in montem, ut ac- perem tábulas lapídeas, bulas pacti quod pépigit biſcum Dóminus : & per- ſevérávi in monte quadra- nta diébus ac nóctibus, nem non cómedens, & uam non bibens. Dedit- que mihi Dóminus duas tá- bulas lapídeas ſcriptas dí- gito Dei, & continentes ómnia verba quæ vobis lo- cútus eſt in monte de mé- dio ignis, quandò cóncio pópuli congregáta eſt.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

CUmque tranſiſſent qua- draginta dies, & tó- tidem noctes, dedit mihi Dóminus duas tábulas la- pídeas, tábulas fœderis, dixitque mihi : Surge, & deſcende hinc citò : quia pó- pulus tuus, quem eduxiſti de Ægypto, deſeruérunt velóciter viam, quam de- monſtraſti eis, fecerunt- que ſibi conflátile. Rur- sùmque ait Dóminus ad me : Cerno quòd pópulus iſte duræ cervícis ſit : di- mitte me ut cónteram eum, & déleam nomen ejus de ſub cœlo, & conſtítuam te ſuper Gentem, quæ hâc major & fórtior ſit. Cùm- que de monte ardente deſ- cénderem, & duas tábulas fœderis utrâque tenérem manu, vidiſſemque vos pec- caſſe Dómino Deo veſtro & feciſſe vobis vítulum conflátilem, ac deſeruiſſe velóciter viam ejus, quam vobis oſténderat : projéci tábulas de mánibus meis, confregíque eas in conſ- pectu veſtro. Et prócidi ante Dóminum ſicut priùs, quadraginta diébus & nóc- tibus panem non cóme-

dens, & aquam non bibens propter ómnia peccáta veſtra quæ geſſiſtis contrà Dóminum, & eum ad iracúndiam provocaſtis: tímui enim indignatiónem & iram illíus, quâ adversùm vos concitátus, delére vos vóluit. Et exaudívit me Dóminus étiam hâc vice.

℟. Menſe primo. 266.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jeſus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 48. *n.* 2.

ENcænia feſtívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicatum eſt, Judæi ſolémniter celebrábant. Dicébant ei: Quouſquè ánimam noſtram tollis? Si tu es Chriſtus, dic nobis palàm. Reſpondit eis Jeſus: Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc teſtimónium pérhibent de me; ſed vos non créditis, quia non eſtis ex óvibus meis. Didiciſtis quæ ſint oves, eſtóte oves. Oves credendo ſunt, oves paſtórem ſequendo ſunt, oves redemptórem non contemnendo ſunt, oves per óſtium intrando ſunt, oves exeundo & páſcua inveniendo ſunt, oves vitâ æternâ perfruendo ſunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóſtolus: Novit Dóminus qui ſunt ejus; &: Quos præſcívit, ipſos & prædeſtinávit; quos autem prædeſtinávit, ipſos & vocávit; quos autem vocávit, illos & juſtificávit; quos autem juſtificávit, ipſos & glorificávit: de óvibus iſtis nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus eſt de número eárum, qui pro eis novit quod dedit.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc teſtimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non eſtis ex óvibus meis. ℣. Uſquequò détrahet mihi pópulus iſte? Quouſquè non credent mihi in ómnibus ſignis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam æternam do eis; & non períbunt in æternum. *Joan.* 10.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illuſtra: & quibus devotiónis præſtas effectum, præbe ſupplicántibus pium benignus audítum; Per Dóminum.

Ad Magníficat.
Ant. 6. Si mihi non vul-
crédere, opéribus cré-
:; ut cognoſcátis & cre-
tis quia Pater in me eſt,
ego in Patre. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui miſericórdiæ
jánuam in te ſperán-
ius patére voluiſti: réſ-
:e in nos, & miſerére
ſtrî; ut qui voluntátis
æ viam, te donante, ſé-
imur, à vitæ nunquàm
nitis deviémus; Per Dó-
inum.

'ERIA QUINTA.
e libro Deuteronómii.
Lectio j. Cap. 11.

AMa ítaque Dómi-
num Deum tuum,
& obſerva præcepta
is & cæremónias: judí-
. atque mandáta omni
npore. Cognóſcite hó-
quæ ignórant fílii veſ-
, qui non vidérunt diſ-
línam Dómini Dei veſ-
, magnália ejus, & ro-
ſtam manum, extentum-
: bráchium, ſigna &
:ra quæ fecit in médio
gypti Pharaóni regi, &
:verſæ terræ ejus, om-
ue exercítui Ægyptió-
n, & equis ac cúrribus:
ómodò operúerint eos
uæ maris rubri, cùm
s perſequerentur, & de-
'erit eos Dóminus uſquè
præſentem diem: vo-
que quæ fécerit in ſoli-
line donec venirétis ad
ıc locum: & Dathan & Abíron fíliis Éliab, qui
fuit fílius Ruben: quos
aperto ore ſuo terra abſór-
buit cum dómibus & ta-
bernáculis, & univerſa
ſubſtántia eórum, quam
habébant in médio Iſraël.
Oculi veſtri vidérunt óm-
nia ópera Dómini magna
quæ fecit, ut cuſtodiátis
univerſa mandáta illíus,
quæ ego hódiè præcípio vo-
bis, & poſsítis introíre, &
poſſidére terram, ad quam
ingredímini, multóque in
ea vivátis témpore: quam
ſub juramento pollícitus
eſt Dóminus pátribus veſ-
tris, & ſémini eórum,
lacte & melle manantem.

℟. Réſpice. 267.

Lectio ij.

TErra enim, ad quam
ingréderis poſſiden-
dam, non eſt ſicut terra
Ægypti, de qua exiſti, ubi
jacto ſémine in hortórum
morem aquæ ducuntur ir-
ríguæ: ſed montuóſa eſt &
campeſtris, de cœlo expec-
tans plúvias: quam Dó-
minus Deus tuus ſemper
invíſit, & óculi illíus in
ea ſunt à princípio anni
uſquè ad finem ejus. [*] Si
ergò obediéritis mandátis
meis, quæ ego hódiè præ-
cípio vobis, ut diligátis
Dóminum Deum veſtrum,
& ſerviátis ei in toto corde
veſtro, & in tota ánima
veſtra: dabit plúviam ter-
ræ veſtræ temporáneam &
ſerótinam, ut colligátis

frumentum, & vinum, & óleum, fœnumque ex agris ad paſcenda jumenta, & ut ipſi comedátis ac ſaturémini. Cavéte ne fortè decipiátur cor veſtrum, & recedátis à Dómino, ſerviatiſque diis aliénis, & adorétis eos: iratuſque Dóminus claudat cœlum, & plúviæ non deſcendant, nec terra det germen ſuum, pereatiſque velóciter de terra óptima, quam Dóminus datúrus eſt vobis.

℟. Deus meus. 267.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore; Rogábat Jeſum quidam de Phariſæis, ut manducáret cum illo. Et ingreſſus domum Phariſæi, diſcúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuiſſet in domo Phariſæi, áttulit alabaſtrum unguenti. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. *n.* 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum ſibi pro odóre ſuæ carnis adhíbuit. Quod ergò ſibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat: ſed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compoſitiónem vultûs e[...] rat; ſed jam capi[...] crymas tergébat. [...] perba díxerat; ſe[...] Dómini óſculans, [...] Redemptóris ſui [...] figébat. Quot ergò hábuit oblectament[...] de ſe invénit hol[...] Convertit ad virtút[...] merum, númerum [...] num; ut totum [...] Deo in pœniténtia [...] quid ex ſe Deum co[...] ſerat in culpa.

℟. Múlier quæ [...] civitáte peccátrix, [...] alabaſtrum unguen[...] * Stans retrò ſecù[...] Jeſu, lácrymis co[...] gáre pedes ejus, & [...] lis ſuis tergébat; [...] bátur pedes ejus, [...] guento ungébat. ℣. [...] lácrymæ aſcendunt ad cœlum? Non di[...] donec Altíſſimus a[...] * Stans. *Luc.* 7. 35.

Ad Benedictu[...]

Ant. 2. Remittu[...] peccáta multa, q[...] diléxit multùm. *Lu*[...]

Oratio.

DEus, qui mul[...] ligéntibus mu[...] cáta remittis: infu[...] dibus noſtris tui am[...] fectum; ut ab ó[...] peccátis noſtris tuâ [...] córdiâ liberémur; [...] minum.

VESPERÆ [...]quenti.

IA SEXTA.
'it Officium
ıPASSIONE B. M.
plex-majus.
ıc Feſtum occurrat
Iartii, anticipatur
V. præcedentem.]
V ESPERIS.
i de Feria, & ſic
)fficio. –
Ilia pópuli mei,
luctum unigéniti
, planctum amá-
'r. 6.
. a. Lácrymæ ejus
llis ejus : non eſt
olétur eam ex óm-
ris ejus. Thren. 1.
i. c. Torcúlar cal-
ǝminus vírgini fí-
ı, quóniam invá-
ıſcus. Thren. 1.
6. Fília Sion op-
t amaritúdine, &
eſt omnis decor
ıren. 1.
4. E. Ipſa gemens
ı eſt retrorsùm :
eſt vehementer,
ɔens conſolatórem.
r.
'ULUM. Ruth 1.
vocétis me, Noémi
d eſt, pulchram :)
ite me, Mara (id
ıram ;) quia ama-
valdè replévit me
ıtens.
ia Jerúſalem, num-
: non eſt tibi, quia
ıendit te dolor ſicut
ntem ? * Dole, &
quaſi partúriens,
ráberis ; rédimet

te Dóminus. ℣. Nonnè opórtuit pati Chriſtum, & ita intráre in glóriam ſuam ? * Dole, & ſátage. Mich. 4. Luc. 24.

HYMNUS.

DUm ſpargit aram ſán-
guine
Jeſus ſalútis hóſtia,
Præſens dolóris æmulum
María pectus ímmolat.

Caput cruentum Fílii
Matris corónat vérticem :
Clavis iiſdem fígitur
Chriſtus cruci, Chriſto pa-
rens.

O paſſiónis mútuæ,
Jeſu, María, cónſcii !
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandèm párcite.

Quem vos dolétis, noſ-
ter eſt
Error, furorque críminum :
Totum ſcelus faténtibus
Partem dolóris réddite.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Anima mea turbáta eſt valdè ; ℟. Sed tu, Dómine, úſquequò ? Pſ. 6.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúſalem ? cui exæquábo te, virgo fília Sion ? Magna eſt enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui ? Thren. 2.

Oratio, Da, quæſumus, *ut infrà ad* Laudes. 292.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te ſalvam fecit, vade in pace. *Luc.* 7.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Oratio.

DEus, qui non ſolùm peccántibus véniam tríbuis, ſed étiam præmia pœniténtibus impertíris: quod pérpeti malis opéribus promerémur, ineffábili pietáte depelle; ut nos ad tuæ majeſtátis cultum, & ſalúbri timóre diſpónas, & ſancto amóre perdúcas; Per.

COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum crucifíxum ſuper quem planxit Mater quaſi ſuper unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Pſ. 94. Veníte. *ſine* Glória Patri. *ſed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *deindè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Dum ſpargit. *ut ſuprà, in I. Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; quia longè factus eſt à me conſolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. Dolor meus ſuper dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem*, 8.

Ant. 7. ç. Vocem meam audiſti, Dómine; ne avertas aurem tuam à ſingultu meo & clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum; ℟. Quia factus es ſpes mea, Deus. *Pſ.* 60.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 16.

OBſerva menſem novárum frugum, & verni primum témporis, ut fácias Phaſe Dómino Deo tuo: quóniam in iſto menſe edúxit te Dóminus Deus tuus de Ægypto nocte. Immolabiſque Phaſe Dómino Deo tuo de óvibus, & de bobus, in loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi. Non cómedes in eo panem fermentátum: ſeptem diébus cómedes abſque fermento, afflictiónis panem, quóniam in pavóre egreſſus es de Ægypto: ut meminéris diéi egreſſiónis tuæ de Ægypto, ómnibus diébus vitæ tuæ. Non apparébit fermentum in ómnibus términis tuis ſeptem diébus, & non remanébit de cárnibus ejus quod immolátum eſt véſperè in die primo uſquè manè: non póteris immoláre Phaſe in quálibet úrbium tuárum, quas Dóminus Deus tuus datúrus eſt tibi; ſed in loco, quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi: immolábis

ıſe véſperè ad ſolis oc-
ım, quandò egreſſus es
Ægypto. Et coques, &
ıedés in loco, quem
;erit Dóminus Deus
s, manéque conſurgens
ıes in tabernácula tua.
ex diébus cómedes ázy-
ıa: & in die ſéptima, quia
ollecta eſt Dómini Dei
ıı, non fácies opus.

℟. Erit in die illa, dicit
ómınus, convertam óm-
ia cántica veſtra in planc-
ım, & * Ponam diem
ım quaſi luctum unigé-
iti, & noviſſima ejus quaſi
em amárum. ℣. Fílius
óminis tradendus eſt in
anus hóminum; & occí-
nt eum. * Ponam. *Amos*
Matth. 17.

Lectio ij.

Eptem hebdómadas nu-
merábis tibi ab ea die
ıâ falcem in ſégetem mí-
ris. Et celebrábis diem
ſtum hebdomadárum Dó-
ino Deo tuo, oblatió-
em ſpontáneam manûs
ıæ, quam ófferes juxtà
enedictiónem Dómini Dei
ıi: & epuláberis coram
óminio Deo tuo, tu, fí-
us tuus, & fília tua, ſer-
us tuus, & ancilla tua,
t Levítes qui eſt intrà
ortas tuas, ádvena ac pu-
illus & vídua, qui mo-
antur vobiſcum: in loco
uem elégerit Dóminus
Deus tuus, ut hábitet no-
ıen ejus ibi: & *recordá-
eris quóniam ſervus ſúe-
ris in Ægypto*: cuſtodieſ-
que ac fácies quæ præcepta
ſunt.

℟. Multiplicátæ ſunt mihi
víduæ Jerúſalem: * Indúxi
eis ſuper matrem adoleſ-
centis vaſtatórem merídiè;
& resíduos in gládium
dabo. ℣. Ecce vénient dies
in quibus dicent: Beátæ
ſtériles, & ventres qui non
genuérunt, & úbera quæ
non lactavérunt: * Indúxi.
Jerem. 15. *Luc.* 23.

Lectio iij.

SOlemnitátem quoque
tabernaculórum cele-
brábis per ſeptem dies,
quandò collégeris de área
& torculári fruges tuas:
& epuláberis in feſtivitáte
tua, tu, fílius tuus, &
fília, ſervus tuus & an-
cilla, Levítes quoque &
ádvena, pupillus ac vídua
qui intrà portas tuas ſunt.
Septem diébus Dómino
Deo tuo feſta celebrábis
in loco, quem elégerit Dó-
minus: benedicetque tibi
Dóminus Deus tuus in
cunctis frúgibus tuis, & in
omni ópere mánuum tuá-
rum, eriſque in lætítia.
Tribus vícibus per annum
apparébit omne maſculí-
num tuum in conſpectu
Dómini Dei tui in loco
quem elégerit: in ſolemni-
táte azymórum, in ſolem-
nitáte hebdomadárum, &
in ſolemnitáte tabernacu-
lórum. Non apparébit ante
Dóminum vácuus: ſed óſ-

ſilia pópuli mei, plagâ péſſimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo ſuper te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut egò móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi ſpíritum meũ: expedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea? ℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſ.* 62.

Abſolutio & Benedict. de

alióquin, nónniſi e
tránſiens, carnem
penetráret. Et quid
téaquàm emíſit ſ
tuus ille Jeſus, ó
quidèm, ſed ſpe
tuus; ipsíus planè
tigit ánimam crudé
cea, quæ ipsíus, n
tuo parcens cui noc
poſſet, apéruit latu
tuam útiquè ánima
transívit. Ipsíus ni
ánima jam ibi non
ſed tua planè indè
bat avelli. Tuam er
transívit ánimam vi
ris, ut pluſquàm
rem non immérito
cémus, in qua ni
corpóreæ ſenſum p
excéſſerit compaſſió
fectus.

℟. Símeon dixit a
ríam matrem Jeſu

Lectio v. *n.* 15.

AN non tibi pluſquàm gládius fuit ſermo ille, revérà pertránſiens ánimam, & pertingens uſquè ad diviſiónem ánimæ & Spíritûs: Múlier, ecce filius tuus? O commutatiónem! Joannes tibi pro Jeſu tráditur, ſervus pro dómino, diſcípulus pro magiſtro, filius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuoſíſſimam ánimam pertransíret hæc audítio, quandò & noſtra, licèt ſáxea, licèt férrea péctora ſola recordátio ſcindit?

℟. Sequebátur Jeſum turba mulíerum quæ plangébant & lamentabántur eum. Et poſtquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxtà crucem Jeſu mater ejus. ℣. Sedérunt in terra, conſperſérunt cínere cápita ſua, abjecérunt in terram cápita ſua vírgines Jeruſalem. * Stabat. *Luc.* 23. *Joan* 19. *Thren.* 2.

Lectio vj.

NOn mirémini, fratres, quòd María Martyr in ánima fuiſſe dicátur. Mirétur qui non memínerit ſe audiſſe Paulum inter máxima géntium crímina memorantem, quod ſine affectióne fuiſſent. Longè id fuit à Maríæ viſcéribus; longè id ſit étiam à ſervulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præſcíerat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non ſperábat contínuò reſurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et vehementer. Alióquin, quiſnam tu, frater, aut undè tibi hæc ſapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori corpore potuit; iſta commori corde non potuit? Fecit illud cháritas, quâ majórem nemo hábuit; fecit & hoc cháritas, cui poſt illam símilis altera non fuit.

℟. Vidit Jeſus matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat; * Et dicit Jeſus matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. [illegible] modum mater [illegible] bono ánimo ſerébat, propter ſpem quam in Domino habébat, fœmíneæ cogitatióni maſculínum ánimum inſerens. * Et. Non [illegible] *Joan.* 19. [illegible] *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. [illegible] ſuper me [illegible], [illegible] enim [illegible], & clamábo [illegible] in [illegible].

Ant. [illegible] *Jerem.* [illegible]

feret unuſquiſque ſecundùm quod habúerit juxtà benedictiónem Dómini Dei ſui quam déderit ei.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant; * Quóniam contritióne magnâ contríta eſt virgo fília pópuli mei, plagâ péſſimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo ſuper te, decóre nimis & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut egò móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi ſpíritum meũ: expedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea? ℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſ.* 62.

Abſolutio & Benedict. de B. Maria V.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. de 12. *Prærog. B. M. V.*

Lectio iv. *n.* 14.

Martyrium Vírginis tàm in Simeónis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ paſſiónis hiſtória commendátur. Póſitus eſt hic, ait ſanctus ſenex de párvulo Jeſu, in ſignum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertranſíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater, ánimam gládius pertranſívit; alióquin, nónniſi eam pertránſiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidèm poſtéaquàm emíſit ſpíritum tuus ille Jeſus, ómnium quidèm, ſed ſpeciáliter tuus; ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non poſſet, apéruit latus, ſed tuam útiquè ánimam pertransívit. Ipsíus nimírùm ánima jam ibi non erat; ſed tua planè indè nequíbat avelli. Tuam ergò pertransívit ánimam vis dolóris, ut pluſquàm Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírùm corpóreæ ſenſum paſſiónis excéſſerit compaſſiónis affectus.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jeſu; Ecce póſitus eſt hic in ſignum cui contradicétur; * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Replébe ris cálice mœróris & triſtítiæ, & bibes illum, & epotábis uſquè ad fæces, * Et. Luc. 2. Ezech. 23.

In ipſa

io v. *n.* 15.
non tibi pluſquàm
ádius fuit ſermo ille,
pertránſiens áni-
& pertingens uſquè
ſiónem ánimæ & Spí-
Múlier, ecce fílius
O commutatiónem!
s tibi pro Jeſu trá-
ſervus pro dómino,
lus pro magiſtro,
Zebedæi pro Fílio
iomo purus pro Deo
Quómodò non tuam
osíſſimam ánimam
ısíret hæc audítio,
& noſtra, licèt
licèt férrea péctora
cordátio ſcindit?
Sequebátur Jeſum
nulíerum quæ plan-
& lamentabantur
Et poſtquàm venė-
ı locum Calváriæ,
cérunt eum. * Sta-
ıtem juxtà crucem
ater ejus. ℣. Sedé-
ı terra, conſperſé-
nere cápita ſua, ab-
ıt in terram cápita
rgines Jerúſalem. *
Luc. 23. *Joan* 19.
2.

Lectio vj.

n mirémini, fratres,
ıòd María Martyr
ma fuiſſe dicátur.
r qui non memíne-
udiſſe Paulum inter
a géntium crímina
antem, quòd ſine
ne fuiſſent. Longè
à Maríæ viſcéribus;
ſit étiam à ſérvulis
s Verna. *L.*

ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præſcíerat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non ſperábat contínuò reſurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et vehementer. Alióquin, quiſnam tu, frater, aut undè tibi hæc ſapiéntia, ut miréris plùs Maríam compatientem, quàm Maríæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; iſta cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui poſt illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jeſus matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat; * Et dicit Jeſus matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat, propter ſpem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni maſculínum ánimum ínſerens. * Et. *Non dicitur* Glória. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Nemo gáudeat ſuper me deſolátam; ego enim derelícta ſum ſola, & clamábo ad Altíſſimum in diébus meis. *Baruch* 4.

Ant. 2. Oculus meus non tácuit, eò quòd non eſſet réquies, donec reſpíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non repellet in ſempiternum Dóminus; quia ſi abjécit, & miſerébitur ſecundùm multitúdinem miſeratiónum ſuárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Stabant juxtà crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De Inſtit. Virg. C. 7. *n.* 48.

CLáudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Chriſtus loquátur. Teſtátur de cruce Dóminus Jeſus, & pauliſper públicam differt ſalútem, ne matrem inhonóram relinquat. Subſcríbitur Joannes teſtamento Chriſti: legátur matri pudóris defénſio, teſtimónium integritátis: legátur & diſcípulo matris cuſtódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo ſuſcépit eam diſcípulus in ſua. Non útiquè Chriſtus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Fílii *hærédem*, integritátis ſciret eſſe cuſtódem? Stabat ante crucem mater; & fugiéntibus viris, ſtabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jeſu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem ſciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jeſus diſcípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij. *n.* 49.

STabat non degéneri mater ſpectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater ſe perſecutóribus offerébat. Si hoc ſolùm eſſet ut ante Fílium proſternerétur, laudandus pietátis affectus, quòd Fílio ſuperſtes eſſe nolébat. Sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum eódem geſtiébat reſúrgere, non ignára myſtérii quòd genuiſſet reſurrectúrum: ſimul quæ público úſui impendi mortem Fílii nóverat, præſtolabátur ſi fortè étiam ſuâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Chriſti páſſio adjutório non éguit, ſicut ipſe Dóminus longè antè prædíxit: Et reſpéxi, & non erat auxiliátor; & attendi, & nemo ſuſcipiébat: & liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergò

℟. pótuit intégri-
… , quæ , fugién-
óſtolis , ſupplícia
nébat , ſed ipſa ſe
periculis ?
illa hora accépit
Jeſu diſcípulus in
at ferè hora ſexta ,
ræ factæ ſunt in
m terram. ℣. Miſi
errórem, dicit Dó-
infirmáta eſt quæ
óccidit ei ſol, cùm
ſſet dies. * Erat.
. *Luc.* 23. *Jer.* 15.
ancti Evangélii ſe-
lùm Joannem.
ix. Cap. 11.
) témpore ; Colle-
t Pontífices , &
i concílium , & di-
: Quid fácimus ?
homo multa ſigna
t réliqua.
ia ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. *Tract.* 49. *n.* 26.
ébant : Quid fáci-
us ? nec tamen di-
: Credámus. Plùs
érditi hómines co-
t quómodò nocé-
pérderent , quàm
lò ſibi conſúlerent
rent. Et tamen ti-
, & quaſi conſu-
Dicébant enim :
ácimus ? quia hic
nulta ſigna facit. Si
mus eum ſic , om-
dent in eum ; & vé-
Románi , & tollent
a locum & gentem.
ália pérdere timué-

runt , & vitam ætérnam non cogitavérunt ; ac ſic utrumque amiſérunt. Nam & Románi poſt Dómini paſſiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem , expugnando & transferendo ; & illud eos ſéquitur quod álibi dictum eſt : Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui ſimul áderant ad ſpectáculum iſtud , & vidébant quæ fiébant , percutientes péctora ſua revertebántur : ſtabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aſpiciéntes. ℣. Plangent eum planctu quaſi ſuper unigénitum , & dolébunt ſuper eum ut in morte primogéniti , * Noti. *Repetitur* ℟. Omnis. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Quámdiù ponam conſília in ánima mea , ℟. Dolórem in corde meo per diem ? *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 5. C. O Vos omnes qui tranſítis per viam, atténdite , & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrimis óculi mei : conturbáta ſunt víſcera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Attenuáti ſunt óculi mei , ſuſpiciéntes in

excelſum : Dómine, vim pátior. *Iſ.* 38.

Canticum, Ecce intélliget. *ut ſuprà in Feriis Paſſionis.* 273.

Ant. 2. Numquid oblivíſci poteſt múlier infantem ſuum, ut non miſereátur fílio úteri ſui? *Iſ.* 49.

Ant. 4. *D.* Angúſtia poſſédit me ſicut angúſtia parturientis : córrui, cùm audírem, cùm vidérem ; ténebræ ſtupefecérunt me. *Iſ.* 21.

CAPITULUM. *Thren.* 1.

VIde, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus eſt venter meus, ſubverſum eſt cor meum in memetipſa ; quóniam amaritúdine plena ſum.

HYMNUS.

ILlæſa, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor ;
Naſcente quem neſcíveras
Orbáta ſentis Fílio.

Dùm te ſalútat últimùm,
Natóque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Chriſtum párturis.

Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas ;
Silenſque plùs novit pati
Virtus dolóre fórtior.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.

Amen.

℣. Dùm turbábitur terra, ℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur. *Pſ.* 45.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Fortis eſt ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, córdibus noſtris íntimum veræ pietátis affectum ; ut in tui Fílii paſſióne ſanctíſſimæ matri ejus digné compatientes, ſalutáris myſtérii fructum percípere mereámur ; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium adversùs Jeſum, & dicébant : Quid fácimus? quia hic homo multa ſigna facit. *Joan.* 11.

℣. Líbera me à perſequéntibus me, ℟. Quia confortáti ſunt ſuper me. *Pſ.* 141.

Oratio.

TUæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illuſtra; ut ſemper in regendis áctibus & móribus potióra probantes, & quod nocet fúgere, & prodeſt elígere, te inſpirante, poſſímus ; Per Dóminum.

AD HORAS, *in fine Hymnorum dicitur* : Qui natus es.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes.

In ℟. br. ℣. Qui natus

aría Vírgine. *Et*
r Glória Patri.
n proprius.
'ERTIAM.
ſ. Defecérunt.
ILUM. *Job* 30.
a mea efferbué-
ſque ulla réquie ;
nt me dies afflic-
:rens incedébam.
Tribulatiónem *
n invéni. Tribu-
℣. Circumdedé-
lolóres mortis, *
tur ℟. Tribula-
ſ. 114.
ui qui ſimul con-
, & non fuit ;
conſolarétur, &
. *Pſ.* 68.
EXTAM.
Attenuáti ſunt.
LUM. *Thren.* 3.
'érunt aquæ ſu-
ıt meum ; dixi :
cávi nomen tuū,
: lacu novíſſimo.
quequò, Deus,
rábit inimícus ?
℣. Irrítat ad-
nomen tuum in
Improperábit.
iò. *Pſ.* 73.
mpérium tuum
℟. Et ſalvum
ıncillæ tuæ. *Pſ.*

IONAM.
D. Angúſtia.
M. *Jerem.* 4.
uaſi parturien-
ívi, angúſtias
. *Vox filiæ Sion*
:is, expanden-

tiſque manus ſuas : Væ mihi, quia defécit ánima mea.

℟. *br.* Cor meum conturbátum eſt : * Derelíquit me virtus mea. Cor. ℣. Lumen oculórum meórum, * & ipſum non eſt mecum : * Derelíquit. ℟. Cor. *Pſ.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me ſpíritum meum. *Pſ.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FEcit Dóminus quæ cogitávit, complévit ſermónem ſuum, & non pepercit, & lætificávit ſuper te inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. Plauſérunt ſuper te mánibus omnes tranſeuntes per viam : ſibilavérunt, & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Conſurge, filia Sion ; effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum Dómini : leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Perſecútus eſt te inimícus tuus ; ſed citò vidébis perditiónem ipsíus, & ſuper cervíces ipsíus aſcendes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. Nocentes períbunt qui te vexavérunt ; & exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 15.

DIcit Dóminus : Si non relíquiæ tuæ in bo-

num, ſi non occurri tibi in témpore affliĉtiónis, & in témpore tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus, Dum ſpargit aram. *ſuprà*, 285.

℣. Quandò conſoláberis me, Dómine? ℟. Quandò fácies de perſequéntibus me judícium? *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Animæquior eſto: exhortátur enim te, qui te nominávit; & qui gratuláti ſunt in tua ruína, punientur. *Baruch.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interficerent Jeſum. Jeſus ergò jam non in palàm ambulábat apud Judæos, ſed ábiit in regiónem juxtà deſertum cum diſcípulis ſuis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Oratio.

MIſerére, Dómine, deprecantis Eccléſiæ, & inclinántibus tibi ſua corda propitiátus intende; ut quos unigéniti Fílii tui morte redemiſti, nec peccátis fieri permittas obnóxios, nec ópprimi pariáris adverſis; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Ad véſperum demorábitur fletus, & ad matutínum lætitia. *Pſ.* 29.

Hymnus. Virgíneis titulis. lxix.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Poſt tempeſtátem tranquillum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benediĉtum in ſécula. *Job.* 3.

SABBATO ANTE PALMAS.

De libro Deuteronómii.

Leĉtio j. Cap. 17.

SI difficile & ambíguum apud te judícium eſſe perſpéxeris inter ſánguinem & ſánguinem, cauſam & cauſam, lepram & lepram: & júdicum intrà portas tuas víderis verba variári: ſurge, & aſcende ad locum, quem elégerit Dóminus Deus tuus. Venieſque ad ſacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem, qui fúerit illo témpore: quæreſque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem. Et fácies quodcumque díxerint qui præſunt loco, quem elégerit Dóminus, & docúerint te. Juxtà legem ejus; ſequeriſque ſenténtiam eórum: nec declinábis ad déxteram neque ad ſiniſtram. Qui autem ſuperbíerit, nolens obedíre ſacerdótis império, qui eo témpore miniſtrat Dómino Deo tuo, & decréto júdi-

cis, moriétur homo ille, & áuferes malum de Iſraël: cunctuſque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intumeſcat ſupérbiâ.

℟. Réſpice. 267.

Lectio ij. Cap. 18.

PRophétam de gente tua & de frátribus tuis ſicut me, ſuſcitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipſum áudies, ut petiſti à Dómino Deo tuo in Horeb, quandò cóncio congregáta eſt, atque dixiſti: Ultrà non áudiam vocem Dómini Dei mei, & ignem hunc máximum ámpliùs non vidébo, ne móriar. [*] Et ait Dóminus mihi: Benè ómnia ſunt locúti. Prophétam ſuſcitábo eis de médio fratrum ſuórum ſímilem tuî, & ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ad eos ómnia quæ præcépero illi: qui autem verba ejus, quæ loquétur in nómine meo, audíre nolúerit, ego ultor exiſtam. Prophéta autem qui arrogántiâ depravátus volúerit loqui in nómine meo, quæ ego non præcépi illi ut díceret, aut ex nómine alienórum deórum, interficiétur. Quòd ſi tácitâ cogitatióne reſpónderis: Quómodò poſſum intellígere verbum, quod Dóminus non eſt locútus? Hoc habébis ſignum: Quod *in nómine Dómini prophéta* ille prædíxerit, & non evénerit: hoc Dóminus non eſt locútus, ſed per tumórem ánimi ſui prophéta confinxit: & idcircò non timébis eum.

℟. Deus meus. 267.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore; Cogitavérunt príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent; quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 14.

VIſo Lázaro reſuſcitáto, quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifeſtatióne declarátum, ut non poſſent vel occultáre quod factum eſt, vel negáre; quid invenérunt vidéte: Cogitavérunt autem príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent. O ſtulta cogitátio, & cæca ſævítia! Dóminus Chriſtus qui ſuſcitáre pótuit mórtuum, non poſſet occíſum? Quandò Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino poteſtátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occíſus; ecce Dóminus utrumque fecit: & Láza-

rum mórtuum, & ſeipſum ſuſcitávit occíſum.

℟. Adhuc módicùm, lumen in vobis eſt. * Ambuláte, dùm lucem habétis; ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo veſtro glóriam, ántequàm contenebreſcat: * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus.

Ant. 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, cleméntiam tuam ſupplíciter exorámus, ut ſalutáribus jejúniis caſtigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paſchále myſtérium dignis ſénſibus accedámus; Per Dóminum.

¶ *Ab hoc Sabbato incluſivè uſquè ad Sabbatum in Albis etiam incluſivè omittitur lectio Martyrologii, nec dicitur.* ℣. Pretióſa, &c. *ſed poſt* Benedicámus Dómino. *ſtatim dicuntur Preces ad opus manuum,* [*exceptis diebus à populo feſtivatis, & triduo ante Paſcha.*] *Omittitur etiam lectio Necrologii toto hoc tempore: ſit tamen Suffragium pro defunctis, ſed poſt Completorium tantùm, excepto triduo ante Paſcha.*]

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 6. Non capit Prophétam períre extra Jerúſalem. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Jerem.* 26.

ECce in mánibus veſtris ſum: fácite mihi quod bonum & rectum eſt in óculis veſtris. Verúntamen ſcitóte & cognóſcite quòd ſi occidéritis me, ſánguinem innocentem tradétis contrà voſmetipſos, & contrà civitátem iſtam & habitatóres ejus; in veritáte enim miſit me Dóminus ad vos.

℟. Jerúſalèm, Jerúſalem, quótiès vólui congregáre fílios tuos? & noluiſti: * Ecce relinquétur vobis domus veſtra deſerta. Dico enim vobis; non me vidébitis ámodò, donec dicátis: Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℣. Dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus: hæréditas mea dedit contrà me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce. *Non dicitur* Glória. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 264.

℣. Dixi: Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jerúſalem, ſi cognoviſſes & tu, & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc au-

cóndita ſunt ab
s. Luc. 19.
, *ut infrà ad Lau-*

LETORIUM, *ut*
i Feriis temporis
omiſſis Precibus.
Dominica Palma-
ominicam in Al-
ivè , non ſit de
ix. Lectionum ;
Officium transfer-
Octavam Paſchæ.
iduplici autem &
ulla ſit Comme-

IINICA
MARUM.
ICIUM NOCT.
Chriſtum qui paſ-
ro nobis , * Ve-
rémus. 1. *Petr.* 2.
Veníte. *ſine* Gló-
ſed dicto Qua-
dicitur * Veníte,
. *deindè repetitur*
um.
r, Oppróbriis. *ut*
72.
ut in Pſalterio.
℟℟℟. *ut ſuprà*
ica Paſſionis.
OCTURNO.
Deuteronómii.
. Cap. 28.
líeris vocem Dó-
Dei tui , ut fá-
atque cuſtódias
ndáta ejus , quæ
ípio tibi hódiè ,
Dóminus Deus
elſiórem cunctis
, quæ verſantur
Venientque ſuper

te univerſæ benedictiónes iſtæ , & apprehendent te : ſi tamen præcepta ejus audíeris. Benedictus tu in civitáte , & benedictus in agro. Benedictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ , fructuſque jumentórum tuorum , greges armentórum tuórum , & caulæ óvium tuárum. Benedícta hórrea tua , & benedíctæ relíquiæ tuæ. Benedíctus eris tu ingrédiens & egrédiens. Dabit Dóminus inimícos tuos , qui conſurgunt adversùm te , corruentes in conſpectu tuo : per unam viam vénient contrà te , & per ſeptem fúgient à fácie tua.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

EMittet Dóminus benedictiónem ſuper cellária tua , & ſuper ómnia ópera mánuum tuárum : benedicetque tibi in terra , quam accéperis. Suſcitábit te Dóminus ſibi in pópulum ſanctum , ſicut jurávit tibi : ſi cuſtodíeris mandáta Dómini Dei tui , & ambuláveris in viis ejus. Videbuntque omnes terrárum pópuli quòd nomen Dómini invocátum ſit ſuper te , & timébunt te. Abundáre te fáciet Dóminus ómnibus bonis , fructu úteri tui , & fructu jumentórum tuórum , fructu terræ tuæ , quam jurávit Dóminus pátribus tuis ut daret

t... Apériet Dóminus theſaurum ſuum óptimum, cælum, ut tríbuat plúviam terræ tuæ in témpore ſuo: benedicetque cunctis opéribus mánuum tuárum. Et fœnerábis géntibus multis, & ipſe à nullo fœnus accípies. Conſtítuet te Dóminus in caput, & non in caudam: & eris ſemper ſuprà, & non ſubter: ſi tamen audíeris mandáta Dómini Dei tui, quæ ego præcípio tibi hódiè, & cuſtodíeris & féceris, ac non declináveris ab eis, nec ad déxteram, nec ad ſiniſtram, nec ſecútus fúeris deos aliénos, neque colúeris eos.

℟. Menſe primo. 266.

Lectio iij.

Quòd ſi audíre nolúeris vocem Dómini Dei tui, ut cuſtódias & fácias ómnia mandáta ejus & cæremónias, quas ego præcípio tibi hódiè, vénient ſuper te omnes maledictiónes iſtæ, & apprehendent te. Maledictus eris in civitáte, Maledictus in agro. Maledictum hórreum tuum, & maledictæ relíquiæ tuæ. Maledictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, armenta boum tuórum, & greges óvium tuárum. Maledictus eris ingrédiens, & maledictus egrédiens. Mittet Dóminus ſuper te famem & eſúriem, & increpatiónem in ómnia ópera tua, quæ tu fácies? donec cónterat te, & perdat velóciter, propter adinventiónes tuas péſſimas in quibus reliquiſti me. Adjungat tibi Dóminus peſtiléntiam, donec conſúmat te de terra, ad quam ingrediéris poſſidendam. Percútiat te Dóminus egeſtáte, febri & frígore, ardóre & æſtu, & äëre corrupto ac rubígine, & perſequátur donec péreas. Sit cœlum, quod ſupra te eſt, æneum: & terra, quam calcas, férrea. Det Dóminus imbrem terræ tuæ púlverem, & de cœlo deſcendat ſuper te cinis, donec conteráris. Tradat te Dóminus corruentem ante hoſtes tuos. Per unam viam egrediáris contrà eos, & per ſeptem fúgias, & diſpergáris per ómnia regna terræ.

℟. Si ſanguis 266.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 60. de Paſſ. Dom. 11.

Lectio iv. Cap. 1.

Deſideráta nobis, dilectíſſimi, & univerſo optábilis mundo, adeſt feſtívitas Domínicæ paſſiónis, quæ nos inter exultatiónes ſpirituálium gaudiórum ſilére non pátitur; quia etſi difficile eſt de eádem ſolemnitáte ſæpiùs dignè aptéque diſſérere, non eſt tamen liberum Sacerdóti, in tanto

divinæ miſericórdiæ ſacraménto, fidélis pópuli áuribus ſubtráhere ſermónis officium : cùm ipſa matéria ex eo quòd eſt ineffábilis, fandi tríbuat facultátem ; nec poſſit defícere quod dicátur, dùm nunquàm poteſt ſatìs eſſe quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis noſtræ & obleƈtat & ſúperat, ſicut páſſio Salvatóris ? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre unius & æquális eſſéntiæ eſt, quótiès, ut póſſumus, cogitámus, mirabílior nobis ſit in Deo humílitas quàm poteſtas : & difficíliùs cápitur divínæ majeſtátis exinanítio, quàm ſervílis formæ in ſumma provéƈtio.

℟. Réſpice. 267.

Leƈtio v. Cap. 3.

CHriſtus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis abſólveret, & ſævienti diábolo poténtiam ſuæ majeſtátis occúluit, & infirmitátem noſtræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & ſuperbus inimícus consílium miſericórdiæ Dei noſſe potuiſſet, Judæórum ánimos manſuetúdine pótiùs temperáre, quàm injuſtis ódiis ſtuduiſſet accéndere ; ne ómnium captivórum amítteret ſervitútem, dùm nihil ſibi debentis perſéquitur libertátem. Fefellit ergò illum malígnitas ſua : íntulit ſupplícium Fílio Dei, quod cunƈtis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit ſánguinem juſtum, qui reconciliando mundo & prétium eſſet & póculum. Suſcépit Dóminus quod ſecundùm propóſitum ſuæ voluntátis elégit. Admíſit in ſe ímpias manus furéntium, quæ dùm próprio incumbunt ſcéleri, famulátæ ſunt Redemptóri. Cujus étiam circà interfeƈtóres ſuos tanta erat pietátis afféƈtio, ut de cruce ſúpplicans Patri, non ſe vindicári, ſed illis poſtuláret ignoſci.

℟. Deus meus. 267.

Leƈtio vj. Cap. 5.

QUod ergò falſi teſtes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jeſu Chriſti myſtério, ignáviâ præſidis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt, & deteſtandum univerſis ſéculis, & ampleƈtendum fuit. Crux enim Dómini, ſicut in Judæórum erat mente crudélis, ita eſt in Crucifíxi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miſerétur ómnium Chriſtus. Quod ſævítiâ infertur, poteſtáte ſuſcípitur, ut licéntia facínoris ætérnæ opus ímpleat voluntátis. Undè omnis ordo rerum geſtá-

rum, quem pleniſſimè Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium eſt accipiendus audítu, ut ſalvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ paſſiónis impléta ſunt, intelligámus non ſolùm remiſſiónem peccatórum in Chriſto complétam, ſed étiam formam juſtítiæ eſſe propóſitam.

℟. Dómine. 268.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquaſſent Jeroſólymis, & veniſſent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jeſus miſit duos diſcípulos, dicens eis: Ite in caſtellum quod contrà vos eſt, & ſtatìm inveniétis áſinam alligátam, & pullum cum ea: ſólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. 67.

DUplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jeſus adimplet: ópere quidèm, quòd ſuper áſinam ſéderit: verbis verò, quia ſcriptum eſt à Zacharía quòd in áſina ſícuti rex ſedébit. Cùm ígitur id, véluti ſcriptum eſt, expleſſet, altérius ipſe prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipſis factis ſignificando. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipſis requieſcet, & vénient atque adorábunt eum, res iſta ſignificábat: ita prophetíæ prophetía ſucceſſit. Mihi verò, non idcircò ſolùm in áſina ſediſſe vidétur, verùm étiam ut vivendi philoſóphiâ nos erudíret. Ita ſimul, & prophetías adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm neceſſárius uſus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus eſt, & ipſe erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum ſuum, & ad vitem, ô fili mi, áſinam ſuam. ℣. Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Rex Iſraël: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tam verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur eſt illa? Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, aſcendens ſuper jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália éxigens, non elátus tumóre, nec ſatellítibus ſtipátus: ſed magnam úndiquè monſtrans humilitátem. Interrogétur ergò Judæus, quiſnam regum áſinâ vectus Jeroſólymam intrávit? Néminem

profectò præter Chriſtum dícere poſſet. Hæc faciébat, ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra ſignificáret. Hìc enim Ecclésia & novus pópulus olìm immundus per pullum ſignificátur; qui, poſtquàm in eo Jeſus quiévit, ab omni ſorde liberátus, mundus effectus eſt. Perpende autem ad amuſſim imáginem eſſe conſervátam. Diſcípuli quippè jumenta ſolvunt; quóniam & nos, & illi per Apóſtolos vocáti, & adducti ad Chriſtum ſumus; & noſtra fides in zelum illos dedúxit. Idcircò áſina pullum ſuum ſequi perſpícitur, quóniam, poſtquàm in géntibus Chriſtus séderit, tunc & Iſraëlítæ zelantes vénient; quod Paulus ſigníficans, dicébat; Quia cæcitas ex parte Iſraéli áccidit, quouſquè plenitúdo géntium intráret; & ſic omnis Iſraël ſalvábitur.

℟. Dixit Jeſus: Ite, inveniétis áſinam alligátam, & pullum cum ea: ſólvite, & addúcite mihi; & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & confeſtìm dimittet eos. ℣. Meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, jumenta in móntibus. * Si. *Matth.* 21. *Pſ.* 49.

Lectio ix.

HÆc faciébat Jeſus, non ut ſe hâc pompâ oſtentáret; ſed partìm ut & prophetíam, ut díximus, impléret, & vitam noſtram inſtrúeret; partìm ut diſcípuli horum teſtes hinc máximè ſolámen mortis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum poſſe violári. Tu verò id étiam admiráre quómodò tàm à Zacharía quàm à David ad unguem iſta prædicta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus: & laudes cantémus, & veſtimenta tradámus iis qui ipſum áfferunt. Quâ enim véniâ digni érimus, cùm illórum álii áſinam veſtimentis ſuis, Chriſti in ea ſeſsúri grátiâ, ornárent, álii indumenta ſub pédibus áſinæ ſtérnerent, ſi nos nudum ipſum videntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; & cùm illórum álii præcédant, álii ſubſequantur, nos advenientem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc ſupplício digna eſſe? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne ſupplicantem quidèm audíre vis, ſed accúſas & íncrepas.

℟. Exulta ſatìs, fília Sion; júbila, fília Jerúſalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi juſtus, & ſalvátor: ipſe pauper, & aſcendens ſuper áſinam & ſuper pullum fílium áſinæ. ℣. Invénit Jeſus aſellum, & ſedit ſuper eum, ſicut ſcriptum

eſt : * Ecce. *Repetitur.* ℟. Exulta. *uſque ad* ℣. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

℣. *Sacerd.* Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum : ℟. Et fílii Sion exultent in Rege ſuo. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. DIcite fíliæ Sion : Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, ſedens ſuper áſinam & pullum fílium ſubjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Teſtimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quandò Lázarum ſuſcitávit à mórtuis : proptéreà & óbviàm venit ei turba, quia audiérunt eum feciſſe hoc ſignum. *Joan.* 12.

Ant 2. Multi autem veſtimenta ſua ſtravérunt in via ; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & ſternébant in via. *Marc.* 11.

Canticum, Ecce intélliget. *ut ſuprà in feriis Paſſionis.* 273.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ diſcipulórum gaudentes laudáre Deum ſuper ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes : Benedictus qui venit Rex in nómine Dómini ; pax in cœlo, & glória in excelſis. *Luc.* 19.

Ant. 6. Dico vobis : Quia, ſi hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 2.

CHirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit Chriſtus de médio, affigens illud cruci, & expólians principátus & poteſtátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in ſemetipſo.

Hymnus, Dùm, Chriſte. *ut ſuprà*, 273.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Pſ.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. J. Turbæ quæ præcedébant, & quæ ſequebantur, clamábant, dicentes : Hoſanna Fílio David : benedictus qui venit in nómine Dómini ; hoſanna in altíſſimis. *Matth.* 21.

Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem noſtrum carnem ſúmere & crucem ſubíre feciſti : concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsíus habére documenta, & reſurrectiónis consórtia mereámur : Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Teſtimónium.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

IPſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam. Aſpícite ergò quæ fecit nobiſ-

k cum timóre &
confitémini illi :
ue ſeculórum exal-
opéribus veſtris.
. Afferte Dómino
iam & honórem.
℣. Afferte Dómi-
ōriam nómini ejus,
am. ℟. Afferte. *Pſ.*

ommoveátur à fácie
verſa terra ; ℟. Di-
géntibus quia Dó-
egnávit. *Pſ.* 95.
SEXTAM.
nt. 2. Multi.
ULUM. *Iſaïæ* 55.
ntes & colles cantá-
nt coram vobis lau-
t ómnia ligna regió-
ident manu. Pro ſa-
aſcendet ábies, &
ica creſcet myrtus ;
: Dóminus nomi-
n ſignum æternum
on auferétur.
br. Benedictus qui
In nómine Dómini.
ctus. ℣. Deus Dómi-
lúxit nobis, * In.
edictus.
onſtitúite diem ſo-
i in condenſis, ℟.
ad cornu altáris. *Pſ.*

NONAM.
. 6. Dico vobis.
TULUM. *Sap.* 10.
cantavérunt, Dó-
ine, nomen ſanc-
um, & victrícem
tuam laudavérunt
; quóniam Sapién-
uit *os mutórum*,

& linguas infántium fecit diſertas.

℟. *br.* Ex ore infántium & lactántium, * Perfeciſti laudem. Ex ore. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfeciſti. ℟. Ex ore. *Pſ.* 8.

℣. Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, ℟. Laudent nomen Dómini. *Pſ.* 148.

AD VESPERAS.

Ant. 8.G. VIdentes prínci- pes Sacerdótum & Scribæ mirabília quæ fecit Jeſus, & púeros clamantes in templo, Hoſanna Fílio David, indignáti ſunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad ſemetipſos : Vidétis quia nihil profícimus ; ecce mundus totus poſt eum ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. Quærébant Jeſum pérdere ; & non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum ; ſed non confitebantur ; ut è Synagóga non ejicerentur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conſpiráverant Judæi, ut ſi quis eum confiterétut eſſe Chriſtum, extra Synagógam fíeret. *Joan.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

REcogitáte eum qui talem ſuſtínuit à peccatóribus adversùm ſemetipſum contradictiónem : ut

ne fatigémini, ánimis veſtris deficientes; nondùm enim uſquè ad ſánguinem reſtitiſtis, adversùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla. 275.

℣. Dóminus regnávit, iraſcantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Pſ.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Pater, ſalvífica me ex hac hora; ſed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà in Feriis Paſſionis, omiſſis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

¶ *Hâc Feriâ & duabus ſequentibus, omnia ut in Feriis Hebdomadæ præcedentis, exceptis his quæ hìc habentur propria.*]

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 30.

CUm ergò vénerint ſuper te omnes ſermónes iſti, benedíctio, ſive maledíctio, quam propóſui in conſpectu tuo: & ductus pœnitúdine cordis tui in univerſis géntibus, in quas diſpérſerit te Dóminus Deus tuus, & reverſus fúeris ad eum, & obedíeris ejus impériis, ſicut ego hódiè præcípio tibi, cum fíliis tuis, in toto corde tuo, & in tota ánima tua: redúcet Dóminus Deus tuus captivitátem tuam, ac miſerébitur tui, & rursùm congregábit te de cunctis pópulis, in quos te antè diſperſit. Si ad cárdines cœli fúeris diſſipátus, indè te rétrahet Dóminus Deus tuus, & aſſúmet, atque introdúcet in terram, quam poſſedérunt patres tui, & obtinébis eam: & benedícens tibi, majóris númeri te eſſe fáciet quàm fuérunt patres tui. Circumcídet Dóminus Deus tuus cor tuum, & cor ſéminis tui: ut díligas Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua, ut poſſis vívere. Omnes autem maledictiónes has convertet ſuper inimícos tuos, & eos, qui odérunt te & perſequuntur. Tu autem revertéris, & áudies vocem Dómini Dei tui: facieſque univerſa mandáta quæ ego præcípio tibi hódiè: & abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum, in ſóbole úteri tui, & in fructu jumentórum tuórum, in ubertáte terræ tuæ, & in rerum ómnium largitáte. Revertétur enim Dóminus, ut gáudeat ſuper te in ómnibus bonis, ſicut gavíſus eſt in pátribus tuis: ſi tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & cuſtodíeris præcepta ejus & cæremónias, quæ in hac lege conſcripta

[illegible] : & revertáris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℞. Sument. 265.

Lectio ij.

MAndátum hoc, quod ego præcípio tibi hódie, non ſupra te eſt, neque procul póſitum, nec in cœlo ſitum, ut poſſis dícere: Quis noſtrûm valet ad cœlum aſcéndere, ut déferat illud ad nos, & audiámus atque ópere compleámus? neque trans mare póſitum: ut cauſéris, & dicas: Quis ex nobis póterit transfretáre mare, & illud ad nos uſquè deferre: ut poſsímus audíre & fácere quod præceptum eſt? ſed juxtà te eſt ſermo valdè, in ore tuo, & in corde tuo, ut fácias illum. Consídera quòd hódiè propoſúerim in conſpectu tuo vitam & bonum, & econtráriò mortem & malum: ut díligas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & cuſtódias mandáta illíus ac cæremónias atque judícia: & vivas, atque multíplicet te, benedicatque tibi in terra, ad quam ingrediéris poſſidendam. Si autem averſum fúerit cor tuum, & audíre nolúeris, atque erróre deceptus adoráveris deos aliénos, & ſervíeris eis: prædíco tibi hódiè quòd péreas, & parvo témpore moréris in terra, ad quam, Jordáne tranſmiſſo, ingrediéris poſſidendam. Teſtes ínvoco hódiè cœlum & terram, quòd propoſúerim vobis vitam & mortem, benedictiónem & maledictiónem. Élige ergò vitam, ut & tu vivas, & ſemen tuum: & díligas Dóminum Deum tuum, atque obédias voci ejus, & illi adhæreas (ipſe eſt enim vita tua, & longitúdo diérum tuórum) ut hábites in terra, pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Iſaac, & Jacob, ut daret eam illis.

℞. Menſe primo. 266.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore: Jeſus ante ſex dies Paſchæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem ſuſcitávit Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 50. n. 5. & 6.

NE putárent hómines phantaſma eſſe factum, quia mórtuus reſurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus; vivébat, loquebátur, epulabátur: véritas oſtendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Diſcumbébat ergò Dóminus cum Lázaro & céteris, miniſtrábat Martha una ex ſoróribus Lázari. María verò áltera ſoror Lázari, accépit

libram unguenti nardi píſtici pretióſi, unxit pedes Jeſu, & extérſit capillis ſuis pedes ejus; & domus impléta eſt ex odóre unguenti. Factum audívimus, myſtérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis eſſe, cum María unge pedes Dómini pretióſo unguento: unge pedes Jeſu; benè vivendo Dominica ſectáre veſtígia. Capillis terge: ſi habes ſupérflua, da paupéribus, & Dómini pedes terſiſti; capilli enim ſupérflua córporis videntur. Habes quod agas de ſupérfluis tuis: tibi ſupérflua ſunt, ſed Dómini pédibus neceſsária.

℟. Dixit Judas, qui erat Jeſum traditúrus: Quarè hoc unguentum non væniit trecentis denáriis, & datum eſt egénis? * Dixit Jeſus: Páuperes ſemper habétis vobiſcum; me autem non ſemper habétis. ℣. Locútus eſt Móyſes ad Iſraël in ſolitúdine: Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. 2. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus eſt inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem ſuum in me; & cómminans mihi, infrémuit contrà me déntibus ſuis hoſtis meus. *Job* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem poſuiſti me in médio populórum: aperuérunt os ſuum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus ſum in deríſum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. E. Audiſti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 273.

Ad Benedictus.

Ant. 6. María unxit pedes Jeſu, & extérſit capillis ſuis; & domus impléta eſt ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Oratio.

Largíre nobis, Dómine, appropinquantis Fílii tui paſſióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut per ópera caritátis, Chriſti bonum odórem ubíquè diffundámus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermiſsâ.

AD VESP. Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 275.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad ſepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

Oratio.

Da, quæſumus, omnipotens Deus, ut qui

t adverſis ex noſtra in-
tâte deficimus, inter-
ıte unigéniti Fílii tui
ıne, reſpirémus; Qui
n vivit.

RIA TERTIA.

libro Deuteronómii.

Ɛio j. Cap. 31.

Biit ítaque Móyſes, & locútus eſt ómnia verba hæc ad
ɪrſum Iſraël. Et dixit
os: Centum viginti
ɪrum ſum hódiè, non
ım ultrà égredi, & ín-
, præſertìm cùm &
ıinus díxerit mihi:
transíbis Jordánem iſ-
Dóminus ergò Deus
, transíbit ante te:
delébit omnes gentes
in conſpectu tuo, &
lébis eas: & Jóſue iſte
ſbit ante te, ſicut lo-
eſt Dóminus. Faciet-
Dóminus eis ſicut fe-
ıehon & Og régibus
rrhæórum, & terræ
n, delebitque eos.
ergò & hos tradíderit
s, ſimíliter faciétis eis
præcépi vobis. Viríli-
gite, & confortámini:
e timére, nec paveá-
l conſpectum eórum:
Dóminus Deus tuus
eſt ductor tuus, &
dimittet, nec derelin-
te. Vocavitque Móy-
óſue, & dixit ei co-
omni Iſraël: Confor-
, & eſto robuſtus: tu
introdúces *pópulum*
in terram, quam da-
túrum ſe pátribus eórum
jurávit Dóminus, & tu
eam ſorte dívides. Et Dóminus qui ductor eſt veſter, ipſe erit tecum: non dimittet, nec derelinquet te: noli timére, nec páveas.

℟. Réſpice. 267.

Lectio ij.

AIt Dóminus ad Móyſen: Ecce propè ſunt dies mortis tuæ, voca Jóſue, & ſtate in tabernáculo teſtimónii, ut præcípiam ei. Abiérunt ergò Móyſes & Jóſue, & ſtetérunt in tabernáculo teſtimónii: apparuitque Dóminus ibi in columna nubis, quæ ſtetit in intróitu tabernáculi. Dixitque Dóminus ad Móyſen: Ecce tu
4 dórmies cum pátribus tuis, & pópulus iſte conſurgens fornicábitur poſt deos aliénos in terra, ad quam ingréditur ut hábitet in ea: ibi derelinquet me, & írritum fáciet fœdus, quod pépigi cum eo. Et iraſcétur furor meus contrà eum in die illo: & derelinquam eum, & abſcondam fáciem meam ab eo, & erit in devoratiónem: invénient eum ómnia mala & afflictiónes, ita ut dicat in illo die: Verè quia non eſt Deus mecum, invenérunt me hæc mala. Ego autem abſcondam, & celábo fáciem meam in die illo, propter ómnia mala

quæ fecit, quia ſecútus eſt deos aliénos.

℟. Deus meus. 267.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Erat Paſcha & ázyma poſt bíduum: & quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò præteríre diem feſtum volébant, dicentes: Non in die feſto. Nam diábolus, ne maniſeſtè páſſio extáret, ad áliud tempus rejícere ipſam ſtudébat. Ne tumultus, ínquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipſos timére, non Deum, neque ne majus ſcelus eſſet in ipſa Paſchæ celebratióne tàm tetrum fácinus fácere, ſed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, poſtéaquàm proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, ſed in *ipſa ſolemnitáte* eum occidérunt. Quaſi enim cæci cupiditáte, furóreque irritáti, quamprímùm ſibi facultas data eſt, peregérunt. Et quamvis ipſe nequítiâ illórum diſpenſando in mélius uterétur, non tamen hinc innóxii facti, propter hanc cauſam effígere pótuerunt ſupplícium; cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam ſolvebantur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera & immenſa beneſícia ſuſcéperant, & qui propter illos gentes interéa neglígere videbátur.

℟. Quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occíderent. * Dicébant autem: Non in die feſto; ne fortè tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, & dolos totâ die meditabantur; * Dicébant. *Marc.* 14. *Pſ.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt ímpii: Opprimámus virum juſtum, quóniam inútilis eſt nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus eſt nobis in traductiónem cogitatiónum noſtrárum: gravis eſt nobis étiam ad vidẽdum. Sap. 2.

Ant. 5. a. Tanquàm nu-

imáti ſumus ab
ibſtinet ſe à viis
ıquàm ab immun-
p. 2.
. E. Contuméliâ
ıto interrogémus
ſciámus reverén-
, & probémus pa-
illíus. *Sap.* 2.
g. Hæc cogita-
t erravérunt : ex-
nim illos malítia
ıp. 2.
um , *Hymnus &*
rá , 273.
Benedictus.
c. Nemo tollit à
ım meam , ſed
eam à meipſo :
ſtem hábeo po-
ı , & poteſtátem
ùm ſumendi eam.

Oratio.
iſcere miſeratió-
uárum , Dómine,
; tuos æternâ pro-
nctífica , pro qui-
: Chriſtus Fílius
te ſe morti trádi-
Paſchále ſacrifí-
ɔ ſánguine con-
; Qui tecū vivit.
AS , *Antiphonæ*
ius , *quartâ præ-*

SP. Antiphonæ
us.
ım , *Hymnus &*
á , 275.
Magníficat.
D. Sciens Jeſus
t hora ejus ut
hoc mundo ad
Patrem , cùm dilexíſſet ſuos qui erant in mundo , in finem diléxit eos. *Joan.* 13.

Oratio.

DEus , in cujus præcípuis mirabílibus eſt humána reparátio : ſolve ópera diáboli , & mortífera peccáti víncula diſrumpe ; ut , deſtructâ malignitáte quæ nócuit , vincat miſericórdia quæ redémit ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 34.

AScendit Móyſes de campéſtribus Moab ſuper montem Nebo , in vérticem Phaſga contrà Jéricho : oſtenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad uſque Dan , & univerſum Néphthali , terramque Ephraïm & Manaſſe , & omnem terram Juda uſquè ad mare novíſſimum , & auſtrálem partem , & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum uſque Segor. Dixitque Dóminus ad eum : Hæc eſt terra , pro qua jurávi Abraham , Iſaac , & Jacob , dicens : Sémini tuo dabo eam. Vidiſti eam óculis tuis , & non transíbis ad illam. Mortuuſque eſt ibi Móyſes ſervus Dómini , in terra Moab , jubente Dómino : & ſepelívit eum in valle terræ Moab contrà Phogor : & non cognóvit homo ſepulcrum ejus

uſquè in præſentem diem. Móyſes centum & viginti annórum erat quandò mórtuus eſt : non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti ſunt.

℟. Sument. 265.

Lectio ij.

FLeveruntque eum filii Iſraël in campéſtribus Moab triginta diébus : & compléti ſunt dies planctûs lugéntium Móyſen. Jóſue verò filius Nun replétus eſt Spíritu ſapiéntiæ, quia Móyſes póſuit ſuper eum manus ſuas. Et obediérunt ei filii Iſraël, feceruntque ſicut præcépit Dóminus Móyſi. Et non ſurréxit ultrà prophéta in Iſraël ſicut Móyſes, quem noſſet Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus ſignis atque portentis, quæ miſit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus ſervis ejus, univerſæque terræ illíus, & cunctam manum robuſtam, mágnaque mirabília, quæ fecit Móyſes coram univerſo Iſraël.

℟. Menſe primo. 266.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 22.

IN illo témpore; Appropinquábat dies feſtus azymórum, qui dícitur Paſcha : & quærébant *príncipes Sacerdótum* & Scribæ, *quómodò* Jeſum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Comment. in Luc. Lib. 6. C. 22.

ABiit Judas, & locútus eſt cum princípibus Sacerdótum & Magiſtrátibus quemádmodùm Jeſum tráderet eis : & pacti ſunt illi pecúniam dare; & ſpopóndit. Et quærébat opportunitátem, ut tráderet illum ſine turba. Multi hódie Judæ ſcelus, quòd Dóminum ac Magiſtrum, Deúmque ſuum pecúniâ vendíderit, velut immáne, & nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falſum contra quémlibet teſtimónium dicunt; profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipſe enim dixit: Ego ſum Véritas. Cùm ſocietátem fraternitátis áliquâ diſcórdiæ peſte commáculant, Dóminum produnt. Nam ſicut Joannes Baptiſta qui non pro Chriſti confeſſióne, ſed pro defenſióne veritátis martyr occúbuit; ídeò tamen pro Chriſto, quia pro veritáte martyrium ſuſcépit. Ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura ſpernit, Chriſtum útiquè, qui eſt cáritas & véritas, prodit.

℟. Congregáti ſunt príncipes Sacerdótum, & Senióres pópuli in átrium princípis Sacerdótum; &

onſilium fecérunt ut Jeſum dolo tenérent & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Chriſtum ejus. * Et consílium. *Matth.* 26. *Pſ.* 2.

AD LAUDES.

Int. F Odérunt fóveam, *E.* ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis. Tu, Dómine, ſcis omne consílium eórum adversùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 3. c. Deſpiciébant me, & detrahébant mihi; & quem máximè diligébam, aversátus eſt me. *Job.* 19.

Ant. 8. c. Et quidèm Fílius hóminis, ſecundùm quod definítum eſt, vadit: verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. Quod ſcriptum eſt, oportet impléri in me; étenim ea quæ ſunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus & ℣. *ut ſuprà*, 273.

Ad Benedictus.

Ant. 1. f. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jeſum ſine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

P Rætende nobis miſericórdiam *tuam, Dómine, qui ab infidéli diſcí*pulo tradi pertuliſti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoſcámus, & in tua ſemper cruce gloriémur; Qui vivis.

AD HORAS, Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermiſsâ.

Hodiè Veſperæ inchoantur abſolutè ab impoſitione primæ Antiphonæ.

¶ *Officium deinceps uſquè ad Paſcha dicitur ſine* Deus, in adjutórium. *ſine* Glória Patri. *ſine* Dóminus vobiſcum. *ſine* Orémus. *& ſine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula, ℟℟. *brevia & Hymni; neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, uſquè ad Veſperas Sabbati in Albis excluſivè.*]

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

[*Ab his Veſperis & deinceps, niſi aliter notetur, in fine Pſalmorum & Canticorum, loco* Glória Patri. *dicitur Verſiculus ſequens*

Miſerére noſtrî, Dómine, * miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.]

Ant. 8. G. S Citis quia poſt bíduum Paſcha fiet, & Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè eſt: euntes paráte nobis Paſcha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. d. Ubi eſt reféctio mea, ubi Paſcha cum

diſcípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobiſcum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *duplicanda.* Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis; & ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis ſuper menſam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, ſine Dóminus vobiſcum. *& ſine* Orémus. *dicitur Oratio ſequens*

RÉſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſub ſilentio dicitur* Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. Amen. *Et nihil additur, ſicque terminantur Horæ uſquè ad Veſperas Sabbati ſancti.*

¶ *Qui ſolus recitat Orationem* Réſpice. *omittat vocem* Hanc. *& ſic triduo ſeq.*]

COMPLETORIU
tur abſolutè per
nem, ſcilicèt,
Deo omnipoten
ſuprà ad Primai
ſtatim dicitur Pſa
invocárem. *ut i*
torio Dominicæ
tinuò Cantic. N
tis. *in quorum ſin*
dicitur Verſicul.
ſerére noſtrî, Dó
miſerére noſtrî. *de*
tio, Réſpice. *ut*
¶ *Tribus Feriis*
bus, dictis ſecre
Ave. Credo. *Oſ*
choatur abſolutè
ſitione Antiphona
mum Pſalmum.
cujuſlibet Antipho
turnorum & La
tinguitur unus e
cim cereis in loco
ante vel retro al
tis.]

FERIA QU
IN CŒNA DO
IN I. NOCT

[*In fine Pſalm*
tic. dicitur Verſi
quens Miſerére no
mine, * miſerére

Pſ. Quarè frem
Motus populoru
cipum adversùs
Domini.

Ant 1. g. Aſtitér
terræ, & príncip
nérunt in unum
Dóminum, &
Chriſtum ejus.

Pſ. Dóminus r

t *in conſpectu noſ-*
it Deus.
Paraſti, Dómine,
ctu meo menſam
eos qui tríbulant
ix meus inébrians
eclárus eſt!
lica me... quó-
.
noribus ad altare
lendum.
. G. Cum ímpiis
oo: lavábo inter
es manus meas.
ibis me, Dómine;
per nivem dealbá-
50.
iduo, poſt ℣. *cu-*
cturni, Pater noſ-
ur totum ſecretò.
i ſine Abſolutione
enedictione legun-
ones, in quarum
dicitur Tu au-
mine.
Lamentátio Jere-
e Prophétæ.
i. Cap. 1.
ómodò ſedet ſola
ſvitas plena pó-
ulo! facta eſt quaſi
ómina géntium:
provinciárum fac-
i tribúto. Plorans
in nocte, & lá-
is in maxillis ejus:
ui conſolétur eam
ous caris ejus: om-
i ejus ſprevérunt
facti ſunt ei ini-
grávit Judas prop-
iónem & multitú-
rvitútis; habitá-
gentes, nec in-
Verna. L.

vénit réquiem: omnes per-
ſecutóres ejus apprehendé-
runt eam inter angúſtias.
Viæ Sion lugent, eò quòd
non ſint qui véniant ad ſo-
lemnitátem: omnes portæ
ejus deſtructæ, ſacerdótes
ejus gementes, vírgines
ejus ſquálidæ, & ipſa op-
preſſa amaritúdine. Facti
ſunt hoſtes ejus in cápi-
te, inimíci ejus locupletáti
ſunt, quia Dóminus locú-
tus eſt ſuper eam propter
multitúdinem iniquitátum
ejus: párvuli ejus ducti
ſunt in captivitátem ante
fáciem tribulantis.

¶ Jerúſalem, Jerúſalem,
convértere ad Dóminum
Deum tuum.

[*Sic terminantur hoc tri-*
duo Lectiones de Jeremia
Propheta, nihil reſpon-
dendo.]

℟. Cœnâ factâ, ſurgit
Jeſus à cœna, & cœpit la-
váre pedes diſcipulórum,
& dicit Petro: * Vos mundi
eſtis, ſed non omnes; ſcié-
bat enim quiſnam eſſet qui
tráderet eum. ℣. Non ſu-
pergáudeant mihi qui ad-
verſantur mihi iníquè; qui
odérunt me gratis, & án-
nuunt óculis: * Vos. *Joan.*
13. *Pſ.* 34.

Lectio ij.

ET egreſſus eſt à fília
Sion omnis decor ejus:
facti ſunt príncipes ejus ve-
lut aríetes non invenientes
páſcua; & abiérunt abſ-
que fortitúdine ante fáciem

ſubſequentis. Recordáta eſt Jerúſalem diérum afflictiónis ſuæ, & prævaricatiónis ómnium deſiderabílium ſuórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hoſtíli, & non eſſet auxiliátor: vidérunt eam hoſtes, & deriſérunt ſábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúſalem, proptéreà inſtábilis facta eſt: omnes qui glorificábant eam, ſprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus; ipſa autem gemens, converſa eſt retrorsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta eſt finis ſui: depóſita eſt vehementer, non habens conſolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meã, quóniam erectus eſt inimícus. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Turbátus eſt Jeſus ſpíritu, & proteſtátus eſt, & dixit: Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me; * Ecce manus tradentis me mecum eſt in menſa. ℣. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem: * Ecce. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Pſ.* 40.

Lectio iij.

MAnum ſuam miſit hoſtis ad ómnia deſiderabília ejus; quia vidit gentes ingreſſas ſanctuárium ſuum, de quibus præcéperas ne intrárent in Eccléſiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem, dedérunt pretióſa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam: vide, Dómine, & conſídera, quóniam facta ſum vilis. O vos omnes qui tranſítis per viam, atténdite, & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus eſt Dóminus, in die iræ furóris ſui. De excelſó miſit ignem in óſſibus meis, & erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrorsùm: póſuit me deſolátam, totâ die mœróre confectam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ ſunt, & impóſitæ collo meo: infirmáta eſt virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero ſúrgere. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Fílius hóminis vadit, ſicut ſcriptum eſt de illo: væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur: * Bonum erat ei ſi natus non fuiſſet homo ille. ℣. Diléxit maledictiónem, & véniet ei; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo: * Bonum. *Repetitur* ℟. *Fílius uſquè ad* ℣. *Matth.* 26. *Pſ.* 108.

IN II. NOCTURNO.

Pſ. Ad te, Dómine, cla... 7.
Iniquorum ſocietas fugienda.

Ant. 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me : qui loquuntur pacem cum próximo ſuo ; mala autem in córdibus eórum.

Pſ. Expectans. cum ſua diviſione, 116.
Inimicos Chriſti manet confuſio.

Ant. 4. A. Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meã, ut áuferant eam.

Pſ. Beátus qui intélligit. 124.
Chriſtus propter nos egenus, morti deſtinatus.

Ant. 1. g. Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei : verbum iniquum conſtituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi ; ℟. Ego autem orábam. Pſ. 108.

Pater noſter. ſecretò.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. I. in prodit. Judæ, & in Paſcha. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

Lectio iv.

HOdiè, dilectiſſimi fratres, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus tráditus eſt : hujus namque diéi véſperâ Judæi, illo comprehenſo, abiérunt. Verùm ne contriſtéris áudiens Chriſtum próditum eſſe : imò pótiùs contriſtáre, & acerbè luge non próditum, ſed proditórem Judam. Etenim qui próditus eſt, mundum ſalvum fecit ; próditor verò ánimam ſuam pérdidit. Qui próditus eſt, ad déxteram Patris ſedet in cœlis : próditor in inferno nunc eſt, inevitábile ferens ſupplícium. Hujus causâ luge & ingemiſce : hujus causâ lacrymáre ; ejus quippè causâ flevit Chriſtus. Nam cùm vidiſſet eum, inquit, turbátus eſt, & dixit : Unus ex vobis tradet me.

℟. Jeſus, cùm intinxiſſet panem, dedit Judæ Simónis Iſcariótæ, & * Poſt buccellam introívit in eum ſátanas. ℣. Fiat menſa eórum corã ipſis in láqueum, & in retributiónes, & in ſcándalum. * Poſt. *Joan.* 13. *Pſ.* 68.

Lectio v. *n.* 5.

ERat olim Paſcha Judáicum, ſed nunc ſolútum eſt, advenitque ſpirituále Paſcha, quod trádidit Chriſtus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit : Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis frángitur in remiſſiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti ſunt illa quæ dicuntur. Et rursùs cálicem, dicens : Hic eſt ſanguis meus, qui pro multis effúnditur in remiſſiónem pecca-

tórum. Aderat Judas, hæc Chriſto dicente. Hoc eſt corpus quod vendidiſti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impudenter inſtabas cum ímprobis Phariſæis. O Chriſti benignitátem! O Judæ deméntiam & inſániam! Ille namque véndidit illum triginta denáriis: Chriſtus verò póſteà non recuſávit hunc ipſum ſánguinem vénditum vendenti dare in remiſſiónem peccatórum, ſi ipſe voluiſſet. Aderat Judas, & ſacræ menſæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut & aliórum diſcipulórum; ita & ſacræ menſæ párticeps ille fuit, ut nullum excuſatiónis locum habéret, ſi in nequítia perſeveráret. Omnia enim quæ penès ſe erant, Dóminus ei tribúerat & protúlerat; ille verò in malo ſuo propóſito manſit.

℟. Accepto Jeſus pane, grátias egit, & fregit, & dedit diſcípulis ſuis, dicens: Hoc eſt corpus meum quod pro vobis datur: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm díxerint vobis fílii veſtri: Quæ eſt iſta relígio? dicétis eis: Víctima tránſitûs Dómini eſt: * Hoc. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

Lectio vj. *n.* 6.

SEd tempus demùm eſt ad terríbilem hanc menſam accedendi. Omnes ítaque accedámus cum congruenti temperántia ac vigilántia. Nullus ultrà Judas eſto, nullus ímprobus, nullus veneno infectus, ália in ore verſans, ália in mente rétinens. Adeſt Chriſtus; & nunc is qui menſam illam apparávit, hic ipſe hanc nunc exornat. Non enim homo eſt qui facit ut propóſita efficiantur corpus & ſanguis Chriſti; ſed ipſe Chriſtus qui pro nobis crucifixus eſt. Figúram implens ſtat ſacerdos, verba illa próferens: virtus autem & grátia Dei eſt. Hoc eſt corpus meum, inquit. Hoc verbum tranſformat ea quæ propóſita ſunt. Ac quemádmodum vox illa, Créſcite & multiplicámini, & repléte terram, ſemel quidèm proláta eſt, omni verò témpore natúræ noſtræ vim præbet ad filiórum procreatiónem; ita & vox hæc ſemel proláta in Eccléſiis ad unamquamque menſam ab illo, ad hodiernum uſquè tempus, & uſquè ad adventum ejus, ſacrifícium perfectum éfficit.

℟. Accepto Jeſus cálice, grátias agens dedit eis; & bibérunt ex illo omnes. * Et ait Jeſus: Hic eſt ſanguis meus novi teſtamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Móyſes ſumptum ſánguinem reſperſit in pópulum, & ait: Hic eſt ſan-

quis fœderis quod pépigit Dóminus vobiſcum. * Et ſit. *Repetitur* ℟. Accepto. *uſque ad* ℣. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Exaudi, Deus, oratiónem. *cum ſua diviſione*, 106.

Chriſto mors imminet ab ipſo diſcipulo.

Ant. 2. Cor meum conturbátum eſt in me, & formído mortis cécidit ſuper me.

Pſ. Miſerére.... quóniam. 124.

Chriſtus morti proximus Deo Pátri ſe commendat.

Ant. 4. E. Suſtinuérunt ánimam meam: poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, Dómine.

Pſ. Deus, laudem. *cum ſuis diviſionibus*, 65.

Chriſtus inimicis ſuis Dei in ipſos vindictam, ſuamque de ipſis victoriam prædicit.

Ant. 1. D. Líbera me, quia pauper ego ſum, & cor meum conturbátum eſt intrà me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Pſ.* 17.

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOc præcípio, non laudans quòd non in méliùs, ſed in detériùs convenítis. Primùm quidèm, conveniéntibus vobis in Eccléſiam, áudio ſciſſúras eſſe inter vos; & ex parte credo. Nam oportet & hæreſes eſſe; ut & qui probáti ſunt, manifeſti fiant in vobis. Conveniéntibus ergò vobis in unum, jam non eſt Domínicam cœnam manducáre. Unuſquiſque enim ſuã cœnam præſúmit ad manducandum. Et álius quidèm éſurit; álius autem ébrius eſt. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filíoli adhuc módicùm vobiſcum ſum. Quærétis me, & ſicut dixi Judæis, Quò ego vado, vos non poteſtis veníre. * Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicèm, ſicut diléxi vos. ℣. Cuſtodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dóminus qui ſanctífico vos. * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jeſus in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus

ut infrà notatur : quod etiam obſervatur ſecundâ & tertiâ nocte.

PRECES.

Clerici. Kyrie, eleiſon. *Chorus*, Kyrie, eleiſon.

Cl. Dómine, miſerére : parce fámulis : Chriſtus Dóminus factus eſt obédiens uſquè ad mortem. *Philipp.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. Qui dediſti redemptiónem temetipſum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. *Chorus*, Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui à Juda ósculo tráditus, ſicut ovis ad occiſiónem ductus es. *Luc.* 22. *Iſ.* 53. *Ch.* Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxiſti ad teipſum. *Joan.* 12. *Chorus*, Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui per Prophétam dixiſti : Ero mors tua, ô mors. *Oſ.* 13. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. Auctor vitæ per mortem deſtrúxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. A forti prædam ábſtulit, expólians poteſtátes, & palàm triumphávit. *Iſ.* 49. *Coloſſ.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon. Dómine, miſerére; parce fámulis : Chriſtus Dóminus factus eſt obédiens uſquè ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur abſolutè à Celebrante genuflexo, Pſ. Miſerére, 142. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris proſequuntur mediocri voce, in cujus fine omittitur Verſiculus* Miſeréte noſtrî, &c.

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, ſimili voce dicit abſolutè ſequentem Orationem

Réſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuã, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum : *ſecretò*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c.

Et ſtatìm fit ſtrepitus à Celebrante in ſignum exeundi. Mox profertur cereus accenſus, & omnes ſurgunt, & cum ſilentio diſcedunt.

AD HORAS, dicuntur abſolutè recto vocis tono Pſalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, loco Pſ. Confitémini. *dicitur Pſalmus*, Deus, in nómine. 111. *omiſſo Symbolo* Quicumque. *in quorum fine tantùm, dic. Verſicul.* Miſerére noſtrî, Dómine, * miſerére noſtrî. *deindè Ant.* Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem. *Philipp.* 2. *Poſtremò, flexis genibus Oratio*, Réſpice. *quæ ſub ſilentio concluditur.*

…duo omittitur Of-
…pituli.
…dicuntur ſeptem
…nitentiales ; dein-
…ſolutio eo ritu qui
…n Miſſali.
…ESPERAS.
Diléxi. 48.
…s morti proximus
invocat.
…Ccidétur Chriſ-
tus ; & non erit
…ilus, qui eum ne-
…ſt. Dan. 9.
…didi, propter. 102.
…s valdè humiliatus
…n ſuam prædicit.
. G. Sicut ovis ad
…m ducétur, &
…us coram tondente
…teſcet. Iſ. 53.
… Dóminum. 67.
…s in tribulatione
exauditur.
…1. a. Omnes nos
…s errávimus, unuſ-
in viam ſuam de-
; & póſuit Dómi-
…o iniquitátem óm-
…ſtrûm. Iſ. 53.
…evávi óculos. 49.
…s in cruce derelic-
…lium à Deo Patre
…ſpectat.
… Oblátus eſt, quia
…it ; & iniquitátes
…m ipſe portábit. Iſ.

…áti omnes. 140.
… proſperi labores :
…icetur homo qui ti-
…inum.
6. Unâ oblatióne
…ávit in ſempiter-

num ſanctificátos. Hebr. 10.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Poſtcommunio Miſſæ : extra Chorum, Réſpice. *ſuprà.*

Horâ competenti, facto ſigno cum tabula, denudantur Altaria, & fit Mandatum, &c.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 312.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

Pſ. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Multi inſurgunt adversùs Chriſtum.

Ant. 6. Non timébo míllia pópuli circumdantis me : exurge, Dómine ; ſalvum me fac, Deus meus.

Pſ. Deus, Deus meus, réſpice. *cum ſuis diviſ.* 119.

Concilium malignantium obſedit Chriſtum.

Ant. 5. a. Aperuérunt ſuper me os ſuum, ſicut leo rápiens & rúgiens : concílium malignántium obſédit me.

Pſ. Dóminus illuminátio mea. *cum ſua diviſione.* 98.

Teſtes iniqui adversùs Chriſtum.

Ant. 8. G. Inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

℣. Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : ℟. Venénum áſpidum ſub lábiis eórum. *Pſ.* 139.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit & convertit manum ſuam totâ die. Vetuſtam fecit pellem meam, & carnem meam ; contrívit oſſa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebróſis collocávit me, quaſi mórtuos ſempitérnos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar ; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúſit oratiónem meam. Conclúſit vias meas lapídibus quadris ; ſémitas meas ſubvertit. Urſus inſídians factus eſt mihi, leo in abſcónditis. Sémitas meas ſubvertit, & confrégit me, póſuit me deſolátam. Teténdit arcum ſuum, & póſuit me quaſi ſignum ad ſagittam. Jeruſalem, Jeruſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Quærébant adversùs Jeſum teſtimónium, ut *eum morti* tráderent ; nec *inveniébant.* * Multi enim teſtimónium falſum dicébant ; & conveniéntia teſtimónia non erant. ℣. Surgentes teſtes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me. * Multi. *Marc.* 14. *Pſ.* 34.

Lectio ij.

MIſit in rénibus meis fílias pháretræ ſuæ. Factus ſum in deríſum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me abſínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulſa eſt à pace ánima mea, oblítus ſum bonórum. Et dixi : Périit finis meus, & ſpes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & tranſgreſſiónis meæ, abſínthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabeſcet in me ánima mea. Hæc recolens in corde meo, ídeò ſperábo. Miſericórdiæ Dómini, quia non ſumus conſumpti, quia non defecérunt miſeratiónes ejus. Novi diluculo ; multa eſt fides tua. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea : proptéreà expectábo eum. Jeruſalem, Jeruſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Princeps Sacerdótum ait : Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis ſi tu es Chriſtus Fílius Dei. Dicit illi Jeſus : Tu dixiſti. At illi * Dixérunt : Reus eſt mortis. ℣. Locúti ſunt

dótes : Judícium mor- viro huic, quia pro- vit ſicut audiſtis áuri- ſtris : * Dixérunt. . 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

natióne cepérunt me uaſi avem inimíci mei . Lapſa eſt in lacum nea, & poſuérunt lá- ſuper me. Inunda- t aquæ ſuper caput i : dixi, Perii. Invo- nomen tuum, Dó- , de lacu noviſſimo. m meam audiſti : ne as aurem tuam à ſin- meo & clamóribus. opinquaſti in die quan- vocávi te : dixiſti, meas. Judicaſti, Dó- , cauſam ánimæ meæ, mptor vitæ meæ. Vi- , Dómine, iniquitá- llórum adversùm me : a judícium meum, ti omnem furórem, rſas cogitatiónes eó- adversùm me. Audiſti óbrium eórum, Dó- : omnes cogitatiónes m adversùm me ; lá- nſurgéntium mihi, & tatiónes eórum adver- me totâ die. Seſſiónem m & reſurrectiónem m vide ; ego ſum pſal- eórum. Jerúſalem, Je- lem, convértere ad Dó- um Deum tuum.

. Expuérunt in fáciem , * Et cólaphis ceci- nt, dicentes : Prophe- nobis, Chriſte, quis eſt qui te percuſſit ? ℣. Ape- ruérunt ſuper me ora ſua, & exprobrántes percuſſé- runt maxillam meam, * Et. *Repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Pſ. Dómine, ne in furó- re. . . . Quóniam. *cum ſua diviſ.* 123.

Vim inferunt Chriſto ini- mici ejus.

Ant. 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Pſ. Eripe me de inimícis. *cum ſua diviſione.* 107.

Irruunt fortes in Chriſtum immerentem.

Ant. 3. c. Irruérunt in me fortes : neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

Pſ. Nonnè Deo. 126.

Chriſtus ab hominibus op- preſſus in Deo Patre fidit.

Ant. 7. *d.* Deo ſubjecta eſto, ánima mea ; quóniam ab ipſo patiéntia mea.

℣. Subſannavérunt me ſubſannatióne : ℟. Frenduérunt ſuper me déntibus ſuis. *Pſ.* 34.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

De Cruce & Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2. *n.* 1.

Lectio iv.

HOdiè Paſcha noſtrum pro nobis immolátus eſt Chriſtus. Ubi, quæſo, immolátus ? In excelſo patíbulo. Novum altáre hujus ſa-

crificii, quia ipſum ſacrificium novum ſtupendumque eſt. Idem quippè & ſacrificium & ſacerdos erat: ſacrificium ſecundùm carnem, ſacerdos ſecundùm ſpíritum. Idem & offerébat, & ſecundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóſtia offertur, ſed extra urbem & mœnia? Ut impleréturr illud: Cum iníquis reputátus eſt. Cur autem in ſublími patíbulo jugulátur, non ſub tecto? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in ſublími immolarétur. Purgabátur item & terra; fluébat enim è látere ſanguis in ipſam. Ideò non ſub tecto, ideò non in témplo Judáico, ne ſibi Judæi hóſtiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia; ut diſcas univerſále ſacrifícium eſſe, quia pro univerſa terra erat oblátio; & purgatiónem item eſſe commúnem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néſcio hóminem iſtum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ ſicut aliénum habuérunt me, & quaſi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job* 19.

Lectio v. *n.* 2.

Vis diſcere aliud ejus inſigne opus? Paradíſum clauſum hódiè nobis apéruit. Hâc quippè die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introdúxit Deus. Hódiè antíquam pátriam nobis réddidit: hódiè in pátriam civitátem nos redúxit: nam, Hódiè, inquit, mecū eris in paradíſo. Quid dicis? Crucifíxus es & clavis affíxus, & paradíſum pollicéris? Étiam, inquit; ut in cruce virtútem meam ediſcas. Quia enim res erat triſtis, ne natúræ crucis atténderes, ſed Crucifíxi virtútem edíſceres, in cruce hoc pérpetrat miráculum, quod ejus máximè virtútem demonſtrat. Non enim cùm mórtuum ſuſcitáret, non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret; ſed crucifíxus, clavis perforátus, contuméliis, ſputis, convíciis, oppróbriis onerátus, ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit, ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creatúram quippè totam commóvit, petras ſcidit; ſed petrâ duriórem latrónis ánimam attráxit.

℟. Quem vultis dimíttam vobis; Barabbam, an Jeſum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jeſu? * Dicunt omnes: Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur ho-

iſte, ſiquidèm non ...rit pacem pópulo, ſed ...lum: * Dicunt. *Matth.* 27. *Jeremi.* 38.

Lectio vj. *n.* 3.

SEd quid tantum fecit latro, ínquies, ut poſt crucem paradíſum ſit adeptus? Viſne ut virtútem ejus bréviter demonſtrem? Cùm Petrus negábat infrà, tunc ille ſuprà confitebátur. Diſcípulus viliſſimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumſtantem, clamantem, blaſphémias & dictéria jaculantem, non attendit il...: non cogitávit præſen...m Crucifixi vilitátem; ...d fídei óculis hæc ómnia ...ætergrédiens, miſſis illis ...libus impedimentis, ag...ivit cœlórum Dóminum, ad ipſum ánimo procum...ns, dicébat: Memento ...eî, Dómine, cùm vénere... in regnum tuum. Vi...n, quantórum nobis bo...órum crux cauſa fúerit? ...ic mihi, regnum petis? ...uid vides hujúſmodi? ...lavi & crux in conſpectu ...nt. Verùm ea ipſa crux, ...quit, eſt ſymbolum reg... Ideò ipſum regem voco, ...ia vídeo crucifixum. Re...s enim eſt pro ſúbditis ...ori. Hic ipſe dixit: Bo...us paſtor ánimam ſuam ...nit pro óvibus: ergò & ...onus rex ánimam ſuam ...nit pro ſúbditis. Quóniam ígitur ánimam ſuam póſuit, ídeò regem illum voco. Memento meî, Dómine, in regno tuo.

℟. Jeſum flagellis cæſum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei ſpíneam corónam; & cœpérunt ſalutáre eum: Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine; & conſpuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus; fáciem meam non averti à conſpuéntibus in me: * Percutiébant. *Repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣. *Marc.* 15. *Iſ.* 50.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Exaudi... cum déprecor. 127.

Chriſtus linguis hominum percuſſus.

Ant. 1. *f.* Protexiſti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas.

Pſ. Salvum me fac, Deus. *cum ſuis diviſionibus.* 109.

Chriſtus ab ipſo Patre manibus inimicorum ſuorum traditus.

Ant. 4. E. Quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Pſ. Ut quid, Deus, repuliſti. *cum ſua diviſ.* 139.

Improperia Chriſto inflicta in Deum Patrem recidunt.

Ant. 2. Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: memor eſto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi ℟. Cecidérunt ſuper me. *Pſ.* 68.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 4. & 5.

HAbentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus aſſumptus, pro homínibus conſtitúitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis: qui condolére poſſit iis qui ignórant & errant; quóniam & ipſe circúmdatus eſt infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro ſemetipſo offerre pro peccátis.

℟. Suſcepérunt Jeſum, & eduxérunt. * Et bájulans ſibi crucem, exívit Jeſus in eum qui dícitur *Calváriæ* locum. ℣. Tulit *Abraham* ligna holocauſti, & impóſuit ſuper Iſaac fílium ſuum: * Et bájulans. *Joan.* 19. *Geneſ.* 22.

Lectio viij. Cap. 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquàm Aáron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit, ut Póntifex fíeret; ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit; Tu es Sacerdos in ætérnum ſecundùm órdinem Melchíſedech. Qui in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicationeſque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia. Et quidèm cùm eſſet Fílius Dei, dídicit ex eis quæ paſſus eſt obediéntiam; & conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchíſedech.

℟. Crucifixérunt Jeſum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à ſiniſtris. Jeſus autem dicébat: * Pater, dimitte illis; non enim ſciunt quid fáciunt. ℣. Cum ſcelerátis reputátus eſt; & ipſe peccáta multórum tulit, & pro tranſgreſſóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Iſ.* 53.

Lectio ix. Cap. 7.

ET álii quidèm plures facti ſunt ſacerdótes, idcircò quòd morte prohiberentur permanére: hic autem eò quòd máneat in æternum, ſempiternum habet ſacerdótium. Undè & ſalváre in perpétuum poteſt accedentes per ſemetipſum ad Deum, ſemper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, innocens, impollútus, ſegregátus à peccatóribus, & excélſior cœlis factus: qui non habet neceſſitátem quotídiè, quemádmodùm ſacerdótes, priùs pro ſuis delictis hóſtias offerre, deindè pro pópuli; hoc enim fecit ſemèl, ſeipſum offerendo.

℟. Ipſe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, attrítus eſt propter ſcélera noſtra: * Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus. ℣. Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. * Diſciplína. *Repet.* ℟. Ipſe. *uſquè ad* ℣. *Iſ.* 53. 1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

Pſ. Verba mea. 76.

Virum ſanguinum & doloſum abominabitur Dominus.

Ant. 8. c. POſuit Pilátus títulum ſuper crucem. *Erat autem ſcriptum:* Jeſus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19.

Pſ. Quemádmodùm. *cum ſua diviſ.* 81.

Chriſtus inter opprobria in Deo Patre ſperat.

Ant. 5. a. Mílites cùm crucifixiſſent eum, accepérunt veſtimenta ejus & túnicam, mittentes ſortem ſuper eis, quis quid tólleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

Pſ. Miſerére mei, Deus, miſerére mei. 130.

Chriſtus in cruce obdormiens, de ſepulcro exurget diluculo.

Ant. 7. a. Prætereuntes blaſphemábant eum, moventes cápita ſua, & dicentes: Salva temetipſum; ſi Fílius Dei es, deſcende de cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. *a.* Illudébant.

CANTICUM. *Iſaïæ* 53.

Prophetia de Chriſto paſſuro.

OMnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit; * & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm.

Oblátus eſt quia ipſe vóluit; * & non apéruit os ſuum.

Sicut ovis ad occiſiónem ducetur, * & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet, & non apériet os ſuum.

De angúſtia & de judício ſublátus eſt: * generatiónem ejus quis enarrábit?

Quia abſciſſus eſt de terra vivéntium : * propter ſcelus pópuli mei percuſſi eum.

Et dabit ímpios pro ſepultúra, * & dívitem pro morte ſua :

Eò quòd iniquitátem non fécerit, * neque dolus fúerit in ore ejus.

Et Dóminus vóluit contérere eum * in infirmitáte.

Si poſúerit pro peccáto ánimam ſuam, * vidébit ſemen longævum, & voluntas Dómini in manu ejus dirigétur.

Ant. Illudébant ei & mílites, acétum offerentes ei, & dicentes : Si tu es Rex Judæórum, ſalvum te fac. *Luc.* 23.

Pſ. Cantáte. . . . . laus ejus. 137.

Deus qui exaltat manſuetos in ſalutem, laudandus.

Ant. 6. Unus de latrónibus blaſphemábat eum. Reſpondens autem alter increpábat eum, dicens : Nos quidèm digna factis recípimus; hic verò nihil mali geſſit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplicanda.* Dicébat ad Jeſum : Dómine, memento meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jeſus : Amen dico tibi ; hódiè mecum eris in paradíſo. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut heri.* 320.

AD HORAS.

Poſt Pſalmos dicitur Ant. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Oratio, Reſpice, 320.

AD VESPERAS.

Dicuntur ſine cantu Pſalmi & Antiphonæ ſequentes.

Pſ. Niſi quia. 49.

Niſi eſſet Deus in Iſraël, Chriſto moriente, periiſſemus.

Antiph. Cum vidiſſet Jeſus matrem, & diſcipulum ſtantem quem diligébat, dicit matri ſuæ : Múlier, ecce fílius tuus ; deindè dicit diſcípulo : Ecce mater tua. *Joan.* 19.

Pſ. Sæpè expugnavérunt. 120.

Dominus juſtus concidit cervices peccatorum.

Ant. Erat ferè hora ſexta, & ténebræ factæ ſunt in univerſam terram uſquè in horam nonam ; & obſcurátus eſt ſol. *Luc.* 23.

Pſ. Eripe me. *cum ſua diviſione.* 122.

Virum injuſtum mala capient in interitu.

Ant. Circà horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? *Matth.* 27.

Pſ. Dómine, clamávi ad te. 68.

Elevatio manuum Chriſti in cruce ſacrificium veſpertinum.

Ant. Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scrip-

Sítio. *Joan.*

)ce meâ. 68.
ı *cruce depre-*
ꝛpectant exau-

rat acéto ple-
tem ſpóngiam
› hyſſópo cir-
, obtulérunt
ın. 19.
gníficat.
ıçanda. Cùm
:ſus acétum,
ımmátum eſt.
voce magnâ,
in manus tuas
íritum meum.
cápite, trá-
n. *Joan.* 19.

ſpice. 320.
)RIUM, *ut ſu-*

SANCTO.
CTURNO.
:, Deus meus.
ſ. 51.
r nequitia pec-
us diriget juſ-

nſumétur ne-
órum; & dí-
Dómine.
e, quis habi-

na juſto pro-

Habitábit in
tuo: requieſ-
ſancto tuo.
va me. 88.
i requieſcit in

Ant. 7. ç. Caro mea requieſcet in ſpe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno,

℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Pſ.* 15.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio. j. Cap. 4.

QUómodò obſcurátum eſt aurum, mutátus eſt color óptimus, diſperſi ſunt lápides ſanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amicti auro primo, quómodò reputáti ſunt in vaſa téſtea, opus mánuum fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos ſuos; fília pópuli mei crudélis quaſi ſtrúthio in deſerto. Adhæſit lingua lactentis ad palátum ejus in ſiti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis. Qui veſcebantur voluptuóſè, interiérunt in viis: qui nutriebantur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora. Et major effecta eſt iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ ſubverſa eſt in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Aſpícient ad me quem confixérunt: & * Plangent eum planctu quaſi ſuper unigénitum, & dolébunt

ſuper eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valdè, dicentes: Verè Fílius Dei erat iſte. Et percutientes péctora ſua, revertebantur: * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

CUm adhuc ſubſiſterémus, defecérunt óculi noſtri ad auxílium noſtrum vanum, cùm reſpicerémus attenti ad gentem quæ ſalváre non póterat. Lubricavérunt veſtígia noſtra in itínere plateárum noſtrárum, appropinquávit finis noſter: compléti ſunt dies noſtri, quia venit finis noſter. Velocióres fuérunt perſecutóres noſtri áquilis cœli: ſuper montes perſecúti ſunt nos, in deſerto inſidiáti ſunt nobis. Spíritus oris noſtri, Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris; cui díximus: In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus: ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta eſt iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut tránſmigret te: viſitávit iniquitátem tuam, fília Edom, diſcoopéruit peccáta tua. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, & * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, ut Scriptúra impleréttur: * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 5.

DEfécit gáudium cordis noſtri: verſus eſt in luctum chorus noſter. Cécidit coróna cápitis noſtri: væ nobis quia peccávimus. Proptéreà mœſtum factum eſt cor noſtrum; ideò contenebráti ſunt óculi noſtri. Propter montem Sion quia diſpériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in æternum permanébis, ſólium tuum in generatiónem & generatiónem. Quarè in perpétuum oblivíſcéris noſtri? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur; ínnova dies noſtros ſicut à princípio. Sed projíciens repuliſti nos; irátus es contrà nos vehementer. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jeſu apéruit, & contínuò exívit ſanguis &

ɔlutiónem. *Re-*
n. *uſquè ad* ℣.
oan. 19.
ƆCTURNO.
ni eſt terra. 56.
: *Chriſtus, Deus*
leſtes intrabit

ı. Elevámini,
áles; & introí-
riæ.
ábo te, Dómi-

rtalitatis con-
n immortalita-
hriſtus.
G. Dómine,
nferno ánimam

di, Deus, de-
ı. 108.
er dies Regis
iet Deus.
Intende, Deus,
ɔæ; à finibus
clamávi.
Dómine, miſe-
℟. Et reſúſcita

i Joannis Chry-
tomi.
& Cruce. t. 2.
Ven. n. 2.
ctio iv.
, dilectíſſimi,
ıia inferórum
ı círcuit Dómi-
: hódiè portas
git, hódiè vec-
ontrívit. Vide
ı dicti accura-
n dixit, Apé-
æreas; ſed,
t inútilis dein-

ceps carcer fiat. Non ábſtulit vectes, ſed contrívit; ut cuſtódia deinceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quandò ígitur Chriſtus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges cùm vinctos dimíttere volunt, miſſis epíſtolis non ita agunt; ſed tàm fores quàm cuſtódes relinquunt, ut oſtendant eò dénuò ingrediendum eſſe; vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco áliis. Non ita Chriſtus: ſed demonſtráre volens mortem jam ad finem metamque perveniſſe, æreas ejus portas confrégit, hoc eſt, immítem illam, & inexorábilem mortis neceſſitátem.

℟. Chriſtus pro peccátis noſtris mórtuus eſt, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem ſpíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, ſpirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrégit, * Et his. 1. *Petr.* 3. *Pſ.* 106.

Lectio v.

Porrò, quod admiratióne digníſſimum eſt, Rex ipſe ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquàm hoc dignarétur fácere; ſed miniſtri vinctos dimittunt. Secùs hîc; ipſemet Rex ad

vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque detentos in cárcere, (de eo enim quem finxerat erubéſcere non pótuit) & confrégit fores, & vectes contrívit. Superáſtitit inferno; & deſertam fecit totam illíus cuſtódiam; carceriſque cuſtóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur; fortis vinctus; ipſa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni & ſánguini, * Ut per mortem deſtrúeret eum qui habébat mortis impérium, id eſt, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. ℣. Præcipitábit mortem in ſempiternum, quia Dóminus locútus eſt; * Ut. *Hebr.* 2. *Iſ.* 25.

Lectio vj.

VIdiſti mirandam victóriam? vidiſti crucis benefícia? De morte immortáles facti ſumus: hæc ſunt præclára crucis facínora. Intellexiſti victóriam? intellexiſti módum victóriæ? diſce nunc quómodò ſine labóre & ſudóre noſtro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non ſtétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna noſtra. Cùm ergò & noſtra ſit victória, mílites imitémur, lætiſque vócibus victóriæ laudes & cármina hodiè decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi ſtímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contrà dæmones erectum, gládius contrà peccátum, gládius quo ſerpentem confódit Chriſtus. Crux Patris volúntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Eccléſiæ ſecúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni; * Ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In ſánguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu; * Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Notus in Judæa Deus. 128.

In Jeruſalem, urbe pacis, factus eſt locus Chriſti.

Ant. 7. d. In pace factus eſt locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

Pſ. Dómine Deus. 134.

Chriſtus factus eſt ſicut homo ſine adjutorio, inter mortuos liber.

Ant. 4. a. Factus ſum

lo ſine adjutório,
ttuos liber.
ultiónum Dómi-
ſua diviſione. 84.
Chriſti Deus ſuſ-
inferioribus terræ

Niſi quia Deus
ne, pauló minùs
t in inferno ánima

um iníquum conſ-
adversùm me: ℟.
l qui dormit, non
t reſurgat? *Pſ.* 40.
ſtola beáti Pauli
li ad Hebræos.
iij. Cap. 9.
riſtus aſſiſtens Pón-
fex futurórum bo-
ſtum, per ámplius
tius tabernáculum
nufactum, id eſt,
is creatiónis, ne-
ſánguinem hircó-
vitulórum, ſed per
ſánguinem introí-
l in Sancta, ætér-
mptióne inventâ. Si
nguis hircórum &
n, & cinis vítulæ
inquinátos ſanctí-
emúndatiónem car-
antò magis ſanguis
, qui per Spíritum
ſemetipſum ób-
maculátum Deo,
bit conſciéntiã noſ-
opéribus mórtuis,
ndum Deo viventi?
andò appenſus fúe-
o in patíbulo, non
ébit cadáver ejus in
ſed in eádem die

ſepeliétur: * Quia male-
dictus à Deo eſt omnis qui
pendet in ligno. ℣. Chriſ-
tus nos redémit de male-
dicto legis, factus pro nobis
maledictum; * Quia. *Deut.*
21. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ideò novi teſtamenti mediátor eſt; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum quæ erant ſub prióri teſtamento, repromiſſiónem accípiant qui vocáti ſunt, æternæ hæreditátis. Ubi enim teſtamentum eſt, mors neceſſe eſt intercédat teſtatóris. Teſtamentum enim in mórtuis confirmátum eſt: alióquin nondùm valet, dùm vivit qui teſtátus eſt. Undè nec primum quidèm ſine ſánguine dedicátum eſt. Lecto enim omni mandáto legis à Móyſe univerſo pópulo, accípiens ſánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyſſópo, ipſum quóque librum & omnem pópulum aſperſit, dicens: Hic ſanguis teſtamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii ſánguine ſimíliter aſperſit. Et ómnia penè in ſánguine ſecundùm legem mundantur; & ſine ſánguinis effuſióne non fit remiſſio.

℟. In die illa radix Jeſſe qui ſtat in ſignum populó-

rum, ipſum gentes deprecabuntur : * Et erit ſepulcrum ejus glorióſum. ℣. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris ſecundùm Scriptúras, & ſepultus eſt. * Et erit. *Iſ.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NEceſſe eſt ergò exemplária quidèm cœléſtium his mundári, ipſa autem cœléſtia melióribus hóſtiis quàm iſtis. Non enim in manufacta ſancta Jeſus introívit, exemplária verórum : ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis : neque ut ſæpè ófferat ſemetipſum, quemádmodùm Póntifex intrat in ſancta per ſíngulos annos in ſánguine alièno ; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi : nunc autem ſemèl in conſummatióne ſeculórum, ad deſtitutiónem peccáti, per hóſtiam ſuam appáruit. Et quemádmodùm ſtatútũ eſt homínibus ſemèl mori, poſt hoc autem judícium : ſic & Chriſtus ſemèl oblátus eſt ad multórum exhauriénda peccáta ; ſecundò ſine peccáto apparébit expectántibus ſe in ſalútem.

℟. Chriſtus novi teſtamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen ; id eſt, carnem ſuam, in introitum ſanctórum ; nondùm propalátam ; adhuc prióre tabernáculo habente ſtatum. ℣. Aſcendet pandens iter ante eos, Dominus in cápite eórum, * Initiávit nobis. *Repetitur* ℟. Chriſtus. *uſquè ad* ℣. *Hebr.* 9. & 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

Pſ. Júdica me, Deus. &c.

Cauſam Chriſti ſui judicabit Deus.

Ant. 4. a. ERo mors tua, ô mors : morſus tuus ero, inferne. *Oſee* 13.

Pſ. Inclína. *cum ſua diviſione,* 143.

Signum faciet Deus cum Chriſto ſuo in bonum.

Ant. 3. *a.* De manu mortis liberábo eos : de morte rédimam eos. *Oſ.* 13.

Pſ. Dómine, exaudi. *&c.* áuribus. *cum ſua diviſ.* 135.

Educet Deus de tribulatione animam Chriſti ſui & perdet inimicos ejus.

Ant. 8. c. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inſpíciam omnes dormientes ; & illuminábo omnes ſperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

CANTICUM *Iſaiæ* 53.

Prophetia de Chriſto paſſuro.

ABſciſſus eſt de terra viventium : * propter ſcelus pópuli mei percuſſi eum.

Et dabit ímpios pro ſepultúra, * & dívitem pro morte ſua.

Eò quòd iniquitátem non

eque dolus fúe-
jus.
nus vóluit con-
* in infirmitáte.
it pro peccáto
am, * vidébit
ævum, & vo-
nini in manu
ur.
quòd laborávit
, * vidébit &
.
in ſua juſtificá-
us ſervus meus
& iniquitátes
portábit.
ertiam ei plúri-
fórtium dívidet

uòd trádidit in
imam ſuam, *
erátis reputátus

ccáta multórum
pro tranſgreſſó-
vit.
ut fuit Jonas in
tribus diébus &
bus, ſic erit Fí-
is in corde ter-
12.
dáte Dóminum
so.
laude dignus.
abit ímpios pro
& dívitem pro
eò quòd iniqui-
fécerit, neque
t in ore ejus.

enedictus.
g. duplicanda.
Joſeph & Ni-
rpus Jeſu, &

ligavérunt illud línteis cum aromátibus, & poſuérunt illud in monumento. *Joan.* 19.

Kyrie, &c. *ut ſuprà*, 320.

AD HORAS, poſt Pſalmos dicitur Ant. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autē crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. *Philipp.* 2.

Oratio Réſpice, &c. 320.

¶ *Factâ Communione in Miſſa, Veſperæ inchoantur abſolutè ab Antiphona* Allelúia, &c. *deindè dicitur ter Pſalmus ſequens cum* Glória Patri, &c. *qualibet vice; poſtremò repetitur Antiphona* Allelúia, &c.

AD VESPERAS.

Ant. 6. Allelúia, allelúia, allelúia.

PSALMUS 116.

Dei miſericordia & veritas celebranda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Cùm tranſiſſet Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venien-

tes úngerent Jeſum, allelúia. *Marc.* 16.

Finito Cantico cum Glória Patri. *& repetitâ Antiph. Sacerdos ad altare dicit*

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui nos per Paſchále myſtérium docuiſti vetuſtátem vitæ relínquere, & in novitáte ſpíritûs ambuláre: præſta ut Unigénitus tuus per hoc ſacramentum nobis vitam ſuam tríbuat, qui mortem noſtram ſuſcépit, & occídit; Qui tecum vivit & regnat.

Deindè ℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Diaconus dicit Ite, Miſſa eſt, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

¶ *Extra Chorum, Veſperæ dicuntur ut ſuprà, præmiſſis* Pater *&* Ave: *& loco* Ite, Miſſa eſt; *dicitur* ℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia. *Deindè addit.* Pater noſter.]

AD COMPLETORIUM.

Præmiſſis ℣. Converte nos, Deus. Confíteor Deo. *&* ℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. *in cu*
Allelúia, *dicuntur c*
ciali de 2. Pſalmi
vocárem. Qui hab
Ecce nunc. 29. *Qu*
tis, dicitur Allelúi
Deindè ad Cantic
dimittis.

Ant. 8. G. Véſp
bati, quæ luceſci
ma ſábbati, veni
Magdaléne, & áli
ría, vidére ſepulc
lelúia. *Matth.* 28.

℣. Dóminus vo
℟. Et cum ſpíritu t

Oratio.

VIſita, quæſum
mine, habit
noſtram; & omne
inimíci ab ea longè
Angeli tui ſancti h
in ea, qui nos in p
tódiant; & benedi
ſit ſuper nos ſemp
Dóminum, &c.

℣. Dóminus vo
℟. Et cum ſpíritu t
℣. Benedicámus D
℟. Deo grátias.

Submiſſiori v
Grátia Dómini
Fidélium, &c.

Ant. Regína co
℣. *& Orat. infrà*
pletorium in Feri
poris Paſchalis.

Poſtremò, Pate
Credo.

[I]N DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

[N]OCTURNUM.
[D]ómine, lábia, &c.
[A]llelúia.
. Allelúia. Surréxit
[Domin]us verè : *.Veníte,
[adorem]us, allelúia. *Luc.*

. 94. Veníte. 2.
dicitur Hymnus, nec
[dicitu]r jubilus in fine An-
[tipho]rum : quod ſervatur
[omn]es Horas uſquè ad
[S]abbati ſeq. excluſivè.
[Q]uarè fremuérunt. 3.
[Chriſt]us, per reſurrectio-
[nem mortu]am, Filius Dei de-
[clara]tus.
[Qu]ò Epromiſſiónē Deus
[. . .] adimplévit, reſúſ-
Jeſum, ſicut & in
ſcriptum eſt : Fílius
s tu, ego hódiè gé-
, allelúia. *Act.* 13.
[C]onſerva me. 88.
[Chriſt]us inferi victor è ſe-
reſurgens.
. 4. *D.* Quòd Deus
[excitav]it eum à mórtuis,
; jam non reverſú-
corruptiónem, ita
[N]on dabis Sanctum
dére corruptiónem,
. *Act.* 13.
[E]xaltábo te. 7.
[Chriſt]us, conſciſſâ mor-
[. . .]s Verna. *L.*

talitate, immortalitatem in-
duit.

Ant. 8. G. Definíto con-
ſílio, & præſciéntiâ Dei
tráditum Deus ſuſcitávit,
ſolútis dolóribus inferni,
juxtà quod impoſsíbile erat
tenéri illum ab eo, alle-
lúia. *Act.* 2.

℣. Cor meum & caro
mea ℟. Exultavérunt in
Deum vivum. *Pſ.* 83.

Pater noſter.

Abſol. Benedictus Deus.
& Bened. Confiteámur. 148.

De Epíſtola beáti Pauli
Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſíus baptizáti ſumus? Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem; ut quómodò Chriſtus ſurréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus. Hoc ſcientes quia vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſ-

truátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto. Si autem mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemèl; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos exiſtimáte vos mórtuos quidèm eſſe peccáto, viventes autem Deo in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Tu autē.

℟. Ego ſum primus & noviſſimus; & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum: † Et hábeo claves mortis & inferni, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & ſoporátus ſum, & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me; * Et ecce. Glória. † Et hábeo. *Ap.* 1. *Pſ.* 3.

Bened. Interpellet. 148.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Paſch.* II. *n.* 2.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini noſtri Jeſu Chriſti nova vita eſt credéntium in Jeſum; & hoc eſt ſacramentum paſſiónis & reſurrectiónis ejus, quod valdè noſſe & ágere debétis. Non enim ſine cauſa vita venit ad mortem; non ſine cauſa fons vitæ, undè bibitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Chriſto debebátur mors. Huic conditióni mortis obſtrictus náſcitur omnis homo, ſed præter illum hóminem qui homo factus eſt, ne períret homo. Pœna culpæ mors: Dóminus Jeſus Chriſtus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobiſcum ſine culpa pœnam, & culpam ſolvit & pœnam. Quam pœnam ſolvit? Quæ nobis debebátur poſt iſtam vitam. Ergò crucifíxus eſt, ut in cruce oſténderet véteris hóminis noſtri occáſum; & reſurréxit, ut in ſua vita oſténderet noſtræ vitæ novitátem.

℟. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: ítaque epulémur * Non in fermento véteri, neque in fermento malítiæ, ſed † In ázymis ſinceritátis & veritátis, allelúia, allelúia. ℣. Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus: & juſti epulentur & exultent in conſpectu Dei, * Non. Glória Patri. † In ázymis. 1. *Cor.* 5. *Pſ.* 67.

Bened. Fúlgeat. 148.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore, María Magdaléne, & María

, & Salóme, emé-
ómata, ut venien-
erent Jeſum. Et ré-

ia ſancti Gregórii
Papæ.

*ng. 21. habit. in ba-
B. Mariæ in die
hæ, n. 2.*

.iſtis, fratres cariſ-
ni, quòd ſanctæ mu-
quæ Dóminum ſúe-
cútæ, cum aromá-
d monumentum ve-
; & ei quem viven-
éxerant, étiam mór-
ſtúdio humanitátis,
untur. Sed res geſta
in ſancta Eccléſia
gerendum. Sic quip-
eſſe eſt ut audiámus
acta ſunt, quátenùs
mus étiam quæ no-
t ex eórum imita-
facienda. Et nos ergò
qui eſt mórtuus cre-
, ſi odóre virtútum
, cum opinióne bo-
óperum Dóminum
nus, ad monumen-
ofectò illíus cum aro-
us veními. Illæ au-
nulíeres Angelos vi-
quæ cum aromáti-
enérunt; quia vidé-
llæ mentes ſupernos
aſpíciunt, quæ cum
um odóribus ad Dó-
n per ſancta deſidé-
oficiſcuntur. Notan-
verò nobis eſt quid-
it quòd in dextris ſe-
ngelus cérnitur, qui
cándidâ coopertus ap-
páruit. Sed quid advenien-
tes féminas affátur, audiá-
mus: Nolíte expavéſcere;
ac ſi apertè dicat, Paveant
illi qui non amant adven-
tum ſupernórum cívium.
Vos cur pertiméſcitis, quæ
veſtros concíves vidétis?
Undè & Matthæus Ange-
lum apparuiſſe deſcríbens,
ait: Erat aſpectus ejus ſi-
cut fulgur, & veſtimenta
ejus ſicut nix. In fulgóre
étenim terror timóris eſt,
in nive autem blandimen-
tum candóris. Quia verò
omnípotens Deus, & ter-
ríbilis peccatóribus, &
blandus eſt juſtis; rectè
teſtis reſurrectiónis ejus An-
gelus, & in fulgóre vultûs,
& in candóre hábitûs de-
monſtrátur: ut de ipſa ſua
ſpécie & terréret réprobos,
& mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus fac-
tus eſt magnus; * Angelus
enim Dómini deſcéndit de
cœlo, & accédens revol-
vit lápidem, & ſedébat ſu-
per eum, allelúia, allelúia,
allelúia. ℣. Terra trémuit
& quiévit, cùm exúrgeret
in judícium Deus, ut ſal-
vos fáceret omnes manſué-
tos terræ; * Angelus. Gló-
ria. * Angelus. *Repetitur* ℟.
Ecce. *uſquè ad* ℣. *Matth.*
28. *Pſ.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te,
Dómine, quóniã ſuſcepiſti
me, ℟. Nec delectaſti inimí-
cos meos ſuper me. Pſ. 29.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ ſábbati valdè dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem ſedentem in dextris: & obſtupuérunt, allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 5. F. Erat aſpectus ejus ſicut fulgur, & veſtimentum ejus ſicut nix, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 6. Præ timóre.

CANTICUM MOYSI. *Exod.* 15.

Per redemptionis myſterium, canticum Moyſi fit canticum Agni.

CAntémus Dómino; glorióſè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor; * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Glória Patri.

Ant. Præ timóre ejus extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. G. Reſpondens Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; ſcio enim quòd Jeſum quæritis: non eſt hìc, allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Verſiculi, dicitur Antiphona ſequens:

Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus.

Ant. 6. *duplicanda.* Surréxit ſicut dixit: veníte, & vidéte locum ubi póſitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reſeraſti: vota noſtra, quæ prævéniendo aſpíras, étiam adjuvando proſéquere; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allel. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

& ſic ad Laudes & Veſperas, uſquè ad Laudes Sabbati ſequentis incluſivè.

)℟. *Pſ. de Domi-*
to Deus, in adju-
ion dicitur Hym-
abſolutè inchoa-
us de 1.*& loco An-*
Capituli, ℟℟℟.
erſic. dicitur Alle-
! ; *deindè*, Hæc
ı fecit Dóminus ;
; & lætémur in
itim dicitur, Dó-
biſcum. *& Oratio.*
'IMAM non dici-
bolum Quicum-
dicitur Oratio ſo-
m ſequitur lectio

ESPERAS.
:it Dóminus. 26.
livinitas, regnum
tium.
Icite diſcípulis
ejus quia ſur-
lelúia, allelúia,
Matth. 28.
ıfitébor tibi....
o. 26.
redemptio noſtra
re miſſa.
E. Ecce præcé-
n Galilæam ; ibi
itis, allelúia, al-
atth. 28.
tus vir. 27.
) *regenerati omni*
ne ſpirituali dita-

D. Et exiérunt
nonumento cum
gáudio magno,
nuntiáre diſcípu-
ia. *Matth.* 28.
ę Hæc. *Chorus*,
fecit Dóminus;

exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia, *Chorus*, * ejus. *Pſ.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autem acceſſérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

Victimæ Paſcháli laudes ímmolent Chriſtiáni.

Agnus redémit oves; Chriſtus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors & vita duello conflixère mirando: dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis, María; quid vidiſti in via?

Sepulcrum Chriſti viventis, & glóriam vidi reſurgentis.

Angélicos teſtes, ſudárium, & veſtes.

Surréxit Chriſtus ſpes mea; præcédet ſuos in Galilæam.

Scimus Chriſtum ſurrexiſſe à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miſerére. Amen.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *duplicanda.* Cùm ſerò eſſet die illo, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti; venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ ſequuntur uſquè ad Completorium excluſivè; quæ tamen in Eccleſiis, ubi non ſunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò, dicto* Benedicámus. *progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur, ℟. Chriſtus reſurgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemèl; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deindè dicitur Pſalmus de filiorum Eccleſiæ per baptiſmum multiplicatione Laudáte, púeri. 27. *de* 1. *in* A. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Poſt Pſalmum cantatur à toto Clero ſimul, ℣. Præcipitábit mortem in ſempiternum, & oppróbrium pópuli ſui áuferet de univerſa terra: * Mors. *Iſ.* 25.

Verſic. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Chriſti reſurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile ſacramentum; ut, cùm in majeſtáte ſua Salvátor noſter advénerit, quos feciſti baptiſmo regenerári, fácias beátâ immortalitáte veſtíri; Per eúmdem Chriſtum.

Eundo ad Stationem, ℟. Quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſíus baptizáti ſumus: * Conſepúlti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem; ut quómodò Chriſtus ſurréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Hìc dicitur Pſalmus de fidelium per Chriſtum redemptione, In éxitu. 27. *de* 3. *in* a. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Poſt Pſalmum cantatur à toto Clero ſimul, ℣. Dóminus ſcidit aquas ante eos; ut fáceret ſibi nomen ſempiternum: edúxit eos per abyſſos. * Conſepulti. *Iſ.* 63.

Et fit Statio ſecundùm conſuetudinem locorum, in qua dicitur Verſic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

Oratio.

DEus, qui reſurrectiónis tuæ fidem per baptiſmi grátiam in nobis obſignáre voluiſti: concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus.

Redeundo cantatur, ℟. Quid quæritis viventem cum mórtuis? Non eſt hìc, ſed ſurréxit: * Recordá-

liter locútus eſt vo-
ens : Quia oportet
hóminis , tradi , in
eccatórum , & cru-
℟ die tértiâ reſúr-
elúia, allelúia. *Luc.*

Crucifixum canta-
Adoráte Dóminum
ſancto ej''s ; com-
ır à fácie ejus uni-
rra : dícite in gén-
ia Dóminus regná-
no. *Pſ.* 95. *ſecun-*
:erem lectionem.
Clerus ingreditur
, dicens, * Recor-

pidem quem repro-
t ædificantes , ℟.
:us eſt in caput án-
: 117.
. *Oratio.*
ı:, cujus Fílius pro
ɔis crucifixus mun-
ſmere dignátus eſt :
ut qui de noſtra re-
ne lætámur, æter-
liis , te donante ,
nur ; Per eumdem
ım.]
ɔ́minus vobiſcum.
edicámus Dómino.
)MPLETORIUM.
r Jube, *Bened.* Qui-
. *Lectio brevis ut*
ad calcem Brevia-
idè dicto Converte
Confeſſio ſolita.
ejus, in adjutórium.
ur abſolutè Pſalmi
ɹocárem. Qui há-
Ecce nunc. 29. *de*
ine, Allelúia. ſemel,

Deindè abſolutè dicitur Canticum Nunc dimittis. *de* 2. *in* A. *Poſteà dicitur* Hæc dies. *ut ſuprà ad Laudes. Oratio* Víſita. *& reliqua ut infrà in Feriis Temporis Paſchalis.*

¶ *Prædictus modus Horarum ſervatur uſquè ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM Paſchæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surréxit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Tres Pſalmi in unaquaque Feria notati. Feriâ II. III. & IV. in quibus ſit Officium ritu vel Solemni vel Duplici, dicuntur tres Antiphonæ ſequentes. Ant. 2. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurréxit tértiâ die ſecundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus eſt Chriſtus propter delicta noſtra, & reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram, allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per reſurrectiónem Jeſus deglútiit mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ejuſmodi Antiphonarum ſuper tres Pſalmos :

Feriâ VI. dicitur ſecunda, & Sabbato tertia.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 85.

Lectiones ut infrà in qualibet die.

Duo priora ℟℟. *ut in die Paſchæ, omiſſo* Glória Patri. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me, ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Ant. & Pſalmi cum Cantico, ut in die Paſchæ. 340.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die Paſchæ, præter Orationem.

CANON unicuique diei aſſignatur in ſerie Canonum.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. ut in die Paſchæ, 341.

Graduale, Hæc dies, &c. *& Ant. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die.*

In Proceſſione ad Fontes quæ fit poſt Benedicámus. ℟℟℟. *&* ℣℣℣. *ut in die Paſchæ: Orationes ſunt propriæ cuilibet diei.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà,* 343.

FERIA SECUNDA

Solemnis-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 1.

Incipit liber Jóſue.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum eſt poſt mortem Móyſi ſervi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jóſue fílium Nun, miniſtrum Móyſi, & díceret ei: Móyſes ſervus meus mórtuus eſt: ſurge, & tranſi Jordánem iſtum tu, & omnis pópulus tecum, in terram, quam ego dabo fíliis Iſraël. Omnem locum, quem calcáverit veſtígium pedis veſtri, vobis tradam, ſicut locútus ſum Móyſi. A deſerto & Líbano uſquè ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum uſquè ad mare magnum contrà ſolis occáſum erit términus veſter. Nullus póterit vobis reſíſtere cunctis diébus vitæ tuæ: ſicut fui cum Móyſe, ita ero tecum, non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & eſto robuſtus: tu enim ſorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus ſuis, ut tráderem eam illis. Confortáre ígitur, & eſto robuſtus valdè: ut cuſtódias, & fácias omnem legem, quam præcépit tibi Móyſes ſervus meus: ne declí-

ea ad déxteram vel
ſtram, ut intélligas
quæ agis. Non re-
volúmen legis hujus
tuo: ſed meditábe-
:o diébus ac nócti-
it cuſtódias & fácias
quæ ſcripta ſunt in
tunc díriges viam
& intélliges eam.
ræcípio tibi, con-
, & eſto robuſtus.
metúere, & noli ti-
quóniam tecum eſt
us Deus tuus in óm-
id quæcumque per-

go ſum. 338.
ſancti Leónis Papæ.
ſurr. Domini. 1.

Lectio ij.

quadraginta dié-
n obſervántiâ hoc
nus operári; ut áli-
ntirémus crucis in
e Domínicæ paſſió-
adnitendum nobis
tiam reſurrectiónis
nveniámur eſſe con-
, & de morte ad
dùm in iſto ſumus
, tranſeámus. Mo-
i ergò eſt diábolo,
dum Deo: deficien-
quitáti, ut juſtítiæ
ur. Occumbant vé-
it oriantur nova.
ctio Dómini, non
nis, ſed commutá-
, nec virtútis aug-
onſumpta ſubſtán-
Quálitas tránſiit,
úra defécit: & fac-
orpus impaſſíbile, quod pótuit crucifígi; fac-
tum eſt immortále, quod pótuit occídi; factum eſt
incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoſcat
ígitur pópulus Dei novam ſe eſſe in Chriſto creatúram. Nemo in id récidat, unde ſurréxit; ſed etiamſi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, ſanári inſtanter desíderet ac levári. Hæc eſt enim ſalútis via, & cœptæ in Chriſto reſurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíſſimi, non pro ſola ſolemnitáte Paſchális, ſed pro totíus vitæ ſanctificatióne retinenda eſt.

℟. Paſcha noſtrum. 338.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Duo ex diſcípulis Jeſu ibant ipsâ die in caſtellum quod erat in ſpátio ſtadiórum ſexaginta ab Jerúſalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 235. in diebus Paſchæ. VI. n. 2. & 3.

IN via cum illis tanquàm comes ambulábat, & ipſe dux erat: útiquè vidébant, ſed non agnoſcébant. Tenebantur enim óculi eórum, ſicut audívimus, ne eum agnóſcerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnoſci! In fractióne pa-

nis. Secúri ſumus : panem frángimus, & Dóminum agnóſcimus. Nóluit agnoſci, niſi ibi, propter nos qui non eum viſúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quiſquis ergò fidélis es, quiſquis non inániter Chriſtiánus vocáris, quiſquis Eccléſiam non ſine cauſa ingréderis, quiſquis verbum Dei cum timóre & ſpe audis, conſolétur te fráctio panis. Abſéntia Dómini non eſt abſéntia : habéto fidem, & tecum eſt quem non vides.

℟. O ſtulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti ſunt Prophétæ! * Nonnè hæc opórtuit pati Chriſtum, & ita intráre in glóriam ſuam ? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : * Nonnè. Glória. *Repetitur* ℟. O ſtulti. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 24. *Iſ.* 53.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. *duplicanda.* Incípiens Jeſus à Móyſe & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipſo erant, allelúia. *Luc.* 24,

Oratio.

DEus, qui ſolemnitáte Paſchali mundo remédia contuliſti : pópulum tuum, quæſumus, cœleſti dono proſéquere; ut & perfectam libertátem cónſequi mereátur, & ad vitam proficiat ſempitérnam; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Grad. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum; Dóminus nomen * illi. *Pſ.* 67.

Allelúia, allelúia. ℣. Cognovérunt eum, & dixérunt ad ínvicèm : Nonnè cor noſtrum ardens erat in nobis, dum loquerétur * in via ? Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ Paſcháli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Regreſſi ſunt in Jerúſalem, & invenérunt congregátos úndecim, & eos qui cum illis erant; & ipſi narrábant quómodò cognovérunt Jeſum in fractióne panis, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu ſancto cœleſtis regni pandis intróitum : auge ſuper fámulos tuos grátiam quam dediſti; ut qui ab ómnibus ſunt purgáti peccátis, nullis priventur promiſſis; Per Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

POpulus tuus, quæſumus, Dómine, renovátis exultet ánimæ virtútibus; & vivificatiónis tuæ grátiam conſecútus, in tuo ſemper múnere gloriétur; Per Chriſtum.

In Choro, *Oratio.*

DEus, qui pópulum tuum de hoſtis cállidi ſervitúte liberaſti: preces ejus miſericórditer réſpice, & adverſantes ei tuâ virtúte proſterne; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Duplex-majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 1.

PRæcépit Jóſue princípibus pópuli, dicens: Tranſíte per médium caſtrórum, & imperáte pópulo, ac dícite: Præparáte vobis cibária: quóniam poſt diem tértium tranſíbitis Jordánem, & intrábitis ad poſſidendam terram, quam Dóminus Deus veſter datúrus eſt vobis: Rubenítis quoque & Gadítis, & dimídiæ tríbui Manaſſe ait: Mementóte ſermónis, quem præcépit vobis Móyſes fámulus Dómini, dicens: Dóminus Deus veſter dedit vobis réquiem, & omnem terram. Uxóres veſtræ, & fílii, ac juménta manébunt in terra, quam trádidit vobis Móyſes trans Jordánem: vos autem tranſíte armáti ante fratres veſtros, omnes fortes manu, & pugnáte pro eis, donec det Dóminus réquiem frátribus veſtris ſicut & vobis dedit, & poſsídeant ipſi quoque terram, quam Dóminus Deus veſter datúrus eſt eis: & ſic revertémini in terram poſſeſſiónis veſtræ, & habitábitis in ea, quam vobis dedit Móyſes fámulus Dómini trans Jordánem contrà ſolis ortum. Reſponderuntque ad Jóſue, atque dixérunt: Omnia, quæ præcepiſti nobis, faciémus: & quocumquè miſeris, íbimus. Sicut obedívimus in cunctis Móyſi, ita obediémus & tibi: tantùm ſit Dóminus Deus tuus tecum, ſicut fuit cum Móyſe. Qui contradíxerit ori tuo, & non obedíerit cunctis ſermónibus, quos præcéperis ei, moriátur. Tu tantùm confortáre, & viríliter age.

℟. Ego ſum. 338.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 101. *Serm.* 2.

Lectio ij. *n.* 7.

NOn laus fídei Chriſtianórum eſt, quia credunt mórtuum Chriſtum, ſed quia credunt reſurrexiſſe Chriſtum. Nam mórtuum & paganus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidiſti. Quæ ígitur laus tua? Crédere reſurrexiſſe Chriſtum, & ſperáre te reſurrectúrum eſſe per Chriſtum: hæc eſt laus fídei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus eſt Jeſus, & con-

feſſus fúeris ore tuo quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris. Non ait: Si confeſſus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum; ſed quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis: ſi confeſſus fúeris, tunc ſalvus eris.

℟. Paſcha noſtrum. 338.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore: Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: Pax vobis; ego ſum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæſtio ánimum pulſat, quómodò poſt reſurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod, clauſis jánuis, ad diſcípulos íngredi pótuit. Sed ſciendum nobis eſt quòd divína operátio, ſi ratióne comprehénditur, non eſt admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experimentum. Sed hæc ipſa noſtri Redemptóris ópera, quæ ex ſemetipſis comprehendi nequáquàm poſſunt, ex ália ejus operatióne penſanda ſunt; ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad diſcípulos, jánuis clauſis, quod vidélicèt ad humános óculos, per nativitátem ſuam, clauſo éxiit útero Vírginis. Quid ergò mirum, ſi clauſis jánuis, poſt reſurrectiónem ſuam, in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

℟. Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego ſum, nolíte timére, allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum frater veſter, nolíte pavére; pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos: * Pax. Glória. * Pax. *Luc. 24. Gen. 45.*

Ad Benedíctus.

Ant. 1. g. Obtulérunt diſcípuli Dómino partem piſcis aſſi, & favum mellis: & cùm manducaſſet coram eis, ſumens relíquias, dedit eis, allelúia. *Luc. 24.*

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis, ut ſacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui; verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Pſ.* 104.

:lúia, allelúia. ℣. Apé-
eſus diſcípulis ſenſum,
telligerent * Scriptú-
Allelúia. *Luc.* 24.
ãimæ Paſchâli. 341.
Ad Magníficat.
t. 3. a. Sic ſcriptum
k ſic oportébat Chriſ-
>ati, & reſúrgere à
iis tértiâ die, & præ-
i in nómine ejus pœ-
tiam, & remiſſiónem
tórum in omnes gen-
allelúia. *Luc.* 24.
ttio, ut ſuprà ad Lau-

aptiſterio, *Oratio.*

Eus, per quem nobis
redémptio venit, &
ítur adóptio: réſpice
tra miſericórdiæ tuæ;
Chriſto renátis, &
a tribuátur hæréditas,
a libertas; Per eum-
Chriſtum.

Stationem, *Oratio.*

c, quæſumus, omní-
otens Deus, ut qui
álibus remédiis inno-
ſimilitúdinem terréni
tis eváſimus, ad fór-
cœleſtis tranferámur
ris; Qui tecum vivit
nat Deus.

Choro, *Oratio.*

Eus, qui nos, in cruce
paſſus, prétio magno
ere voluiſti: infunde
virtútem auxílii tui,
ſtra te ſemper vita
icet; Qui vivis & reg-
um Deo Patre.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturnò Dominicæ, ut in Pſalterio. 7.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 2.

MIſit ígitur Jóſue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abſcóndito: & dixit eis: Ite, & conſideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes ingreſſi ſunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatúmque eſt regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingreſſi ſunt huc per noctem de fíliis Iſraël, ut explorárent terram. Miſítque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venérunt ad te, & ingreſſi ſunt domum tuam: exploratóres quippè ſunt, & omnem terram conſideráre venérunt. Tollenſque múlier viros, abſcondit, & ait: Fáteor, venérunt ad me, ſed neſciébam undè eſſent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt, néſcio quò abiérunt: perſequímini citò, & comprehendétis eos. Ipſa autem fecit aſcéndere viros in ſolárium domûs ſuæ, operuítque eos ſtipulâ lini, quæ ibi erat. Hi autem, qui miſſi fúerant, ſecúti ſunt eos per

viam, quiæ ducit ad vadum Jordánis: illiſque egreſſis ſtatim porta clauſa eſt.

℞. Ego ſum. 338.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio ij. *Orat.* 41.

RESurrectiónis dies, fauſtumque princípium: proindè ob feſtum diem exſplendeſcámus: ei qui pro nobis paſſus eſt ac reſurréxit, múnera offerámus. Aurum fortaſſe me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póſſident ímprobi, & ſervi rerum terrenárum mundíque príncipis. Imò verò noſmetipſos offerámus, hoc eſt, opes Deo caríſſimas, ipſóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem noſtram agnoſcámus: exemplar noſtrum honóre proſequámur: myſtérii vim intelligámus, & pro quo Chriſtus morte functus eſt. Simus ut Chriſtus, quóniam Chriſtus quoque ſicut nos. Efficiámur dii propter ipſum, quóniam ipſe quoque homo propter nos factus eſt. Aſſumpſit quod detérius erat, ut det quod præſtántius eſt: mendícus factus eſt, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam ſuſcépit, ut nos in libertátem aſſerámur: deſcendit, ut extollámur: tentátus eſt, ut vincámus: contemptus eſt, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus eſt, ut ſalútem nobis áfferat: aſcendit, ut eos qui in peccáti lapſu jacébant, ad ſeipſum trahat. Omnia quiſque donet: ómnia, inquam, ei qui ſeipſum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ noſtræ ſuccidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus eſt tantum, quantum ſi ſeipſum obtúlerit, hujus myſtérii vim ac ratiónem probè intelligentem, & totum in eo nitentem, ut propter illum ómnia ſit, quæcumque ipſe propter nos factus eſt.

℞. Paſcha noſtrum. 338.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore: Manifeſtávit ſe iterùm Jeſus diſcípulis ad mare Tiberíadis. Manifeſtávit autem ſic: Erant ſimul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. hab. in Baſilica ſancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paſchæ.

LÉctio ſancti Evangélii, quæ modò in áuribus veſtris lecta eſt, fratres mei, quæſtióne ánimum pulſat, ſed pulſatióne

n diſcretiónis índi-
uæri étenim poteſt
rus qui piſcátor an-
erſiónem fuit, poſt
ſiónem ad piſcatió-
diit ; & cùm Véri-
at, Nemo mittens
ſuam ad arátrum,
ciens retrò, aptus
io Dei ; cur repétiit
relíquit ? Sed ſi vir-
retiónis inſpícitur,
idétur quia nimírùm
m quod ante con-
em ſine peccáto éx-
hoc étiam poſt con-
em repétere culpa
it.
tetit Jeſus in líttore ;
amen cognovérunt
li quia Jeſus eſt. *Di-
: Míttite in déxte-
vígii rete. Miſérunt,
non valébant illud
præ multitúdine
n, allelúia, allel. ℣.
quæcumque vóluit,
us fecit in cœlo, in
in mari, & in óm-
byſſis. * Dicit. Gló-
Dicit. *Joan.* 21. *Pſ.*

Ad Benedíctus.

8. *G.* Dicit diſcípu-
Jeſus : Veníte, pran-
Et nemo audébat diſ-
ntium interrogáre
Tu quis es ; ſcientes
óminus eſt, allelúia.
21.

Oratio.

us, qui nos reſurrec-
ónis Domínicæ án-
lemnitáte *lætíficas* ;
concéde propítius, ut per
temporália feſta quæ ági-
mus, perveníre ad gáudia
ætérna mereámur ; Per
eumdem Dóminum..

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam
fecit Dóminus ; exultémus
& lætémur in ea. ℣. An-
núntient ópera ejus, qui
deſcendunt in mare ; ipſi
vidérunt mirabília ejus * in
profundo. *Pſ.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣.
Apóſtolis quos elégit Je-
ſus, præbuit ſeipſum vi-
vum in multis argumentis,
per dies quadraginta * ap-
párens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Víctimæ Paſcháli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Accipit Jeſus
panem, & dat diſcípulis
ſuis, & piſcem ſimíliter.
Hoc jam tértiò manifeſtá-
tus eſt Jeſus, poſtquàm re-
ſurréxit à mórtuis, allelúia.
Joan. 21. *Act.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam multíplicas ſóbole renaſcéntium : fac eam propítius gaudére de ſuórum profectibus filiórum ; Per Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

DEus, qui per Paſchále myſtérium docuiſti nos vetuſtátem vitæ relínquere, & in novitáte ſpíritûs ambuláre : præſta, ut ſacramentis tuis innovári, dona grá-

tiæ tuæ ſervémus ; Per Chriſtum.

In Choro, Oratio.

TUâ nos, quæſumus, Dómine, pietáte cuſtódi ; ut qui Unigéniti tui paſſióne ſunt redempti, ejuſdem reſurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes ; Per eumdem Dóminum.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 2.

NEcdùm obdormíerant qui latébant, & ecce múlier aſcendit ad eos, & ait : Novi quòd Dóminus tradíderit vobis terram : étenim irruit in nos terror veſter, & elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quòd ſiccáverit Dóminus aquas Maris rubri ad veſtrum intróitum, quandò egreſſi eſtis ex Ægypto : & quæ fecéritis duóbus Amorrhæórum régibus, qui erant trans Jordánem : Sehon & Og, quos interfeciſtis. Et hæc audientes pertimúimus, & elánguit cor noſtrum, nec remanſit in nobis ſpíritus ad introítum veſtrum : Dóminus enim Deus veſter, ipſe eſt Deus in cœlo ſurſùm, & in terra deorsùm. Nunc ergò juráte mihi per Dóminum, ut quómodò ego miſericórdiam feci vobiſcum, ita & vos faciátis cum domo patris mei ; detiſque mihi verum ſignum, ut ſalvétis patrem meum & matrem, fratres ac ſorores meas, & ómnia quæ illórum ſunt, & eruátis ánimas noſtras à morte. Qui reſpondérunt ei : Anima noſtra ſit pro vobis in mortem, ſi tamen non prodíderis nos, cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus in te miſericórdiam & veritátem. Demíſit ergò eos per funem de feneſtra : domus enim ejus hærébat muro.

℟. Ego ſum. 338.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 231. in diebus Paſchal. I. n. 3.

Lectio ij.

AUdiámus Apóſtolum dicentem ; Si reſurrexiſtis cum Chriſto. Quómodò reſúrgimus, qui nondùm mórtui ſumus ? Quid eſt ergò quod vóluit dícere Apóſtolus, Si reſurrexiſtis cum Chriſto ? Numquid ille reſurrexiſſet, niſi priùs mórtuus fuiſſet ? Vivéntibus loquebátur, nondùm morientibus, & jam reſurgéntibus ? Quid ſibi vult ? Vidéte quid dicat : Si reſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſùm ſunt quærite, ubi Chriſtus eſt in déxtera Dei

s : quia ſursùm ſunt
:, non quæ ſuper ter.
Mórtui enim eſtis. Ipſe
Apóſtolus, non ego :
[illegible] verum dicit; &
lico & ego. Quarè il-
ico & ego ? Crédidi,
er quod locútus ſum.
nè vívimus, mórtui
, & reſurréximus.
autem nondùm mór-
eſt, nec reſurréxit,
adhuc vivit ; & ſi malè
, non vivit. Moriá-
ie moriátur. Quid eſt,
itur, ne moriátur ?
tur, ne damnétur. Ei
[illegible] mórtuus eſt,
at moriátur ; ei qui
malè vivit, dico ut
tur. Si enim malè vi-
, & jam non malè
mórtuus eſt ; & benè
, reſurréxit. Sed quid
nè vívere ? Quæ ſur-
unt ſápere, non quæ
terram.
Paſcha noſtrum. 358.
ſancti Evangélii ſe-
ndùm Joannem.
tio iij. Cap. 20.
illo témpore ; María
bat ad monumentum
, plorans. Et réliqua.
ília ſancti Gregórii
Papæ.
ang. 25. habit. in Ba-
ſ. S. Joan. Later. n.
r 5. Feriâ quintâ Paſ-

Ulier, quid ploras ? quem quæris ? Inter-
ur dolóris cauſa, ut
tur deſidérium, quá-
tenùs cùm nomináret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æſtuáret. Illa exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei : Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum. Quid eſt quòd viſo eo quem hortulánum crédidit, cui necdùm díxerat quem quærébat, ait : Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum ? Quaſi enim jam dixiſſet ex cujus deſidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere ſolet in ánimo, ut quem ipſe ſemper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit ; & tamen dicit, Si tu ſuſtuliſti eum ; quia álteri non putat incógnitum, quem ſic ipſa contínuo plangit deſidério.

℞. María ſtabat ad monumentum foris, plorans. Dicit ei Jeſus : Múlier, quid ploras ? quem quæris ? Illa exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei : Dómine, * Si tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuiſti eum ; & ego eum tollam, allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea : * Si. Glória. * Si. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Surgens Jeſus manè, primâ ſábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui Paſchále ſacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contuliſti : da méntibus noſtris, ut quod profeſſióne celebrámus, imitémur effectu ; Per.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini * exaltávit me. *Pſ.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Maríæ Jeſus : Vade ad fratres meos, & dic eis : Aſcendo ad Patrem meum & Patrem veſtrum, Deum meum * & Deum veſtrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Víctimæ Paſcháli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Venit María Magdaléne, annúntians diſcípulis : Quia vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Ecclésia tua, & ſuórum firmitáte membrórum, & novâ ſemper fœcunditáte lætétur ; Per Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam : & præſta, ut qui ad imáginem Fílii tui divíno ſunt baptiſmo regeneráti, à regni tui poténtia nunquàm divellantur ; Per eumdem Chriſtum.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paſchále ſacramentū liberióres ánimos præſtitiſti : doce nos & odiſſe quibus iráſceris, & amáre quæ præcipis ; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 3.

DIxit Jóſue ad fílios Iſraël : Accédite hùc, & audíte verbū Dómini Dei veſtri. Et rursùm ; In hoc, inquit, ſciétis quòd Dóminus Deus vivens in médio veſtrî eſt, & diſperdet in conſpectu veſtro Chananæum & Hethæum, Hevæum & Pherezæum, Gergeſæum quoque & Jebuſæum, & Amorrhæum. Ecce arca fœderis Dómini omnis terræ antecédet vos per Jordánem. Paráte duódecim viros de tríbubus Iſraël, ſíngulos per ſíngulas tribus. Et cùm poſúerint veſtígia pedum ſuórum ſacerdótes qui portant arcam Dómini Dei univerſæ terræ, in aquis Jordánis, aquæ quæ inferióres ſunt, decurrent atque deficient : quæ autem

rvéniunt, in una mo-
ſiſtent. Igitur egreſ-
pópulus de taberná-
uis, ut transíret Jor-
i: & ſacerdótes, qui
ıant arcam fœderis,
ıant ante eum. In-
que eis Jordánem,
ibus eórum in parte
tinctis (Jordánis au-
ipas álvei ſui tém-
-meſſis impléverat)
ınt aquæ deſcenden-
loco uno, & ad inſ-
ontis intumeſcentes
ebant procul ab urbe,
rocátur Adom uſquè
uın Sarthan: quæ
inferióres erant, in
ſolitúdinis (quod
vocátur mórtuum)
ıdérunt, úſquequò
ıò defícerent. Pópu-
tem incedébat contrà
o: & ſacerdótes, qui
ıant arcam fœderis
ni, ſtabant ſuper ſic-
umum in médio Jor-
accincti, omniſque
us per arentem ál-
transíbat.
Ego ſum. 338.
10 ſancti Gregórii
Papæ.
, 21. *in Evang. n.* 7.
Lectio ij.
ce ad memóriam re-
it quòd crucifíxo Dei
Judæi inſultantes di-
t: Si Rex Iſraël eſt,
ıdat de cruce, & cré-
ei. Qui ſi de cruce
deſcénderet, nimí-
nſultántibus cedens, virtútem patiéntiæ non de-
monſtráret. Sed expectávit
páululùm, tolerávit oppró-
bria, irriſiónes ſuſtínuit,
ſervávit patiéntiam, díſtu-
lit admiratiónem; & qui
de cruce deſcéndere nóluit,
de ſepulcro ſurréxit. Plùs
ígitur fuit de ſepulcro ſúr-
gere, quàm de cruce deſ-
céndere. Plùs fuit mortem
reſurgendo deſtrúere, quàm
vitam deſcendendo ſerváre.
Sed cùm Judæi hunc ad in-
ſultatiónes ſuas de cruce
deſcéndere mínimè cérne-
rent, cùm morientem vi-
dérent, eum ſe viciſſe cre-
didérunt, nomen illíus ſe
quaſi extinxiſſe gavíſi ſunt.
Sed ecce de morte nomen
ejus per mundum crevit,
ex quo hoc infidélis turba
extinxiſſe ſe crédidit: &
quem gaudébat occíſum,
dolet mórtuum; quia hunc
ad ſuam glóriam cognoſcit
perveniſſe per pœnam.

℟. Paſcha noſtrum. 338.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 28.

IN illo témpore; Unde-
cim diſcípuli abiérunt
in Galilæam in montem ubi
conſtitúerat illis Jeſus. Et
réliqua.

Homília ſancti Hierónymi
Preſbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POſt reſurrectiónem Je-
ſus in monte Galilææ
conſpícitur, ibíque adorá-
tur; licèt quidam dubi-

tent, & dubitátio eórum noſtrã áugeat fidem. Tunc manifeſtiùs oſténditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonſtrat clavis. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Illi poteſtas data eſt, qui paulò antè crucifíxus, qui ſepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póſteà reſurréxit. In cœlo autem & in terra poteſtas data eſt; ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jeſum diſcípuli adoravérunt. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: * Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra, allelúia, allelúia. ℣. Ego conſtitútus ſum rex à Dómino ſuper Sion montem ſanctum ejus: * Data eſt. Glória Patri. * Data eſt. *Matth.* 28. *Pſ.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diverſitátem géntium in confeſſióne tui nóminis adunâſti: da ut renátis fonte baptíſmatis una ſit fides méntium, & píetas actiónum; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília * ejus. *Pſ.* 95.

Allelúia, allelúia. ℣. Euntes in mundum univerſum, prædicáte Evangélium omni * creatúræ. Allelúia. *Marc.* 16.

Víctimæ Paſcháli. 341.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui credíderit & baptizátus fúerit, ſalvus erit, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui credentes in te fonte baptíſmatis innovâſti: hanc renátis in Chriſto concéde cuſtódiam, ut nullo erróris incurſu grátiam regeneratiónis amittant; Per eumdem Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

DEpelle, Dómine, conſcriptum peccáti lege chirógraphum, quod in nobis Paſcháli myſtério per reſurrectiónem Fílii tui delevîſti; Qui tecum vivit & regnat Deus.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nos in Chriſto convivificâſti & conreſuſcitâſti: érige nos ad conſedentem in déxtera tua noſtræ ſalútis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit, pro no-

bis judicatúrus advéniat idem Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter; Qui tecum vivit.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 7.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 4.

QUibus tranſgreſſis, dixit Dóminus ad Jóſue: Élige duódecim viros ſíngulos per ſíngulas tribus: præcipe eis ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi steterunt pedes ſacerdótum, duódecim duríſſimos lápides, quos ponétis in loco caſtrórum, ubi fixéritis hâc nocte tentória. Vocavitque Jóſue duódecim viros, quos elégerat de filiis Iſraël, ſíngulos de ſíngulis tríbubus, & ait ad eos: Ite ante arcam Dómini Dei veſtri ad Jordánis médium, & portáte inde ſínguli ſíngulos lápides in humeris veſtris, juxtà numerum filiórum Iſraël, ut ſit ſignum inter vos: & quandò interrogáverint vos filii veſtri cras, dicentes: Quid ſibi volunt iſti lápides? Reſpondébitis eis: Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum: idcircò póſiti ſunt lápides iſti in *monumentum filiórum* Iſraël uſquè in æternum. Fecérunt ergò filii Iſraël ſicut præcépit eis Jóſue, portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperárat, juxtà númerum filiórum Iſraël, uſquè ad locum, in quo caſtrametáti ſunt, ibíque poſuérunt eos.

℟. Ego ſum. 338.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 228 in die Paſch. V.

Lectio ij. *n.* 1. & 2.

DIes iſtos, quibus poſt paſſiónem Dómini noſtri Deo cantámus Allelúia, feſtos habémus in lætítia uſquè ad Pentecoſten, quandò miſſus eſt de cælo promiſſus Spíritus ſanctus. Ex his diébus ſeptem vel octo qui nunc aguntur, ſacramentis infántium deputantur. Qui paulò antè vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebantur, quóniam materna víſcera, ut naſcerentur, petendo pulſsábant. Infantes dicuntur, quia modò nati ſunt Chriſto, qui priùs nati fúerant ſéculo. In illis eſt vita nováta, quæ in vobis debet eſſe firmáta; & qui jam fidéles eſtis, non eis exempla quibus péreant, ſed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipſos álloquor, ut grana ſint in área. Vos fratres, vos filii, vos novella gérmina matris Ec-

cléſiæ, óbſecro vos per quod accepiſtis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui diléxit vos, qui pérditos quæſívit vos, qui inventos illuminávit vos, ut non ſectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Eccléſiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Paſcha noſtrum. 338.

Léctio ſancti Evangélii ſecùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Unâ ſábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. hab. in Baſilica S. Joan. Later. Sabb. poſt Paſcha, n. 1.

LÉctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres, audiſtis, valdè in ſuperfície hiſtórica eſt aperta; ſed ejus nobis ſunt myſtéria ſub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ eſſent, venit ad monumentum. Juxtà hiſtóriam notátur hora: juxtà intellectum verò myſticum requirentis ſignátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem car-

ne víderat mórtuu
rébat in monume
quia hunc mínimè
furátum crédidit.
ergò erant ténebr
venit ad monumen
currit cítiùs, diſc
nuntiávit. Sed illi
teris cucurrérunt,
céteris amavérunt
cèt Petrus & Joan

℟. Unâ ſábbati
Magdaléne * Veni
cùm adhuc ténebr
ad monumentum,
allelúia. ℣. Forti
mors diléctio. * Ve
ria. * Venit. *J*
Cant. 8.

Ad Benedict

Ant. 4. *D.* Nond
bant Scriptúram, q
tébat Jeſum à mó
ſúrgere, allelúia. *J*

Oratio.

COncéde, quæ
omnípotens D
qui feſta Paſchál
rando égimus, p
contíngere ad gáud
na mereámur; Pe

DOMINI
IN ALBIS DEPO
IN I. VESP

Pſalmi de Sabba
Pſalterio.

Ant. COnfortábo
1. g. Juda, &
Joſeph; ego enim
nus Deus eórum:
gregábo illos, qu
mi eos, allelúia
10.

Ant. 6. Ad pópu

ſtũ meum : & áſ-
ios in ulnis, &
r húmeros portá-
lelúia. *Iſ.* 49.
a. Addúcet illos
ël cum jucundi-
lúmine majeſtátis
ı miſericórdia &
quæ eſt ex ipſo,
Baruch 5.
E. Miſerátor eó-
t eos, & ad fon-
um potábit eos,
Iſ. 49.
, d. Ambulábunt
ı albis, quia digni
elúia. *Apoc.* 3.
U L U M. *Iſaïæ* 60.
óccidet ultrà ſol
, Jerúſalem, & lu-
n minuétur; quia
Dóminus in lucem
ıam, & comple-
es luctûs tui. Pó-
tem tuus omnes
perpétuum hære-
terram.
ɔerávit nos Deus
ı grátiam quæ ma-
eſt nunc per illu-
em Salvatóris noſ-
Chriſti; * Qui deſ-
idèm mortem, il-
t autem vitam &
ıónem, allelúia,
℣. Cantáte Deo,
ícite nómini ejus:
e ei qui aſcendit
cáſum; * Qui.
atri. * Qui. 2.
Pſ. 67.
MNUS.
novis Chriſtus ce-
brétur hymnis:

Victor inſignes ágitat triũ-
phos,
Qui ſuo mortem jaculum-
que mortis
Fúnere frangit.
Vincit obſtantem lápi-
dem ſepulcri;
Vincit armátas vígilûm co-
hortes;
Vincla perrumpit, quibus
obligátus
Ingemit orbis.
Quem timor clauſum lá-
tebris coercet,
Se gregi rursùs fácilem vi-
déri
Præbet & certum ſua fert
amóris
Vúlnera pignus.
De Dei regno documenta
pandit;
Hujus & regni ſtat imágo
viva,
Quâ mori mundo docet,
& ſupernas
Quærere ſedes.
Ergò, jam nunquàm mo-
ritúre, vivis,
Chriſte; quos fuſo rédimis
cruóre,
Fac in æternum tua vita
nobis
Vívere præſtet.
Summa laus Patri; Ge-
nitóque ſumma,
Morte qui victâ ſibi dat
renaſci,
Quem patri conſors Amor,
& perennis
Glória jungit. Amen.
℣. Redémit nos Deus ab
inimícis noſtris: ℟. Quó-
niam in æternum miſeri-
córdia ejus. *Pſ.* 135.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Numquid non tu, Dómine, percuſſiſti ſuperbum, vulneraſti dracónem? Et nunc qui redempti ſunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítia ſempiterna ſuper cápita eórum, allelúia. *Iſ.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Completorium, *ut infrà in Feriis Temp. Paſch.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *infrà,* 364.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, 2.

Ant. 2. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurréxit tértiâ die ſecundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 5. a. Tráditus eſt Chriſtus propter delicta noſtra, & reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram, allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per reſurrectiónem Jeſus deglútiit mortem, ut vitæ ætérnæ hæredes efficerémur, allelúia. 1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 5.

MAnſérunt fílii Iſraël in Gálgalis, & fecérunt Phaſe, quartadécimâ die menſis ad véſperum in campéſtribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejuſdem anni. Defecitque manna poſtquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec uſi ſunt ultrà cibo illo fílii Iſraël, ſed comedérunt de frúgibus præſentis anni terræ Chánaan. Cùm autem eſſet Jóſue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum ſtantem contrà ſe, evaginátum tenentem gládium, perrexitque ad eum, & ait: Noſter es, an adverſariórum? Qui reſpondit: Nequáquàm: ſed ſum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jóſue pronus in terram. Et adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad ſervum ſuum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis: locus enim, in quo ſtas, ſanctus eſt. Fecitque Jóſue ut ſibi fúerat imperátum.

* ℟. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? Stímulus mortis peccátum eſt; * Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, allelúia, allelúia. ℣. Oblivióni tráditæ ſunt anguſtiæ prióres, & abſcónditæ ab óculis. * Deo.

1. Cor. 15. Iſ. 65.

ſancti Auguſtíni
Epiſcopi.
... al. 11. habit. die
in Oct. Paſchæ.
Lectio ij.
oras faciámus, ac-
i multa, regenerá-
iptiſmo, qui hó-
endi ſunt pópulo,
ſed gravis ſermo
is eſt. Vos qui bap-
is, & hódiè com-
cramentum Octa-
eſtrárum, bréviter
& intellígite tranſ-
iiſſe figúram cir-
nis carnis ad cir-
nem cordis. Infan-
llámini, quóniam
iti eſtis, & novam
greſſi eſtis, & ad
ternam renáti eſ-
ioc quod in vobis
eſt, malè vivendo
icétis. Reddendi eſ-
llis, miſcendi eſ-
i fidélium: cavéte
nini malos fidéles,
ſos fidéles; quaſi
do fidéles, ſed malè
infidéles. Vidéte
ſíficor vobis coram
Angelis ejus; caſ-
ſerváte, ſive con-
, ſive omnímodæ
itiæ. Quicumque
itiam voviſtis, réd-
od voviſtis; quia
geréitur, ſi non vo-
Quod pótuit licére,
it; non quia núp-
nantur, ſed qui re-
icit, damnátur. Ca-
fráudibus in negó-
tiis veſtris. Cavéte à men-
dáciis & perjúriis. Cavéte
à verboſitáte & luxúria.
Quæcumque non vultis fie-
ri vobis, nolíte fácere áliis,
& homínibus, & Deo.
Quid vos ónerem? hæc
ágite, & Deus pacis erit
vobiſcum.

℟. Sive vívimus, ſive
mórimur, Dómini ſumus:
* In hoc enim Chriſtus
mórtuus eſt, & reſurréxit,
ut & mortuórum & vivó-
rum dominétur, allelúia,
allelúia. ℣. Fórtium dívi-
det ſpólia, pro eo quòd
trádidit in mortem áni-
mam ſuam. * In. *Rom.* 14.
Iſ. 53.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Cùm
ſerò eſſet die illo, unâ
ſabbatórum, & fores eſ-
ſent clauſæ, ubi erant diſ-
cípuli congregáti propter
metum Judæórum venit Je-
ſus, & ſtetit in médio, &
dixit eis: Pax vobis. Et
réliqua.

Homilía ſancti Gregórii
Papæ.

*In Evang. 26. hab. in Ba-
ſilica ſancti Joan. Later.
in Oct. Paſchæ, n. 1.*

DIxit eis, Pax vobis;
ſicut miſit me Pater,
& ego mitto vos; id eſt,
Sicut miſit me Pater, Deus
Deum; & ego mitto vos,
homo hómines. Pater Fi-
lium miſit, qui hunc pro

redemptióne géneris humáni incarnári conſtítuit. Quem vidélicèt in mundum veníre ad paſſiónem vóluit: ſed tamen amávit Fílium, quem ad paſſiónem miſit. Electos verò Apóſtolos Dóminus non ad mundi gáudia, ſed, ſicut ipſe miſſus eſt, ad paſſiónes in mundum mittit. Quia ergò & Fílius amátur à Patre, & tamen ad paſſiónem míttitur: ita & diſcípuli à Dómino amantur, qui tamen ad paſſiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos; id eſt, Eâ vos caritáte díligo, cùm inter ſcándala perſecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas paſſiónes fecit.

℟. Pax vobis; ſicut miſit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum ſanctum: quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta ſunt, allelúia, allelúia. ℣. Vos ſacerdótes Dómini vocabímini: Miniſtri Dei noſtri, dicétur vobis; * Accípite. Glória. * Accípite. *Joan.* 20. *Iſ.* 61.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me; ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

A D L A U

Pſalmi de Do

Ant. C Onreſuſc
7. d. Deus in
ut oſténderet ál
divítias grátiæ ſi
nitáte ſuper nos,
Epheſ. 2.

Ant. 1. a. Ipſe
córporis Eccléſiæ
princípium, pri
ex mórtuis, ut i
nibus ipſe prim
nens, allelúia. (

Ant. 8. *G.* Si
táti facti ſumus ſi
mortis ejus, ſir
ſurrectiónis érin
lúia. *Rom.* 6.

Canticum. Ecc
infrà in Feriis, 3

Ant. 5. a. Salu
tro, qui ſedet ſi
num, & Agno
Apoc. 7.

Ant. 2. Corp
mórtuum eſt pro
cátum; ſpíritus
propter juſtificati
lelúia. *Rom.* 8.

CAPITULUM.

G Rátia vobis
Jeſu Chriſto
teſtis fidélis, pri
mortuórum, &
regum terræ:
nos, & lavit nos
tis noſtris in ſán

Hymnus, Au
ut infrà, 366.

℣. Tu es De
cis mirabília:
miſti in bráchio
lum tuum. Pſ.

Ad Benedictus.

it. 8. c. Poſt dies octo, m venit Jeſus, jánuis is, & ſtetit in médio, xit: Pax vobis, alle- *Joan.* 20.

Oratio.

læſta, quæſumus, om- ıſpotens Deus, ut qui ália feſta perégimus, te largiente, móri- k vitâ teneámus; Per inum.

) *HORAS, dicuntur ii cum Doxologia pro- ut infrà.* 367.

lmi de Dominica ut alterio.

tiphonæ, Capitula, brevia & ℣℣. ut in- Feriis Temporis Paſ- r.

rimam, dicitur Sym- Quicumque.

die reſumitur lectio rologii, & non dici- ℟. Pretioſa, &c. *ſed t fit lectio Canonis.*

II. VESPERAS.

almi de Dominica.

CHriſtus reſurréxit à mórtuis, alle- oportet autem illum re, donec ponat Deus s inimícos ſub pédi- ius, allelúia. 1. *Cor.*

r. 2. Dedit ſemetip- ro nobis, ut nos re- et ab omni iniqui- & mundáret ſibi pó- acceptábilem, alle- *Tit.* 2.

t. 3. *a. Vos genus* electum, regále ſacerdótium, gens ſancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo ſecundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſúſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam, allelúia. *Epheſ.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus; ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt & reſurréxit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem.

Hymnus, Forti. *infrà*, 371.

℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii; ℟. Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Multa fecit Jeſus quæ non ſunt ſcripta: hæc autem ſcripta ſunt, ut credátis quia Jeſus eſt Chriſtus Fílius Dei; & ut credentes vitam habeátis in *nómine* ejus, allel. Joan. 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Pſalmi de Dominica; cetera ut infrà in Feriis Temporis Paſchalis.* 372.

FERIIS TEMPORIS PASCHALIS, *uſquè ad Aſcenſionem Domini.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus eſt, ſurréxit, * Allelúia. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeſte, Cœlitûm chori,
Lætum ſonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Chriſtus ſepulcrum déſerit.

Fruſtrà ſepulcro mílites
Appónit inſánus furor:
Fruſtrà ſpecûs gens pérfida
Firmat ſigillis óſtium.

Inánis abſiſtat metus:
Nemo cadáver áuferet:
Sed vi reviviſcet ſuâ
Qui ſponte mortem pértulit.

Clausâ, ſigillis íntegris,
Exíre ſpeluncâ poteſt,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæſus pudor.

Ridébat hunc turpi trabe
Veſána pendentem cohors:
Deſcendat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.

At tu, paternis óbſequens
Ad uſquè mortem légibus,
Orbem ſacerdos víctima
Toto piábas ſánguine.

Non ille deſcendit cruce;
Plùs fecit; ecce mórtuus
Se reddit ipſe lúmini:
Deo ſatum jam crédite.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Tres Pſalmi, ut diſtribuuntur infrà in qualibet Feria, ſub ſola Ant. ſequenti.

Ant. 4. a. Verbum miſit Deus annúntians pacem per Jeſum: hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die, allelúia. *Act.* 10.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Abſolutio & Benedictiones, ut poſt Pſalterium pro tempore Paſchali. 148.

Lectiones ut notantur infrà in qualibet feria. ℟℟℟. *alternatìm quæ ſequuntur.*

FERIIS II. IV. & VI.

℟. j. Príncipes Jeruſalem, cùm conſummaſſent ómnia quæ de Jeſu ſcripta erant, deponentes eum de ligno, poſuérunt eum in monumento: Deus verò ſuſcitávit eum à mórtuis, allelúia, allelúia. ℣. De angúſtia & de judício ſublátus eſt; abſciſſus eſt de terra vivéntium. * Deus. *Act.* 13. *Iſ.* 53.

℟. ij. Viſus eſt Jeſus per

dies multos his * Qui aſcénderant cum eo de Galilæa in Jerúſalem, qui uſque nunc ſunt teſtes ejus ad plebem, allelúia, allelúia. ℣. In viis oſtendit ſe illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis. * Qui. *Act.* 13. *Sap.* 6.

℟. *iij.* Quem vos crucifixiſtis, hic eſt lapis reprobátus à vobis ædificántibus, qui factus eſt in caput ánguli; * Et † Non eſt in álio áliquo ſalus, allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem, lápidem probátum, anguláрem, pretióſum, in fundamento fundátum. * Et. Glória. † Non. *Act.* 4. *Iſ.* 28.

FERIIS III. & V.

℟. *j.* Certíſſimè ſciat omnis domus Iſraël, * Quia & Dóminum & Chriſtum fecit Deus hunc Jeſum quem vos crucifixiſtis, allelúia, allelúia. ℣. Ecce ſervus meus exaltábitur & elevábitur, & ſublímis erit valdè. * Quia. *Act.* 2. *Iſ.* 52.

℟. *ij.* Quem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno, * Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ ad dandam pœniténtiam Iſraëli, & remiſſiónem peccatórum, allelúia, allelúia. ℣. In ſciéntia ſua juſtificábit ipſe juſtus ſervus meus multos. * Hunc. *Act.* 5. *Iſ.* 53.

℟. *iij.* Jeſus Chriſtus diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo: * Ipſi glória & impérium † In ſǽcula ſeculórum: Amen, allelúia, allelúia. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem, ſi ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion. * Ipſi. Glória. † In. *Apoc.* 1. *Iſ.* 4.

Dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me; ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES,

Pſalmi de Feria, cum Cantico ſequenti ſub ſola Ant. 5. a. Salus.

CANTICUM. *Apoc.* 5.

Canticum victoriæ Agni pro nobis occiſi.

ECce vicit leo de tribu Juda, * radix David.

Dignus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre ſignácula ejus:

Quóniam occíſus es, * & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo,

Ex omni tribu & lingua * & pópulo & natióne;

Et feciſti nos Deo noſtro regnum & ſacerdótes, * & regnábimus ſuper terram.

Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, * accípere virtútem,

Et divinitátem, & ſapiéntiam, * & fortitúdinem,

Et honórem, & glóriam, * & benedictiónem.

Sedenti in throno & Agno, * benedíctio,

Et honor, & glória, & poteſtas * in ſécula ſeculórum.

Glória Patri.

[*Dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Ant. Salus Deo noſtro qui ſedet ſuper thronum & Agno, allelúia. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 13.

DEus pacis qui edúxit de mórtuis paſtórem magnum óvium in ſánguine teſtamenti æterni, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram ſe.

HYMNUS.

AUróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérſonet.

Fuſo Redemptor ſánguine
Piávit orbis crímina;
Sciſſóque ſanctuárium
Patére dat velámine.

Granum ſolo recónditum
Iners manére non poteſt;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat ſeges!

Non deſtruuntur fúnere,
Sed ſeminantur córpora:
Fecit reſurgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.

Affíxa cum Chriſto cruci,
Chriſto caro commórtua,
Et ipſa ſurget ſpl
Chriſti decóra dó

Da, Chriſte, n
mori;
Tecum ſimul da
Terréna da conté
Amáre da cœléſti

Sit laus Patri; l
Qui nos, triumph
Ad aſtra ſecum d
Compar tibi laus,
Amen.

℣. Déxtera D
cit virtútem: ℟.
Dómini exaltávi
117.

Ad Benedic
Antiphona ſecu
riam, *ut ſequitu*

Feriâ II. Ant.
liávit ſe Chriſtu
obédiens uſquè ad
propter quod & I
távit illum, allel.

Feriâ III. Ant.
péndia peccáti,
grátia autem D
æterna, in Chr
Dómino noſtro,
Rom. 6.

Feriâ IV. Ant.
commórtui ſumus
& convivémus:
bimus, & conregr
allelúia. 2. *Tim.*

Feriâ V. Ant.
tórem expectámu
num noſtrum Jeſ
tum, qui reform
pus humilitátis no
figurátum córpor
tis ſuæ, allelúia.

Feriâ VI. Ant.
deſtinávit nos D

iórum per Jeſum
, allel. *Eph. 1.*
à Feria ſecunda
lomadam I. poſt
què ad Aſcenſio-
ini, exceptis Feſ-
ılibus & quibuſ-
ſolemnibus, eo-
ctavis, fit Com-
Cruce & de Re-
Chriſti, per Ant.
ut ſequitur.
ucifíxus eſt ex in-
ſed vivit ex vir-
allel. 2. *Cor.* 13.
te in géntibus,
Dóminus regná-
5.
)rémus.
qui pro nobis Fí-
tuum Crucis pa-
ıbíre voluiſti, ut
nobis expélleres
ı: concéde nobis
is, ut reſurrectió-
n conſequámur;
:m Dóminum.
›RIMAM.
'MNUS.
is orto ſídere,
precémur ſúp-
,
: ipſe dírigat,
ita, ſémitas.
ua, nil peccet
s;
inane cógitet:
plex véritas,
gnet cáritas.
dùm fluet dies,
, cuſtos pérvi-

s hoſtis óbſidet,
e ſénſuum. ...

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superbæ ne nimis caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíſque párcitas.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam, & ad alias Horas, hæc Strophe,* Da, Chriſte. *& Doxologia* Sit laus Patri. *dicuntur uſquè ad Aſcenſionem, etiam in Officio Sanctorum, & Beatæ Mariæ Virginis in Sabbato.*

Pſalmi de Feria; & ſic ad alias Horas.]

Ant. 7. d. Conreſuſcitávit nos Deus in Chriſto, ut oſténderet abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos, allelúia. *Epheſ.* 2.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

Erátis aliquandò ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probántes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *br.* Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. Chriſte. ℣. Qui ſurrexiſti * à mórtuis, [*Hic* ℣. *dicitur tantùm in Officio de Tempore.*] * Miſerére. Glória Patri. Chriſte. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, ℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò ſit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatìm Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, ſi legendum ſit: & poſt ejus lectionem, dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, ſtatìm poſt præcedentem Orationem de Sanctis, ſit Suffragium pro defunctis ſic:

Dicitur Pſ. De profundis. 86. *& in fine*, Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio*, Abſolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

[*Non legitur Necrologium in Solemnibus & ſuprà, neque ſit Suffragium pro defunctis iis diebus, niſi poſt Completorium.... Ubi verò numquàm legitur Necrologium, non ſit Suffragium pro defunctis in Dominicis & diebus à populo feriatis, necnon in Solemnibus & ſuprà, niſi poſt* Completorium.]

In Feriis & Feſtis à po-

on ſeriatis dicuntur
tes
'R E C E S
opus manuum.
)eus, in adjutórium
intende; ℟. Dómi-
ad adjuvandum me
. Pſ. 69.
Sit ſplendor Dómini
ſtri ſuper nos; ℟. Et
mánuum noſtrárum
Pſ. 89.
ómine, exaudi oratió-
neam; ℟. Et clamor
ad te véniat. Pſ. 101.
Orémus.
rígere & ſanctificá-
e, régere & guber-
dignáre, Dómine
, Rex cœli & terræ,
corda & córpora noſ-
ſenſus, ſermónes &
noſtros, in lege tua,
opéribus mandató-
uórum: ut hic, &
rnum, te auxiliante,
& líberi eſſe mereá-
, Salvátor mundi;
ivis & regnas in ſé-
eculórum. ℟. Amen.]
c denique ſit lectio
is, ſic:
tor, Jube, domne,
lícere. [Lectrix dicit,
a. Solus vel ſola reci-
licit abſolutè] Bened.
Dóminus leges ſuas in
em noſtram, & in
noſtro ſuperſcríbat
Hebr. 8. ℟. Amen.
m legitur Canon, qui
ngulis diebus habetur
ico; in cujus fine di-
: Tu autem, Dó-
mine, miſerére noſtri.
℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit ſignando ſe ſigno crucis: Adjutórium noſtrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. Pſ. 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. Lector verſus ad eum, Deus. Hebd. Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe, per Jeſum Chriſtum: cui eſt glória in ſécula ſeculórum. Hebr. 13. Lector, Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. Deindè, Pater noſter.

AD TERTIAM.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátá nece,

Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipſe eſt caput córporis Eccléſiæ, qui eſt princípium, primogénitus ex mórtuis; ut ſit in ómnibus ipſe primátum tenens, allelúia. *Coloſſ.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

CHriſtus reſurréxit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidèm per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur.

℟. *br.* Vivit Dóminus, * & benedíctus Deus meus, * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus ſalútis meæ, * Allelúia. Glória Patri. Vivit. *Pſ.* 17.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundū novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

CAPITULUM. *Rom.* 6.

SI mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℟. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus, * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui póſuit ánimam meam * ad vitam, * Allelúia. Glória. Audítam. *Pſ.* 65.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia,

crucem; tuo
ampléxu mori.
iſte, nos tecum
,
ul da ſúrgere:
contémnere;
cœleſtia.
atri; laus Fílio,
iumphátâ nece,
cum dux vocat:
bi laus, Spíritus.
.
Corpus quidèm
eſt propter pec-
íritus verò vivit
tificatiónem, al-
n. 8.
UM. 1. *Petr.* 3.
s ſemèl pro pec-
noſtris mórtuus
pro injuſtis, ut
t Deo, mortifi-
lèm carne, vivi-
tem ſpíritu.
Convertiſti planc-
n * in gáudium
lleluia, allelúia.
i. ℣. Conſcidiſti
ieum, * & cir-
i me lætítiâ, *Al-
ória Patri. Con-
ſ. 29.
Deo ſperávit cor
djútus ſum; ℟. Et
aro mea. *Pſ.* 27.
ESPERAS.
de Feria ſub ſola
Deus & Dómi-
távit; & nos ſuſ-
r virtútem ſuam,
1. *Cor.* 6.
LUM. 1. *Cor.* 15.
ortále hoc indúe-
mmortalitátem,

tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus?

HYMNUS.

Forti tegente bráchio,
Evásimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.

Nunc ergò lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agníque menſam cándidis
Cingámus ornáti ſtolis.

Hujus ſacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Veſcámur atque ſánguine:
Veſcendo, vívimus Deo.

Jam Paſcha nōſtrum Chriſtus eſt,
Hic agnus, hæc eſt víctima,
Cruóre cujus íllitos
Tranſmittit ultor Angelus.

O digna cœlo víctima,
Mors ipſa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam reláxant póſtibus.

Chriſtus ſepulcri fáucibus
Emerſus ad lucem redit;
Hoſtem retrúdit tártaro,
Cœlíque pandit íntima.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dicant qui redempti

ſunt à Dómino. ℟. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

Ad Magníficat, *Antiphona ſecundùm feriam, ut ſequitur.*

Feriâ II. Ant. 7. d. Per Jeſum fidéles eſtis in Deo, qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Feriâ III. Ant. 2. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, módicum paſſos ipſe perfíciet, allelúia. 1. *Petr.* 5.

Feriâ IV. Ant. 6. Converſi eſtis ad Deum ſervíre Deo vivo & vero, & expectáre fílium ejus de cœlis, quem ſuſcitávit ex mórtuis, Jeſum, allelúia. 1. *Theſſ.* 1.

Feriâ V. Ant. 1. g. Qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitantem ſpíritum ejus in vobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Deindè fit Commemoratio de Cruce & de Reſurrectione Chriſti, ut dictum eſt ad Laudes, per Ant. ℣. *& Orat. ut ſequitur.*

Ant. Ecce in médio throni, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tamquàm occíſum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 65.

Orémus.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluíſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, Domne, benedícere. [*Solus recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Quicumque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia. *Gal.* 6. ℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Teſtamenti, ut habetur pro ſingulis diebus ad calcem Breviarii: in fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus Hebdomadarius dicit: ℣. Converte nos, † Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

Hic facienda eſt Confeſſio peccatorum, ut habetur ſuprà ad Primam, ſcilicèt mediocri voce: Confíteor, &c. 157.

Poſteà elevans vocem,

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. d. Erípuit nos Deus de poteſtáte tenebrárum

ſtulit in reg-
dilectiónis ſuæ,
oloſſ. 1.
M N U S.
demptor ſéculi,
tio poſt fúnera
ínferis die,
ſurgendo necas:
jam terras pre-

ſomno lúmina;
órem pérfidi,
ecas díſjice:
dùm curas levat,
inſtaurat quies;
ra ſomnus óccu-

orpor ópprimat.
riſte, nos tecum

ul da ſúrgere:
a contémnere;
cœléſtia.
atri; laus Fílio,
riumphátâ nece,
cum dux vocat:
bi laus, Spíritus.

M. 1. *Theſſ.* 5.
vos fílii lucis eſ-
ílii diéi: non ſu-
, neque tenebrá-
ur non dormiá-
& céteri, ſed vi-
ſóbrii ſimus.
In manus tuas,
* Commendo
eum. In manus.
iſti me, Dómi-
Deus veritátis. *
o. Glória Patri.
Pſ. 30.
di me, Dómine,
óculi; ℟. *Sub*

umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Chriſtus.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória, allelúia. *Coloſſ.* 3.

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.
℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſſiori voce dicitur ſignando ſe ſigno crucis : Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

℟. Amen.

[*Solus recitans dicit* nobis *loco* vobis.]

Secretò, Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Poſteà dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

Regína cœli, lætáre, allelúia ;
Quia quem meruiſti portáre, allelúia,
Reſurréxit ſicut dixit, allelúia;
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdediſti me lætítiâ, Dómine ; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ.* 29.

Orémus.

Deus, qui per Reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es : præſta, quæſumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ ; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. *Credo.*

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Bénedic. 31. Quàm magnificáta. 32. Sit glória Dómini. 33.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 6.

Jéricho autem clauſa erat atque muníta, timóre filiórum Iſraël, & nullus égredi audébat, aut íngredi. Dixitque Dóminus ad Jóſue : Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus, omneſque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres ſemèl per diem : ſic faciétis ſex diébus. Séptimo autem die ſacerdótes tollant ſeptem búccinas, quarum uſus eſt in jubilæo, & præcédant arcam fœderis : ſeptièſque circuíbitis civitátem, & ſacerdótes clangent búccinis. Cùmque inſonúerit vox tubæ lóngior atque concíſior, & in áuribus veſtris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, & muri fúnditùs córruent civitátis, ingredienturque ſínguli per locum contrà quem ſtéterint. Vocávit ergò Jóſue fílius Nun ſacerdótes, & dixit ad eos : Tóllite arcam fœderis : & ſeptem álii ſacerdótes tollant ſeptem Jubilæórum búccinas, & incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait : Ite, & circúite civitátem, ar-

uſti, præcedentes arcam Dómini.

℞. Príncipes. 364.

Lectio ij.

Umque Jóſue verba finiſſet, & ſeptem ſacerdótes ſeptem búccinis clángerent ante arcam fœderis Dómini, omniſque præcéderet armátus exércitus, réliquum vulgus arcam ſequebátur, ac búccinis ómnia concrepábant. Præcéperat autem Jóſue pópulo, dicens: Non clamábitis, nec audiétur vox veſtra, neque ullus ſermo ex ore veſtro egrediétur: donec véniat dies in quo dicam vobis: Clamáte, & vociferámini. Circuívit ergo arca Dómini civitátem ſemèl per diem, & reverſa in caſtra, manſit ibi. Igitur Jóſue de nocte conſurgente, tulérunt ſacerdótes arcam Dómini, & ſeptem ex eis ſeptem búccinas, quarum in jubilæo uſus eſt: præcedebantque arcam Dómini ambulantes atque clangentes: & armátus pópulus ibat ante eos: vulgus autem réliquum ſequebátur arcam, & búccinis perſonábat. Circuierúntque civitátem ſecundo die ſemèl, & reverſi ſunt in caſtra: ſic fecérunt ſex diébus.

℞. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

Die autem ſéptimo, dilúculo conſurgentes, circuiérunt urbem, ſicut diſpóſitum erat, ſéptiès. Cùmque ſéptimo circúitu clángerent búccinis ſacerdótes, dixit Jóſue ad omnem Iſraël: Vociferámini: trádidit enim vobis Dóminus civitátem. Sitque cívitas hæc anáthema: & ómnia quæ in ea ſunt, Dómino: ſola Rahab méretrix vivat cum univerſis, qui cum ea in domo ſunt: abſcondit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavéte, ne de his, quæ præcepta ſunt, quíppiam contingátis, & ſitis prævaricatiónis rei, & ómnia caſtra Iſraël ſub peccáto ſint, atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit, & vaſórum æneórum ac ferri, Dómino conſecrétur, repóſitum in theſauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, poſtquàm in aures multitúdinis vox ſonituſque incrépuit, muri íllicò corruérunt: & aſcendit unuſquiſque per locum, qui contrà ſe erat: ceperuntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro uſquè ad mulíerem, ab infante uſquè ad ſenem. Boves quoque & oves & áſinos in ore gládii percuſſérunt. Duóbus autem viris, qui exploratóres miſſi fúerant, dixit Jóſue: Ingredímini domum mulíeris meretrícis, & prodúcite

eam, & ómnia quæ illíus ſunt, ſicut illi juramento firmaſtis.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Pſalm.* Dómine, quis habitábit. 52. Cœli enarrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 53.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 7.

FIlii autem Iſraël prævaricáti ſunt mandátum, & uſurpavérunt de anathémate. Nam Achan fílius Charmi, filii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratuſque eſt Dóminus contrà fílios Iſraël. Cùmque mítteret Jóſue de Jéricho viros contrà Haï, quæ eſt juxtà Béthaven, ad Orientálem plagam óppidi Bethel, dixit eis: Aſcéndite, & exploráte terram. Qui præcepta complentes exploravérunt Haï. Et reverſi dixérunt ei: Non aſcendat omnis pópulus, ſed duo vel tria míllia virórum pergant, & déleant civitátem: quarè omnis pópulus, fruſtrà vexábitur contrà hoſtes paucíſſimos? Aſcendérunt ergò tria míllia pugnatórum. Qui ſtatim terga vertentes, percuſſi ſunt à viris urbis Haï. . . . Jóſue verò ſcidit veſtimenta ſua, & pronus cécidit in terram coram arca Dómini uſquè ad véſperam, tàm ipſe, quàm omnes ſenes Iſraël: miſeruntque púlverem ſuper capita ſua, & dixit Jóſue: Heu Dómine Deus! quid voluiſti tradúcere pópulum iſtum Jordánem flúvium, ut tráderes nos in manus Amorrhæi, & pérderes? útinàm, ut cœpimus, manſiſſemus trans Jordánem! Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Iſraélem hóſtibus ſuis terga vertentem? Audient Chananæi, & omnes habitatóres terræ, & páriter conglobáti circúmdabunt nos, atque delébunt nomen noſtrum de terra: & quid fácies magno nómini tuo?

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

DIxitque Dóminus ad Jóſue: Surge, cur jaces pronus in terra? Peccávit Iſraël, nec póterit ſtare ante hoſtes ſuos, eoſque fúgiet: quia pollútus eſt anathémate. Non ero ultrà vobiſcum, donec conterátis eum, qui hujus ſcéleris reus eſt. Surge, ſanctífica pópulum, & dic eis: Sanctificámini in craſtinum: hæc enim dicit Dóminus Deus Iſraël: Anáthema in medio tuî eſt Iſraël: non póteris ſtare coram hóſtibus tuis, donec deleátur ex te qui hoc contaminátus eſt ſcélere. Accedetiſque manè ſínguli per tribus veſtras: & quam

e tribum ſors invé-
accédet per cogna-
ſuas, & cognátio
mos, domuſque per
Et quicumque ille
facínore fúerit de-
ſus, comburétur igni
mni ſubſtántia ſua:
m prævaricátus eſt
i Dómini, & fecit
n Iſraël.
Quem vos interemiſ-
ſ.

Lectio iij.

gens itaque Jóſue
nè, applicuit Iſraël
bus ſuas, & inventa
ius Juda. Quæ cùm
famílias ſuas eſſet
, inventa eſt família
Illam quoque per do-
ferens, répe it Zab-
jus domum in síngu-
idens viros, invénit
filium Charmi, filii
, filii Zare de tri-
a. Et ait Jóſue ad
: Fili mi, da gló-
Dómino Deo Iſraël,
fitére, atque ín-
ihi quid féceris, ne
das. Reſponditque
Jóſue, & dixit ei:
go peccávi Dómino
raël, & ſic & ſic
Vidi enim inter ſpó-
ium coccíneum val-
num, & ducentos
rgenti, regulamque
quinquaginta ſicló-
& concupiſcens ábſ-
& abſcondi in terra
médium tabernáculi
argentumque foſſâ
humo opérui. Tollens itaque Jóſue Achan filium Zare, argentumque & pállium, & áuream régulam, fílios quoque & fílias ejus, boves & áſinos, & oves, ipſumque tabernáculum, & cunctam ſupelléctilem; (& omnis Iſraël cum eo) duxérunt eos ad Vallem Achor: ubi dixit Jóſue: Quia turbaſti nos, exturbet te Dóminus in die hac. Lapidavitque eum omnis Iſraël: & cuncta quæ illíus erant, igne conſumpta ſunt.

℟. Jeſus Chriſtus. 165.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Pſalmi* Confitébor. 71. Miſerére meî. 71. Ut quid. 72.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 8.

Dixit Dóminus ad Jóſue: Ne tímeas, neque formídes: tolle tecum omnem multitúdinem pugnatórum, & conſurgens aſcende in óppidum Haï. Ecce trádidi in manu tua regem ejus, & pópulum, urbemque & terram. Faciesque urbi Haï, & regi ejus, ſicut feciſti Jéricho, & regi illíus: prædam verò, & ómnia animántia diripiétis vobis: pone inſídias urbi poſt eam. Surrexitque Jóſue, & omnis exércitus bellatórum cum eo, ut aſcénderent in Haï, & electa triginta míllia virórum fórtium miſſa

nocte, præcepitque eis, dicens: Pónite insídias poſt civitátem: nec longiùs recedáris: & éritis omnes paráti: ego autem, & réliqua multitúdo, quæ mecum eſt, accedémus ex adverſo contrà urbem. Cùmque exſerint contrà nos, ſicut antè fécimus, fugiémus, & terga vertémus: donec perſequentes ab urbe lóngiùs protrahantur: putábunt enim nos fúgere ſicut priùs. Nobis ergò fugiéntibus, & illis perſequéntibus, conſurgétis de insídiis, & vaſtábitis civitátem; tradetque eam Dóminus Deus veſter in manus veſtras. Cùmque cepéritis, ſuccéndite eam, & ſic ómnia faciètis, ut juſſi. Dimiſitque eos, & perrexérunt ad locum inſidiárum, ſederuntque inter Bethel, & Haï, ad occidentálem plagam urbis Haï.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

JOſue autem nocte illâ in médio manſit pópuli, ſurgenſque dilúculo recénſuit ſócios, & aſcendit cum ſenióribus in fronte exércitûs, vallátus auxílio pugnatórum. Cùmque veniſſent & aſcendiſſent ex adverſo civitátis, ſtetérunt ad ſeptentrionálem urbis plagam, inter quam & eos erat vallis média. Quinque *autem* míllia viros elégerat, & poſúerat in insídiis inter Bethel & Haï, ex occidentáli parte ejuſdem civitátis: omnis verò réliquus exércitus ad aquilónem áciem dirigébat, ita ut noviſſimi illíus multitúdinis occidentálem plagam urbis attíngerent. Abiit ergò Jóſue nocte illâ, & ſtetit in vallis médio. Quod cùm vidiſſet rex Haï, feſtinávit manè, & egreſſus eſt cum omni exércitu civitátis, direxitque áciem contrà deſertum, ignórans quòd poſt tergum latérent insídiæ. Jóſue verò, & omnis Iſraël ceſſérunt loco, ſimulantes metum, & fugientes per ſolitúdinis viam. At illi vociferántes páriter, & ſe mutuò cohortantes, perſecúti ſunt eos.

℟. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

CUmque receſſiſſent à civitáte, & ne unus quidèm in urbe Haï & Bethel remanſiſſet qui non perſequerétur Iſraël (ſicut erúperant aperta óppida relinquentes,) Dixit Dóminus ad Jóſue: Leva clypeum, qui in manu tua eſt, contrà urbem Haï, quóniam tibi tradam eam. Cùmque elevaſſet clypeum ex adverſo civitátis, insídiæ, quæ latébant, ſurrexérunt confeſtìm: & pergentes ad civitátem, cepérunt, & ſuccendérunt eam. Viri autem civitátis, qui perſequebantur Jóſue, reſ-

ntes & videntes fu-
urbis ad cœlum uſ-
onſcéndere, non po-
nt ultrà hùc illùcque
gere : præſertìm cùm
qui ſimuláverant fu-
, & tendébant ad ſo-
inem, contrà perſe-
tes fortíſſimè reſtitiſ-
Videnſque Jóſue &
is Iſraël quòd capta
cívitas, & fumus ur-
aſcénderet, reverſus
aſſit viros Haï. Si
ìm & illi qui céperant
ccénderant civitátem,
ſi ex urbe contrà ſuos,
os hóſtium feríre cœ-
nt. Cùm ergò ex utrá-
parte adverſárii cæde-
ır, ita ut nullus de
ı multitúdine ſalvaré-

. Quem vos crucifixiſ-
;65.

RIA QUINTA.

) Noct. *Pſalm.* Exáu-
88. Exultáte. 89. Beá-
ns. 89.

De libro Jóſue.

ctio j. Cap. 9.

Uncti reges trans
Jordánem, qui ver-
ſabantur in montá-
: campéſtribus, in ma-
is ac líttore magni
s, hi quoque qui ha-
ant juxtà Líbanum,
æus, & Amorrhæus,
anæus, Pherezæus, &
us, & Jebuſæus con-
iti ſunt páriter, ut
árent *contrà Jóſue &*
uno ánimo, eádem-
que ſenténtiâ. At hi, qui habitábant in Gábaon, audientes cuncta quæ fécerat Jóſue, Jéricho & Haï: & cállidè cogitantes, tulérunt ſibi cibária, ſaccos véteres áſinis imponentes, & utres vinários ſciſſos atque conſútos, calceaméntaque perantíqua quæ ad indícium vetuſtátis pittáciis conſúta erant, indúti vetéribus veſtimentis: panes quoque, quos portábant ob viáticum, duri erant, & in fruſta comminúti: perrexerúntque ad Jóſue, & dixérunt ei, atque ſimul omni Iſraéli: De terra longinqua vénimus, pacem vobiſcum fácere cupientes. Reſponderúntque viri Iſraël ad eos, atque dixérunt: Ne fortè in terra, quæ nobis ſorte debétur, habitétis, & non poſſímus fœdus iníre vobiſcum.

℟. Certíſſimè, 365.

Lectio ij.

At illi ad Jóſue: Servi, inquiunt, tui ſumus. Quibus Jóſue ait: Quinam eſtis vos? & undè veniſtis? Reſpondérunt: De terra longinqua valdè venérunt ſervi tui in nómine Dómini Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, cuncta quæ fecit in Ægypto. Dixerúntque nobis ſeniόres, & omnes habitatóres terræ noſtræ: Tóllite in mánibus cibária ob longíſſimam viam, & occúrrite eis, &

dícite : Servi veſtri ſumus, fœdus iníte nobiſcum : en, panes quandò egreſſi ſumus de dómibus noſtris, ut veniremus ad vos, cálidos ſúmpſimus, nunc ſicci facti ſunt, & vetuſtáte nimiâ comminúti. Utres vini novos implévimus, nunc rupti ſunt & ſolúti. Veſtes & calceamenta quibus indúimur, & quæ habémus in pédibus, ob longitúdinem longióris viæ trita ſunt, & penè conſumpta. Suſcepérunt ígitur de cibáriis eórum, & os Dómini non interrogavérunt. Fecitque Jóſue cum eis pacem, & ínito fœdere pollícitus eſt quòd non occiderentur : príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis.

℟. Quem vos interemiſtis. 365.

Lectio iij.

POſt dies autem tres íniti fœderis, audiérunt quòd in vicíno habitárent, & inter eos futúri eſſent. Moveruntque caſtra fílii Iſraël, & venérunt in civitátes eórum die tértio, & non percuſſérunt eos, eò quòd juraſſent eis príncipes multitúdinis in nómine Dómini Dei Iſraël. Murmurávit ítaque omne vulgus contrà príncipes. Qui reſpondérunt eis : Jurávimus illis in nómine Dómini Dei Iſraël, & idcircò non póſſumus eos contíngere. Sed hoc faciémus eis : Reſerventur quidèm ut vivant, ne contrà nos ira Dómini concitétur, ſi pejeravérimus : ſed ſic vivant, ut in uſus univerſæ multitúdinis ligna cædant, aquaſque comportent. Quibus hæc loquéntibus : vocavit Gabaonítas Jóſue, & dixit eis : Cur nos decípere fraude voluiſtis, ut dicerétis : Procul valdè habitámus à vobis, cùm in médio noſtrî ſitis ? Itaque ſub maledictióne éritis, & non deſíciet de ſtirpe veſtra ligna cædens, aquaſque comportans in domum Dei mei.

℟. Jeſus Chriſtus. 365.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Pſalm.* Quid gloriáris. 106. Exaudi. 106. Véſpere. 107.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 10.

CUm audiſſet Adoníſedec rex Jeruſalem, quòd ſcilicèt cepiſſet Jóſue Haï, & ſubvertiſſet eam, & transfugiſſent Gabaonítæ ad Iſraël, & eſſent fœderáti eórum, timuit valdè.... Miſit ergò Adoníſedec rex Jeruſalem ad Oham regem Hebron, & ad Pharam regem Jérimoth, ad Jáphia quoque regem Lachis, & ad Dabit regem Eglon, dicens : Ad me aſcéndite, & ferte præſídium, ut expugnémus Gábaon, quarè transfúgerit ad Jóſue, & ad filios Iſraël. Congregáti ig-

...adérunt quinque re- ...orrhæórum : rex Je- ...a, rex Hebron, rex ...ith, rex Lachis, rex ..., ſimul cum exercí- ...iis, & caſtrametáti ...rcà Gábaon, oppug- ...eam.

...ríncipes. 364.

Lectio ij.

...bitatóres autem Gá- ...aon urbis obſeſſæ mi- ...ad Jóſue, qui tunc ...átur in caſtris apud ...lam, & dixérunt ei : ...rahas manus tuas ab ...o ſervórum tuórum : ...e citò, & líbera nos, ...præſídium : conve- ...t enim adversùm nos ...reges Amorrhæó- ...qui hábitant in mon- ...Aſcenditque Jóſue de ...lis, & omnis exérci- ...ellatórum cum eo, fortíſſimi. Dixitque ...inus ad Jóſue : Ne tí- ...eos : in manus enim trádidi illos : nullus ...tibi reſíſtere póterit. ...ítaque Jóſue ſuper eos ...tè, totâ nocte aſcen- ...de Gálgalis : & contur- ...eos Dóminus à fácie ... : contrivitque plagâ ...â in Gábaon, ac perſe- ...eſt eos per viam aſcen- ...eth-hóron, & percuſſit ...Azéca & Máceda.

...Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

...Jmque fúgerent fílios Iſraël, & eſſent in ...*aſu Beth-hóron, Dó*minus miſit ſuper eos lápides magnos de cœlo uſquè ad Azéca : & mórtui ſunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos glá- dio percúſſerant fílii Iſraël. Tunc locútus eſt Jóſue Dómino, in die quâ trádidit Amorrhæum in conſpectu filiórum Iſraël, dixitque coram eis : Sol contrà Gábaon ne moveáris, & Luna contrà vallem Ajalon, ſteteruntque Sol & Luna, donec ulciſcerétur ſe gens de inimícis ſuis. Nonnè ſcriptum eſt hoc in libro juſtórum ? Stetit ítaque Sol in médio cœli, & non feſtinávit occúmbere ſpátio uníus diéi. Non fuit ántea nec póſteà tàm longa dies, obediente Dómino voci hóminis, & pugnante pro Iſraël. Reverſuſque eſt Jóſue cum omni Iſraël in caſtra Gálgalæ.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de B. M. in Sabbato, (niſi occurrat Feſt. Semid. & ſuprà.) cum Commem. de Cruce ; & ſic in tribus Sabbatis ſequentibus.

SABBATO.

AD NOCT. *Pſalm.* Beátus. 124. Audíte. 125. Ne timúeris. 126.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 11.

JAbin rex Aſor miſit ad Jobab regem Madon, & ad regem Sé-

meron, atque ad regem Achſaph: ad reges quoque Aquilónis, qui habitábant in montánis & in planítie contrà merídiem Céneroth, in campéſtribus quoque & in regiónibus Dor juxtà mare: Chananæum quoque ab oriente & occidente, & Amorrhæum atque Hethæum ac Pherezæum & Jebuſæum in montánis: Hevæum quoque qui habitábat ad radíces Hermon in terra Maſpha. Egreſſíque ſunt omnes cum turmis ſuis, pópulus multus nimis ſicut aréna, quæ eſt in líttore maris, equi quoque & currus immenſæ multitúdinis: convenerúntque omnes reges iſti in unum ad aquas Merom, ut pugnárent contrà Iſraël. Dixítque Dóminus ad Jóſue: Ne tímeas eos: cras enim hâc eádem horâ ego tradam omnes iſtos vulnerandos in conſpectu Iſraël: equos eórum ſubnervábis, & currus igne combúres.

Lectio ij.

VEnitque Jóſue, & omnis exércitus cum eo, adversùs illos ad Aquas Merom ſúbitò, & irruérunt ſuper eos, tradiditque illos Dóminus in manus Iſraël. Qui percuſſérunt eos, & perſecúti ſunt uſquè ad Sidónem magnam, & Aquas Maſeréphoth, campumque Maſphe, qui eſt ad orientálem illíus partem. Ita percuſſit omnes, ut nullas dimítteret ex eis relíquias: fecítque ſicut præcéperat ei Dóminus, equos eórum ſubnervávit, curruſque combuſſit igni. Reverſuſque ſtatìm cepit Aſor: & regem ejus percuſſit gládio. Percuſſítque omnes ánimas, quæ ibídèm morabantur: non dimíſit in ea ullas relíquias, ſed uſquè ad interneciónem univerſa vaſtávit, ipſamque urbem perémit incéndio. Et omnes per circúitum civitátes, regeſque eárum cepit, percuſſit atque delévit, ſicut præcéperat ei Móyſes fámulus Dómini. Omnémque prædam iſtárum úrbium ac jumenta diviſérunt ſibi fílii Iſraël, cunctis homínibus interfectis. Sicut præcéperat Dóminus Móyſi ſervo ſuo, ita præcépit Móyſes Jóſue, & ille univerſa complévit: non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidèm verbum quod juſſerat Dóminus Móyſi.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato ſub ſola

Ant. 5. F. Crédimus, ſciéntes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, allel. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes, & annuntiáte in ínſulis quæ procul ſunt, & dícite: Qui diſperſit Iſraël, congregábit eum, &

iet eum ſicut paſ-
ſtem ſuum; redémit
Dóminus Jacob, &
it eum de manu po-
ris.
inus Nunc novis. *ut*
in *Sabbato ante Do-*
in Albis, 359.
óminus ipſe eſt Deus
; ℟. Nos autem pó-
ejus, & oves páſcuæ
Pſ. 94.
ld Magníficat.
2. Tanquàm ovis
iſiónem ductus eſt,
it agnus non apé-
i ſuum. In humili-
díſcium ejus ſublátum
neratiónem ejus quis
bit? allelúia. *Act.* 8.
), *ut infrà ad Laudes.*
IPLETORIUM, *ut ſu-*
rà.

MINICA II.
ST PASCHA.

ria ut in Dominica
r, ſuprà, 360. *ex-*
quæ ſequuntur.

NOCTURNUM.

Pſalmi è II. Noc-
Dominicæ, ut in Pſal-
4.

De libro Jóſue.
io j. Cap. 12.
I ſunt reges, quos
percuſſérunt fílii Iſ-
raël, & poſſedérunt
eórum trans Jordá-
l ſolis ortum, à tor-
Arnon uſquè ad mon-
Hermon, & omnem
ilem plagam, quæ
t ſolitúdinem. Sehon
orrhæórum, *qui ha-*
bitávit in Héſebon, dominátus
eſt ab Aroer, quæ ſita eſt ſuper ripam torrentis
Arnon, & médiæ partis in valle, dimidiæque Gálaad,
uſquè ad torrentem Jaboc, qui eſt términus filiórum
Ammon: & à ſolitúdine uſquè ad mare Céneroth contrà
orientem, & uſquè ad mare deſerti, quod eſt mare
salſíſſimum, ad orientálem plagam per viam quæ ducit
Béthſimoth: & ab auſtráli parte, quæ ſúbjacet
Aſedoth, Phaſga. Términus Og regis Baſan, de relíquiis
Ráphaim, qui habitávit in Aſtaroth, & in Édrai, &
dominátus eſt in monte Hermon & in Salécha, atque in
univerſa Baſan, uſquè ad términos Geſſúri, & Macháti,
& dimídiæ partis Gálaad: términos Sehon regis
Héſebon. Móyſes fámulus Dómini, & fílii Iſraël
percuſſérunt eos, tradiditque terram eórum Móyſes in
poſſeſſiónem Rubenítis, & Gadítis, & dimídiæ tríbui
Manaſſe. Hi ſunt reges terræ, quos percuſſit Jóſue &
fílii Iſraël, trans Jordánem ad occidentálem plagam, à
Baalgad in campo Líbani, uſquè ad montem, cujus pars
aſcendit in Seir: tradiditque eam Jóſue in
poſſeſſiónem tríbubus Iſraël, ſíngulis partes ſuas, tàm
in montánis quàm in pla-

nis atque campéſtribus. In Aſédoth, & in ſolitúdine, ac in merídie Hethæus fuit & Amorrhæus, Chananæus & Pherezæus, Hevæus & Jebuſæus. Omnes reges triginta unus.

℟. Ubi eſt mors. 360.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 110.

Lectio ij.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidèm dies véniunt tranſitúri, tranſeuntque ventúri, & ſignificant diem qui non venit & tranſit. Ad quem ſanè nos cùm venérimus, inhærentes ei, nec nos tranſíbimus. Sicut enim dies iſti, prætéritis diébus Quadrageſímæ quibus ante reſurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus ſignificátur mœror, ſolémniter gratâ hilaritáte ſuccédunt; ſic dies ille qui poſt reſurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc eſt, ſanctæ Eccléſiæ, cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúſis, perpétuâ beatitáte ſuccédet. Quod promíſit Chriſtus, non eſt hic expectandum, non hic ſperandum; ſed hoc eſt verum & juſtum, ut hic laborétur, illic requieſcátur. Non ergò réquies, niſi in in cœleſti pátria requirátur. Non tale áliquid meditéris adipíſci, quale ſolet hic óculus avarítiæ concupíſcere. Pro delíciis ómnibus hujus ſǽculi, immortálium deliciárum amatrix concupíſce ſapiéntiam: Delectábis illa, & ineffabíliter procul dúbio delectáberis caſtis atque ætérnis veritátis ampléxibus. Inítium ſapiéntiæ, timor Dómini; laus ejus manet in ſǽculum ſǽculi: & hoc erit præmium, hic finis, hæc ſtátio ſedeſque perpétua.

℟. Sive vívimus. 361.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus quibuſdam ex Phariſæis: Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. habit. in Baſílica S. Petri, Dom. 2. poſt Paſcha.

FEcit Dóminus quod mónuit, oſtendit quod juſſit. Bonus Paſtor pro óvibus ſuis ánimam ſuam póſuit; ut in ſacramento noſtro corpus ſuum & ſánguinem vérteret, & oves quas redémerat, carnis ſuæ aliménto ſatiáret. Oſtenſa nobis eſt de contemptu mortis via quam ſequámur; appóſita eſt forma cui imprimámur. Primùm nobis eſt, exterióra noſtra miſericórditer óvibus ejus impéndere;

; poſtrémùm verò,
e ſit, étiam mor-
ſtram pro eiſdem
niniſtráre. A primo
hoc mínimo perve-
. poſtrémum majus.
â incomparabíliter
t mélior ánima quâ
, terrénâ ſubſtán-
d extériùs poſſidé-
qui non dat pro
ſubſtántiam ſuam,
pro his datúrus eſt
ſuam?
go ſum paſtor bo-
* Cognoſco oves
& cognoſcunt me
allelúia, allelúia.
: ego ipſe requíram
as, & viſitábo eas,
m eas de pópulis,
m eas. * Cognoſco.
* Cognoſco. *Joan.*
ch. 34.

L A U D E S.

ULUM. *Iſaïæ* 49.
vias paſcentur, &
mnibus planis páſ-
um. Non eſúrient,
tient; & non per-
os æſtus & ſol;
erátor eórum reget
ad fontes aquárum
eos.
us, Auróra. 366.
ulus Dómini, oves
ejus: ℟. Introíte
jus in confeſſióne.

Benedictus.
. D. Ego ſum óſ-
um: veni ut vitam
, & abundántiùs
Ego ſum paſtor
Verna.

bonus, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam poſſint redíre juſtítiæ, veritátis tuæ lumen oſtendis: da cunctis qui chriſtiánâ profeſſióne cenſentur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini, & ea quæ ſunt apta ſectári; Per Dóminum.

A D V E S P E R A S.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

ERátis ſicut oves errantes; ſed converſi eſtis nunc ad Paſtórem & Epíſcopum animárum veſtrárum.

Hymnus, Forti. 371.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et dedúxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Alias oves hábeo quæ non ſunt ex hoc ovíli: & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus paſtor, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Pſ.* Confitémini. 33. Vocávit. 34. Miſit Dóminus. 34.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 13.

JOſue ſenex, provectæque ætátis erat, & dixit Dóminus ad eum: Senuiſti, & longævus es, térraque latíſſima derelicta eſt, quæ necdùm ſorte diviſa

eſt: omnis videlicèt Galilæa, Philiſtiim, & univerſa Geſſúri. A flúvio túrbido, qui írrigat Ægyptum, uſquè ad términos Accaron contrà Aquilónem: terra Chánaan, quæ in quinque régulos Philiſtiim dívíditur, Gazæos, & Azótios, Aſcaloníttas, Gethæos, & Accaronítas. Ad merídiem verò ſunt Hevæi, omnis terra Chánaan, & Máara Sidoniórum uſque Apheca & términos Amorrhæi, ejuſque confínia, Líbani quoque régio contrà orientem à Baalgad ſub monte Hermon, dónec ingrediáris Emath. Omnium qui hábitant in monte, à Líbano uſquè ad aquas Maſeréphoth, univerſíque Sidónii. Ego ſum qui delébo eos à fácie filiórum Iſraël.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

VEniat ergò in partem hæreditátis Iſraël, ſicut præcépi tibi. Et nunc dívide terram in poſſeſſiónem novem tríbubus, & dimídiæ tríbui Manaſſe, cum qua Ruben & Gad poſſedérunt terram, quam trádidit eis Móyſes fámulus Dómini trans fluenta Jordánis, ad orientálem plagam. Ab Aroer, quæ ſita eſt in ripa torrentis Arnon, & in vallis médio, univérſaque campéſtria Médaba, uſque Dibon: & cunctas civitátes Sehon, regis Amorrhæi: qui regnávit in Héſebon uſquè ad términos filiórum Ammon. Et Gálaad, ac términum Geſſúri & Macháti, & omnem montem Hermon, & univerſam Baſan, uſquè ad Salécha, omne regnum Og in Baſan, qui regnávit in Aſtaroth & Édrai, ipſe fuit de relíquiis Ráphaim: percuſſitque eos Móyſes átque delévit.

℟. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

NOlueruntque diſpérdere filii Iſraël Geſſúri & Macháti: & habitavérunt in médio Iſraël uſquè in præſentem diem. Tríbui autem Levi non dedit poſſeſſiónem: ſed ſacrifícia & víctimæ Dómini Dei Iſraël, ipſa eſt ejus hæréditas, ſicut locútus eſt illi.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA TERTIA.

AD NOCT. *Pſ.* Deus, judícium. 53. Reges Tharſis. 53. Miſericórdiam. 54.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 14.

HOc eſt, quod poſſedérunt filii Iſraël in terra Chánaan, quam dedérunt eis Eleázar ſacerdos, & Jóſue fílius Nun, & príncipes familiárum per tribus Iſ-

raël : ſorte ómnia dividentes, ſicut præcéperat Dóminus in manu Móyſi, novem tríbubus, & dimídiæ tríbui. Duábus enim tríbubus, & dimídiæ, déderat Móyſes trans Jordánem poſſeſſiónem : abſque Levítis, qui nihil terræ accepérunt inter fratres ſuos : ſed in eórum ſucceſſérunt locum fílii Joſeph in duas divíſi tribus, Manaſſe & Éphraim : nec accepérunt Levítæ áliã in terra partem, niſi urbes ad habitandum, & ſuburbána eárum ad alenda jumenta & pécora ſua. Sicut præcéperat Dóminus Móyſi, ita fecérunt fílii Iſraël, & diviſérunt terram.

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

Acceſſérunt ítaque fílii Juda ad Jóſue in Gálgala, locutuſque eſt ad eum Caleb fílius Jephóne Cenezæus : Noſti quid locútus ſit Dóminus ad Móyſen hóminem Dei de me & te in Cadesbarne. Quadraginta annórum eram quandò miſit me Móyſes fámulus Dómini de Cadesbarne, ut conſiderárem terram, nuntiavíque ei quod mihi verum videbátur. Fratres autem mei, qui aſcénderant mecum, diſſolvérunt cor pópuli : & nihilóminùs ego ſecútus ſum *Dóminum Deum meum. Juravitque* Móyſes in die illo, dicens : terra, quam calcávit pes tuus, erit poſſéſſio tua, & filiórum tuórum in ætérnum : quia ſecútus es Dóminum Deum meum. Conceſſit ergò Dóminus vitam mihi, ſicut pollícitus eſt uſquè in præſentem diem.

℟. Quem vos interemiſtis. 365.

Lectio iij.

Et áddidit Caleb : Quadraginta & quinque anni ſunt, ex quo locútus eſt Dóminus verbum iſtud ad Móyſen, quandò ambulábat Iſraël per ſolitúdinem : hódiè octoginta quinque annórum ſum, ſic valens, ut eo valébam témpore quandò ad explorandum miſſus ſum : illíus in me témporis fortitúdo uſque hódiè perſevérat, tàm ad bellandum quàm ad gradiendum. Da ergò mihi montem iſtum, quem pollícitus eſt Dóminus, te quoque audiente, in quo Énacim ſunt, & urbes magnæ atque munítæ : ſi fortè ſit Dóminus mecum, & potúero delére eos : ſicut promíſit mihi. Benedixitque ei Jóſue : & trádidit ei Hebron in poſſeſſiónem. Atque ex eo fuit Hebron Caleb fílio Jephóne Cenezæo uſquè in præſentem diem : quia ſecútus eſt Dóminum Deum Iſraël.

℟. Jeſus Chriſtus. 365.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Pſ.* Atténdite. 73. Filii Ephrem. 73. Tránſtulit. 74.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 18.

COngregáti ſunt omnes filii Iſraël in Silo, ibíque fixérunt tabernáculum teſtimónii, & fuit eis terra ſubjecta. Remánſerant autem filiórum Iſraël ſeptem tribus, quæ necdùm accéperant poſſeſſiónes ſuas. Ad quos Jóſue ait: Uſquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad poſſidendam terram, quam Dóminus Deus patrum veſtrórum dedit vobis? Elígite de ſíngulis tríbubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram, & deſcríbant eam juxtà númerum uniuſcujuſque multitúdinis: referantque ad me quod deſcrípſerint. Divídite vobis terram in ſeptem partes: Judas ſit in términis ſuis ab auſtráli plaga, & domus Joſeph ab Aquilóne. Médiam inter hos terram in ſeptem partes deſcríbite: & hùc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo veſtro mittam vobis hìc ſortem: quia non eſt inter vos pars Levitárum ſed ſacerdótium Dómini eſt eórum hæréditas.

℞. Príncipes. 364.

Lectio ij. Cap. 20.

ET locútus eſt Dóminus ad Jóſue, dicens: Lóquere filiis Iſraël, & dic eis: Separáte urbes fugitivórum, de quibus locútus ſum ad vos per manum Móyſi; ut confúgiat ad eas quicumque ánimam percuſſerit néſcius: & poſſit evádere iram próximi, qui ultor eſt ſánguinis: cùm ad unam harum confúgerit civitátum, ſtabit ante portam civitátis, & loquétur ſenióribus urbis illíus ea quæ ſe cómprobent innocentem: ſicque ſuſcípient eum, & dabunt ei locum ad habitandum. Cùmque ultor ſánguinis eum fúerit perſecútus, non tradent in manus ejus: quia ignórans percuſſit próximum ejus, nec antè biduum, vel triduumve ejus probátur inimícus. Et habitábit in civitáte illa, donec ſtet ante judícium cauſam reddens facti ſui, & moriátur ſacerdos magnus, qui fúerit in illo témpore: tunc revertétur homicída, & ingrediétur civitátem & domum ſuam de qua fúgerat.

℞. Viſus eſt. 364.

Lectio iij. Cap. 21.

ACceſſeruntque príncipes familiárum Levi ad Eleázarum ſacerdótem, & Jóſue fílium Nun, & ad duces cognatiónum per ſíngulas tribus filiórum Iſraël: locutíque ſunt ad eos

e Chánaan, at-
it : Dóminus
manum Móyſi,
nobis urbes ad
, & ſubur-
ad alenda ju-
deruntque fílii
ſeſſiónibus ſuis,
rium Dómini,
ſuburbána eá-

vos crucifixiſ-

QUINTA.
. *Pſalm.* Exur-
. Dóminus da-
90. Vidérunt

o Jóſue.
Cap. 22.
témpore vo-
Jóſue Rubenſ-
t Gadítas, &
bum Manaſſe,
eos : Feciſtis
præcépit vobis
ulus Dómini :
: in ómnibus
iec reliquiſtis
s longo tém-
in præſentem
dientes impé-
ii Dei veſtri.
ledit Dóminus
frátribus veſ-
& pacem, ſi-
s eſt : revertí-
in tabernácula
n terram poſ-
m trádidit vo-
fámulus Dó-
ordánem : ita
ut *cuſtodiátis*
ere compleá-

tis mandátum & legem quam præcépit vobis Móyſes fámulus Dómini, ut diligátis Dóminum Deum veſtrum, & ambulétis in ómnibus viis ejus, & obſervétis mandáta illíus, adhæreatiſque ei, ac ſerviátis in omni corde, & in omni ánima veſtra. Benedixitque eis Jóſue, & dimíſit eos. Qui reverſi ſunt in tabernácula ſua.

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

CUmque veniſſent ad túmulos Jordánis in terram Chánaan, ædificavérunt juxtà Jordánem altáre infinítæ magnitúdinis. Quod cùm audiſſent fílii Iſraël, miſérunt ad illos in terram Gálaad Phínees fílium Eleázari ſacerdótis, & decem príncipes cum eo, ſíngulos de ſíngulis tríbubus. Qui venérunt ad fílios Ruben, & Gad, & dimídiæ tribus Manaſſe in terram Gálaad, dixeruntque ad eos : Vos hódiè reliquiſtis Dóminum, & cras in univerſum Iſraël ira ejus deſæviet. Quòd ſi putátis immundam eſſe terram poſſeſſiónis veſtræ, tranſíte ad terram, in qua tabernáculum Dómini eſt, & habitáte inter nos, tantùm ut à Dómino, & à noſtro conſórtio non recedátis, ædificáto altári præter altáre Dómini Dei noſtri. Nonnè Achan fílius Zare

prætériit mandátum Dómini, & ſuper omnem pópulum Iſraël ira ejus incúbuit? Et ille erat unus homo, atque útinàm ſolus periiſſet in ſcélere ſuo.

℟. Quem vos interemiſtis. 365.

Lectio iij.

RESponderuntque fílii Ruben & Gad, & dimídia tribus Manaſſe princípibus legatiónis Iſraël. Fortíſſimus Deus Dóminus, Fortíſſimus Deus Dóminus, ipſe novit, & Iſraël ſimul intélliget: ſi prævaricatiónis ánimo, hoc altáre conſtrúximus, non cuſtódiat nos, ſed púniat nos in præſenti: & ſi eâ mente fécimus, ut holocauſta, & ſacrifícium, & pacíficas víctimas ſuper eo imponerémus, ipſe quærat & júdicet: & non eâ magìs cogitatióne atque tractátu, ut dicerémus: Cras dicent fílii veſtri fíliis noſtris: Quid vobis & Dómino Deo Iſraël? Términum poſuit Dóminus inter nos & vos, ô fílii Ruben, & fílii Gad, Jordánem flúvium: & idcircò partem non habétis in Dómino. Et per hanc occaſiónem avertent fílii veſtri fílios noſtros à timóre Dómini. Putávimus ítaque meliùs. Quòd ſi volúerint dícere, reſpondébunt eis: Ecce altáre Dómini, quod fecérunt patres noſtri, non in holocauſta, neque in ſacrifícium, ſed in teſtimónium noſtrum ac veſtrum. Abſit à nobis hoc ſcelus, ut recedámus à Dómino, & ejus veſtígia relinquámus, extructo altári ad holocauſta, & ſacrifícia, & víctimas offerendas, præter altáre Dómini Dei noſtri, quod extructum eſt ante tabernáculum ejus.

℟. Jeſus Chriſtus. 365.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Pſalm.* Eripe me. 107. Deus oſtendet. 108. Exaudi, Deus. 108.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 23.

EVolúto autem multo témpore, poſtquàm pacem déderat Dóminus Iſraéli, ſubjectis in gyro natiónibus univerſis, & Jóſue jam longævo, & perſenílis ætátis: vocávit Jóſue omnem Iſraélem, majoreſque natu, & príncipes ac duces, & magiſtros, dixitque ad eos: Ego ſénui, & progreſſióris ætátis ſum: voſque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus veſter cunctis per circúitum natiónibus, quo modo pro vobis ipſe pugnáverit: & nunc quia vobis ſorte divíſit omnem terram, ab orientáli parte Jordánis uſquè ad mare magnum, multæque adhuc ſuperſunt natiónes, Dó-

..ris Deus veſter diſper-
..eas, & áuferet à fácie
..ra, & poſſidébitis ter-
, ſicut vobis pollícitus
..

. Príncipes. 364.

Lectio ij.

Antùm confortámini, & eſtóte ſollíciti, ..uſtodiátis cuncta quæ ..ta ſunt in volúmine .. Móyſi : & non decli-.. ab eis neque ad déx-..m neque ad ſiniſtram : ..oſtquàm intravéritis ad ..tes, quæ inter vos fu-.. ſunt, jurétis in nó-.. deórum eárum, & ..iátis eis, & adorétis .. : ſed adhæreátis Dó-.. Deo veſtro : quod fe-.. uſquè in diem hanc. ..tunc áuferet Dóminus ..s in conſpectu veſtro ..es magnas & robuſtíſ-..s, & nullus vobis re-..re póterit. Unus è vo-.. perſequétur hóſtium ..e viros : quia Dómi-.. Deus veſter pro vobis pugnábit, ſicut pollí-.. eſt. Hoc tantùm di-..ntíſſimè præcavéte, ut ..átis Dóminum Deum ..rum.

. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

Uòd ſi voluéritis géntium harum, quæ inter vos hábitant, er-..ous adhærére, & cum ..miſcére *connúbia*, at-.. *amicítias copuláre* : jam nunc ſcitóte quòd Dóminus Deus veſter non eas déleat ante fáciem veſtram, ſed ſint vobis in fóveam ac láqueum, & offendículum ex látere veſtro, & ſudes in óculis veſtris, dónec vos áuferat atque diſperdat de terra hac óptima, quam trádidit vobis. En ego hódiè ingrédior viam univerſæ terræ, & toto ánimo cognoſcétis quòd de ómnibus verbis, quæ ſe Dóminus præſtitúrum vobis eſſe pollícitus eſt, unum non præterierit incaſſum. Sicut ergò implévit ópere quod promíſit, & próſpera cuncta venérunt : ſic addúcet ſuper vos quidquid malórum comminátus eſt, donec vos áuferat atque diſperdat de terra hac óptima, quam trádidit vobis, eò quòd præteriéritis pactum Dómini Dei veſtri, quod pépigit vobiſcum, & ſerviéritis diis aliénis, & adoravéritis eos : citò atque velóciter conſurget in vos furor Dómini, & auferémini ab hac terra óptima, quam trádidit vobis.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (niſi occurrat Feſtum Semiduplex, aut ſuprà) cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

Ad Noct. *Pſalm.* Nonnè Deo ſubjecta erit. 126. Exaudi, Deus. 127. Confitébimur tibi, Deus. 127.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 24.

Congregávit Jóſue omnes tribus Iſraël in Sichem, & ait: Timéte Dóminum, & ſervíte ei perfecto corde atque veríſſimo: & auferte deos, quibus ſerviérunt patres veſtri in Meſopotámia & in Ægypto; ac ſervíte Dómino. Sin autem malum vobis vidétur ut Dómino ſerviátis, óptio vobis datur: elígite hódiè quod placet, cui ſervíre potíſſimùm debeátis, utrùm diis, quibus ſerviérunt patres veſtri in Meſopotámia, an diis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem & domus mea ſerviémus Dómino. Reſponditque pópulus, & ait: Abſit à nobis ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis. Dóminus Deus noſter ipſe edúxit nos, & patres noſtros de terra Ægypti, de domo ſervitútis: fecitque vidéntibus nobis ſigna ingéntia, & cuſtodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, & in cunctis pópulis, per quos tranſívimus. Et ejécit univerſas gentes, Amorrhæum habitatórem terræ, quam nos intrávimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipſe eſt Deus noſter. Dixitque Jóſue ad pópulum: Non poteritis ſervíre Dómino: Deus enim ſanctus, & fortis æmulátor eſt, nec ignoſcet ſceléribus veſtris atque peccátis. Si dimiſéritis Dóminum, & ſerviéritis diis aliénis, convertet ſe, & affliget vos, atque ſubvertet poſtquàm vobis præſtíterit bona.

Lectio ij.

Dixitque pópulus ad Jóſue: Nequáquàm ita ut lóqueris, erit, ſed Dómino ſerviémus. Et Jóſue ad pópulum, Teſtes, inquit, vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis Dóminum ut ſerviátis ei. Reſponderuntque: Teſtes. Nunc ergò, ait, auferte deos aliénos de médio veſtri, & inclináte corda veſtra ad Dóminum Deum Iſraël. Dixitque pópulus ad Jóſue: Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Percuſſit ergò Jóſue in die illo fœdus, & propóſuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripſit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini: & tulit lápidem pergrándem, poſuitque eum ſubter quercum, quæ erat in Sanctuário Dómini: & dixit ad omnem pópulum: En lapis iſte erit vobis in teſtimó-

quòd audíerit ómnia
Dómini quæ locútus
bis : ne fortè póſteà
velítis, & mentíri
no Deo veſtro. Di-
ue pópulum, síngu-
i poſſeſſiónem ſuam.
oſt hæc mórtuus eſt
fílius Nun ſervus Dó-
, centum & decem
um.

VESPERAS.

lmi de Sabbato, ſub
Int. 5. F. Crédimus,
es, quóniam qui ſuſ-
t Jeſum, & nos cum
ſuſcitábit, allelúia.
r. 4.

ITULUM. *Exod.* 19.
udiéritis vocem meã,
cuſtodiéritis pactum
, éritis mihi in pecú-
de cunctis pópulis;
eſt enim omnis terra:
s éritis mihi in reg-
ſacerdotále, & gens
a.

mnus Nunc novis. *ut*
359.

Redemptiónem miſit
inus pópulo ſuo : ℟.
lávit in æternum teſ-
itum ſuum. *Pſ.* 110.

Ad Magníficat.

t. 6. Non corruptibí-
auro vel argento re-
ti eſtis, ſed pretióſo
ine quaſi Agni imma-
i Chriſti & inconta-
ti, allelúia. 1. *Petr.* 1.
atio, ut infrà ad Lau-

MPLETORIUM, *ut ſu-*
72.

DOMINICA III.
POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in albis ſuprà 360. exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ ut in Pſalterio. 7.

Incipit liber Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POſt mortem Jóſue conſuluérunt fílii Iſraël Dóminum, dicentes : Quis aſcendet ante nos contrà Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus : Judas aſcendet : ecce trádidi terram in manu ejus. Et ait Judas Simeóni fratri ſuo : Aſcende mecum in ſortem meam, & pugna contrà Chananæum, ut & ego pergam tecum in ſortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Aſcenditque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum : & percuſſérunt in Bezec decem míllia virórum. Inveneruntque Adoníbezec in Bezec, & pugnavérunt contrà eum, ac percuſſérunt Chananæum, & Pherezæum. Fugit autem Adoníbezec : quem perſecúti comprehendérunt, cæſis ſummitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adoníbezec : Septuaginta reges amputátis mánuum ac pedum ſummitátibus colligébant ſub

menſa mea cibórum reliquias : ſicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúſalem, & ibi mórtuus eſt. Oppugnantes ergò filii Juda Jerúſalem, cepérunt eam, & percuſſérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Ubi eſt mors. 360.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De fide Reſ. lib. 2. n. 90. & 91.

Lectio ij.

Quóniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia : reſúrgere autem non póterat, quod mórtuum non erat; aſſúmitur caro, quæ mori poſſet; ut dùm móritur quod ſolet, quod mórtuum fúerat, hoc reſúrgeret. Neque enim póterat eſſe niſi per hóminem reſurréctio. Ergò reſurréxit homo, quóniam homo mórtuus eſt : reſuſcitátus homo, ſed reſúſcitans Deus. Tunc ſecundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim ſecundùm carnem jam non nóvimus Chriſtum, ſed carnis grátiam tenémus; ut ipſum primítias quieſcéntium, ipſum primogénitum ex mórtuis noverímus. Itaque ſicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ reſurrectiónis in Chriſto. Omnes reſurgunt, ſed nemo deſpéret, neque juſtus dóleat commúne conſórtium reſurgendi, cùm præcípuum fructum virtútis expectet. Omnes quidèm reſurgent; ſed unuſquiſque, ut ait Apóſtolus, in ſuo órdine. Commúnis eſt divínæ fructus cleméntiæ, ſed diſtinctus ordo meritórum.

℟. Sive vívimus. 361.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Módicum, & jam non vidébitis me : & íterùm módicum, & vidébitis me; quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 101. n. 6.

Módicum eſt hoc totum ſpátium, quo præſens pérvolat ſéculum. Undè dicit idem ipſe Evangeliſta in epíſtola ſua: Noviſſima hora eſt. Illis ergò ait, Módicum, & jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, & eum deinceps mortálem viſúri non erant, qualem cùm iſta loquerétur vidébant. Quod verò áddidit, Et iterùm módicum, & vidébitis me, univerſæ promíſit Eccléſiæ, ſicut univerſæ promíſit, Ecce ego vobiſcum ſum uſquè in conſummatiónem ſéculi. Non tardat Dóminus promiſ-

…ódicum, & vidé-
…tis, ubi jam nihil
…, nihil interrogé-
…lia nihil deſideran-
…manébit, nihil quæ-
…atébit. Hoc módi-
…tum nobis vidétur,
… adhuc ágitur :
…tum fúerit, tunc
…s quàm módicum

…ódicum, & jam
…bitis me : & íte-
…dicum, & vidébi-
…* Quia vado ad
allelúia, allelúia.
…onſolábor vos, &
…ímini : vidébitis,
…bit cor veſtrum ;
…lória Patri.*Quia.
… Iſ. 66.

L A U D E S.

…LUM. *Rom.* 8.
…s quòd omnis crea-
…ingemiſcit, & pár-
…ue adhuc. Non ſo-
…m illa, ſed & nos ip-
…ias Spíritûs haben-
…pſi intrà nos gémi-
…optiónem filiórum
…ectantes, redemp-
…córporis noſtri :
…ſalvi facti ſumus.
…*us*, Auróra. 366.
…véſperum demorá-
…tus, ℟. Et ad ma-
…lætítia. *Pſ.* 29.
… Benedictus.
… Amen, amen,
…bis quia plorábi-
…lébitis vos ; mun-
…m gaudébit : vos
…ontriſtabímini, ſed
…veſtra vertétur in
gáudium, allelúia. *Joan.* 16.

Orátio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexíſti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam, ut quos perpétuæ mortis eripuíſti cáſibus, gáudiis fácias ſempitérnis pérfrui ; Per.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

CAríſſimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quaſi novi áliquid vobis contingat ; ſed communicantes Chriſti paſſiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 371.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti.

℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Nunc quidèm triſtítiam habétis : íterùm autem vidébo vos, & gaudébit cor veſtrum ; & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Pſ.* Confitémini. 35. Peccávimus. 35. Non diſperdidérunt. 36.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POſteà deſcendentes (fílii Juda) pugnavérunt contrà Chananæum, qui habitábat in

montánis, & ad merídiem, & in campéſtribus. Pergenſque Judas contrà Chananæum, qui habitábat in Hebron (cujus nomen fuit antíquitùs Cáriath Arbe) percuſſit Séſai, & Ahiman, & Thólmai: atque indè profectus ábiit ad habitatóres Dabir, cujus nomen vetus erat Cáriath Sepher, id eſt, cívitas litterárum. Dixitque Caleb: Qui percúſſerit Cáriath Sepher, & vaſtáverit eam, dabo ei Axam fíliam meam uxórem. Cùmque cepiſſet eam Othóniel fílius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam fíliam ſuam cónjugem. Quam pergentem in itínere mónuit vir ſuus ut péteret à patre ſuo agrum. Quæ cùm ſuſpiraſſet ſedens in áſino, dixit ei Caleb: Quid habes? At illa reſpondit: Da mihi benedictiónem, quia terram aréntem dediſti mihi: da & irríguam aquis. Dedit ergò ei Caleb irríguum ſupérius, & irríguum inférius.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

Filii autem Cinæi cognáti Móyſi aſcendérunt de civitáte palmárum, cum fíliis Juda in deſertum ſortis ejus, quod eſt ad merídiem Arad, & habitavérunt cum eo. Abiit autem Judas cum Simeóne fratre ſuo, & percuſſérunt ſimul Chananæum qui habitábat in Séphaath, & interfecérunt eum. Vocatumque eſt nomen urbis, Horma, id eſt, anáthema. Cepitque Judas Gazam cum fínibus ſuis, & Aſcalónem, atque Accaron cum términis ſuis. Fuitque Dóminus cum Juda, & montána poſſédit: nec pótuit delére habitatóres vallis, quia falcátis cúrribus abundábant. Dederuntque Caleb Hebron, ſicut díxerat Móyſes qui delévit ex ea tres fílios Enac.

℟. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

Jebuſæum autem habitatórem Jerúſalem non delevérunt fílii Bénjamin: habitavitque Jebuſæus cum fíliis Bénjamin in Jerúſalem, uſquè in præſentem diem. Domus quoque Joſeph aſcendit in Bethel, fuitque Dóminus cum eis. Nam cùm obſidérent urbem, quæ priùs Luza vocabátur, vidérunt hóminem egredientem de civitáte, dixeruntque ad eum: Oſtende nobis introitum civitátis, & faciémus tecum miſericórdiam. Qui cùm oſtendiſſet eis, percuſſérunt urbem in ore gládii: hóminem autem illum, & omnem cognatiónem ejus, dimiſérunt. Qui dimiſſus, ábiit in terram Hetthim, & ædificávit ibi civitátem, vocavitque eam Luzam:

… ita appellátur uſquè in …ſentem diem.

℟. Quem vos crucifixiſ…. 365.

…ERIA TERTIA.

Ad Noct. *Pſ.* Confitė…ini Dómino. 54. Suſcé…t eos. 55. Póſuit Dómi…s. 56.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 2.

DImíſit ergò Jóſue pópulum, & abiérunt fílii Iſraël unuſquiſ…e in poſſeſſiónem ſuam, ut …tinérent eam: ſervierunt…e Dómino cunctis diébus …s, & ſeniórum, qui lon… poſt eum vixérunt tém…re, & nóverant ómnia …era Dómini, quæ féce…t cum Iſraël. Mórtuus eſt …tem Jóſue fílius Nun, fá…lus Dómini, centum & …cem annórum, & ſepelié…nt eum in fínibus poſſeſ…nis ſuæ in Thamnáthſare …monte Ephraïm, à ſep…trionáli plaga montis …as. Omniſque illa gene…tio congregáta eſt ad pa…s ſuos: & ſurrexérunt …i, qui non nóverant Dó…inum, & ópera quæ fé…rat cum Iſraël.

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

…Eceruntque fílii Iſraël malum in conſpectu …ómini, & ſerviérunt Báa…. Ac dimiſérunt Dómi…m Deum patrum ſuó…m, qui edúxerat eos de …ra *Ægypti: & ſecúti* ſunt deos aliénos, deoſque populórum, qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, & ſervientes Baal & Aſtaroth. Iratuſque Dóminus contrà Iſraël, trádidit eos in manus diripiéntium: qui cepérunt eos, & vendidérunt hóſtibus, qui habitábant per gyrum: nec potuérunt reſíſtere adverſáriis ſuis: ſed quocunque pérgere voluiſſent, manus Dómini ſuper eos erat, ſicut locútus eſt, & jurávit eis: & vehementer afflicti ſunt. Suſcitavitque Dóminus júdices, qui liberárent eos de vaſtántium mánibus: ſed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos. Citò deſeruérunt viam, per quam ingreſſi fúerant patres eórum: & audientes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

Lectio iij.

CUmque Dóminus júdices ſuſcitáret, in diébus eórum flectebátur miſericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vaſtántium. Poſtquàm autem mórtuus eſſet judex, revertebantur, & multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum, ſequentes

deos aliénos, ſervientes eis, & adorantes illos. Non dimiſérunt adinventiónes ſuas, & viam duríſſimam, per quam ambuláre conſuevérunt. Iratuſque eſt furor Dómini in Iſraël, & ait: Quia írritum fecit gens iſta pactum meum, quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contempſit: & ego non delébo gentes, quas dimíſit Jóſue, & mórtuus eſt: ut in ipſis expériar Iſraël, utrùm cuſtódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, ſicut cuſtodiérunt patres eórum, an non. Dimíſit ergò Dóminus omnes natiónes has, & citò ſubvértere nóluit, nec trádidit in manus Jóſue.

℟. Jeſus Chriſtus. 365.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Pſalm.* Abundávit. 74. Abſtulit. 75. Excitátus eſt. 76.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 3.

FIlii Iſraël habitavérunt in médio Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebuzæi: & duxérunt uxóres fílias eórum, ipſíque fílias ſuas fíliis eórum tradidérunt, & serviérunt diis eórum. Feceruntque malum in conſpectu Dómini, & oblíti ſunt Dei ſui, ſervientes Báalim & Aſtaroth. Iratuſque contrà Iſraël Dóminus, trádidit eos in manus Chuſan Raſáthaïm regis Meſopotámiæ, ſervieruntque ei octo annis. Et clamavérunt ad Dóminum: qui ſuſcitávit eis ſalvatórem, & liberávit eos, Othóniel vidélicèt fílium Cenez, fratrem Caleb minórem: Fuit in eo Spíritus Dómini, & judicávit Iſraël. Egreſſuſque eſt ad pugnam, & trádidit Dóminus in manus ejus Chuſan Raſátaïm regem Syriæ, & oppreſſit eum. Quievítque terra quadraginta annis, & mórtuus eſt Othóniel fílius Cenez.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

ADdidérunt autem fílii Iſraël fácere malum in conſpectu Dómini: qui confortávit adversùm eos Eglon regem Moab: quia fecérunt malum in conſpectu ejus. Et copulávit ei fílios Ammon, & Amalec: abiitque & percuſſit Iſraël, atque poſſédit urbem palmárum. Servieruntque fílii Iſraël Eglon regi Moab decem & octo annis: & póſteà clamavérunt ad Dóminum: qui ſuſcitávit eis ſalvatórem vocábulo Aod, fílium Gera, fílii Jémini, qui utrâque manu pro déxtera utebátur. Miſeruntque fílii Iſraël per illum múnera Eglon regi Moab. Qui fecit ſibi gládium ancipitem, ha-

ntem in médio cápulum
ıgitúdinis palmæ manûs,
accinctus eſt eo ſubter
um in dextro fémore.
tulitque múnera Eglon
i Moab. Erat autem
lon craſſus nimìs. Cùm-
obtuliſſet ei múnera,
ſecútus eſt ſócios, qui
n eo vénerant.
℣. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

T reverſus de Gálga-
lis, ubì erant idóla,
it ad Regem: Verbum
rétum hábeo ad te, ô
x. Et ille imperávit ſi-
tium: Egreſſiſque óm-
us, qui circà eum erant,
reſſus eſt Aod ad eum:
ébat autem in æſtívo cœ-
ulo ſolus, dixitque:
rbum Dei hábeo ad te.
i ſtatìm ſurréxit de thro-
. Extenditque Aod ſiniſ-
m manum, & tulit ſi-
n de déxtero fémore
, infixitque eam in ven-
ejus tàm válidè, ut cá-
us ſequerétur ferrum in
nere, ac pinguíſſimo ádi-
ſtringerétur. Nec edúxit
dium, ſed ita ut per-
ſerat, relíquit in cór-
e: ſtatìmque per ſe-
ta natúræ alvi ſtércora
rupérunt. Aod autem
ſis diligentíſſimè óſtiis
náculi, & obfirmátis
i, per póſticum egreſ-
eſt. Et ſtatìm inſónuit
cina in monte Éphraïm:
enderuntque cum eo fí-
ſraël. Humiliatuſque eſt

Moab in die illo ſub manu Iſraël: & quiévit terra octoginta annis. Poſt hunc fuit Samgar fílius Anath, qui percuſſit de Philíſtiim ſexcentos viros vómere: & ipſe quoque defendit Iſraël.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Pſalmi* Miſericórdias. 92. Beátus. 92. Semel jurávi. 93.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

ADdiderùntque fílii Iſraël fácere malum in conſpectu Dómini poſt mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Áſor: habuitque ducem exércitûs ſui nómine Síſaram; ipſe autem habitábat in Hároſeth géntium. Clamaverùntque fílii Iſraël ad Dóminum: nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos vehementer opprésſerat eos.

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

ERat autem Débbora prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et ſedébat ſub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Éphraïm: aſcendebántque ad eam fílii Iſraël in omne judícium. Quæ

miſit & vocávit Barac fílium Abínoëm de Cedes Néphthali : dixitque ad eum : Præcépit tibi Dóminus Deus Iſraël, vade, & duc exércitum in montem Thabor : tolleſque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali, & de fíliis Zabúlon : ego autem addúcam ad te in loco torrentis Ciſon, Síſaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem, & tradam eos in manu tua.

℟. Quem vos interemiſtis. 365.

Lectio iij.

DIxitque ad eam Barac : Si venis mecum, vadam : ſi nolúeris veníre mecum, non pergam. Quæ dixit ad eum : Ibo quidèm tecum, ſed in hac vice victória non reputábitur tibi, quia in manu mulíeris tradétur Síſara. Surréxit ítaque Débbora, & perréxit cum Barac in Cedes. Qui, accítis Zabúlon & Néphthali, aſcendit cum decem míllibus pugnatórum, habens Débboram in comitátu ſuo. Haber autem Cinæus recéſſerat quondàm à céteris Cinæis frátribus ſuis fíliis Hobbab, cognáti Móyſi : & teténderat tabernácula uſquè ad vallem, quæ vocátur Sennin, & erat juxtà Cedes.

℟. Jeſus Chriſtus. 365.

FERIA SEXTA.

AD NOCT. *Pſalm.* Salvum me fac. 109. Exaudi me. 109. Ego ſum pauper. 110.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

NUntiatumque eſt Síſaræ quòd aſcendiſſet Barac fílius Abínoëm, in montem Thabor : & congregávit nongentos falcátos currus, & omnem exércitum de Hároſeth géntium ad torrentem Ciſon. Dixitque Débbora ad Barac : Surge, hæc eſt enim dies, in qua trádidit Dóminus Síſaram in manus tuas : en ipſe ductor eſt tuus. Deſcendit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Síſaram, & omnes currus ejus, univerſamque multitúdinem in ore gládii ad conſpectum Barac : in tantùm, ut Síſara de curru desíliens, pédibus fúgeret, & Barac perſequerétur fugientes currus, & exércitum uſquè ad Hároſeth géntium, & omnis hóſtium multitúdo uſquè ad interneciónem cáderet.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

SIſara autem fúgiens pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Azor, & domum Haber Cinæi. Egreſſa igitur Jahel

cçurſum Siſaræ, dixit
um : Intra ad me dó-
e mi : intra, ne tímeas.
ingreſſus tabernácu-
ejus, & opertus ab ea
o, dixit ad eam : Da
, óbſecro, páululùm
e, quia ſítio valdè.
apéruit utrem lactis,
dit ei bíbere, & opé-
illum. Dixitque Siſara
am : Sta ante óſtium
rnáculi : & cùm véne-
liquis intérrogans te,
cens : Numquid hìc eſt
is? Reſpondébis : Nul-
ſt. Tulit ítaque Jahel
Haber clavum taber-
li, aſſúmens páriter &
eum : & ingreſſa abſ-
litè & cum ſiléntio,
it ſuprà tempus cápitis
clavum, percuſſumque
eo defíxit in cérebrum
è ad terram : qui ſo-
m morti conſócians
cit, & mórtuus eſt.
. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

ecce Barac ſequens Sí-
ſaram veniébat : egréſ-
e Jahel in occurſum
, dixit ei : Veni, & oſ-
am tibi virum, quem
is. Qui cùm intraſ-
d eam, vidit Síſaram
item mórtuum, &
um infixum in tém-
ejus. Humiliávit ergò
in die illo Jabin re-
Chánaan coram fí-
ſraël : Qui creſcébant
ſdiè ; & *forti manu*
mébant Jabin regem
Chánaan, donec delérent
eum.

℟. Quem vos crucifixiſ-
tis. 365.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (niſi occurrat Feſtum Semiduplex) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

Ad Noct. *Pſalmi* Notus in Judæa. 128. Deus, quis ſímilis. 128. Deus meus, pone. 129.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 5.

CEcinérunt Débbora & Barac fílius Abínoëm in illo die, dicentes : Qui ſponte obtuliſtis de Iſraël ánimas veſtras ad perículum, benedícite Dómino. Audíte reges, áuribus percípite príncipes : Ego ſum, ego ſum quæ Dómino canam, pſallam Dómino Deo Iſraël. Dómine cùm exíres de Seir, & transíres per regiónes Edom, terra mota eſt, cœlíque ac nubes diſtillavérunt aquis. Montes fluxérunt à fácie Dómini, & Sínaï à fácie Dómini Dei Iſraël. In diébus Samgar fílii Anath, in diébus Jahel quievérunt ſémitæ : & qui ingrediebantur per eas, ambulavérunt per calles dévios. Ceſſavérunt fortes in Iſraël, & quievérunt : donec ſúrgeret Débbora, ſúrgeret mater in Iſraël.

Lectio ij.

BEnedicta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi, & benedicátur in tabernáculo ſuo. Aquam petenti lac dedit, & in phíala príncipum óbtulit bútyrum. *S*iniſtram manum miſit ad clavum, & déxteram ad fabrórum málleos, percuſſitque Síſaram quærens in cápite vúlneri locum, & tempus válidè pérforans. Inter pedes ejus ruit: defécit, & mórtuus eſt: volvebátur ante pedes ejus, & jacébat exánimis & miſerábilis. Per feneſtram reſpíciens, ululábat mater ejus: & de cœnáculo loquebátur: Cur morátur régredi currus ejus? quarè tardavérunt pedes quadrigárum illíus? Una ſapiéntior céteris uxóribus ejus, hæc ſócrui verba reſpondit: Fórſitan nunc dívidit ſpólia, & pulchérrima feminárum elígitur ei: veſtes diverſórum colórum Síſaræ traduntur in prædam, & ſuppellex vária ad ornanda colla congéritur. Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: qui autem díligunt te, ſicut ſol in ortu ſuo ſplendet, ita rútilent. Quievitque terra per quadraginta annos.

AD VESPERAS.

Pſalm. de Feria ſub ſola

Ant. 5. F. Crédimus, ſcientes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, allelúia. 2. *Cor.* 4.

CAPITULUM. *Act.* 10.

NOs teſtes ſumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jeruſalem, quem occidérunt ſuſpendentes in ligno: hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die.

Hymnus, Nunc novis. *ut ſuprà* 359.

℣. Confitébimur tibi, Deus: ℟. Narrábimus mirábilia tua. *Pſ.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Reſurréxit Chriſtus, & viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim: deindè viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul; deindè viſus eſt Jacóbo, deindè Apóſtolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*. 372.

DOMINICA IV.
POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in in albis, 360. *exceptis quæ ſequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Noct. Dominicæ, ut in Pſalterio 2.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

FEcérunt fílii Iſraël malum in conſpectu Dómini: qui trádidit illos in manu Mádian ſeptem annis. Humiliatuſque eſt Iſraël valdè in conſpectu Mádian. Et clamávit ad Dóminum poſtulans

trà Madianí·
: ad eos virum
& locútus eſt :
óminus Deus
vos feci conſ-
Ægypto , &
domo ſervitú-
ávi de manu
, & ómnium
, qui affligé-
jecíſque eos ad
ſtrum , & trá-
rram eórum.
go Dóminus
, ne timeá-
orrhæórum ,
rra habitátis.
audíre vocem

mors. 360.
i Auguſtíni
copi.
n. 242. in die-
, 13. *C.* 1.
io ij.
s ſanctis reſur-
Dómini de-
tùm, donante
nus , de car-
ne tractémus.
les eſt noſtra :
Dómini noſ-
ſti nobis ca...e
, & in ipſo
plum. Vóluit
uod promíſit
n ſolùm præ-
ed étiam de-
Contrà iſtam
íſputant hómi-
im áliud fáce-
, qui ea quæ
um ſápiunt ,
rent de Deo

contra Deum? Ille enim Deus eſt, illi hómines ſunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi eſt conſuetúdo cernendi. Quod ſolent vidére, credunt; quod non ſolent, non credunt. Præter conſuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus eſt. Majóra quidèm mirácula ſunt, tot quotídiè hómines naſci qui non erant, quàm paucos reſurrexiſſe qui erant; & tamen iſta mirácula non conſideratióne comprehenſa ſunt, ſed aſſiduitáte viluérunt. Reſurréxit Chriſtus: abſolúta res eſt. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emíſit ánimam; póſita eſt caro in ſepulcro: exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quarè mirámur? Quarè non crédimus? Deus eſt qui fecit. Consídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Sive vívimus. 361.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vado ad eum qui miſit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 94. n. 4.

VIdébat útiquè Dóminus Jeſus quid illa ſua verba in córdibus diſcipu-

lórum ágerent. Spiritálem quippè nondùm intériùs habentes conſolatiónem, quam per Spíritum ſanctum fúerant habitúri, id quod extérius in Chriſto vidébant, amíttere metuébant. Et quia ſe amiſſúros eſſe illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contriſtabátur humánus affectus, quia carnális deſolabátur aſpectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia viſus intérior ipſe eſt útiquè mélior, quo eos conſolatúrus fúerat Spíritus ſanctus; non cernéntium corpóribus ingeſtúrus corpus humánum, ſed ſeipſum credéntium pectóribus infuſúrus. Adjungit: ſed ego veritátem dico vobis; expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; ſi autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquàm díceret: Expedit vobis ut hæc forma ſervi auferátur à vobis: caro quidèm factum Verbum hábito in vobis; ſed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & iſto lacte contenti ſemper infantes eſſe cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non ſubtráxero, ſólidum cibum non eſuriétis; ſi carni carnáliter hæſéritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de juſtítia, & de judício, allelúia, allel. ℣. Qui lóquitur iníqua, non poteſt latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium: * Cùm. Glória. † Arguet. *Joan.* 16. *Sap.* 2.

AD LAUDES.

Capitulum. 2. *Cor.* 5.

Si cognóvimus ſecundùm carnem Chriſtum, ſed nunc jam non nóvimus. Si qua ergò in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt: ecce facta ſunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra. 366.

℣. Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum: ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Nunc vado ad eum qui miſit me, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id deſideráre quod promittis; ut inter mundánas varietátes, ibi noſtra fixa ſint corda, ubì vera ſunt gáudia. Per Dóminum noſtrum.

SPERAS. nos hæc ómnia? ubi ſunt
IM. *Rom.* 8. mirabília ejus, quæ nar-
arne ſunt, Deo ravérunt patres noſtri, at-
e non poſſunt. que dixérunt: De Ægypto
in carne non edúxit nos Dóminus? Nunc
n ſpíritu; ſi ta- autem derelíquit nos Dó-
us Dei hábitat minus & trádidit in manu
Si quis autem Mádian. Reſpexitque ad
hriſti non habet, eum Dóminus, & ait:
ejus. Vade in hac fortitúdine
, Forti, 371. tua, & liberábis Iſraël de
r eſto verbi tui, manu Mádian: ſcito quòd
℟. In quo mihi míſerim te. Qui reſpon-
i. *Pſ.* 118. dens ait: Obſecro, mi
lagníficat. dómine, in quo liberábo
. Expedit vobis Iſraël? ecce família mea
m: ſi enim non ínfima eſt in Manaſſe, &
raclétus non vé- ego mínimus in domo pa-
: ſi autem abíe- tris mei. Dixitque ei Dó-
n eum ad vos, minus: Ego ero tecum:
an. 16. & percúties Mádian quaſi
ut ſuprà ad Lau- unum virum. Et ille, Si
invéni, inquit, grátiam
SECUNDA. coram te, da mihi ſignum
T. *Pſalmi.* Béne- quòd tu ſis qui lóqueris ad
jàm magnificáta me. Nec recédas hinc, do-
it glória. 33. nec revertar ad te, portans
ro Júdicum. ſacrifícium, & ófferens tibi.
Cap. 6. Qui reſpondit: Ego præſ-
it Angelus Dó- tolábor adventum tuum.
ni, & ſedit ſub ℟. Príncipes. 364.
ercu, quæ erat *Lectio ij.*
& pertinébat ad INgreſſus eſt ítaque Gé-
m famíliæ Ezri. deon & coxit hædum,
édeon fílius ejus & de farínæ módio ázymos
atque purgáret panes: carneſque ponens
in torculári, ut in caniſtro, & jus cárnium
ádian, appáruit mittens in ollam, tulitque
Dómini, & ait: ómnia ſub quercu, & ób-
tecum, virórum tulit ei. Cui dixit Angelus
Dixitque ei Gé- Dómini: Tolle carnes &
ſecro, mi Dómi- ázymos panes, & pone
minus nobiſcum ſupra petram illam, & jus
apprehendérunt déſuper funde. Cùmque fe-

ciſſet ita, extendit Angelus Dómini ſummitátem virgæ, quam tenébat in manu, & tétigit carnes & panes ázymos: aſcenditque ignis de petra, & carnes, azymoſque panes conſumpſit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis ejus. Videnſque Gédeon quòd eſſet Angelus Dómini, ait: Heu mi Dómine Deus: quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem. Dixitque ei Dóminus: Pax tecum: ne tímeas, non moriéris. Ædificávit ergò ibi Gédeon altáre Dómino, vocavitque illud, Dómini pax, uſquè in præſentem diem.

℟. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

IGitur omnis Mádian, & Amalec, & orientáles pópuli congregáti ſunt ſimul: & tranſeuntes Jordánem, caſtrametáti ſunt in valle Jézraël. Spíritus autem Dómini índuit Gédeon, qui clangens búccinâ convocávit domum Abiézer, ut ſequerétur ſe. Miſitque núntios in univerſum Manaſſen, qui & ipſe ſecútus eſt eum: & álios núntios in Azer & Zabúlon & Néphthali, qui occurrérunt ei. Dixitque Gédeon ad Deum: Si ſalvum facis per manum meam Iſraël, ſicut locútus es, ponam hoc vellus lanæ in área: ſi ros in ſolo véllere fúerit, & in omni terra ſiccitas, ſciam quòd per manum meam, ſicut locútus es, liberábis Iſraël. Factumque eſt ita. Et de nocte conſurgens expreſſo véllere, concham rore implévit. Dixitque rurſùs ad Deum: Ne iraſcátur furor tuus contra me ſi adhuc ſemel tentávero, ſignum quærens in véllere. Oro ut ſolum vellus ſiccum ſit, & omnis terra rore madens. Fecitque Deus nocte illâ ut poſtuláverat: & fuit ſíccitas in ſolo véllere, & ros in omni terra.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA TERTIA

AD NOCT. *Pſalmi* Dómine, quis habitábit. 51. Cœli enarrant. 52. Lex Dómini immaculáta. 53.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 7.

JEróbaal qui & Gédeon, de nocte conſurgens, & omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocátur Harad. Erant autem caſtra Mádian in valle ad ſeptentrionálem plagam collis excelſi. Dixitque Dóminus ad Gédeon: Multus tecum eſt pópulus, nec tradétur Mádian in manus ejus: ne gloriétur contra me Iſraël, & dicat: Meis víribus liberátus ſum. Lóquere ad pópulum, & cunctis audiéntibus prædica: Qui formidolóſus & tímidus eſt, revertátur. Receſſeruntque de monte Gé-

, & reverſi ſunt de
o viginti duo míllia
um, & tantùm decem
remanſérunt. Dixit-
Dóminus ad Gédeon :
: pópulus multus eſt,
os ad aquas, & ibi
bo illos : & de quo
tibi ut tecum vadat,
ergat : quem ire prohi-
., revertátur. Cùm-
eſcendiſſet pópulus ad
, dixit Dóminus ad
on : Qui linguâ lam-
nt aquas, ſicut ſolent
lámbere, ſeparábis
eorsùm : qui autem
tis génibus bíberint,
era parte erunt. Fuit
e númerus eórum qui
ad os projiciente
úerant aquas, trecenti
: omnis autem réli-
multitúdo flexo pó-
bíberat. Et ait Dó-
is ad Gédeon : In tre-
s viris qui lambuérunt
s, liberábo vos, &
um in manu tua Má-
: omnis autem réliqua
itúdo revertátur in lo-
ſuum. Sumptis ítaque
número cibáriis & tu-
omnem réliquam mul-
linem abíre præcépit
bernácula ſua : & ipſe
trecentis viris ſe cer-
ni dedit.

. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

Iviſitque (Gédeon)
trecentos viros in tres
es & dedit tubas in
*ibus eórum, lagenaſ-*que vácuas ac lámpades in médio lagenárum. Et dixit ad eos : Quod me fácere vidéritis, hoc fácite : ingrédiar partem caſtrórum, & quod fécero ſectámini. Quandò perſonúerit tuba in manu mea, vos quoque per caſtrórum circúitum clángite & conclamáte, Dómino & Gedeóni. Ingreſſuſque eſt Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo, in partem caſtrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & cuſtódibus ſuſcitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter ſe lagénas. Cùmque per gyrum caſtrórum in tribus perſonárent locis, & hydrias confregiſſent, tenuérunt ſiniſtris mánibus lámpades, & dextris ſonantes tubas, clamaverúntque : Gládius Dómini & Gedeónis : ſtantes ſínguli in loco ſuo per circúitum caſtrórum hoſtílium. Omnia ítaque caſtra turbáta ſunt, & vociferantes, ululanteſque fugérunt : & nihilóminùs inſiſtebant trecenti viri búccinis perſonantes.

℟. Quem vos interemiſtis. 365.

Lectio iij.

IMmiſitque Dóminus gládium in ómnibus caſtris, & mútuâ ſe cæde truncábant, fugientes uſquè ad Bethſetta, & crepídinem Abelmehúla in

Tebbath. Conclamantes autem viri Iſraël de Néphtali, & Aſer, & omni Manaſſe, perſequebantur Mádian. Miſitque Gédeon núntios in omnem montem Ephraïm, dicens: Deſcendite in occurſum Mádian, & occupáte aquas uſque Béthbera atque Jordánem. Clamavitque omnis Ephraïm, & præoccupávit aquas atque Jordánem uſque Béthbera. Apprehenſoſque duos viros Mádian, Oreb, & Zeb, interfécit Oreb in petra Oreb, Zeb verò in torculári Zeb. Et perſecúti ſunt Mádian, cápita Oreb & Zeb portantes ad Gédeon trans fluenta Jordánis.

℟. Jeſus Chriſtus. 365.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Pſalmi* Confitébor. 71. Miſerére mei. 71. Ut quid, Dómine. 72.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 8.

Zébee autem & Sálmana requieſcébant cum omni exércitu ſuo. Quíndecim enim míllia viri remánſerant ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæſis centum viginti míllibus bellatórum educéntium gládium. Aſcendenſque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabantur, ad orientálem partem Nobe, & Jégbaa, percuſſit caſtra hóſtium, qui ſecúri erant, & nihil adverſi ſuſpicabantur. Fugeruntque Zébee & Sálmana, quos perſequens Gédeon comprehendit, turbáto omni exércitu eórum. Dixitque ad Zébee & Sálmana: Quales fúerint viri, quos occidiſtis in Thabor? Qui reſpondérunt: Similes tui, & unus ex eis quaſi fílius regis. Quibus ille reſpondit: Fratres mei fuérunt, filii matris meæ. Vivit Dóminus, quia ſi ſervaſſétis eos, non vos occíderem. Dixitque Jether primogénito ſuo: Surge, & intérfice eos. Qui non edúxit gládium: timébat enim, quia adhuc puer erat. Dixerúntque Zébee & Sálmana: Tu ſurge, & írrue in nos: quia juxtà ætátem robur eſt hóminis. Surréxit Gédeon, & interfécit Zébee & Sálmana: & tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regálium camelórum decorári ſolent.

℟. Principes. 364.

Lectio ij.

Dixeruntque omnes viri Iſraël ad Gédeon: Domináre noſtrî tu, & fílius tuus, & fílius filii tui: quia liberaſti nos de manu Mádian. Quibus ille ait: Non dominábor veſtrî, nec dominábitur in vos fílius meus, ſed dominábitur vobis Dóminus. Dixitque ad eos: Unam petitiónem póſtulo à vobis: Date mihi inaures ex præda

veſtra

ures enim áu-
;æ habére con-
Qui reſpondé-
ntíſſime dábi-
lenteſque ſuper
ium, projecé-
iaures de præ-
: pondus poſ-
iáurium mille
auri ſicli, abſ-
ætis, & moni-
eſte purpúrea,
s Mádian uti
& præter tor-
s camelórum.
t eo Gédeon
póſuit illud in
Ephra. Forni-
: omnis Iſraël
áctum eſt Ge-
ini dómui ejus
Humiliátus eſt
an coram fíliis
potuérunt ultrà
áre: ſed quié-
r quadraginta
is Gédeon præ-

eſt. 364.
tio iij.
aque Jeróbaal
oas, & habitá-
ſua: habuit-
inta fílios, qui
le fémore ejus:
plures habéret
ncubína autem
i habébat in Si-
iit ei filium nó-
lech: mortuuſ-
eon fílius Joas
e bona, & ſe-
n ſepulcro Joas
i *Ephra de fa-*
rna.

mília Ezri. Poſtquàm autem mórtuus eſt Gédeon, averſi ſunt fílii Iſraël, & fornicáti ſunt cum Báalim. Percuſſeruntque cum Baal fœdus, ut eſſet eis in deum: nec recordáti ſunt Dómini Dei ſui, qui éruit eos de mánibus inimicórum ſuórum ómnium per circúitum: nec fecérunt miſericórdiam cum domo Jeróbaal Gédeon juxtà ómnia bona, quæ fécerat Iſraéli.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Pſalmi* Exáudiat. 88. Exultáte. 89. Beáta gens. 89.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 9.

Abiit autem Abímelech fílius Jeróbaal in Sichem ad fratres matris ſuæ, & locútus eſt ad eos, & ad omnem cognatiónem domûs patris matris ſuæ, dicens: Loquímini ad omnes viros Sichem: Quid vobis eſt mélius, ut dominentur veſtri ſeptuaginta viri omnes fílii Jeróbaal, an ut dominétur unus vir? ſimulque conſideráte quòd os veſtrum, & caro veſtra ſum. Locutíque ſunt fratres matris ejus de eo ad omnes viros Sichem univerſos ſermónes iſtos, & inclinavérunt cor eórum poſt Abímelech, dicentes: Frater noſter eſt. Dederúntque illi ſeptuaginta pondo

argenti de fano Bálberit. Qui condúxit ſibi ex eó viros ínopes & vagos, ſecutíque ſunt eum. Et venit in domum patris ſui in Ephra, & occídit fratres ſuos fílios Jeróbaal ſeptuaginta viros, ſuper lápidem unum: remanſitque Jóathan fílius Jeróbaal mínimus, & abſcónditus eſt. Congregáti ſunt autem omnes viri Sichem, & univerſæ famíliæ urbis Mello: abieruntque & conſtituérunt regem Abímelech juxtà quercum, quæ ſtabat in Sichem.

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

IVit [Jóatham] & ſtetit in vértice montis Garízim: elevatáque voce, clamávit, & dixit: Audíte me viri Sichem, ita áudiat vos Deus. Iérunt ligna, ut úngerent ſuper ſe regem: dixeruntque olívæ: Impera nobis. Quæ reſpondit: Numquid poſſum deſérere pinguédinem meam, quâ & dii utuntur, & hómines, & veníre ut inter ligna promóvear? Dixeruntque ligna ad árborem ficum: Veni, & ſuper nos regnum áccipe. Quæ reſpondit eis: Numquid poſſum deſérere dulcédinem meam, fructuſque ſuavíſſimos, & ire ut inter cétera ligna promóvear? Locutáque ſunt ligna ad vitem: Veni, & ímpera nobis. Quæ reſpondit eis: Numquid poſſum deſérere vinum meum, quod lætíficat Deum & hómines, & inter ligna cétera promovéri? Dixeruntque ómnia ligna ad rhamnum: Veni, & ímpera ſuper nos. Quæ reſpondit eis: Si verè me regem vobis conſtitúitis, veníte, & ſub umbra mea requiéſcite. Si autem non vultis, egrediátur ignis de rhamno, & dévoret cedros Líbani.

℟. Quem vos interemíſtis. 365.

Lectio iij.

[ET áddidit Jóatham:] Nunc ígitur, ſi rectè, & abſque peccáto conſtituiſtis ſuper vos regem Abímelech, & benè egiſtis cum Jeróbaal, & cum domo ejus, & reddidiſtis vicem benefíciis ejus, qui pugnávit pro vobis, & ánimam ſuam dedit perículis, ut erúeret vos de manu Mádian, qui nunc ſurrexíſtis contrà domum patris mei, & interfeciſtis fílios ejus ſeptuaginta viros ſuper unum lápidem, & conſtituiſtis regem Abímelech fílium ancillæ ejus ſuper habitatóres Sichem, eò quòd frater veſter ſit: ſi ergò rectè, & abſque vítio egiſtis cum Jeróbaal, & domo ejus, hódiè lætámini in Abímelech, & ille lætétur in vobis. Sin autem perversè: egrediátur ignis ex eo, & conſúmat habitatóres Sichem, & óppidum

aturque ignis
m, & de óp-
& dévoret
uæ cùm dixiſ-
ſbiit in Bera:
ibi ob metum
itris ſui. Reg-
ıbímelech ſu-
ous annis.
ıriſtus. 365.

SEXTA.

Pſalmi Quid
Exaudi. 106.

Júdicum.

Cap. 9.

ominus ſpíri-
ſſimum inter
lech & habi-
ı: qui cœpé-
ſtári, & ſce-
ónis ſeptua-
Jeróbaal, &
guinis eórum
ímelech fra-
k in céteros
rı́ncipes, qui
ınt. Poſue-
ias adversùs
nitáte món-
illíus præſto-
ıtum, exer-
ıia, agentes
tereúntibus,
eſt Abíme-
íraque Abí-
nni exércitu
tetendit in-
himam. Vi-
egrederétur
ritáte, ſur-
in eos cum

cúneo ſuo, oppugnans, & obsídens civitátem: duæ autem turmæ palantes per campum, adverſários perſequebantur.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

POrrò Abímelech omni die illo oppugnábat urbem: quam cepit, interfectis habitatóribus ejus, ipſáque deſtructâ, ita ut ſal in ea diſpérgeret. Quod cùm audiſſent qui habitábant in turre Sichimórum, ingreſſi ſunt fanum dei ſui Berith, ubi fœdus cum eo pepígerant, & ex eo locus nomen accéperat, qui erat munítus valdè. Abímelech quoque áudiens viros turris Sichimórum páriter conglobátos, aſcendit in montem Selmon cum omni pópulo ſuo: & arreptâ ſecúri, præcídit árboris ramum, impoſitumque ferens húmero, dixit ad ſócios: Quod me vidétis fácere, citò fácite. Igitur certátim ramos de arbóribus præcidentes, ſequebantur ducem. Qui circumdantes præsídium, ſuccendérunt; atque ita factum eſt, ut fumo & igne mille hómines necarentur, viri páriter & mulíeres, habitatórum turris Sichem.

℟. Viſus eſt. 364.

Lectio iij.

ABímelech autem inde proficiſcens venit ad óppidum Thebes, quod

circumdans obſidébat exércitu. Erat autem turris excelſa in média civitáte, ad quam confúgerant ſimul viri ac mulíeres, & omnes príncipes civitátis, clausâ firmíſſimè jánuâ, & ſuper turris tectum ſtantes per propugnácula. Accedenſque Abímelech juxtà turrim, pugnábat fórtiter: & appropinquans óſtio, ignem ſuppónere nitebátur: & ecce una múlier fragmen molæ déſuper jáciens, illíſit cápiti Abímelech, & confrégit cérebrum ejus. Qui vocávit citò armígerum ſuum, & ait ad eum: Evagína gládium tuum, & pércute me: ne fortè dicátur quòd à fémina interfectus ſim. Qui juſſa perfíciens, interfécit eum. Illóque mórtuo, omnes qui cum eo erant de Iſraël, reverſi ſunt in ſedes ſuas: & réddidit Deus malum, quod fécerat Abímelech contrà patrem ſuũ, interfectis ſeptuaginta frátribus ſuis. Sichimítis quoque, quod operáti erant, retribútum eſt, & venit ſuper eos maledíctio Jóatham fílii Jeróbaal.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 365.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata, (niſi occurrat Feſtum ſemiduplex) cum Commem. *de Cruce.*

SABBATO.

Ad Noct. *Pſalmi* Beatus. 124. Audíte 125. Ne timúeris. 126.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 10.

Poſt Abímelech ſurréxit dux in Iſraël Thola fílius Phua pátrui Abímelech, vir de Iſſachar, qui habitávit in Samir montis Ephraim: & judicávit Iſraélem viginti & tribus annis, mortuuſque eſt, ac ſepultus in Samir. Huic ſucceſſit Jaïr Galaadítes, qui judicávit Iſraélem per viginti & duos annos, habens triginta fílios ſedentes ſuper triginta pullos aſinárum, & príncipes triginta civitátum, quæ ex nómine ejus ſunt appellátæ Havoth-Jaïr, id eſt, óppida Jaïr, uſquè in præſentem diem in terra Gálaad. Mortuuſque eſt Jaïr, ac ſepultus in loco cui eſt vocábulum Camon. Fílii autem Iſraël peccátis vetéribus jungentes nova, fecérunt malum in conſpectu Dómini, & ſervíerunt idólis, Báalim & Aſtaroth, & diis Syriæ & Sidónis & Moab & filiórum Ammon & Philíſthiim: dimiſeruntque Dóminum, & non coluérunt eum. Contrà quos Dóminus irátus, trádidit eos in manus Philíſthiim & filiórum Am-

. Affliĉtíque ſunt, &
menter oppreſſi per an-
decem & oĉto, om-
qui habitábant trans
ánem in terra Amor-
, qui eſt in Gálaad:
antùm, ut fílii Am-
, Jordáne tranſmiſſo,
írent Judam & Bénja-
& Éphraïm: affliĉtuſ-
eſt Iſraël nimis.

Leĉtio ij.

T clamantes ad Dó-
minum, dixérunt:
ávimus tibi, quia dere-
mus Dóminum Deum
rum, & ſervívimus
lim. Quibus locútus eſt
ninus: Nunquid non
ptii & Amorrhæi, fi-
e Ammon & Philíſ-
n, Sidónii quoque &
lec & Chánaan oppreſ-
nt vos, & clamaſtis ad
& érui vos de manu
m? Et tamen reliquiſ-
me, & colúiſtis deos
os: idcircò non ad-
ut ultrà vos líberem:
& invocáte deos quos
iſtis: ipſi vos líberent
mpore angúſtiæ. Dixe-
que fílii Iſraël ad Dó-
um: Peccávimus, redde
nobis quidquid tibi
et: tantùm nunc lí-
nos. Quæ dicentes,
ia de fínibus ſuis alie-
m deórum idóla pro-
unt, & ſerviérunt Dó-
Deo: qui dóluit ſu-
iſériis eórum. Iraque
Ammon conclamantes
in Gálaad fixére tentória:
contrà quos congregáti fí-
lii Iſraël, in Maſpha caſ-
trametáti ſunt. Dixeruntque
príncipes Gálaad ſín-
guli ad próximos ſuos:
Qui primus ex nobis con-
trà fílios Ammon cœperit
dimicáre, erit dux pópuli
Gálaad.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato ſub ſola Ant. 5. F. Crédimus, ſcientes,
quóniam qui ſuſcitávit
Jeſum, & nos cum Jeſu
ſuſcitábit, allelúia. 2. *Cor.*
4.

CAPITULUM. *Aĉt.* 17.

PAulus diſſerébat Judæis
de Scriptúris, adapériens
& inſínuans quia
Chriſtum opórtuit pati, &
reſúrgere à mórtuis; &
quia hic eſt Jeſus Chriſtus.

Hymnus, Nunc novis.
359.

℣. Non móriar, ſed vivam,
℟. Et narrábo ópera
Dómini. *Pſ.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 6. David appoſitus
eſt ad patres ſuos,
& vidit corruptiónem;
quem verò Deus ſuſcitávit
à mórtuis, non vidit
corruptiónem, allel. *Aĉt.*
13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, ut ſuprà, 371.

DOMINICA V.
POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in albis, 360. exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíſſimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus eſt de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem, de qua ſuſcépit fílios: qui poſtquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris noſtri eſſe non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob: congregatíque ſunt ad eum viri ínopes, & latrocinántes, & quaſi príncipem ſequebantur. In illis diébus pugnábant fílii Ammon contrà Iſraël. Quibus ácriter inſtántibus perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium ſuî Jephte de terra Tob: Dixeruntque ad eum: Veni, & eſto princeps noſter, & pugna contrà fílios Ammon. Quibus ille reſpondit: Nonnè vos eſtis qui odiſtis me, & ejeciſtis de domo patris mei, & nunc veniſtis ad me neceſſitáte compulſi? Dixeruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur cauſam nunc ad te vénimus; ut proficiſcáris nobiſcum, & pugnes contra fílios Ammon, ſiſque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè veniſtis ad me, ut pugnem pro vobis contrà fílios Ammon, tradideritque eos Dóminus in manus meas, ego ero veſter princeps? Qui respondérunt ei: Dóminus, qui hæc audit, ipſe mediátor ac teſtis eſt quòd noſtra promiſſa faciémus. Abiit ítaque Jephte cum principibus Gálaad, fecitque eum omnis pópulus príncipem ſuî.

℟. Ubi eſt mors. 360.

Sermo ſancti Cæſárii Arelatenſis Epíſcopi.

Homil. 37. de Litan.

Lectio ij.

ECce, fratres dilectíſſimi, dies ſancti & ſpiritáles advéniunt. In iſtis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Eccléſia, nullus ſe à ſancto conventu ſubdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera ſubrépunt. In iſtis tribus diébus fidéliter ad Eccléſiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei miſericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum noſtrórum vúlnera, iſto triduáno compunctiónis

nento , ad ſanitá-
ſtinam revocémus.
ola nobis étiam
eſimáli órdine præ-
; & magis, le-
& pſallendo , vel
, animábus noſtris
s épulas , quàm
les delícias requirá-
idíte ergò me, fra-
rogantem : audíte
pietáte admonen-
: vobis Deus, & in
ulo ſanitátem cór-
, ubertátem frúc-
& peccatórum in-
iam tríbuat , & in
ad æterna præmia
pervenire concé-

ve vivimus. 361.
ancti Evangélii ſe-
dùm Joannem.
iij. Cap. 16.
o témpore ; Dixit
: diſcípulis ſuis :
amen dico vobis ;
petiéritis Patrem
ne meo, dabit vo-
réliqua.
a ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
an. Tract. 102.
n. 1. & 2.
dictum eſt in ſupe-
oùs hujus Domínici
s pártibus propter
nonnulla petunt à
i Chriſti nómine ,
ípiunt , non peti
ne Salvatóris quid-
titur contrà ratió-
ítis. Non enim ſo-
erárum ac ſyllabá-

rum , ſed quod ſonus ipſe ſignificat , & quod eo ſono rectè ac veráciter intellígitur , hoc accipiendus eſt dícere , cùm dicit , In nómine meo. Undè qui hoc ſentit de Chriſto , quod non eſt de único Dei Fílio ſentiendum , non petit in ejus nómine , etiamſi non táceat lítteris ac ſyllabis Chriſtum ; quóniam in ejus nómine petit , quem cógitat cùm petit. Qui verò quod eſt de illo ſentiendum ſentit , ipſe in ejus nómine petit ; & áccipit quod petit , ſi non contrà ſuam ſalútem ſempiternam petit. Accipit autem , quandò debet accípere. Quædam enim non negantur ; ſed ut cóngruo dentur témpore , differuntur. Uſque modò , inquit , non petiſtis quidquam in nómine meo : pétite & accipiétis , ut gáudium veſtrum ſit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum , profectò non carnále , ſed ſpiritále gáudium eſt ; & quandò tantum erit , ut áliquid ei jam non ſit addendum , procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergò pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium conſequendum , hoc eſt in nómine Chriſti petendum , ſi divínam intellígimus grátiam , ſi verè beátam póſcimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur , nihil pétitur ; non quia nulla omninò res

eſt; ſed quia, in tantæ rei comparatióne, quidquid áliud concupíſcitur, nihil eſt.

℟. Uſque modò non petiſtis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium veſtrum ſit plenum, allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium ſe fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri.* Pétite. *Joan.* 16. *Pſ.* 144.

AD LAUDES.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

Cariſſimi, ſi cor noſtrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus cuſtodímus, & ea quæ ſunt plácita coram eo, fácimus.

Hymnus, Auróra. 366.

℣. Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Pſ.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; ſi quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

Deus, à quo bona cuncta procédunt: largíre ſupplícibus tuis, ut cogitémus, te inſpirante, quæ recta ſunt, &, te gubernante, éadem faciámus; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

Créditis in nómine Filii Dei: & hæc eſt fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus ſecundùm voluntátem ejus, audit nos. Et ſcimus quia audit nos, quidquid petiérimus: ſcimus quóniam habémus petitiónes quas poſtulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 371.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipſe enim Pater amat vos, quia vos me amaſtis, & credidiſtis quia ego à Deo exívi, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

¶ *Hoc triduo, ſi occurrat Feſt. Duplex vel Semid. de eo fiet Offic. cum Commem. Feriæ ad Officium Noct. & ad Laudes tantùm. Tuncque prima Lectio erit de Scriptura occurr. duabus in unam junctis: ſecunda Lectio erit de Feſto: tertia denique de Evangelio & Homilia Feriæ.*

De Feſto autem Simplici occurrente fiet tantùm Commem.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Pontíficem ſemper viventem ad interpellan-

im pro nobis : * Veníte, loremus, allelúia. *Hebr.* 7. *Pſalm.* Confitémini. 33. ocávit. 34. Miſit. 34.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

LOcutuſque eſt Jephte omnes ſermónes ſuos coram Dómino Maſpha. Et miſit nún- os ad regem filiórum Am- on, qui ex perſóna ſua cerent : Quid mihi & bi eſt, quia veniſti con- à me, ut vaſtáres terram eam? Quibus ille reſpon- t : Quia tulit Iſraël ter- m meam, quandò aſcen- t de Ægypto à fínibus rnon uſque Jaboc at- ie Jordánem : nunc ergò um pace redde mihi eam. er quos rursùm mandávit ephte, & imperávit eis t dícerent regi Ammon : æc dicit Jephte : Non tu- t Iſraël terram Moab, ec terram filiórum Am- ion. Nonnè ea quæ póſ- det Chamos Deus tuus, bi jure debentur? Quæ item Dóminus Deus noſ- er victor obtínuit, in noſ- am cedent poſſeſſiónem : iſi fortè mélior es Balac lio Sephor rege Moab : aut océre potes, quòd jurgá- is ſit contrà Iſraël, & ugnáverit contrà eum, uandò habitávit in Héſe- on, & vículis ejus, & in roër : & villis illíus, vel i cunctis civitátibus juxtà ordánem, per trecentos annos. Quarè tanto témpore nihil ſuper hac repetitióne tentaſtis? Igitur non ego pecco in te, ſed tu contrà me malè agis, indícens mihi bella non juſta. Júdicet Dóminus árbiter hujus diéi inter Iſraël, & inter fílios Ammon. Noluitque acquiéſcere rex filiórum Ammon verbis Jephte, quæ per núntios mandáverat.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

FActus eſt ergò ſuper Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad, & Manaſſe, Maſpha quoque Gálaad, & indè tránſiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens : Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egreſſus de fóribus domûs meæ, mihíque occúrrerit revertenti cum pace à fíliis Ammon, eum holocauſtum ófferam Dómino. Tranſivitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contrà eos : quos trádidit Dóminus in manus ejus.... Humiliatíque ſunt fílii Ammon à fíliis Iſraël. Revertente autem Jephte in Maſpha domum ſuam, occurrit ei unigénita fília ſua cum tympanis & choris : non enim habébat álios líberos. Quâ viſâ, ſcidit veſtimenta ſua, & ait : Heu me, fília mea, decepiſti

S v

me, & ipſa decepta es: apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa reſpondit: Pater mi, ſi aperuiſti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, conceſsâ tibi ultióne atque victóriâ de hóſtibus tuis. Dixitque ad patrem: Hoc ſolum mihi præſta quod déprecor: Dimitte me ut duóbus ménſibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum ſodálibus meis. Cui ille reſpondit: Vade. Et dimíſit eam duóbus ménſibus. Cùmque abiiſſet cum ſóciis ac ſodálibus ſuis, flebat virginitátem ſuam in móntibus. Expletiſque duóbus ménſibus, reverſa eſt ad patrem ſuum, & fecit ei ſicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exindè mos increbruit in Iſraël, & conſuetúdo ſerváta eſt, ut poſt anni círculum convéniant in unum fíliæ Iſraël, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Viſus eſt. 364.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore; Ait Jeſus ad diſcípulos ſuos: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: *Amíce*, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ep. 130. quæ eſt ad Probam, n. 16. 18. 19. & 20.

QUi novit bona data dare fíliis ſuis, pétere nos & quærere & pulsáre compellit. Quod quarè fáciat, qui novit quid nobis neceſſárium ſit, priuſquàm petámus ab eo, movére ánimum poteſt, niſi intelligámus quòd Dóminus & Deus noſter non voluntátem noſtram ſibi velit innotéſcere, quam non poteſt ignoráre; ſed exercéri in oratiónibus deſidérium noſtrum, quo poſsímus cápere quod præparat dare. Illud enim valdè magnum eſt; ſed nos ad capiendum parvi & anguſti ſumus. Ideò nobis dícitur: Dilatámini. Tantò quippè illud ſumémus capáciùs, quantò id & fidéliùs crédimus, & ſperámus firmiùs, & deſiderámus ardéntiùs. In ipſa ergò fide, & ſpe, & caritáte continuáto deſidério ſemper orámus. Ac per hoc, & quod ait Apóſtolus: Sine intermiſſióne oráte: quid eſt áliud quàm beátam vitam quæ nulla niſi æterna eſt, ab eo qui eam ſolus dare poteſt, ſine intermiſſióne deſideráte? Semper ergò hanc à Dómino Deo deſiderémus; & orámus ſemper. Sed ídeò ab áliis curis atque negótiis, quibus ipſum deſidérium quo-

b tepeſcit, certis
negótium orandi
revocámus, ver-
ónis nos ipſos ad-
s, in id quod de-
s inténdere; ne
péſcere cœperat,
frigeſcat; & pé-
inguátur, niſi cré-
flammétur. Quæ
ſint, étiam cùm
e vacat, id eſt,
bonárum & ne-
um actiónum non
ntur offícia, quam-
eis, ut dixi, de-
illo ſemper oran-
, non eſt ímpro-
c inútile. Neque
t nonnulli putant,
oráre in multiló-
ſi diútiùs orétur.
ſt ſermo multus,
liuturnus affectus.
b oratióne multa
; ſed non deſit mul-
tio, ſi fervens per-
nténtio. Nam mul-
qui eſt in orando
ceſſáriam ſupérfluis
erbis: multùm au-
ecári eſt ad eum
recámur, diuturnâ
cordis excitatióne
Nam plerumquè
ótium plùs gemíti-
m ſermónibus ági-
s fletu quàm affátu.
Pétite, & dábitur
quærite, & inve-
* Pulſáte, & ape-
obis, allelúia, allel.
ocábitis & orábitis
ego exáudiam vos:

quærétis me, & inveniétis: * Pulſáte. Glória. * Pulſáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnipotens Deus, ut qui in afflictióne noſtra de tua pietáte confídimus, contrà adverſa ómnia tuâ ſemper protectióne muniámur; Per Dóminum.

Et dìcitur ad Horas diei.

¶ *Hoc triduo, qui non interſunt Proceſſionibus, tenentur recitare Litanias SS. cum* ℣℣. *& Oration. flexis genibus, poſt Laudes, dicto* Benedicámus Dómino.]

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Si vos, cùm ſitis mali, noſtis bona data dare fíliis veſtris; quantò magìs Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus ſe? allel. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. *ut ſuprà.* 416.

FERIA TERTIA IN ROGATIONIBUS.

AD NOCT. *Invit. ut heri.*

Pſ. Deus, judícium. 53. Reges Tharſis. 53. Miſericórdiam. 54.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 12.

ECce autẽ in Ephraïm orta eſt ſedítio. Nam tranſeuntes contrà Aquilónem, dixérunt ad

Jephte : Quarè vadens ad pugnam contrà fílios Ammon, vocáre nos noluiſtī, ut pergerémus tecum? Igitur incendémus domum tuam. Quibus ille reſpondit : Diſceptátio erat mihi & pópulo meo contrà fílios Ammon véhemens : vocavíque vos, ut præberétis mihi auxílium, & fácere noluiſtis. Quod cernens póſui ánimam meam in mánibus meis, tranſivíque ad fílios Ammon, & trádidit eos Dóminus in manus meas. Quid comméruí, ut adversùm me conſurgátis in prælium? Vocátis ítaque ad ſe cunctis viris Gálaad, pugnábat contrà Éphraïm : percuſſeruntque viri Gálaad Éphraïm, quia díxerat : Fugitívus eſt Gálaad de Éphraïm, & hábitat in médio Éphraïm & Manaſſe. Occupaverúntque Galaadítæ vada Jordánis, per quæ Éphraïm reversúrus erat. Cùmque veniſſet ad ea de Éphraïm número, fúgiens, atque dixiſſet : Obſecro ut me transíre permittátis : dicébant ei Galaadítæ : Numquid Ephrathæus es? quo dicente : Non ſum : Interrogábant eum : Dic ergò Schíbboleth, quod interpretátur Spica. Qui reſpondébat, Síbboleth : eádem líterâ ſpicam exprímere non valens. Statímque apprehénſum jugulábant in ipſo Jordánis tránſitu. Et occidérunt in illo témpore de Éphraïm quadragínta duo míllia.

℟. Certíſſimè. 365.

Lectio ij.

JUdicávit ítaque Jephte Galaadítes Iſraël ſex annis : & mórtuus eſt, ac ſepultus in civitáte ſua Gálaad. Poſt hunc judicávit Iſraël Abeſan de Béthlehem : Qui hábuit triginta fílios, & tótidem fílias, quas emittens foras, marítis dedit, & ejuſdem númeri fíliis ſuis accépit uxóres, introdúcens in domum ſuam. Qui ſeptem annis judicávit Iſraël : mortuúſque eſt, ac ſepultus in Béthlehem. Cui ſucceſſit Ahíalon Zabulonítes : & judicávit Iſraël decem annis : mortuúſque eſt, ac ſepultus in Zábulon. Poſt hunc judicávit Iſraël Abdon, fílius Illel Pharathonítes : qui hábuit quadraginta fílios, & triginta ex eis nepótes, aſcendentes ſuper ſeptuaginta pullos aſinárum, & judicávit Iſraël octo annis : mortuuſque eſt, ac ſepultus in Phárathon terræ Éphraïm, in monte Amalech.

℟. Quem vos intereміſtis. 365.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore ; Factum eſt cùm eſſet Jeſus in quodam loco orans, ut

t, dixit unus ex diſ-
ejus ad eum : Dó-
doce nos oráre. Et
l.

lília ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.

o. *quæ eſt ad Probam*,
l. 21. 22. & 23.

n dícimus, líbera nos
malo ; nos admoné-
gitáre, nondùm nos
eo bono, ubi nul-
atiémur malum. Et
idèm últimum quod
mínica oratióne pó-
eſt, tàm latè patet,
no chriſtiánus in quá-
ribulatióne conſtitú-
in hoc gémitus edat,
c lácrymas fundat,
xordiátur, in hoc im-
ur, ad hoc términet
nem. His enim ver-
ipſas memóriæ noſ-
ommendári oporté-
Nam quælibet ália
dicámus, quæ affec-
antis vel præcedendo
t ut eláreat, vel con-
ndo attendit ut creſ-
nihil áliud dícimus
quod in iſta Domí-
ratióne póſitum eſt,
è & congruenter orá-
Quiſquis autem id
quod ad iſtam Evan-
m precem pertinére
oſſit, etiamſi non il-
orat, carnáliter orat:
néſcio quemádmo-
non dicátur illícitè,
lóquidèm Spíritu re-
non niſi ſpirituáliter
orára. Undè líberum
eſt áliis atque áliis verbis
éadem tamen in orando
dícere ; ſed nón debet eſſe
líberum ália dícere. Qui
dicit in oratióne, verbi
grátiâ : Dómine, multí-
plica dívitias meas ; aut :
Da mihi tantas, quantas
illi vel illi dediſti ; aut :
Honóres meos auge ; &
hæc dicit, eórum habens
concupiſcéntiam, non id
attendens ut ex his ſecún-
dùm Deum proſit homíni-
bus : puto eum non inve-
níre in oratióne Domínica,
quo poſſit hæc vota coap-
táre. Quamobrem púdeat
ſaltèm pétere quæ non pu-
det cúpere ; aut ſi & hoc
pudet, ſed cupíditas vincit,
quantò mélius hoc pétitur,
ut étiam ab iſto cupiditátis
malo líberet, cui dícimus :
Líbera nos à malo.

℟. Cùm ſtábitis ad oran-
dum, dimíttite, ſi quid
habétis adversùs áliquem ;
* Ut & Pater veſter qui in
cœlis eſt, dimittat vobis
peccáta veſtra, allelúia,
allelúia. ℣. Miſeratiónes
fácite, unuſquiſque cum
fratre ſuo : & malum vir
fratri ſuo non cógitet in
corde ſuo ; * Ut. Glória
Patri. * Ut. *Marc.* 11.
Zach. 17.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Dicit unus ex
diſcípulis ad Jeſum : Dó-
mine, doce nos oráre, al-
lelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

Excita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut ſacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perſeveranter obtíneant; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, ſanctificétur nomen tuum, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. 416.

FERIA QUARTA *IN ROGATIONIBUS.* VIGILIA ASCENSIONIS.

Simplex.

AD NOCTURNUM.

Invitatorium ut ſuprà in Feriâ II. 416.

Pſalm. Atténdite. 73. Fílii Ephrem. 73. Tránſtulit. 74.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13.

Rursùmque fílii Iſraël fecérunt malum in conſpectu Dómini: qui trádidit eos in manus Philiſthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de ſtirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem ſtérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es & abſque líberis: ſed concípies & páries fílium: cave ergò ne bibas vinum ac ſíceram, nec immundum quidquam cómedas: Quia concípies, & páries fílium, cujus non tanget caput novácula; erit enim nazaræus Dei ab infántia ſua, & ex matris útero, & ipſe incípiet liberáre Iſraël de manu Philiſthinórum. Quæ cùm veniſſet ad marítum ſuum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum, terríbilis nimis. Quem cùm interrogaſſem, quis eſſet, & unde veniſſet, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere: Sed hoc reſpondit: Ecce concípies & páries fílium: cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo veſcáris immundo: erit enim puer nazaræus Dei ab infántia ſua, ex útero matris ſuæ uſquè ad diem mortis ſuæ. Orávit ítaque Mánue Dóminum, & ait: Obſecro Dómine, ut vir Dei, quem miſiſti, véniat íterùm, & dóceat nos quid debeámus fácere de púero, qui naſcitúrus eſt. Exaudivitque Dóminus deprecantem Mánue.

℟. Príncipes. 364.

Lectio ij.

Et neſciébat Mánue quòd Angelus Dómini eſſet. Dixitque ad eum: Quod eſt tibi nomen, ut, ſi ſermo tuus fúerit explétus, honorémus te? cui ille reſpondit: Cur quæris nomen meum, quod eſt

e? Tulit ítaque Má-
dum de capris, &
nta, & póſuit ſuper
, ófferens Dómino,
it mirabília : ipſe
& uxor ejus intue-
. Cùmque aſcénderet
altáris in cœlum,
s Dómini páriter
ma aſcendit. Quod
idiſſent Mánue &
jus, proni cecidé-
terram, & ultrà
appáruit Angelus
i. Statìmque intel-
ánue Angelum Dó-
ſe, & dixit ad uxó-
m : Morte morié-
uia vídimus Deum,
ondit múlier : Si
us nos vellet occí-
de mánibus noſtris
ſtum & libamenta
cepiſſet, nec oſten-
obis hæc ómnia,
a, quæ ſunt ven-
ixiſſet. Péperit íta-
um, & vocávit no-
s Samſon. Crevit-
r, & benedíxit ei
s. Cœpitque Spí-
ómini eſſe cum eo
is Dan inter Sáraa
ol.
iſus eſt. 364.
ſancti Evangélii ſe-
dùm Joannem.
iij. Cap. 17.
o témpore; Suble-
Jeſus óculis in cœ-
ixit : Pater, venit
clarífica Fílium
ut Fílius tuus cla-
e. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit, ſed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed ſi paſſióne clarificátus dícitur, quantò magis reſurrectióne? Nam in paſſióne magis ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóſtolo teſte, qui dicit : Humiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſquè ad mortem, mortem autem crucis. Deindè ſéquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod eſt ſuper omne nomen; ut in nómine Jeſu omne genu flectátur cœléſtium, terréſtrium, & infernórum; & ómnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris. Hæc eſt clarificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quæ ab ejus reſurrectióne ſumpſit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi ſuper terram; opus conſummávi, quod dediſti mihi ut fáciam : * Et nunc claríſica me tu, Pater, apud temetipſum claritáte quam hábui, priuſquàm mundus eſſet, apud te, allelúia, allelúia. ℣. Oſtende hódiè quia tu es Deus Iſ-

raël, & ego ſervus tuus, & juxtà præceptum tuum feci ómnia. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, ſed pro his quos dediſti mihi, quia tui ſunt; & jam non ſum in mundo, & hi in mundo ſunt, & ego ad te vénio, allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnipotens Deus, ut noſtræ mentis inténtio, quò ventúræ ſolemnitátis gloriósus auctor ingreſſus eſt, ſemper intendat; & quò fide pergit, converſatióne pervéniat; Per eumdem Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, ut in Feriis Temporis Paſchalis 367.

[I]N ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

[I]N VESPERIS.
[P]ſalmi de Feria.

QUis aſcendit in cœlum atque deſcendit? quis ſuſ-
[..]t omnes términos ter-
[q]uod nomen eſt ejus,
[..]i? allelúia. *Proverb.*
[..] 7. a. Non eſt Deus
[..], ut Deus aſcenſor
: magnificéntiâ ejus
[..]runt nubes: habitá-
[..] ejus ſursùm, alle-
Deuter. 33.
[..]t. 3. a. Aſcendet pan-
[..]ter ante eos: & tran-
[R]ex eórum coram eis,
[D]ominus in cápite eó-
allelúia. *Mich.* 2.
[..]t. 5. C. Ecce intélli-
exaltábitur, & elevá-
, & ſublímis erit val-
allelúia. *Iſ.* 52.
[..]t. 4. d. Stabunt pedes
[..]n die illa ſuper mon-
[O]livárum, qui eſt con-
[Je]rúſalem ad orientem,
[..]ia. *Zach.* 14.
[CA]PITULUM. *Act.* 3.
[P]rædicátus eſt vobis Je-
ſus Chriſtus, quem
[..]et quidèm cœlum ſuſ-
[..]e, uſquè in témpora
[..]utiónis *ómnium quæ*
[..]us eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſéculo Prophetárum.

℟. Attóllite portas, príncipes, veſtras: & elevámini, portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ. *Quis eſt iſte Rex glóriæ? Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ, allelúia, allel. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ ſuâ. * Quis. Glória Patri. *Reſumitur* ℟. Attóllite. *uſquè ad* ℣. *Pſ.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

OPus peregíſti tuum:
Te, Chriſte, victórem necis
Ætérna, quam relíqueras,
Cœlo repoſcit glória.
Jam nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déſpicis:
Educta longo cárcere
Regem ſequuntur ágmina.
Mirante turmâ Cœlitùm,
Panduntur æternæ fores;
Ovanſque ſublímem Patris
Homo Deus ſcandis thronum.
Illic patrónus, póntifex,
Pacis ſequeſter, quem tua
Semèl profúdit cáritas,
Offerre pergis ſánguinem.
Illinc adornas & foves
Eccléſiam ſponſus tuam;
Cunctiſque vitam dívidis,

Infúſa ceu mens, ártubus.
Illinc tot inter prælia
Periclitantem ſúſtines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.
Quò, Chriſte, præcédis caput,
Huc íntegrum corpus vocas:
Veſtígiis tritam tuis
Fac membra ſectentur viã.
¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur uſquè ad Octavam Aſcenſionis excluſivè, in fine Hymnorum hujus metri, niſi propria aſſignetur.*]

℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum; ℟. Dóminus nomen illi. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Ecce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat, & uſquè ad Antíquum diérum pervénit; & in conſpectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum, allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, Concéde, quæſumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Cetera, ut infrà poſt II. Veſperas.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, Dóminum Jeſum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

PRomiſſa, tellus, cóncipe gáudia,
Te fauſta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.
Tu, Chriſte, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam ſúſcipe glóriam:
Procéde, regna, ſume ſceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.
Quid obſtupentes ſuſpícitis polo,
O vos, euntem, diſcípuli, Deum?
Ut nunc redemptor ſcandit aſtra,
Sic véniet metuendus ultor.
O Chriſte, dextræ qui Patris áſſides,
Fac nos triumphi partícipes tui:
Certámen urget: militémus,
Et, duce te, ſuperémus hoſtem.
Laus ſumma Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis ſúſcipit obſidem:

, qui triumphat,
ima Nato:
bi laus, utriuſque
tus.
Amen.
Dómine Dóminus
12.
i magnificentia ſu-
s elevata.
5. C. Eleváta eſt
éntia tua ſuper cœ-
us, allelúia.
Dómino confído.

us in excelſo cæ-
emplo ſedem ha-

r. D. Dóminus in
ſancto ſuo: Dómi-
cœlo ſedes ejus,

œli enarrant. *cum*
ſ. 52.
us ſol novus cunc-
s ſub univerſo cœ-
Evangelii perluſ-

. *d.* A ſummo cœlo
ejus, & occurſus
què ad ſummum
lelúia.
állite Deo qui aſ-
uper cœlum cœli,
Orientem. *Pſ.* 67.

bus Apoſtolórum.

j. Cap. 1.
xit Jeſus Apóſto-
is: Accipiétis vir-
útem ſupervenien-
tûs ſancti in vos,
mihi teſtes in Je-
, & in omni Ju-
marîa, & uſquè
ad últimum terræ. Et cùm hæc dixiſſet, vidéntibus illis, elevátus eſt; & nubes ſuſcépit eum ab óculis eórum. Cùmque intuerentur in cœlum euntem illum; ecce duo viri aſtitérunt juxtà illos in véſtibus albis; qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cœlum? Hic Jeſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, ſic véniet quemádmodùm vidiſtis eum euntem in cœlum. Tunc reverſi ſunt Jeroſólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui eſt juxtà Jerúſalem, ſábbati habens iter. Et cùm introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jeſu, & frátribus ejus.

℟. Edúxit Jeſus diſcípulos foras in Bethániam, & elevátis mánibus, benedíxit eis; & factum eſt, * Dùm benedíceret illis, receſſit ab eis, & ferebátur in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in æternum: Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. * Dùm. *Luc.* 24. *Pſ.* 28.

Sermo ſancti Leónis Papæ.
Serm. 72. de Aſcenſ. Domini, II. C. 1. 2. & 5.
Lectio ij.

SIcut in ſolemnitáte Paſcháli Reſurréctio Dómini fuit nobis cauſa lætandi; ita Aſcénſio ejus in cœlos præſéntium nobis eſt matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi teſtamenti myſtériis congruébant, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, quadragéſimo poſt reſurrectiónem die coram diſcípulis elevátus in cœlum, corporális præſéntiæ modum fecit, manſúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Eccléſiæ fíliis divínitùs præſtitúta peragantur; & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne, in qua aſcendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíſſimi, gáudio ſpiritáli; & digná apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in qua Chriſtus eſt, erigámus. Surſùm vocátos ánimos deſidéria terréna non déprimant; ad ætérna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingreſſos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári ſe in hac mundi valle cognoſcant, in qua etiamſi quædam cómmoda blandiantur, non amplectenda néquiter, ſed tranſeunda ſunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóſtolis, * Jeſus elevátus eſt; & nubes ſuſcépit eum ab óculis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Aſcendit Elías in cœlum, Eliſéus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ámpliùs. * Jeſus. *Act. 1. 4 Reg. 2.*

Léctio ſancti Evangélii ſecùndùm Marcum.
Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáruit Jeſus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum reſurrexiſſe, non credidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.
In Evang. 29. habit. in Baſ. ſancti Petri, in Aſcenſione Domini, n. 10. & 11.

QUòd reſurrectiónem Domínicam diſcípuli tardè credidérunt, non tàm illórum infírmitas quàm noſtra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipſa namque reſurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monſtráta eſt: quæ dùm nos legentes agnóſcimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne ſolidámur? Minus enim mihi

Magdaléne præſtitit
tiùs crédidit, quàm
as qui diù dubitávit.
nim dubitando, vúl-
cicatríces tétigit,
noſtro péctore dubi-
is vulnus amputávit.
ıus tunc diſcípulos
ávit, cùm eos cor-
er relíquit; ut verba
ecédens díceret, in
us audiéntium árc-
npreſſa remanérent.
minus quidèm Jeſus,
ıàm locútus eſt, aſ-
us eſt in cœlum, non
, non Angelis ſuble-
; quia is qui fécerat
ı, nimírùm ſuper óm-
ıá virtúte ferebátur.
ávit ut gigas ad cur-
m viam ſuam, ut
dicerémus ex corde:
e nos; poſt te currémus
lórem unguentórum
m, Undè, fratres ca-
i, Chriſtum oportet
ıc ſequámur corde,
ım córpore aſcendiſſe
nus. Deſidéria terréna
mus; nihil nos jam
et in ínfimis, qui Pa-
habémus in cœlis.
Aſcendit Deus in jú-
: * Pſállite Deo noſ-
pſállite Regi noſtro;
iam rex omnis terræ
, allelúia, allelúia.
óminus Jeſus aſſump-
ſt in cœlum, & ſedet
ıtris Dei. * Pſállite
Glória Patri. *Repe-*
℟. Aſcendit. *uſquè ad*
er Octavam poſt Glória

Patri. *dicitur tant.* * Pſál-
lite. *Pſ.* 46. *Marc.* 16.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Regnábit Deus ſuper gentes: ℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ.* 46.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Chriſtus Póntifex futurórum bonórum, per próprium ſánguinem introívit ſemèl in ſancta, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jeſus introívit, exemplária verórum; ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens, excélſior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

CANTICUM. *Dan.* 3.

Chriſtus in quem crediderunt patres in æternum benedicendus.

Benedictus es, Dómine Deus patrum noſtrórum; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; * & laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis.

Benedictus es in templo ſancto glóriæ tuæ; * & ſuperlaudábilis, & ſuper-glorióſus in ſécula.

Benedictus es in throno

regni tui; * & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedictus es, qui intuéris abyſſos, & ſedes ſuper Chérubim; * & laudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus in ſécula.

Glória Patri.

[*Dicitur etiam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fídei, allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo, allelúia. 1. *Petr.* 1.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CHriſtus cùm ſit ſplendor glóriæ, & figúra ſubſtántiæ Dei, portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, ſedet ad déxteram majeſtátis in excelſis.

HYMNUS.

JEſu, noſtra redémptio,
Amor & deſidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum.
Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres noſtra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres!
Inferni clauſtra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris réſidens.
Ipſa te cogat píetas
Ut mala noſtra ſúperes
Parcendo, & voti cómpotes
Nos tuo vultu ſáties.
Tu eſto noſtrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit noſtra in te glória
Per cuncta ſemper ſécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; ℟. Et regnum ipſíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *duplicanda.* Chriſtus Jeſus mórtuus eſt, & reſurréxit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem noſtrum ad cœlos aſcendiſſe crédimus, ipſi quoque mente in cœléſtibus habitémus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnorum, Doxologia.

Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Nec ampliùs dicitur ſtrophe Da, Chriſte.

Pſalmi de Dominica.

R I M A M.
ȝ. a. Chriſtus.
um de Dominica.
br. ℣. Qui aſcen-
per omnes cœlos.

ERTIAM.
. E. Non in ma-

ULUM. *Hebr.* 8.
n habémus Pontí-
n, qui conſédit in
ſedis magnitúdinis
ſanctórum miniſ-
tabernáculi veri
xit Dóminus, &
o.
Dixit Dóminus
meo: * Sede à
neis, * Allelúia,
Dixit. ℣. Donec
nimícos tuos * ſca-
pedum tuórum,
ia. Glória Patri.

'u es Sacerdos in
℟. Secundùm ór-
Melchíſedech. *Pſ.*

SEXTAM.
g. Talis decébat.
ILUM. *Hebr.* 7.
tus ſempiternum
et ſacerdótium;
ſalváre in perpé-
teſt accedentes per
ſum ad Deum,
vivens ad interpel-
pro nobis.
Vidérunt * ingreſ-
, Deus, * Alle-
lelúia. Vidérunt.
eſſus Regis mei *
n Sancto, * *Alle-*
lúia. Glória Patri. Vidé-
runt.
℣. Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: ℟. Accepiſti dona in homíni-bus. *Pſ.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum, propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum.

℟. *br.* Minuiſti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuiſti. ℣. Glóriâ & honóre * coronaſti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuiſti.

℣. Conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum: ℟. Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus. *Pſ.* 8.

AD II. VESPERAS.

Pſalm. Dixit. 26.

Chriſtus ad dexteram Patris ſedens Rex & Sacerdos.

Ant. 1. D. AD quem Angelórum dixit Deus aliquandò: Sede à dextris meis, quoadusquè ponam inimícos tuos ſcabellum pedum tuórum, allelúia. *Hebr.* 1.

Pſalm. Confitébor. 26.

Chriſtus in cœlum reverſus, undè miſſus eſt à Deo redemptor.

Ant. 3. a. Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Fílius Ho-

minis qui eſt in cœlo, allelúia. *Joan.* 3.

Pſ. Laudáte, púeri. 27.

Chriſtus excelſus ſuper omnes gentes : ſuper cœlos gloria ejus.

Ant. 5. C. Qui deſcendit, ipſe eſt & qui aſcendit ſuper omnes cœlos, ut impléret ómnia, allel. *Epheſ.* 4.

Pſ. Lætátus ſum. 67.

Chriſtus in cœlum aſcendens viam nobis aperit ad æternam Dei domum.

Ant. 6. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id eſt, carnem ſuam, allelúia. *Hebr.* 10.

Pſ. Confitébor... quóniam. 103.

Dei miſericordia & veritas celebranda : Chriſti magna eſt gloria.

Ant. 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris, allelúia. *Philipp.* 2.

Capitulum. *Epheſ.* 2.

Conreſuſcitávit nos Deus, & conſedére fecit in cœléſtibus in Chriſto Jeſu, ut oſténderet in ſǽculis ſupervenientibus abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu.

Allelúia, allel. ℣. Chriſtum conſtítuit Deus ad déxteram ſuam in cœléſtibus, ſupra omnem principátum, & poteſtátem, & virtútem, & dominatiónem, & omne nomen. Allelúia. *Epheſ.* 1.

Hymnus.

Chriſte, quem ſedes revocant paternæ,
Spléndidos orbi rénovans triumphos,
Dùm viâ tentas hómini negátâ
Scándere cœlum.

Ocior venti reſonante pennâ
Vi ſuâ, celſum per ináne fertur :
Non eget curru; jubet, & recédunt
Sídera nutu.

Clauſa tot ſǽclis patet aula cœli :
Ipſe Rex claros jaculátus ignes,
Mœnibus ruptis, ſubit, & ſupernas
Tránſvolat arces.

Se Deo ſiſtit : Pater, ecce Natus;
In tuo victor grémio repónit
Plúrimo partas, & adhuc rubentes,
Sánguine lauros.

Tu, caput, ſurgis : tua ſed jacémus
Membra : quam præfers, Mediátor, audi
Quanta pro membris tibi crux potente
Voce loquátur.

Summa laus ſummæ trínitati per orbem :
Qui tenes dextram ſolii paterni.

Patri

æternæ ſimul eſto
nobis
ctor & obſes.
Amen.
xcelſus ſuper omnes
Dóminus, ℟. Et
cœlos glória ejus.

d Magníficat.
J. duplicanda. Ha-
Pontíficem mag-
qui penetrávit cœ-
eſum Fílium Dei,
us confeſſiónem, al-
Hebr. 4.
io, ut ſuprà ad Lau-

OMPLETORIUM.
mi de Dominica.
3. *a.* Lucerna civi-
t Agnus; & ambu-
gentes in lúmine
llelúia. *Apoc.* 21.
Y M N U S.
Chriſtus in cœlum
dux,
teram Patris ſedet;
futúrum Júdicem
trementes Angeli.
empè juſtâ mórtuos
e lance pónderans,
nium dabit piis,
bit æternùm reos.
éme Judex, nos
vi
jacentes réſpice:
parátos ópprimat
tubæ minax ſonus.
us Patri, laus Fí-

s triumphátâ nece
a ſecum tránſtulit:
tibi laus, Spíritus.
en.
Feria. L.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſicuti eſt, allelúia. 1. *Joan.* 3.

D I E B U S

INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Omnia (dempto ritu ſolemni,) ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi infrà notati in qualibet Feria, ſub ſola Ant. 7. c. Jeſus ferebátur in cœlum: & diſcípuli adorantes, regreſſi ſunt in Jerúſalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Aſcendit ſuper Chérubim, & volávit: ℟. Volávit ſuper pennas ventórum. *Pſ.* 17.

Lectiones ut infrà, in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Pſal. de Feria, cum Cantico de Feſto, 429. *ſub ſola Ant.* 2. Cùm introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant (Apóſtoli;) hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

A D H O R A S.

Pſalmi de Feria. Reliqua ut in die Aſcenſionis, 421.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria ſub ſola Ant. 6. Erant ſemper in templo, laudantes & benedicentes Deum, allelúia. *Luc.* 24.

T

Reliqua ut in die, dempto ritu ſolemni.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 433.

FERIA SEXTA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalm.* Éripe me. 107. Deus oſtendet. 108. Exaudi, Deus. 108.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

DEſcendit ergò Samſon in Thámnatha. Vidensque ibi mulíerem de filiábus Philíſthiim, aſcendit, & nuntiávit patri ſuo, & matri ſuæ, dicens: Vidi mulíerem in Thámnatha de filiábus Philiſthinórum: quam quæſo ut mihi accipiátis uxórem. Cui dixérunt pater & mater ſua: Nunquid non eſt múlier in filiábus fratrum tuórum, & in omni pópulo meo, quia vis accípere uxórem de Philíſthiim, qui incircumcíſi ſunt? Dixitque Samſon ad patrem ſuum: Hanc mihi áccipe: quia plácuit óculis meis. Parentes autem ejus neſciébant quòd res à Dómino fíeret, & quæreret occaſiónem contrà Philíſthiim. Eo enim témpore Philíſthiim dominabantur Iſraéli. Deſcendit itaque Samſon cum patre ſuo & matre in Thámnatha. Cùmque veniſſent ad víneas óppidi, appáruit cátulus leónis ſævus, & rúgiens, & occurrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samſon, & dilacerávit leónem, quaſi hædum in fruſta diſcerpens, nihil omnínò habens in manu: & hoc patri & matri nóluit indicáre. Deſcenditque & locútus eſt mulíeri, quæ placúerat óculis ejus.

℟. Edúxit. 427.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Aſc. Domini, I. C. 1. & 4.

Lectio ij.

POſt beátam & glorióſam reſurrectiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte reſolútum, divína in tríduo poténtia ſuſcitávit; quadragenárius hódiè, dilectíſſimi, ſanctórum diérum explétus eſt númerus, ſacratíſſimâ ordinatióne diſpóſitus, & ad utilitátem noſtræ eruditiónis impenſus; ut dùm à Dómino in hoc ſpátium mora præſéntiæ corporális exténditur, fides reſurrectiónis documentis neceſſáriis munirétur. Mors enim Chriſti multùm diſcipulórum corda turbáverat; & de supplício crucis, de emiſſióne Spíritûs, de exanimáti córporis ſepultúra, gravatis mœſtitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépſerat. Per omne ergò hoc tempus, quod inter Reſurrectiónem Dómini & Aſcen-

ɛm ejus exactum eſt, providéntia Dei curá- hoc dócuit, hoc ſuó- & óculis inſinuávit & ibus, ut Dóminus Je- verè agnoſcerétur re- tátus, qui verè erat is, & paſſus, & mór- . Undè beatíſſimi Apóſ- omneſque diſcípuli, & de éxitu crucis fúe- trépidi, & de fide re- ɛctiónis ambígui: ita veritáte perſpícuâ ro- íti, ut Dómino in cœ- m eunte ſublímia, non m nullâ afficerentur ſtiâ, ſed étiam magno lio replerentur.

. Vidéntibus. 428.

Lectio iij.

Γ revérà magna & ineſ- fábilis erat cauſa gau- li, cùm in conſpectu tæ multitúdinis ſuper ıium creaturárum cœ- um dignitátem humáni ɛris natúra conſcénde- ſupergreſſúra Angéli- ; Ordines, & ultrà ıangelórum altitúdines anda; nec ullis ſublimi- ɔus modum ſuæ provec- is habitúra, niſi æterni ·is recepta conſeſſu, il- glóriæ ſociarétur in ıno, cujus natúræ co- bátur in Fílio. Quia ır Chriſti Aſcénſio noſ- provéctio eſt; & quò ɛeſſit glória cápitis, eò vocátur & córporis: .is, dilectíſſimi, exulté- *gáudiis, & piâ gratiá-*rum actióne lætémur. Hó- diè enim non ſolùm para- díſi poſſeſſóres firmáti ſu- mus, ſed étiam cœlórum in Chriſto ſuperna pene- trávimus; amplióra adepti per ineffábilem Chriſti grá- tiam, quàm per diáboli amiſerámus invídiam.

℟. Aſcendit. 429.

SABBATO
INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalm.* Nonnè Deo. 126. Exaudi. 127. Confitébimur. 127.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

POſt aliquot dies re- vertens ut accíperet eam, declinávit ut vidéret cadáver leónis, & ecce exámen apum in ore leónis erat ac favus mellis. Quem cùm ſumpſiſſet in mánibus, comedébat in via: veniénſque ad patrem ſuum & matrem, dedit eis partem, qui & ipſi come- dérunt; nec tamen eis vó- luit indicáre quòd mel dè córpore leónis aſſúmpſerat. Deſcendit ítaque pater ejus ad mulíerem, & fecit fílio ſuo Samſon convívium. Sic enim júvenes fácere con- ſuéverant. Cùm ergò cives loci illíus vidiſſent eum, dedérunt ei ſodáles triginta ut eſſent cum eo. Quibus locútus eſt Samſon: Pro- pónam vobis problém a: quod ſi ſolvéritis mihi in-

trà ſeptem dies convívii, dabo vobis triginta síndones & tótidem túnicas: ſin autem non potuéritis ſólvere, vos dábitis mihi triginta síndones, & ejuſdem número túnicas. Qui reſpondérunt ei: Propóne problémà, ut audiámus. Dixitque eis: De comedente exívit cibus & de forti egreſſa eſt dulcédo. Nec potuérunt per dies tres propoſitiónem ſólvere.

℟. Edíxit. 427.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

De Aſcenſione Domini, II.

Cap. 1. Lectio ij.

SAcramentum, dilectíſſimi, ſalútis noſtræ, quam prétio ſánguinis ſui univerſitátis Cónditor æſtimávit, à die corporális ortûs uſquè ad éxitum paſſiónis per diſpenſatiónem humilitátis implétum eſt. Et licèt multa étiam in forma ſervi divinitátis ſigna radiáverint, próprìè tamen illíus témporis áctio ad demonſtrandam ſuſcepti hóminis pertínuit veritátem. Poſt paſſiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim ſuam in eum qui peccáti erat néſcius, incedendo perdíderat, infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam, quam Dóminus Jeſus Chriſtus in multis manifeſtiſque documentis, multórum declarávit aſpéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportârat à mórtuis, inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti ſumus; ut mirabílior fíeret grátia Dei, cùm remótis à conſpectu hóminum, quæ méritò reveréntiam ſui ſentiebantur indícere, fides non defíceret, ſpes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Vidéntibus. 428.

Lectio iij. Cap. 3.

IPſi beáti Apóſtoli, qui tot miráculis confirmáti, tot ſermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ paſſiónis expáverant, & veritátem reſurrectiónis ejus non ſine hæſitatióne ſuſcéperant, tantùm de Aſcenſióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram conſedentis eréxerant, nec jam corpóreæ viſiónis tardabantur objectu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quod nec à Patre deſcendendo abfúerat, nec à diſcípulis aſcendendo diſceſſerat. Tunc ígitur, dilectíſſimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excellentiùs ſacratiùſque innótuit, cùm in patérnæ majeſtátis glóriam ſe recépit; & ineffábili modo cœpit eſſe divin-

præſéntior, qui fac-
humanitáte longín-
Tunc ad æquálem
'ilium erudítior fides
mentis cœpit accé-
& contrectatióne in
corpóreæ ſubſtán-
æ Patre minor eſt,
ére; quóniam, glo-
córporis manente
, eò fides credén-
ocabátur, ubi non
manu, ſed ſpirituáli
tu, par Genitóri
itus tangerétur.
ſcendit. 429.

VESPERAS.

i de Sabbato, ſub ſola
. Erant ſemper in
laudantes & bene-
s Deum, allelúia.
4.
ULUM. *Coloſſ.* 3.
e ſursùm ſunt quæ-
te, ubi Chriſtus eſt
déxtera Dei ſedens:
rsùm ſunt ſápite,
æ ſuper terram;
enim eſtis, & vita
eſt abſcóndita cum
in Deo.
nus, Chriſte. 432.
xcelſus ſuper omnes
Dóminus, ℟. Et ſu-
os glória ejus. *Pſ.*

d Magníficat.
7. G. Per Chriſtum
& pretióſa nobis
a donávit Deus, ut
: efficiámini divínæ
es natúræ, allelúia.
. 1.
, *ut infrà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 433.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Omnia ut in Aſcenſióne. 426. *præter ea quæ hìc ſunt propria.*

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ. 7.

Ant. 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus eſt ad Deum, & ad thronum ejus, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 2. Factum eſt regnum Dómini noſtri & Chriſti ejus, & regnábit in ſécula ſeculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. Sedenti in throno & agno, benedíctio & honor, & glória & poteſtas in ſécula ſeculórum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Pſ.* 44.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

CUmque adeſſet dies ſéptimus, dixérunt [júvenes] ad uxórem Samſon: Blandíre viro tuo, & ſuáde ei ut índicet tibi, quid ſignífícet problêma. Quòd ſi fácere nolúeris, incendémus te, & domum patris tui, an idcircò vocaſtis nos ad núptias ut ſpoliarétis? Quæ fundébat apud Samſon lá-

crymas, & querebátur dicens: Odiſti me, & non díligis: idcircò probléma, quod propoſuiſti fíliis pópuli mei, non vis mihi expónere. At ille reſpondit: Patri meo & matri nólui dícere: & tibi indicáre pótero? Septem ígitur diébus convívii flebat ante eum: tandèmque die ſéptimo cùm ei eſſet moleſta, expóſuit. Quæ ſtatìm indicávit cívibus ſuis. Et illi dixérunt ei die ſéptimo ante ſolis occúbitum: Quid dúlcius melle, & quid fórtius leóne? Qui ait ad eos: Si non araſſétis in vítula mea, non inveniſſétis propoſitiónem meam. Irruit ítaque in eum Spíritus Dómini, deſcenditque Aſcalónem: & percuſſit ibi triginta viros, quorum ablátas veſtes dedit eis, qui probléma ſólverant. Iratuſque nimìs aſcendit in domum patris ſui: uxor autem ejus accépit marítum unum de amícis ejus & prónubis.

℟. Edúxit. 427.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. Serm. 261. de Aſcenſione Domini, I.

Lectio ij.

RESurréctio Dómini ſpes noſtra: Aſcénſio Dómini glorificátio noſtra. Si ergò rectè, ſi fidéliter, ſi devótè, ſi ſanctè, ſi piè *Aſcenſiónem* Dómini *celebrámus*, aſcendámus cum illo, & ſursùm cor habeámus. Aſcendentes autem non extollámur, nec de noſtris quaſi de própriis méritis præſumámus. Surſùm enim cor habére debémus, ſed ad Dóminum. Surſùm enim cor non ad Dóminum, ſupérbia vocátur: ſursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui aſcendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Reſurréxit enim, ut ſpem nobis daret, quia reſurgit quod móritur; ne moriendo deſperarémus, & totam vitam noſtram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipſa ánima; & ille nobis reſurgendo & de carne ſecuritátem dedit.

℟. Vidéntibus. 428.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 92. n. 1. & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratìs: cùm autem vénerit Paraclétus, ille teſtimónium perhibébit de me. Tanquàm díceret: Odio me

unt , & occidérunt
es : ſed tale de me Pa-
s teſtimónium perhi-
ut eos fáciat in me
e non videntes. Et
nquit, teſtimónium
ébitis, quia ab iní-
cum eſtis. Perhibé-
ritus ſanctus, perhi-
& vos. Quia enim
io mecum eſtis, po-
prædicáre quod noſ-
quod ut modò non
, illíus Spíritûs ple-
nondùm adeſt vo-
le ergò teſtimónium
ébit de me, & vos
ébitis : dabit enim
fidúciam teſtimó-
perhibendi cáritas
fúſa in córdibus veſ-
r Spíritum ſanctum
itur vobis.
ùm vénerit Paraclé-
i à Patre procédit,
timónium perhibé-
me : * Et vos teſti-
n perhibébitis, quia
io mecum eſtis, al-
allelúia. ℣. Ego ſum
us, & non eſt abſ-
Salvátor : ego ſal-
os teſtes mei & ego
* Et. Glória. * Et.
5. *Iſ.* 43.

LAUDES.

phonæ & Canticum
cenſionis, ut ſuprà.

TULUM. *Epheſ.* 1.
nia ſubjécit Deus
b pédibus ejus ; &
dedit caput ſupra
Eccléſiam, *quæ* eſt
corpus ipſíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jeſu, noſtra. 430.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam ; ℟. Et regnum ipſíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter aſcendens, captivitátem noſtram ſuâ duxit virtúte captívam ; tríbue, quæſumus, ut dona quæ diſcípulis ſuis cóntulit, largiátur & nobis ; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica, ſub Antiphonis II. Veſp. Aſcenſionis.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

JEſus Chriſtus eſt in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur : profectus in cœlum, ſubjectis ſibi Angelis, & Poteſtátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Chriſte. *ſuprà*, 432.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc locútus ſum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiſcámini quia ego dixi vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut ſuprà, 433.

FERIA SECUNDA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalm.* Confitémini. 35. Peccávimus. 35. Non diſperdidérunt. 36.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

POſt aliquántulùm autem témporis, cùm dies triticeæ meſſis inſtárent, venit Samſon, inviſere volens uxórem ſuam, & áttulit ei hædum de capris. Cùmque cubículum ejus ſólitò vellet intráre, prohíbuit eum pater illíus, dicens: Putávi quòd odiſſes eam, & ídeò trádidi illam amíco tuo: ſed habet ſorórem, quæ júnior & pùlchrior illâ eſt, ſit tibi pro ea uxor. Cui Samſon reſpondit: Ab hac die non erit culpa in me contrà Philiſthæos: fáciam enim vobis mala. Perrexítque & cepit trecentas vulpes, caudaſque eárum junxit ad caudas, & faces ligávit in médio: Quas igne ſuccendens, dimíſit, ut huc illucque diſcúrrerent. Quæ ſtatim perrexérunt in ſegetes Philiſthinórum. Quibus ſuccenſis, & comportátæ jam fruges, & adhuc ſtantes in ſtípula, concrematæ ſunt, in tantùm, ut víneas quoque & olivéta flamma conſúmeret. Dixerúntque Philíſthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum eſt: Samſon gener Tamnathæi: quia tulit uxórem ejus, & álteri trádidit, hæc operátus eſt. Aſcenderúntque Philíſthiim: & combuſſérunt tàm mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samſon: Licèt hæc fecéritis, tamen adhuc ex vobis éxpetam ultiónem, & tunc quieſcam. Percuſſitque eos ingenti plagâ, ita ut ſtupentes ſuram fémori impónerent. Et deſcendens habitávit in ſpelunca petræ Etam.

℟. Edúxit. 427.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 263. *de Aſcenſione Domini*, *III. n.* 1.

Lectio ij.

GLorificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti reſurgendo & aſcendendo compléta eſt. Reſurrectiónem ipsíus Paſchæ Domínico celebrávimus, Aſcenſiónem hódiè celebrámus. Feſtus nobis dies uterque. Ideò enim reſurréxit, ut nobis exemplum reſurrectiónis oſténderet: & ídeò aſcendit, ut nos déſuper pro-

ſeret. Habémus ergò Dó-
num & Salvatórem noſ-
m Jeſum Chriſtum priùs
identem in ligno, nunc
entem in cœlo. Prétium
ſtrum dedit, cùm pen-
et in ligno : cólligit
d emit, cùm ſedet in
lo. Cùm enim omnes col-
erit, quos útiquè per
npora cólliget, in fine
nporis véniet ; & quó-
dò ſcriptum eſt, Deus
nifeſtus véniet, non
emádmodùm prímitùs
uit occultus, ſed, ſi-
dictum eſt, manifeſtus.
cultum enim oportébat
n veníre, ut judicaré-
: manifeſtus autem vé-
t, ut júdicet. Si enim
ùs manifeſtus veniſſet,
icáre manifeſtum quis
déret ? quandóquidèm
it Apóſtolus Paulus : Si
im cognoviſſent, num-
àm Dóminum glóriæ
icifixiſſent. Sed ſi ille
n occiderétur, mors non
rerétur. Trophæo ſuo
bolus victus eſt.
℟. Vidéntibus. 428.

Lectio iij. *n.* 2.

HOdiè Dóminus noſ-
ter Jeſus Chriſtus aſ-
dit in cœlum ; aſcen-
t cum illo & cor noſ-
m. Sicut enim ille aſcen-
, nec receſſit à nobis ;
& nos cum illo ibi jam
nus, quamvìs nondùm
córpore noſtro factum
quod promíttitur nobis.
e *jam exaltátus eſt ſuper* cœlos. Neque enim prop-
téreà nobis deſperanda eſt
perfecta & angélica cœleſ-
tis habitátio, quia dixit :
Nemo aſcendit in cœlum,
niſi qui deſcendit de cœlo,
Fílius hóminis qui eſt in
cœlo ; ſed hoc dictum eſt
propter unitátem, quâ ca-
put noſtrum eſt, & nos
corpus ejus. Cùm aſcendit
in cœlum, nos ab illo non
ſeparámur. Qui de cœlo
deſcendit, non nobis ín-
videt cœlum ; ſed quodám-
modò clamat : Membra
mea eſtóte, ſi aſcéndere
vultis in cœlum. In hoc
ergò ipſi ínterìm roboré-
mur, in hoc votis ómni-
bus æſtuémus. Hoc medi-
témur in terris, quod com-
putámur in cœlis. Tunc
exutúri carnem mortalitá-
tis, nunc exuámus ánimi
vetuſtátem.

℟. Aſcendit. 429.

FERIA TERTIA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalmi* Con-
fitémini. 54. Suſcépit eos.
55. Póſuit. 56.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

IGitur aſcendentes Phi-
líſthiim in terram Juda
caſtrametáti ſunt in lo-
co, qui póſteà vocátus eſt
Lechi, id eſt, maxilla,
ubi eórum effúſus eſt exér-
citus. Dixeruntque ad eos
de tribu Juda : Cur aſcen-
diſtis adversùm nos ? Qui

reſpondérunt : Ut ligémus Samſon, vénimus, & reddámus ei quæ in nos operátus eſt. Deſcendérunt ergò tria míllia virórum de Juda, ad ſpecum ſilicis Etam, dixeruntque ad Samſon : Neſcis quòd Philíſthiim ímperent nobis ? quarè hoc fácere voluiſti ? Quibus ille ait : Sicut fecérunt mihi, ſic feci eis. Ligáre, ínquiunt, te vénimus, & trádere in manus Philiſtinórum. Quibus Samſon, Juráte, ait, & ſpondéte mihi quòd non occidátis me. Dixérunt : Non te occidémus, ſed vinctum tradémus. Ligaverúntque eum duóbus novis fúnibus, & tulérunt eum de petra Etam. Qui cùm veniſſent ad locum Maxillæ, & Philíſthiim, vociferantes occurriſſent, írruit Spíritus Dómini in eum : & ſicut ſolent ad odórem ignis lina conſúmi, ita víncula quibus ligátus erat, diſſipáta ſunt & ſolúta. Inventamque maxillam, id eſt, mandíbulam áſini, quæ jacébat, arrípiens, interfécit in ea mille viros.

℟. Edúxit. 427.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 262. de Aſcenſione Domini, II. n. 3.

Lectio ij.

HOdierno die, hoc eſt, quadrageſimo poſt reſurrectiónem ſuam, Dóminus aſcendit in cœlum. Non vídimus, ſed credámus. Qui vidérunt, prædicavérunt, & orbem terrárum implevérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Pſalmum. Cui dictum eſt, Exaltáre ſuper cœlos, Deus? Cui dictum eſt? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquàm eſt humiliátus? Exaltáre, tu qui fuiſti in ventre matris incluſus; tu qui in illa factus es, quam feciſti; tu qui in præſépi jacuiſti; tu qui portans mundum, portabáris à matre; tu quem Símeon ſenex párvulum agnóvit, magnúmque laudávit; tu quem vídua Anna vidit ſugentem, & cognóvit omnipotentem; tu qui eſuriſti propter nos, ſitiſti propter nos, fatigátus es in via propter nos; tu qui dormiſti, & tamen non dormítas, cuſtódiens Iſraël; poſtrémò, tu quem véndidit Judas, quem Judæi emérunt, & non poſſedérunt; tu apprehenſe, ligáte, flagelláte, ſpinis coronáte, in ligno ſuſpenſe, lánceâ percuſſe, tu mórtue, tu ſepulte, Exaltáre ſuper cœlos, Deus.

℟. Vidéntibus. 428.

Lectio iij.

EXaltáre, inquit, exaltáre ſuper cœlos, quia Deus es. Sede in cœlo, qui pependiſti in ligno. Judex

ectáris ventúrus , qui
ectátus es judicandus.
is iſta credat , niſi illo
ente , qui érigit de terra
pem , & de ſtércore
ltat páuperem. Ille ip-
ſnopem carnem ſuam
;it , & cóllocat eam cum
ıcípibus pópuli ſui , cum
bus judicatúrus eſt vi-
& mórtuos. Exaltáre
b ſuper cœlos , Deus.
ı factum eſt , jam im-
ıum eſt : ſed dícimus ,
ómodò futúrum prædic-
ı eſt : Exaltáre ſuper
os , Deus. Non vídi-
s , ſed crédimus. Ecce
e óculos noſtros eſt quod
ıitur : Exaltáre ſuper
os , Deus , & ſuper om-
n terram glória tua. Non
dat illud , qui non vi-
iſtud. Quid eſt enim ,
ſuper omnem terram
ria tua ? niſi ſuper om-
n terram Eccléſia tua ,
er omnem terram ſpon-
tua , dilecta tua , co-
ıba tua , conjux tua.
à eſt glória tua. Vir qui-
n , ait Apóſtolus , non
et veláre caput ſuum ,
n ſit imágo & glória
i ; múlier autem gló-
viri. Si múlier glória
i , Eccléſia glória Chriſti.
℟. Aſcendit. 429.

ERIA QUARTA
TR. OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalm.* Abun-
rit. 74. Abſtulit. 75. *Ex-
itus eſt.* 76.

De libro Júdicum.
Lectio j. Cap. 15.

AIt [Samſon :] In maxilla áſini , in mandíbula pulli aſinárum delévi eos , & percuſſi mille viros. Cùmque hæc verba canens compleſſet , projécit mandíbulam de manu , & vocávit nomen loci illíus Ramathléchi , quod interpretátur elevátio maxillæ. Sitienſque valdè , clamávit ad Dóminum , & ait : Tu dediſti in manu ſervi tui ſalútem hanc máximam atque victóriam : en ſiti mórior , incidamque in manus incircumciſórum. Apéruit ítaque Dóminus molárem dentem in maxilla áſini , & egreſſæ ſunt ex eo aquæ. Quibus hauſtis , refocillávit ſpíritum , & vires recépit. Idcircò appellátum eſt nomen loci illíus , Fons invocantis de maxilla , uſquè in præſentem diem. Judicavitque Iſraël in diébus Philiſthiim viginti annis.

℟. Edúxit. 427.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.
In Aſcenſione Domini , 2.
Lectio ij.

PRoptéreà aſtitérunt Angeli , qui docérent Aſcenſiónem in cœlum ; ne arbitrarentur eum tanquàm in cœlum aſcendiſſe , inſtar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum aſcénderit , ob id

ait: Qui à vobis in cœlum aſſumptus eſt. Neque enim hoc ſimpliciter adjectum eſt. Quinimò, Elías tanquàm in cœlum aſſumptus eſt, ſervus enim erat: Jeſus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidèm aſcendens, melóten ſuper Eliſéum dimíſit: Jeſus autem aſcendens, gratiárum dona in diſcípulos relíquit, non unum ſolum Prophétam faciéntia, ſed infinítos Eliſéos, atque ádeò illo multò majóres & illuſtrióres.

℟. Vidéntibus. 428.

Hom. 2. ad pop. Antioch.

Lectio iij.

TAnquàm máximam hæreditátem Eliſéus melóten ſuſcépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretióſior: & erat poſt hàc duplex Elías ille; & erat ſursùm Elías, & deorsùm Elías. Novi quòd juſtum illum beátum putátis, & vellétis quiſquis eſſe ut ille. Quid ígitur ſi vobis demonſtrávero quòd áliud quàm ille multò majus omnes ſacris myſtériis imbúti recépimus? Elías nempè melóten diſcípulo relíquit; Fílius autem Dei aſcendens ſuam nobis carnem relíquit: ſed Elías quidèm exútus; Chriſtus autem & nobis relíquit, & ipſam habens aſcendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim ſánguinem ſuum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem ſuam & rursùs ipſum ſánguinem nobis communicávit, quid pro ſalúte noſtra fácere recuſábit?

℟. Aſcendit. 429.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. FActum eſt regnum hujus mundi Dómini noſtri & Chriſti ejus; & regnábit in ſǽcula ſæculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt, allel. *Apoc.* 1.

Ant. 3. *a.* Fílius hóminis ventúrus eſt in glória Patris ſui cum Angelis ſuis; & tunc reddet unicuíque ſecundùm ópera ejus, allelúia. *Matth.* 6.

Ant. 4. *E.* Neque enim Pater júdicat quemquam; ſed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, ſicut honoríficant Patrem, allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Poteſtátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis eſt, allelúia. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 66.

COgnoſcétur manus Dómini ſervis ejus, & in-

ibitur inimícis ſuis;
ecce Dóminus in igne
t.
Viri Galilæi, quid
aſpicientes in cœlum?
eſus qui aſſumptus eſt
bis in cœlum, * Sic
t quemádmodum vi-
eum euntem in cœ-
allelúia, allel. ℣. Ad
um véniet cum ſéni-
ópuli ſui, & princí-
ejus: * Sic. Glória
. * Sic. *Act.* 1. *Iſ.* 3.
HYMNUS.
lix dies mortálibus,
Quâ per profúſum ſán-
guinem
o Deus clauſas diù
vit æternas domos!
s membra, quò noſ-
rum caput,
dux præívit, íbimus:
igat una mens ſimul,
una junget glória.
ceſſit, & ſuis adeſt,
nte ſemper Spíritu:
ns ſuo ſe córpori
s in artus ínfluit.
lla quæ! qualis dies!
tremenda ſóntibus,
ſede deſcendens ſuâ
bit ultor críminum.
mnátus inſons à reis
s reſúmet júdicis,
ajus ora cóntrement
licandi júdices.
norte dignos ſólveret,
e volens ſe ſúbdidit:
nors Dei non próde-
it,
cta qualis ímminet!
em noxa lethális pre-
uit,

Prævertat iram Núminis;
Largiſque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.
¶ Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum ſuum; ℟. Et ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis ſedentem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli, allelúia. *Matth.* 26.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 433.

In fine Hymni, Doxologia, Ventúre judex. *ut ſuprà.*

AD NOCTURNUM.

Invitator. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 10.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

SEnſus quis horror pér-
cutit?
Cœlum profundum ſcíndi-
tur:
Chriſtum ſedentem núbi-
bus
Hinc indè ſtipant ágmina.
Ferális ad ſonum tubæ
Mors juſſa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis

Urgent coactos Angeli.
Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Paſtor ſuum,
Oves ab hædis ſégregat.
Ad Júdicis ſedent latus,
Quicumque, ſpretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum ſecúti páuperem.
Crux antè Judæis probrum,
Ludſbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo ſuos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Chriſte, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne miſceámur ſóntibus.
Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſal. Miſericórdias. 91. Beátus. 92. Semèl jurávi. 93.

Ant. 1. a. Ego ſum princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt, allelúia. *Joël.* 3.

Ant. 6. Ecce vénio citò, & merces mea mecum eſt, réddere unicuíque ſecundùm ópera ſua, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 5. a. Ecce vénio ſicut fur. Beátus qui vígilat, & cuſtódit veſtimenta ſua, ne nudus ámbulet, allelúia. *Apoc.* 16.

℣. Cùm accépero tempus, ℟. Ego juſtítias judicábo. *Pſ.* 74.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

ABiit quoque [Samſon] in Gazam, & vidit ibi mulíerem meretrícem, ingreſſuſque eſt ad eam. Quod cùm audiſſent Philíſthiim, & percrebuiſſet apud eos, intraſſe urbem Samſon, circumdedérunt eum, póſitis in porta civitátis cuſtódibus: & ibi totâ nocte cum ſiléntio præſtolantes, ut facto manè exeuntem occíderent. Dormívit autem Samſon uſquè ad médium noctis: & indè conſurgens apprehendit ambas portæ fores cum póſtibus ſuis, & ſera, impoſitaſque húmeris ſuis portávit ad vérticem montis, qui réſpicit Hebron.

℟. Sóbriè, & juſtè, & piè vivámus in hoc ſéculo, * Expectantes beátam ſpem, & adventum glóriæ magni Dei, & Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti, allelúia, allelúia. ℣. Deus manifeſtè véniet; Deus noſter, & non ſilébit: congregáte illi ſanctos ejus, * Expectantes. *Tit.* 2. *Pſ.* 49.

ancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. 49. n. 5. 6. & 7.
Lectio ij.
Dóminus cum diſ-
is ſuis quadra-
i. Quadragéſimo
endans Eccléſiam
cendit in cœlum.
b eis iret in cœ-
nóniti ſunt voce
dicente : Quid
ri Galilæi ? Hic
m vidétis ire, ſic
emádmodùm vi-
euntem in cœ-
i venit occultus,
anifeſtus. Venit
adicandus, véniet
s judicatúrus. Ve-
us, ut ante júdi-
t; véniet mani-
étiam de judíci-
et. Véniet mani-
t non ſilébit. Ad
éniet; ignis ante
bit : Timémus ?
, & non timébi-
em pálea tímeat:
facit ? Qui dul-
apiéntiæ & veri-
mque ſentíre cœ-
novérunt quanta
tantúmmodò à
ſeparári. Qui
am dulcédinem
vérunt, ſi non-
erant Dei fáciem,
el ignem: ſupplí-
it, quem præmia
unt. Vile tibi eſt
pollicétur; con-
uod minátur.
n vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit ſuper ſólium, in veritáte júdicans, & velóciter reddens quod juſtum eſt, * Et. *Matth.* 25. *Iſ.* 16.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jeſus ad diſcípulos ſuos: Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobiſcum; quóniam neceſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt in lege Móyſi, & Prophétis, & Pſalmis de me. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. *in Evang. n.* 11.

HOc nobis eſt magnópere perpendendum, quia is qui plácidus aſcendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum manſuetúdine præcépit, hoc à nobis cum diſtrictióne éxiget. Nemo ergò indulta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam ſuî, dùm valet, ágere négligat; quia Redemptor noſter tantò tunc in judícium diſtríctior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiſcum, fratres, ágite: hæc in men-

te ſédulâ cogitatióne verſáte. Quamvìs adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen ſpei veſtræ ánchoram in æternam pátriam fígite, intentiónem mentis in vera luce ſolidáte. Ecce ad cœlum aſcendiſſe Dóminum audívimus. Hoc ergò ſervémus in meditatióne, quod crédimus. Etſi adhuc hìc tenémur infirmitáte córporis, ſequámur tamen eum páſſibus amóris.

℟. Noſtra conversátio in cœlis eſt; undè étiam Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui * Reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ, † Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória. † Allelúia. *Philipp.* 3. *Iſ.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sediſti ſuper thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas juſtítiam. *Pſ.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. c. JEſum Deus ſuſcitávit tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum, allel. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui ſunt Chriſti; deindè finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 1. g. Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Novíſſima.

CANTICUM. *Apoc.* 15.&19.

Manifeſta Dei judicia vera & juſta.

MAgna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia ſolus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient & adorábunt in conſpectu tuo, * quóniam judícia tua manifeſta ſunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo noſtro eſt; * quia vera & juſta judícia ſunt ejus.

Ant. Novíſſima inimíca deſtruétur mors; ómnia enim ſubjécit ſub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. Cùm ſubjecta fúerint illi ómnia, tunc & ipſe Fílius ſubjectus erit ei qui ſubjécit ſibi ómnia; ut ſit Deus ómnia in ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Hebr.* 9.

QUemádmodùm ſtatútum eſt homínibus ſemèl mori, poſt hoc

autem judícium; ſic & Chriſtus ſemèl oblátus eſt ad multórum exhaurienda peccáta: ſecundò ſine peccáto apparébit expectántibus ſe in ſalútem.

HYMNUS.

NOſtras, olympo rédditus,
Qui, Chriſte, ſedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.
Bonis abundans ómnibus,
Ingens eris merces, Deus.
Quàm longa pro pœna brevi
Tuos manébunt gáudia!
Tunc ore nudo qualis es,
Quantuſque, te vidébimus;
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.
Si quos amas, non déſeris,
Noſtræ ſalútis óbſidem
Mittas ab altis ſédibus,
Qui nos adoptet, Spíritum.
¶ Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Jubiláte in conſpectu regis Dómini: ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Pſ.* 99.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Accepiſti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, & regnaſti, & irátæ ſunt gentes: & advénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem ſervis tuis, & ſanctis, allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis veniſſe crédimus Salvatórem, & in glória majeſtátis ventúrum Júdicem expectámus: fac nos eídem in déxtera tua regnanti caſto timóre ſubjectos; ut in conſpectu judicantis ſtare cum fidúcia mereámur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum Doxologia Ventúre Judex ſéculi. *ut ſuprà.*

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jeſum.

In ℟. *br.* ℣. Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temporis Paſchalis, ſuprà. 367.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

ADventum Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſuis tempóribus oſtendet beátus & ſolus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium: qui ſolus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inacceſſibilem: quem nullus hóminum vidit, ſed nec vidére poteſt.

℟. *br.* Exurge, Dómine; * non confortétur homo, * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur

CHriſtus in ſempiternum ſedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus ſcabellum pedum ejus. Unâ enim oblatióne conſummávit in ſempiternum ſanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit, * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia. Glória. Dícite. *Pſ.* 95.

℣. Ignis ante ipſum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. *Pſ.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. Cùm ſubjecta.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 4.

DOminus in juſſu, & in voce Archángeli,

Ant. ECce ve
4. *D.* nus in ſ
libus ſuis, fácer
contrà omnes,
omnes ímpios,
Judæ 14.

Ant. 8. c. Il
abſcóndita teneb
manifeſtábit co
dium; & tunc la
cuíque à Deo
1. *Cor.* 4.

Ant. 2. De d
hora, nemo ſci
Angeli cœlórum,
Pater: ídeò &
paráti, allelúia.

Ant. 3. g. Vid
láte, & oráte
enim quandò te
allelúia. *Marc.* 1

Ant. 5. a. Beát
quos cùm véner

℣. Qui ſedes ſuper Chérubim, Deus virtútum, ℟. Oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. J. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris; & vos símiles homínibus expectántibus Dóminum ſuum, quandò revertátur à núptiis, allelúia. *Luc.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 433. *cum Doxologia* Ventúre Judex.

FERIA SEXTA
Poſt Octavam Aſcenſionis.

Simplex.

¶ *Si hodiè occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, fiet de Feſto cum Commem. hujus Feriæ ad Laudes & Veſperas.*

De Feſto autem Simplici occurrente fiet tantùm Commemoratio in Laudibus.

AD NOCTURNUM.

Invit. Aſcendit Chriſtus in altum: * Veníte, adorémus, allelúia. *Epheſ.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 2. *Hymnus*, Promiſſa. 426.

Pſ. Salvum me fac. 109. Exaudi me. 109. Ego ſum. 110. *ſub ſola Ant.* 7. c. Jeſus ferebátur in cœlum: & diſcípuli adorantes regreſſi ſunt in Jeruſalem cum gáudio magno, allel. *Luc.* 24.

℣. Aſcendit ſuper Chérubim, & volávit: ℟. Volávit ſuper pennas ventórum. *Pſ.* 17.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

POſt hæc, amávit [Samſon] mulíerem, quæ habitábat in valle Sorec, & vocabátur Dálila. Veneruntque ad eam príncipes Philiſthinórum, atque dixérunt: Décipe eum, & diſce ab illo, in quo hábeat tantam fortitúdinem, & quo modo eum ſuperáre valeámus, & vinctum afflígere. Quod ſi féceris, dábimus tibi ſínguli mille & centum argénteos. Locúta eſt ergò Dálila ad Samſon: Dic mihi, óbſecro, in quo ſit tua máxima fortitúdo, & quid ſit quo ligátus erúmpere néqueas? Cui reſpondit Samſon: Si ſeptem nervíceis fúnibus necdùm ſiccis, & adhuc huméntibus ligátus fúero, infirmus ero ut céteri hómines. Attuleruntque ad eam ſátrapæ Philiſthinórum ſeptem funes, ut díxerat: quibus vinxit eum, laténtibus apud ſe inſídiis, & in cubículo finem rei expectántibus, clamavitque ad eum: Philíſthiim ſuper te Samſon. Qui rupit víncula, quo modo ſi rumpat quis filum de ſtupæ tortum putámine, cùm odórem ignis accéperit: & non eſt cógnitum in quo eſſet fortitúdo ejus: Dixitque ad eum Dálila: Ecce illuſiſti mihi, & falſum locútus

es : ſaltem nunc índica mihi quo ligári débeas ? Cui ille reſpondit : Si ligátus fúero novis fúnibus, qui nunquàm fuérunt in opere, infirmus ero, & aliórum hóminum símilis. Quibus rursùm Dálila vinxit eum, & clamávit : Philísthiim ſuper te Samſon, in cubículo insídiis præparátis. Qui ita rupit víncula quaſi fila telárum.

℟. Edúxit. 427.

Lectio iij.

DIxitque Dálila rursùm ad eum : Uſquequò décipis me, & falſum lóqueris ? oſtende quo vincíri débeas. Cui reſpondit Samſon : Si ſeptem crines cápitis mei cum lício plexúeris, & clavum his circumligátum terræ fíxeris, infirmus ero. Quod cùm feciſſet Dálila, dixit ad eum : Philísthiim ſuper te Samſon. Qui conſurgens de ſomno extráxit clavũ cum crínibus & lício. Dixitque ad eum Dálila : Quo modo dicis quòd amas me, cùm ánimus tuus non ſit mecum ? Per tres vices mentítus es mihi, & noluiſti dícere in quo ſit máxima fortitúdo tua. Cùmque moleſta eſſet ei, & per multos dies júgiter adhæréret, ſpátium ad quiétem non tríbuens, defécit ánima ejus, & ad mortem uſquè laſſáta eſt. Tunc apériens veritátem rei, dixit ad eam : Ferrum nunquàm aſcendit ſuper caput meum, quia nazaræus, id eſt, conſecrátus Deo ſum de útero matris meæ : ſi raſum fúerit caput meum, recédet à me fortitúdo mea, & defíciam, eróque ſicut céteri hómines. Videnſque illa quòd confeſſus ei eſſet omnem ánimum ſuum, miſit ad príncipes Philiſthinórum ac mandávit : Aſcéndite adhuc ſemèl, quia nunc mihi apéruit cor ſuum. Qui aſcendérunt aſſumptâ pecúniâ, quam promíſerant. At illa dormíre eum fecit ſuper génua ſua, & in ſinu ſuo reclináre caput. Vocavitque tonſórem, & raſit ſeptem crines ejus, & cœpit abígere eum, & à ſe repéllere : ſtatìm enim ab eo fortitúdo diſceſſit : Dixitque : Philísthiim ſuper te Samſon. Qui de ſomno conſurgens, dixit in ánimo ſuo : Egrédiar ſicut antè feci, & me excútiam, néſciens quòd receſſiſſet ab eo Dóminus. Quem cùm apprehendiſſent Philísthiim, ſtatìm eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clauſum in cárcere mólere fecérunt.

℟. Vidéntibus. 428.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Hom. 1. *Lectio iij*

QUarè Spíritus ſanctus non advénit, cùm adhuc

t Dóminus, aut mox
ſus diſceſſu; ſed ipſe
m ábiit die quadragé-
, Spíritus autem advé-
cùm complerétur dies
uagéſimus? At ſi non-
advénerat, quómodò
uod díxerat: Accípi-
íritum ſanctum? Ni-
n, ut eos capáces réd-
& idóneos accipien-
irítui. Étenim ſi Dá-
Angelum viſúrus, ſe-
s eſt; multò magìs
lecébat ſecédere, tan-
Dei donum acceptú-
icetne eo modo quæſ-
m ſólvere? An ſic pó-
ccipiendum eſt, quòd
quod futúrum erat,
dè quaſi jam factum
, ſit locútus; velut
ait: Calcáte ſerpentes
orpiónes, & omnem
tem inimíci? Cur ígi-
on tùm prótinùs advé-
píritus? Oportébat il-
deſidério promiſſi te-
, atque ita donum ac-
e. Ideóque, cùm ipſe
ſſus eſſet, tùm advénit
tus. Qui ſi veniſſet eo
ente, non habuiſſet il-
àm ardens expectátio.
Aſcendit. 429.
Te Deum.
Sacerd. Regnábit Deus
gentes: ℟. Deus ſe-
ſuper ſedem ſanctam
. *Pſ.* 46.

D LAUDES.
*lmi de Feria, cum
co diei Aſcenſionis
ſub ſola Ant.* 2. *Cùm*
introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubì manébant (Apóſtoli.) Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

CAPITULUM. *Epheſ.* 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus ejus; & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam: quæ eſt corpus ipsíus, & plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jeſu, noſtra redémptio. ℣. Dóminus. 430.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Nondùm erat Spíritus datus, quia Jeſus nondùm erat glorificátus, allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos reſurrectiónis & aſcenſiónis Domínicæ ſolémnia celebráre feciſti: da fámulis tuis, ut & advenientis Spíritûs ſancti grátiam, purificátis méntibus, ſuſcípere mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejuſdem. *Et dicitur ad Horas diei.*

AD HORAS, Pſ. de Fer. *Cetera ut in die Aſcenſionis*, 431. *præter ſequentia.*

In fine Hymn. *Doxlogia:*

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes*

veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra ſunt annuntiábit vobis, allelúia, allel. ℣. Ténebræ & palpátio in ætérnum, donec effundátur Spíritus de excelſo. * Docébit. *Joan.* 16. *Iſ.* 32.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 74. *n.* 4.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis; oſtendit & ſe ipſum eſſe Paraclétum. Paraclétus enim Latínè dícitur Advocátus; & dictum eſt de Chriſto: Advocátum habémus ad Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum. Sic autem mundum dixit non poſſe accípere Spíritum ſanctum, ſicut étiam dictum eſt: Prudéntia carnis inimíca eſt in Deum, legi enim Dei non eſt ſubjecta; nec enim poteſt; velut ſi dicámus: Injuſtítia juſta eſſe non poteſt. Mundum quippè ait hoc loco, mundi ſigníficans dilectóres; quæ diléctio non eſt à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de qua ſatis ágimus ut minuátur & conſumátur in nobis, contrária eſt diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíſcum † In ætérnum, allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; & confortétur cor veſtrum, omnes qui ſperátis in Dómino: * Et. Glória. † In. *Joan* 14. *Pſ.* 30.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te: ℟. Et dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum. *Pſ.* 39.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 1. *f.* JOannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. g. Spíritum non poteſt mundus accípere, quia non videt eum, nec ſcit eum; vos autem cognoſcétis eum, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos órphanos, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. a. Docébit vos

CANTICUM

CANTICUM. *Iſaïæ* 59.

Effuſio ſancti Spiritûs promiſſa.

TImébunt qui ab occidente, nomen Dómini, * & qui ab ortu ſolis, glóriam ejus;

Cùm vénerit quaſi flúvius violentus, * quem ſpiritus Dómini cogit;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus, qui eſt in te, & verba mea, quæ póſui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore séminis tui,

Et de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * amodò & uſquè in ſempiternum.

Ant. Docébit vos ómnia, & ſúggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis, allelúia. *Joan.* 16.

CAPITULUM. *Sap.* 9.

SEnſum tuum, Dómine, quis ſciet? niſi tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de altíſſimis; & ſic correctæ ſint ſémitæ eórum qui ſunt in terris, & quæ tibi placent *didícerint hómines.*

HYMNUS.

SUpréme Rector Cœlitûm,
Qui morte devictâ potens,
Cruóre ſignátam tuo
Ad aſtra pandis ſémitam:

Alto benignus è throno,
E Patris almi déxtera,
Quos hìc relinquis órphanos,
Non intuéri déſinas.

Nos, Chriſte, tot dolóribus
Quos parturiſti, réſpice,
Quos obſtetríce lánceâ
Apertus effúdit ſinus.

Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promiſſum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.

¶ Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Non erubeſcant qui expectant te, Dómine. ℟. Dómine virtutum. *Pſ.* 68.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meipſum, allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

PRæſta quæſumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ ſuper nos ſplendor effúlgeat; & lux tuæ

lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti ſunt, ſancti Spíritûs illuſtratióne confirmet; Per Dnũm.... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymnor. dicitur Doxol. Qui Patris ad dexteram ſedes, &c. *ut ſuprà.*

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. *Heb.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Spíritum.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

SPíritus ſanctus diſciplínæ effúgiet fictum, & auferet ſe à cogitatiónibus quæ ſunt ſine intellectu, & corripiétur à ſuperveniente iniquitáte; benignus eſt enim Spíritus ſapiéntiæ.

℟. *br.* Propè eſt Dóminus * ómnibus invocántibus eum: * Allelúia, allelúia. Propè. ℣. Omnibus invocántibus eum * in veritáte. * Allelúia. Glória. Propè. *Pſ.* 144.

℣. Ne projícias me à fácie tua, Dómine, ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne auferas à me. *Pſ.* 50.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

CAPITULUM. *Ezech.* 36.

SPíritum meum ponam in médio veſtri, & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam, * Allelúia, allel. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua, * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Pſ.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

CAPITULUM. *Act.* 1.

ACcipiétis virtútem ſupervenientis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa & Samaría, & uſquè ad último terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci ſuæ * vocem virtútis, * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo, * Allelúia. Glória. Dabit. *Pſ.* 67.

℣. Turbabuntur gentes, ℟. Et timébunt à ſignis tuis. *Pſ.* 64.

IN DIE SANCTO ENTECOSTES.

ANNUALE.

N I. VESPERIS.
Pſ. Ecce quàm. 67.
onus & jucundus fra-
conventus.
SPíritus meus erit
in médio veſtrûm:
te timére, dicit Dómi-
exercítuum, allelúia.
. 2.
: Dómine, exaudi....
ous. cum ſua diviſ. 135.
nima noſtra coram Deo
terra exuſta, imbrem
iæ expetens.
nt. 1. D. Dabo vobis
novum, & Spíritum
m ponam in médio
ſ; & áuferam cor la-
um de carne veſtra,
lúia. Ezech. 36.
: Lauda, Jerúſalem. 96.
nima noſtra coram Deo
aqua gelida divinum
en expectans.
nt. 3. a. Cùm dédero
tum meum in vobis,
s quia ego Dóminus
us ſum, & feci, alle-
Ezech. 37.
ITULUM. Joël. 2.
fundam Spíritum meũ
uper omnem carnem:
ophetábunt filii veſtri
iæ veſtræ; ſenes veſ-
mnia ſomniábunt, &
júvenes veſtri viſiónes vidé-
bunt.

℟. Super ſervos meos & ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum, * Et dabo prodígia in cœlo & in terra; & erit: † Omnis qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit, allelúia, allelúia. ℣. Oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis: vos autem téſtes eſtis horum; & ego mitto promiſſum Patris mei in vos: * Et dabo. Glória Patri. † Omnis. *Repet.* ℟. Super. *uſquè ad* ℣. *Joël. 2. Luc. 24.*

HYMNUS.

VEni, ſuperne Spíritus:
Purgáta Chriſti ſánguine,
Tuíque terra jam capax,
Expándit arentes ſinus.

Chriſti petentis æthera,
Exolve promiſſam fidem;
Et noſtra præſens ígneo
Munda lavácro péctora.

Lugémus amiſſum Patrem;
Te nòſtra tangat órbitas:
Soláre mœſtos; ánxiis
Spem redde, qui ſolus potes.

Docére quæ Chriſtus rudes

Prudens alúmnos díſtulit,
Hæc præparátis ínſere
Novus magiſter méntibus.
Olim per umbras váti-
bus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díffitis
Per te pateſcat géntibus.
Divína jam nos únctio
Informet omnes: hácténùs
Mutis arátam lítteris
Inſcríbe legem córdibus.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, ſit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Iſraël ipſe dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi ſuæ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Iſraël: Dabo legem meam in viſcéribus eórum, & in corde eórum ſcribam eam. *Jerem.* 31.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica, & cetera ut infrà poſt II. Veſperas, 467.

AD NOCTURNUM.

Invít. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

INter ſulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & ſónitum tubæ,
Antíquam véteri, montis
Sita ſuper,
Legem das pópulo, Deus.
His infída probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori;
Verùm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,
Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri Núminis in locum.
Heu! mens noſtra, Deus, te ſine nil poteſt:
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus ínſitus
Dat quod lex jubet éxequi. Amen.

Pſ. Afferte Dómino, fílii Dei. 135.

Vox de cœlo benedictionem nuntians.

Ant. 7. *d.* Vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia: Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: Dóminus benedícet pópulo ſuo, allelúia.

Pſ. Deus noſter refúgium
& virtus. 137.
Vox Dei, terræ motus,
prodigia.
Ant. 1. g. Dedit vocem
ſuam, mota eſt terra: Dó-
minus virtútum nobiſcum:
veníte, & vidéte quæ pó-
ſuit prodígia ſuper terram,
alleluia.
Pſalm. Magnus Dómi-
nus. 138.
Promiſſa Chriſti in Jeru-
ſalem impleta: Chriſtus
Deus noſter.
Ant. 8. *G.* Sicut audí-
vimus, ſic vídimus in ci-
vitáte Dómini virtútum:
lætétur mons Sion, quó-
niam hic eſt Deus, Deus
noſter, allelúia.
℣. Terra mota eſt, cœli
diſtillavérunt ℟. A fácie
Dei Sínaï, à fácie Dei Iſ-
raël. *Pſ.* 67.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 2.

CUm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus eſt repentè de cœlo ſonus tanquàm advenientis ſpíritûs vehementis, & replévit totam domum ubi erant ſedentes. Et apparuérunt illis diſpertítæ linguæ tanquàm ignis, ſeditque ſupra ſingulos eórum: & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, proùt Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jeruſalem habitantes Judæi, viri religióſi ex omni natióne quæ ſub cœlo eſt. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúſa eſt, quóniam audiébat unuſquiſque linguâ ſuâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonnè ecce omnes iſti qui loquuntur, Galilæi ſunt? & quómodò nos audívimus unuſquiſque linguam noſtram, in qua nati ſumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Meſopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Aſiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Líbyæ quæ eſt circà Cyrénen, & ádvenæ Románi, Judæi quoque, & Proſélyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; & ſic offerétis ſacrifícium novum Dómino: & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque ſanctíſſimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco; & repléti ſunt Spíritu ſancto: * Vocábitis. Glória Patri. * Vocábitis. Levit. 23. Act. 2.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apoſt. n.* 5. *&* 6.

Lectio ij.

CElebrátum eſt Paſcha in véteri pópulo: nondùm in luce fulgente, ſed in umbra ſignificante celebrátum eſt; & poſt quinquaginta dies à celebratióne Paſchæ, datur lex in monte Sina, ſcripta dígito Dei. Venit verum Paſcha; immolátur Chriſtus; tránſitum facit à morte ad vitam; & numerantur quinquaginta dies, & venit Spíritus ſanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, & hic quómodò. Ibi plebs longè ſtabat; timor erat, amor non erat: nam uſque ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móyſen: Lóquere tu ad nos; & non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Deſcendit ergò, ſicut ſcriptum eſt, Deus in Sina, in igne; ſed plebem longè ſtantem térritans, & dígito ſuo ſcribens in lápide, non in corde. Huc autem quandò venit Spíritus ſanctus, congregáti erant fidéles in unum: nec in monte térruit, ſed intrávit in domum. De cœlo quidèm factus eſt ſúbitò ſonus, quaſi ferrétur flatus véhemens: ſónuit, ſed nullus expávit. Viſæ ſunt illis, inquit Scriptúra, linguæ diviſæ, velut ignis. Numquid de longinquo térritans? Abſit. Nam inſédit ſuper unumquemque eórum; & cœpérunt linguis loqui, ſicut Spíritus dabat eis pronuntiáre. Audi linguam loquentem, & intéllige Spíritum, non in lápide, ſed in corde ſcribentem. Lex ergò Spíritûs vitæ ſcripta in corde, non in lápide.

℟. Factus eſt repentè de cœlo ſonus tanquàm adveniéntis ſpíritûs vehementis: * Sedit ignis ſupra ſíngulos eórum; & † Cœpérunt loqui váriis linguis, proùt Spíritus ſanctus dabat éloqui illis, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus de Sínaï venit; in déxtera ejus ígnea lex: & qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína illíus. * Sedit. Glória. † Cœpérunt. *Act.* 2. *Deut.* 33.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit; & Pater meus díliget eum. Et relíqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 30. *habit. die Pentec. in Baſilica S. Petri, n.* 1.

HOdiè Spíritus ſanctus repentíno ſónitu ſuper diſcípulos venit, ...

te carnálium in ſuî
rem permutávit : &
apparéntibus linguis
s , intùs facta ſunt
a flammántia ; qui a
Deum in ignis viſióne
piunt , per amórem
iter arſérunt. Ipſe nam-
Spíritus ſanctus amor
Jndè & Joannes dicit :
s cáritas eſt. Qui ergò
te integrâ Deum deſí-
t , profectò jam habet
a amat. Neque enim
quam poſſet Deum di-
e , ſi eum quem díli-
non habéret. Sed ecce ,
uſquiſque veſtrûm re-
ſtur an díligat Deum ,
fidúciâ & ſecúrâ mente
ondet , Díligo. In ipſo
m lectiónis exórdio au-
s quid Véritas dicat :
ńs díligit me , ſermó-
meum ſervábit. Pro-
o ergò dilectiónis ,
oſtio eſt óperis. Hinc
píſtola ſua idem Joan-
licit : Qui dicit , Dí-
Deum , & mandáta
non cuſtódit , mendax
Verè étenim Deum di-
nus , ſi ad mandáta
nos à noſtris voluptá-
s coarctámus. Nam
adhuc per illícita de-
ia díffluit , profectò
m non amat ; quia ei
ua voluntáte contra-
t.
. Qui ſervat mandáta
, in illo manet , & ipſe
o ; * Et in hoc ſcimus
tiam manet in nobis

de Spíritu quem dedit nobis , allelúia , allelúia. ℣. Deus creávit ſapiéntiam in Spíritu ſancto , & effúdit illam ſuper omnem carnem , & præbuit illam diligéntibus ſe ; * Et. Glória Patri. * Et. *Repetitur* ℟. Qui ſervat. *uſque ad* ℣. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum , & creabúntur ; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Pſ.* 103.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. ERant Apóſtoli perſeverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus , & María matre Jeſu , & frátribus ejus , allelúia. *Act.* 1.
8. G.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant ſedentes ; & apparuérunt illis diſpertítæ linguæ tamquàm ignis , allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unuſquiſque linguâ ſuâ illos loquentes , allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. Stupébant.

CANTICUM. *Judith* 16.

Qui cuncta verbo fecit , novum creat ſpiritu mundum.

HYmnum cantémus Dómino ; * hymnum novum cantémus Deo noſtro.

Adónaï Dómine , magnus es tu , & præclárus in virtúte tua , * & quem ſuperáre nemo poteſt.

Tibi ſérviat omnis creatúra tua ; * quia dixiſti, & facta ſunt.

Miſiſti Spíritum tuum, & creáta ſunt ; * & non eſt qui reſiſtat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis : * petræ ſicut cera liqueſcent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes : Nonnè ecce omnes iſti qui loquuntur, Galilæi ſunt ? & quómodò nos audívimus unuſquiſque linguam noſtram in qua nati ſumus ? allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. *a.* Audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei, allelúia. *Act.* 2.

CAPITULUM. *Apoc.* 2.

QUi habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

HYMNUS.

AUdímur : almo Spíritus
Deſcendit è ſinu Patris,
Ægríſque fert mortálibus
Promiſſa cœli múnera.
Quot próditur miráculis
Præſentis adventus Dei !
Jam tota ſublími domus
Repentè flatu pérſonat.
Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.
Quæ flamma ſummas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliſcit arcánis ſimul
In pectus & mentem viis.
Stupente turbâ géntium,
Linguis loquuntur ómnibus :
Vatum crepant orácula ;
Quidquid profantur, ignis eſt.
Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit,
Inſtincta quo paſſim nova
Surgit Prophetárum ſeges.
Sit laus Patri ; laus Fílio :
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo, mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. *duplicand.* Non hi, ſicut vos æſtimátis, ébrii ſunt ; ſed hoc eſt, quod dictum eſt per Prophétam : Effundam de Spíritu meo ſuper omnem carnem, allelúia. *Act.* 2.

Oratio.

DEus, qui hodierná die corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti : da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére ; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS, in fine Hymn. Doxol. Sit laus Pa.

c. *ſine Stroph.* Da,
.
mi de Dominica.
PRIMAM.
. G. Erant Apóſtoli.
licitur Symbol. Qui-
e.
. *br.* ℣. Qui de ſpí-
o * dediſti nobis.
. 4.
TERTIAM.
Hymni O fons. *di-*
quens hodiè, & per
m.
i, creátor Spíritus,
entes tuórum víſita,
ſupernâ grátiâ
creaſti péctora.
Paraclétus díceris,
Dei altíſſimi,
ivus, ignis, cáritas,
itális únctio.
eptiformis múnere,
Dei tu dígitus,
promiſſum Patris,
e ditans gúttura.
nde lumen ſénſibus,
amórem córdibus,
noſtri córporis
firmans pérpeti.
em repellas lóngiùs,
que dones prótinùs;
e ſic te prævio,
s omne nóxium.
te ſciámus da Pa-
m,
nus atque Fílium:
iuſque Spíritum
nus omni témpore.
us Patri; laus Fílio:
tibi laus, Spíritus,
quo mentes ſacris
& *ardent ígnibus.*
en.

Ant. 5. C. Sonus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 3.

SI miniſtrátio mortis líteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non poſſent inténdere fílii Iſraël in fáciem Móyſi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magis miniſtrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *br.* Intónuit * de cœlo Dóminus, * Allelúia, allelúia. Intónuit. ℣. Et altíſſimus * dedit vocem ſuam. * Allelúia. Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta eſt & contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarſit. *Pſ.* 17

AD SEXTAM.

Ant. 1. *f.* Audiébat.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

ALii quidèm per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ: álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia ſanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii diſcrétio ſpirítuum, álii génera linguárum, álii intérpretátio ſermónum.

℟. *br.* Plúviam voluntáriam * ſegregábis, Deus: * Allelúia, allelúia. Plúviam. ℣. Hæreditáti * tuæ * Allelúia. Glória. Plúviam. *Pſ.* 67.

℣. Flabit Spíritus ejus, ℟. Et fluent aquæ. *Pſ.* 147.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Audívimus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

QUæ Dei ſunt nemo cognóvit, niſi Spíritus Dei. Nos autem non ſpíritum hujus mundi accépimus, ſed Spíritum qui ex Deo eſt, ut ſciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis; quæ & lóquimur, non in doctis humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Pſ.* 64.

AD II. VESPERAS.

Pſ. Dixit. 26.

Chriſtus ad dextram Patris ſedens promiſſum mittit Spiritum.

Ant. 4. E. DExterâ Dei exaltátus Jeſus, & promiſſióne Spíritûs ſancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis, allelúia. *Act.* 2.

Pſ. Laudáte, púeri. 27.

Per ſpiritum adoptionis in cordibus effuſum multiplicantur Eccleſiæ filii.

Ant. 1. D. Sanctificáti eſtis in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Pſ. In éxitu Iſraël. 27.

Chriſti facti ſumus plebs, ſanguine ejus acquiſita, ſpiritu ejus ſignata.

Ant. 3. E. Signáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hæreditátis noſtræ, in redemptiónem acquiſitiónis, allelúia, allelúia. *Epheſ.* 1.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

SEcundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum ſalvatórem noſtrum; ut juſtificáti grátiâ ipsíus, hærédes ſimus ſecundùm ſpem vitæ ætérnæ.

Allelúia, allelúia. ℣. Qui confirmat nos in Chriſto, & qui unxit nos, Deus; qui & ſignávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus noſtris. Allelúia. 2. *Cor.* 1.

HYMNUS.

QUò vos Magiſtri glória, quò ſalus
Invítat orbis, ſancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos repoſcit
Prima ſeges, pia cura fratrum.
Proh! quanta meſſis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deóque mox [illegible], [illegible]dant.

multíplicem, bona terra fructum.
Compuncta paſſim péctora
Flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent ſalutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.
Non Hebræis limínibus
Sacer
Ardébit ardor. Sol habitábiles
Quà luſtrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla veſtris.
Et mille divûm templa
Solo ruunt:
Cedit ſuperbæ vis ſapiéntiæ,
Cedunt tyranni: victa cedit
Carníficum rábies furentûm.
Divum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.
Summa Patri, ſúmmaque Fílio;
Sit, ſancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura miteſcunt, novaſque
Concípiunt pia corda flammas. Amen.
℣. Confirma hoc, Deus,
Quod operátus es in nobis,
℟. A templo tuo in Jeruſalem. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. I. *duplicanda.* Det vobis Deus virtútem corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicári & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei, allelúia. *Epheſ.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Ductor eórum fuiſti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dediſti, qui docéret eos. Allelúia. 2. *Eſdr.* 9.

HYMNUS.

ILluminátor Spíritus,
Tu nocte ſis lux méntium;
O fons amóris, córdium
Optáta ſis pax & quies.
Adeſto te vocántibus;
Donis tuis nos récrea;
Da gratiárum múnera;
Da præmiórum gáudia.
Sit laus Patri; laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo, mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

DIEBUS
INT. OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in die, 460. exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi, ut diſtri-

V vj

buuntur infrà in qualibet Feria.

Feriâ II. III & IV. in quibus Officium ſit ritu vel Solemni, vel duplici, dicùntur tres Antiphonæ ſequentes.

Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur, allelúia. *Act.* 9.

Ant. 7. d. Et in natiónes grátia Spíritus ſancti effúſa eſt, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 3. g. Imponébant Apóſtoli manus ſuper baptizátos, & accipiébant Spíritum ſanctum, allelúia. *Act.* 8.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ex ejuſmodi Antiphonis ſuper tres Pſalmos: Feriâ VI. dicitur ſecunda, & Sabbato tertia.

℣. Auxit Dóminus pópulum ſuum vehementer, ℟. Et firmávit eum ſuper inimícos ejus. *Pſ.* 104.

Lectiones ut notantur infrà in qualibet Feria.

Duo Priora. ℟℟. *ut in die Pentecoſtes, omiſſo* Glória Patri, &c. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Pſ.* 103.

AD LAUDES.

Antiph. & Pſalm. cum *Cantico, ut in die.* 463.

Ant. ad Benedictus. & *Oratio, infrà in qualibet Feria.*

AD HORAS, ut in die, præter Orationem.

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalm. cum cæteris omnibus, ut ſuprà in Feſto Pentecoſtes, 466.

Antiph. ad Magnificat. & *Oratio, infrà in qualibet die.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà* 467.

FERIA SECUNDA.

Solemne-minus.

AD NOCT. *Pſ.* Dómine Dóminus noſter. 42. Cœli enarrant *cum ſua diviſ.* 52. Exultáte Deo. 94.

Incipit liber Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus uníus júdicis, quandò júdices præerant, facta eſt fames in terra. Abiítque homo de Béthlehem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide, cum uxóre ſua ac duóbus líberis. Ipſe vocabátur Elímelech, & uxor ejus Noémi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Juda. Ingreſſíque regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus eſt Elímelech marítus Noémi: remanſítque ipſa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, altera verò Ruth. Manſerúntque ibi

decem annis, & ambo mórtui ſunt, Máhalon vidélicèt & Chélion: remanſitque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et ſurréxit ut in pátriam pérgeret, cum utráque nuru ſua, de regióne Moabítide: audíerat enim quòd reſpexiſſet Dóminus pópulum ſuum, & dediſſet eis eſcas.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. Serm. 269. aliàs 21. de Pent. III. n. 3. & 4.

Lectio ij.

HAbétis baptiſmū Chriſti: veníte ut habeátis & Spíritum Chriſti. Timéte quod ſcriptum eſt: Quiſquis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Induiſtis Chriſtum formâ ſacramenti, indúite imitatióne exempli; quóniam Chriſtus pro nobis paſſus eſt, relinquens nobis exemplum, ut ſequámur veſtígia ejus. Nolíte eſſe habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major eſt virtus pietátis, quàm cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere: Dóminus Jeſus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóſtolus ait: Nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto. Sed hoc quod ait, Dicit, ſignátè póſitum eſt, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto; ſed ſi dicit factis, non ſolis verbis. Nam poſſunt dícere, Dóminus Jeſus, étiam de quibus ait: Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto: nemo planè, ſed eo modo quod dictum eſt, id eſt, factis. Undè ſecútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergò vos ſanctum Spíritum habére cognóſcite, quandò mentem veſtram per ſincéram caritátem unitáti conſenſéritis hærére.

℟. Factus eſt. 462.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Nicodémo: Amen, amen dico tibi; niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 12. n. 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei: Amen, amen dico tibi; niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu, non poteſt introíre in regnum

Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis: Numquid poteſt homo redíre in viſcera matris ſuæ? Ex aqua & Spíritu oportet ut naſcátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náſcitur, naſcátur ex viſcéribus matris carnális: ſi propter hæreditátem Patris Dei ſempiternam, naſcátur ex viſcéribus Eccléſiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus ſucceſſúrum; génerat Deus de Eccléſia fílios non ſucceſſúros, ſed ſecum manſúros. Et ſéquitur: Quod natum eſt de carne, caro eſt; & quod natum eſt de Spíritu, ſpíritus eſt. Spiritáliter ergò náſcimur, & in Spíritu náſcimur verbo & ſacramento.

℟. Quod natum eſt ex carne, caro eſt; & quod natum eſt ex Spíritu, ſpíritus eſt. Non miréris quia dixi: Oportet vos naſci dénuò. * Spíritus ubi vult ſpirat, allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis conſiliárius ejus fuit, & oſtendit illi. * Spíritus. Glória Patri. * *Repetitur* ℟. Quod natum. *uſquè ad* ℣. *Joan.* 3. *Iſ.* 40.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Spíritus ubi vult ſpirat; & vocem ejus audis, ſed neſcis undè véniat, aut quò vadat: ſic eſt omnis qui natus eſt ex Spíritu, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

Deus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovaſti baptíſmatis, quoſque Spíritûs ſancti plenitúdine ſolidaſti, in adoptiónis ſorte fácias, quæſumus, dignanter aſcríbi; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *duplicanda.* Non miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut júdicet mundum, ſed ut ſalvétur mundus per ipſum, allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA TERTIA.

Duplex - majus.

Ad Noct. *Pſalm.* Deus deórum. *cum ſua diviſ.* 61. Miſerére. 142. Te decet. 77.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

Egreſſa eſt itaque [Noémi] de loco peregrinatiónis ſuæ, cum utráque nuru: & jam in via revertendi póſita in terram Juda, dixit ad eas: Ite in domum matris veſtræ, fáciat vobiſcum Dóminus miſericórdiam, ſicut feciſtis cum mórtuis & mecum. Det vobis inveníre réquiem in dómibus virórum, quos ſortitúræ eſtis. Et oſculáta eſt eas. Quæ

ratâ voce flere cœpé-
t, & dícere : Tecum per-
nus ad pópulum tuum.
ibus illa reſpondit : Re-
tímini fíliæ meæ, cur
itis mecum ? núm ultrà
eo fílios in útero meo,
viros ex me ſperáre poſ-
s ? Revertímini fíliæ
æ, & abíte : jam enim
ectúte confecta ſum,
: apta vínculo conjugáli.
am ſi poſſem hâc nocte
ncípere, & párere fílios,
eos expectáre velítis,
ec creſcant, & annos
ertátis ímpleant, antè
tis vétulæ quàm nubá-
Nolíte ; quæſo, fíliæ
æ : quia veſtra angúſtia
gis me premit, & egreſſa
manus Dómini contrà
. Eleváta ígitur voce,
sùm flere cœpérunt : Or-
oſculáta eſt ſocrum,
reverſa eſt : Ruth adhæ-
ſócrui ſuæ.

℟. Numerábitis. 461.

mo ſancti Leónis Papæ.
Pentec. Serm. 1. C. 2.

Lectio ij.

Epléti ſunt omnes Spí-
. ritu ſancto, & cœpé-
t loqui áliis linguis,
út Spíritus ſanctus da-
éloqui illis. O quàm
ox eſt ſermo ſapiéntiæ !
ubi Deus magiſter eſt,
m citò díſcitur quod
étur ! Non eſt adhíbita
rpretátio ad audien-
n, non conſuetúdo ad
m ; non tempus ad ſtú-
o ; ſed ſpirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ ſingulárum géntium voces factæ ſunt in Eccléſiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit : ab hoc die imbres chariſmatum, flúmina benedictiónum omne deſertum & univerſam áridam rigavérunt ; quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas ; & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fúlgura coruſcábant ; cùm micántium ſplendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intellectum, conſumendúmque peccátum, & efficácia illuminandi, & vis ineſſet urendi.

℟. Factus eſt. 462.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus Phariſǽis : Amen, amen dico vobis ; qui non intrat per óſtium in ovíle óvium, ſed aſcendit aliundè, ille fur eſt & latro : qui autem intrat per óſtium, paſtor eſt óvium. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 45. n. 2.

DOminus de grege ſuo, & de óſtio quo intrátur ad ovíle, ſimilitúdinem propóſuit in hodiern-

lectióne. Dicant ergò pagáni : benè vívimus. Si per óſtium non intrant, quid prodeſt eis undè gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodeſſe benè vívere, ut detur illi ſemper vívere; nam cui non datur ſemper vívere, quid prodeſt benè vívere? Quia nec benè vívere dicendi ſunt, qui finem benè vivendi vel cæcitáte néſciunt, vel inflatióne contemnunt. Non eſt autem cuíquam ſpes vera & certa ſemper vivendi, niſi agnoſcat vitam quæ eſt Chriſtus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui : edúxit eos cum paſtóribus gregis ſui : * Póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui, † Allelúia, allelúia. ℣. Ipſe dedit paſtóres & doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti : * Póſuit. Glória. † Allelúia. *Iſ.* 63. *Epheſ.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium : huic oſtiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, miſéricors Deus, ut ſancto Spíritu congregáta, hoſtíli nullátenùs incurſióne turbétur; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Duplex - minus.

AD NOCT. *Pſalm.* Exurgat. 90. Dóminus dabit. 90. Vidérunt. 91.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 1. & 2.

VEnit Noémi cum Ruth Moabítide nuru ſua, de terra peregrinatiónis ſuæ : ac reverſa eſt in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebantur. Erat autem viro Elímelech conſanguíneus, homo potens, & magnárum opum, nómine Booz. Dixitque Ruth Moabítis ad ſocrum ſuam : Si jubes, vadam in agrum, & cólligam ſpicas, quæ fúgerint manus meténtium, ubicumquè clementis in me patris famílias repérero grátiam. Cui illa reſpondit : Vade fília mea. Abiit ítaque & colligébat ſpicas poſt terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habéret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatióne Elímelech. Et ecce, ipſe veniébat de Béthlehem, dixitque meſſóribus : Dóminus vobiſcum. Qui reſpondérunt ei : Benedicat tibi Dó-

Dixitque Booz jú-
jui meſſóribus præ-
ujus eſt hæc puella ?
ſpondit : Hæc eſt
tis, quæ venit cum
, de regióne Moa-
, & rogávit ut ſpi-
lígeret remanentes,
s meſſórum veſtígia :
nanè uſquè nunc ſtat
, & ne ad momen-
uidèm domum rever-

Numerábitis. 461.
rmóne ſancti Leónis
Papæ.
m. Pent. 1. C. 1. & 3.
Lectio ij.
liernam, dilectíſſimi,
ſtivitátem deſcenſió-
ncti Spíritûs conſe-
ſéquitur, ut noſtis,
e jejúnium, quod
corporibuſque cu-
ſalúbriter inſtitú-
devótâ nobis eſt ob-
iâ celebrandum. Re-
am quæ Apóſtolis vir-
omiſsâ, & in corda
Spíritu veritátis in-
non ambígimus in-
tera cœleſtis ſacra-
doctrínæ, hanc ſpi-
continéntiæ diſciplí-
Paracléti magiſté-
mitùs fuiſſe concep-
ut ſanctificátæ jejú-
ntes conferendis ſibi
nátibus fierent ap-
Igitur poſt ſanctæ
tſtiæ, quos in honó-
ómini à mórtuis re-
tis, ac deindè in cœ-
ndentis, exégimus,

poſtque perceptum ſancti Spíritûs donum, ſalúbriter & neceſsáriè conſuetúdo eſt ordináta jejúnii; ut ſi quid fortè inter ipſa feſtivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præſumpſit, hoc religióſæ abſtinéntiæ cenſúra caſtíget: quæ ob hoc quoque ſtudióſiùs exequenda eſt, ut illa in nobis quæ hâc die Eccléſiæ divínitùs ſunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs ſancti, & majóre quàm unquàm cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiſcéntiis vinci, nullis vítiis poſſidéri, ut virtútis habitáculum nullâ ſit contaminatióne pollútum.

℟. Factus eſt. 462.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Judæis: Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi,
In Joan. Tract. 26. n. 2. & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit niſi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quarè illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, ſi non vis erráre. Semèl áccipe, & intéllige. Nondùm

tráheris ? Ora ut traháris. Indè & hîc ſi advertis, noli te cogitáre invítum trahi : tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis, Quómodò voluntáte credo, ſi trahor ? Ego dico : Parùm eſt voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid eſt trahi voluptáte ? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Eſt quædam voluptas cordis, cui panis dulcis eſt ille cœleſtis. Porrò ſi poétæ dícere lícuit, Trahit ſua quemque voluptas ; non necéſſitas, ſed voluptas ; non obligátio, ſed delectátio : quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Chriſtum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur juſtítiâ, delectátur ſempiternâ vitâ, quod totum Chriſtus eſt ? Da deſiderantem, da ferventem, da in iſta ſolitúdine peregrinantem atque ſitientem, & fontem ætérnæ pátriæ ſuſpirantem : da talem, & ſcit quid dicam. Si autem frígido loquor, quid loquor ? Tales erant iſti qui ínvicèm murmurábant.

℟. Eſt ſcriptum in Prophétis : * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me, † Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus : Ponam univerſos filios tuos doctos à Dómino ! * Et. Glória Patri. † Allelúia. *Joan. 6. Iſ. 54.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. g. Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me, tráxerit eum ; & ego reſuſcitábo eum in noviſſimo die, allelúia. *Joan. 6.*

Oratio.

Mentes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Amen, amen dico vobis ; qui credit in me, habet vitam ætérnam, allelúia. *Joan. 6.*

Oratio, Mentes noſtras, *ut ſuprà.*

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

Ad Noct. *Pſ.* Confitébimur. 127. Notus. 128. Voce mea... & intendit mihi. 41.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 2.

Dixit Booz ad Ruth : Quandò hora veſcendi fúerit, veni huc, & cómede panem, & intinge buccellam tuam in acéto. Sedit ítaque ad meſſórum latus, & congeſſit polentam ſibi, comeditque & ſaturáta eſt, & tulit relíquias. Atque indè ſurrexit, ut ſpicas ex more

geret. Præcépit autem
s púeris ſuis, dicens:
nſi vobiſcum métere
erit, ne prohibeátis
: & de veſtris quoque
ſpulis projícite de in-
ria, & remanére per-
ſte, ut abſque rubóre
igat, & colligentem
o corrípiat. Collégit
in agro uſquè ad véſpe-
: & quæ collégerat
â cædens & excútiens,
nit hórdei quaſi ephi
ſúram, id eſt, tres mó-
. Quos portans reverſa
n civitátem, & oſten-
ſocrui ſuæ: ínſuper pró-
t, & dedit ei de relí-
s cibi ſui, quo ſatu-
fúerat. Dixitque ei ſo-
ſua: Ubi hódiè col-
ſti, & ubi feciſti opus?
benedictus qui miſertus
uſ. Indicavitque ei apud
m fuiſſet operáta: &
ien dixit viri, quòd
z. vocarétur. Cui reſ-
dit Noémi: Benedic-
ſit à Dómino: quó-
n eamdem grátiam,
m præbúerat vivis, ſer-
it & mórtuis. Rursùm
ait: Propinquus noſ-
eſt homo. Et Ruth,
quoque, inquit, præ-
t mihi, ut támdiu meſ-
ſus ejus júngerer, do-
omnes ſégetes mete-
ur. Cui dixit ſocrus:
ius eſt, fília mea, ut
puellis ejus éxeas ad
endum, ne in aliéno
quíſpiam reſiſtat tibi.

Juncta eſt ítaque puellis Booz: & támdiu cum eis méſſuit, donec hórdea & tríticum in hórreis conderentur.

℟. Numerábitis. 461.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni.

In Pentecoſt. Orat. 44.

Lectio ij.

PRimùm Spíritus ſanctus in angélicis & cœléſtibus Virtútibus vim ſuam exerébat; deindè in pátribus & Prophétis, quorum álii Deum per imáginem vidérunt aut cognovérunt, álii autem étiam res futúras præſcivérunt; tùm in Chriſti diſcípulis, iiſque trifáriàm, prout ipſórum captus ferébat, tribuſque tempóribus; nempè antequàm Chriſtus per paſſiónem glorificátus eſſet, poſtquàm poſt reſurrectiónem glorificátus fuit, ac déniquè poſt ejus ad cœlos aſcenſiónem. Hoc autem perſpícuè oſtendit tùm prima illa morbórum ſpirituumque depúlſio, quæ ſcílicèt non abſque Spíritûs númine fiébat; tùm illa poſt confectum ſalútis noſtræ negótium inſufflátio, quæ diviniόris procul dúbio inſpiratiónis ſpécimen habébat; tùm poſtrémò præſens hæc ignearum linguárum diviſio, quam étiam ſolemni feſto celebrámus. Verùm primò quidèm obſcúrè, ſecundò

expréſſiùs, nunc verò perfectiùs, útpotè qui non jam operatióne ſolâ præſens ſit, ut priùs; ſed eſſentiáli, ut ſic loquar, modo adſit, ſimulque verſetur. Nam cùm Fílius corpóream nobíſcum conſuetúdinem habuiſſet, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis? Utrùm propter purgatiónem? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter eſſéntiam? Deus autem noſter ignis eſt, & quidèm ignis improbitátem abſúmens. Atque in diſpertítis linguis appáret, ob gratiárum diverſitátem; ſedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excellèntiam, ejuſque ſuper ſanctos requiétem.

℟. Factus eſt. 462.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore; Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, dedit illis virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Civit. Dei, lib. 22. Cap. 5.

TRia ſunt incredibília, quæ tamen facta ſunt. Incredíbile eſt Chriſtum reſurrexiſſe in carne, & in cœlum aſcendiſſe cum carne. Incredíbile eſt mundum rem tàm incredíbilem credidiſſe. Incredíbile eſt hómines ignóbiles, ínfimos, paucíſſimos, imperítos rem tàm incredíbilem, tàm efficáciter mundo, & in illo étiam doctis perſuadére potuiſſe. Horum trium incredibílium primum nolunt iſti cum quibus ágimus, crédere: ſecundum coguntur & cérnere: quod non invéniunt undè ſit factum, ſi non credunt tértium. Reſurréctio certè Chriſti, & in cœlum cum carne in qua reſurréxit aſcénſio, toto jam mundo prædicátur & créditur: ſi credíbilis non eſt, undè toto terrárum orbe jam crédita eſt? Si multi nóbiles, ſublímes, docti eam ſe vidiſſe dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum credidiſſe non mirum eſt; ſed iſtos adhuc crédere nolle perdúrum eſt. Si autem, ut verum eſt, paucis, obſcúris, mínimis, indoctis eam ſe vidiſſe dicéntibus & ſcribéntibus crédidit mundus; cur pauci obſtinatíſſimi qui remanſérunt, ipſi mundo jam credenti adhuc uſquè non credunt?

℟. Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, * Miſit illos prædicáre regnum Dei, † Allelúja, allelúja.

ſvit illis ſciéntiam
·., ſenſu implévit
rum, ut magnália
t operum ejus : *
Glória Patri. † Alle-
uc. 9. *Eccli.* 17.
l Benedictus.
8. G. Dedit Apóſ-
ſuis virtútem & po-
a ſuper ómnia dæ-
& ut languóres cu-
allelúia. *Luc.* 9.
Oratio.
us, qui Apóſtolis
is ſanctum dediſti
m : concéde plebi
e petitiónis effec-
ut quibus dediſti fi-
largiáris & pacem ;
minum.... in uni-
iſdem.
d Magníficat.
1. f. Egreſſi Apóſ-
cuíbant per caſtella
lizantes & curantes
, allelúia. *Luc.* 9.
io, Deus, qui Apóſ-
ut ſuprà.
RIA SEXTA.
TUOR TEMPORUM.
Semiduplex.
NOCT. *Pſalm.* Béne-
ima mea. 31. Quàm
icáta ſunt. 32. Sit
33.
De libro Ruth.
io j. Cap. 3.
Cce, nocte jam me-
diâ expávit [Boos,]
& conturbátus eſt :
e muliérem jacen-
l pedes ſuos, & ait
uæ es ? Illaque reſ-
; *Ego ſum Ruth* an-

cilla tua, expande pállium tuum ſuper fámulam tuam, quia propinquus es. Et ille, Benedicta, inquit, es à Dómino fília, & prióre miſericórdiam poſterióre ſuperaſti : quia non es ſecúta júvenes páuperes, ſive dívites. Noli ergò metúere : ſed quidquid díxeris mihi, fáciam tibi. Scit enim omnis pópulus, qui hábitat intrà portas urbis meæ, muliérem te eſſe virtútis. Nec ábnuo me propinquum, ſed eſt álius me propínquior. Quieſce hâc nocte : & facto manè, ſi te volúerit propinquitátis jure retinére, benè res acta eſt : ſin autem ille nolúerit, ego te abſque ulla dubitatióne ſuſcípiam, vivit Dóminus.

℞. Numerábitis. 461.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

De Pentec. I. C. 4. & 5.

Lectio ij.

SIcut deteſtámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt eſſe diſtántiam, ita étiam Macedoniános páriter deteſtámur, qui licèt Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen ſanctum inferióris putant eſſe natúræ : non conſiderantes in eam blaſphémiam ſe incídere, quæ neque in præſenti ſéculo, neque in futúro ſit remittenda, judício, dicente Dómino

Quicumque díxerit verbum contrà Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contrà Spíritum ſanctum non remittétur ei, neque in hoc ſéculo, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, ſine vénia eſt, quia exclúſit eum à ſe per quem póterat confitéri: nec unquàm pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum ſibi non habet advocátum. Ab ipſo enim eſt invocátio Patris, ab ipſo ſunt lácrymæ pœniténtium, ab ipſo ſunt gémitus ſupplicántium. Et nemo poteſt dícere Dóminum Jeſum, niſi in Spíritu ſancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíſſimè prædicat Apóſtolus, dicens: Diviſiónes quidèm gratiárum ſunt, idem autem Spíritus; & diviſiónes miniſtratiónum ſunt, idem autem Dóminus: & diviſiónes operatiónum ſunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíſſimi, aliiſque documentis, quibus innumerabíliter divinórum eloquiórum coruſcat auctóritas, ad veneratiónem Pentecoſtes unanímiter incitémur; exultantes in honórem ſancti Spíritûs, per quem omnis Eccléſia Cathólica ſanctificátur, omnis ánima rationális tri-búitur; qui inſpirátor & dei, doctor ſciéntiæ, fons dilectiónis, ſignáculum caſtitátis, & totíus eſt cauſa virtútis.

℟. Factus eſt. 462.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 5.

IN illo témpore; Factum eſt in una diérum, & Jeſus ſedébat docens. Et erant Phariſæi ſedentes, & legis Doctóres, qui vénerant ex omni caſtello Galilææ, & Judææ, & Jeruſalem: & virtus Dómini erat ad ſanandum eos. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. C. 8. n. 6.

MOvet Scribas remiſſum ab hómine peccátum: hóminem enim tantùm in Jeſu Chriſto contuebantur. Et remiſſum eſt ab eo, quod lex laxáre non póterat; fides enim ſola juſtíficat. Deindè murmuratiónem eórum Dóminus intróſpicit, dicitque fácile eſſe Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo poteſt dimíttere peccáta, niſi ſolus Deus: ergò qui remittit, Deus eſt; quia nemo remittit niſi Deus, Deus in hómine manens; curatiónem hómini præſtábat; & nulla ei agendi & loquendi erat

..ultas, cui ſubeſt to-
poſſe quod lóquitur.
rò autem ut ipſe eſſe in
pore póſitus intélligi
et, qui & ánimis pec-
dimítteret, & reſur-
iónem corpóribus præſ-
t, ait: Ut ſciátis quó-
m Fílius hóminis habet
eſtátem in terra dimít-
peccáta, ait paralyti-
: Surge. Sed quia omnis
t perficiendi óperis rá-
explicanda, adjécit:
lle lectum tuum, & va-
in domum tuam. Pri-
um remiſſiónem tríbuit
ccáti, dehinc virtútem
urrectiónis oſtendit,
m ſublatióne léctuli in-
mitátem ac dolórem cor-
ribus dócuit abſutúram:
ſtrémò réditu in domum
ópriam, iter in paradí-
m credéntibus eſſe redhi-
endum.

℟. Quid cogitátis in
rdibus veſtris? Quid eſt
cílius dícere, Dimittun-
r tibi peccáta; an díce-
, Surge, & ámbula? *
t autem ſciátis quia Fí-
us hóminis habet poteſtá-
m in terra dimittendi
eccáta, tibi dico, Surge,
lle lectum tuum, & va-
e in domum tuam, † Alle-
ia, allelúia. ℣. Spíritus
ómini ſuper me, eò quòd
nxerit Dóminus me, ut
ædicárem indulgéntiam,
t annum placábilem Dó-
ino. * Ut. Glória Patri.
Allelúia. *Luc.* 5. *Iſ.* 61.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Virtus Dómini erat ad ſanandum eos, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

Adſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti, quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a Stupor apprehendit omnes, & magnificábant Deum; & repléti ſunt timóre, dicentes: Quia vídimus mirabília hódiè, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, Adſit nobis. *ſuprà.*

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

Ad Noct. *Pſ.* Confitémini. 54. Suſcépit eos. 55. Póſuit. 56.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 4.

Tulit Booz Ruth, & accépit uxórem: ingreſſuſque eſt ad eam, & dedit illi Dóminus ut concíperet, & páreret fílium. Dixeruntque mulíeres ad Noémi: Benedictus Dóminus, qui non eſt paſſus ut defíceret ſucceſſor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Iſraël: & hábeas qui conſolétur ánimam tuam, & enútriat ſenectútem. De nuru enim tua natus eſt,

quæ te díligit : & multò tibi mélior eſt, quàm ſi ſeptem habéres fílios. Suſceptumque Noémi púerum póſuit in ſinu ſuo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur officio. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, & dicentes : Natus eſt fílius Noémi : vocavérunt nomen ejus Obed : hic eſt pater Iſaï, patris David. Hæ ſunt generatiónes Phares : Phares génuit Eſron, Eſron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Nahaſſon, Nahaſſon génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Iſaï, Iſaï génuit David.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies ; & ſic offerétis ſacrifícium novum Dómino : & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque ſanctíſſimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco ; & repléti ſunt Spíritu ſancto : * Vocábitis hunc diem celebérrimum. *Levit. 23. Act. 2.*

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. n. 8.

Lectio ij.

VErè múltiplex Spíritus, qui tàm multiplíciter fíliis hóminum inſpirátur, ut non ſit qui ſe abſcondat à calóre ejus ; ſiquidèm concéditur eis ad uſum, ad miráculum, ad ſalútem, ad auxílium, ad ſolátium, ad fervórem. Ad uſum quidèm vitæ ; bonis & malis, dignis páriter & indignis commúnia bona abundantíſſimè tríbuens. Ingrátus eſt qui in his quoque benefícium Spíritûs non agnoſcit. Ad miráculum, in ſignis & prodígiis, in váriis virtútibus, quas per quorúmlibet manus operátur. Ipſe eſt antíqua miracula ſúſcitans, ut ex præſéntibus fidem áſtruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam ſine própria utilitáte largítur, tertiò infúnditur ad ſalútem, cùm in toto corde noſtro revértimur ad Dóminum Deum noſtrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem noſtram. Nam cùm teſtimónium pérhibet ſpirítui noſtro, quòd fílii Dei ſumus, ea inſpirátio eſt ad conſolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum veheméntiùs ſpirans, válidum ignem caritátis accendit ; ut non ſolùm in ſpe filiórum Dei, ſed étiam in tribulatiónibus gloriéntur, contuméliam glóriam reputantes, oppróbrium gáudium, deſpectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus eſt Spíritus

ſtus ad ſalútem, ad ſer-
:m, non ita. Pauci enim
: qui hoc Spíritu re-
ntur : pauci qui ſtú-
it æmulári. Orémus,
res, ut compleantur in
is dies Pentecoſtes, dies
iſſiónis, dies exultatió-
, dies veríſſimi jubiléi;
avéniat nos ſemper Spí-
s ſanctus omnes prop-
præſéntiam corporá-
, páriter propter cór-
n unitátem, in eódem
) per promiſſam ſtabili-
m, ad laudem & gló-
n ſponſi Eccléſiæ Jeſu
iſti Dómini noſtri, qui
ſuper ómnia Deus be-
ictus in ſécula. Amen.
autem, Dómine, mi-
re noſtri.
t. Factus eſt repentè de
o ſonus tanquàm adve-
itis ſpíritûs vehemen-
: * Sedit ignis ſuprà ſín-
s eórum; & cœpé-
t loqui váriis linguis,
it Spíritus ſanctus da-
éloqui illis, Allelúja,
lúia. ℣. Dóminus de
ï venit; in déxtera
ígnea lex: & qui ap-
inquant pédibus ejus,
pient de doctrína il-
* Sedit ignis ſupra ſín-
s. *Act.* 2. *Deut.* 33.
:io ſancti Evangélii ſe-
cundùm Lucam.
ctio iij. Cap. 4.
illo témpore; Deſcen-
it Jeſus in Caphárnaüm
átem Galilææ; ibíque
bat illos Sábbatis: &

ſtupébant in doctrína ejus,
quia in poteſtáte erat ſer-
mo ipſíus. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii
Epíſcopi.

In Luc. Lib. 4. *n.* 57. 58. *& 63.*

Vide cleméntiam Dó-
mini Salvatóris: nec
indignatióne commótus,
nec ſcélere offénſus, nec in-
júriâ violátus, Judæam dé-
ſerit: quin étiam immemor
injúriæ, memor clemén-
tiæ, nunc docendo, nunc
liberando, nunc ſanándo,
infídæ plebis corda demul-
cet. Et benè ſanctus Lu-
cas virum ab ſpíritu nequí-
tiæ liberátum antè præmí-
ſit, & ſubſtítuit féminæ
ſanitátem. Utrumque enim
ſexum Dóminus curatúrus
advénerat: & prior ſanári
débuit, qui prior creátus
eſt; nec prætermitti illa
quæ mobilitáte magis áni-
mi, quàm pravitáte pec-
cáverat. Sábbato medicínæ
Domínicæ ópera cœpta ſig-
níficat: ut indè nova crea-
túra cœperit, ubi vetus
antè deſivit; nec ſub lege
eſſe Dei Fílium, ſed ſupra
legem in ipſo princípio de-
ſignáret; nec ſolvi legem,
ſed impléri. Fortaſſis étiam
in typo mulíeris illíus ſo-
crûs Simónis & Andréæ,
váriis críminum fébribus
caro noſtra languébat, & di-
verſárum cupiditátum im-
módicis æſtuábat illécebris.
Nec minórem ſebrem amó-

ris eſſe díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflammat. Febris enim noſtra avarítia eſt, febris noſtra libído eſt, febris noſtra ambítio eſt, febris noſtra iracúndia eſt.

℟. Jeſus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrína ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipsíus, † Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Eccléſiis Altíſſimi apériet os ſuum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine ſancta admirábitur: * Stupébant. Glória. † Allelúia. Eccli. 24.

Ad Benedictu[s]

Ant. 1. *f.* Colloq[ueban]tur ad ínvicem, di[cen]Quod eſt hoc verbum in poteſtáte & virt[ute im]perat immundis ſpir[itibus] & éxeunt? allelúia.

Oratio.

MÉntibus noſtris [...] ſumus, Dómin[e ...] ritum ſanctum benig[...] funde, cujus & ſa[...] cónditi ſumus, & pr[ovi]tiâ gubernámur; Per [...]num. . . . . in unitá[te] dem.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

De B. Maria Virgine, Tempore Quadrageſ. fiet Commemoratio conſueta inter ſuffragia per ſingulas Ferias. Tempore verò Paſchali fiet Commemoratio ejuſdem, ut dicatur infrà initio menſis Aprilis.

¶ *Per Quadrageſimam omittitur* Allelúia. *in fine Antiphonarum quæ ſumuntur de Communi pro Commemoratione Sanctorum.*]

DIE IV. FEBRUARII.

SANCTI GILBERTI, Sempringhamenſis Abbatis. *Commemoratio.*

AD LAUD. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. xxviij.

Orémus.

ADſit nobis, Dómine, quæſumus, beáti Gilberti Abbátis ſancta precátio; quæ nos à terrénis affectibus ineffabíliter expedítos, cœléſtia deſideráre perfíciat; Per Chriſtum.

AD VESP. Commem. S. Agathæ, Virg. & Mart. Ant. Infirma. ℣. Deus. xl. *Oratio*, Deus. *infrà. Deindè S. Gilberti, Ant.* Atténdite. ℣. Juſtus. xxxj. *Oratio*, Adſit. *ſuprà.*

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ, Virginis & Martyris.

Commemoratio.

AD LAUDES, Ant. Factus eſt. ℣. Hæréditas. xliij.

Orémus.

DEus, ſanctæ puritátis amátor, qui beátæ Agathæ caſtum virginitátis propóſitum infudiſti: da nobis, quæſumus, ſic ejus agónem glorióſum venerári, ut perpétuis ejuſdem mereámur fovéri præſídiis; Per Chriſtnm.

AD VESP. Commem. S. Amandi, Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Deus. *infrà. Deindè S. Agathæ, Ant.* Caſta. ℣. Confeſſio. xlvj. *Oratio*, Deus, ſanctæ. *ſuprà.*

DIE VI.

SANCTI AMANDI, Trajectenſis Epiſcopi.

Commemoratio.

AD LAUDES, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

DEus, qui per beátum Amandum Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis ve-

níre tribuiſti : da nobis, ejus interceſſióne, in fide ſtábiles, & à ſpe Evangélii quod prædicavit, immóbiles permanére ; Per Chriſtum.

AD VESP. Commem. S. Vedaſti, Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Da nobis. *infrà. Deindè S. Amandi, Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà.*

DIE VII.

SANCTI VEDASTI, Atrebatenſis Epiſcopi.

Commemoratio.

AD LAUDES, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xvii.

Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine, fámulis tuis inviolábilem fídei firmitátem ; ut beáti Vedaſti Pontíficis tránſitum celebrantes, méritis ipsíus interveniéntibus, regni cœleſtis gáudia conſequámur ; Per.

AD VESP. Commem. S. Joannis de Matha, Ant. Notum. ℣. Oculi. xxxiij. *Oratio*, Deus. *infrà. Deindè S. Vedaſti, Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Da nobis. *ſuprà.*

DIE VIII.

S. JOANN. DE MATHA, Preſbyteri, Inſtit. Ord. SS. Trinit.

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica,*

Lectio ix.

Ex Gaquino, Spondano, Macedone, & aliis vitæ ejus Scriptoribus.

JOànnes, cui de Matha cognómen, in provincia Narbonénſi ſecunda, Falcóne natus eſt à paréntibus pietáte & nobilitáte conſpícuis. Studiórum causâ primùm Aquas-Sextias, & póſteà Paríſios profectus, emenſo Theológiæ currículo, Magiſtérii láuream adeptus eſt. In Clerum Paríſienſem ab Epiſcopo Mauritio aſcriptus, & tandèm Préſbyter ordinátus, cùm in ejus ſacello primum ſacrifícium offerret, divínitùs inflammátum ſe ſenſit ad redimendos ab infidélium ſervitúte captívos Chriſtiános. Ut tamen matúriùs in re tanta procéderet, in ſolitúdinem quamdam Vadenſis pagi intrà límites Meldenſis Epiſcopátûs ſeceſſit ; ibíque initâ ſocietáte cum Felíce Eremíta, qui illic jam ab annis plúribus vitam agébat aſcéticam ; per triénnium, oratióne & jejúnio, humilitáte & obediéntiâ ſe exércuit. Romam cum Felíce profectus, ab Innocéntio tértio recèns electo Pontífice, facultátem impetrávit ſeſe & ſuos redimendis captívis devovendi : céterùm Paríſios ad Odónem Epiſcopum qui Mauritio ſuccéſſerat, &

ſalónem Abbátem ſanc- Victóris, remiſſus, ut mmunicáto cum eis con- io, vitæ órdinem inſti- umque ſeligeret, regu- nque ſóciis, quam ſe- entur, perſcríberet: ique Felíce in príſti- m pagi Vadenſis ſolitú- nem remeante, ut ſó- a congregáret, & exem- s régeret, Joannes Pa- ios ad Epíſcopum, de ido ordinandæ famíliæ ctatúrus, accédit; ac idèm compóſitis ex ſen- ntia rebus ómnibus, ad ſícem revértitur. Tunc ſidáta conjunctis curis cléſiâ cum qualicumque mo, aliiſque ædifíciis, mum Ordinis monaſté- m in loco dicto Cervo gido ſub nómine & clien- a ſanctiſſimæ Trinitátis ſtituit. Régula autem, eam ipſe perſcripſerat, icis adjectis, ſtatim ab oſtólica Sede confirmáta ; nec multò pòſt inſti- um Paríſiis, annuente íſcopo & Capítulo Pari- nſi, in domo ſancti Ma- ini receptum. Ab eo npore Joannes innúmera Itáliam, Gálliam & ſpánias ædificávit cœnó- , & captivórum im- nſam multitúdinem per k per Ordinis alumnos ibertátem aſſéruit. Dé- uè Romæ plenus opéri- bonis, óbiit die vigé- â primâ Decembris anno milléſimo ducentéſi- mo décimo tértio.]

AD LAUDES, *pro ejus Commem. Ant.* Fidúciam. ℣. Emitte. xxxvj.

Orémus.

DEus, qui beáto Joanni Preſbytero, ac ſóciis ejus, zelum fidéles redi- mendi captívos infudiſti: da ſervis tuis illam córpo- ris & ánimæ libertátem, quâ Chriſtus Fílius tuus nos liberávit; Qui tecum vi- vit & regnat.

AD VESP. Commem. S. Apolloniæ, *Virg. & Mart. Ant.* Infirma. ℣. Deus. xl. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv. *Deindè S. Joannis de Matha*, *Ant.* Operátus. ℣. Sacerdótes. xxxviij. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà.*

DIE IX.

S. APOLLONIÆ, Virginis & Martyris.

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica*,

Lectio ix.

Ex Epíſtola ſancti Diony- ſii Alexandríni, ad Fá- bium Antiochénum.

Euſ. Hiſt. Lib. 6. Cap. 41.

NEquáquàm ex Décii Imperatóris edicto perſecútio apud nos cœpta eſt, ſed íntegro anno an- tevérterat. Nam infauſtus quidam vates ac poéta com- móvit Alexandríæ advérsùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur ſtimuláti, hanc

ſolam pietátem cultumque dæmonum ſuórum exiſtimábant, ſi cædibus adversùs noſtros ſævírent. Omnes deindè uno ímpetu in domos Chriſtianórum irrúere cœpérunt; & quos quiſque ſibi vicínos nóverat, eos íllicò properantes agébant, ſpoliábant ac diripiébant: ea quidèm quæ máximè pretióſa eſſent, in ſinum ſuum congerentes, vilióra autem & lígnea quæque disjiciébant, ac per vias concremábant. Fratres verò declinábant & ſubducébant ſe fugâ; ac direptiónem bonórum ſuórum perindè ac illi de quibus Paulus teſtificátus eſt, cum gáudio excepérunt. Nec eórum quiſquam, quod équidèm ſciam, niſi fortaſsè unus áliquis, in illórum manus íncidens, hác tenùs quidèm Deum negávit. Sed & admirandam illam proveĉtæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidèm ejus percutientes, cunĉtos ei dentes excuſſérunt. Accenſo autem extra urbem rogo, minabantur vivam ſe illam combuſtúros, niſi unà cum ipſis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári paulíſper viſa, atque intérim dimiſſa, celériter in ignem inſíliit, & conflagrávit.]

AD LAUDES, *Ant.* Factus eſt. ℣. Hæréditas. xliii. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

AD VESP. ſit *Commem.* S. *Apollóniæ*, *Ant.* Caſta. ℣. Confeſſio. xlvii. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

Deindè S. Scholaſticæ, *Virginis*. *Ant.* Complácuit. ℣. Audi. xlj. *Oratio*, Tribue. *infrà*.

DIE X.

S. SCHOLASTICÆ, Virginis.

Commemoratio.

[*AD NOCT.* ſi ſit *Dominica*,

Lectio ix.

Ex S. Greg. mag. & Mabill.

SCholáſtica Benedićti Abbátis ſoror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad fratrem quotannis venire conſuéverat, ut ejus ſacris collóquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jánuam in poſſeſſione monaſtérii deſcendébat. Quâdam verò die, cùm diútiùs eum apud ſe retinére vellet, & ille non acquieſceret, inſertas dígitis manus ad oratiónem ſuper menſam póſuit, ut Deus fratris mentem infléĉteret. Tántaque ſubitò tonítrui vis, & inundátio plúviæ erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non poſſet. Sicque factum eſt ut totam noctem pervígilem in ſpirituáli collóquio tranſígerent. Hinc reverſus ad cellam

Benedictus, poſt tríduum elevátis óculis, vidit ejuſdem ſorórls ſuæ ánimam in columbæ ſpécie cœli ſecréta penetráre. Qui ex hac viſióne óbitum ejus intélligens, prótinùs fratres miſit, qui corpus ejus ad monaſtérium ſuum deferrent, & in ſepulcro quod ſibi paráverat, pónerent.]

AD LAUDES, *Ant.* Exultábit. ℣. Sitívit. xliv.

Orémus.

TRibue, quæſumus, virtútum cœléſtium Deus, ut ſancta Vírginis tuæ Scholáſticæ exempla terréna contémnere nos éxcitent, & bona ambíre ſempiterna; Per.

AD VESP. Commem. S. Benedicti, Abbatis, Ant. Egrédere. ℣. Potens. xxvj. *Oratio.* Deus, qui. *infrà.*

DIE XI.

SANCTI BENEDICTI, Anianenſis Abbatis.

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica, Lectio ix.*

Ex vita ipſius per S. Ardonem ejus diſcipulum & Monach. Anian.

BEnedictus Anianenſis diſciplínæ monáſticæ per totum ferè Occidentem inſtaurátor, patre Magalonenſi Cómite natus, in aula Pipíni Regis diſciplínis liberálibus inſtitútus; ſub ejus fílio Cárolo magno, aliquándiù in caſtris & in aula, cum ſumma laude méruit. Fratri ſuo undis penè ſubmerſo cùm tentáret open ferre, periclitátus & ipſe, memor voti quod jam pridem concéperat, ſpopóndit rerum ómnium abdicatiónem. Nec multò pòſt ad ſancti Séquani monaſtérium in Burgundiónibus ſe cóntulit. Ibi, ſuſcepto religiónis hábitu, abſtinéntiâ, humilitáte, patiéntiâ, paupertátis amóre, régulæ obſervántiâ, rerum cœléſtium contemplatióne, ómnibus præfulſit. In Abbátis defuncti locum, ob ſingulárem doctrínam & eloquéntiam, jam ſubſtituendus, abſceſſit in pátriam; & in paterno ſolo excitátâ céllulâ ad rivum Aniánum cum frátribus áliquot ſanctiſſimè vixit. Verùm confluéntibus ad eum úndique diſcípulis, monaſtérium áliud in loco ſpatioſióre (nunc in urbe Aniána) ædificáre coactus eſt. Collabentem in Occitánia, Aquitánia, & tota Gállia meridionáli diſciplínam monáſticam, ope divínâ adversùs malévolos adjútus, reſtituendam curávit. Plúrima monaſtéria in Gálliis & Germánia, Imperatóris juſſu reformávit, quædam de novo fundávit. Plura erudítè ſcripſit, inter quæ éminet concórdia regulárum. Offícii divíni recitatiónem nunquàm intermi-

ſit, étiam acutíſſimâ febre correptus, & ipsâ inſtante morte. Pſalleníque cum frátribus ad hæc verba: Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam; annum agens ſeptuagéſimum, ánimam Deo réddidit, in Indenſi monaſtério, ubi corpus ejus requieſcit.]

AD LAUD. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. xxviij.

Orémus.

DEus, qui beátum Benedíctum Abbátem Spíritûs tui fervóre & diſciplínæ zelo replétum, regulâris obſervántiæ inſtauratórem ſtrénuum effeciſti; da nobis, ejus méritis & interceſſióne, ut reformáti in novitáte ſenſûs noſtri, & in ſancta converſatióne viventes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus; Per.

AD VESP. Ant. Atténdite. ℣. Juſtus. xxxj. *Oratio*, Deus. *ſuprà*.

DIE XVII.

SANCTI SYLVINI, Epiſcopi, Toloſæ nati.

Commemoratio.

Pridiè ad VESP. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Orat.* Miſericórdiam. *infrà*.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica*,

Lectio ix.

Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonium.

SYlvínus ſéculo ſéptimo nóbili génere natus, relíctâ uxóre, quam juvenis dúxerat, Chriſto ſoli adhæſit. Várias peregrinatiónes ſuſcépit, ut, intercedéntibus ſanctis quorum ſepulcra viſitábat, conſequerétur grátiam fidéliter in ſua vocatióne perſeverandi. Viſitátis celebrióribus Európæ ſanctis locis, in Palæſtínam tránſiit, ut paſſiónem Salvatóris efficáciùs in memóriam revocáret. Has omnes páuperi apparátu, interióris humilitátis indício, perfécit peregrinatiónes. Regrédiens Romam venit, ubi conſecrátus eſt Epíſcopus, nullíus quidèm certi loci, ſed ut quocumque loco utíliùs ad propagandam Chriſti fidem laboráret. In Gállias redux, ad Morínos, ſeu in Artéſiam, ut vocant, ſe cóntulit, multoſque verbo & exemplo ibi ad Chriſtum addúxit. Miris virtútibus, imprímis fídei ardóre, caritáte in páuperes, vitæ auſteritáte, paupertátis amóre, faſtûs contemptu, eximiâque vigilántiâ ac ſedulitáte enítuit. In Teruanenſi præſertìm diœcéſi diverſátus eſt, ubi amplum excolendum invénit agrum, non ſolùm apud infidéles hujus regiónis pópulos, ſed apud ipſos étiam Chriſtiános qui cum ipſis negótia exercébant. Conſumptis in divíno miniſté-

ribus, méritis clarus
ſæculis, Alçíaci óbiit,
círciter vigéſimo ſu-
ptingentéſimum. Cor-
ejus Audomarópolim
ncti Bertíni monaſté-
tranſlátum, ibi reli-
aſſervátur.]

LAUD. Ant. Ego
℣. Elégit. xvij.

Orémus.

Iſericórdiam tuam
nobis, quæſumus,
ne, ſancti Sylvíni
ficis intercéſſio beáta
liet; ut qui inceſſábili
offéndimus, ejuſdem
is précibus, ab omni
liberémur; Per.

VESP. Commem.
neonis, Epiſc. & Mart.
Ecce Deus. ℣. In
ij. *Oratio*, Deus,
v. *Deindè S. Syl.*
Ant. Sacerdótes. ℣.
m. xix. *Oratio*, Mi-
rdiam. *ſuprà.*

DIE XVIII.
CTI SIMEONIS,
ſcopi Hieroſolymi-
tani, & Mart.
Commemoratio.

NOCT. ſi ſit Dominica,
Lectio ix.

ro quinto Commen-
rum ſancti Hegeſip-
i Hiſtoriógraphi.
Euſ. Hiſt. L. 3.

eon, cognátus Dó-
ini, fílius Cléophæ,
dus poſt Jacóbum
ſólymæ Epíſcopus,
niam paſſus ab hæ-
, accuſátus eſt co-
ram Áttico Conſulári; &
per plúrimos dies acerbíſ-
ſimis tormentis excruciá-
tus, fidem Chriſti conſ-
tantíſſimè profeſſus eſt;
ita ut omnes ſupra modum
admirarentur, & ipſe quo-
que Conſuláris, quómodò
is qui centum viginti an-
nos attígerat, tália pertu-
liſſet. Tandèm verò ſen-
téntiâ júdicis cruci affixus
eſt. Ad hæc uſquè tem-
pora Eccléſia virgo pura &
incorrupta permanſit, in
obſcúro adhuc receſſu deli-
teſcéntibus quicumque rec-
tam ſalutáris prædicatiónis
régulam depraváre nite-
bantur. Poſtquàm autem
ſacer Apoſtolórum cœtus
vário mortis génere ex-
tinctus eſt, effluxeratque
jam ætas hóminum illórum
qui divínam ipſam Sapién-
tiam ſuis áuribus auſcul-
táre merúerant; tunc de-
mùm exorta eſt ímpii erró-
ris conſpirátio, nullo vi-
délicèt ampliùs ex Apoſto-
lis ſupérſtite.]

AD LAUDES, Ant. Bo-
num. ℣. Adjútor. *Oratio*,
Deus, cujus. v.

AD VESP. Ant. Juſtum.
℣. Poſuiſti. vij. *Oratio*,
ut ſuprà.

DIE XXVIII. [*vel* XXIX.]
SS. MARTYRUM
Qui obiérunt in caritatis
Officio erga peſtilentiâ
afflictatos Alexandriæ.
Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS

Ant. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit, & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3.

℣. Propter fratres meos & próximos meos, ℟. Loquébar pacem de te, Jerúſalem. *Pſ.* 121.

Oratio, Da, quæſumus. *infrà.*

AD LAUDES.

Ant. Sicut corpus unum eſt, & membra habet multa; ómnia autem membra, unum tamen corpus ſunt: ita & Chriſtus. 1. *Cor.* 12.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, Dómine, ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

Orémus.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, intercedéntibus ſanctis Martyribus tuis, qui frátribus dirâ lue afflictis cum vitæ diſpéndio miniſtráre non timuérunt, nos eódem ſpíritu ferventes, neceſſitátibus Sanctórum communicáre; Per.

AD VESP. Commem. S. Albini, Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Famulos. *infrà. Deindè SS. Martyrum, ut ſequitur*,

Ant. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti ſumus; & omnes in uno Spíritu potáti ſumus. 1. *Cor.* 12.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum, ℟. Habitáre fratres in unum! *Pſ.* 132.

Oratio, Da, quæſumus, *ut ſuprà.*

FESTA MARTII.

DIE I.
SANCTI ALBINI, Andegavenſis Epiſcopi.

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica*, *Lectio ix.*

Ex Fortunato apud Bollandum.

ALbínus, Venériæ in Arenóricis claro génere natus, relictis à púero paréntibus, in Cincillacenſe monaſtérium ingreſſus eſt. Anno ætátis trigéſimo quinto Abbas creátus, ſingulári vigilántiâ cœnóbium adminiſtrávit annis quinque & viginti. Undè invítus ad cáthedram Andegàvenſem evectus, totus alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris viſitandis, captívis rediméndis, incúbuit. Eccleſiáſticæ diſciplínæ vindex fuit acérrimus; ádeò ut nec précibus nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in Synodis

ræcípuè in Aurelia-
i tértia, plúrimùm
rávit, ut inceſtæ núp-
amnarentur. Cæſárium
que Arelatenſem ſuper
e conſultúrus ádiit unà
ſancto Leobíno tùm
áte Brajacenſi, póſ-
Carnutenſi Epíſcopo.
is ab Epíſcopis quoſ-
à ſe excommunicá-
abſólvere, páruit ſa-
otáli judício; ab iiſ-
rogátus ut & ipſe
iret eulógias quas ad
n ex illis dirigendas be-
xerant, reſpondit: Etſi
npérium veſtrum ſigná-
mpellor, dùm vos cau-
Dei recuſátis defénde-
ſe potens eſt vindicáre.
le, nondùm acceptis eu-
is, intériit. Explétis de-
i Epiſcopátûs annis vi-
i, ménſibus ſex, ætátis
ginta, mortalitátem
t. Corpus ejus primùm
Baſílica ſancti Petri,
égavi, ſepultum, póſt-
ùm ab Eutrópio ejus
eſſóre & à ſancto Ger-
o Pariſienſi, aliiſque
copis, in novam Baſí-
n tranſlátum eſt. Quæ-
ſancti Albíni Epíſcopi
uiæ Rivis coluntur.]

D LAUD. Ant. Ego
. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

Æmulos tuos, quæſu-
mus, Dómine, inter-
ente beáto Albíno Pon-
e, tibi fácias toto cor-
ubjectos; ut tuæ cari-
tátis ſpíritu repléti, à ter-
rénis mundémur cupiditá-
tibus, & cœleſti beatitúdi-
ne, te donante, digni effi-
ciámur; Per.

AD VESP. Ant. Sacer-
dótes. ℣. Salvum. xix.
Oratio, ut ſuprà.

DIE VII.

SS. PERPETUÆ
& FELICITATIS,
Martyrum.

Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS,
Ant. Timor Dómini cum
electis féminis gráditur, &
cum juſtis & fidélibus ag-
nóſcitur. *Eccli.* 1.

℣. Deus noſter, refú-
gium & virtus; ℟. Adjútor
in tribulatiónibus quæ in-
venérunt nos nimis. *Pſ.* 45.

Oratio, Deus, forti-
túdo. *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Domi-
nica,*

Lectio ix.

Sermo ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.

*I. in Nat. Mart. Perpet.
& Felicit. qui eſt* 280.

Hodiernus dies nobis in
memóriam révocat, &
quodam modo repræſén-
tat, diem quo ſanctæ fá-
mulæ Dei Perpétua & Fe-
lícitas, corónis martyrii
decorátæ, perpétuâ felici-
táte floruérunt, tenentes
nomen Chriſti in prælio,
& ſimul inveniéntes étiam
ſuum nomen in præmio.
Exhortatiónes eárum in
divínis revelatiónibus

X vj

triumphoſque paſſiónum, cùm legerentur, audívimus; éaque ómnia verbórum digeſta & illuſtráta lumínibus, aure percépimus, mente ſpectávimus, religióne honorávimus, caritáte laudávimus. Debétur tamen étiam à nobis tàm devótæ celebritáti ſermo ſolemnis, quem ſi méritis eárum ímparem prófero, ímpigrum tamen affectum gáudio tantæ feſtivitátis exhíbeo. Quid enim gloriósius his féminis quas viri mirantur facíliùs quàm imitantur? Quid hoc ſpectáculo ſuávius? quid hoc certámine fórtius? quid hâc victóriâ gloriósius? Tunc cùm beſtiis ſancta objicerentur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & pópuli meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos, & Dóminus ſubſannábat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voces in carnem Mártyrum ímpiè ſæviébant, mérita Mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concurſu hóminum ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta eſt, quanto nunc ad eos honorandos Eccléſia pietátis implétur. Omni anno ſpectat cum religióne cáritas, quod uno die cum ſacrilégio commíſit impíetas. I

AD LAUDES.

Ant. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt filiæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Pſ.* 96.

Orémus.

Deus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contrà tormentórum immanitátem mirâ virtúte roboraſti: quæſumus, ut ſicut eárum nos triumpho lætíficas, ita ſemper ſupplicatióne defendas; Per.

AD VESPERAS.

Ant. Neque vir ſine mulíere, neque múlier ſine viro in Dómino. Nam ſicut múlier de viro, ita & vir per mulíerem: ómnia autem ex Deo. 1. *Cor.* 11.

℣. Confitébimur tibi, Deus, ℟. Confitébimur, & invocábimus nomen tuum. *Pſ.* 74.

Oratio, Deus. *ut ſuprà.*

DIE IX.

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Commemoratio.

Pridiè ad VESPERAS, *Ant.* Cùm vos. ℣. Viríliter. ix. *Oratio*, Præſta. infrà.

[AD NOCT. ſi ſit Dominica,

Lectio ix.

rmo ſancti Basílii Epiſcopi.

Homil. in 40. Mart.

Quadraginta Chriſti mílites magnitúdine córporis, & ætátis flore virtúte, céteris ómnius præcellentes, ad milires órdines regendos próti ſunt; & propter miárem experiéntiam aniſque fortitúdinem, jam imos honóres apud Imratóres obtinébant. Ubi rò ímpium edíctum deintiátum eſt ne quis Chriſm profiterétur, tunc hom quílibet in médium océdens: En, ait, Chriſánus ſum. Quæ ut áudiit írbarus judex, cùm conleraſſet regiónis natúram iòd eſſet frígida, & anni mpus quòd hibernum, & ctem, in qua bóreas áximè ſpiráret, juſſit nnes nudos ſub dio in méa civitáte congelandos ori. Qui, loco ſumma im lætítia conſpecto, úlmum étiam amíctum alániter abjicientes, ad morm properârunt. Una aum erat ómnium orátio: uadraginta in ſtádium inreſſi ſumus; quadraginta, Dómine, coronémur. nus autem ex eórum ímero vacillans ad pœam, deſertor ábiit, lucim inconſolábilem ſanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas eſſe non permíſit. Etenim cuſtos Mártyrum cùm eventum obſerváret, mirum vidit ſpectáculum: Virtútes quaſdam è cœlis deſcendentes, & tanquàm à Rege magna dona milítibus diſtribuentes, unum verò ſolum indonátum dimiſérunt, qui ſtatim dolóres detrectans, ad adverſários tranſfúgit. Lictor autem ut illum defeciſſe vidit, ſeipſum in deſertóris locum ſubſtítuit; & abjíciens veſtes, nudis ſe permíſcuit, eamdemque cum ſanctis vocem emíſit: Chriſtiánus ſum. Hic baptíſma ſuſcépit, non ab ullo, ſed à própria fide; non in aqua, ſed in próprio ſánguine. Sicque illuceſcente die, adhuc ſpirantes igni tráditi ſunt; & ignis relíquiæ in flúvium projectæ.]

AD LAUDES.

Ant. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Orémus.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui glorióſos Mártyres fortes in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in-

noſtra interceſſióne ſentiámus; Per.

AD VESPERAS.

Ant. Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi. *Apoc.* 6.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.* 5.

Oratio, ut ſuprà.

DIE XVII.

SANCTI PATRICII, Epiſcopi, Hibernorum Apoſtoli.

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS,

Ant. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Oratio, Deus. *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica,*

Lectio ix.

Ex variis ejus vitæ ſcriptoribus.

PAtrícius in Scótia natus, adoleſcens in Barbarórum manus ſæpiùs íncidit, à quibus tóties vénditus, ómnia ſervitútis incómmoda patienter tolerávit. Libertátem adeptus in Gállias venit, & in majóri monaſtério propè Túrones, ſub ſancti Martíni diſciplína vitam monáſticam profeſſus eſt ac clericáli tonſúrâ donátus. Divíno mónitu impulſus, ſemèl & íterùm Romam pétiit, ut à ſummo Pontífice facultátem obtinéret Evangélii lucem apud Hibernos inferendi. Illíus votis tandèm ánnuens ſanctus Cœleſtínus, ipſum conſecrávit Epíſcopum, & in Hibérniam autoritáte Apoſtólicâ prædítum miſit. Eo in múnere Patrícius, annos círciter ſexaginta, ingenti ſtúdio & feliciſſimo éxitu conſumpſit. Hinc Hibernórum Apóſtolus méritò nuncupátur. Armachánam fundávit Eccléſiam, quam totíus ínſulæ Metrópolim primatiálem conſtítuit. Confectus ætáte & labóribus, plenus méritis, & mirácalis clarus, diem clauſit últimum versùs finem quinti ſéculi.]

AD LAUDES, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

DEus, qui beátum Patrícium Hibérniæ Apóſtolum ſignis multímodis decorátum ad cœleſtem glóriam tranſtuliſti; præſta, quæſumus, ut ejus précibus & méritis adjúti, ætérnæ beatitúdinis præmia conſequámur; Per.

AD VESP. Commem. S. Alexandri, Epiſcopi & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣.

In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

DIE XVIII.

SANCTI ALEXANDRI, Epiſcopi & Martyris, *Commemoratio.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 62.

ALexander Epiſcopus Cappadóciæ, cùm deſidério ſanctórum locórum Hieroſólymam pérgeret, & Narciſſus Epiſcopus ejuſdem urbis jam ſenex régeret Eccléſiam, Narciſſo & multis Clericórum ejus revelátum eſt álterâ die manè intráre Epíſcopum, qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ eſſe debéret. Itaque re ita complétâ, ut prædicta fúerat; cunctis in Palæſtína Epíſcopis in unum congregátis, adnitente quoque ipſo vel máximè Narciſſo, Hieroſolymitánæ Eccléſiæ cum eo gubernáculum ſuſcépit. Hic in fine cujuſdam epíſtolæ quam ſcribit ad Antinóitas ſuper pace Eccléſiæ, ait: Salútat vos Narciſſus, qui ante me hîc ténuit Epiſcopálem locum; & nunc mecum eundem oratiónibus regit, annos natus círciter centum ſéxdecim, & vos mecum precátur ut unum idemque ſapiátis. Scripſit & áliam ad Antiochenſes per Clementem presbyterum Alexandrínum, necnon ad Orígenem, & pro Orígene contrà Demétrium, eò quòd juxta teſtimónium Demétrii eum Presbyterum conſtitúerit. Sed & áliæ ejus ad diverſos feruntur epíſtolæ. Séptimâ autem perſecutióne ſub Décio, quo témpore Bábylas Antiochiæ paſſus eſt, ductus Cæſaréam, & clauſus in cárcere ob confeſſiónem Chriſti, martyrio coronátur. [Hunc Alexandrum eſſe qui in Cánone Miſſæ poſt Ignátium mártyrem Antiochénum invocátur, tàm ipſe invocatiónis ordo, quàm paſſiónis celébritas, & certa fides quæ nulli álii hujus nóminis cómpetit, ſufficienter oſtendunt.]

AD LAUDES.

Ant. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui beáto Mártyri & Pontífici Alexandro, non ſolùm crédere unigénito Fílio tuo, ſed

étiam pro ipſo pati poſſe, tribuiſti: concéde propítius, ut miſericórdiam ſempiternam pro qua ipſe felíciter dimicávit, nos quoque fámuli tui percípere mereámur; Per eumdem.

¶ *Si Feſtum ſequens occurrat in tertia vel quarta Dominica Quadrageſimæ; fit de eo, cum Commem. Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus; & nona Lectio Officii Nocturni erit de Homilia in Evangelium Dominicæ. Si inciderit in Dominicam Paſſionis, tranſferetur cum Feſtivitate in Feriam ſecundam; & tunc Veſperæ erunt de Feſto cum Commem. Dominicæ. Denique ſi occurrat in majori Hebdomada vel intrà Hebdomadam Paſchæ, tranſferetur cum Feſtivitate in Feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis, & in Veſperis Feſti fiet tantùm Commemoratio Dominicæ.*

IE XXV. MARTII.

NNUNTIATIONE

RNATIONIS DOMINI,

MARIAM VIRGINEM.

SOLEMNE-MAJUS.

ſSPERIS.
de Feria.
)mine exercí-
ium, úſquequò
réberis Jerúſa-
im Juda, qui-
s? *Zach*, 1.
. Exaudi, Dó-
re, Dómine;
fac: ne mo-
temetipſum,
Dan. 9.
. Da teſtimó-
ab inítio crea-
nt, & ſúſcita
s quas locúti
ine tuo. *Eccli.*

Dabis, Deus,
acob, miſeri-
raham, quæ
ibus noſtris à
uis. *Mich.* 7.
Obſecro, Dó-
e quem miſsú-
. 4.
ı. *Dan.* 9.
ıta hebdóma-
eviátæ ſunt ſu-
n tuum, &
ſanctam tuam,
ıétur prævari-
inem accípiat

peccátum, & deleátur iní-
quitas, & addacátur juſ-
títia ſempiterna, & im-
pleátur víſio, & prophetía,
& ungátur Sanctus ſanctó-
rum.

℟. Audíte, domus Da-
vid: Ecce virgo concípiet
& páriet fílium; & * Vo-
cábitur nomen ejus, Em-
mánuel. ℣. Habitábit cum
homínibus; & ipſi pópu-
lus ejus erunt; & ipſe Deus
cum eis erit eórum Deus:
* Vocábitur. Glória Patri.
Repetitur. ℟. Audíte. *uſquè
ad* ℣. *Iſ.* 7. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

HÆc illa ſolemnis dies,
Dies ſalútis núntia,
Quâ miſſa cœlo tríſtibus
Venêre terris gáudia.
Unius omnes crímine
Caſu gravi lapſi ſumus:
Ut ipſe lapſos érigat,
Deſcendit in terras Deus.
Qui Patris æterno ſinu
Æterna Proles náſcitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.
Mortále corpus índuit,
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti ſánguine

Scelus nocentûm díluat.
Qui cuncta complet nú-
mine,
Noſtros ſe in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum,
Eſt ipſe nobiſcum Deus.
Mundo redemptor qui
venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut ſalvos fácias nos. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *duplicanda.* Lauda & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.
Fit Commemoratio Feriæ.

Ad Completorium, *Pſalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFIC. NOCT.

Invit. Verbum caro factum eſt: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Cœleſtis Ales núntiat
Implenda mox myſté-
ria:
Virtúte fœcundâ Deus
Illapſus implet Vírginem.
Qualis ſtupendo glória
Te, Virgo, de partu ma-
net!
Conceptus in tuo ſinu,
Natus Deo, nunc eſt tuus.
De virgináli ſánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente ſancto Spíritu,
Chriſti caro compíngitur.
Nobis per hanc mortáli-
bus
Lacteſcit eſca Cœlitum:
Nos paſcit infantes homo,
Qui paſcit Angelos Deus.
Mundo redemptor qui
venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Pſ. Dómine Dóminus noſter. 42.

Ant. 8. G. Miſſus eſt Angelus Gábriel ad Maríam vírginem deſponſátam Joſeph. *Luc.* 1.

Pſ. Cœli enarrant. *cum ſua diviſione.* 52.

Ant. 1. *f.* Ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Pſ. Eructávit. 136.

Ant. 2. Cùm audiſſet María, turbáta eſt in ſermóne ejus, & cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

De Iſaía Prophéta.
Lectio j. Cap. 7.

Adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo

ſundum inferni, ſive in
elſum ſuprà. Et dixit
az: Non petam, &
tentabo Dóminum. Et
it: Audíte ergò, domus
vid: Numquid parùm
is eſt moleſtos eſſe ho-
nibus, quia moleſti eſtis
Deo meo? Propter hoc
it Dóminus ipſe vobis
um: Ecce virgo concí-
t, & páriet fílium; &
bitur nomen ejus,
mánuel: butyrum &
l comedet, ut ſciat re-
báre malum, & elígere
num.

℟. Ne tímeas, María;
eniſti enim grátiam
ud Deum: * Ecce con-
ies in útero, & páries
lium. ℣. Hoc à Dómino
o exívit, ut mirábile
erit conſílium. * Ecce.
c 1. *Iſ. 28.*

ectio iij. Cap. 11.

T egrediétur virga de
radíce Jeſſe, & flos de
líce ejus aſcendet: &
quieſcet ſuper eum Spíri-
Dómini, ſpíritus ſa-
ntiæ & intellectûs, ſpí-
us conſílii & fortitúdi-
, ſpíritus ſciéntiæ &
tátis: & replébit eum
ritus timóris Dómini.
n ſecundùm viſiónem
lórum judicábit, neque
undùm audítum áurium
uet; ſed judicábit in
títia páuperes, & ár-
t in æquitáte pro man-
tis terræ: & percútiet
ram virgâ oris ſui, &
ſpíritu labiórum ſuórum
interfíciet ímpium. Et erit
juſtítia cíngulum lumbó-
rum ejus; & fides cinctó-
rium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, &
Fílius Altíſſimi vocábitur:
& dabit illi Dóminus Deus
ſedem David patris ejus;
* Et regni ejus non erit
finis. ℣. Ecce dies véniunt,
dicit Dóminus, & ſuſcitá-
bo David germen juſtum:
& regnábit Rex; * Et.
Luc. 1. Jerem. 23.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur deſerta &
ínvia; & exultábit
ſolitúdo, & florébit quaſi
lílium. Gérminans germi-
nábit, & exultábit læta-
bunda & laudans: glória
Líbani data eſt ei; decor
Carméli & Saron: ipſi vi-
débunt glóriam Dómini,
& decórem Dei noſtri.
Confortáte manus diſſolú-
tas, & génua debília ro-
boráte. Dícite puſilláni-
mis: Confortámini, &
nolíte timére; ecce Deus
veſter ultiónem addúcet
retributiónis; Deus ipſe
véniet, & ſalvábit vos.
Tunc aperiéntur óculi cæ-
córum, & aures ſurdórum
patébunt: tunc ſáliet ſicut
cervus claudus; & aperta
erit lingua mutórum; quia
ſciſſæ ſunt in deſerto aquæ,
& torrentes in ſolitúdine:
& quæ erat árida, erit in
ſtagnum; & ſítiens, in
fontes aquárum.

℟. Vocábis nomen ejus, Jeſum ; * Ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. ℣. Fília Sion, rex Iſraël Dóminus in médio tuî ; noli timére ; * Ipſe enim. Glória Patri. *Repetit.* ℟. Vocábis. *uſque ad* ℣. *Matth.* 1. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Pſ. Deus noſter. 137.

Ant. 3. *a.* Dixit María ad Angelum : Quómodò fiet iſtud, quóniam virum non cognoſco ? *Luc.* 1.

Pſ. Deus judícium. *cum ſua diviſione* 53.

Ant. 8. G. Reſpondens Angelus, dixit ei : Spíritus ſanctus ſupervéniet in te ; & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Pſ. Benedixiſti. 57.

Ant. 2. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Abſol. & Bened. de B. M. V.

Sermo ſancti Leónis, Papæ, *De Natali Dom. II. C.* 1.

Lectio iv.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malígnitas venéno ſuæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi primórdia præſignávit ; denúntians ſerpenti futúrum ſemen mulieris, quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte contéreret ; Chriſtum ſcilicèt in carne ventúrum, Deum hominemque ſignificans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ecce Eliſabeth cognáta tua, & ipſa concépit filium in ſenectúte ſua ; * Quia non erit impoſſíbile apud Deum omne verbum. ℣. Hoc tibi erit ſignum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus eſt ; * Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Lectio v.

NAm quia gloriabátur diábolus hóminem ſuâ fraude deceptum divínis caruiſſe munéribus, & immortalitátis dote nudátum duram mortis ſubiiſſe ſenténtiam, ſeque in malis ſuis quoddam de prævaricatóris consórtio inveniſſe solátium ; Deum quoque juſtæ ſeveritátis exigente ratióne erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutaſſe ſenténtiam : opus fuit, dilectíſſimi, ſecréti diſpenſatióne consílii, ut incommutábilis Deus cujus voluntas non poteſt ſuâ benignitáte privári, primam pietátis ſuæ diſpo-

...rem... ſacraménto oc-
...re compléret; & ho-
diabólicæ iniquitátis
...ſſâ actus in culpam,
à Dei propóſitum non
et.

Dixit María ad An-
... : * Ecce ancilla Dó-
..., fiat mihi ſecúndùm
...um tuum. ℣. Nunc
Dómine, tu es Deus,
...rba tua erunt vera i...
...ce. Luc. 1. 2. Reg. 7.

Lectio vj.

Dveniéntibus, ergò
...empóribus, dilectíſ...
..., quæ redemptióni
...num fúerant præſti-
..., ingréditur hæc ín-
Jeſus Chriſtus Fílius
de cœleſti ſede deſcen-
..., & à paterna glória
...ecédens, novo órdine,
nativitáte generátus.
... órdine, quia inviſí-
...in ſuis, viſíbilis factus
...n noſtris; incompre-
...bilis vóluit compre-
...i; ante témpora ma-
...eſſe cœpit ex témpo-
...univerſitátis Dóminus
...léra formam, obum-
...majeſtátis ſuæ digni-
...ſuſcépit: impaſſíbilis
... non dedignátus eſt
... eſſe paſſíbilis, &
...ortális mortis légibus
...icére. Novâ autem na-
...áte génitus eſt, con-
...is à Vírgine, natus ex
...ine, ſine paternæ car-
...concupiſcéntia, ſine
...rnæ integritátis injú-
...quia futúrum hómi-
num Salvatórem, talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinaménta neſciret.

℟. Chriſti generátio ſic erat: * Deſponſáta María Jóſeph invénta eſt in útero habens de Spíritu ſancto. ℣. Creávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum. * Deſponſáta. Glória. *Repetitur.* ℟. Chriſti generátio. *uſquè ad* ℣. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Fundamenta. 138.

Ant. 4. E. Ecce Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Joſeph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. *Matth.* 1.

Pſ. Dóminus regnávit.... exultet. 58.

Ant. 6. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Pſ. Cantáte Dómino... quia. 45.

Ant. 5. C. Hoc totum factum eſt, ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophétam, Ecce virgo in útero habébit, & páriet fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore ; Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponſátam viro cui nomen erat Joſeph, de domo David ; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. in Luc. n. 8.

DIſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingreſſus pavére, omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret : ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervabátur : benè enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt, ut grátiæ replerétur Auctóre.

℟. Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelſo præ ómnibus muliéribus ſuper terram : * Benedictus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui : * Benedíctus. *Judith 13. Luc. 1.*

Lectio viij. *n. 15.*

VIrginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti namque mandáti myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur : Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María : Ecce ancilla Dómini ; contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentíno exaltáta promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur : mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipſa præferre.

℟. Suſcépit Deus Iſraël púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ, * Sicut locútus eſt ad patres noſtros, Abraham & ſémini ejus in ſécula. ℣. In me ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam, * Sicut locútus. *Luc. 1. Judith 13.*

Lectio ix. de Evangelio & Homilia Feriæ occurrent.

℟. Beáta quæ credidiſti,

n * Perficientur ea
ta ſunt tibi à Dó-
℣. Non eſt Deus,
ımo, ut mentiátur.
gò, & non fáciet?
eſt, & non implé-
* Perficientur ea.
Patri. *Repetitur* ℞.
Luc. 1. 1, *Num.* 23.
Te Deum.
cerd. In humilitáte
memor fuit noſtrî
us, ℞. Et redémit
inimícis noſtris. *Pſ.*

LAUDES.

mi de Dominica.

N princípio erat
Verbum, & Ver-
at apud Deum, &
at Verbum. *Joan.* 1.
7. c. Omnia per ip-
ta ſunt: & ſine ipſo
eſt nihil, quod fac-
. *Joan.* 1.
5. a. In mundo erat,
dus per ipſum fac-
, & mundus eum
gnóvit; in própria
& ſui eum non re-
nt. *Joan.* 1.
6. Quotquot rece-
.
ICUM. *Iſaïæ* 52.
ntiatur Verbi incar-
ati myſterium.
àm pulchri ſuper
ontes * pedes an-
ntis & prædicantis
;
untiantis bonum,
antis ſalútem, * di-
Sion: Regnábit
tuus!

Vox ſpeculatórum tuó-
rum: * levavérunt vocem,
ſimul laudábunt.

Quia óculo ad óculum
vidébunt, * cùm convérte-
rit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſi-
mul, deſerta Jeruſalem;
* quia conſolátus eſt Dó-
minus pópulum ſuum, re-
démit Jeruſalem.

Parávit Dóminus brá-
chium ſanctum ſuum * in
óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines
terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Ant. Quotquot recepé-
runt eum, dedit eis poteſ-
tátem fílios Dei fíeri, his
qui credunt in nómine
ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro
factum eſt, & habitávit in
nobis; & vídimus glóriam
ejus. *Joan.* 1.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

Cum in forma Dei eſſet,
non rapínam arbitrá-
tus eſt eſſe ſe æquálem
Deo; ſed ſemetipſum exi-
nanívit formam ſervi ac-
cípiens, in ſimilitúdinem
hóminum factus, & há-
bitu inventus ut homo.

HYMNUS.

Pulſum ſupernis ſédibus,
Umbris tot annos óbſi-
tum,
Cœleſtis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

Cœleſtis en Rex cúriæ,
Ut monſtret ad cœlum
viam,
Secumque ducat éxules,

Se ſponte fecit éxulem.
Se dévüs præbet ducem,
Vires dat ambulántibus :
Eſt ipſe quà ducit via ;
Quò ducit, ipſe términus.
Deus, ſupréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Luſtra tuo nos lúmine.
Et tu, tuórum ſis memor,
Quæ, dùm modeſto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cùm Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

℣. Quid eſt homo, quòd memor es ejus ? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum ? *Pſ.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 2. *duplicanda.* Viſitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluiſti : præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eundem Dóminum.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD HORAS, Doxol.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cùm Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Omnia.

CAPITULUM. *Epheſ.* 1.

Propóſuit Deus in diſpenſatióne plenitúdinis témporum inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis & quæ in terra ſunt, in ipſo.

℟. *br.* Deus rex noſter * Operátus eſt ſalútem. Deus. ℣. In médio * terræ, * Operátus eſt. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 73.

℣. Tu es ipſe Rex meus, & Deus meus. ℟. Qui mandas ſalútes Jacob. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

In hoc eſt cáritas, non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior diléxit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris.

℟. *br.* Redemptiónem miſit Dóminus * Pópulo ſuo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in æternum * teſtamentum ſuum, * Pópulo

Glória Patri. Re-
...em. *Pſ.* 110.
...fiteantur Dómi-
...córdiæ ejus, ℟.
...lia ejus fíliis hó-
Pſ. 106.

NONAM.

G. Verbum.

...LUM. 1. *Tim.* 3.
...feſtè magnum eſt
...tátis ſacramen-
...uod manifeſtátum
...arne, juſtificátum
...ritu, appáruit An-
...rædicátum eſt gén-
...créditum eſt in
... aſſumptum eſt in

... Dómini * Eſt aſ-
... noſtra. Dómini.
Sancti Iſraël * regis
* Eſt. Glória Pa-
...mini. *Pſ.* 88.
Dóminus virtútum
...cum, ℟. Suſceptor
Deus Jacob. *Pſ.* 45.

VESPERAS.

de Officio parvo.

...Uæ ad patres noſ-
tros repromíſſio
hanc Deus adim-
...is noſtris. *Act.* 13.
E. Ubi venit ple-
...témporis, miſit Fí-
...um factum ex mu-
...al. 4.
3. E. Qui ſanctífi-
... qui ſanctificantur,
... omnes; propter
...cauſam non confún-
...fratres eos vocáre.
2.
...Nuſquàm Ange-
...ndit, ſed ſemen
...erna.

Abrahæ; undè débuit per ómnia frátribus ſimilári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & ſánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

Deus cáritas eſt. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Hymnus, Ave, maris ſtella. lxviii.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

Ad Magníficat.

Ant. 2. *duplicanda.* Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi: nos ergò diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commemor. Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum. de Dominica.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum. *Mich.* 7.

Hymnus. Virgíneis títulis. *ut in Officio parvo.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro ſalutáre Dei. *Luc.* 3.

IN ANNUNTIATIONE INCARNATIONIS DOMINI, TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ ſequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo ſemèl Allelúia. *in fine Antiph. & Invit. & bis* Allelúia. *in fine* ℟℟℟. *brevium.*

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Dominica.

Fit Commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi cum Antiph. & ℣. è I. Nocturno, ut ſuprà. 498.

Abſol. & Bened. de B. M. V.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergò, domus David: Numquid parùm vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut ſciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; inveniſti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero & páries Fílium, allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Iſ.* 28.

Sermo ſancti Leónis, Papæ.

De Natali Domini, II. C. 1.

Lectio ij.

DEus omnipotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malígnitas venéno ſuæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi primórdia præſignávit; denúntians ſerpenti futúrum ſemen mulíeris; quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte contéreret! Chriſtum ſcílicèt in carne ventúrum, Deum hominemque ſigníficans, qui

[-i]us ex Vírgine violató-
[-]a humánæ propáginis
[co]rruptâ nativitáte dam-
[n]et. Adveniéntibus ergò
[tem]póribus, dilectíſſimi,
[qu]æ redemptióni hóminum
[er]ant præſtitúta, ingré-
[ditu]r hæc ínfima Jeſus
[Chr]iſtus Fílius Dei, de cœ-
[lesti] ſede deſcendens, & à
[pate]rna glória non recé-
[den]s, novo órdine, novâ
[nati]vitáte generátus. Novo
[órd]ine, quia [in]viſíbilis in
[suis], viſíbilis factus eſt in
[noſt]ris; incomprehenſíbi-
[lis] vóluit comprehendi;
[ante] témpora manens eſſe
[cœp]it ex témpore: univer-
[sitat]is Dóminus ſervílem
[for]mam, obumbrátâ ma-
[jeſt]átis ſuæ dignitáte, ſuſ-
[cép]it: impaſſíbilis Deus
[non] dedignátus eſt homo
[eſſe] paſſíbilis, & immor-
[tali]s mortis légibus ſubja-
[cére]. Novâ autem nativi-
[tate] génitus eſt, concep-
[tus] à Vírgine, natus ex
[Vir]gine, ſine paternæ car-
[nis] concupiſcéntia, ſine
[mat]ernæ integritátis injú-
[ria]; quia futúrum hómi-
[num] Salvatórem talis ortus
[decé]bat, qui & in ſe ha-
[bér]et humánæ ſubſtántiæ
[natu]ram, & humánæ car-
[nis] inquinamenta neſcíret.
[℟]. Ecce Eliſabeth cog-
[nat]a tua, & ipſa concépit
[fili]um in ſenectúte ſua; *
[Quia] non erit impoſſíbile
[apu]d Deum omne verbum,
[alle]lúia, *allelúia.* ℣. Hoc
tibi erit ſignum à Dómino,
quia fáciet Dóminus ver-
bum quod locútus eſt; *
Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

In illo témpore; Miſſus
eſt Angelus Gábriel à
Deo in civitátem Galilææ,
cui nomen Názareth, ad
vírginem deſponſátam viro
cui nomen erat Joſeph,
de domo David; & nomen
vírginis, María. Et réli-
qua.

Homília ſancti Ambróſii,
Epíſcopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8. & 15.

Diſce vírginem móri-
bus, diſce vírginem
verecúndiâ, diſce vírgi-
nem oráculo, diſce myſ-
tério. Trepidáre vírginum
eſt, & ad omnes viri in-
greſſus pavére, omnes viri
affátus veréri. Diſcant mu-
líeres propóſitum pudóris
imitári. Sola in penetráli-
bus quam nemo virórum
vidéret, ſolus Angelus re-
períret: ſola ſine cómite,
ſola ſine teſte, ne quo de-
géneri depravarétur affátu,
ab Angelo ſalutátur. Soli
Maríæ hæc ſalutátio ſerva-
bátur: benè enim ſola grá-
tiâ plena dícitur, quæ ſola
grátiam quam nulla ália
merúerat, conſecúta eſt,
ut grátiæ replerétur Auctó-
re. Vírginem párere divíni
eſt ſignum myſtérii, non
humáni. Tanti namque

mandáti myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini, contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentìno exaltáta promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipſa præferre.

℟. Beáta quæ credidiſti, quóniam * Perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Non eſt Deus, quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergò, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficientur. Glória. *Repetitur* ℟. Beáta *uſquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

AD II. VESPERAS.

Ante Hymnum, dicitur:

Allelúia, allelúia. ℣. Sic Deus diléxit mundum, ut fílium ſuum unigénitum daret; ut omnis qui credit in eum, non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam. Allelúia. *Joan.* 3.

FESTA APRILIS.

A Feria ſecunda intrà Hebdomadam I. poſt Paſcha uſquè ad Aſcenſionem Domini, exceptis Feſtis Solemnibus & ſuprà, eorumque Octavis, fit Comm. de Cruce & de Reſurrectione Chriſti, ut ſequitur.

AD LAUDES.

Ant. Crucifíxus eſt ex infirmitáte, ſed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in géntibus, ℟. Quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum

AD VESPERAS.

Ant. Ecce in médio throni, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tamquàm occíſum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 65.

Oratio, *ut ſuprà.*

¶ Feſta Semiduplicia (niſi

ıili Officio aut ſu-
currant habent pri-
ſperas integras, hoc
. Pſalmi dicuntur
Antiphona, quæ eſt
I. Veſperis in Com-
vel propria ſi ad-

. Maria Virgine,
ato poſt Octavam
ad Vigiliàm Pen-
excluſivè, fiet Com-
ratio, tanquàm de
mplici, in Veſpe-
æ VI. & in Laudi-
uſvis Hebdomadis,
i in Officio de B.
in Sabbato; niſi de
Officium.

DIE II.

In Feſto
TI FRANCISCI
de Paula.

Semiduplex.

hoc Feſtum in Qua-
na occurrat, non
o niſi Commem. per
Qui confídunt. ℣.
. ut in Communi
m. xxxiij.
o, Deus, humí-
nfrà.
NOCT. ſi ſit Domi-
pro nona Lectione
r duæ ſequentes in
unctæ.
rò Tempore Paſcha-
erit, de eo fit ritu
plici, ut ſequitur.]
ia ut in Communi
m.
è ad VESP. Pſal-
ſola Ant. Dicébat.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex vita ejus cum Comment. Dan. Papebrochii apud Bollandum.

FRanciſcus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis ſolitúdinem dilígere ac jejúniis vacáre cœpit. Poſt áliquot peregrinatiónes in adoleſcéntia per Itáliam religiónis causâ ſuſceptas, in pátriam reverſus, Eccléſiam propè Paulam ædificávit, ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque ſuos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adoleſcéntia vitæ ratiónem, ſervávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumeriſque afflictiónibus, ad últimam uſquè ſenectútem perſevérans; & tantâ quidèm aſperitáte, ut rudi ſemper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac semèl tantùm in die, idque ad ſolis occáſum, reficerétur, & ad panem & aquam vix áliquid quadrageſimális obſónii adhibéret: quam conſuetúdinem ut fratres & ſoróres ſui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto aſtrinxit.

tis étiam libris egrégiè conſcriptis, morbo correptus eſt. Ei Honorátus Vercellenſis Epíſcopus corpus Dómini óbtulit : quod ubì accépit, emíſit ſpíritum, anno Chriſti trecentéſimo nonagéſimo ſéptimo, quarto die Aprílis in pervigílio Paſchæ, Epiſcopátûs autem vigéſimo tértio.

Oratio.

DEus, qui beátum Ambróſium Pontíficem cathólicæ fídei defenſórem, & apoſtólicæ fortitúdinis exemplum, in Eccléſia tua poſuiſti : quæſumus, ut, ipſo pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre diſcrímina, & de veritáte nunquàm erubéſcere ; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

DIE XIII.

In Feſto SANCTI JUSTINI, Religionis Apologiſtæ, & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Pridiè ad VESP. Pſalm. ſub ſola Ant. Fortitúdo. j. *Orat.* Deus, *inf. Commem. de Cruce.*

Ex diálogo ſancti Juſtíni Mártyris cum Tryphóne. *n. 2. & ſeq.*

Lectio ij.

CUm ánimus ſtúdio flagráret philoſóphiæ ; viſum eſt ut ad Platónicos me conferrem. Sapienſque mihi vidébar intrà breve tempus evaſiſſe, ac præ ſtoliditáte in ſpem véneram videndi prótinùs Dei. Sic affectus, aliquandò profectus ſum in agrum quemdam non remótum à mari. Cùmque propinquárem huic loco, ſénior quidam, gravitátem & comitátem præ ſe ferens, módico me intervallo aſſectabátur. Converſus in eum ſúbſtiti. Tùm ille : Tu, quidnam hìc rerum? Delector, inquam, ejúſmodi deambulatiónibus, in quibus mecum ipſe libérrimè cólloquor. Sunt enim hæc loca philológiæ aptíſſima. Sermónum ergò, inquit ille, amátor es, factórum autem & veritátis nequáquàm ; nec actuóſus eſſe conáris pótiùs quam ſophiſta? Extitére viri quidam iſtis ómnibus, qui philóſophi exiſtimantur, antiquióres, qui Spíritu ſancto afflante locúti ſunt: Prophétæ vocantur. Hi verum ſoli & vidérunt, & homínibus nuntiárunt. Extant adhuc eórum ſcripta, quæ ſi quis legat plúrimùm indè ad eórum, quæ philóſophus ſcire debet, cognitiónem adipiſci póterit. Hæc ille & multa ália cùm dixiſſet, ábiens præcépi ut ea meditando perſéquerer ; neque eum ampliùs vidi. Mihi verò ſtatim in

gnis accenſus eſt,
mor invâſit Pro-
n. Cùmque illíus
s apud ánimum
rem, hanc ſolam
am philoſóphiam,
dèm tuta & útilis
d hunc ego modum
ac de cauſa philó-

ſancti Hierónymi
teri, de Scriptóri-
ccleſiáſticis.

Lectio iij.

us Philóſophus,
u quoque Philoſo-
incédens, de Neá-
e Paleſtínæ, patre
Bacchio, pro reli-
hriſti plúrimùm la-
: in tantùm, ut
o & fíliis ejus &
librum contrà gen-
tum daret; igno-
que Crucis non eru-
: & álium librum
ribus ejuſdem An-
Marco Antoníno
& Lúcio Aurélio
do. Extat ejus &
lúmen contrà gen-
de dæmonum quo-
úra díſputat. Hic
urbe Româ Creſ-
Cynicum, qui mul-
ersùm Chriſtiános
nábat, redargúe-
óſum, & mortis
i, luxuriæque &
m ſectatórem; ad
m ſtúdio ejus &
, accuſátus, quòd
nus eſſet, pro Chriſ-
inem fudit.

Oratio.

DEus, cujus múnere ſanctus Juſtínus fidem Scriptis propugnávit & ſánguine confirmávit; da infirmitáti noſtræ ejus interceſſióne virtútem, ut fidem quam voce profitémur ópere exequámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI JOSEPH,

Sponſi B. Mariæ Virginis.

Duplex-majus,

IN I. VESPERIS.

Pſal. de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. *f.* JAcob génuit Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus qui vocátur Chriſtus; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo deſponsáta viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium; allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Chriſti generátio ſic erat: Cùm eſſet deſponsáta mater Jeſu María Joſeph, ántequàm convenírent, inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto; allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 2. Joſeph autem vir ejus, cùm eſſet juſtus, & nollet eam tradúcere: vóluit occultè dimíttere eam; allelúia. Matth. 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit ei in ſomnis; allelúia. *Matth.* 1.

Capitulum. *Prov.* 2.

Cuſtódiet Dóminus rectórum ſalútem, & próteget gradientes ſimplíciter, ſervans ſémitas juſtítiæ, & vias ſanctórum cuſtódiens.

℟. Joſeph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; * Quod enim in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt; allelúia, allelúia. ℣. Audíte, domus David: Ecce virgo páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: * Quod enim. Glória. * Quod enim. *Matth.* 1. *Iſ.* 7.

Hymnus.

Regum progénies, Iſſácidum decus,
Feſto te célebrent cármine cónjuges,
Certatímque ferant cándida vírgines
Sponſo lília vírgini.

Tu, Joſephe, novi lux nova fœderis,
Tu cuſtos ſóciæ Vírginis ínteger,
Tu ſanctæ thálamo cónjugis ábſtinens,
Tu Chriſti tamen es pater.

Alto progéniem quàm benè créditam
Servas conſílio, depóſitum Dei!
Tecum pervígiles Cœlitum Pater
Curas júraque dívidit.

Artus inválidum tu Púerum foves,
Infantíque Deo pábula ſúfficis;
Et formáta Dei te ſine, de tuis
Creſcunt membra labóribus.

Sint qui mille tubis indíquè perſonent
Adventaſſe Deum qui pópulos regat:
Tu commiſſa tibi non violábili
Velas ſacra ſiléntio.

Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víſcera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.

℣. Jacta ſuper Dóminum curam tuam: ℟. Non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto. *Pſ.* 54.

Ad Magníficat.

Ant. 4. a. Páriet María fílium; & vocábis nomen ejus, Jeſum: ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum; allelúia. *Matth.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Cruce.

Ad Completorium, *ut infrà poſt ſecundas Veſp.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Púerum Jeſum, Maríæ & Joſeph ſúbditum, * Veníte, adorémus; allelúia. Luc. 2.

14. Veníte. 2.
us, Regum progé-
iprà.
. a. Oculus Dei
llum in bono, &
m ab humilitáte
& exaltávit caput
lúia. *Eccli.* 11.
c. Sapiéntia pro-
indúcet ſuper
nec tentet eum,
ánimæ illíus; al-
cli. 4.
f. Lætificábit il-
nudábit abſconſa
& theſauriſábit
am ſciéntiam &
n juſtítiæ; alle-
i. 4.
s meus, in te con-
erubeſcam; ℟.
niverſi qui ſúſti-
non confunden-
4.
j. de Script. oc-
è tribus fit una.
argens Joſeph à
Fecit ſicut præ-
ngelus Dómini,
cónjugem ſuam;
alleluia. ℣. Mens
litátur obedién-
Fecit. *Matth.* 1.

ancti Bernardi
Abbátis.
ſuper Miſſus eſt.
n. 16.
ectio ij.
: ex appellatióne
licèt diſpenſató-
t honorári à Deo,
Dei & dictus &
t: cónjice & ex

próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis & qualis homo fúerit iſte Joſeph. Simul & memento magni illíus quondàm Patriarchæ vénditi in Ægypto; & ſcito ipsíus iſtum non ſolùm vocábulum fuiſſe ſortítum, ſed & caſtimóniam adeptum, innocéntiam aſſecútum & grátiam. Síquidèm ille Joſeph, fraterna ex invídia vénditus & ductus in Ægyptum, Chriſti venditiónem præfigurávit: iſte Joſeph Herodiánam invídiam fúgiens, Chriſtum in Ægyptum portávit. Ille dómino ſuo fidem ſervans, dóminæ nóluit commiſcéri: iſte dóminam ſuam, Dómini ſui matrem, vírginem agnoſcens, & ipſe cóntinens, fidéliter cuſtodívit.

℟. Non cognoſcébat eam Joſeph, donec péperit fílium ſuum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jeſum; allelúia, allelúia. ℣. Concépit & péperit fílium; & dixit Dóminus, Voca nomen ejus. * Et vocávit. *Matth.* 1. *Iſ.* 8.

Lectio iij.

Illi data eſt intelligéntia in myſtériis ſomniórum; iſti datum eſt cónſcium fíeri atque partícipem cœléſtium ſacramentórum. Ille frumenta ſervávit non ſibi, ſed omni pópulo: iſte panem vivum è cœlo ſervandum accépit tam ſibi

quàm toti mundo. Non eſt dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iſte Joſeph, cui mater deſponsáta eſt Salvatóris. Fidélis, inquam, ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuæ matris ſolátium, ſuæ carnis nutrítium, ſolum dénique in terris magni consílii coadjutórem ſibi fideliſſimum.

℟. Fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam: * Amen dico vobis, † Super ómnia bona ſua conſtítuet eum; allelúia, allelúia. ℣. Qui cuſtos eſt dómini ſui, glorificábitur. * Amen. Glória Patri. † Super. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, ℟. Et príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ. *Pſ.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. A Scendit Joſeph à Galilæa in Béthlehem, eò quòd eſſet de domo & família David, ut profiterétur cum María; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Venérunt paſtóres, & invenérunt Maríam & Joſeph, & Infantem póſitum in præſépio; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. Tulérunt Jeſum in Jeruſalem parentes ejus, ut ſiſterent eum Dómino; & erant mirantes ſuper his quæ dicebantur de illo: & benedíxit illis Símeon; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum; allelúia. *Matth.* 2.

Ant. 6. Conſurgens Joſeph accépit Púerum & matrem ejus nocte, & ſeceſſit in Ægyptum; & erat ibi uſquè ad óbitum Heródis; allelúia. *Matth.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

Quid eſt ſapiéntia, & quemádmodùm facta ſit, réferam, & non abſcondam à vobis ſacramenta Dei; ſed ab inítio nativitátis inveſtigábo, & ponam in lucem ſciéntiam illíus, & non præteríbo veritátem.

HYMNUS.

Matris intactæ venerande conjux,
Teſtis & cuſtos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Linquere ſponſam?
Anxium cœlo tibi miſſus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi viſa major;
Mente ſedátâ, modò naſcitúrum
Numen adóras.
Vix Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit, Infans

ar : matrem Pue-
nque tutas
er in oras.
contrà ; per opáca
ctis
is matrem Pue-
nque transfers :
greſſus, aperit-
e calles,
et Infans.
ſolvet ; Sólymas
urbes
lolens quæres co-
tante matre,
enes inter, Púe-
n ſtupébis
quentem.
entes, tenebriſ-
e merſas
s illuſtret, Patris
e ſplendor :
offenſo pede ducat
ris,
factus.
e ſummum céle-
nt Parentem
e ſummo Géni-
n Parente :
ambórum tibi
s per omne,
s, ævum.
n.
Dei ejus in corde
℟. Et non ſup-
itur greſſus ejus.

Benedictus.
E. Angelus Dó-
páruit in ſomnis
Ægypto, dicens :
t áccipe Púerum
n ejus, & vade
Iſraël ; allelúia.

Oratio.

CUſtódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joſeph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri cuſtódem providiſti ; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Aſcendit Joſeph.

In ℟. *br.* ℣. Qui fílius Joſeph * vocári voluiſti. *Luc* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Venérunt.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

NOs vídimus, & teſtificámur quóniam Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ ; * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine ; * Allelúia. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper ; ℟. Quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear. *Pſ.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Tulérunt.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

OBlátio juſti impinguat altáre ; & odor ſuavitátis eſt in conſpectu Altíſſimi. Sacrifícium juſti acceptum eſt, & memóriam ejus non obliviſcétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in do-

mum tuam * in holocauſtis; * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Reddam tibi * vota mea; * Allelúia. Glória Patri. Introíbo *Pſ.* 65.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion; ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúſalem. *Pſ.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. Conſurgens Joſeph.

Capitulum. *Sap.* 10.

PRóſugum juſtum ſapiéntia dedúxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum: honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. *br.* Conſumétur * nequítia peccatórum; * Allelúia, allelúia. Conſumétur. ℣. Et díriges juſtum, * Dómine; * Allelúia. Glória Patri. Conſumétur. *Pſ.* 7.

℣. Super ſalutáre tuum ℟. Exultábit vehementer. *Pſ.* 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* IBant parentes Jeſu per omnes annos in Jerúſalem, in die ſolemni Paſchæ; allelúja. *Luc.* 2.

Ant. 7. d. Aſcendéntibus illis, remanſit puer Jeſus in Jerúſalem; & non cognovérunt parentes ejus; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. Exiſtimantes illum eſſe in comitátu, venérunt iter diéi; & requirébant eum inter cognátos & notos; allelúia. *Luc.* 2

Ant. 3. a. Non inveniéntes, regreſſi ſunt in Jerúſalem; & invenérunt illum in templo, ſedentem in médio doctórum; allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jeſu ad eum: Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus & ego dolentes, quærebámus te; allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. *Sap.* 1.

IN ſimplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum.

[*Ubi fit ritu ſolemni.* Allelúia, allelúia. ℣. Ite ad Joſeph; & quidquid ipſe díxerit vobis, fácite. Allelúia. *Geneſis* 48.]

HYMNUS.

QUos pompa ſecli, quos opes
Fulgóre perſtringunt ſuo,
Adeſte: mundi próſpera,
Auctóre magno, ſpérnite.

Joſéphus en Chriſti pater,
Davídis auguſtum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.

Quin ipſe, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.

Adæ nocentis ínnocens
Ultrò gravem pœnam ſubit;

e ſontes víndicem
quâ poſſint Deum.
tor & cuſtos do-
,
egénus ómnium,
bis ómnia,
s adſit, áddoces.
ma Patri glória,
, pro nobis egens
s eſt de dívite:
i laus, Spíritus.
n.
quisívit te fácies
mine: ℟. Fáciem
ómine, requíram.

Magnificat.
Deſcendit cum
& venit Náza-
rat ſúbditus illis;
Luc. 2.
t ſuprà ad Laudes.
mmem. de Cruce.
MPLETORIUM.
a. Benedictiónes
fiant in cápite
x in vértice Na-
er fratres ſuos;
Gen. 49.
: *Temporis cum*
logia.
unc dimitis.
F. Amantíſſimus
habitábit confi-
o, & inter hú-
s requieſcet; al-
ut. 33.
: XXIII.
n Feſto
I GEORGII,
s. *Semiduplex.*
ut in Communi
tyris.
I VESP. Pſalm.

ſub ſola. Ant. Fortitúdo. j. *Oratio*, Deus. *infrà.* *Commem. de Cruce.*

Lectio ij.

Ex variis Autoribus.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruiſſe ſcríbitur. Sub illíus invocatióne dicáta fuiſſe Deo templa jam à quinto ſéculo in plúribus Orientis regiónibus, narrant várii hiſtóriæ Eccleſiáſticæ ſcriptóres. Inſignis imprímis Basílica ab Imperatóribus Chriſtiánis ejus túmulo ſuperſtructa eſt in Palæſtína, Lyddam inter & Rámulam: undè fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem perváſit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius magnus in Epíſtolis: & in Gállia latè jam ſuâ ætáte percrebuiſſe mémorant Gregórius Turonenſis in libro de Miráculis, & Venántius Fortunátus in Carmínibus. Antíquam intrà Tolosátium fines ſancti Mártyris veneratiónem teſtátur Eccléſia, quæ ſub ejus nómine extat Tolóſæ. Celebriórem reddidérunt præcípua reliquiárum ejus pígnora quæ cum parte cápitis, à Cómite Guillelmo tértio Tolóſam deláta, in Eccléſia ſancti Saturníni religióſo cultu aſſervantur.

Sermo Sancti Joannis Chryſoſtomi.

Homil. de S. Juliano, Mart.

Lectio iij.

MArtyres nobiſcum Deus partítus eſt: cùm animas ſumpſiſſet, córpora nobis quodámmodò largítus eſt, ut perpétuæ virtútis monumenta ſancta horum oſſa teneámus. Nam ſi bellatóris arma cruentáta quis cernens, clypeum, haſtam & loricam, licèt ómnium ſit ignavíſſimus, ſtatim éxſilit, exardeſcit, & ad bellum promptus exit, atque à conſpectu armórum ſumit ánimum, ut eaſdem actiónes aggrediátur: nos qui non arma, ſed corpus ipſum cérnimus ſancti, quod dignum hábitum eſt, ut ob Chriſti confeſſiónem cruentarétur, licèt ómnium ſimus timidíſſimi; quî póſſumus non prompto eſſe ánimo, cum hic aſpectus, velut ignis quidam, in mentem noſtram íncidat, & ad idem nos certámen invítet? Proptéreà nobis Sanctórum córpora uſquè ad tempus reſurrectiónis apud nos depóſuit Deus, ut máximæ philoſóphiæ matériam haberémus.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis & interceſſióne lætíficas: concéde propítius, ut qui tua per eum beneficia póſcimus, ea dono tuæ grátiæ conſequámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD VESP. fit à Capitulo de ſequenti, cum Commemoratione præcedentis, & de Cruce.

DIE XXIV.

In Feſto

SANCTI PHŒBADII, Aginnenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, Oratio, Eccléſiam. infrà.

Lectio ij.

Ex Sulpitio Severo, S. Hieronymo, & Gallia Chriſtiana.

PHœbádius, ortu Gallus, & provínciâ, ut vidétur, Aquitánus, ad ſedem Aginnenſem evectus eſt circa médium ſǽculi quinti. Vir fuit pietáte ac doctrínâ claríſſimus, hæreticórum ómnium, Arianórum máximè flagellum. Miſſam in Gállias à Conſtántio ſecundam fídei fórmulam Sirmienſem, quam ipſe Ariánam Potámii perfídiam vocat, unà cum áliis Gallicánis præſúlibus réſpuit ac damnávit, ſed & præ céteris conſcripto hanc in rem libro ad exámen revocávit & pedetentìm confutávit. Adfuit Synodo Ariminenſi in Itália à Conſtántio coactæ, unà cum plúribus ex Gál-

& Aquitánia præſúli-
, quibus cùm ex fiſco
lico ordinátæ eſſent
ónæ, ſuis ſúmptibus
re maluérunt, ut ſic
rtas fidei ſervarétur.
um quæ pro fide cathó-
contrà perfídiam Ariá-
1, nondùm captivátis
ibus, acta ſunt, pars
na Phœbádium autó-
hábuit. Sublátâ liber-
, ac vi retentis Epíſ-
is, ut novam fidei fór-
lam chirógrapho ſuo
árent, omnes Arianó-
ímpetus, étiam poſt-
m céteri ferè omnes
érunt; invicto ánimo
ínuit, profeſſus malle
exſlium imò & mortem
i, quàm erróre fœdári.

Lectio iij.

Andèm Tauri præfecti
fráudibus ac fictis lá-
mis, & prætenſæ uni-
is amóre deceptus, Phœ-
lius, fórmulam à ſe,
ùt líbuit, immutá-
1, ac nihil niſi cathó-
m, ut ipſi videbátur,
npleſtentem, admíſit
ubſcripto nómine con-
ávit, nihil ſuſpicátus
raude Valentis Murſó-
n Epíſcopi, qui confeſ-
ii fidei Chriſtum non
creatúram aſſerenti,
c cláuſulam addíderat,
ſunt áliæ creatúræ,
e errórem obvolvébat.
ude detectâ, ácriter re-
mávit Phœbádius, tan-
ue vi *fraudem* & *erró-*
rem inſectátus eſt, ut ejus innocéntiam ac fidei integritátem nemo non agnóverit. Quam ob cauſam de ejus fama nihil indè detractum, ejuſque autóritas nequicquam imminúta. Eo quippè non obſtante, concílio Valentíno præfuit ex ætátis privilégio ac perſónæ mérito. Præfuit & Cæſarauguſtáno, cùm Aginnum ad Hiſpanienſem províncíam pertinéret. Præter librum adversùs Ariános, ália conſcripſit ópera de quibus lóquitur Hierónymus in libro de Scriptóribus eccleſiáſticis. Ad decrépitam uſquè ætátem eum vixiſſe teſtátur idem ſanctus Doctor his verbis: Vivit uſque hódiè decrépitâ ſenectúte. Feſtus ejus dies propter concurrentem ſancti Marci celebrandam memóriam anticipátur. Ipſíus corpus multo témpore jácuit apud Petrocórios: ac tandèm tranſlátum eſt ad locum de Benerkis Toloſánæ diœcéſeos ad flúvium Aurígeram, in Eccléſia ubi nunc ſervátur.

Oratio.

Eccléſiam tuam, Dómine, interveniente beáto Phœbádio Pontífice, perpétuâ miſeratióne proſéquere; ut inter ſéculi túrbines conſtitúta, & præſenti jucunditáte reſpíret, & ætérnæ beatitúdinis gáudia percípiat. Per.

Fit Commem. de Cruce.
VESPERÆ de ſequenti.

DIE XXV.
In Feſto
SANCTI MARCI,
Evangeliſtæ.
Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. f. QUàm ſpecióſi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. d. Vox ſpeculatórum: levavérunt vocem, ſimul laudábunt: quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 6. Primus ad Sion dicet: Ecce adſunt; & Jerúſalem Evangeliſtam dabo, allelúia. *Iſ.* 41.

Ant. 4. E. Oſtendit vobis pactum ſuum quod præcépit ut facerétis, & verba ſcripſit, allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Conſummábitur myſtérium Dei, ſicut evangelizávit per ſervos ſuos, allelúia. *Apoc.* 10.

CAPITULUM. *Epheſ.* 4.

CHriſtus dedit quoſdam quidèm Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres, & Doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

℟. Ecce ſuper montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem: * Célebra, Juda, feſtivitátes tuas, & redde vota tua, allelúia, allelúia. ℣. Implétum eſt tempus, & appropinquávit regnum Dei: pœnitémini, & crédite Evangélio. * Célebra. Glória. * Célebra. *Nah.* 1. *Marc.* 1.

HYMNUS.

CHriſti perennes núntii,
Retecta qui cœléſtibus
Scriptis Dei myſtéria
Totum per orbem ſpárgitis:

Olim ſub umbris cóndita
Vates ſacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidiſtis hæc pleno die.

Humána quæ tulit Deus,
Divína quæ geſſit homo,
Seris legenda póſteris,
Dictante ſcripſiſtis Deo.

Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Et quiſque, pro ductu Dei,
Scribendo Chriſtum réddidit.

Nos ut docéret, induit
Vocis ſonos, Verbum Patris;
Veſtris adhuc in páginis
Nobis loqui non déſinit.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Exalta in for-

ine vocem tuam, qui
gelízas Jerúſalem; exal-
ıoli timére: Ecce brá-
n Dómini dominábi-
allelúia. *Iſ.* 40.
atio, ut infrà ad Lau-

o Commem. S. Phœ-
, Ant. Sacerdótes. ℣.
im. xix. *Oratio*, Ecclé-
; *ut ſuprà. Deindè fit*
nem. de Cruce.
D: COMPLETORIUM;
frà poſt II. Veſperas.

NOCTURNUM.

nit. Deum qui vocávit
in fide veritátis per
gélium, * Veníte,
mus; allelúia. 2.
. 2.
Pſ. 94. Veníte. 2.
mnus, Chriſti peren-
ut ſuprà.
t. 5. a. Reconciliávit
Deus exhibére vos
ehensíbiles coram ſe,
ıen permanétis in fide
ti & ſtábiles, & im-
les à ſpe Evangélii;
ia. *Col.* 1.
t. 8. G. State ſuc-
lumbos veſtros in
ite, & indúti lorícam
æ, & calceáti pe-
ı præparatióne Evan-
pacis; allelúia. *Eph.* 6.
t. 6. Ei qui potens eſt
onfirmáre juxtà Evan-
n meum & prædica-
m Jeſu Chriſti, ſoli
ıti Deo per Jeſum
tum honor & glória;
ia. *Rom.* 16.
*Confitémini Dómi*no, quóniam bonus, ℟. Quóniam in æternum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Super montem excelſum aſcende, tu qui evangelízas Sion; * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus veſter; allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei: * Dic. *Iſ.* 40. *Luc.* 9.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio ij. Cap. 18.

MArcus diſcípulus & interpres Petri, juxtà quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve ſcripſit Evangélium. Quod cùm Petrus audiſſet, probávit, & Ecclésiæ legendum ſuâ auctoritáte dedit, ſicut ſcribunt Clemens in ſexto Hypotypóſeon libro, & Pápias Hierapolitánus Epíſcopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epíſtola prima, ſub nómine Babylónis figuráliter Romam ſigníficans: Salútat vos Ecclésia quæ eſt in Babylóne coelecta, & Marcus fílius meus.

℟. Miſit me Chriſtus evangelizáre, non in ſapiéntia verbi, ut non evacuétur crux Chriſti. *Nonnè ſtultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia.

℣. Bráchium Dómini cui revelátum eſt? Ipſe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras. * Nonnè. 1. *Cor.* 1. *Iſ.* 53.

Lectio iij.

ASſumpto ítaque Evangélio quod ipſe conféceràt, perréxit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Chriſtum annúntians, conſtítuit Eccléſiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes ſectatóres Chriſti ad exemplum ſuî cógeret. Dénique Philo diſertíſſimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Eccléſiam adhuc judaïzantem, quaſi in laudem gentis ſuæ librum ſuper eórum converſatióne ſcripſit. Et quómodò Lucas narrat Jeroſólymæ credentes ómnia habuiſſe commúnia; ſic & ille, quod Alexandríæ ſub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus eſt autem octávo Nerónis anno, & ſepultus Alexandríæ, ſuccedente ſibi Aniáno.

℟. Manifeſtáta eſt nunc grátia Déi per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti, * Qui deſtrúxit quidèm mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo póſitus ſum ego prædicátor; allelúia, allelúia. ℣. Aſcendit ſuper cœlum cœli: ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis. * Qui. Glória Patri. † Per. 2. *Tim.* 1. *Pſ.* 67.

Te Deum

℣. *Sacerd.* Eructávit cor meum verbum bonum, ℟. Dico ego ópera mea Regi. *Pſ.* 44.

AD LAUDES.

Ant. SErmónem feci de 1. ſ. ómnibus quæ cœpit Jeſus fácere & docére uſquè in diem quâ aſſumptus eſt, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. Viſum eſt mihi, aſſecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine ſcríbere, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum eſt ſacramentum, ſicut ſcripſit; proùt poteſtis legentes intellígere prudéntiam meam in myſtério Chriſti, allelúia. *Epheſ.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium noſtrum in acquiſitiónem glóriæ Dómini noſtri Jeſu Chriſti, allelúia. 2. *Theſſ.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus ſum miniſter, ſecundùm donum grátiæ Dei, allelúia. *Epheſ.* 3.

CAPITULUM. *Joſue* 1.

NOn recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; ſed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuſtódias & fácias ómnia quæ ſcripta ſunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

NUS.
alto vértice ,
nante , lex da-

& fúlgura
ıabátur Deus.
emperáto Nú-

rnis blándiùs
i , lánguidis
ptans ſénſibus.
ſaxo lex vetus ,
per ſe dabat :
ırdi lex nova ,
ubet , dat éxe-

; hanc fidâ ma-

, voci cónſonis
caſtis móribus :
anc & ſángui-

divo Spíritu ,
vitæ tráditis ,
oſtris ímprimat
unquàm córdi-

: trino Deo
aus , ſummum
,
ui nos ad ſuæ
ávit glóriæ.

rátio ſermónum
íminat , ℟. Et
dat párvulis.

enedictus.
Mihi data eſt
, in Géntibus
re inveſtigábiles
riſti , & illumi-
nes ; allelúia.

Oratio.

Deus , qui beátum Marcum Evangeliſtam tuum evangélicæ prædicatiónis grátiâ ſublimaſti : tríbue , quæſumus , ejus nos ſemper & eruditióne profícere , & oratióne defendi ; Per.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

In ℟. *br.* ℣. Qui Eccléſiæ tuæ * Evangeliſtas dediſti. *Epheſ.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Viſum eſt mihi.

Capitulum. *Hebr.* 2.

Quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem ? quæ cùm inítium accepiſſet enarrári per Dóminum , ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt , conteſtante Deo ſignis , & portentis , & váriis virtútibus , & Spíritûs ſancti diſtributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus ea ! * Allelúia, allelúia. Quanta. ℣. Et patres noſtri * narravérunt nobis ; * Allelúia. Glória Patri. Quanta. *Pſ.* 77.

℣. Patres noſtri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

Non ſumus, ſicut plúrimi, adulterantes ver-

bum Dei ; ſed ex ſincerítáte , ſed ſicut ex Deo , coram Deo , in Chriſto lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo , * Allelúia , allelúia. Ecce. ℣. Dómine , * tu ſciſti , * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo ; ℟. Veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi. *Pſ.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 2.

SIcut probáti ſumus à Deo , ut crederétur nobis Evangélium ; ita lóquimur , non quaſi homínibus placentes , ſed Deo qui probat corda noſtra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia caſta : * Allelúia , allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum ; * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Pſ.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer , ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. PErvénimus ad vos in Evangélio Chriſti ; ſpem habentes creſcentis fídei veſtræ , in vobis magnificári , allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. ç. Cúpidè volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei , ſed étiam ánimas noſtras , allelúia. 1. *Theſſ.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repóſita eſt vobis in cœlis , audiſtis in verbo veritátis Evangélii , quod pervénit ad vos , allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 2. Dignè Evangélio converſámini in uno ſpíritu unánimes , collaborantes fídei Evangélii ; quia vobis donátum eſt ut in Chriſtum credátis , allelúia. *Philipp.* 1.

Ant. 3. a. Glória , honor & pax omni operanti bonum , in die cùm judicábit Deus occulta hóminum ſecundùm Evangélium meum , allelúia. *Rom.* 2.

CAPITULUM. *Baruch* 4.

HIc liber mandatórum Dei , & lex quæ eſt in æternum : omnes qui tenent eam , pervénient ad vitam ; qui autem dereliquérunt eam , in mortem.

Hymnus , Chriſti perennes. *ut ſuprà. iu I. Veſp.*

℣. Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob , ℟. Et legem póſuit in Iſraël. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quod audívimus de verbo vitæ , annnntiámus vobis , ut & vos ſocietátem habeátis nobiſcum , & ſocíetas noſtra ſit cum Patre & cum Fílio ejus Jeſu Chriſto ; allelúia. 1. *Joan.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem ſancti Cleti, Ant. Ecce. ℣. In Deo. ij.

)mnípotens. v.
?ruce.
'LETORIUM.
rædicábitur hoc
ı regni in uni-
, in teſtimó-
bus géntibus;
iet conſummá-
a. *Matth.* 24.
ıc dimittis.
. Vidi Angelum
er médium cœ-
m Evangélium
ıt evangelizáret
m gentem, &
k linguam, &
allelúia. *Apoc.*

XXVI.
Feſto
'I CLETI,
ɛ Martyris,
iduplex.
ıt in Communi
rtyris. Oratio.
.s. v.
:ctio ij.
Scriptoribus.
Petro Apóſtolo
: Romána ſuc-
ıus: huic autem
; qui ab Ire-
d Græcos Ana-
atur, ab Epi-
em & à pleriſ-
ɔrum Cletus dí-
m cum Lino à
'o dùm víveret;
ollicitúdinis áli-
ımptum fuiſſe
:ſt apud antíquos
Sub Imperató-
ı & Domitiá-
ab Eusébio Ro-
mánam rexiſſe Ecclésiam, eíque præfuiſſe per annos duódecim. Illíus natálem ſub título Mártyris commendant Martyrológia Bedæ & Flori, quibus Uſuardus his ánnuit verbis: Romæ, natális ſancti Cleti Papæ, qui ſecundus poſt Apóſtolum Petrum, cùm rexiſſet Ecclésiam annis duódecim, in perſecutióne Domitiáni martyrio coronátus eſt. Et quidèm in Cánone Miſſæ recenſétur inter Mártyres ritu antiquíſſimo. Poſt Anaclétum tértio loco ab Apóſtolo Petro Epiſcopátum ſortítur Clemens.

Ex libro ſancti Irenæi Epiſcopi & Mártyris, adversùs hæreſes.

Lectio iij.

MAximæ & antiquíſſimæ & ómnibus cógnitæ, & glorioſíſſimis duóbus Apóſtolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & conſtitútæ Ecclésiæ, eam quam habet ab Apóſtolis traditiónem & annuntiátam homínibus fidem, per ſucceſſiónes Epiſcopórum perveniéntem uſquè ad nos, indicantes; confúndimus omnes eos qui quoquómodò vel per ſuî placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam ſenténtiam, prætérquàm oportet, cólligunt. Ad hanc enim Ecclésiam propter potentió-

rem principalitátem neceſſe eſt omnem convenire Ecclésiam, hoc eſt, eos qui ſunt úndiquè fidéles; in qua ſemper ab his qui ſunt úndiquè, conſerváta eſt ea quæ eſt ab Apóſtolis tradítio. Fundantes ígitur & inſtruentes beáti Apóſtoli Ecclésiam, Lino Epiſcopátum adminiſtrandæ Ecclésiæ tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ ſunt ad Timótheum Epíſtolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus.

Fit Commem. de Cruce.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de ſequenti, cum Commemoratione præcedentis, & de Cruce.

DIE XXVII.

In Feſto

SANCTI POLYCARPI,

Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Comm. unius Mart. Oratio, Omnípotens, *infrà.*

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio ij. Cap. 17.

POlycarpus Joannis Apóſtoli diſcípulus, & ab eo Smyrnæ Epíſcopus ordinátus, totíus Aſiæ princeps fuit; quippè qui nonnullos Apoſtolórum & eórum qui víderant Dóminum, magiſtros habúerit, & víderit. Hic propter quaſdam ſuper die Paſchæ quæſtiónes, ſub imperatóre Antoníno Pio, Ecclésiam in urbe regente Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni perſuaſióne deceptos, redúxit ad fidem. Cùmque ei fortúitò óbviam fuiſſet Márcion, & díceret: Cognoſcis nos? Reſpondit: Cognoſco primogénitum Sátanæ. Póſteà verò, regnante Marco Antoníno, & Lúcio Aurélio Cómmodo, quartâ poſt Nerónem perſecutióne, Smyrnæ ſedente Procónſule, & univerſo pópulo in amphiteátro adversùs eum perſonante, igni tráditus eſt. Scripſit ad Philippenſes valdè útilem epíſtolam, quæ uſque hódiè in Aſiæ conventu légitur.

Ex Epíſtola Ecclésiæ Smyrnenſis ad Ecclésias Ponti.

Apud Euſeb. Hiſt. Lib. 4. C. 15.

Lectio iij.

ALácriter & própere pergébat ad ſtádium Polycarpus; aiente verò Procónſule: Jura, & dimitto te, convícium fac Chriſto; Polycarpus reſpondit: Octoginta & ſex anni ſunt ex quo ſérvio ei, nec ullâ me affécit injúriâ; & quómodò poſſum convícia dícere adversùs Regem meum qui me ſalvum fecit? Urgente rursùs illo, ac inquiente: Jura per Génium Cæſaris; respondit: Si ambitióſè contendis, ut

jurem

ıæſaris, ut tu
ium; ſímulas
ignoráre quis
audi: Chriſ-
Tunc plácuit
vum Polycar-
ıúreret. Quan-
ıgus apparátus
avis affigendus
: Sínite me
m mihi dat ig-
dabit & ſine
lavis cautióne
n pyra perma-
;ò non quidèm
runt, ſed liga-
Hic verò má-
ergum póſitis,
tanquàm áries
magno grege
i gratíſſimum
ı offerrétur,
:úitus, dixit:
niti & benedic-
Jeſu Chriſti,
qui me ad hanc
ícere dignátus
em cáperem in
lártyrum in cá-
tui ad reſur-
itæ æternæ, áni-
t córporis; in-
quæſo, ſuſcí-
coram te tan-
ı pinguis & ac-
ıque precatió-
:ſſet, miniſtri
ıdérunt. Cùm
ı flamma emi-
is fórnicis ſpé-
:ns, tanquàm
ı à vento replé-
ſinuátum úndi-
erna.

què circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non poſſe conſúmi, confectórem própiùs accédere, enſemque altè in corpus adfigere juſſérunt: quo facto, tanta vis sánguinis efflúxit, ut ignis prorsùs extinguerétur. Oſſa ipsíus gemmis pretioſíſſimis carióra, & quólibet auro purióra, ubì decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fíeri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejus martyrii diem cum gáudio & hilaritáte celebráre.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ómnium ſanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti Polycarpi feſtivitátem cóngruis honóribus & ſédulâ imitatióne celebráre; qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Fit Commem. de Cruce.

VESP. à Capitulo de ſequenti, Commem. præcedentis, & de Cruce.

DIE XXVIII.

In Feſto

SS. MARTYRUM

pro ſolemnitate paſchali occiſorum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plu-

rium Martyrum. Oratio, Da, quæſumus, omnípotens Deus. *infrà.*

Ex libro primo ſancti Victóris Epíſcopi Uticenſis de perſecutióne Wandalórum in Africa.

Lectio ij.

QUodam témpore Paſchális ſolémnitas agebátur; & cùm in quodam loco qui Régia vocitátur, ob diem Paſchális honóris noſtri síbimet clauſam Eccléſiam reſerárent, comperérunt Ariáni. Statim quidam Preſbyter eórum, congregátâ ſecum armatórum manu, ad expugnandam turbam accénditur innocentûm. Intróeunt evaginátis ſpatis, arma corripiunt; álii quoque tecta conſcendunt, & per feneſtras Eccléſiæ ſagittas ſpargunt; & tunc fortè, canente pópulo Dei, Lector unus púlpito ſiſtens, Allelúia cum melo canébat. Quo témpore ſagittâ in gútture jaculátus, cadente de mánibus códice, mórtuus pòſt cécidit ipſe. Nam & álii quamplúrimi ſagittis & jáculis in médio crepídinis altáris probantur occíſi. Qui gládiis tunc interempti non ſunt, pòſteà pœnis attríti, régio juſſu omnes penè necáti ſunt, præſertìm maturióris ætátis.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lectio iij.

In Natali SS. Naz. & Celſi.

MAter martyrii fides eſt: venerémur ergò in ſanctórum Mártyrum glória fidem noſtram. Quómodò fidem noſtram? Ab iſtis enim dùm mortis tolerántia indubitanter excípitur, ſpes immortalitátis evidenter aſſéritur. Nunquàm enim hanc vitam tàm conſtanter expénderent, niſi eſſe álteram incomparabíliter beatiórem, perfectâ definitióne ſentírent. In ſanctis ítaque præcónibus virtus, reſurrectiónis autóritas eſt. Prompti enim péreunt in mèliùs reparandi, quibus per angúſtias tribulatiónum aperítur éxitus ad amplitúdinem gaudiórum. Quæ cùm ita ſint, honorémus beátos Mártyres Príncipes fídei, Interceſſóres mundi, Præcónes regni, cohærédes Dei. Quòd ſi dicas mihi: Quid honóras in carne jam reſolúta atque conſumpta, de qua jam nulla Deo cura eſt? & ubi eſt illud, caríſſimi, quod ipſa Véritas lóquitur per Prophétam: Pretióſa in conſpectu Dómini, mors ſanctórum ejus? Et íterùm: Mihi autem valdè honorificáti ſunt amíci tui, Deus. Honoráre debémus ſervos Dei,

ngis amícos Dei?
álio loco díci-
nus cuſtódit óm-
rum ; & unum
conterétur.
Oratio.
quæſumus, om-
ens Deus, ut in-
ſanctórum Már-
s in ſolemnitáte
ibi conſecraſti,
is mortis Chriſti
tiónis mereámur
pes ; Per eum-
num.
mem. de Cruce.
P. fit à Cap. de

XXIX.
Feſto
E ÆGIPTIÆ.
iduplex.
D VESPERAS.
UM. Iſ. 54.
mére, quia non
ndéris neque
: non enim te
uia confuſiónis
tuæ oblivíſ-

MNUS.

m cítharis jún-
antus,
ngélici : fémina

pulſa ádytis,
cœlo,
ſidéreas tránſ-
rces.
népulit lóngiùs

imínibus crími-
am,

Hæc eſt illa manus quæ
modò amíca
Ablútam lácrymis ádmo-
vet aris.
Hæc olìm ténebris óbſita
denſis,
Jam cœlo nova lux áddi-
ta fulget,
Et monſtrat fáciles præ-
vía portus
Paſſis naufrágium triſte
pudóris.
Quæ non divus amor péc-
tora mutat!
Ut cœli rádius fulſit ab
alto,
Urbes, ſeque fugit : nul-
la ſat altos,
Quò ſe condat, habet
ſylva receſſus.
Illi pro thálamo frígida
rupes,
Lautis pro dápibus grá-
minis herba :
Nec ſoles cálidos veſte
repellit,
Nec duras híemes pélli-
bus arcet.
Patri máxima laus, máxi-
ma Nato :
Sit laus æqua tibi, Spí-
ritus alme,
Qui, dùm ſacrílegum
pellis amórem,
Puros inſínuas córdibus
ignes. Amen.
℣. Miſerátor & miſéri-
cors Dóminus : ℟. Lon-
gánimis, & multùm miſé-
ricors. *Pſ.* 102.
Ad. Magníficat.
Ant. 7. G. Revértere,
averſátrix, ait Dóminus,
& non avertam fáciem

meam; quia ſanctus ego ſum, & non iraſcar in perpétuum, allelúia. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Mart. Ant. Datæ. ℣. In æternum. xiij. *Oratio*, Da, quæſumus. *ſuprà.*

Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit Deus viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis; allelúia. *Eccli.* 17.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe, allelúia. *Eccli.* 17.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, O vos. *ſuprà.*

Pſalmi de Feria ſub ſola Ant. 2. Proſternens ſe Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæſo te, mihi, Dómine Deus meus, allelúia. *Judith.* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum eſt enim. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente, è tribus fit una.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut ſalva fias, allelúia, allelúia. ℣. Ego quos amo, árguo & caſtígo; æmuláre ergò, & pœniténtiam age: * Lava. *Jerem.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland.

MAría Ægyptia duodecennis témpore Juſtíni Imperatóris, relictis paréntibus, Alexandríam venit; fuitque per annos ſeptémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jeroſólymam profecta, Calváriæ templum in feſto Exaltatiónis ſanctæ Crucis ingredi tentaſſet, ter divínitùs repulſa in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, ſi licéret ſibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre. Moxque templum ingreſſa, vidit & adorávit. Indè ſumpto trium panum viático, perceptâque Euchariſtiâ in Oratório ſancti Joannis, ad ripam Jordánis ultrà flumen in vaſtíſſimam ſolitúdinem receſſit.

℟. Ibat poſt amatóres ſuos, & meî obliviſcebátur, dicit Dóminus; * Ecce ego lactábo eam, & ducam in ſolitúdinem, & loquar ad cor ejus, allelúia, allelúia. ℣. Vocábo non dilectam, dilectam; & non miſericórdiam conſecútam, miſericórdiam

conſecútam. * Ecce. *Oſ.* 1. *Rom.* 9.

Lectio iij.

IBi, conſumpto viático, detritiſque véſtibus, ignóta permanſit annis quadragínta ſeptem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zóſimas Préſbyter, à quo obtínuit ut véſpere in Cœna Dómini in adverſam Jordánis ripam afferret ſibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos caruerat. Condicto die acceſſit ad eumdem locum Zóſimas, quò, & María pervénit, recitatóque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat, accepto étiam pacis óſculo, divína dona ſuſcépit; rurſumque precáta eſt Zóſimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò acceſſit, conſpéxit corpus ejus jacens in terra, in qua ſcripta hæc legit: Sépeli, Abba Zóſima, miſeræ Maríæ corpúſculum; redde terræ quod ſuum eſt, & púlveri adjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte ſalutíferæ paſſiónis, poſt divínæ & ſacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zóſimas, corpus beátum in ipſo loco terræ mandávit. Hic póſteà vitam ejus ſcripſit, per quam memóriæ ejus venerátio per orientem & occidentem propagáta eſt.

℟. Remittuntur tibi peccáta; * Fides tua te ſalvam fecit: † Vade in pace, allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas; & quaſi nébulam peccáta tua. * Fides. Glória Patri. † Vade. *Luc.* 7. *Iſ.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Pſ.* 65.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. QUis Deus símilis tuî, qui aufers iniquitátem, & tranſis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. g. Tu Dóminus Deus meus: poſtquàm convertíſti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. G. Oſtendíſti mihi, & erúbui, quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ: corrípies me, & vivificábis me, Dómine, allelúia. *Iſ.* 38.

Ant. 2. Liberaſti me de perditióne; proptéreà confitébor, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

L iii

Capitulum. *Sap.* 11.

Miſeréris ómnium, quia ómnia potes; & diſsímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam: díligis enim ómnia quæ ſunt, & nihil odiſti eórum quæ feciſti.

Hymnus.

Ultrix ipſa ſuos ſævit in artus,
Per quos & pótuit pulchra placére:
Deformis mácies incubat ori;
Sed formam mélior grátia penſat.
In pœnam ſcélerum ſæpè recurſant
Importúna malæ gáudia vitæ:
Sed verſans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æſtus.
Jam tu digna polo, déſere terras;
Placaſti lácrymis Núminis iram:
Jam tu paſta ſacro córpore Chriſti,
Æternæ cápias pábula menſæ.
Patri máxima laus, máxima Nato;
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dùm ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta eſt: ℟. Proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis. *Pſ.* 41.

Ad Benedictus.

Ant. J. Miſeratiónum Dómini recordábor; laudem Dómini ſuper ómnibus quæ réddidit, & ſuper multitúdinem bonórum quæ largítus eſt ſecundùm indulgéntiam ſuam, allelúia. *Iſ.* 63.

Oratio.

Largíre nobis, miſéricors Deus, ut beata María Ægyptia, quæ, te ſuper ómnia diligendo, ſuórum accépit véniam delictórum, pœniténtiæ ſalutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum noſtrum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Quis Deus.

In ℟. *br.* ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Tu Dóminus.

Capitulum. *Iſ.* 54.

Dominábitur tuî qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen ejus: & redemptor tuus Sanctus Iſraël, Deus omnis terræ vocábitur; quia ut mulíerem derelíctam & mœréntem ſpíritu vocávit te Dóminus.

℟. *br.* Dicam Deo; * Suſceptor meus es, * Allelúia, allelúia. Dicam Deo.
℣. Quarè * oblitus es meî?

; Glória Patri.

;è triſtis es, áni-
& quarè contur-
t. Spera in Deo,
dhuc confitébor
,

EXTAM.

. Oſtendiſti mihi.
JM. *Jerem.* 31.
licit Dóminus :
cat vox tua à
& óculi tui à lá-
quia eſt merces
, ait Dóminus.
Deus, vitam
nuntiávi tibi, *
allelúia. Deus.
i lácrymas meas
pectu tuo, * Al-
ria Patri. Deus.

édite à me, om-
erámini iniqui-
. Quóniam exau-
inus vocem fle-
'ſ. 6.

N O N A M.

Liberaſti me.
UM. *Tob.* 13.
tímini, pecca-
, & fácite juſtí-
n Deo, creden-
fáciat vobiſcum
iam ſuam; ego
ánima mea in eo
'.
Noli obliviſci,
a, * retributió-
ni, * Allelúia,
!oli. ℣. Qui pro-
ómnibus iniqui-
is, * Allelúia.
ri. Noli. *Pſ.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi, ℟. Et ánima mea quam redemiſti. *Pſ.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* VEnit Fílius hóminis quærere & ſalvum fácere quod períerat, allelúia. *Luc.* 19.

Ant. 3. *a.* Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros ſuos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis; gaudet ſuper eam magis quàm ſuper nonaginta novem quæ non erravérunt, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis; gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente, allelúia. *Luc.* 15.

A Capitulo fit de S. Eutropio, ut in Communi unius Martyris. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Pro Commemor. ſanctæ Mariæ Ægyptiæ, dicitur.

Ant. Ubi abundávit delictum, ſuperabundávit grátia; ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, allelúia. *Rom.* 5.

℣. Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

Oratio, Largíre. ut ſuprà.

Deindè ſit Commem. de Cruce.

Die xxx.

In Feſto SANCTI EUTROPII, Santonenſis Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Greg. Turon. & aliis.

Eutrópius Epíſcopus, in Gállias ad prædicandam fidem miſſus, poſt adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíſo ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit; & ob inſtantem perſecutiónem, loco minùs digno ſepultus eſt. Cùmque témporum lapſu nulla niſi nóminis ejus & ſanctitátis ſupereſſet memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Chriſto ſánguinem fudiſſe ſic fuit revelátum. Palládius, Santonenſis Epíſcopus, qui Concílio Pariſienſi quarto, & Matiſconenſi ſecundo, intérfuit, in ejus honórem circà annum Dómini ſexcentéſimum Baſílicam extrúxit; ad quam convocátis Abbátibus, dùm è túmulo ſacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conſpexérunt ictu ſecúris illíſum caput. Quibus étiam nocte ſequenti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam cicatrícem quam vidiſtis in cápite, martyrium conſummaſſe. Ex eóque quòd Martyr eſſet innótuit pópulis, quia non áderat hiſtória paſſiónis.

Sermo ſancti Auguſtíni, Epíſcopi.

Lectio iij.

Serm. 325. al. 30. ex Sirm. n. 1.

Ne arbitrémur áliquid nos conferre Martyribus, quia eórum dies ſolemníſſimos celebrámus. Illi noſtris feſtivitátibus non egent, quia in cœlis cum Angelis gaudent: congaudent autem nobis, non ſi honorémus eos, ſed ſi imitémur eos. Quamquàm & quòd honorámus, nobis prodeſt, non illis. Sed honoráre, & non imitári, nihil eſt áliud quàm mendáciter adulári. Ad hoc ergò iſtæ feſtivitátes in Eccléſia Chriſti conſtitútæ ſunt, ut per eas congregátio membrórum Chriſti admoneátur imitári Mártyres Chriſti. Si enim nobis proponátur imitandus Deus, reſpondet humána fragílitas, multùm eſſe ad ſe imitári eum, cui non poteſt comparári. Si deindè ipſíus Dómini noſtri Jeſu Chriſti ad imitatiónem nobis proponátur exemplum, qui proptéreà cùm Deus eſſet, mortáli carne veſtítus eſt, ut homínibus mortálem

a geréntibus inſinuá-
ꝑceptum, & demonſ-
exemplum : tamen
adhuc reſpondet hu-
fragílitas : Quid ſi-
ego & Chriſtus? Ille
iro, tamen Verbum
Ad tollendas ígitur
s excuſatiónes infidé-
firmitatis, Mártyres
ſtratam conſtruxé-
Ipſi fecérunt ſán-
ſuo, confeſſiónibus
Si piget imitári Dó-
m, imitáre conſer-
Præceſſit agmen ſer-
n, ſubláta eſt excusá-
igrórum. Vidéte er-
ratres : ſic celebráte
nes Mártyrum, ut co-
s imitári Mártyres.

Oratio.

DEus, qui per beátum Eutrópium Mártyrem tuum atque Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuiſti; da nobis ejus interceſſióne, in fide ſtábiles, & à ſpe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti.

Si dies Pentecoſtes occurrat die 12. Maii, Officium S. Athanaſii anticipatur è die 2. Maii, & fit die 30. aprilis cum Commemoratione S. Eutropii.

FESTA MAII.

DIE I.

eſto SS. Apoſtolorum
LIPPI ET JACOBI.
Duplex - majus.

I. VESPERIS.

lmi de Feria, & ſic
to Officio.

VOluit Jeſus exíre
, in Galilæam, &
nit Philippum, & dicít
équere me, allelúia.
1.

t. 1. f. Invénit Philip-
Nathánael, & dicit ei:
n ſcripſit Móyſes in
, & Prophétæ, inveni-
Jeſum fílium Joſeph à
reth, allelúia. *Joan.* 1.
t. 8. G. Dixit ei Na-

thánael : A Názareth poteſt áliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus : Veni & vide, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jeſus, & Apóſtolos nominávit Philippum & Jacóbum Alphæi, allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. Docébat eos in Synagógis, ita ut miraréntur, & dícerent : Nonnè hic eſt fabri fílius? & fratres ejus, Jacóbus, & Joſeph, & Simon, & Judas? allelúia. *Matth.* 13.

CAPITULUM. *Iſ.* 61.

SCient in géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populó-

rum : omnes qui víderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedíxit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam ; & ponam in eis ſignum, & mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me ; * Et † Annuntiábunt glóriam meam géntibus, allelúia, allelúia. ℣. Manifeſtávi nomen tuum homínibus quos dediſti mihi de mundo : ſicut tu me miſiſti, & ego miſi eos ; * Et annuntiábunt. Glória. † Annuntiábunt. *Iſ.* 66. *Joan.* 17.

HYMNUS.

Dum morte victor óbrutâ
Ab ínferis Chriſtus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque teſtes réddita.

Vobis datum præ céteris
Latus Magiſtri cíngere :
Vobis futúræ ſédulus
Arcána credit glóriæ.

At ille privátim ſuæ
Dùm núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit ſenſus, amor?

Opórtuit Chriſtum pati,
Qui póſteà reſúrgeret ;
Illinc homo verus patet ;
Hinc ſe probat verè Deum.

Illos magiſter qui doces,
Tu Chriſte, tu nos érudi :
Si quid latet, tu détege,
Amáre da quod jam patet.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. In juſtítia tua exaltabuntur ; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Dixit Jeſus Philippo : Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur ; & ubi ſum ego, illic & miniſter meus erit, allelúia. *Joan.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commemor. S. Eutropii, *Ant.* Juſtum. ℣. Poſuiſti. vij. *Oratio*, Deus. *ſuprà. Deindè fit Commem. de Cruce.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Chriſtum Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 13.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Prædicta Chriſti mors adeſt ;
At vos timóri párcite :
Nil indè, nil caros pius
Remittet in fratres amor.

Duráte fortes : írritos
Mundi tumultus ſpérnite :
Deo volente, túrbini
Seréna ſuccédet dies.

Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves ;
Brevem triumphum ſéculi
Æternus óbruet dolor.

Qui carne frater in ſuo
Mortem peremit córpore,

is vos ſuæ
ır conſórtio.
& trino Deo
laus, ſummum
:,
qui nos ad ſuæ
ocávit glóriæ.
n.
a. Cùm vidiſſet
ı multitúdo máxi-
ad eum, dixit ad
ı: Undè emémus
t mandúcent hi?
n dicébat tentans
ſe enim ſciébat
: factúrus, alle-
n. 6.
Reſpondit Phi-
Ducentórum de-
panes non ſuffí-
ut unuſquiſque
quid accípiat,
Joan. 6.
, A. Dicit An-
ſt puer unus hìc,
t quinque panes
os & duos piſces:
uid inter tantos?
Joan. 6.
ıt páuperes & ſa-
ır; ℟. Et laudá-
ninum, qui re-
ım. *Pſ.* 21.
. *de Scriptura oc-*
è tribus ſit una.
e fratres Jeſu ſta-
: quærentes loqui
tendens manum
los ſuos, dixit:
es mei. * Qui-
nim fécerit vo-
Patris mei, ipſe
er eſt, allelúia,
℣. Narrábo no-
men tuum frátribus meis; in médio Eccléſiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Pſ.* 21.

[*Si occurrat in Dominica vel in triduo Rogationum, ſecunda Lectio erit de SS. Philippo & Jacobo, duabus in unam junctis, tertia de Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis; & ſic in ſimili caſu.*]

Lectio ij.

Ex Evangelio & Scriptoribus Eccleſiaſticis.

PHilippus Bethſáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Chriſto vocáti ſunt, à quo cùm accepiſſet Natháuael veniſſe Meſsíam in lege & in Prophétis promiſſum, ad Dóminum deductus eſt. Hic in diſcipulórum órdine permanſit, ille póſteà in númerum duódecim Apoſtolórum cooptátus eſt. Quàm verò Chriſtus ipſum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd cùm in ſolitúdine hóminum multitúdinem páſcere vellet, ſic præ céteris illum affátus eſt: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum acceſſiſſe leguntur. Is, accepto Spíritu ſancto, in utráque Phrygia prædicávit, & Eccléſias conſtítuit, ex quibus prodiérunt viri Apoſtólici complúres, quorum præ-

cípuè óperâ ſéculo ſequenti res chriſtiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis conſtitúta eſt. Tandèm glorióſo fine quiévit Philippus, & Hierápoli ſepultus eſt.

℟. Acceſsérunt quidam Gentíles ad Philippum, & rogábant eum, dicentes: Dómine, vólumus Jeſum vidére. * Venit Philippus, & dicit Andréæ: Andréas rursùm & Philippus dixérunt Jeſu, allelúia, allelúia. ℣. Consílium pacis inter illos duos. * Venit. *Joan. 11. Zach. 6.*

Lectio iij.

Ex Euſebio & aliis Scriptoribus Eccleſiaſticis.

JAcóbus frater Dómini, cognomento Juſtus, de útero matris ſanctus fuit, ut ait ſanctus Hegeſippus: vinum & síceram non bibit; carne abſtínuit: nunquàm tonſus eſt, nec unguento nec bálneo uſus. Huic ſoli in ſancta licébat ingredi: líneâ veſte, non láneâ, induebátur: ei aſſidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum poſt Chriſti Aſcenſiónem Apóſtoli Jeroſolymórum Epíſcopum creavérunt; ad quem étiam Petrus miſit qui nuntiáret ſe è cárcere ab Angelo eductum. Is nonaginta ſex annos natus, cùm triginta annis illi Eccléſiæ ſanctíſſimè præfuiſſet, Chriſtum Dei Fílium conſtantíſſimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appétitur; mox in altíſſimum templi locum adductus, indè præcipitátus eſt. Qui, confractis crúribus, jacens ſemivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum ſalúte precabátur his verbis: Ignoſce eis, Dómine, quia néſciunt quid fáciunt. Qua in oratióne fullónis fuſte cápite gráviter percuſſo, ánimam Deo réddidit ſéptimo Nerónis anno; & juxtà templum ubi præcipitátus fúerat, ſepultus eſt. Tradit Joſéphus tantæ eum ſanctitátis fuiſſe & celebritátis in pópulo, ut propter ejus necem créditum ſit ſubverſam eſſe Jeroſólymam. Unam ſcripſit Epíſtolam, quæ de ſeptem Cathólicis eſt. Ejus cáthedra, prióribus Eccléſiæ ſéculis, magno in honóre Jeroſólymis eſt hábita.

℟. Etſi cognóvimus ſecundùm carnem Chriſtum, ſed nunc jam non nóvimus: * Vétera tranſiérunt; ómnia autem ex Deo qui † Nos reconciliávit ſibi per Chriſtum, & dedit nobis miniſtérium reconciliatiónis, allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur; útiquè cognoſcétis ea: * Vétera. Glória Patri. † Nos. *2. Cor. 5. Iſ. 43.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & lætentur qui quærunt te, ℟. Et dicant ſemper: Magnificétur Dóminus. *Pſ.* 69.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Dicit Jeſu Philippus: Dómine, oſtende nobis Patrem, & ſúfficit nobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. g. Dicit Philippo Jeſus: Tanto témpore vobiſcum ſum & non cognoviſtis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 6. Quómodò tu dicis: Oſtende nobis Patrem? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me eſt? allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Jeſus occurrit muliéribus, & ait: Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul: deindè viſus eſt Jacóbo, deindè Apóſtolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Act.* 1.

PRæbuit Jeſus ſeipſum vivum Apóſtolis poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei, & conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem patris.

HYMNUS.

REgnis paternis débitus
Cruóre quæ pandit ſuo,
Vos propter hoſpes éxteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dat myſtéria,
Per mille præſágas ſuî
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, ſánguine
Qui tincta ſervat límina.

Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit ſuas:
Ligáre dat, dat ſólvere,
Quæ ſolvit & ligat Deus.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et juſtítiâ tuâ exultábunt. *Pſ.* 144.

Ad Benedictus.

Ant. J. Apéruit illis ſenſum, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis; Sic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis: vos autem teſtes eſtis horum, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apoſtolórum tuórum Philippi & Jacóbi ſolemnitáte lætíficas: da nobis ipſórum précibus, in Unigéniti tui paſſióne & reſur-

rectióne conſórtium; ut parátam in domo tua manſiónem hæreditáte conſequámur; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jeſu.

In ℟. *br.* ℣. Qui viſus es Jacóbo, * & Apóſtolis ómnibus. 1. *Cor.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Dicit Philippo.

Capitulum. 1. *Cor.* 2.

OCulus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum ſuum; Spíritus enim ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc eſt generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc eſt. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob; * Allelúia. Glória Patri. Hæc eſt. *Pſ.* 23.

℣. Sicut óculi ſervórum in mánibus dominórum ſuórum, ℟. Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum. *Pſ.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Quómodò.

Capitulum. 1. *Joan.* 5.

SCimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus. Hic eſt verus Deus, & vita ætérna.

℟. *br.* Credidérunt * verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Allelúia. Glória Patri. Credidérunt. *Pſ.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Viſus eſt.

Capitulum. *Act.* 10.

PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus, * Allelúia, allelúia. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua, * Allelúia. Glória. Confitébimur. *Pſ.* 74.

℣. Exultet terra à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Pſ.* 95.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. JEſus aſſumptus eſt, & aſcendérunt (diſcípuli) ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Jacóbus Alphæi, allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne cum frátribus Jeſu; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia. *Act.* 1. & 2.

Ant. 3. *a.* Quidam de Judæa docébant fratres:

i circumcidámini,
ſtis ſalvári; con-
;que Apóſtoli, al-
ict. 15.
'. *d.* Cùm magna
tio fieret, reſpon-
ous : Deus viſitá-
re ex Géntibus pó-
ómini ſuo; & huic
int verba Prophe-
alleluia. *Act.* 15.
. C. Notum à ſé-
: Dómino opus
propter quod ego
on inquietári eos
Géntibus conver-
l Deum, allelúia.

LUM. *Epheſ.* 3.
generatiónibus
eſt ágnitum fíliis
, ſicuti nunc re-
eſt ſanctis Apóſ-
, & Prophétis in
Gentes eſſe cohæ-
: concorporáles,
rtícipes promiſ-
s in Chriſto Jeſu
gélium.

YMNUS.

Parenti rédditus
vos amícos déſe-

lapſum flámmeo
in vos Spíritum.
repléti Númine,
omnes líberi,
tubis cœléſtibus,
Deum vulgábi-

n tenébit ámpliùs
mortis ábditos :
n eúntibus
oras perícula.

Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè pro Chriſto mori
Supréma vobis glória.
Oráte, firma ſit Fides,
Et certa ſe Spes érigat;
Illapſa noſtris córdibus
Pellat timórem Cáritas.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annuntiavérunt juſtítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Pſ.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur columnæ eſſe, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis, ut nos in Gentes, ipſi autem in circumciſiónem, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deindè fit Commemor. ſancti Athanaſii, Epiſcopi & Eccl. Doct. Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo. xx. *Oratio*, Præſta. *infrà*

Poſtremò de Cruce.

AD COMPLETORIUM,

Ant. 1. a. Vos eſtis lux mundi : lúceat lux veſtra coram homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus Temporis cum ſua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Iſ.* 52.

D I E I I.

In Feſto
SANCTI ATHANASII,
Epiſcopi & Eccleſiæ
Doctoris.

Duplex - minus.

Lectio ij.

Ex ſcriptis ejus, & ex Greg. Naz. Hil. Pictav. & Hiſtoriæ Eccl. Scriptoribus.

ATHanáſius Diáconus, ab Alexandro Epíſcopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexándro ſuffectus, Aríum conſtanter ab Eccléſiæ communióne répulit ; undè Euſébii Nicomedienſis Epíſcopi, aliorúmque multórum in ſe ódium concitávit. Hi cum Meletiánis ſchiſmáticis ínito consílio, ſuis calúmniis à Conſtantíno óptimo príncipe, ſed nímiùm crédulo, impetrârunt ut Tréviros amandarétur, ubì à Maximíno Epíſcopo honorificentíſſimè exceptus eſt. Poſt óbitum Conſtantíni revocátus, íterùm ab inimícis, tàm apud Júlium Papam, quàm apud Conſtántium Imperatórem, eſt impetítus. Hujus auctoritáte coacta eſt Synodus apud Antiochíam, in qua depóſitus eſt, & depóſito Gregórius Cáppadox ſubſtitútus : ſed à Júlio Papa in Synodo quínquaginta Epiſcopórum ínnocens declarátus, agente Conſtante Conſtántii germáno, in Synodo Sardicenſi ex utróque império congregáta abſólvitur, & ſedi ſuæ reſtitúitur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Conſtante, ſex annis latére coactus eſt Athanáſius, quòd eum Conſtántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Poſt mortem verò Conſtántii Alexandríam reverſus, Synodum hábuit cum Confeſſóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant ; tantâque prudéntiâ rem graviſſimam definiit, ut Eccléſiam viſus fúerit imminenti perículo eripuiſſe. Sed cùm idolórum cultóribus gravis eſſet, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec ſedáta eſſet perſecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè ſuam rexit Eccléſiam. Valens autem Joviáni ſucceſſor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanáſium in paterno monumento quátuor menſes delitéſcere coégit. Tandèm Alexandríam poſt tot labóres & tempeſtátes reverſus, in pace quiévit ; & anno Epiſcopátûs ſui

géſimo ſexto, Chriſ-
entéſimo ſeptuagéſi-
tio in léctulo ſuo
is eſt.

Oratio.

ſta, quæſumus, om-
potens Deus, ut ex-
iam Verbi tui, quam
beátus Athanáſius aſſéruit,
& convenienter intellígere
valeámus, & veráciter
profitéri; Per eumdem Dóminum.

Fit Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti.

DIE III.
IN FESTO
INVENTIONIS
SANCTÆ CRUCIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria ; & ſic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur ; & erit ſepulcrum ejus gloriósum, allelúia. *Iſ.* 11.

Ant 2. Factus eſt principátus ſuper húmerum ejus ; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis, allelúia. *Iſ.* 9.

Ant. 1. *g.* Levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſraël, allelúia. *Iſ.* 11.

Ant. 4. d. Dabit lignum fructum ſuum, & ſcient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum, allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum ; ego Dóminus locútus ſum & feci, allelúia. *Ezech.* 17.

CAPITULUM. *Galat.* 3.

CHriſtus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum ; quia ſcriptum eſt : Maledictus omnis qui pendet in ligno ; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Chriſto Jeſu.

℞. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum, & ácferent fílios tuos : * Erunt reges nutrítii tui, Sion, & regínæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis eſt Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus : & reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam. * Erunt. Glória. *Repetitur.* ℞. Ecce. *uſquè ad* ℣. *Iſ.* 49. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

TEllus tot annos quid tegis
Noſtræ ſalútis pígnora ?
Crux monte toto quæritur,

ndas ſinus.
a foſſóris ma-

víſcera ?
a ſit pudor,
urgit glória.
ima perdita,
ibóribus :
it, érutus
ro pródiit.
æsítam cru-

hriſto, rép-

régios ;
tam prætulit.
i, Chriſti cór-

em te facit :
te mórtuus,
ēdditur.
rucem nos li-

s máxima,
nec tibi mi-

que Spíritus.

feciſti in pó-
n tuam : ℟.
bráchio tuo
m. Pſ. 76.
gníficat.
iplicanda. Sic
, & ſic opor-
um pati, &
nórtuis tértiâ
icári in nómi-
téntiam & re-
eccatórum in
s, allelúia.

rà ad Laudes.
em. S. Atha-

naſii, *Ant.* Qui docti. ℣. Beátus vir. xxv. *Oratio*, Præſta. *ut ſuprà. ſine alia Commem. de Cruce in toto Officio.*

Ad Completorium, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jeſum qui crucifíxus eſt, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 28. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Signum novi crux fœderis,
Crux orbis arca náufragi;
Cùm jam perímus, nos ratis
Portus refers in pátrios.
Telis rubentem flámmeis
Ultóris exarmas manum:
Placátur, ut te réſpicit,
Iras & oblivíſcitur.
Lethále ſi vulnus ferat
Infernus anguis mórſibus;
Læſi ſimul te víderint,
Repentè tu medéberis.
Ara ſub illa par Deo
Se conſecrávit hóſtia:
Hâc ſede læſum Fílius
Placávit orátor Patrem.
Crux ſancta, Crux amábilis,
Crux tincta Chriſti ſánguine,
Haurire da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.
Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

Ant. 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoſcétis quia ego ſum, allelúia. *Joan.* 8.

Ant. 6. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium ſuum unigénitum daret, allelúia. *Joan.* 3.

Ant. 8. G. Non miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut júdicet mundum; ſed ut ſalvétur mundus per ipſum, allelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus, & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20.

Lectio j.

Léctio Libri Numerórum. *Cap.* 21.

PRofecti ſunt fílii Iſraël de monte Hor, per viam quæ ducit ad mare rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutuſque contrà Deum & Móyſen, ait: Cur eduxiſti nos de Ægypto, ut morerémur in ſolitúdine? Deeſt panis, non ſunt aquæ: ánima noſtra jam náuſeat ſuper cibo iſto leviſſimo. Quamóbrem miſit Dóminus in pópulum ignítos ſerpentes, ad quorum plagas & mortes plurimórum, venérunt ad Móyſen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti ſumus contrà Dóminum & te: ora ut tollat à nobis ſerpentes. Oravitque Móyſes pro pópulo, & locútus eſt Dóminus ad eum: Fac ſerpentem æneum, & pone eum pro ſigno: qui percuſſus aſpéxerit eum, vivet. Fecit ergò Móyſes ſerpentem æneum, & póſuit eum pro ſigno; quem cùm percuſſi aſpícerent, ſanabantur.

℟. Nunc judícium eſt mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego ſi exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipſum, allelúia, allelúia. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Fac ſerpentem æneum, & pone eum pro ſigno; qui percúſſus aſpéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Ex Epíſtola ſancti Paulíni Epíſcopi ad Sevérum. *Epiſtolâ* 31. *novæ Editionis.*

Lectio ij.

HElena regína venerábilis, ut venit Jeroſólymam, Crucem Dómini ſtudioſíſſimè inquírere adorſa eſt. De loco tantùm paſſiónis cértior fieri ſtúduit. Juſſit illicò, urgente ſine dúbio concepta revelatiónis inſtinctu, in ipſum locum óperam foſſiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter & militári manu, brevi labórem iſtíus molitiónis hauſit; & contrà ſpem óm-

ſed ſecundùm ip-
itùm regínæ fidem,
eſtióne referátis ter-
bus, ábditæ Crucis
patuérunt. Sed cùm
áriter cruces, ut
àm fixæ Dómino &
bus ſtéterant, re-
fuiſſent, gratulátio
irum cœpit ánxiâ du-
ne confundi, juſto
n metu, ne fórſitan
o Cruce Dómini pa-
m latrónis elígerent,
alutáre lignum pro
latrónis abjiciendo
ent. Reſpéxit pias fi-
æſtuántium curas
nus; & ipſi potíſſi-
quæ tàm piæ ſollici-
s princeps erat, hu-
nſilii lumen infúdit,
quem recèns mór-
inquíri & inferri ju-
Nec mora: verbum
n; cadáver illátum
depónitur: jacenti
le crúcibus admové-
& áltera; ſed reó-
ligna mors ſprevit.
émò Domínicam Cru-
rodit reſurréctio, &
alutáris ligni tactum
profúgâ funus ex-
n, & corpus erectum
tremefactíſque vivén-
, ſtetit mórtuus, &
ribus, ut Lázarus
dàm vínculis expedí-
illicò inter ſpectató-
ios redivívus inceſſit.
ut décuit, experi-
ò reſurrectiónis in-
& probáta, Crux

Chriſti eſt; dignóque mox ámbitu conſecrátur, cóndità in loco Paſſiónis baſílicâ, quæ arcáno póſitam ſacrário Crucem ſervat. De eádem minúta ſacri ligni ad magnam fídei & benedictiónis grátiam habéri datur.

℟. Sicut Móyſes exaltávit ſerpentem in deſerto, * Ita exaltári óportet Fílium hóminis; ut omnis qui credit in ipſum, non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam, allelúia, allelúia. ℣. Móyſes póſuit ſerpentem æneum pro ſigno; quem cùm percuſſi aſpícerent, ſanabantur: * Ita. *Joan. 3. Num. 21.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore: Erat homo ex Phariſæis Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jeſum nocte, & dixit ei: Rabbi, ſcimus quia à Deo veniſti magiſter. Et réliqua.

Homília ſancti Andréæ Cretenſis Epíſcopi.

Orat. in Exalt. S. Crucis.

QUi Crucem póſſidet, póſſidet theſaurum. De auri me fórſitan putátis loqui theſauro, aut margaritárum, ac lápidum pretioſórum Indicórum, quibus córporis ſui ſtudióſi, & nihil excélſi cogitantes ſeſe oblécṭant.

Ego verò id quod ómnium bonórum pulchérrimum eſt, re ac nómine theſaurum jure appelláverim: in quo, & per quem, & in quem ſalútis noſtræ ſumma repóſita, & príſtino ſtátui reſtitúta eſt. Si Crux non eſſet, Vita ligno clavis ſuffixa non eſſet. Si ex clavis ſuffixa non eſſet, ex látere Chriſti fontes immortalitátis ſánguinem & aquam, quæ mundum éxpiant, non fudiſſent. Si Crux non eſſet, mors proſtráta non eſſet, infernus non ſpoliátus, non enectus nóxius ſerpens. Magna ígitur & pretióſa res Crux eſt. Magna quidèm, quia multa per ipſam bona effecta ſunt; pretióſa verò, quia Dei trophæum eſt, & in ipſa diábolus ſauciátus, & cum eo mors devicta eſt.

℟. Chriſtus paſſus eſt pro nobis: * Qui peccátum non fecit, peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus, allelúia, allelúia. ℣. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus; * Qui. Glória. *Repetitur* ℟. Chriſtus. *uſquè ad* ℣. 1. *Petr.* 1. *Iſ.* 53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

AD LAUDES.

Ant. 1. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & reſurrèxit tértiâ die ſecundùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit de médio, affigens illud Cruci, allelúia. *Coloſſ.* 2.

Ant. 6. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipſum, pacíficans per ſánguinem Crucis ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 5. a. Ipſe eſt.

CANTICUM. *Iſaiæ* 49.

Crucis Chriſti gloria & fructus.

Ecce levábo ad gentes manum meam, * & ad pópulos exaltábo ſignum meum.

Et afferent filios tuos, (Sion) in ulnis, * & filias tuas ſuper húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * & regínæ nutrices tuæ.

Vultu in terram demiſſo adorábunt te, * & púlverem pedum tuórum lingent.

Et ſcies quia ego Dóminus, * ſuper quo non confundentur qui expectant eum.

Numquid tollétur à forti

iut quod cap-
à robuſto, ſal-
terit ?
: dicit Dómi-
lèm & captívi-
olléttur : * &
im fúerit à ro-
ábitur.
qui judicavé-
o judicábo ; *
s ègo ſalvábo,
o hoſtes tuos
is ; * & quaſi
guine ſuo ine-
,
mnis caro quia
us ſalvans te, *
tor tuus Fortis

è eſt pax noſ-
ens inimicítias
ia, ut reconcí-
r Crucem, al-
heſ. 2.
. Verbum Cru-
bus quidèm ſtul-
autem qui ſalvi
t, nobis, Dei
allelúia. 1. *Cor.*

M. 1. *Cor.* 1.
mus Chriſtum
um, Judæis qui-
lum, Géntibus
ítiam ; ipſis au-
s Judæis, atque
riſtum Dei vir-
Dei ſapiéntiam.
M N U S.
ſola languórum

in te cónſcia,
es íntimos,
, dic ſuſpíria.

Clavi pedes, clavi ma-
nus
Fixêre duro ſtípiti :
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.
Cum morte luctantis Dei
Legis ſuprémos ſpíritus :
Chriſtus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in ſinu.
Tu lectus in quo nos pa-
rit,
Suggeſtus è quo nos docet ;
Olim tremendum ſóntibus
Eris tribúnal Júdicis.
Qui per Crucem nos lí-
beras,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre ; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno : ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Pſ.* 95.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D. duplicanda.* Parébit ſignum Fílii hóminis in cœlo ; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majeſtáte, allelúia. *Matth.* 24.

Oratio.

DEus, qui in præclára ſalutíferæ Crucis Inventióne Paſſiónis tuæ mirácula ſuſcitaſti : concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ ſuffrágia conſequámur ; Qui vivis & regnas.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui per crucem nos lí-
beras,

Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. ç. Chriſtus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſurrexiſti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Delens.

Capitulum. *Act.* 5.

QUem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno, hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit dexterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit noſtrî, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis noſtris, * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Pſ.* 135.

℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, ℟. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Complácuit.

Capitulum. *Epheſ.* 1.

IN Chriſto habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * miſericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copióſa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipſe rédimet Iſraël ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. *Philipp.* 2.

HUmiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen.

℟. *br.* Minuiſti eum * pauló minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuiſti. ℣. Glóriâ & honóre * coronaſti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuiſti. *Pſ.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Pſ.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. CHriſtus crucifíxus eſt ex infirmitáte; ſed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 12.

Ant. 6. Nos infirmi ſumus in illo; ſed vivémus cum eo ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. Vetus homo noſter ſimul crucifíxus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis

ſérimus, alle-
ſ.
Si commór-
c convivémus:
us, & conreg-
lelúia. 2. *Tim.*

A. 1. *Petr.* 1.
uptibílibus au-
gento redemp-
na veſtra con-
aternæ tradi-
pretióſo ſán-
Agni immacu-
& incontami-

llelúia. ℣. Re-
miſit Dómi-
uo: mandávit
teſtamentum
iia. *Pſ.* 110.
N U S.
a, ſalve, Crux
bilis,
Chriſti ſángui-
a;
órum., tu ſu-

morientis au-

es, undè ſuos

n quo nos pé-
horus;
iumphantis,

atque litantis

æſis hóſtibus

fulgent; nec
luces
énis hìc tra-
rna. *L.*

Nobílior Crucis eſt triumphus.
Orbis redempti quália pígnora!
Crux tincta Chriſti ſánguine adhuc madet:
Speráte, mortáles: ſalútem
Plena necis monumenta præſtant.

Crux certa cœli ſémita, quæ Patris
Thronum petenti pandis iter Deo:
Nunc álterâ nobis nefas eſt
Ire viâ malè delicátos.

Laus ſumma Patri qui creat ómnia,
Natóque mundum qui réparat Cruce:
Qui cuncta replet, ſumma ſancto
Spirítui: tribus una ſemper. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo. *Pſ.* 65.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deindè fit Commemor. ſanctæ Monicæ, Viduæ *Ant.* Exultávit. ℣. Averte. xlviij. *Oratio*, Deus, mœréntium. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Agnum ófferes ad véſperam in odórem ſuavitátis, allel. *Exod.* 29.

Hymnus Temporis cum ſua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Ecce in médio throni Agnum ſtantem tamquàm occíſum, allelúia. *Apoc.* 5.

DIE IV.

In Feſto SANCTÆ MONICÆ, Viduæ. *Simplex.*

Lectio iij.

Ex Operibus S. Auguſtini.

MOnica, ſancti Auguſtíni dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui velut dómino ſemper ſervíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Chriſti fidem addúxit. Lapſo in Manichæórum hæreſim fílio, cùm pro ejus converſióne multis lácrymis Deum precarétur; audívit à quodam Epíſcopo: Fíeri non poteſt ut fílius iſtárum lacrymárum péreat. Terrâ maríſque illum ſecúta, Mediolani innótuit Ambróſio, qui Auguſtíno gratulátus eſt quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum ſicut in Africa ſolebat, pultes cum pane & mero attuliſſet, atque ab Oſtiário prohiberétur; ubi hoc Epíſcopum vetuiſſe cognóvit, tàm piè obſecúta eſt, ut ipſe mirarétur Auguſtínus quòd tàm fácilè accuſátrix pótiùs conſuetúdinis ſuæ, quàm diſceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuiſſet. Rédiens in Africam cum Auguſtíno, qui, ejurátâ hæreſi, ab Ambróſio baptizátus fúerat; cùm ad Oſtia Tiberína conſtitiſſet, ſic fílium eſt allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita: quid hìc fáciam adhuc, & cur hìc ſim néſcio, jam conſumptâ ſpe hujus ſéculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Chriſtiánum Cathólicum vidérem, priuſquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præſtitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, ſervum ejus vídeam. Quinto pòſt die in febrem íncidit; & aſtantem íntuens Auguſtínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hìc, inquit, matrem veſtram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis ſuæ, ætátis anno quinquagéſimo-ſexto, ánimam Deo réddidit. Tùm Evódius, ſuccinente totâ domo, cantáre cœpit Pſalmum, Miſericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxtà ſepulcrum pòſito cadávere, priuſquàm deponerétur, oblá-

'o ea, ut refert
s, ſacrifícium
tri Deo ad ejus
cui ipſa nullíus
rmiſſióne ſervíe-
ndè nóverat diſ-
ctimam ſanctam
um eſt chirógra-
trárium nobis.
Oratio.
mœréntium con-
or, & in te ſpe-
alus, qui beátæ
oias lácrymas in
e fílii ſui Auguſ-
icórditer ſuſce-
nobis utriuſque
peccáta noſtra
lácrymis elúere,
tuæ indulgén-
níre; Per.
mem. de Cruce.
I E. V.
n Feſto
ORIENTII,
ni Epiſcopi.
niduplex.
d VESP. Pſ. ſub
Suſcitábo. xiij.
de Cruce.
us apud Bolland.
ex Gall. Chriſt.
ectio ij.
ius in Hiſpánia
, cùm in No-
íniam veniſſet,
ſiniáno Epíſcopo
divíno mónitu
us eſt. Plúrimos
giónibus ab ido-
u ad Chriſti fi-
it. Multos étiam
is Aríi error de-
cclésiæ reſtítuit.

Cum áliis Epíſcopis cathólico dógmati addictis, legatiónem ad Aétium Romanórum ducem, ſuſcépit, ut inter eum & Theodorícum Viſigothórum regem tunc Aquitániæ imperantem, pax ſancirétur. Auſciis obdormívit in Dómino, magnam ſanctitátis ſuæ relinquens opiniónem; non Auſcitánis tantùm, ſed & vicínis pópulis, Toloſánis præſertim, quos dùm Tolóſæ moraretur anno quadringentéſimo trigéſimo nono, précibus & méritis de Littório & ejus exércitu victóres effécerat.

Lectio iij.

SUper ſancti Præſulis túmulum Eccléſia erecta fuit cum cœnóbio quod mónachis Cluniacénſibus tráditum eſt incolendum. Ibi ejus relíquiæ ſummâ reveréntiâ habentur. Pars eárum anno quinquagéſimo quarto ſupra milléſimum trecentéſimum urbi Toloſánæ conceſſa eſt, ubi religióſè ſervatur in Eccléſia ſancti Pontíficis nómine inſignita. Nullum eſt ferè Martyrológium, quod de eo honoríficè non memorétur; pléraque autem illum réferunt die primâ Maii, quæ dies mortis ejus reputátur.

Oratio.

DEus, qui beátum Oriéntium famíliæ tuæ dignum contuliſti Paſ-

tórem; da nobis in ejus ſolemnitáte exultántibus patrocíniis ipsíus adjuvári: ut ab omni vitiórum labe mundáti, mereámur in cœléſtibus cum eo perénniter gloriári; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti.

D I E V I.

In Feſto Martyrii
SANCTI JOANNIS,
Apoſtoli & Evangeliſtæ,
ante Portam Latinam.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Pſ. ſub ſola Ant. 1. f. Vocávi te & dixi tibi, ſervus meus es tu, confortávi te & auxiliátus ſum tibi, allelúia. *Iſ.* 41.

Capitulum. *Iſaïæ* 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te.

H Y M N U S.

URbem Romúleam quis furor íncitat?
Chriſti Diſcípulus Cæſare Júdice
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.
In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æſtus nócuit, flamma ſed hóſpiti
Parcit blanda ſuo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.
Edicto ſtériles pulſus in ínſulas,
Exul tunc ſócio perfrúitur Deo:
Hic ventúra videt, quæ cálamo notans
Subluſtri nébulâ tegit.
Sic nos Chriſtus amet, ſic dóceat pati;
Diſcamuſque mori, ſimus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háuſimus. Amen.

℣. Impinguaſti in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus eſt! *Pſ.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Jeſus ait Jacóbo & Joanni: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini, allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. S. Orientii, Ant. Sacredótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà. Deindè fit Commem. de Cruce.*

Ad Completorium, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui conver-

tit luctum ſuórum in gáudium, * Veníte, adorémus, allelúia. *Jerèm.* 31.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Urbem Románeam. *ſuprà.*

Super Pſalmos de Feria Ant. ſola 8. c. Non ardébit in te flamma; quia ego ſanctus Iſraël, ſalvátor tuus: ego diléxi te, allelúia. *Iſ.* 43.

℣. Igne me examinaſti, Dómine; ℟. Et non eſt invénta in me inſquitas. *Pſ.* 16.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit unà.

℟. Nolíte timére: * Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis eſt, allelúia, allelúia. ℣. Opera Dei revelare & confitéri honoríficum eſt. * Omnis. *Matth.* 10. *Tob.* 12.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, adversùs Joviniánum.

Lib. 1. *Cap.* 14. *Lectio ij.*

Joannes unus ex diſcípulis, qui mínimus tráditur fuiſſe inter Apóſtolos, & quem fides Chriſti vírginem repérerat, virgo permanſit; & ideò plùs amátur à Dómino, & recumbit ſuper pectus Jeſu: & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut interroget; & poſt reſurrectiónem, nuntiante Maríâ Magdalénæ quòd Dóminus reſurrexiſſet, uterque cucurrit ad ſepulcrum, ſed ille prævénit. Cùmque eſſent in navi, & piſcarentur in lacu Genéſareth, Jeſus ſtabat in líttore; nec ſciébant Apóſtoli quem vidérent: ſolus virgo vírginem agnoſcit, & dicit Petro: Dóminus eſt.

℟. Stetit Jeſus in líttore; non cognovérunt diſcípuli quia Jeſus eſt. * Dixit diſcípulus ille quem diligébat Jeſus, Petro: Dóminus eſt, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Lectio iij.

Est Joannes, & Apóſtolus, & Evangeliſta, & Prophéta: Apóſtolus, quia ſcripſit ad Eccléſias ut magiſter: Evangeliſta, quia librum Evangélii cóndidit; quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóſtoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínſula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypſim infiníta futurórum myſtéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ miſſus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

℟. Liberaſti me, Deus, ſecundùm multitúdinem

miſericórdiæ nóminis tui à preſſúra flammæ quæ circúmdedit me. * Et † In médio ignis non ſum æſtuátus, allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; & liberátus ſum de ore leónis, * Et. Glória. † In médio. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs conſummavérunt me in terra; ℟. Ego autem non derelíqui mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 2. Ego Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Chriſto Jeſu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínſula Patmos propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, ſcribe in libro; & mitte ſeptem Eccléſiis, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne ſignáveris verba prophetíæ; tempus enim propè eſt, allelúia. *Apoc.* 22.

Capitulum. *Apoc.* 19.

Cecidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: conſervus tuus ſum, & fratrum tuórum habéntium teſtimónium Jeſu: Deum adóra. Teſtimónium enim Jeſu eſt Spíritus prophetíæ.

Hymnus.

Juſſu tyranni pro fide
Pulſus, Joannes, éxulas:
Fertur volátu líbero
Mens celſa ſupra ſídera.

Illìc revélat ſe tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus ſalútis hóſtia,
Et morte deviƈtâ leo.

Arcána te vatem docet
Regni ſui myſtéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque ſpargendam fidem.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De noƈte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. In terra deſerta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Pſ.* 62.

Ad Benediƈtus.

Ant. 1. *D.* Dedit Jeſus palàm fácere ſervis ſuis quæ oportet fíeri citò: & ſignificávit mittens ſervo ſuo Joanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

Deus, qui cónſpicis quia nos úndiquè mala

:ra perturbant : præſta, :ſumus, ut beáti Joan- Apóſtoli tui & Evan- ſtæ conféſſio glorióſa prótegat ; Per Dó- ıum.
'it *Commem. de Cruce.*

AD PRIMAM.

Int. 2. Ego Joannes.
n ℟. *br.* ℣. Qui viſus Apóſtolis. 1. *Cor.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.
APITULUM. *Eccli.* 51.
Iberaſti me de perdi- tióne, & eripuiſti me témpore iníquo ; prop- eà confitébor, & lau- n dicam tibi, & bene- am nómini Dómini.
℟. *br.* Loquébar de teſ- ıóniis tuis * in conſpec- regum, * Allelúia, al- úia. Loquébar. ℣. Et ı * confundébar, * Alle- l. Glória. Loquébar. 118.
℣. Ecce lábia mea non hibébo : ℟. Dómine, ciſti. *Pſ.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.
APITULUM. *Iſ.* 50.
Ominus érigit mihi aurem, ut áudiam ıſi magiſtrum. Dóminus ıs apéruit mihi aurem ; autem non contradíco, orsùm non ábii.
℟. *br.* Audiam quid lo- tur in me * Dóminus ıs, * Allelúia, allelúia. liam. ℣. Quóniam lo- tur *pacem * in plebem* ſuam, * Allelúia. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.
℣. Deus, docuiſti me, & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et uſquè in ſenectam & sénium. *Pſ.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. Ego Joannes.
CAPITULUM. *Sap.* 7.
QUæcumque ſunt abſ- conſa & improvíſa, dídici : ómnium enim árti- fex dócuit me ſapiéntia, eſt enim in illa ſpíritus in- telligéntiæ ſanctus.
℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini, * Al- lelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Uſquè in altíſſima * quæ feciſti magnália, *Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Pſ.* 70.
℣. Ecce veritátem dile- xiſti, Dómine ; ℟. Incer- ta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. QUod vídimus ócu- lis noſtris & ma- nus noſtræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiá- mus vobis, ut & vos ſo- cietátem habeátis nobiſ- cum, allelúia. 1. *Joan.* 1.
Ant. 8. G. Sit vobiſcum grátia, & pax à Deo pa- tre, & à Chriſto Jeſu Fí- lio Patris, in veritáte & caritáte, allelúia. 2. *Joan.* 3.
Ant. 4. a. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veri-

tâte ambuláre, allelúia. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. Qui de mundo ſunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit; nos ex Deo ſumus, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. d. Qui novit Deum, audit nos; in hoc cognóſcimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

QUiſquis confeſſus fúerit, quóniam Jeſus eſt Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipſe in Deo, & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Veſperis.*

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Pſ.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Juſtini, Epiſcopi. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Te, Dómine. *infrà. Ultimò de Cruce.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Vos eſtis lux mundi: lúceat lux veſtra coram homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus Temporis.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion: parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Iſ.* 52.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI JUSTINI,

Tarbienſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum.

Lectio ij.

Ex Gall. Chriſt.

QUis chriſtiánæ fídei lumen prior Bigerrónibus attúlerit & Tarbienſis Eccléſiæ fundamenta jécerit, ignorátur. De juſtíno in véteri martyrológio quod ſancti hierónymi nomen præfert, hæc leguntur ad Calendas Maii: Depoſítio ſancti Juſtini Epíſcopi magni in Bigorra civitáte. Hinc collígere eſt eum ante annum quatercentéſimum vigéſimum, atque ipſo fortè ſéculo quarto vel tértio fuiſſe Epíſcopum Bigorritánum, quandóquidèm huic martyrólogio conſtat nullum inſcríbi ſanctum, qui non ſúperet aut ſaltèm æquet ſancti Hierónymi ætátem. Nam qui diverſo caractére in fine habentur, fuérunt ádditi. Juſtínus ibi nuncupátur Epíſcopus magnus, quod fortè idem eſt ac primus.

ctio iij.
inem ſancti Juſ-
Bigorritáni facit
:egórius Turo-
libro de glória
n. Eum verò
n dicit, non
, ſed martyro-
i pótior eſt auc-
lli ut potè longè
magis creden-
rit idem Gregó-
enſis ſancti Juſ-
e ditátum eſſe
iacenſem intrà
Beorretánæ ur-
vat Ruinartus,
ab Eccléſia pa-
xiáci háctenùs
lito monte ve-
um penè deſ-
n duábus céllu-
nine ſancti Juſ-
:rum; ubi cón-
ejus olìm quie-
s ſex leucis à
áte diſtat.

ratio.

mine, ſúpplices
ius, ut ſicut
ii fidem beátus
iſtínus pópulo
ita ipſo inter-
i ſtabilitáte fir-
r Dóminum.

. de Cruce.

Capit. de ſeq.
ræc. & de Cruce.

VIII.

Feſto
'HEODARDI,
iſis Epiſcopi.
duplex.
r in Communi
Pontíficum. Oratio, Præſtà.
infrà.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland. & Gallia Chriſtiana.

THeodardus in tractu Tolosáno nobilíſſimis paréntibus ortus, in óppido ſcìlicèt Montis Auréoli, modò dicto Montis Albáni, divínas humanaſque lítteras à púero unà cum pietáte ſtudioſíſſimè cóluit. Doctrínæ ſuæ ſpécimen egrégium adhuc tantùm Subdiáconus dediſſe fertur in collóquio quodam cum Judæis, qui in cœtu Epiſcopórum apud Tolóſam hábito iníquiùs ſecum quotannis agi expoſtulábant. Hanc ígitur adoleſcentis virtútem admirátus Sigebódus Metropolita Narbonenſis & Concílii præſes, illum ſecum habére vóluit, & Archidiáconum Eccléſiæ ſuæ conſtítuit. Eo in múnere ómnibus ſuavitáte morum, modéſtiâ, ſummâ in Deum pietáte, & in egénos caritáte ac beneficéntiâ admiratióni fuit & amóri. Preſbyter paulò pòſt, licèt reluctans, ordinátus, Sigebódo tandèm ſucceſſit. Suſcepto pontificátu, novus indè ſplendor virtútibus ejus accrévit, quippè qui magnâ ſollicitúdine gregi fídei ſuæ commiſſo præfuit, & Eccléſiæ ſuæ jura,

aliarumque ſuæ Metrópoli ſubditárum acérrimè tutátus eſt.

Lectio iij.

DIſciplínæ Eccleſiáſticæ propugnátor, ſynodum ad Portum inter Magalonénſium Nemauſemiumque fines coégit; ibi Selva Urgelitánæ ſedis inváſor & Hermenmírus in gerundenſem Epíſcopum à Selva conſecrátus anathémate perculſi ſunt, & pauld pòſt in ſynodo Urgelitána, ab omni Clericátûs órdine dejecti. Páuperum & afflictórum verè Pater, Eccleſiáſticos rédditus, mox privátas facultátes erogávit; ipſam demùm ſacram ſuppelléctilem piè diſtráxit, & ipſa vaſa Templi, tùm ad rediméndos captívos à Saracénis Septimániæ oram marítimam infeſtántibus, tùm ad depellendam famem quâ régio illa à triénnio opprimebátur. Demùm aſsíduis labóribus feſſus, in gravem morbum íncidit. Recuperandæ ſanitátis cauſâ natále ſolum pétiit, ubi víribus defíciens ſanctíſſimè óbiit Calendis Maii anno octingentéſimo nonagéſimo tértio. Sepultus eſt in monaſtério ſancti Martíni quod ab ejus ſepulcro & miráculis, Theodardi nómine, nuncupátum eſt, & in ſedem Epiſcopálem póſteà erectum à Joanne vigéſimo ſecundo, ſub Eccléſia Tolosána, quæ tunc primùm Metropolitána facta eſt.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut beáti Theodardi Pontíficis feſta venerantes, & fidei muniámur auxílio, & caritátis proficiámus exemplo; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

VESP. de ſeq. Commem. præc. & de Cruce.

DIE IX.

In Feſto

SANCTI GREGORII

NAZIANZENI,

Conſtantinopolitani Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Oratio, Omnípotens. xxiij.

Lectio ij.

Ex Scriptis ejus & veteribus Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptoribus.

GRegórius, ob ſinguláрem divinárum litterárum ſciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia ſecunda natus eſt, Gregório patre qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíſcopus fuit, & Nonnâ matre quæ nondùm in lucem éditum Deo conſecrávit. Adoleſcens, Cæſaréam primùm, deindè Alexandríam, hinc Athénas, diſcendi ſtúdio, perréxit; ubì amicítiam íniit cum Baſílio, & ab Atheniénſibus eloquéntiæ

eſſor eſt deſignátus. In
iam reverſus anno ætá-
:rigéſimo, baptizátus
Tùm Préſbyter à patre
:us licèt creátus; mox,
ab eódem Epíſcopus
ècrarétur, fugit in
ti ſolitúdinem, ubì
Basílio monáſticæ vi-
iſtitúta cóndidit. Im-
nte Juliáno, Nazian-
venit, ubì patrem
igenárium, qui decep-
ab Ariánis confeſſióni
iinenſi ſubſcrípſerat,
ixit ut ſubſcriptiónem
cáret, eumque Móna-
& magnæ gregis parti
ab ipſo deſcíverat,
nciliávit. Saſimórum
éſiæ à Basílio præfec-
ne cauſa eſſet diſsídii
lium inter & Anthi-
i Tyanenſem Epíſco-
de Saſimórum óppi-
epiſcopátu ceſſit; &
quàm aliquándiù in
cómio ægrótis miniſ-
èt, Nazianzum in
lium patris eâ condi-
: venit, ut illo vitâ
to recéderet.

Lectio iij.

)nſtantinópolim ad reſ-
:aurandam hujus civi-
Eccléſiam miſſus, Ariá-
& Apollinariſtas ex-
iávit: multiſque ab
ſi ad fidem revocátis,
ibus ob fidem Trini-
appetítus, orat pro
:cutóribus, & ut ſe-
ſus tráhitur ad judí-
i, ſed abſólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Conſtantinopolitanórum Epíſcopum per epíſtolas inſtítuit: at pauló pòſt, mutáto consílio, ad eam ſedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evéxit. Convocátâ deindè Conſtantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Epiſcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia: qui cùm adeſſent, negarentque citra ſuum conſenſum Conſtantinópoli dari Epíſcopum potuiſſe, Gregórius in Concílio ſtúdio pacis ſe ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo diſsidii cauſa ſum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non ſúpero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum procellæ conquieſcent. Poſt hæc à Synodo diſcédens, cùm Nectárius ei ſubſtitútus eſſet, Arianzum ſe recépit: undè Cæſaréam profectus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præſule orbátam aliquándiù adminiſtrávit; eſque Eccléſiæ hæreſi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deindè ſeceſſit, ubi Mónachi vitam agens, graviſſimas carnis tentatiónes oratiónibus, je-

jùniis ac vigíliis ſuperávit. Demùm, Theodóſio imperante, deceſſit; multis ſuper ægros & energúmenos patrátis in vita miráculis.

Oratio, Omnípotens. xxiij.

Fit Commem. de Cruce.

DIE XI.

In Feſto

SANCTI MAMERTI,

Viennenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum. Prid. ad VESP. Pſ. ſub ſola Ant. Suſcitábo. *Oratio*, Clamantes. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Avito Viennenſi, Sidonio Apollin. & Greg. Turon.

MAmertus Hílari Papæ tempóribus circà annum quadringentéſimum ſexagéſimum ſecundum Viennenſis Epíſcopus, ipsâ reſurrectiónis Domínicæ vigíliâ, deflagrante regális palátii arce; cùm cives facultátibus ſuis domibuſque metuentes ex Eccléſia diſceſſiſſent, ipſe ſolus in ea remanſit, & lácrymis & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni ſpátium frequentes terræ motus plures ejuſdem civitátis domos & baſílicas concúſſerant, inſóliti quoque ſónitus nocturni, & lupi, urſi, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eádem nocte, cívibus poſt extinctum incéndium ad Eccléſiam reverſis, ánimo concépit inſtitúere Litánias uſitátis ſanctióres. Has póſteà indíxit tríduo ante Aſcenſiónem celebrandas in jejúniis, compunctióne cordis & eleemóſynis, ad quas univerſis fidélibus concurréntibus, coorta ceſſávit calámitas.

Lectio iij.

EAs ſupplicatiónes, non quidèm à Mamerto primùm inſtitútas, ſed tantùm collapsâ diſciplínâ reformátas, poſt Adónem teſtátur Sidónius in epíſtola ad Aprum. Quarum, inquit, nobis ſolemnitátem primus Mamertus pater & Póntifex reverendíſſimo exemplo, utilíſſimo experimento, invénit, inſtítuit, invéxit. Erant quidèm priùs (quod ſalvâ fidei pace ſit dictum) vagæ, tepentes, infrequenteſque, utque ſic díxerim, oſcitabundæ ſupplicatiónes, quæ ſæpè interpellántium prandiórum obícibus hebetabantur, máximè aut imbres aut ſerenitátem deprecatúræ. In his autem quas ſuprà dictus ſummus Sacerdos nobis & prótulit, páriter & cóntulit, jejunátur, orátur, pſállitur, fletur. Confeſtim hujúſmodi uſum non Gallos ſolùm, ſed univerſam quoque Ec-

ecepiſſe docent
vítus Viennenſis
is epíſtolâ ad ip-
ertum : totâ por-
indictæ & obſer-
decréto Concílii
nſis primi : eaſ-
i ipſa Leónis tér-
áte ampléxa eſt.
Oratio.
ntes ad te, quæ-
s, Dómine, dig-
udi ; ut ſicut ad
áti Pontíficis tui
pópulo in afflic-
to pepercíſti, ita
jus interceſſióne
tribulatióne ſuc-
Per Dóminum.
mmemoratio de

à Capit. de ſe-
ratio, Da nobis.
nmem. præced. &

E XII.
In Feſto
PACHOMII,
e in Thebaïde
Abbatis.
niduplex.
Lectio ij.
us per Tabennen-
nachum apud Bol-
.
nius in Thebáïde
parentes idolóla-
t. Milítiæ invítus
Diocletiáno no-
: Chriſtianórum
es benéficâ cari-
s, Chriſti fidem
num ſuſcépit, &
s *diſciplínæ* ſe

trádidit ut cum eo vitam, anachoréticam ágeret. Morabantur ſimul, texébant cilícia, & laborábant mánibus ſuis, vigíliis & contínuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legendis Scriptúris aſsíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennenſi habitatóribus vácuo Monaſtérium cóndidit, Regulamque ab Angelo accépit, ad quam diſcípulos inſtitúeret. Per quíndecim annos ſtans, & in dorſum quidèm paríeti reclínans, ſomnum cepit.

Lectio iij.

Octo monaſtéria Mónachis úndiquè ad illum accurréntibus ædificávit, præcípiens eis, ut habérent moderátum cibum, viliſſimam veſtem, ſomnum étiam competentem. Validióribus validióra ópera, infirmióribus levióra impenébat. In ſolemnitátibus ex vicínis locis Presbyteros advocábat, qui ſacra perágerent, & diſcípulis, ſibíque corpus & ſánguinem Chriſti Dómini miniſtrárent. Nullum enim inter Mónachos qui clericátûs offício fungerétur admittébat. Conſtrúxit étiam monaſtérium, in quo Vírgines Deo dicátæ Mónachos æmulabantur, præviâ & imperante ipsíus ſorórе. Pachómius tandèm labóribus & áſpero vivendi género confectus, ánimam

Deo réddidit circà annum Chriſti trecentéſimum quadragéſimum oſtávum vel nonum.

Commem. de Cruce, & ſic ad Veſp.

DIE XVI.

In Feſto

SANCTI GERMERII, Toloſani Epiſcopi.

Duplex-minus.

Omnia de Comm. Pontif.

Oratio, Omnípotens. *infrà. cum Commem. de Cruce.*

Lectio ij.

Ex Pretioſa ap. Bolland. & Catal. SS.

GErmérius à puerítia ſanctitátis futúræ magna indícia præbuit. In Subdiáconum & deindè in Diáconum ordinátus, ómnium virtútum refulſit ſplendóre, vigíliis, jejúniis, eleemóſynis, & oratiónibus perpétuò intentus. Nutu divíno Epíſcopus Toloſánus Ariſítæ quæ ad confínia Gálliæ Narbonenſis olim fuit Epiſcopális ſedes, conſecrátus eſt: cùm verò indè Tolóſam reverterétur, à Clodovéo, primo Francórum rege, in his pártibus tunc degente, accerſítus eſt, & honorificentíſſimè exceptus, & ab eódem pretióſis munéribus magnóque fundo donátus.

Lectio iij.

PLúribus miráculis cláruit; idololátriæ relíquias ſubvertit; Eccléſiam in honórem ſancti Saturníni dícitur conſtruxiſſe & dicaviſſe. Sacrum ejus corpus in véteri Eccléſia prioráli ejuſdem nóminis, Abbáti Leſatenſi ſúbdita olim delítuit, ut ex chartulário viſitatiónis hujus Eccléſiæ anno milléſimo quadringentéſimo ſéptimo à Guillelmo Abbáte Leſatenſi peractæ appáret. Indè verò ejus relíquiæ in Eccléſiam parochiálem de Murello diœcéſis Toloſánæ tranſlátæ ſunt, ubi religióſè aſſervantur. Nonnullæ étiam ejus reliquiárum partes, capsâ argénteâ inclúſæ, Tolóſæ habentur in parochiáli beátæ Maríæ Dealbátæ Eccléſia, & in ſolémnibus hujuſce Eccléſiæ proceſſiónibus ſolent circumferri.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui beátum Germérium antíſtitem pópulo tuo præeſſe, & quibus præerat, verbo & exemplo prodeſſe voluiſti; eódem intercedente, paſtóres Eccléſiæ tuæ cum grégibus ſibi commiſſis dírige in viam ſalútis æternæ; ut omnes te donante, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per, &c.

Commem. de Cruce.

D i e xix.

In Feſto

PETRI CŒLESTINI,

ʼapæ, Congregationis Cœleſtin. Inſtitutoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Comm. Ponficum. Pridiè ad VESP. ſalm. ſub ſola Ant. Suſcibo. xiij. *Oratio*, Deus, ui pópulis. xvij. *cum ommem. de Cruce.*

Lectio ij.

x Jacobo Gaëtano & Petro e Alliaco apud Bolland.

Œleſtínus quintus, Petrus de Muróne ante ɔntificátum appellátus, is paréntibus ex Apúlia iundus, à téneris annis ſerta pétiit. Eremíta ſardótium ſuſcépit Romæ: oxque monáſticam vitam greſſus, ſub régula ſancti enedicti vota profeſſus t. Deindè cum ſuperióm permiſſu in montem urónem ſeceſſit: undè montem Magellum póſà tránſiit. Tanta fuit ejus tæ aſpéritas, ut dies ferè ɔcteſque ánimum oratióbus & legendo Pſaltério ténderet; & jejúniis, laire mánuum ac cilício, hſbitâ étiam caténâ férâ, corpus domáret. Cùmie multi ad eum, tantæ nctitátis famâ permóti, nfluérent, congregatióm Cœleſtinórum ſub réla ſancti Benedicti, ſtatis étiam arctióribus ádis, *inſtituit.*

Lectio iij.

Poſt mortem Nicoláï quarti, cùm Sedes apoſtólica biénnio & ámpliùs vacaſſet, ad Pontificátum promótus eſt. Hoc núntio ita perculſus fuit, ut jam fugam cogitáret: ſed præſulum & ipſórum regum précibus victus pontifícium recépit. Aquilæ magno concurſu conſecrátio ejus facta eſt; undè Neápolim venit: ſed diffiílibus hujus ſublímis dignitátis munéribus ſe ímparem exíſtimans, poſt ſex círciter menſes eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque deſerta repéteret, detentus & in cuſtódiam miſſus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogéſimo quarto: quem miráculis conſpícuum Clemens quintus Sanctórum número aſcripſit.

Commem. de Cruce.

VESPERÆ de ſeq. cum Commem. præc. & de Cruce.

D i e xx.

In Feſto

SANCTI HILARII,

Toloſani Epiſcopi.

Duplex - minus.

Oratio, Omnípotens. *infrà.*

Lectio ij.

Ex vita S. Saturnini & Traditione Eccl. Toloſanæ.

Hilárius Eccléſiæ Toloſánæ tértius à beáto Saturníno præfuiſſe trádi-

tur. Hujus ſancti Mártyris túmulum eò uſquè minùs decenter hábitum, extructo déſuper oratório celebriórem réddidit. Cétera quæ in vita geſſit, témporum injúriâ vel hóminum negligéntiâ intercidérunt. Sola apud póſteros ſuperſtes manſit ſanctitátis ejus memória, & propagáta público Eccléſiæ cultu venerátio, cum relíquiis córporis quæ in baſílica ſancti Saturníni cónditæ ſummâ cívium religióne celebrantur.

Sermo ſancti Auguſtíni, Epíſcopi.

Serm. 46. *de Paſtoribus*, *c.* 1.

Lectio iij.

NOs quos in iſto loco, de quo periculóſa rátio rédditur, Dóminus, ſecundùm dignatiónem ſuam, non ſecundùm méritum noſtrum, conſtítuit, habémus duo quædam: unum, quòd Chriſtiáni ſumus; álterum, quòd præpóſiti ſumus. Illud quòd Chriſtiáni ſumus, propter nos eſt; álterum, quòd Præpóſiti ſumus, propter vos eſt. In eo quòd Chriſtiáni ſumus, atténditur utílitas noſtra; in eo quòd Præpóſiti ſumus, non niſi veſtra. Cùm Præpóſiti ad hoc ſint, ut his qui ſubjecti ſunt, cónſulant; non in eo quòd præſunt; omninò utilitátem ſuam atténdant, ſed eorum quibus miniſtrant. Quiſquis ita præpóſitus eſt, ut in eo quòd Præpóſitus eſt gáudeat, & honórem ſuum quærat, & cómmoda ſua ſola reſpíciat, ſe paſcit, non oves.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui beátum Hilárium Pontíficem nobis ætérnæ ſalútis dediſti miniſtrum; quæſumus, ut, ejus ſuffragántibus méritis, pietátis tuæ grátiam conſequámur; Per Dóminum noſtrum.

Fit Commem. de Cruce, *& ſic ad Veſperas.*

DIE XXII.

In Feſto

S. QUITTERIÆ, Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Pſalmi ſub ſola Ant. Quid Dómini. xxxix. *Oratio*, Omnípotens. xliv. *Commem. de Cruce.*

Lectio ij.

Ex Gall. Chriſt.

SAnctæ Quittériæ Vírginis & Mártyris natále notátur undécimo Calendas Júnii. Apud Vico-Júlium in Eccléſia Adurenſi fuit olìm monaſtérium ejus nómine inſignítum, non longè ab urbe: in cujus Eccléſia ſuam Epíſcopus hábuit Cáthedram, ita ut ſanctæ Quittériæ Præſul dicerétur. A Gregório nono Románo Pontífice menſæ Epiſcopáli Adurénſium præſulum junctum eſt monaſ-

n, quod Caſæ-Dei tum fúerat. Qui ſupér- : réditus & fructus, o Clericórum Semina- onáti ſunt, & extincti ıchórum títuli. Sú- t adhuc antíqua Cœ- i Eccléſia.

no ſancti Máximi Epíſcopi.

Lectio iij.

ıatali ſanctæ Agnetis.

quàm imitábile Virgí- nibus, Virgo, tui is tradidiſti exem- . O quàm ſanctum ıribus dandum Virgí- , tribuiſti reſponſum, ;mnendo mundi diví- , execrando carnis upiſcéntias, & ſo- Chriſti pulchritúdinem ıando. Accédite ad am, puellæ, & díſ- in annis infántiæ, s in péctore ſuo circà em Chriſti flammas ıdit. Veni jam, Virgo, hálamum quem quæ- ut ſponſam te Virgí- immaculáta cómpro- Chriſti. Felix caterva num, quibus ſtúdium æ ſequi confeſſiónis ;ia. Habébunt enim n corónam in cœlo técum ſuperavérunt cum in mundo. Nam tibi veſtígia Maríæ quenti participátio ıæ remunerationis ap- t; ita eis te imitán- æterna crédimus gáu- *on neganda. Itaque* ô ſpléndida Chriſto, pulchra Dei fílio, & ómnibus Angelis atque Archángelis grata, ut noſtrî meminiſſe dignéris, quibus précibus póſſumus exorámus, ut nobis ille tríbuat peccatórum indulgéntiam, quî tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

Commem. de Cruce.

D I E X X I V.

In Feſto

S. FRANCISCI REGIS, Preſbyteri.

Simplex.

Oratio, Dómine Deus. *in Communi Juſtorum Preſbyterorum*, xxxvj. *cum Commem. de Cruce.*

Lectio iij.

Ex vita ejus per ſuos ſcripta.

JOannes Franciſcus Regis nóbili génere, propè Carcaſſónam natus, in oppídulo Narbonenſis Gálliæ, cui nomen Fons-coopertus, exímiæ ſanctitátis à téneris annis indícia præbuit. Societátem Jeſu ingreſſus Tolóſæ anno ætátis décimo nono, ómnibus excélluit vitæ religióſæ virtútibus. Abſolútis ſtúdiis totum ſe procurandæ animárum ſalúti pénitùs devóvit. Velaunórum & Forénſium montes, & ingentes Helviórum tractus, eorumque colónos barbárie intractábiles ſuſcépit excolendos, eo ſucceſſu ut innumerábiles hómines aut Cal-

viniánâ lue infectos, aut pérditis móribus corruptos, ad fidem cathólicam, & ad chriſtiánam pietátem tradúxerit. Campéſtribus miſſiónibus hiberno témpore perfunctus, æſtivo revertebátur Aníſcium; ibíſque per noſocómia in ægrotórum miniſtériis, ſuſtentandiſque paupéribus ſtrénuam exhibébat óperam. Graſſante peſte infirmos eo morbo laborantes ſédulò invíſens, ardenti caritáte reficiébat. Erga álios blandus, in ſe ipſe ſæviébat acérrimè. Somnum humi carpens, ſemper abſtémius, vili cibo víctitans, divíno amóre ſic erat incenſus, ut illum unum ſpiráre, loqui, cogitáre viderétur. Tandèm miráculis clarus, in Viennenſis diœcéſis pago, cui nomen eſt Laloveſcus, ſpíritum Creatóri réddidit anno milléſimo ſexcentéſimo quadragéſimo, vitæ ſuæ quadragéſimo quarto.

Commem. de Cruce.

DIE XXIX.

In Feſto

SANCTI GUILLELMI, Aquitaniæ Ducis, Comitis Toloſani, demùm Monachi.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Pſalm. ſub ſola Ant. Quid prodeſt. xxv. *in Communi SS. Monachorum.* Oratio, Da nobis. *infrà.* Fit Commem. *S. Germani, Pariſienſis Epiſcopi. Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Deus, Sanctórum. *infrà. Deindè de Cruce.*

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Mabillonium & Bollandum.

GUillelmus, patre Theodoríco Cómite & matre Abdónâ natus, ſub Cárolo magno aulæ militiæque mancipátus, primæ cohortis ſortítus eſt principátum. Deindè cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam ſibi laudem comparaſſet, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ dux, Comeſque Toloſánus renuntiátus eſt. Tùm, victis ſæpiùs bárbaris, dilatatóque império Chriſtiáno, & pace conſtitútâ, ſub diſciplína ſancti Benedicti Anianenſis, totum ſe dedit opéribus juſtítiæ, pietátis ac miſericórdiæ. Nec multò pòſt monaſtérium ædificári curávit in valle Gellonenſi Diœcéſis Lodovenſis, ſcópulis & móntibus aſpérrimâ, quod nunc ſancti Guillelmi in erémo nuncupátur. In aulam póſteà ab Imperatóre vocátus, hinc brevì diſcedendi licéntiam impetrávit; pergenſque ad ſanctum Benedictum, moram nullam fíeri paſſus, hábitu monacháli indúitur in Gellonenſi monaſtério, quod quidèm jam ánteà amplis

tibus donátum
. ómnium dein-
tum ſplendóre ,
iùm humilitátis
:céllùit ; contí-
ſ oratióni , jejú-
ſiùs favens , ac
:s ſólitus inſom-
. Demùm méri-
, prænuntiáto
, obdormívit in
uinto Calendas
io octingentéſi-
:imo. Ejus cor-
tório ſancti Mi-
od ipſe conſtrú-
imò ſepultum ,
majórem mo-
:llonenſis basíli-
átum , ſub altári
eſt , ubì etiam-
cit.

ctio iij.

to Germano.

.Fortunato Pict.

cul. 1. Bened.

nus apud Æduos
préſbyter pri-
monaſtérii ſancti
ini Æduenſis Ab-
rum ſanctitáte
átum Pariſienſis
ſſumptus eſt. Ni-
íſit de vitæ auſ-
quam in monaſ-
at. Mira erat
peres , máximè
vos captivóſque
s , beneficéntia ;
erto Regi tàm
ut ex régio ærá-
s largitiónes in-
pecúniam ſubmi-
aribertum unum è Francis régibus , qui uxóris ſorórem dúxerat , ſacris interdíxit. Sigebertum per líttеras à cæde Chilperíci fratris deterrére conátus eſt, & ſuis mónitis reluctantem brevì moritúrum prædíxit. In ſynodo Bituricenſi plúrimos Judæos Chriſto lucrátus eſt. Sedit in concílio Pariſienſi tértio & quarto, & Turonenſi ſecundo. Aliquot ante tránſitum diébus hæc verba, Quinto Kalendas Júnias : ad lectum ſuum ſcribi vóluit ; & hâc ipsâ die óbiit.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine , beátum Confeſſórem tuum Guillelmum imitári ; ut ſeculáribus expedíti negótiis , donis cœléſtibus , te largiente, ditémur ; Per Dóminum noſtrum.

Pro Commemoratione ſancti Germani. Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xiv.

Oratio.

DEus, Sanctórum tuórum ſplendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depoſitióne conſecraſti : da Eccléſiæ tuæ in ejus natalítio exultanti , ut apud miſericórdiam tuam , exemplis ejus protegátur & méritis ; Per Dóminum.

Deindè de Cruce ; & ſic ad Veſperas.

Die xxxi.
In Feſto SANCTI SYLVII, Toloſani Epiſcopi.
Duplex-minus.

Omnia ut in Communi Pontificum additis quæ ſequuntur. Oratio, Deus, qui nos beáti. *infrà.*

Fit Commem. de Cruce.

Lectio ij.

Ex Eccleſiæ Toloſanæ Traditione.

CUm è Biterrenſi ſynodo Rhodánius Toloſánus Antiſtes, Saturníni Arelatenſis factióne, unà cum ſancto Hilário Pictavienſi, in Phrygiam relegátus fuiſſet, plúribus annis Eccléſia Toloſána paſtóre viduáta remanſit. Rhodánio autem in exſlio defuncto, in locum Confeſſóris Chriſti, unánimi cleri & pópuli conſenſu ſuffectus eſt Sylvius. Is prædeceſſórum ſuórum veſtígiis inſiſtens, fídei cathólicæ defenſórem acérrimum ſe exhíbuit. Infidéles ab idolórum cultu avértere ardenti ſtúdio, felicíque ſucceſſu allaborávit. De extruenda basílica, in qua honorificéntiùs collocarentur ſancti Saturníni primi Toloſáni Epíſcopi relíquiæ cógitans, morte præventus, opus conſummáre non pótuit; fundamenta tamen jeciſſe dícitur, ipſamque ex parte ædificaſſe. Cètera quæ Epiſcopátum ejus illuſtrârunt geſta, ad nos uſquè non pervenérunt. Sanctitáte célebris óbiit inítio quinti ſéculi. Corpus ejus plúrimis pòſt ſéculis in Eccléſia ſancti Saturníni inventum, ibídem religioſíſſimè aſſervátur.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

De offic. Epiſc. ad Henricum Senonenſ. C. 2.

Lectio iij.

HOnorificábitis miniſtérium veſtrum, non cultu véſtium, non equórum faſtu, non amplis ædifíciis, ſed ornátis móribus, ſtúdiis ſpirituálibus, opéribus bonis. Quàm multi áliter! Cérnitur in nonnullis Sacerdótibus véſtium cultus plúrimus; virtútum aut nullus aut exíguus. Non Chriſti ſtígmata ſunt hæc, quæ iſti Mártyrum exemplo circúmferant in córpore ſuo. Verùm tu, Sacerdos Dei altíſſimi, cui ex his placére geſtis, mundo, an Deo? Si mundo, cur Sacerdos? Si Deo, cur qualis pópulus, talis & Sacerdos? Nam ſi placére vis mundo, quid tibi prodeſt Sacerdótium? Nec enim potes duóbus dóminis ſervíre. Volens ítaque placére homínibus, Deo non places: ſi non places, non placas. Cur ergò, ut dixi, Sacerdos? Si verò placére intendis, non mundo, ſed Deo: cur qualis pópulus,

lis & Sacerdos? Enim rò ſi Sacerdos paſtor eſt, pópulus oves; dignum eſt ut in nullo appáreat ibus paſtor diſsímilis?

Oratio.

DEus, qui nos beáti Pontíficis Sylvii ánâ ſolemnitáte lætíficas; ncéde, propítius ut ejus i tibi plácuit, exemplis formémur, & interceſnibus adjuvémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti, ſervato ritu Solemni in Eccleſia Cathedrali, ſine Commem. de Cruce in toto Officio, in Cathedr. tantùm.

FESTA JUNII.

DIE I.

In Feſto ANCTI MAJANI, Epiſcopi.

lemne-minus in Eccleſia Cathedrali, Duplex-majus in Diœceſi.

Omnia de Communi Pontcum, additis quæ ſeuntur. Oratio, Adſit. *rà.*

Lectio j. de Scriptura urrente; è tribus fit una.

*¶ Per Diœc. lectio ſequens iditur in duas, divine factâ ad * aſteriſc.]*

Lectio ij.

: veteribus Monumentis.

MAjánus, quem Epíſcopum fuiſſe trant, Calendis Június apud mbarienſes ab antío cólitur. De eo hatur méntio in véteri odam inſtrumento, quo ymundus Aquitanórum Dux Abbáti & Mónachis ſancti Tibérii donat locum qui appellátur Lumbez, in quo póſteà conſtructum eſt Monaſtérium, quod ineunte ſéculo quarto-décimo Joannes vigéſimus ſecundus in Eccléſiam Cathedrálem convertit. [*] Non longè ab urbe Lumbarienſi in monte próximo háctenùs víſitur Oratórium ſancti Majáni nómine inſignítum. Sacræ ejus Relíquiæ ſéculo nono in Cognenſe Monaſtérium, nunc Villæ Magnæ dictum, tranſlátæ, ibi religióſè aſſervantur.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Euntes in mundum univerſum, prædicáte Evangè-

lium omni creatúræ. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 6. in Epiſt. 1. ad Cor.

QUómodò non omnes nunc credunt? Quia in pejus res verſæ ſunt, & nos in cauſa ſumus. Non enim ex ſignis tunc solùm credébant; ſed étiam ex vita multi ad accedendum inducebantur. Nam ait ille: Lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent patrem veſtrum qui in cœlis eſt; &, Erat ómnium cor & ánima una, & nullus quídpiam eórum quæ habébat, dicébat eſſe próprium; ſed habébant ómnia commúnia, & dividebátur ſíngulis prout cuique opus erat; & vitam agébant angélicam. Si nunc ita fíeret, totum orbem abſque ſignis converterémus. Interim verò qui volunt ſalútem cónſequi, attendant Scriptúris. Illic enim hæc præclárè geſta invénient, atque his longè plura. Nam ipſi magiſtri longè illa ſuperábant, in fame, & ſiti, & nuditáte degentes. Nos autem vólumus multis frui delíciis, otióque ac licéntiâ. At non illi; imò clamábant: Ad hanc uſque horam eſurímus & ſitimus, & nudi ſumus & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus.

Oratio.

ADſit pópuli tui précibus virtus tua, omnípotens Deus, ut qui ad glorióſi Confeſſóris tui atque Pontíficis Majáni cónfluunt feſta, votórum ſuórum cónſequi mereantur deſidéria; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c.

AD HORAS, in in Cathedr. tantùm, Doxologia, Supréme. *ut ad Laudes.*

AD II. VESPERAS, fit Commem. ſequentis.

DIE II.

In Feſto SS. Martyrum POTHINI, EPISCOPI, BLANDINÆ, VIRG. & Sociorum. *Semiduplex.*

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ ſequuntur.

Ex Epíſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis, ad Eccléſias Aſiæ & Phrygiæ.

Euſeb. Hiſt. Eccleſ. L. 5. C. 1.

Lectio ij.

BEatíſſimus Pothínus, Eccléſiæ Lugdunenſis Epíſcopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte marty-

mirâ alacritáte ánimi látus, ad tribúnal trahe- ur. Quò perlátus proſe- ntibus ipſum Magiſtrá- is civitátis, & universâ e váriis eum clamóri- impetente, tanquàm Chriſtus eſſet, egré- n édidit teſtimónium. errogátus à Præſide quiſ- n eſſet Chriſtianórum is, reſpondit: Si dig- fúeris, cognoſces. Poſt : inhumánè raptátus, innúmeris plagis affec- eſt; cùm ii quidèm qui piùs aſtábant, cálcibus pugnis illum contume- iè appéterent; qui verò giùs diſtábant, quid- d ad manum erat, in m conjícerent, omnes iquè graviſſimi piáculi s ſe exiſtimárent, niſi ſua quiſque parte ei pe- nter inſultárent. Quip- oc modo injúriam deó- ſuórum ultúros ſe ar- abantur. Exindè vix uc ſpirans, in cárce- projectus eſt; tandèm- poſt bíduum ánimam lávit. Matúrus verò hytus, & Sanctus Diá- s Viennenſis cum Blan- ancilla & Attalo, i ſunt ad béſtias in hitheátrum. Et Matú- quidèm ac Sanctus con- a illìc flagrórum vér- pertulérunt, & beſtiá- ipſos trahéntium mor- ipſam poſtrémò fér- n cáthedram; cui ſuperpóſita Mártyrum membra cùm torrerentur, illórum nares moleſtíſſimus nidor implébat. Hi ergò máximo certámine perfuncti, tandèm juguláti ſunt. Blandína autem ad palum ſuſpenſa, béſtiis objecta eſt. Quæ cùm in crucis ſpéciem ſuſpenſa cernerétur, Deóque intentíſſimè ſupplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus; quippè qui ſub ſoróris perſóna cérnerent illum qui pro ipſis crucifíxus eſt. Cùmque nulla tunc béſtia corpus ejus attigiſſet, depóſita ex ſtípite, rursùs in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reſerváta.

Lectio iij.

Attalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno ſermóne ſcriptum erat: Hic eſt Attalus Chriſtiánus; Præſes poſtquàm civem Románum eum eſſe cómperit, redúci in cuſtódiam jubet, lítteris ad Cæſarem datis de his qui inclúſi tenebantur. Ineunte ígitur ſolemni apud nos mercátu, Præſes addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tanquàm in theatráli pompa eos pópulis oſtentans. Cùmque illos dénuò interrogaſſet, quicumque cives Románi reperti ſunt, cápite truncávit; réliquos trádidit béſtiis. Cé-

terùm ingens glória acceſſit Chriſto per eos qui priùs quidèm negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini ſubjectis, Alexander natióne Phryx, profeſſióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fídei confeſſiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant, tanquàm partúriens videbátur. Inſtans íllicò Præſes interrogávit eum quis eſſet: qui cùm Chriſtiánum ſe eſſe dixiſſet, irátus judex eum ad béſtias damnávit. Poſtrídiè ígitur unà cum Attalo ingreſſus eſt; nam & hunc Præſes béſtiis íterùm tradíderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro ſuſtinuiſſent, gládio percuſſi ſunt. Ultimo tandèm ſpectaculórum die, Blandína rurſùs illáta eſt, unà cum Póntico adoleſcente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidèm cuncta ſupplícia generóſè perpeſſus, emíſit ſpíritum. Beáta verò Blandína poſt flagra, poſt béſtias, poſt ſartáginem, retículo inclúſa, tauro objecta eſt, à quo diù in altum jactáta, tandèm & ipſa inſtar víctimæ juguláta eſt.

Oratio.

Martyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis & Sociórum ſolémnia recenſente plices te, Dómin precámur, ut in tu táte radicáti & fu paſſiónes hujus té amóre illíus glóriæ velanda eſt in nobi victo ánimo ſuſtin leámus; Per Dó noſtrum.

Fit Commem. de

VESPERÆ, à C de ſancta Clotilde, Communi ſanctarum lierum, xlvij. *excep ſequuntur.*

Poſt Hymnum, ℣. Dómine, adjuviſti ℟. Et conſolátus *Pſ.* 85.

Ad Magníficat

Ant. 7. a. Sancti eſt vir infidélis per rem fidélem, allel *Cor.* 7.

Oratio, Réſpice.

Pro Commem. S. thini & Sociorum, Datæ ſunt. ℣. In æt xiij. *Oratio*, Mártyru prà.

DIE III

In Feſto

SANCTÆ CLOTI

Reginæ, Vidu

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Turon. buſdam aliis.

Clotildis, Chi regis fília, paré à pátruo Gundobald gundiónum rege ne Clodovéo adhuc é

ɔ Gundobaldo in
:m trádita éſt. Quæ
'imogénitum pepe-
zum, tolerante ma-
ám approbante Clo-
, baptizári juſſit.
ıutem infantis, cui
ı impóſitum fúerat
iéres, in Albis de-
mortem ægrè ferret
véus, ac baptiſmo
áret, grávitér Clo-
ı objurgávit, áſſerens
ıátrios ob contemp-
númini ſui irátos,
ılium eripuiſſe. At
Deo, inquit, omni-
ti, creatóri ómnium,
s ago, qui me non
quáquè judicávit in-
n ut de útero meo
ım regno ſuo digna-
aſcíre. Alterum fí-
Regína cùm genuiſ-
hunc quoque bapti-
'óluit; & appellátus
lodoméres. Qui cùm
áre cœpiſſet, affir-
: rege fore ut idem
od fratri contínge-
natris précibus con-

Lectio iij.

' Regína non ceſsá-
ıat hortári virum, ut
á idololátriá, Deum
ı cóleret. Sed ille
ſitióni Francórum
it; donec in expedi-
Alamánnica, incli-
ı cernens ſuórum
, monitórum cónju-
:mor, auxílio Chriſti
ráto, de hóſtibus
ırs Verna.

triumphávit. Cui apud Re-
mos læta uxor occurrens,
ubì órdinem rei geſtæ cog-
nóvit, advocávit ſanctum
Remígium, à quo Clodo-
véus fidem edoctus, bap-
tizátus eſt, & chríſmate
ſacro inunctus. Poſt mor-
tem Clodovéi, Túrones
ádiit Clotildis: ibíque ad
ſepulcrum ſancti Martíni
ſummâ pietáte réliquum
vitæ exégit, pernox in vi-
gíliis, eleemóſynis aliiſque
piis opéribus intenta, mu-
nífica erga Eccléſias & Mo-
naſtéria. Clodoméris in
bello Burgúndico occíſi fí-
lios, nepótes ſuos, Theo-
dovaldum, Guntárium, &
Clodoaldum educávit. Tan-
dèm plena diérum, Tú-
rone migrávit ad Dómi-
num; & Paríſios inter pſal-
léntium choros tranſláta,
ſepulta eſt à fíliis Childeber-
to & Clotário régibus ad la-
tus Clodovéi, in ſacrário
Basílicæ ſancti Petri, ubì
corpus ſanctæ Genovéfæ
quieſcit.

AD LAUDES.

Poſt Hymnum.

℣. Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Pſ.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm invocaſſet ómnium rectórem & ſalvatórem Deum, convertit Deus ſpíritum regis, allelúia. *Eſther* 15.

Oratio.

RESpice, quæſumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium; & quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fídei contuliſti, iiſdem per ejus interceſſiónem tríbue ſincérum chriſtiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

VESP. à Capit. de ſequenti, ut in Communi plurium Mart. Oratio, Da nobis. *cum Commem. præcedentis, ut ſequitur,*

Ant. Tu honorificéntia pópuli noſtri; quia feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, allelúia. *Judith* 15.

℣. Tríbuat tibi Dóminus ſecundùm cor tuum: ℟. Et omne consílium tuum confirmet. *Pſ.* 19.

Oratio, Réſpice. *ut ſuprà.*

DIE IV.

In Feſto

SS. MARCELLINI ET PETRI,

Martyrum. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex Carminibus S. Damaſi Papæ.

DIoclетiáno & Maximiáno, circà inítium ſéculi quarti, Eccléſiam devaſtántibus, & vehementer in eos omnes qui Chriſtiáno gloriabantur nómine ſæviéntibus, glorióſo martyrio Románam illuſtrârunt Eccléſiam, ſanctus Marcellínus ejuſdem Eccléſiæ Preſbyter, & ſanctus Petrus Exorciſta. Uterque cápite truncáto palmam obtínuit. Illórum Mártyrum laudes cármine célebrat Dámaſus Papa: & ipſi ſunt quorum nomen quotídiè in altáris ſacrifício commemorátur.

Lectio iij.

Sermo ſancti Ephrem, Diáconi.

Serm. 2.

OBteſtámur vos, ô ſanctíſſimi Mártyres, qui pro Dómino Salvatóre, ejuſque amóre, ſponte ac promptè atrociſſimà tormenta ſubiiſtis, (quamóbrem étiam familiáriùs jam ei conjuncti eſtis,) ut pro nobis míſeris peccatóribus negligéntiæ ſqualóre óbſitis, Dóminum deprecémini, ut divínam ſuam in nos infundat grátiam, quæ corda noſtra ſanctæ caritátis rádio júgiter illuſtret atque illúminet; quò ipſum toto corde, totáque mente, dilígere valeámus. Vos étenim verè nunc beáti ac glorióſi eſtis, quos Angeli páriter & hómines, unâ voce atque conſenſu, felíces prædicant.

Oratio.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ diſcrímina, contínuum grátiæ tuæ præſídium; qui ſanctis Martyribus Marcellíno & Petro

tuæ conſtántiam, ut
m víncerent, contu-
, Per Dóminum.
ƷSP. à Capit. de ſeq.
io, Deus, cujus. v. cum
mem. præcedentis.

D i e v.
In Feſto
ICTI BONIFACII,
guntini Epiſcopi &
Martyris.
Semiduplex.

Lectio ij.
Wilibaldo, Othlono aliis apud Mabill.

)nifácius, qui & pá-
:riâ linguâ Wínfridus,
nóbili proſápia natus
pud Anglo - Sáxones.
giónem monáſticam
ùm profeſſus, pietáte
:rárum litterárum ſtú-
láruit: tùm anno ſuæ
s trigéſimo preſbyte-
inſignítus, elapſis
lè aliquot annis, re-
natáli ſolo in Fríſiam
, ubì præco divíni
effectus, in multó-
ánimis Chriſtiánam
lit religiónem, indé-
ad ſuos reverſus eſt.
) pòſt verò cum lítte-
ıíſcopi ſui commenda-
Romam profectus,
ıum Pontíficem Gre-
m ſecundum ádiit,
quem aliquándiù com-
tus, indè acceptâ be-
tióne, litteriſque mu-
à beatíſſimo Papa,
:rmániam ſe recépit.
ıncto Willibródo epíſ-
Trajectenſis ad Rhe-
num Eccléſiæ fundatóri adhæſit per annos tres, ac deindè Sáxones & Héſſones convertit ad fidem. Póſteà íterùm Romam acceſſit ad eumdem Gregórium Papam, qui eum ordinávit Epíſcopum; & ut fídei myſtérium incrédulis géntibus annuntiáret, poteſtátem illi fecit, ac ínſuper cum Cárolo Martello duci, majóri palátii Fránciæ commendávit; à quo revérà príncipe in Alemánniam reverſus, ubì monachórum & vírginum monaſtéria primus inſtítuit, gratanter accípitur.

Lectio iij.

Neque Gregório tértio in ſecundi demórtui, locum ſuffecto, minùs fuit gratus Bonifácius, quèm ſcilicèt hic Póntifex vagæ & incertæ ſedis archiepíſcopum inſtítuit & pállio exornávit. Exindè Romam tertiò invíſit iſte præſul, ibíque ab eódem Pontífice facultátem accépit novos inſtituendi Epiſcopátus, quod & præſtitit in Bavária, ubi concílium celebrávit. Mémorat étiam idem Póntifex Bonifácii pietáte & Cároli Príncipis grátiâ Deum de poteſtáte paganórum centum míllia animárum, in ſinu matris Eccléſiæ aggregáre dignátum fuiſſe. Idem porrò legátus, vicárius & miſſus fídei apoſtólicæ in Galliâ-

rum província & Bavária plúrimis concíliis præfuit. Depóſito autem Gerviliébo Moguntíno epíſcopo, ſtatìm Bonifácius à Carlomanno & Pipíno fratre ejus, Eccléſiæ Moguntiacenſi præfícitur; & ut ejus dígnitas eminéntior foret, decrevérunt iídem príncipes Eccléſiam Moguntiacenſem, metrópolim ómnium in Germania poſitárum Eccleſiárum, effícere; moxque legatióne factâ, illud à præſule apoſtólico impetravêre. Bonifácii conſíliis Carlomannus ita profécit, ut abjectis régiæ dignitátis pompâ deliciíſque, in monte Caſsíno vitam monáſticam incógnitus ampléxus ſit. Sic autem ejus frater Pipínus íntegro Francórum regno potítus, ſucceſſióne inúngitur Rex, coronaturque ab eódem præſule, quo étiam ſuadente multa pius Princeps pro religióne fecit. Cùm ad vitæ exítum ſe properáre animadvérteret Bonifácius, eâ uſus facultáte quam ei concéſſerat Zacharías Papa, Lullum pro ſe Moguntínum epíſcopum ordinávit. Quo facto, in Fríſiam trajécit, ut illìc labórum ſuórum mercédem ac præmium percíperet, ubi prædicatiónis primítias poſúerat. Cùmque aliquandò Neóphytos conſignatúrus eſſet, circumventus à Pa-

gánis, martyrium p
eſt.

Oratio, Deus, cuju
tiâ. *in Communi.*

VESPERÆ, *à Ca*
de ſequenti, *Oratio*
Eccléſiæ. *infrà*, *cum*
memoratione præced

DIE VI.

In Feſto
SANCTI NORBE
Magdeburgenſis Epi
Inſtit. Ord. Præmo

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex anonymo coætane
Bollandum.

Norbertus Sancti
viæ óppido, in
céſi Colonienſi,
proſápiâ ortus, cùm
ma ætáte Clero nom
diſſet, ſtatìm atqu
neos annos áttigit,
diáconus média in
necdùm formátis ad
tátem Eccleſiáſtica
ribus, ordinátus e
in tempeſtáte dep
ſus, & ictu fúlmi
equo dejectus, toto
ad Deum converſu
Tùm relictâ Impe
aulâ, & majóribus
háctenùs ſuſcípere d
rat ordínibus initi
verbi Dei prædicat
ferventi zelo ággre
pit. De quo tamen
véritus, ne quid ille
à ſe præſumptum
quòd uno die ſacros
nátus & preſbytérii
nes contrà Cánone

et, à Geláſio Papa ſe-
ido, ignorántiam con-
ius, véniam pétiit, &
ulárem demùm Evan-
ci múneris confirma-
iem obtínuit. Abdicátis
efíciis eccleſiáſticis qui-
abundábat, & patri-
nio paupéribus erogá-
auſteriórem vitam am-
tus eſt. Innúmeros hæ-
cos ad fidem, peccató-
ad pœniténtiam, diſ-
ntes ad concórdiam re-
ávit. Cùm eſſet Lau-
i, à Bartholomæo Epíſ-
o rogátus ne ab ipsíus
céſi diſcéderet, deſer-
in ea locum qui Præ-
iſtrátus dicebátur, ſi-
lelégit, ex quo totus
o, quem ibi ſub Ré-
ſancti Auguſtíni inſtí-
, nomen accépit.

Lectio iij.

Acramentáriam & Ada-
níticam Tanchelíni hæ-
m Antuérpiæ graſſan-
, eò vocátus, proſli-
it: & qui multò antè
ítum ſibi Cameracen-
Epiſcopátum recuſá-
it, ad Magdeburgen-
Archiepiſcopátum póſ-
raptus, eccleſiáſticam
iplínam, præſertìmque
órum miniſtrórum cœ-
tum, conſtanter pro-
návit. Remis in Con-
Innocéntium ſecun-
egrégiè adjúvit: &
nam cum áliis Epíſco-
profectus, ſchiſma Pe-
Leónis compreſſit, In-
nocéntio ſuæ ſedi réddito. Exactis in pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto; huncque Gregórius décimus-tértius anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo ſecundo in Sanctórum órdinem rétulit.

Oratio.

DA Eccléſiæ tuæ, miſéricors Deus, ut mérita ſancti Epíſcopi Norberti pietátem tuam pro ipſa ſemper exórent, & fructum in nobis labórum ejus cuſtódiant; Per.

VESP. à Capit. de ſequenti. Oratio, Deus, qui. *infrà. Commem. præc.*

DIE VII.

In Feſto
SANCTI EULOGII,
Preſbyteri,
& ceterorum Cordubenſium Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum.

Lectio ij.

Ex operibus ejus & vita ipſius per Alvarum ſcripta apud Bollandum.

EUlógius, Cordubenſis, præcláro génere ortus, ſub poteſtáte Saracenórum, qui Hiſpánias inváſerant, ab adoleſcéntia clerum ingreſſus, Eccléſiæ ſancti Zóili addictus fuit. Pietáte & ſciéntiâ, præſertìm divinárum Scripturárum, præditus, ad ſacerdótium evec-

tus & Monaſtéria & Hoſpitáles domos frequenter viſëbat : peregrinatiónem étiam ſuſcépit, ut remotióra provínciæ monaſtéria viſitáret. In pátriam redux, ardentióri ſtúdio ad perfectiónem greſſus ſuos diréxit. Saracéni ſúbitò furóre înciti, regnante Abderámo, adversùs Chriſtiános inſurrexérunt. Cordubenſis Epíſcopus ſacerdoteſque ejus apprehenſi, in carcéribus detenti fuérunt : inter quos fuit Eulógius, qui céteros verbo Dei confortábat, ibíque exhortatiónem ad martyrium ſcripſit pro virgínibus Flora & María, quæ anno ſequenti martyrii palmam reportavérunt ; & quinto pòſt die, Eulógius aliíque ſacerdótes è carcéribus in libertátem miſſi ſunt. Hâc libertáte uſus eſt Eulógius ad exhortandos fidéles, multíque verbis ejus vel ſcriptis confortáti, martyrii corónam adepti ſunt. Acta eórum diligenti curâ redégit, ſermonemque apologéticum pro eis ſcripſit.

Lectio iij.

DEfuncto Toletáno archiepíſcopo, clerus & pópulus, ſtatuérunt elígere Eulógium quaſi ſacerdótem in univerſo Hiſpaniárum clero commendabiliórem tàm pro doctrína & virtúte, quàm pro confeſſiónis glória : ſed Deus áliam ipſi glóriam reſervábat. Córdubæ erat virgo Leocrítia, quæ paréntibus Mahumetánis nata, fidem Chriſtiánam, adhuc júvenis amplexáta erat. Indè paréntibus invíſa, Eulógio ſe commendáverat, qui curam ipsíus ſuſcépit, ipſamque de domo in domum traducébat, ne inveniréturr. Tandèm uterque comprehenſi ſunt. Coram júdice ductus Eulógius, & de Leocrítia accuſátus, ſe innocentem teſtátus eſt, judicíque ipſi óbtulit eam de Chriſto fidem quâ Leocrítiam imbúerat. Infenſus irâ judex, ſtátuit ut coram concílio régio ſiſterétur Eulógius. Ibi ab uno è præcípuis hujus concílii viris ſeorsùm allocútus, ut ſimuláret denegáre fidem quam de cétero conſtanter tenéret, hanc perfidiam abhórruit, eâque fidúciâ coram concílio locútus eſt, quâ priùs coram júdice. In maxilla ab eunúcho percuſſus, álteram præbuit, & íterùm percuſſus fuit, tandèmque cápite damnátus. Ad mortem conſtanter vir pergens, caput ſuum libenter percuſſóri præbuit, & ſic martyrium conſummávit, undécimo die Mártii ; quartóque pòſt die, ipſa Leocrítia idem ſupplícium ſúbiit. Anno ſequenti, Eulógii corpus è

evátum eſt primâ die
: indéque huic diéi
ria ejus addicta eſt.

Oratio.

ſus, qui ſancto Euló-
gio Sacerdóti, & cé-
ordubénſibus Marty-
fidem & fortitúdinem
ſti; concéde, quæ-
, ut fidem quam voce
émur, móribus quo-
onſtanter teneámus;
ómlnum.

D I E X I.

In Feſto

CTI BARNABÆ,
entium Apoſtoli.

Duplex - majus.

diè *AD VESPERAS*,
us Commem. Ant. Jo-
qui cognominátus eſt
ibas ab Apóſtolis,
abéret agrum, vén-
eum, & áttulit pré-
, & póſuit ante pedes
olórum, allel. *Act.* 4.
Beátus qui intélligit
egénum & páuperem:
i die mala liberábit
Dóminus. *Pſ.* 40.
itio, ut infrà ad Lau-

NOCTURNUM.

it. Caput córporis
ſiæ Dóminum, * Ve-
adorémus, allelúia.
. I.
94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

lo datur quiéſcere,
erris relictis, Bár-
aba:
nis hæc affert tuis
a dies labóribus.

Quem propter, agro vén-
dito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe fit tuus.

Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

Quas non adis mundi
plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veſtra gens Chriſti
fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.

Fac, Chriſte, noſtris ſe
tuum
Cùm lumen offert ménti-
bus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

Uni ſit & trino Deo,
Supréma laus, ſummum
decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. c. Bárnabas ap-
prehenſum Saulum duxit ad
Apóſtolos, & narrávit illis
quómodò in via vidiſſet
Dóminum, & quia locú-
tus eſt ei, allelúia. *Act.* 9.

Ant. 2. Quidam ex iis qui
diſperſi fúerant à tribula-
tióne quæ facta fúerat ſub
Stéphano, cùm introiſſent
Antiochíam, loquebantur

& ad Græcos, annuntiantes Dóminum Jeſum, allelúia. *Act.* 11.

Ant. 1. *f.* Miſérunt Apóſtoli Bárnabam uſquè ad Antiochíam; qui cùm perveniſſet, & vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt, allelúia. *Act.* 11.

℣. Ego in Dómino gaudébo, ℟. Et exultábo in Deo Jeſu meo. *Cant. Hab.* 3.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſancto, & fide, allelúia, allelúia. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Hom. 28. *in Cap.* 13. *n.* 1. & 2.

Lectio ij.

BArnabas & Saulus ordináti ſimul exiérunt; & cùm veniſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in Metrópoli Cypri. Per annum manſérunt Antiochíæ. Oportébat illò abíre, nec ſemper hìc ſedére. Majóribus opus habébant Doctóribus. Vide quómodò Seléuciæ non moras trahant, ſcientes à vicína civitáte multùm utilitátis accepiſſe Seleucienſes; ſed illìc étiam feſtínant ad ea quæ magis urgébant. Nam ut venérunt ad metrópolim ínſulæ, Procónſulem emendáre ſtudébant. Quòd autem non ex adulatióne dicátur, Erat cum Procónſule viro prudente, ex re ipſa diſce quómodò non multis ſermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipſos audíre. Et nihil quidèm ad magum dictum, donec ille occaſiónem daret. Quia enim álios attendentes vidébat, id unum ille in ſcopo habébat ne Princeps perſuaderétur. Et cur non áliud ſignum fecit? Quia nullum huic par erat quod inimícum cáperet. Et ſtatim credit Proconſul, non ſimplíciter, ſed obſtupeſcens. Vidit enim non hìc verba dari, neque falláciis rem agi. Vide quantum doctrínæ amórem hábuit.

℟. Proconſul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei: ſed * Reſiſtébat illis Élymas magus, & cécidit in eum calígo. Proconſul autem cùm vidiſſet factum crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Póſuit Dóminus in eis verba ſignórum ſuórum, & prodigiórum in terra. * Reſiſtébat. *Act.* 13. *Pſ.* 104.

Lectio iij.

Homil. 30. *n.* 1.

RUrsùs Pergen venientes, prætercurrunt

civitátes : nam ad Pi-
metrópolim Antio-
a feſtinábant. Secúti
autem eos multi Ju-
am & pii ádvenæ, quos
íti, perſuadébant eis
anérent in grátia Dei.
ites autem turbas Ju-
repléti ſunt zelo, con-
:entes ac blaſpheman-
loc ipſos clarióres red-
:, quòd illi contradí-
t. Tunc conſtanter
is & Bárnabas dixé-
: Vobis oportébat pri-
loqui verbum Dei :
uóniam repéllitis il-
& indignos vos judi-
æternâ vitâ, ecce
értimur ad Gentes.
dixit, Indigni eſtis ;
Indignos vos judicá-
it non oneróſus ſermo
Quia verò repuliſtis
, inquit, non nos,
enim in nos contu-
veſtra vértitur,) con-
nur ad Gentes. Multâ
m manſuetúdine hoc
m. Non dicunt, De-
uimus vos ; innuen-
eri poſſe ut reverte-
r. Et hoc non prop-
eſtram contuméliam
n eſt, ſic enim præ-
m eſt nobis. Oportet
Gentes : verùm hoc
à nobis, ſed à vobis
n eſt, quod à nobis
oportébat. Sic enim,
t, præcépit nobis Dó-
s : Póſui te in lucem
um, ut ſis in ſalú-
hoc eſt, in cogni-
tiónem quæ ſit ad ſalútem, non ſimplíciter Géntium, ſed ómnium géntium.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blaſphemantes. * Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei, ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes, allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem ſuam induravérunt, nec audiérunt ; * Tunc. Glória Patri. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Eſdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes ſémina ſua : ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. Barnabas & Paulus cùm conſtituiſſent per ſíngulas Eccléſias Preſbyteros, & orantes cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent Antiochíam, undè erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta feciſſet Deus cum illis, & quia aperuiſſet Géntibus óſtium fídei, allelúia. *Act.* 14.

Ant. 6. Deſcendentes quidam de Judæa, docé-

bant : Quia niſi circumcidámini, non poteſtis ſalvári. Facta eſt ergò diſceptátio non mínima Paulo & Bárnabæ adversùs illos, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum eſt ut aſcénderent Paulus & Bárnabas ad Apóſtolos : illi ergò deducti ab Eccléſia, pertranſíbant narrantes converſiónem Gentium, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 4. a. Cùm veniſſent Jeroſólymam, ſuſcepti ſunt ab Eccléſia, & ab Apóſtolis, & à ſenióribus, annuntiantes quanta Deus feciſſet cum illis, allel. *Act.* 15.

Capitulum *Act.* 15.

Tacuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus.

Quem miſit in terras Deus,
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hìc fidos ſui
Vos éligit vicários.

Occíſus Agnus à lupis
Vos miſit agnos ad lupos.
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus,
Veſtro piaſtis ſánguine:

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta ſurrèxit ſeges!
Et iſta nos ſeges ſumus.

Quam ſi bonus reſpéxeris
Qui das rigátis créſcere,
Fruménta nos cœléſtibus
Matúra condes hórreis.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Pſ.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Jacóbus, Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis ; ut nos in gentes, ipſi autem in circumciſiónem : tantùm ut páuperum mémores eſſemus, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio.

Deus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu ſancto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es : concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, converſári mereámur ; Per eumdem.... in unitáte ejuſdem.

Ad Primam.

Ant. 7. d. Bárnabas

In ℟. *br.* ℣. Qui Eccléſiæ tuæ * Apóſtolos dediſti. *Epheſ.* 4.

Ad Tertiam.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent.

TULUM. *Rom.* 9.
ates quæ non ſecta-
ntur juſtítiam, ap-
dérunt juſtítiam:
im autem quæ ex fide
raël verò, ſectando
juſtítiæ, in legem
e non pervénit. Qua-
uia non ex fide, ſed
ex opéribus.
. Elégit nobis Dómi-
hæreditátem ſuam,
lúia, allelúia. Elégit.
jécit pópulos nobis *
ites, * Allelúia. Gló-
tri. Elégit. *Pſ.* 46.
In conſpectu géntium
ivit juſtítiam ſuam:
ecordátus eſt miſeri-
e ſuæ. *Pſ.* 97.

SEXTAM.
t. 6. Deſcendentes.
ITULUM. *Galat.* 2.
ointroiérunt falſi fra-
es explorâre libertá-
noſtram quam habé-
n Chriſto Jeſu, ut nos
rvitútem redígerent:
s neque ad horam céſ-
ſubjectióne, ut vé-
Evangélii permáneat
vos.
br. Iníquè non égi-
* in teſtamento tuo,
ine, * Allelúia, allel.
è. ℣. Et non receſſit
* cor noſtrum, * Alle-
Glória. Iníquè. *Pſ.* 43.
Confirmáta eſt ſuper
iſericórdia Dómini:
t véritas ejus manet
ernum. *Pſ.* 116.

D NONAM.
t. 4. a. Cùm veniſſent.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

ABdicámus occulta de-
décoris, non ambu-
lantes in aſtútia, neque
adulterantes verbum Dei;
ſed in manifeſtatióne veri-
tátis commendantes noſ-
metipſos ad omnem conſ-
ciéntiam hóminum coram
Deo.

℟. *br.* In Deo * laudá-
bimur totâ die, * Allelúia,
allelúia. In Deo. ℣. Et in
nómine tuo * confitébimur
in séculum, * Allelúia.
Glória. In Deo. *Pſ.* 43.

℣. Narrantes laudes Dó-
mini, & virtútes ejus,
℟. Et mirabília ejus quæ
fecit. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. PLácuit Apóſtolis
8 *G.* & ſenióribus, vi-
ros míttere Antiochíam
cum Paulo & Bárnaba,
ſcribentes per manus eó-
rum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Deſcendérunt
Antiochíam; & congregá-
tâ multitúdine, tradidé-
runt epíſtolam: quam cùm
legiſſent, gavíſi ſunt ſuper
conſolatióne, allelúia.
Act. 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bár-
nabas demorabantur An-
tiochíæ, docentes & evan-
gelizantes cum áliis plúri-
bus verbum Dómini, al-
lelúia. *Act.* 15.

Ant. 6. Dixit ad Bár-
nabam Paulus: Rever-
tentes viſitémus fratres,
quibus prædicávimus ver-

bum Dómini, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 2. Bárnabas, aſſumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam, allelúia. *Act.* 15.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 2.

DEo grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

HYMNUS.

CŒlo datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe ſit tuus.

Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.

Fac, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

Uni ſit & trino Deo,
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dediſti nos tanquàm oves eſcárum, ℟. Et in géntibus diſperſiſti nos. *Pſ.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, allelúia. *Act.* 15.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu ſancto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejuſdem.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam, allelúia. *Act.* 11.

Hymnus Temporis cum ſua Doxologia.

Ad Nunc dimitis.

Ant. 5. a. Géntibus miſſum eſt hoc ſalutáre Dei, & ipſi áudient, allelúia. *Act.* 28.

EXCERPTA QUÆDAM E RUBRICIS uſum Communis Sanctorum contingentia.

¶ *Officium Duplex, & ſuprà, niſi cum æquali aut digniori concurrat, habet I. & II. Veſperas integras; & ad Matutinum tres Nocturnos, & Pſalmos Feriales, vel de Dominica, vel proprios pro qualitate Feſtorum. Tempore Paſchali unicum habet Nocturnum, & ſi Pſalmi dicuntur de Dominica ſumuntur è III. Nocturno.*

Officium Semiduplex habet etiam I. Veſperas integras, ſed iſto modo: quinque Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona, quæ eſt prima è I. Veſperis de Communi, niſi adſit propria. Unico verò ad Matutinum conſtat Nocturno, in quo dicuntur tres Pſalmi in Proprio de Tempore aſſignati in unaquaque Feria, & unica tantùm Antiphona quæ ſemper ultima è tribus aſſignatis in Communi, niſi adſit propria; deindè Verſiculus, tres Lectiones & tria Reſponſoria. Lectio j. ſemper eſt de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, ij. & iij. habentur in Proprio Sanctorum. Quinque habet Antiphonas ad Laudes & ad II. Veſperas, niſi aliter fieri debeat propter Octavam, ut ſuis locis notatur.

Officium Simplex incipit à Capitulo I. Veſperarum, unicam habet Antiphonam ad Laudes, quæ ſemper eſt quarta ex aſſignatis. Hoc Officium deſinit ad Nonam incluſivè. Unico ad Matutinum conſtat Nocturno, quod ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ tamen Lectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occurrente, è tribus duæ: ſcilicèt j. legitur ſola, ij. & iij. in unam junguntur; Lectio verò iij. ut aſſignatur in Proprio Sanctorum.

Modus dicendi Invitatorii in quolibet Officio variatur pro gradu Feſtorum. In ſolemnibus & ſuprà, Invitatorium ante Pſalmum Venite. *bis dicitur, & poſt ſingulos ejus verſus repetitur integrum: poſt* Gloria. *cum* Sicut erat. *repetitur ab Aſteriſco, id eſt, à medio, ac poſteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus quibuſcumque & Dominicis, idem ſervatur ritus, niſi quod poſt II. & IV. verſum repetitur dumtaxat à medio. In Semiduplicibus & infrà, ſemèl tantùm dicitur ante Pſalmum* Venite. *repetitur* integrum poſt I. ver-

ſum & Glória. *cum* Sicut erat. *à medio autem poſt alios verſus ; licèt aliter notetur in Pſalterio.*

Reſponſorium in I. Veſperis aſſignatum dicitur tantum in Duplcibus-majoribus , & ſuprà , licet aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibuſvis , poſt Glória Patri. *omiſsâ reclamatione , repetitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *In Annualibus poſt* Glória. *dicitur reclamatio , poſt quam reſumitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor.* ℟. *IX. omiſsâ reclamatione poſt* Glória. *repetitur uſquè ad* ℣. *In Solemnibus-major.* ℟. *III. VI. & IX. dicitur modo ſupradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus* ℟℟. *ſed ad III. VI. & IX. poſt ultimam reclamationem , reſumitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. [*Tempore Paſchali, in omnibus Solemn. reſumitur* ℟. *III, ſine reclamat. in Annualibus vero dicitur* Glória Patri. *in tribus* ℟℟℟.*& ad tertium factâ reclamatione repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣.]

Ad Horas , dicitur Doxologia de Tempore , præterquam in Solemnibus & ſuprà , eorumque Octavis , in quibus omiſsâ Strophe , Da Chriſte. *& Doxolog.* Sit laus Patri. *dicitur Doxolog. de Feſto.*

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Feſto , de quo dictæ ſunt Veſperæ , vel de quo factum eſt à Capitulo.

OMMUNE ſANCTORUM.

PARS VERNA.

›MMUNE UNIUS MARTYRIS.

'n hoc Communi, & :teris, ad I. Veſperas er dicuntur Pſalmi de a.]

I. VESPERIS.

FOrtitúdo ſímplicis via Dómini : .s in æternum non comébi.ur, allelúia. *Prov.*

nt. 4. E. Qui timet Dó-ım, nihil trepidábit, ɔn pavébit ; quóniam eſt ſpes ejus, allelúia. *i.* 34.

nt. 3. a. Qui audit Satiam, permanébit conıs ; quóniam in tentae ámbulat cum eo, & in ıis éligit eum, allelúia. *'i.* 4.

nt. 6. Timórem, & ım, & probatiónem cet ſuper illum, do-:redat ánimæ illíus ; & ábit illum, allelúia. . 4.

nt. 1. D. In tentatióne s illum conſervábit, & :ábit à malis ; & non ėtur quaſi in procella s, *allelúia. Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Joſue* 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & eſto robuſtus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum eſt Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Labóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu ; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur, niſi legítimè certáverit, allelúia, allelúia. ℣. Eſto vir fortis, & præliare bella Dómini ; * Nam. Glória Patri. † Non. 2. *Tim.* 2. 1. *Reg.* 18.

HYMNUS.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.
Non jam crucis Chriſti pudet :
Quin ſurgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.
Hoc iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuâque fretus déxterâ,

Tibi, Redemptor, míli-
tat.
Paráta ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem vín-
cere.
Unus tot armátas manus
Stupente laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit
Torquéntibus ſit fórtior.
Da, Chriſte, tanti mí-
litis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo,
Quodcumque durum, nó-
mine.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Teſti fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Márty-
res;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra antè & poſt Canticum: & ſic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem. allelúia. *Iſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus, allelúia. *Joan.* 8.

Hymnus & Capitulum, ut in Feriis Temporis Paſchalis: & ſic in cæteris Communibus.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum, allelúia, *Mich.* 7.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus, allelúia. *Rom.* 15.
Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas fidem!
Pœnis victa quibus deficeret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilē ſpectat ab æthere:
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

laus; máxi-
;
ue ſacro má-
mini,
re freti,
nera Márty-

llibus & So-
ribus ad Offi-
emque ad II.
almi ſunt pro-
eſignantur in
ſiarum: vel,
uſmodi, ſu-
minica : ad
, ad Horas,
torium, di-
minica; & ſic
Communi.
bus-minoribus
ſalmi in toto
r ſunt de Fe-

us & ſuprà,
Antiphonæ;
ibus & Sim-
ma & unica;
ris communi-

Scio ópera
rem, & pa-
m; & quia
opter nomen
non defeciſti,
oc. 2.
Scient omnes
xi te: quó-
verbum pa-
, & ego ſer-
iora tentatió-
. *Apoc.* 3.
Qui vícerit,
uſquè in finem

ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper gentes, ſicut & ego accépi à Patre meo, allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Pſ.* 49.

Abſolutio & Benedictiones pro Tempore Paſchali habentur poſt Pſalterium. Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fiat una; ij. & iij. de Feſto. Si unica ſit Lectio de Feſto in Proprio, j. & ij. de Scriptura, tribus in duas redactis : iij. de Feſto; & ſic in omni alio Communi, niſi tres Lectiones ſint propriæ : tunc enim omittuntur quæ de Scriptura occurrente, ut ferè ſit in Annualibus & Solemnibus-majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me & Evangélium, ſalvam fáciet eam, allelúia, allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in ſalútem, quia in me habuiſti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Eſto fidélis uſquè ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte ſecunda, allelúia, allelúia. ℣. Uſquè ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. iij. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et forìs non egrediétur ámpliùs: & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem, allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum ſicut priùs, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. DOminus mecum eſt, quaſi bellátor fortis: idcircò qui perſequuntur me, cadent, & infirmi erunt, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndiquè, & non erat qui adjuváret: memorátus ſum miſericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis ſuſtinentes te, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & ſciens ſperantes in ſe, allelúia. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, veſtiétur veſtimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus ſe pugil exhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.
I nunc, ſancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant præmia mílitem:
Præſens Chriſtus adeſt: hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.
Fruſtrà barbáries explícuit cruces;
Nil tormenta movent, ore ſerénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat ſuas.
Reges antè feros impávidus volat,
Teſtatúrque fidem, nil métuit mori:
Os, viréſque, ſui pollíciti memor
Præſens ſuppéditat Deus.
Æternum cita mors vívere Mártyri
Quod ſpondet, próperas,

yr ovans mori ;
ı dum moriens
queris tibi ,
, nóſque mori
.
:ima laus , máxi-
ſlio ,
ímque ſacro má-
Flámini ,
Martyribus mille
pati ,
fúnera víncere.
ıen.
útor meus , tibi
℣. Quia Deus ſuſ-
:us es. *Pſ.* 58.
emnibus - minori-
prà , *Antiphona*
licitur integra ,
ſt Canticum : *&*
eteris communi-

Benedictus.
D. Bonum cer-
távi, curſum con-
, fidem ſervávi : in
póſita eſt mihi co-
:iæ , allelúia. 2.

Oratio.
ı, Dómine , ſup-
tiónibus noſtris ,
ti Mártyris tui *N.*
gloriámur , nec
juſtè perſequén-
c ullis perturbé-
rſis ; Per.
ia Oratio.
ɔbis , quæſumus ,
nine, intercedente
Mártyre tuo , in
c ſinceritáte conſ-
ut in caritáte di-
iti , *nullis tenta-*

tiónibus ab ejus integritáte divellámur ; Per.

Si ſit Pontifex , Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui beáto *N.* dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuiſti : fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui ſolus vera vita es, perveníre ; Per.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in ſacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perſeverandum confirmávit : da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo ; Per.

Si ſit Sacerdos tantùm , Oratio.

DEus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas : quæſumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre ; Per.

AD HORAS , in fine Hymnorum , dicitur Doxologia Paſchalis , Da, Chriſte, *&* Sit laus Patri. *uſque ad Aſcenſionem , niſi aliter notetur : & ſic in quolibet Communi.*

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermiſsâ; quod ſemper obſervatur, niſi aliter notetur: & ſic in quolibet communi.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es teſtis * fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Iſ.* 41.

ERunt quaſi non ſint, & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * & glória mea: * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt: * Allelúia, Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, ſed non confundor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum: * Allelúia, allelúia. Si. ℣. Si exurgat adversùm m[…] lium, * in hoc eg[…] rábo: * Allelúia. Patri. Si. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mih[…] tor, ℟. Non timé[…] fáciat mihi homo. […]

AD NON[AM.]

Ant. 7. d. Eripui[…]

CAPITULUM.

POſt tempeſtáte[…] quillum facis, ne; & poſt lacrym[…] & fletum, exultatió[…] fundis. Sit nomen Deus Iſraël, bened[…] ſécula.

℟. *br.* Factus e[…] mine, * ſuſcepto[…] * Allelúia, allelúia es. ℣. Et refúgium in die tribulatiónis lelúia. Glória. F[…] *Pſ.* 58.

℣. Tu, Dómine viſti me, ℟. Et co[…] es me. *Pſ.* 85.

AD II. VESP[…]

Ant. 8. G. PRopter op[…] ti uſquè tem acceſſit, trad[…] mam ſuam, allelú[…] *lipp.* 2.

Ant. 3. a. Patie[…] tinens, deſtinávit míttere illícita prop[…] amórem, allelúia. […] 6.

Ant. 7. a. Divit[…] mans impropérium aſpiciébat in remu[…] nem, allelúia. H[…]

Ant. 5. C. Glori[…]

ıagis quàm odíbi-
ı compleċtens, vo-
ıræſbat ad ſupplí-
leluia. 2. *Mach.* 6.
D. Hoc modo
it, univerſæ genti
n mortis ſuæ ad
ı virtútis & for-
lerelinquens, al-
'*ach.* 6.
ULUM. *Jac.* 1.
vir qui ſuffert
tiónem; quóniam
átus fuerit, accí-
nam vitæ, quam
t Deus diligénti-

mnibus & Annua-
.llelúia, allelúia.
dit ánimam ſuam
ıundo, in vitam
, cuſtódit eam.
Joan. 12.
'MNUS.
n te lácerant car-
um manus,
ıui récubas cœlí-
ı choros:
ıro cárcere cæco
tes hábitas do-

vincla manus, non
ɔent pedes;
:r ſúperûm regna
nbulas:
lagis laniátus,
ot rádiis nites.
:a fames, nec ſitis
iùs,
ɔbróſa premit te
ɔ núditas;

Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter
ades, Deus,
Ut quos mors périmit,
glória víndicet;
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, éle-
vas.
Patri máxima laus, máxi-
ma Fílio,
Amborúmque ſacro má-
xima Flámini,
Cujus róbore freti
Vincunt fúnera Márty-
res.
Amen.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra antè & poſt Canticum: & ſic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam, allelúia. *Sap.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ, Hymnus & Capitulum, ut pridiè, & ſic in cæteris communibus.

COMMUNE PLURIUM MARTYRU[M]

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquium ſe præſtáre Deo, allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur, trahentes ad reges & præſides propter nomen meum, allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & inſurgent fílii in parentes, & morte eos affícient, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perſeveráverit uſquè in finem, hic ſalvus erit, allélúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & ſapiéntiam, cui non potuerunt reſíſtere & contradícere omnes adverſárii veſtri, allelúia. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requiéſcit.

In Dur[ior]ibus, & ſu[p]rà:

℟. Mundus gaudébit, vos autem contriſtabímini, ſed triſtítia veſtra vertétur in gáudium: * Et gáudium veſtrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allelúia.

℣. Ego conſolábor vos, conſolabímini. Vidébi[tis] & gaudébit cor veſtru[m] * Et gáudium. Glória [Pa]tri. † Allelúia. *Joan.* *Iſ.* 66.

HYMNUS.

CHriſti Martyribus [de]bita nos decet,
Virtútis mémores, [p]mere cántica;
Quos nec blandítiis, pótuit minis
Fallax víncere ſéculu[m]
Cœleſtis Pátriæ mens [in]hians bonis,
Mundi ſpernit opes, flu[xa]que gáudia:
Vitæ quin etiam, [p]Dómini lucro,
Jactúram fácilem puta[t].
Non vultus métuunt ca[rni]ficum truces:
Fœtas ſupplíciis de[f]ciunt manus:
Enſes, flágra, rot[æ] ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim pati[en]tiæ!
Non, artus láceros crúciat dolor,
Extorquet gémitum, [n]querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Ch[riſ]te, tibi ſedet
Palmis turba nitens [ſer]que viréntibus,
Victorumque gerens p[ræ]mia, nóbiles

ıguine láureas.
na Patri, ſúm-
Fílio:
ıncte, tibi gló-
íritus,
ſídio prælia fúſ-

:â nece, Már-
Amen.
er ágite, &
cor veſtrum,
ui ſperátis in
ſ. 30.
agníficat.
Cùm vos óde-
s, & exprobrá-
ter Fílium hó-
éte & exultáte:
merces veſtra
cœlo, allelúia.

ſrà ad Laudes.
LETORIUM.
Complebuntur
ıi, Sion: non
ı ſol tuus: pó-
omnes juſti,
60.
c dimittis.
. Sérvient Deo
& vidébunt fá-
: nomen ejus in
rum, allelúia.

IUM NOCT.
minum legíti-
: coronantem,
lorémus, alle-
ı. 2.
Veníte. 2.
: N U S.
dendo Márty-

fuſo ſánguine.

Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit:
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor inſánus ſitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
Implére vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit:
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.
Teſtis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte; ut conflentur, & dealbentur uſque ad tempus præfinítum, allelúia. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Diſſecti ſunt, non ſuſcipientes redemptiónem, ut meliórem inveníꝛent reſurrectiónem, allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti ſunt inter fílios

Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt! allelúia. *Sap.* 5.

℣. Salus juſtórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Pſ.* 36.

℟. *j.* Ludíbria & vérbera experti, inſuper & víncula & cárceres, * Lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt, allelúia, allelúia. ℣. Tradidérunt córpora ſua, ne ſervírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo ſuo: * Lapidáti ſunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *ij.* Vicérunt propter ſánguinem Agni, & propter verbum teſtimónii ſui, & non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem: * Proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis, allelúia, allelúia. ℣. Módico dolóre ſuſtentáto, ſub teſtamento æternæ vitæ effecti ſunt: * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *iij.* Antíquus diérum judícium dedit ſanctis excelſi; * Et † Regnum obtinuérunt ſancti, allelúia, allelúia. ℣. Per fidem operáti ſunt juſtítiam, adepti ſunt repromiſſiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvaſti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

AD LAUD

Ant. Datum eſt 8. G. bellum cum ſanctis, & vinc allelúia, *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegéru gis mori, & noluér fríngere legem De tam; & trucidáti ſ lelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram nibus tormenta paſ ſpes illórum immo plena eſt, allelúia.

Ant. 2. In pauc ti, in multis ben nentur, quóniam D távit eos, & invé dignos ſe, allelúia.

Ant. 7. d. Tanqu rum in fornáce prol los, & quaſi holoca tiam accépit illos témpore erit reſpect rum, allelúia. *Sap*

CAPITULUM.

OMne gáudium máte, fratres m in tentatiónes vári déritis: ſcientes qu bátio fídei veſtræ tiam operátur; p autem opus perfec bet.

HYMNUS

QUam, Chriſte, viam
Primus, profúſo sá
Per hanc tui te fór
Ducem ſequuntur
Foſſus manus, foſſu
Ovans ad aſtra trán
Et membra trunci

triumpho ſe tuo.
es in oſtro ſpléndidi
tribúnal ámbiunt ;
a monſtrant vúlne-
,
tot ora ſúpplicant.
re ſi nos réſpuis ,
ríminum moles gra-
: ;
os , qui sánguinem
pro te , Mártyres.
ſi tyrannus déficit ,
adiendo mólliùs
t voluptas péctora ,
rannis ſævior.
s fidélis , quo duce
nta vincunt Márty-
,
ibi ſit glória
atre , cumque Spí-
u.
Amen.
Multæ tribulatiónes
m ; ℟. Et de ómni-
s liberábit eos Dó-
Pſ. 33.
Benedictus. *Ant.* J.
qui perſecutiónem
ur propter juſtítiam;
m ipſórum eſt reg-
œlórum , allelúia.
5.

Oratio.

us , inviſíbilis forti-
do certántium, adeſ-
æſumus , nobis ſup-
ibus ; ut qui hodier-
ſanctórum Márty-
órum *N.* & *N.* glo-
triumphum recóli-
órum méritis & pré-
ontra ſpirituália ne-
muniámur ; *Per.*

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus , qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis : da méntibus noſtris eamdem fídei caritatiſque virtútem ; ut Mártyris tui *N.* & ſociórum , quorum gaudémus victóriis , proficiámus exemplis ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum eſt beſtiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es teſtis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt , & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori , & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum ; & quod à nobis eſt iter , extermínium : illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * in plebem ſuã : * Allelúia , allelúia. * Dóminus. ℣. Et ſuper * ſanctos ſuos : * Allelúia. Glória. Dóminus. *Pſ.* 84.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum ; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum & leve

tribulatiónis noſtræ, ſuprà modum in ſublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℟. *br.* Probaſti nos, Deus, * & eduxiſti nos in refrigérium : * Allelúia, allelúia. Probaſti. ℣. Igne nos examinaſti * ſicut examinátur argentum : * Allelúia. Glória Patri. Probaſti. *Pſ.* 65.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent : * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua : * Allelúia. Glória Patri. Qui ſéminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod ha[bebant], allelúia. *Apoc.* [6.]

Ant. 4. *D.* Stabant a[nte] thronum in conſpectu [Domi]ni; & palmæ in máni[bus] eórum, allelúia. *Apoc*[. 7.]

Ant. 8. G. Venérun[t ex] tribulatióne magna, & [la]vérunt ſtolas ſuas & d[eal]bavérunt eas in sángu[ine] Agni, allelúia. *Apoc.*

Apoc. 1. D. Antè th[ro]num Dei ſunt, & ſérvi[unt] ei die ac nocte in tem[plo] ejus; & qui ſedet in th[ro]no, habitábit ſuper ill[os], allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non eſúrie[nt] nequè ſítient ámpliùs, [nec] cadet ſuper illos ſol, ne[que] ullus æſtus, allelúia. *Apo*[c.]

CAPITULUM. *Apoc.*

ABſterget Deus omn[em] lácrymam ab óc[ulis] eórum; & mors ultrà [non] erit; nequè luctus, ne[que] clamor, nequè dolor [erit] ultrà, quia prima abiér[unt].

In Solemnibus & Ann[ua]libus, Allelúia, Allel[úia].

℣. In his ſecunda mors [non] habet poteſtátem; ſed er[unt] Sacerdótes Dei & Chri[ſti], & regnábunt cum illo. [Al]lelúia. *Apoc.* 20.

HYMNUS.

QUanto, morte ſ[...]
quos tibi dévov[...]
Firmas, Chriſte, t[...]
róbore mílites!
Ad tormenta rapit, [...]
pávidos mori,
Quam das, ígnea cári[...]

ábies ſæviat ím-
s ;
arcéribus férrea
la ;
ti púgiles péctore
l ,
órpore ſúſtinent.
lio nunc, Deus,
,
ligna tuo númine
ra ;
roſtráta jacent
ra Mártyrum,
cot tibi víctimæ.
thífero vúlnere
,
ur róſeo flúmine
inis :
, duce te, Chriſ-
erícula,
it líttora pátriæ.
barbáries ímpia
it?
c Chriſtiádas vúl-
déprimunt :

Gens exorta ſacro fúnere
Núminis,
Creſcit ſánguine Márty-
rum,
Patri máxima ſit, máxima
Fílio,
Sit par Spirítui, laus ti-
bi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pró-
diga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In æternum exultá-
bunt, ℟. Et habitábis in
eis. *Pſ.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ ſunt il-
lis ſíngulæ ſtolæ albæ ; &
dictum eſt illis ut requiéſ-
cerent, donec compleán-
tur conſervi eórum, qui
interficiendi ſunt ſicut &
illi, allelúia. *Apoc.* 6.

*Oratio, ut ſuprà ad Lau-
des.*

MUNE PONTIFICUM.

VESPERIS.

Uſcitábo mihi ſa-
cerdótem fidélem,
cor meum & áni-
am fáciet, alle-
eg. 2.
G. Elégi eum ex
mihi in ſacerdó-
cénderet ad altáre
adoléret mihi in-
allelúia. 1. *Reg.* 2.
Ædificábo ei do-
lem ; & ambulábit
riſto meo cunctis
llelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pac-
tum ſácerdótii ſempiter-
num, quia zelátus eſt pro
Deo ſuo, & expiávit ſcelus
filiórum Iſraël, allelúia.
Num. 25.

Ant. 1. f. Quemcumque
elégerit Dóminus, ipſe erit
ſanctus, allélúia. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quiſquam ſúmit ſibi
honórem, ſed qui vo-
cátur à Deo, tanquàm Aa-
ron. Sic & Chriſtus non
ſemetipſum clarificávit ut

póntifex fieret, ſed qui locútus eſt ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm órdinē Melchíſedech.

In duplicibus, & ſuprà:

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei, allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHriſte, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

Strénuum bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuitque ſanctam
Páſcere gentem.

Fit gregis paſtor, pater atque forma;
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, tenebraſque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo, allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine, allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Paſtó-

ūm príncipem, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. Petr. 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

CHriſte, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipſe miniſtros:
Nunc juvat feſto celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpſit honórem.
Nóverat quantis páteat perículis
Ille, qui ſummos ápices adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.
Vícerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam benè olente Chriſti
Implet odóre.
Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.
Chriſte, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confeſſiónem Sancto & Excelſo in verbo glóriæ, allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 7. d. Erogávit pecúnias multas: juſtítiam & fidem conſervávit genti ſuæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum ſuum, allelúia. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem, allelúia. *Eccli.* 39.

℣. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

℟. j. Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem, allelúia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum: * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. ij. Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſ-

ſtituet illum : * Omni autem cui multùm datum eſt, multùm quærétur ab eo ; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo, alllelúia, allelúia. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam : * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. iij. Euge, ſerve bone & fidélis ; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam : * Intra in gáudium dómini tui, allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi ; & glóriam dabo tibi : * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino : ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. QUi intrat per óſtium, paſtor eſt óvium : huic oſtiárius áperit ; & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus ; aliénum autem non ſequuntur, ſed fúgiunt ab eo, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam ; & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat ; mercenárius videt lupum, & fugit : bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis, allelúia. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providentes non coactè, ſed ſpontáneè ſecundùm Deum ; neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè ; neque ut dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEſu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adeſto ſupplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua,
Victumque præbet : áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam ſentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die ;
Et gaudet inventam ſuo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béſtias,
Lupi retundit ímpetus,
Doloſque fallit, vel mori

ſ pro grege.
quentem vićti-

Paſtor ínno-

vótum gregem
s ímmolat.
Chriſte, Pón-

glória,
cumque Spí-

a ſécula.

Dóminus ſer-
℟. Páſcere hæ-
am. *Pſ.* 77.
nedićtus.
. Ego ſum óſ-
ne ſi quis in-
vábitur; & in-
& egrediétur,
éniet, allelúia.

atio.
ui pópulis tuis
is vicários ca-
ræficis miniſ-
uæſumus, in-
eáto *N.* Pon-
um ſapiéntiæ,
ſſe dediſti Ec-
ut de profećtu
vium fiant gáu-
aſtórum; Per...
uſdem Spíritûs.
Oratio.
idélium lumen
or animárum,
N. Epíſcopum
oſuiſti, ut oves
áſceret, & in-
emplo: da no-
erceſſióne, &

fidem ſerváre quam dócuit, & viam ſequi quam exemplo monſtrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Póntifex * confeſſiónis noſtræ. *Hebr.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera; non enim habébis júgiter poteſtátem; ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protećtor meus, * in ipſo ſperávi: * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me: * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, ℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxtà cor meum; & paſcent vos ſciéntiâ & dоćtrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * in viam rećtam: * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis: * Allelúia. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pó-

pulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo.

℣. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis ſui : * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos : * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. ECcléſiæ factus ſum 3. a. ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónē Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium; non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne conſílium Dei vobis, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam, allelúia. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm : & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipſíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia.

℣. Dedit illi Dóminus ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præſul, ſúperis recepte,
Advola terris : ſacra te repoſcunt,
Noſtra dum cantu tibi dedicáto
Templa reſultant.
Pro Deo vitam cúpidus paciſci,
Otium durus tibi denegaſti;
Prælium Chriſti benè præliári
Una voluptas.
Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti :
Et Deum, jugis grege pro tuendo

Víctima placas.
Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
Légibus ſacris pópulum coërces:
Quas Deus dotes dedit, ad ſalúbrem
Cóntrahis uſum.
Laude non unâ, memorande Præſul,
Nos ama patris ſtúdio benigni;
Et laborantem médiis perículis
Dírige plebem.
Chriſte, pro nobis, Patre ſic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una ſit Patri, ſit & una ſancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum: ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur ſalútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui: memento miſericordiárum ſervi tui, allelúia. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. A Deo profecta eſt .E. ſapiéntia: & in re fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abſconſa ſua illi, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam & intellectum juſtítiæ, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 8. *G.* Firmábitur in illo, & non flectétur; continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos ſuos, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & adimplébit illum Spíritu ſapiéntiæ & intellectûs, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véſtiet illum; & nómine æterno hæreditábit illum, allelúia. *Eccli.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

Animam meam direxi ad Sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: poſſédi cum ipſa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam: * Ipſe revélat profunda & abſcóndita, & † Lux cum eo eſt, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei: * Ipſe. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúfficis!
Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fidei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm:
Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides:
Quæ ſunt priſca, docent; quæ nova, ſúbruunt:
Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Pátrum quandò foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ín[...]is.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens po[...] lam quaſi inveſtigátor: [...] tegétur ſub tégmine [...] à fervóre, & in g[...] ejus requieſcet, all[...] *Eccli.* 14.

Oratio, *ut infrà ad* [...]*des.*

AD COMPLETOR[...]

Ant. 3. *a.* Dedit ill[...] minus in præceptis ſu[...] teſtátem docére Jaco[...] timónia, & in lege ſ[...] cem dare Iſraël, all[...] *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimitt[...]

Ant. 6. Qui vigil[...] propter ſapiéntiam, [...] ſecúrus erit; quónia[...] nos ſe ipſa círcuit quæ[...] & in viis oſtendit ſ[...] hiláriter, allelúia, S[...]

AD OFFICIUM N[...]

Invit. Fontem ſap[...] Dóminum, * Veníte [...] rémus, allelúia. *E*[...]

Pſ. 94. Veníte. [...]

HYMNUS.

JAm nunc, quæ nú[...]
tot tibi víndices
Effer ſidéreum, Re[...] caput:
Quot ſunt mota tib[...] lia, nóbiles
Tot nectis tibi láu[...]
Cùm per mille nec[...] píetas furit,
Oppónis válido p[...] Mártyres:
Cùm per mille dol[...] cipit hæreſis,
Doctóres tibi ſuſci[...]
Quandò ſparſa lues [...] què críminum

ens vítium próti-
mputant :
plúrima nox
ibus íncubat ,
ũ révehunt diem.
nſtábiles , & dú-
egunt :
int tuta procul
a náufragis :
qui véhimur cæ-
r æquora ,
perpétuæ faces.
re tuis cónſona
us ,
illa , Deus , cór-
ímprimas :
rris cólimus,quos
mur duces ,
s móribus áſſe-

na tibi glória ,
as ,
r ſcripta Patrum ,
lò foris ſonas ,
ocis egens corda
ſono ,
éntibus ínſeris.
n.
E. Propóſui ſa-
addúcere mihi ad
um ; ſciens quó-
um communicá-
onis , allelúia.

. Quæsívi ſapién-
n in oratióne mea;
t tanquàm præ-
llelúia. *Eccli*. 51.
f. Inventi ſunt
tui , Dómine ;
eos : & factum
verbum tuum in
ordis mei , alle-
m. 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine ; ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ*. 118.

℟. *j*. Super ſalútem & ſpéciem dilexi ſapiéntiam : * Et propóſui pro luce habére illam : venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa , allelúia , allelúia. ℣. Quæ deſursùm eſt ſapiéntia , pudíca eſt , pacífica , plena misericórdiâ & frúctibus bonis ; * Et propóſui. *Sap*. 7. *Jac*. 3.

℟. *ij*. Optávi , & datus eſt mihi ſenſus ; & invocávi , & venit in me Spíritus ſapientiæ : & præpóſui illam regnis & ſédibus , * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus , allelúia , allelúia. ℣. Exíſtimo ómnia detrimentum eſſe propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei ; * Et divítias. *Sap*. 7. *Philipp*. 3.

℟. *iij*. Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt ; quam ſine fictióne dídici , & ſine invídia commúnico : infinítus enim theſaurus eſt ; * Quo qui uſi ſunt , † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei , allelúia , allelúia. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum ; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap*. 7. *Luc*. 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd*. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam ,

℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam eruditam; ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo, allelúia. *Iſ.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis; ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis, allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt, allelúia. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum, allelúia. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil ſum, allelúia. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia & diſciplína.

HYMNUS.

VOs ſuccenſa Deo ſplén-
dida lúmina;
Vos ſal, nos hómines
ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo,
ribus íntegri,
Quo condímur in álte
Per vos Rellígio, túı
Véritas,
Per vos virgíneis ſ
honóribus:
Per vos Chriſtus
pándere dívites
Theſauros ſapiénti
Veſtris unda fluit puı
nálibus;
Chriſti floret ager;
da nitet ſeges:
Lac aptum púeris,
lidum viris
Cauti ſuffícitis cibı
Hi ſunt, ſumme Deu
tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábil
ficant domos:
Unâ docta cohors
tenet manu,
Muros cónſtruit á
Viciſtis ſtygias vos
hæreſes,
Hæc nos accípimı
ſupérſtites:
His pugnámus a
nec dúbio éxitu
His armis quoque
mus.
Sit ſupréma tibi
Véritas,
Quæ per ſcripta I
quando foris ſo
Nullo vocis egen
doces ſono,
Et te méntibus ír
Amen.

℣. Annuntiávi ju
tuam in eccléſia

lábia mea non
: Dómine, tu
39.
3enedictus.
Sapiéntia & for-
mini ſunt : tibi,
nfíteor, teque
ıia ſapiéntiam &
:m dediſti mihi,
)an. 2.
)ratio.
otens, æterne
, qui Eccléſiæ
, ſicut non ceſſas
:a non déſinis ad-
la fidélibus tuis
ne beáti *N.* quem
ɛ ſalútis miniſ-
ııſti, ut, te miſe-
éntiam recta fa-
virtútem cápiant
; Per.
a Oratio.
, Dómine, in
ſia tua Spíritum,
ıs *N.* ſervívit :
nos replente,
amáre quod amá-
:re exercére quod
:r .... in unitáte
píritûs.

R I M A M.

Dóminus.
r. Qui Magiſter
ıus es. *Matth.* 23.
'ERTIAM.
Sermo meus.
UM. 1. *Cor.* 12.
íque datur mani-
io Spíritûs ad uti-
álii quidèm per
datur ſermo ſa-
ſlii autem ſermo

ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℞. *br.* Da mihi intellectum, * & ſcrutábor legem tuam, * Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam, ℞. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquieſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doctrínæ, ſuperbus eſt, nihil ſciens.

℞. *br.* Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus : * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis, Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℞. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ : à quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vanilóquium, volentes eſſe legis doctóres, non intelligéntes neque quæ lo-

quuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * & ſalutáre tuum dixi : * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abſcondi miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam : * Allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Pſ.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui : ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni ſapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis, allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret, allelúia. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent, allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum : quæsívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos, allelúia. *Eccleſ.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Eccléſia, allelúia. Eccli. 39.

CAPITULUM. *Prov*

BEátus homo qui ... nit ſapiéntiam, ... áffluit prudéntiâ : mél... acquisítio ejus negoti... argenti & auri prim... puríſſimi fructus ejus ... tióſior eſt cunctis óp... & ómnia quæ deſider... huic non valent comp...

In Solemnibus & A... libus : Allelúia, al...

℣. Qui fécerit & doc... hic magnus vocábit... regno cœlorum. Al... *Matth.* 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fo...
minis,
A quo dies hic náſcit...
Quàm dignióri lúmi...
Lucére das Eccléſiam...
Sanctis eam Doctó...
Indeſinenter inſtruen...
Quibus tenébris quæ...
Error latére, détegi...
His ſtat fides, his v...
Intamináta pérmanet...
Ab hiſque, quam n...
ſequi,
Doctrína ſana tráditu...
His hauriámus fón...
Verbi tui ſciéntiam,
Horumque puris mó...
Præcepta fac nos áff...
Qui vera lux es mén...
Jeſu, Magiſter única...
Sit laus tibi, ſit laus ...
Sancto ſimul cum Sp...
Amen.

℣. Beátus vir qui ... net ſermónes ſuos in ... cio : ℟. In ætérnum ... commovébitur. Pſ. ...

Magníficat.
Qui docti fúe-
bunt quaſi ſplen-
nenti, & qui ad
rúdiunt multos,

quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes, allelúia. *Dan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

MUNE SS. ABBATUM,
onachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

VESPERIS.
Jid prodeſt hó-
mini, ſi mun-
erſum lucrétur,
ó ſuæ detrimen-
ítur? allelúia.

c. Si vis perfec-
ade, vende quæ
da paupéribus;
is theſaurum in
elúia. *Matth.* 19.
Nemo eſt qui re-
mum, aut agros
e, qui non accí-
s tantùm in tém-
& in ſéculo fu-
æternam, alle-
c. 10.
b. Salva ánimam
oli reſpícere poſt
álvum te fac, ne
lelúia. *Geneſ.* 19.
c. Séquere me,
e mórtuos ſepe-
os ſuos, allelúia.

UM. 2. *Cor.* 6.
de médio eórum,
parámini, dicit
, & immundum
itis: & ego *reci-*
Verna.

piam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei, allelúia, allelúia.
℣. Magiſter, ſequar te quocumquè íeris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

Felíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſsídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant:
Ut vaſtum mare tranent,

Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confíſi melióribus.
Illis ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.
Fac nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini,
Quo deſerta petívit
Quondàm ductus homo Deus. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te ingentem magnam, & benedícam tibi, allelúia. *Geneſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas, *Pſ.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas, allelúia. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem, allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempitérnum, allelúia. *Iſ.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum, qui ductus eſt in deſertum à Spíritu, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis queſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque ſcélerum

t, & ſócias ingé-
ant preces,
ncórdibus armis
ælo ſimul ínferunt.
; grata Deo : ſic
it óptimus
per lácrymas, per
iitus, Pater :
ris referátur
n conditiónibus.
quandò die cuncta
múltibus,
turba ſilet : cæ-
dum tacent,
r cántica rumpunt
s longa ſiléntia.
vígiles contínuus
or;
ibunt óperi non ré-
s manus;
s culta colónis
n ſuppéditat ſuis.
gína ſuî mens quo-
ſúbditur,
riſque ſtudet núti-
óbſequi :
rvat ſibi juris,
libérior jugo.
íxima laus, máxi-
Fílio,
rumque ſacro má-
a Flámini,
leſerta petívit
dàm ductus homo
is. Amen.
4. E. Omnes erant
antes unanímiter in
, allelúia. *Act.* 1.
5. F. Poſſeſſiónes &
ias vendébant, &
int illa ómnibus,
uíque opus erat,
Act. 11.
6. *Plorábant*, & jejunábant, & orábant in conſpectu Dómini, allelúia. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna? *Pſ.* 136.

℟. *j.* Sapiéntia direxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deſerta quæ non habitabantur; & in locis deſertis fixérunt caſas, allelúia, allelúia. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, anguſtiáti, afflicti; quibus dignus non erat mundus : in ſolitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *ij.* Multitúdinis erat cor unum, & ánima una : nec quiſquàm áliquid ſuum eſſe dicébat; ſed * Erant illis ómnia communia, allelúia, allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum! * Erant. *Act.* 4. *Pſ.* 132.

℟. *iij.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deſerta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris ſuis, * Et conſtítuit ſuper excelſam terram, allelúia, allelúia. ℣. Confitentes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram, pátriam meliórem áppetunt : ídeò parávit illis civitátem, * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite,

ſancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ: Néſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non ſedi in concílio ludéntium: ſolus ſedébam, quóniam comminatióne replesti me, allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto, allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo, allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino, allelúia. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 51.

COnſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus: & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Soluſque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præſens choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Qui ſponte deſertum petis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſraël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion, allelúia. *Iſ.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtum páuperem ſequi, & húmilem corde uſque in finem perſeverávit imitári: da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò aſpíciant, nec in

nt ; ſed ad te ſine
currentes, vitam
apprehendant ;
em.
a Oratio.
bis ; quæſumus,
s noſter, beáti
. interceſſiónibus
; ut per quem ſer-
erfectiónis evan-
umenta donaſti,
obis ſubſídia per-
utis impendas ;
;
t Abbas, ℣. Cla-
, Dómine ; dixi :
mea, ℟. Pórtio
erra vivéntium.

Benedictus.
C. Pars mea Dó-
ixit ánima mea.
Dóminus ánimæ
llum. Bonum eſt
cum ſiléntio ſa-
, allelúia. *Thren.*

Oratio.
otens, ſempiterne
, terréna pro te
n merces magna
i nobis exemplo
ſſióne beáti *N.*
è tránſitum cele-
temporália óm-
ere, & ad æterna
is intentióne ſeſ-
er.
a Oratio.
ntium te, Dó-
, Salvátor &
s, qui beáto *N.*
ps eſſet coinqui-
renuntiáre ſécu-

lo, & ſub alas tuas con-fúgere tribuiſti : ejus in-terceſſióne da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te ſolum Dóminum purâ mente ſectári ; Qui vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus es in deſertum * à Spíritu. *Matth.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non ſedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo ; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ, quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus : qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens : * manſi in ſolitúdine : * Allelúia, allelúia. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte : * Allelúia. Glória. Elongávi. *Pſ.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas : ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris ; póſteà autem fruc-

tum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * ego cuſtodívi vias duras : * Allelúia, allelúia. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos * in ſémitis tuis : * Allelúia. Glória Patri. Propter. *Pſ.* 16.

℣. Induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis veſtris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus ; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Séptiès in die * laudem dixi tibi : * Allelúia, allelúia. Séptiès in die. ℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ : * Allelúia. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in univerſa terra, Dómine : ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur ; quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te, allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes ; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quaſi morientes, & ecce vívimus ; quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes ; tanquàm nihil habentes, & ómnia poſſidentes, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericordes, modeſti, húmiles, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit,) & conſiderémus ínvicèm in provocatiónem caritátis & bonórum óperum, allelúia. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia ; ℣. In loco ſolitúdinis, Dóminus eum dócuit, & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS.

QUas ferat pœnas pia turba flentûm,

ı̇rba crudélis ſibi quis renarret?
ævenit læſi nimis ah! timendas
Júdicis iras.
Próferunt longas vigilando noctes,
dies ducunt ſólidos canendis
udibus ſacris, precibuſque juncti
Aſtra laceſſunt.
Frígidos temnunt, calidoſque ſoles:
uæ tegit nudos malè veſtis artus
rit, intonſis & acúta figit
Spícula ſetis.
Invidet cœlum, próprios repoſcit,
ſente qui regnant ſuper aſtra, cives:
um novos terris hómines iníquus
Déſpicit orbis.
Sic ad æternas datur ire ſedes;
ullus intrábit, niſi durus ultor
xpiet fletu, crucianda ſævis
Crímina flammis.
Ipſe deſertum petis, ô Redemptor,
Factus exemplum: decus hinc tibi ſit:
Par decus Patri: decus & tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Juſtus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem veſtrum, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum, allelúia. *Iſ.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, ſi terreſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. a. DIcébat Jeſus ad omnes: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídiè, & ſequátur me, allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis: Niſi abundáverit juſtitia

veſtra pluſquàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. Niſi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per anguſtam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt, allelúia. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda veſtra.

In Duplicibus, & ſuprà:

℞. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus, allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis eſt diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si ſit Sacerdos;

HYMNUS.

JAm ſatis fluxit cruor hoſtiárum;
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis;
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra Miniſtri.

Orat Elías; celer ignis aſtat:
Myſta nunc major jubet; & potenti
Obſequens verbo, Deus aſtat aris,
Hóſtia factus.

Pingue libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus immolátur:
Se, manu Myſtæ, litat incruento
Fúnere Chriſtus.

Tale nil priſcis pátribus tribútum;
Angelis nuſquàm data par poteſtas:
Se, manu Myſtæ, Deus ipſe cunctis
Præbet in eſcam.

Chriſte, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibuſque puris;
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

li mei ad fideles
édeant mecum ;
ans in via imma-
ic mihi miniſtrá-
io.
Magníficat.
Notũ fáciet Dó-
id ſe pertíneant,
applicábit ſibi,
gerit, appropin-
, allelúia. *Num.*

ut infrà ad Lau-

ſit Sacerdos ,
M N U S.
puſillus grex Pa-

entem ſólvite :
us vos amor
egni cómpotes.
at inter Cœlites,
olìm ſéculo
xóſus ſibi,
r, & ſciens pati.
pœniténtiæ
& viam crucis,
hriſtum prælia,
non timet ſequi.
terit jejúniis ;
omat ſiléntio :
im, parcus ſibi,
& ſpargit ſinu.
erbi páſcitur ;
egem péctore
orat pérvigil :
verſátur polo.
it ad cœlum viâ :
dem da, Pater,
da cum Spíritu,
e ſémitâ. Amen.
ent in te qui
nomen tuum ;
m non dereli-

quiſti quærentes te, Dómine. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquieſcent illi; quóniam donum & pax eſt electis ejus, allelúia. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia quâ neſcítis horâ Fílius hóminis ventúrus eſt, allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te, allelúia. *Iſ.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si ſit Sacerdos,

Invitatorium. Sacerdótem in æternum Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus., allelúia. *Hebr.* 5.

Pſalmus. Veníte.

H Y M N U S.

O Tuâ dignum pietáte munus!
Chriſte, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus, & miniſtris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, ſanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Chriſti meditátur Agni,
In quibus manat ſacer incruento
Fúnere ſanguis!
Thure fumantes quis his inter aras?

Quanta majeſtas ſedet ore ſancto !
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec ſacrum durus ſedet ad tribúnal :
Súblevat triſtes miseráta caſus
Cáritas, clemens, aliiſque mater,
Dum ſibi judex.
Quas relaxávit, luit ipſe noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non ſua fletu.
Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

Si non ſit Sacerdos,

Invit. Diligentem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Pſ.* 145.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

NOn parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura :
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.
Non iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines :
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ,
Paráta pro Chriſto mori
Hoc ſupplet omne cáritas.
Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides:
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.
Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
Æterna juſtórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit ſumma laus, ſummum decus
In ſempiterna sécula.
Amen.

Ant. 8. *G.* Qui ſperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem : current, & non laborábunt; ambulábunt, & non defícient, allelúia. *Iſ.* 40.

Ant. 2. Tenébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem, allelúia. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & poſſidébit montem ſanctum meum, allelúia. *Iſ.* 57.

℣. Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus;
℟. Et non reſpexit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſ.* 39.

℟. j. Sint lumbi veſtr

:ncti, & lucernæ ar-
es in mánibus veſtris :
: vos ſímiles homíni-
expectántibus dómi-
. ſuum ; ut, cùm vé-
t, confeſtìm apériant
llelúia, allelúia. ℣. Qui
láverint ad illum, juſtí-
quaſi lumen accendent.
: vos. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.
t. *ij.* Ego in juſtítia
arébo conſpéctui tuo,
nine : * Satiábor, cùm
arúerit glória tua, al-
ia, allelúia. ℣. Nunc
noſco ex parte ; tunc
:m cognoſcam ſicut &
nitus ſum. * Satiábor.
16. 1. *Cor.* 13.
t. *iij.* Sapiéntia juſtum
uxit per vias rectas, &
:ndit illi regnum Dei ;
* Dedit illi ſciéntiam
ctórum : † Honeſtávit.
m in labóribus ; & com-
vit labóres illíus, alle-
, allelúia. ℣. Regnum
i juſtítia eſt, & pax in
ritu ſancto : qui in hoc
vit Chriſto, placet Deo.
Dedit. Glória. † Honeſtá-
. *Sap.* 10. *Rom.* 14.
Te Deum.
℣. *Sacerd.* Benedícite,
vi Dómini, Dómino :
Laudáte & ſuperexal-
e eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

t. ANte Dóminum qui
f. elégit me, vílior
n pluſquàm factus ſum ;
ero húmilis in óculis
:is, allelúia. 2. *Reg.* 6.
Ant. 2. c. Semper quaſi
tumentes ſuper me fluctus
tímui Deum, & pondus
ejus ferre non pótui, alle-
lúia. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis la-
biórum ejus non receſſi, &
in ſinu meo abſcondi verba
oris ejus, allelúia. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes
meus iter rectum : zelátus
ſum bonum, & non con-
fundar, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec ſúper-
eſt hálitus in me, non lo-
quentur lábia mea iniqui-
tátem, nec lingua mea me-
ditábitur mendácium, al-
lelúia. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória noſtra hæc eſt,
teſtimónium conſcién-
tiæ noſtræ, quòd in ſim-
plicitáte cordis & ſinceri-
táte Dei, & non in ſapién-
tia carnáli, ſed in grátia
Dei conversáti ſumus in
hoc mundo.

Si ſit Sacerdos,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda
jura !
Ceu vices Chriſti téneant
ſalútis
Arbitri, claudunt, reſe-
rantque nobis
Atria cœli.
Omne pendentes ſcelus in
ſtatéra,
Cùm reum ſolvunt, Deus
ipſe ſolvit ;
Cùm ligant ſontem, Deus
ipſe ſontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas !
Cùm ſecant, ſemper pia dextra cædit ;
Cùm fovent, ſemper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.
Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri ;
Nempè divínæ ſacra verba legis
Mente recondunt.
Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverſo, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.
Dùm Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris quibus applicaſti,
Cónſonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.
Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus veneréttir orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine : ℟. Ipſa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Pſ.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. I. Fidúciam habémus per Chriſtum ad Deum, qui & idóneos nos fecit miniſtros novi teſtamenti, non lítterâ, ſed ſpíritu, allelúia. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregaſti : ejus nos intercesſióne à peccatóribus ſégrega ; ut, ſecundùm vocatiónem noſtram, gens ſancta, & regále ſacerdótium coram te efficiámur ; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubſídium, beátum *N.* verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti : præſta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis ſacramentum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos utriuſque fructus percípiat ; Per eumdem.

Si non ſit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, ſub intimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.
Quid ergo gaudes nectere
Triſtes moras amántibus ?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déſtinas.
Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díſſluunt :
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.
Vix iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſuſtinet ;

tis óccupa: diem,
Jeo ſe júngere.
a juſtórum quies,
ta Trínitas,
a laus, ſummum
s
erna ſécula.
n.
ba me, Deus, &
a iniquitátis in me
Et deduc me in via
Pſ. 138.
Benedictus.
. D. Qui facit ve-
venit ad lucem,
ſtentur ópera ejus;
Deo ſunt facta,
Joan. 3.
Oratio.
quæſumus, Dómi-
eus noſter, inter-
beáto *N.* pópulum
tua dilectióne am-
quia perpétua eſt
felícitas, ſi bo-
ómnium ſerviámus
Per.
PRIMAM.
1. f. Ante Dómi-

t *de Sacerdote*,
br. ℣. Qui es Sa-
in æternum. *Pſ.*

le non Sacerdote,
. ℣. Qui exemplum
nobis. *Joan.* 13.
TERTIAM.
. c. Semper.
LUM. *Philipp.* 2.
metu & tremóre
am ſalútem operá-
Deus eſt enim qui
in vobis & velle
& perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * timentes te, Dómine: * Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua: * Allelúia. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliviósus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * verbum tuum, Dómine: * Allelúia, allelúia. Lucerna. ℣. Et lumen * ſemitis meis: * Allelúia. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec ſúpereſt.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & ſucceſſum habébunt uſquè ad inſpectiónem Dei.

℟. *br.* Juſtítia tua, Dómine, * juſtítia in ætérnum: * Allelúia, allelúia. Juſtítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas: * Allelúia. Glória Patri. Juſtítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáquè; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. ECce verè Iſraëlíta, in quo dolus non eſt, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo, allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus, allelúia. *Joſue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ, allelúia. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

Si ſit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Induit eum Deus ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

QUantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat ſe Deus!

Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

Quos parturiſti Númini,
Te fílii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

Chriſtus tuum ſit præmium,
Quem conſecraſti víctimam;
Dehìnc, aperto Númine,
Te paſcet eſcâ Cœlitûm.

Adhuc Sacerdos, hóſtiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undíſque merſos naúfragis,
Duc ad ſalútis littora.

Jeſu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári: ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus eſt bonum, & rectum, & ve-

ram Dómino Deo
iniverſa cultúra mi-
lomûs Dómini : fe-
& proſperátus eſt,
2. *Paral.* 31.
o, ut ſuprà ad Lau-

on ſit Sacerdos,
lemnibus & Annua-
Allelúia, allelúia.
enti Dóminum be-
in extrémis, & in
inctiónis ſuæ bene-
Allelúia. *Eccli.* 1.
HYMNUS.
beandos glóriâ,
ris, Deus, probas
dis;
n lates præſentior
nantûm páſceris.
il remóti, ſúpplices
it manus, & pá-
im,
a, per ſuſpíria,
ſalútant éxules.
ola mors cùm det
i,
cant labóribus,
Seſe necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mo-
ri.
Quam, morte promptâ,
fervidi
Emêre palmam Mártyres;
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.
Æterna juſtórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit ſumma laus, ſummum
decus
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum, allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

OMMUNE VIRGINUM.

. VESPERIS.
Uid Dómini bo-
num eſt, & quid
m ejus, niſi frumen-
ctórum, & vinum
ins vírgines? alle-
ach. 9.
6. Laudábunt, &
it ad bona Dómini;
non eſúrient: tunc
ir virgo in choro,
Jerem. 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum, allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & fíliábus: nomen ſempiternum dabo eis, quod non períbit, allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes

cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt, allelúia. *Matth.* 19.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

Unuſquiſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

In duplicibus, & ſuprà:

℞. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro, allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtri: ambulábo inter vos, & ero Deus veſter. * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si ſit Martyr, HYMNUS.

Feſtis læta ſonent sídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.
Veſtris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem:
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præclaræ sítiens necis.
Sic quâ parte minor, vota ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſúſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines. Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℞. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Orátio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

Vos ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur

» , ſtanſque thro-
róxima cóncinit
cántica Vírgini.
na Deo cónjuge ,
uit
les thálamos : ut
l óbligat
la ſuo, quem benè
rit ,
ſe Deus óbligat.
ie máculent pectus
gines ,
ta ſui córporis ím-
nor
ſeſe récipit ; nil
i vident ,
nil ſonat áuribus.
ix ſua ſunt pábula
ori ,
mille modis ante
n mori :
uid mors rápiat ,
ſibi præripit ;
it Deus ómnia.
ô Chriſte , tuæ Vír-
s æmulos
ios ire tibi , quâ
litur viá :
ens ſancta ſumus ,
ibus íntegris
li tibi vívere.
ſumme Pater , tól-
láudibus :
, Chriſte , ſequi ,
ea Vírginum :
icenſa tuis , Spíri-
, árdeant
nis frígida péctora.
en.
di , fília , & vide ,
a aurem tuam : ℟.
ere pópulum tuum,
m patris tui. *Pſ.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complácuit Dómino in te : & gaudébit ſuper te Deus tuus , allelúia. *Iſ.* 62.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo ; & ad me convérſio ejus , allelúia. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis : Aperi mihi , ſoror mea , immaculáta mea , allelúia. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines , * Veníte , adorémus , allelúia. *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr , HYMNUS.

VIrginum robur , Deus , atque cuſtos :
Sexus imbellis , médios per enſes ,
Dum faves , quas non ſúperat viríli
Péctore mortes !

Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus :
Non ſuos ſentit , memor ô ! tuórum ,
Chriſte , dolórum.

Non graves plagæ , válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem :
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.

Sponſa dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus:
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.
Omnis à Recto fluit ille ſplendor:
Chriſte, ſic olim cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, lácecros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

CŒleſtis aula pánditur:
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte ſponſo vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.
Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſíngulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?
O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur

Quo mens Deo Deus!
Sit laus Patri, l
Sit par tibi laus,
Divína qui perér
Firmas ſigillis ſu
Amen.

Ant. 6. Grátia
nibus qui dílig
num noſtrum Je
tum in incor
allelúia. *Epheſ.*

Ant. 3. *a.* I
facit eſſe próxin
allelúia. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Om
rátio non eſt di
nentis ánimæ
Eccli. 26.

℣. Beáti imi
via, ℟. Qui á
lege Dómini. P

Evangelium
ut in Proprio.

℟. *j.* O quà
eſt caſta generá
ritáte! * Imm
enim memória
niam & apud
eſt, & apud hó
lelúia, allelúia.
munda apud D
trem hæc eſt,
tum ſe cuſtodír
ſculo. * Immort
Jac. 1.

℟. *ij.* Felix
* Et incoinquin
fructum in reſp
márum ſanctár
lúia, allelúia.
reddet iis qui ſe
tiéntiam boni ó
ruptiónem quæ

am ; * Et incoinqui-
Sap. 3. *Rom.* 2.
iij. Dábitur illi ſors
nplo Dei acceptíſſi-
* Bonórum enim la-
r glorióſus eſt fructus,
e non cóncidat radix
tiæ, allelúia, alle-
℣. Beáti mundo cor-
quóniam ipſi Deum
nt. * Bonórum. Gló-
tri. * Bonórum. *Sap.*
tth. 5.
Te Deum.
acerd. Cantábo tibi,
ne : ℟. Pſallam, &
gam in via immacu-
Pſ. 100.

D LAUDES.

DIlectus meus deſ-
cendit in hortum
ad aréolam aróma-
ut lília cólligat, al-
Cantic. 6.
. 5. a. Invéni quem
ánima mea : ténui
nec dimittam, alle-
Cant. 3.
. 2. Ego dilecto meo,
ctus meus mihi, qui
ur inter lília, alle-
Cant. 6.
. 6. Dilectus meus
ívit in me caritátem :
me flóribus, ſtipáte
lis, allelúia. *Cant.* 2.
. 3. a. Sub umbra il-
uem deſideráveram,
fructus ejus dulcis gú-
neo, allelúia. *Cant.* 2.
ITULUM. *Sap.* 8.
i quóniam áliter non
ſſem eſſe cóntinens,
us det ; & hoc ipſum
erat ſapiéntiæ, ſcire cujus
eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr.

HYMNUS.

QUid ſacram, Virgo,
generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúpli-
ces corónæ ?
Nempè non unum gémi-
no reportas
Hoſte triumphum.

Móllior fregit neque te vo-
luptas ;
Impotens flexit neque te
tyrannus :
Tu graves pœnas, pa-
riterque blandos
Vincis amóres.

Líliis Sponſus récubat, ro-
ſiſque :
Tu, tuo ſemper benè
fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul
& dediſti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitó-
que Verbo ;
Et tibi compar, utriuſ-
que Nexus :
Fac tibi ſemper placeá-
mus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculató-
rum in æternum erit : ℟.
Non confundentur in tém-
pore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus eſt Dó-
minus firmamentum meū :
liberávit me, quia compláé-
cui ei : ſecundùm mundí-
tiam mánuum meárum red-
det mihi ; allelúia. 2. *Reg.*
22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ miràcula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax pectora
Imágo luſit ſǽculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponſárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Caſtis viciſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.
Hic unus eſt ſponſis amor,
Unúſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus ſíngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multipliciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtimentis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis, allelúia. *Iſaiæ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde púdico conſtituiſti: concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ converſatiónis exemplo ſequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente puríſica; ut tuâ inſpiratióne compuncti, & tuâ ſemper ſuavitáte affecti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

In ℟. *br.* ℣. Quem ſequuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

ERTIAM.

.. Invéni.

UM. 1. *Cor.* 7.
ginibus præcep-
Dómini non há-
nsilium autem
n miſericórdiam
à Dómino, ut

Lætétur mons
cultent fíliæ Ju-
lelúia, allelúia.
℣. Propter judí-
Dómine: * Al-
ria Patri. Læte-
7.
vit, & lætáta eſt
Et exultavérunt
Pſ. 96.

EXTAM.

t. 2. Ego.

UM. 1. *Cor.* 7.
innupta, & vir-
ógitat quæ Dó-
, ut ſit ſancta
ſpíritu: quæ au-
eſt, cógitat quæ
li, quómodò plá-

Quid mihi eſt in
& à te quid vólui
am? * Allelúia,
Quid. ℣. Deus
i, * & pars mea
eternum: * Alle-
ria Patri. Quid.

cupiſcit, & défi-
mea in átria Dó-
Cor meum & ca-
exultavérunt in
num. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne: deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℞. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia & exultatióne: * Allelúia, allelúia. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis: * Allelúia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℞. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Vírgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit ſponſus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quocumque íerit: ſine mácula enim ſunt ante thronum Dei, allelúia. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens:

gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Cantábant vírgines quaſi cánticum novum ante ſedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si ſit Martyr,

HYMNUS.

Adeſte, Sponſæ Vírgines,
Chriſti gregis, pars óptima:
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóſtiæ.

Adeſte, ſolemnis dies
Hæc conſecráta Vírgini,
Quæ dúplicem geſtat ſuo
Tinctam cruóre laúream.

Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fuſi ſánguinis
Virgo ſedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat roſas & lília
Sponſus rubens & cándidus;
Martyr dedit Sponſo roſas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Conféſſio & pulchritúdo in conſpectu Dei. ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Caſta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens, allelúia. *Sap.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui ſacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus peruſſit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis móllit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

Beáta cui nunc, Cœlitûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.

Æterne ſponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In reſurrectióne néque nubent, neque nubentur; ſed erunt

Angeli Dei in cœlo, ia. *Matth.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

MMUNE SANCTARUM MULIERUM.

I. VESPERIS.

DOmine, qui habes ómnium ſcién-, tu ſcis quòd nun- lætáta ſit ancilla tua ı te, Dómine Deus, ia. *Eſther* 14.

t. 2. Ad te, Dómine, ıs meos dírigo: tu ſcis mundam ſervávi áni- meam ab omni con- céntia, allelúia. *Tob.*

t. 8. c. Nunquàm cum ıtibus míſcui me; ne- cum his qui in levitáte ılant, partícipem me ui., allelúia. *Tob.* 3.

t. 3. a. Dómine Pater, e deſidérium averte à & ánimæ irreverenti fruníta ne tradas me, úia. *Eccli.* 23.

ıt. 5. C. Adjuva me an- m tuam, nullum áliud lium habentem, niſi Dómine, qui noſti óderim glóriam ini- um, allelúia. *Eſther.*

PITULUM. *Epheſ.* 5.

Elinquet homo patrem, & matrem ſuam, & erébit uxóri ſuæ; & ıt duo in carne una. Sa- aentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Ecclėſia. Verúmtamen & vos ſinguli unuſquiſque uxórem ſuam ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedictum in ſécula, allelúia, allelúia.
℣. Non vocávit nos Deus in immundítiā, ſed in ſanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Theſſ.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre fallaces opes,
Cadúca corde ſpérnere.
Te multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ:
Te cura páuperum juvat.
Quacumquè confixam ſibi,
Per probra ſponſam, per cruces
Trahit Magiſter; & ſequi

Deſpecta gaudes, & pati.
Beáta quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.
Hoc præſtet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus.
Regnat per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Factus es ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum; quia lætáta ſum in ſalutári tuo, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempitérnæ glóriæ;

Deus enim oſtendet
dórem ſuum in te, a
Baruch 5.

AD OFFICIUM N

Invit. Deum in q
rant ſanctæ mulíere
níte, adorémus,
1. *Petr.* 3.

Pſ. 94. Veníte

HYMNU

Adeſte, ſanctæ
ges;
En illa fortis Fémi
Ornáta quæ virtút
Inter triumphat C
Blandos ut hoſte
ret,
Hanc fortitúdo vé
Ut proſit intuéntil
Cœleſtis ornávit d
Non vana pomp
Senſus fefellit, ne
Gliſcens voluptas
Viríle pectus mólli
Non illa luxu ve
Non crine torto ſp
Cultu nitens ſed s
Puris placébat mó
Se ſub ſerénis vi
Auſtéra virtus ócc
Timet vidéri, ne
Dum prodit, amitt
Paſcenda cœleſt
Sacris ſtudébat líti
Templo frequens
dula
Redíbat ad curam
Divína proles fé
Jeſu, tibi ſit glór
Cum Patre, cum
ritu
Nunc & per omne
Amen.

℟. 7. d. Tu glória Je-
:m, tu lætítia Iſraël, tu
rificéntia pópuli noſ-
allelúia. *Judith* 15.
℟. 8. G. Benedicta es
mino; ſcit enim om-
pópulus mulíerem te
irtútis, allelúia. *Ruth*

℟. 5. C. Gaudébit ſu-
: Dóminus in lætítia,
t in dilectióne ſua,
íbit ſuper te in laude,
ia. *Soph.* 3.
Benedícat te Dóminus
on; ℟. Et vídeas bona
alem ómnibus diébus
uæ. *Pſ.* 127.
j. Multæ fíliæ con-
vérunt divítias, tu
greſſa es univerſas.
lax grátia, & vana eſt
ritúdo: múlier timens
inum, ipſa laudábi-
llelúia, allelúia. ℣. In
ruptibilitáte modeſti
ls, qui eſt in conſ-
Dei lócuples, ſanctæ
res ornábant ſe. * Fal-
Prov. 31. 1. *Petr.*

ij. Feciſti viríliter,
onfortátum eſt cor
, eò quòd caſtitátem
ris: * Ideò & ma-
ómini confortávit te,
eò eris benedicta in
um, allelúia, alle-
℣. O múlier, magna
s tua: * Ideò. *Judith*
atth. 15.
ij. Omnia quæ locúta
ra ſunt; & non eſt
iónibus tuis ulla re-
rs Verna.

prehénſio: * Nunc ergò
† Ora pro nobis, quóniam
múlier ſancta es, & timens
Deum, allelúia, allelúia.
℣. Fides tua te ſalvam fe-
cit. * Nunc. Glória. † Ora.
Judith 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo
nomen tuum in æternum;
℟. Quia miſericórdia tua
magna eſt ſuper me. *Pſ.* 5.

AD LAUDES.

Ant. SIcut ſol óriens mun-
1. a. do in altíſſimis Dei,
ſic mulíeris bonæ ſpécies in
ornámentum domûs ejus,
allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. Múlier fortis
oblectat virum ſuum; &
annos vitæ illíus in pace
implébit, allelúia. *Eccli.*
26.

Ant. 3. g. Múlier ſenſá-
ta, & tácita: non eſt im-
mutátio erudítæ ánimæ,
allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. a. Os ſuum apé-
ruit ſapiéntiæ, & lex cle-
méntiæ in lingua ejus, alle-
lúia. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non diſcedébat
de templo, jejúniis & obſe-
cratiónibus sérviens nocte
ac die, allelúia. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres ſúbditæ ſint vi-
ris ſuis; ut & ſi qui
non credunt verbo, per
mulíerum converſatiónem
ſine verbo lucrifíant, con-
ſiderantes in timóre caſtam
converſatiónem veſtram.

HYMNUS.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére fruſtrà cógitat:
Quot índigos hæc ſúblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodeſſe quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia;
Patróna cuſtos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem:
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.
Divína proles féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus: ℞. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta eſt orátio mea, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ paſſiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non ſit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℞. Et orátio mea in ſinu meo convertétur. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliantis ſe nubes penetrábit; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat, allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia; Per.

Si ſit Vidua, *Oratio.*

DEus, in quem ſperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris ſe verè víduam ſentit ac deſolátam: tríbue nobis, quæſumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obſecratiónibus & oratiónibus inſtantes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut ſol.

In ℞. *br.* ℣. Cui miniſtravérunt * ſanctæ mulíeres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

MUlíeres viris ſuis ſubditæ ſint, ſicut Dómino; quóniam vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus

.Eccléſiæ : ipſe
órporis ejus.
oce me fácere vo-
tuam , * quia
is es tu : * Al-
lelúia. Doce me.
us tuus bonus *
ne : * Allelúia.
atri. Doce me.

nni via mala pro-
es meos ; ℟. Ut
verba tua. *Pſ.* 118.
EXTAM.
3. g. Múlier.
.UM. 1. *Tim.* 2.
r in ſiléntio diſcat
n omni ſubjectió-
re autem mulíeri
itto , neque do-
virum , ſed eſſe
).
Cuſtódiam vias
it non delinquam
mea : * Allelúia,
Cuſtódiam. ℣. Pó-
eo * cuſtódiam :
a. Glória Patri.
n. *Pſ.* 38.
ad me orátio Deo
: ℟. Dicam Deo,
meus es. *Pſ.* 41.
NONAM.
. a. Non diſce-

LUM. 1. *Tim.* 2.
oráre mulíeres in
tu ornáto , cum
ia & ſobrietáte or-
, & non in tortis
, aut auro , aut
is , vel veſte pre-
ed quod decet mu-
promittentes pie-

tem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * & inténdit mihi : * Allelúia, allelúia. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas : * Allelúia. Glória Patri. Expectávit. *Pſ.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. IN ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam, allelúia. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famoſíſſima, quóniam timébat Dóminum valdè ; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum, allelúia. *Judith* 8.

Ant. 7. c. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit, allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hoſpítio recépit, ſanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt, allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt : vir ejus, & laudávit eam, allelúia. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier ſalvábitur per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum, ego ſum, quæ Dómino canam : pſallam Dómino Deo Iſraël. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo;
Et vos ſolútæ Cónjuges.

Inſignis & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queis arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

Divína proles féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundántur; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet : ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus : date ei de fructu mánuum ſuárum; & laudent eam in portis ópera ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(*Ipſo die Dedicationis*, ANNUALE.)

[N I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

nt. C Ernitis quòd Dó-
D. minus Deus veſ-
r vobiſcum ſit: præbéte
itur corda veſtra, ut quæ-
itis Dóminum; & con-
rgite, & ædificáte ſanc-
árium Dómino, allelúia.
Parul. 22.

Ant. 7. *d.* Domus quam
dificári volo Dómino, ta-
; eſſe debet, ut in cunc-
s regiónibus nominétur:
æparábo ergò ei neceſſá-
a, allelúia. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus eſt
eus noſter ſuper omnes
os: quis ergo póterit præ-
lére, ut ædíficet dignam
eo domum? allelúia. 2.
ral. 2.

Ant. 6. Si cœlum &
eli cœlórum cápere eum
queunt, quantus ego
n, ut poſſim ædificáre ei
mum? allelúia. 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus
eli ipſe præcépit mihi ut
ificárem ei domum, al-
úia. 1. *Eſdr.* 1.

APITULUM. *Agg.* 1.

H Æc dicit Dóminus
exercítuum: Pónite
corda veſtra ſuper vias veſ-
tras: aſcéndite in montem,
portáte ligna, & ædificáte
domum; & acceptábilis
mihi erit, & glorificábor,
dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine,
quæ in cœlo ſunt & in
terra, tua ſunt; & quæ de
manu tua accépimus, dé-
dimus tibi: * Dómine Deus
noſter, † Omnis hæc có-
pia quam parávimus, ut
ædificarétur domus nómini
ſancto tuo, de manu tua
eſt, allelúia, allelúia. ℣.
Quis prior Dómino dedit,
& retribuétur ei? Ex ipſo
ſunt ómnia: ipſi glória in
ſécula. * Dómine. Glória.
† Omnis. 1. *Paral.* 29.
Rom. 11.

HYMNUS.

Q Uiſquis ô! ſacram pró-
peras ad ædem,
Dírigat greſſus piétas fideſ-
que;
Regis hæc regum Domus,
& Tonantis
Altera Sedes.
Cujus in cœlo thronus
eſt perennis,
Parva vult terris habitáre
tecta:

Incapax claudi, latet hoſpes, arcto
Clauſus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Númine templa.
Quid vetus fluxit cruor hoſtiárum?
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis:
Ipſe libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet eſſe mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues reſolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion; ℟. Deus in dómibus ejus cognoſcétur. *Pſ.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúſalem; & conſolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúſalem, allelúia. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si ſit Dominica, fit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utriſque Veſperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti ſuper domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui, allelúja. 3. *Reg.* 8.

Hymnus Paſchalis, Jeſu, redemptor ſeculi.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum iſtam glóriâ, & in loco iſto dabo pacem, allelúia. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo ſancto ſuo, * Veníte, adorémus, allelúia. *Habac.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce ſedes hìc Tonantis;
Ecce cœli jánua:
Hìc Sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus fit hóſtia;
Incruentâ morte, jugis
Hìc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta ſedes,
Ipſius capax Dei!
Quem nec univerſa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo ſe coarctans
Hìc latére ſúſtinet.
Quàm libentèr hìc pudícis
Inſerit ſe córdibus!
Hìc amantis tota Chriſti
Exerit ſe cáritas;
Hìc Pater caros ſedére

ıter filios.
faceſſe, quem pro-
a
:ontágio;
rum transíre límen
tus aúdeas:
tat cum flagellis,
ſontes Deus.
rennis laus Parenti;
nnis Filio:
ıi, qui nectis am-
,
ınis, Spíritus,
ı cujus nos inun-
s,
npla cónſecrat.
en.
Te decet hymnus.
1. g. Majeſtas Dó-
plévit domum; nec
: Sacerdótes íngredi
Dómini, eò quòd
t majeſtas Dómini
n Dómini, allelúia.
℣. 7.
Quàm dilecta. 99.
Verè Dóminus eſt
iſto: quàm terríbi-
ocus iſte! Non eſt
d niſi domus Dei,
a cœli, allelúia.
8.
Fundamenta. 138.
g. Ipſe qui habet in
abitatiónem, viſi-
adjútor eſt loci; &
s ad malefacien-
cutit ac perdit, al-
2. *Mach.* 3.
mine, quis habitá-
bernáculo tuo? ℟.
réditur ſine mácu-
operátur juſtítiam.

De libro ſecundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm compleſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcendit de cœlo, & devorávit holocauſta & víctimas: & majeſtas Dómini implévit domum; nec póterant ſacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impleſſet majeſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Iſraël vidébant deſcendentem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruentes proni in terram ſuper pavimentum ſtratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóſtias; boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia: & dedicávit domum Dei rex, & univerſus pópulus. Sacerdótes autem ſtabant in offíciis ſuis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus; hymnos David canentes per manus ſuas. Porrò ſacerdótes canébant tubis ante eos, cunctuſque Iſraël ſtabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante

templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocauſta & ádipes pacificórum ; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocauſta & ſacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus ; & omnis Iſraël cum eo, eccléſia magna valdè, ab intróitu Emath uſque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicaſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebraſſet diébus ſeptem.

℟. *j*. Cùm intuliſſet Móyſes arcam in tabernáculum, poſuit & menſam, & candelábrum è regióne menſæ, * Juxtà præceptum Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Lucernam ponunt ſuper candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo ſunt : ſic lúceat lux veſtra coram homínibus : * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio ij.*

FEſtívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet eſſe devótior, quantò familiárior eſt. Nam cæteras quidèm Sanctórum ſolemnitátes cum Eccléſiis áliis habémus commúnes : hæc verò ſic nobis eſt própria, ut neceſſe ſit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Noſtra eſt, quia de Eccléſia noſtra : magis autem noſtra, quia de nobis ipſis. Mirámini fórſitan, & erubéſcitis celebrári feſta de vobis. Sed quid lápides iſti potuérunt ſanctitátis habére, ut eórum ſolémnia celebrémus? Habent útique ſanctitátem, ſed propter córpora veſtra. An verò córpora veſtra ſancta eſſe quis dúbitet, quæ templum ſancti Spíritûs ſunt ; ut ſciat unuſquiſque vas ſuum poſſidére in ſanctificatióne? Itaque ſanctæ ſunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis : ſancta ſunt córpora propter ánimas : ſancta eſt étiam propter córpora domus. Quando domus iſta per manus Pontíficum dedicáta eſt Dómino, propter nos ſine dúbio factum eſt. In nobis proindè ſpirituáliter impléri neceſſe eſt, quæ in pariétibus viſibíliter præceſſérunt. Et ſi vultis ſcire, hæc útique ſunt : aſpérſio, inſcríptio, inúnctio, illuminátio, benedíctio. Hæc quidem in hac viſíbili domo fecêre Pontífices ; hæc Chriſtus aſſiſtens Póntifex futurórum bonórum inviſibíliter quotídiè operátur in nobis. Aſpergit nos hyſſópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur : lavat nos in confeſſióne ; lavat nos lacrymárum imbre ; lavat ſudóre pœniténtiæ : magis autem

'at nos aquâ illâ pretióſâ
æ de fonte pietátis, id
i ab ejus látere, emaná-
. Non solùm autem, ſed
críbit dígito Dei, in quo
ciébat dæmónia, haud
bium quin in Spíritu
ncto. Inſcríbit, inquam,
em ſuam, non jam in
ide, ſed in tábulis cor-
carnálibus, prophéti-
m implens promiſſiónem,
â ſe pollícitus eſt ablatú-
m cor lapídeum, & cár-
um cor eſſe datúrum, id
, non durum, non obſti-
tum, non Judáicum; ſed
m, ſed manſuétum, ſed
ctábile, ſed devótum.
℟. ij. Móyſes tabernácu-
n & ómnia vaſa miniſ-
ii aſperſit; & ómnia in
guine ſecundùm legem
ndantur: * Neceſſe eſt
go exemplária quidem
léſtium his mundári;
ſa autem cœléſtia melió-
us hóſtiis, quàm iſtis,
elúia, allelúia. ℣. Tu-
Móyſes unctiónis óleum,
o linívit tabernáculum
m ómni ſupelléctili ſua:
tulit & vítulum pro pec-
to. * Neceſſe eſt. *Hebr. Levit.* 8.

ctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

N illo témpore; Cùm in-
traſſet Jeſus Jeroſóly-
m, commóta eſt univerſa
itas, dicens: Quis eſt
? Pópuli autem dicé-
nt: *Hic eſt Jeſus Pro-*
phéta à Názareth Galilææ.
Et intrávit Jeſus in tem-
plum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Basílii Epíſcopi.

In Pſ. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEceſsária eſt adorátio, non ea quæ fit extrà Eccléſiam, ſed quæ in ipſâ Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut eccléſias excogitétis. Una eſt aula ſancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: ſed poſt admiſſum in Chriſtum peccátum, facta eſt habitátio eórum deſerta. Quapropter & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non ſunt ex hoc ovili. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad ſalútem præordináti ſunt, aulam própriam præter Judæórum aulam oſtendit. Non ígitur extrà ſanctam hanc aulam adoráre oportet, ſed intrà ipſam, ne quis extrà ipſam conſtitútus, aut ab iis qui extrà illam ſunt, attractus, in aula Dómini eſſe déſinat. Interſunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis; nec ſunt tamen in aula ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis naſcentem. Qui ventrem, aut glóriam, aut quidvis áliud, quod réliquis ómnibus pluris æſtimat, deum fécerit, is neque adórat

Dóminum, neque in aula ſancta eſt; etiamſi videátur eſſe dignus, qui ad ſenſíbiles conventus admittátur.

℟. Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt: adoráte in monte ſancto ejus, * Quóniã ſanctus Dóminus Deus noſter, allelúia, allelúia. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte: nam & Pater tales quærit qui adórent eum: * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Pſ.* 98. *Joan.* 4.

[*Si Dominica fuerit, omiſſâ Lectione ij. de Sermone ſancti Bernardi, ejus loco dic. Lectio de Evang. & Homil. Dedic. & iij. Lect. erit de Evangelio & Homil. Dom. occurr. cujus fit prætereà Commem. in utriſque Veſperis & Laudibus.*]

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum: ℟. Laus ejus in eccléſia ſanctórum. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Domus Dei eſt Eccléſia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis, allelúia. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Chriſti domus ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei uſque ad finem, firmam retineámus, allelúia. Hebr. 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipſi tamquàm lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Eccleſia Prophetia.

Jerúſalem cívitas Dei, luce ſplendidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in ſanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpſerint te; & condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent ſuper pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúſalem civitátem ſuam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero ſi fúerint relíquiæ ſéminis mei * ad vidéndam claritátem Jerúſalem.

Jerúſalem ex ſap-
ſmaragdo ædifica-
* & ex lápide pre-
nis circúitus muró-
ſ.
le cándido & mun-
s platéæ ejus ſter-
* & per vicos ejus
cantábitur.
ictus Dóminus qui
: eam; * & ſit reg-
s in ſécula ſeculó-
er eam. Amen.
ı Patri, &c.
Omnis ædificátio
ta in Chriſto Jeſu,
ı templum ſanctum
no; in quo & vos
ímini in habitácu-
in Spíritu, alle-
hef. 2.
. a. Dei ædificátio
ndamentum póſui:
que vídeat quó-
perædíficet; fun-
m enim Chriſtus
llelúia. 1. *Cor.* 3.
ULUM. 1. *Cor.* 6.
neſcítis quóniam
abra veſtra tem-
nt Spíritûs ſancti
bis eſt, quem ha-
Deo, & non eſtis
Empti enim eſtis
agno: glorificáte
te Deum in cór-
tro.

YMNUS.

æterni Sóboles
oæva,
uæ ſacros pia plebs
óres
nſtaurat, Deus al-
, noſtris

Annue votis.
Hîc ſacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs:
Hîc & infúſum nova membra Chriſto
Chriſma coaptat.
Hîc ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne, qui mundi ſcelus omne tollit
Agnus, & fuſi prétium cruóris
Ipſe propínat.
Hîc ſalus ægris ánimis parátur:
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque letháIem redivíva pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus eſt perénnis,
Incolit parvam Deus altus ædem:
Hîc adorátor ſibi quíſque ſedem
Præparat aſtris.
Nullus hanc turbo quatit, irruentis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctûs:
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, qui nos ſibi conſecrávit:
Una ſit Patri, parilíſque Proli:
Par ſit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. *Pſ.* 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in ſanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

[*Ipſo die Dedicationis*, *& per Octavam*,

Oratio.

DEus, qui inviſibíliter ómnia cóntines, & tamen pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſtendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illuſtra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuæ benefícia conſequantur; Per Dóminum.]

In Anniverſario Dedicationis, *& per Octavam*,

Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus ſancti Templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis repræſentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præſta ut quiſquis hoc Templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetraſſe lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia Paſchalis, Da, Chriſte, &c.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Chriſti domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu ſanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id eſt, carnem ſuam,) & Sacerdótem magnum ſuper domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei.

℟. *br.* In multitúdine miſericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam: * Allelúia, allelúia. In. ℣. Adorábo ad templum ſanctum tuum * in timóre tuo: * Allelúia. Glória Patri. In. *Pſ.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocauſtis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egrediétur ámplius: & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúſalem, quæ deſcendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

. Beátus * quem
c aſſumpſiſti : * Al-
allelúia. Beátus.
ɔitábit * in átriis
Allelúia. Glória.
Pſ. 64.
áti qui hábitant in
a, Dómine : ℟. In
culórum laudábunt
3.
NONAM.
it. 1. a. Dei.
ILUM. 2. *Cor.* 5.
s quóniam ſi ter-
s domus noſtra hu-
atiónis diſſolvátur,
ficatiónem ex Deo
, domum non ma-
i, æternam in cœ-
n & in hoc inge-
; , habitatiónem
, quæ de cœlo eſt,
ii cupientes.
Replébimur * in
mûs tuæ : * Alle-
lúia. Replébimur.
um eſt templum
mirábile in æqui-
llelúia. Glória Pa-
lébimur. *Pſ.* 64.
àm dilecta taber-
ia, Dómine vir-
℟. Concupiſcit &
nima mea in átria
Pſ. 83.
VESPERAS.
ætatus ſum. 67.
Nus de ſeptem
Angelis ſuſtulit
ritu, & oſtendit
tátem ſanctam Je-
deſcendentem de
eo, allelúia. *Apoc.*

In Pſ. Niſi Dóminus. 86.
Ant. 8. G. Erat ſtructúra muri ejus ex lápide jáſpide; ipſa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo, allelúia. *Apoc.* 21.
In Pſ. Memento. *cum ſua diviſione*, 140. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus eſt, & Agnus, allelúia. *Apoc.* 21.
In Pſ. Super flúmina. 50.
Ant. 3. a. Cívitas non eget ſole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus eſt Agnus, allelúia. *Apoc.* 21.
In Pſ. Lauda, Jerúſalem, Dóminum. 96. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni, allelúia. *Apoc.* 21.
CAPITULUM. *Iſaiæ* 33.
RESpice Sion civitátem ſolemnitátis noſtræ : óculi tui vidébunt Jerúſalem, habitatiónem opulentam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit : nec auferentur clavi ejus in ſempiternum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia ſolúmmodò ibi magníficus eſt Dóminus noſter.
Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúſalem ſancta, & aliéni non tranſíbunt per eam ámpliùs, allelúia. Joël. 3.

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Víſio Jerúſalem,
Quanta ſurgit! celſa ſaxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus ſuis Deus.

Síngulis ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Chriſtus
Fundat urbis mœnia.

Ejus eſt ſol cæſus Agnus,
Ejus eſt templum Deus:
Æmulantes hic beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undequáquè ſunt aperta
Civitátis óſtia:
Quiſquis ambit huc veníre,
Inferíque mœnibus,
Antè duris hìc probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus;
Chriſma cujus nos inungens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio eſt in te. *Pſ.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Greſſus rectos fácite pédibus veſtris; acceſſiſtis enim ad civitátem Dei viventis Jerúſalem cœleſtem: ítaque regnum immóbile ſuſcipientes, ſerviámus Deo cum metu & reveréntia, allelúia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, liv.

[¶ *De Dominica* (*ſi occurrat intra Octav. Anniverſarii Dedic.*) *ſit Officium ut in Pſalterio, cum Commem. Octavæ in utriſque Veſp. & Laudibus.*]

DIEBUS INTRA OCTAVAM.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Una ex Antiph. juxtà Feriam. ℣. *&* ℟℟℟. *ex Nocturno Feſti.*

Lectio j. de Script. occ. è tribus ſit una: ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. ſola 5. a. Omnis ædificátio conſtructa in Chriſto Jeſu, creſcit in templum ſanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu, allelúia. *Epheſ.* 2.

Cantic. Jerúſalem. lviij.

AD VESPERAS.

Ant. ſola 4. E. Unus de ſeptem Angelis ſúſtulit me in ſpíritu, & oſtendit mihi civitátem ſanctam Jerúſa-

n deſcendentem de cœlo Deo, allelúia. *Apoc.* 21.

ECUNDA DIE.

ermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

rm. 336. *in Dedic. Tom.* 5.

Lectio ij.

Elébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt mûs oratiónis. Domus gò noſtrárum oratiónum, a eſt; domus Dei, nos ſi. Si domus Dei nos ipſi, s in hoc ſéculo ædificáur, ut in fine ſéculi dedimur. Ædifícium, imò æicátio habet labórem, decátio exultatiónem. Quod c fiébat, quandò iſta ſurbant; hoc fit modò, cùm ngregantur credentes in riſtum. Credendo enim, aſi de ſylvis & móntibus na & lápides præcidunr. Cùm verò catechizanr, baptizantur, formanr; tanquàm inter manus rórum & opíficum dotur, collineantur, commanantur. Verúmtamen dom Dómini non fáciunt, ſi quandò caritáte comginantur.

Lectio iij.

Igna iſta & lápides ſi non ſibi certo órdi cohærérent, ſi non pacíficè innécterent, ſi n ſe ínvicèm, cohærendo i, quodam modo amáit, nemo huc intráret. niquè quandò vides in qua fábrica lápides & a *benè ſibi cohærére*, ſecúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Chriſtus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondûm faciebátis, in veſtra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de veſtræ ruínæ vetuſtáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Unde ſuprà. *Lectio iij.*

Dum novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne ſermónem. Tunc autem ſermo noſter cóngruus erit, ſi in ſe áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum veſtrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in parietibus, ſpirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante gratiâ Dei, perficiátur in córdibus veſtris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergò grátias agámus Dómino Deo noſtro, à quo eſt omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad conſtruendam iſtam domum oratiónis, fidélium ſuórum viſitávit ánimum, excitávit affectum, ſurrogávit auxílium; inſpirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in ſuis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipſe cœpit, ipſe perfécit. Et quia ópera bona in conſpectu ſuo nunquàm eſſe permittit inánia; fidélibus ſuis, quibus operántibus præbuit virtútis ſuæ favórem, tribuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ ſunt grátiæ Deo noſtro: hanc enim Eccléſiam, quam fecit nómini ſuo conſtrui, fecit étiam ſanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 337. de Dedic. Eccleſ. C. 1. Lectio ij.

BOna ópera fidélium de ſuâ temporáli terrenáque ſubſtántiâ, cùm in theſauris cœléſtibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Unde & iſta ædifícia; quæ congregandis religióſis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inſpéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta eſt fides inſpícere quàm pulchra ſint membra hujus habitatiónis, ſed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergo Dóminus fidélibus ſuis tam piè, tam hiláriter, tam devótè iſta operántibus, ut eos quoque ipſos in ſuæ fábricæ conſtructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, ſpe ſolidáti, caritáte compacti: ubi ſápiens ille architectus Apóſtolus fundamentum póſuit Chriſtum Jeſum, ſummum ipſum lápidem angulárem; ſicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Unde ſuprà. Lectio ij.

CHriſtus ſimul eſt & lapis fundamentális, quia

ė nos regit; & angulá-
, quia ipſe conjungit.
a eſt petra ſuprà quam
ſápiens ædíficans do-
ım ſuam, contrà omnes
ius ſéculi tentatiónes tu-
imus perſevérat; nec
viâ irruente lábitur, nec
nine inundante ſubvér-
ır, nec ventis flántibus
nmovétur. Ipſe eſt &
noſtra, qui fecit útra-
unum: in ipſo enim
que circumciſio quid-
ım valet, neque præpú-
m, ſed nova creatúra.
enim duo tanquàm pa-
tes ex diverſo venientes,
ıgè ab ínvicem fúerant;
ıec ad illum, tanquam
ángulum ducti, étiam in
ſibimet copuláti ſunt.

Cap. 2. Lectio iij.

Taque ſicut hoc ædifí-
cium viſíbile factum eſt
ɔis corporáliter congre-
ıdis; ita illud ædifícium,
ɔd nos ipſi ſumus, Deo
ritáliter habitatúro conſ-
itur. Templum enim
i ſanctum eſt, inquit
óſtolus, quod eſtis vos.
ut hoc terrénis mólibus
iſtrúimus, ſic illud be-
compóſitis móribus eri-
nus. Hoc enim nunc
tántibus nobis, illud in
ſéculi, Dómino ve-
nte, dedicábitur, quan-
corruptíbile hoc noſ-
m índuet incorruptió-
n, & mortále hoc noſ-
m índuet immortalitá-
; *quia corpus humili*tátis noſtræ conformábit
córpori glóriæ ſuæ.

SEXTA DIE.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

Commúnis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam vobis priùs ingreſſis, nos intrámus, diſcipulórum formam retinentes: ideòque commúniter ómnibus, ſtatìm atque ingreſſi fuérimus, ut illis datam legem ſequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur ſocórdiâ tórpeat, némo ſeculáribus rebus ſuſpenſum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidèm míllièsi pótiùs malim in domum alicújus veſtrûm ingreſſus deſtítui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléſtius eſſet quàm illud; quandóquidèm hæc magis própriè domus noſtra eſt, quàm illa.

Lectio iij.

Hic magnæ illæ noſtræ opes póſitæ ſunt, hìc ſpes noſtra omnis. Quid enim hoc loco non magnum eſt & admirandum? Nam hæc menſa longè pretióſior eſt atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut nôrunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò

mélior, magìſque neceſſária. Non enim veſtes, ſed miſericórdiam inclúſam cóntinet; quamvis pauci ſint qui eam poſsídeant. Hìc & léctulus eſt valdè illo præſtántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto ſuávior eſt.

SEPTIMA DIE.

De Sermóne ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

CUm ánimi divítias consídero in vobis augéſcere, gáudeo ſemper, ut qui non fruſtrà ſementem fécerim, ut qui non incaſsùm labóres pertúlerim. Undè ígitur hoc lucrum conjício, undè perſpício ſermónes ad ópus profícere? Nimírùm, ex hoc concurſu; ex eo quòd Eccléſiam ómnium matrem ſtudióſè ampleƈtímini; ex hac pernocte perpetuâque ſtatióne; ex eo quòd angelicórum órdinum ſtatiónem imitantes, ſine ceſſatióne laudes & hymnos offertis Conditóri. O mira Chriſti dona! In ſupernis, exércitus Angelórum canunt glóriam: in terris, hómines in Eccléſiis choros agentes, ad illórum exemplum eamdem canunt glóriam. In ſupernis, Séraphim ter ſanctum illum hymnum réſonant: in terris, eumdem hóminum promit multitúdo; communiterque, tum cœléſtium, tum terréſtrium plaudit celébritas.

Lectio iij.

NUlla res tantùm affert gáudii vitæ noſtræ, quantùm hoc, quòd ex ánimo gaudétis in Eccléſia congregári. In Eccléſia, gaudéntium conſervátur gáudium. In Eccléſia, ánimo dejectórum eſt recreátio. In Eccléſia, doléntium eſt voluptas. In Eccléſia, defatigatórum eſt reſpirátio. In Eccléſia, laborántium eſt réquies. Veníte enim, inquit, poſt me, qui laborátis & oneráti eſtis; & ego refíciam vos. Quid hâc voce poteſt eſſe deſiderabílius? quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Eccléſiam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Veſperis Feſti.

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex-minus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lect. *Lectio. j. de Scriptura occurr. è tribus fit una.*

Sermo ſancti Cæsárii Epíſcopi.

In App. t. 5. Op. S. Aug. Serm. 229. qui eſt in Dedic. Eccleſiæ. *Lectio ij.*

QUotieſcumquè, fratres caríſſimi, altáris vel templi feſtivitátem cólimus, ſi fidéliter ac diligenter atténdimus, & ſanctè ac juſtè vívimus,

quid in templis manu-
s ágitur, totum in no-
ſpiritáli ædificatióne
plétur. Non enim men-
eſt ille qui dixit: Tem-
ı enim Dei ſanctum eſt,
l eſtis vos; & íterùm:
;ítis quia córpora veſ-
templum ſunt Spíritûs
ti? Quia verò nullis
:edéntibus méritis, ſed
grátiam Dei merúimus
templum Dei; quan-
póſſumus, cum ipsíus
tório laborémus, ne
ainus noſter in templo
hoc eſt, in nobis ip-
invéniat quod óculos
majeſtátis offendat: ſed
itáculum cordis noſtri
uétur vítiis, & virtúti-
repleátur; claudátur diá-
ı, & aperiátur Chriſto.
io ſancti Evangélii ſe-
cundùm Joannem.
;ctio iij. Cap. 10.
ı illo témpore: Facta
ınt Encænia in Jeroſó-
is; & hyems erat: &
ulábat Jeſus in templo
órticu Salomónis. Et
lua.
mília venerábilis Bedæ
Preſbyteri.
poſ. in Evang. Joan.
Ncænia vocabátur ſo-
lémnitas dedicatiónis
pli, quam pópulus
Dei ex antíqua patrum
traditióne per annos síngu-
los celebráre conſuéverat.
Sed notandum eſt quòd hæc
Encænia quæ hìc leguntur,
non ad primam templi de-
dicatiónem, ſed ad últimam
pértinent: quod ex eo fá-
cile collígitur, quia híeme
facta referuntur. Prima sí-
quidem ejuſdem témpli de-
dicátio à Salomóne, tém-
pore autumni; ſecunda au-
tem à Zoróbabel & Jeſu
ſacerdóte, témpore veris;
tértia à Juda Machabæo,
témpore híemis eſt facta;
quandò ſpeciáliter conſtitú-
tum eſſe légitur, ut éadem
dedicátio per omnes annos
in memóriam ſolémnibus
renovarétur offíciis: quæ
étiam ad tempus uſque Do-
mínicæ Incarnatiónis obſer-
váta fuit, ſicut modò, cùm
legerétur Evangélium, au-
dívimus. Quæ étiam dedi-
cátio ſalúbri conſuetúdine
in Ecclésiis Chriſti moder-
no témpore dignóſcitur.

[*Si Octava Dedicationis in Dominicam inciderit, Lectio j. erit de Script. occur. ut ſuprà: ij. de Homil. in Evang. Octavæ Dedicationis & iij. de Homil. in Evang. Dominicæ occurr.*

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ ſextæ præcedentis,

CAPITULUM. *Geneſ.* 3.

Ait Dóminus Deus ad ſerpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

Ave, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Sólve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſingulàris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.
Sit laus tibi, Chriſte,
Cujus Virgo parens:
Laus par ſit & Patri,
Sit par tibi, Flamen. Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ: ℟. Tu confregiſti cápita dracónis. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedíctus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum, allelúja. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà, ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël, allelúia. *Judith* 13.

HYMNUS.

Virgíneis títulis matris quæ jungis honóres,
Hâc natos fóveas nocte benigna tuos.
Fúlgida ſtella maris, ſecli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, & benè fida quies.
Si ſopor obrépit, caſti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno ſpiret amóre Dei.
O Regína potens, própiùs res áſpice noſtras.
Dicàris pópuli vita ſaluſque tui.

Cujus Virgo parens, ſit laus tibi ſumma Redemptor;
Compar ſit Patri, Spiritu'ique decus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & invoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte, allelúia. *Eſther* 15.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Quàm glorificâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Pſalmi de Sabbato, ſub ſola.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, allelúia. *Luc.* 1.

℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Pater noſter, &c.

Abſolutio & Benedictiones ut ordinantur poſt Pſalter.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus ſum: *Conſtítuam pactum meum illi in fœdus ſempiternum, allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Conſtítuam. *Geneſ.* 17. *Luc.* 1.

Poſt ij. Lect. ℟. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt: páriet autem fílium; * Ipſe ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipſe. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.

Pro tertia Lectione legitur una è ſequentibus, ſe-

cundùm diverſitatem menſium.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus ex ſémine David * Secundùm promiſſiónem eduxit Iſraël ſalvatórem Jeſum, alleluia, allelúia. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem : De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Pſ.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

AD LAUDES.

Pſal. de Sabbato, ſub ſola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui, allelúia. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum ſuper terram : Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Triſtes orbe procul díſſipat umbras.
O quàm lucídior, nocte ſepultis
Portans ipſa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis :
Te ſi terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine junctum
Ne dediſce genus : noſtra fuiſti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidiſti; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui per reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es : præſta, quæſumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia Paſchalis, Da, Chriſte, & Sit laus.

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus eſt ei ex fémine David ſecundùm carnem, allelúia. Rom. 1.

br. ℣. Qui natus es *
ſa vírgine. *Matth.* 1.
TERTIAM.
4. a. De María na-
Jeſus, qui vocátur
is, allelúia. *Matth.* 1.
TULUM. *Iſaiæ* 7.
bit Dóminus ipſe vo-
is ſignum : Ecce Vir-
cípiet, & páriet fí-
& vocábitur nomen
Emmánuel.
r. Deus in médio
* non commovébi-
* Allelúia, allelúia.
℣. Adjuvábit eam *
dilúculo : * Alle-
Glória Patri. Deus.

Elégit eam Dóminus
habitatiónem ſibi.
t.
SEXTAM.
7. d. Péperit fílium
um, qui rectúrus erat
gentes, allelúia.
12.
TULUM. *Mich.* 5.
rediétur qui ſit domi-
itor in Iſraël, &
is ejus ab inítio, à
æternitátis.
br. Dominábitur *
i uſque ad mare :
elúia, allelúia. Do-
itur. ℣. Et à flú-
* uſque ad términos
errárum : * Allelúia.
. Dominábitur.
Adorábunt eum om-
ges terræ; ℟. Omnes
ſérvient ei. *Pſ.* 71.
D NONAM.
. 1. g. *Manifeſtum eſt*
quòd ex Juda ortus ſit
Dóminus noſter, allelúia.
Hebr. 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * obviavérunt ſibi : * Allelúia, allelúia. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt : * Allelúia. Glória. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex Apologético ſancti Hierónimi Preſbyteri ad Pammáchium pro libris contrà Joviniánum.

Lectio iij.

CHriſtus virgo; mater vírginis noſtri virgo perpétua, mater & virgo. Jeſus enim clauſis ingreſſus eſt óſtiis : & in ſepulcro ejus quod novum & in petra duriſſima fúerat excíſum, nec ánteà quis, nec póſteà póſitus eſt. Hortus conclúſus, fons ſignátus : de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torrentem, vel fúnium, vel ſpinárum ;

fúnium peccatórum, quibus antè alligabantur; ſpinárum, quæ ſuffocábant ſementem patrisfamílias. Hæc eſt porta orientális, ut ait Ezéchiel, ſemper clauſa & lúcida, opériens in ſe, vel ex ſe próferens Sancta Sanctórum, per quam Sol juſtítiæ & Póntifex noſter, ſecundùm órdinem Melchíſedech, ingréditur & egréditur. Reſpóndeant mihi quómodò Jeſus ingreſſus eſt clauſis óſtiis, cùm palpandas manus, & latus conſiderandum, & oſſa carnemque monſtráverit, ne véritas córporis phantaſma putarétur; & ego reſpondébo, quómodò ſancta María ſit & mater & virgo.

MENSE MAIO.

Ex Epíſtola ſancti Athanáſii Epíſcopi ad Epictétum.

n. 7. *Lectio iij.*

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit, ſecundùm divinas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque noſtrum extíterit. Soror étenim noſtra eſt María; omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nec quiſquam hac de re dubitábit, ſi memínerit eórum quæ Lucas ſcripſit. Nam poſtquàm à mórtuis ſurrexiſſet, cùm quidam exiſtimárent ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere, ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non dixit, Ut me vidétis carnem & oſſa eſſe; ſed, habére: ne ipſummet Verbum in res illas transformátum fuiſſe cenſerétur; ſed illas & ante mortem & poſt reſurrectíonem habére crederétur.

CIUM PARVUM
ATÆ MARIÆ.

Choro ſecundùm conſuetudinem locorum &
& ut præſcribitur parte 3. Rubricarum gen. I
ræ hujus Officii dicuntur hoc modo : Offi-
um , Laudes & Veſperæ dicuntur intrà Suf-
poſt Primam diei , antè Officium Capituli :
nedicámus. *Tertiæ ; & ſic de ceteris Horis.*
aſchali , ſi dicatur Officium parvum , ſit ut
do ſemèt Allelúia *in fine Invitatorii & Anti-*
bis Allelúia , *in fine* ℟℟. *etiam brevium.*

UM NOCT.
de María na-
te , adorémus.

Veníte. 2.

N U S.

glorificâ luce
is ,
ivídicæ régia

ſidens , Virgo

ígenas ætheris

neo mater ho-

Dómino péc-
lam
ribus caſta de-

Deus hinc ín-
us.
is vénerans or-
at ,
ritè genu fléc-
ne ;
précibus ſub-
e ,
na.

Ætérni pétimus gáudia regni.

Divínæ Sóboli qui dare matrem

In terris vóluit , glória Patri :

Cujus Virgo parens , glória Nato :

Quo fœcunda , tibi glória , Flamen. Amen.

Ant. *ſola* Ave.

PSALMUS 44.

Chriſtus , Rex ; Regina , Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum , diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum , * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Diviſio Pſalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram,

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna: *

t vocem ſuam, mota
ɜrra.
'ón:inus virtútum no-
ım, * ſuſceptor noſ-
Deus Jacob.
eníte, & vidéte ópera
nini, quæ póſuit pro-
a ſuper terram, * áu-
ns bella uſque ad finem
æ.
rcum cónteret, & con-
ɜet arma, * & ſcuta
búret igni.
acáte, & vidéte quó-
n ego ſum Deus : *
tábor in géntibus, &
tábor in terra.
óminus virtútum no-
um, * ſuſceptor noſ-
Deus Jacob.
nt. Ave, grátiâ plena,
ninus tecum, benedicta
n muliéribus. *Luc.* 1.
. Sanctificávit taberná-
ım ſuum Altíſſimus :
Deus in médio ejus.
45.
ater noſter, &c.
*'bſolutio & Benedictio-
de B. M. poſt Pſalte-
n.*
ɜctio j. Iſaiæ 7.
Djécit Dóminus lo-
qui ad Achaz, di-
cens : Pete tibi ſig-
1 à Dómino Deo tuo in
fundum inferni, ſive in
ɜlſum ſuprà. Et dixit
.az : Non petam, &
tentábo Dóminum. Et
t : Audíte ergo, domus
'id : Numquid parum
is eſt moleſtos eſſe ho-
ibus; quia moleſti eſtis

& Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum : Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre : ita & nos, cùm eſſémus párvuli, ſub eleméntis mundi erámus ſervientes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum eſt templum Dei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus : & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et ſignum magnum appáruit in cœlo : Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lxx.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus. ℟. Terra dedit fructum ſuum. Pſ. 66.

Si Laudes non ſequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam.* xcvij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Pſalm. Deus miſereátur. 97. Dóminus regnávit; decórem. 10. Jubiláte Deo, omnis terra; ſervíte, 11.

CANTICUM. *Zach.* 2.

De adventu Chriſti Prophetia.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et ſcies quia Dóminus exercítuum * miſit me ad te.

Et poſſidébit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanctificáta; * & éliget adhuc Jerúſalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia conſurrexit de habitáculo ſancto ſuo.

Pſalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *ſub ſola Ant.* Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS

NUnc auróra, núntia lucis,
Triſtes orbe proci
pat umbras
O quàm lucídior
ſepultis
Portans ipſa dien
go, refulges!
O quæ nunc hábit
regna,
Mittas indè tuæ
lucis:
Te ſi terra dedi
Olympo,
Quæ non dona
reddet Olymp
Inter perpétuos
hauſtus,
O Regína, tibi
junctum
Ne dediſce gen
tra fuiſti,
Summi facta
Virgo, Ton
Divínæ ſóboli qui
trem
In terris vólui
Patri:
Cujus Virgo par
ria, Nato:
Quo fœcunda,
ria, Flamen
Amen.

℣. Recordátus
minus miſericórd
℟. Et veritátis ſu
Iſraël. *Pſ.* 97.

Ad Benedic

Ant. Beáta q
diſti; quóniam pe
ea quæ dicta ſu
Dómino. Luc.

Quadrageſimæ ,
)ratio.
qui de beátæ Ma-
rginis útero Ver-
, Angelo nun-
rnem ſuſcípere
ræſta ſupplícibus
i verè eam geni-
crédimus , ejus
ercesſiónibus ad-
Per eumdem Dó-
ſtrum.
agium de omni-
.
e Paſchali ,
)ratio.
qui per reſur-
nem Fílii tui
oſtri Jeſu Chriſ-
lætificáre dig-
ræſta , quæſu-
er ejus genitrí-
em Maríam per-
ámus gáudia vi-
mdem.
ffragium de om-
empore Paſch.
R I M A M.
M N U S.
o, de Deo Deus,
matre natus Vír-

rtus , pérditi
mptor véneris.
ei Virgo parens,
gno reſpice :
tuâ prece
bis Fílium.
s es de Vírgine ,
ſit glória
, cumque Spí-

na ſécula.

Pſ. Dómine Dóminus noſter. 42. Fundamenta. 138. Cantáte. . . quia mirabília. 45. *ſub Ant.* Fílius Dei factus eſt ei ex fémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 11.

EGredietur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo , * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus , ℟. Et thronum ejus ſicut dies cœli. *Pſ.* 88.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis ; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros ; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus. *ut ſuprà.*

Pſ. Crédidi propter. 102. Ad te levávi. 85. Niſi quia. 49. *ſub Ant.* De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum : Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium ; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus ; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo : * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio:

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Máríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti : tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum ; Qui.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, xcvij. *Pſ.* Qui confídunt. 106. In convertendo. 49. Beáti omnes. 140. *ſub Ant.* Pépérit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſraël ; & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari uſque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * uſque ad términos orbis terrárum. * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ ; ℟. Omnes gentes ſérvient ei. *Pſ.* 71.

Oratio.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium ; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgámus ; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. xcvij. *Pſ.* Memento. 140. *Diviſio hujus Pſ.* Juravit. 141. Ecce quàm bonum. 67. *ſub Ant.* Manifeſtum eſt quòd ex Juda ortus ſit Dóminus noſter. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliére, factum ſub lege ; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt, * Obviavérunt ſibi. Glória Patri. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpéxit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delictis ignoſce ; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur ; Per eumdem Dóminum.

VESPERAS.
ˡeus, † in adjutó-
&c.
Dixit Dóminus. 26.
e, púeri. 27. Lætá-
l. 67. Niſi Dómi-
. Lauda Jerúſalem.
› *ſola Ant.* In me
ſuâ adimplévit Dó-
miſericórdiam ſuam
ɔromíſit dómui Iſ-
'*udith* 13.

ᴛULUM. *Eccli.* 24.

. creávit me, requié-
t in tabernáculo
& dixit mihi: In
inhábita, & in Iſ-
reditáre, & in elec-
s mitte radíces. Et
ion firmáta ſum.
nus, Ave, maris
lxviij.
nima mea exultábit
nino: ℟. Et delec-
ſuper ſalutári ſuo.

d Magníficat.
Beátam me dicent
generatiónes; quia
ihi magna qui po-
, & ſanctum nomen
Luc. 1.
ore Quadrageſimæ,
Oratio.
dibus noſtris, quæ-
nus, Dómine, grá-
iam benignus infun-
intercedente ſanc-
Dei genitríce Ma-
órpora noſtra caſti-
x mentes noſtras hu-
e & caritáte ſancti-
ᵖer eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

Tempore Paſchali, Oratio. Deus, qui per, &c. *ſuprà ad Laudes*, lxxvij.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, † in adjutórium.

Pſ. Sæpè expugnavérunt. 120. De profundis. 86. Dómine non eſt exaltátum. 87. *ſub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith* 13.

H Y M N U S.

Virgo Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus homo.
Hinc méritò dicent te ſécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súſcipe, quos pia plebs tibi péndere certat, hónores;
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Cujus Virgo parens, laus ſit tibi ſumma, Redemptor;
Compar ſit Patri, Spirituíque decus. Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

Nomen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther.* 15.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum noſtrum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INvioláta, íntegra & caſta es, María:

Quæ es effecta fúlgida cœli porta.

O mater alma Chriſti caríſſima,

Súſcipe pia laudum præcónia.

Noſtra ut pura péctora ſint & córpora,

Te nunc flágitant devóta corda & ora.

Tua per precáta dulciſóna,

Nobis concédas véniam per ſécula.

O benigna! O benigna! O benigna!

Quæ ſola invioláta permanſiſti.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delictis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem Chriſtum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur ſecundùm conſuetudinem locorum & Eccleſiarum, & ut præſcribitur parte 3. Rubricarum general.

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tui: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

i in gémitu meo,
síngulas noctes
:um : * lácrymis
m meum rigábo.
ıs eſt à furóre
ıs : * inveterávi
s inimícos meos.
e à me , omnes
ini iniquitátem;
exaudívit Dó-
m fletûs mei.
it Dóminus de-
m meam : * Dó-
.tiónem meam

ınt & contur-
ementer omnes
i : * convertan-
ɔeſcant valde ve-

. M U S 31.
*rdia Dei peccato-
ıtiam ſuam juſti-
ımendatur.*
quorum remiſſæ
niquitátes , * &
cta ſunt peccáta.
'ir cui non im-
óminus peccá-
ec eſt in ſpíritu

n tácui , invete-
ſſa mea , * dum
totâ die.
n die ac nocte
ſuper me ma-
* converſus ſum
mea , dum con-
ıa.
n meum cógni-
:ci , * & injuſtí-
ı non abſcondi.
onfitébor adver-
ıjuſtítiam meam

Dómino ; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum , * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea , érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo , & inſtruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus , * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe , * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino , & exultáte , juſti ; * & gloriámini , omnes recti corde.

P S A L M U S 37.

Mala hujus vitæ ſuſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me , * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi , * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non

eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum : * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem : * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus ; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimìs : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum ; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè ſtetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut ho
non áudiens, * & non
bens in ore ſuo redargu
nes.

Quóniam in te, Dó
ne, ſperávi : * tu exáu
me, Dómine Deus me

Quia dixi : Nequa
ſupergáudeant mihi ini
mei ; * &, dum com
ventur pedes mei, ſu
me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flag
parátus ſum ; * & d
meus in conſpectu n
ſemper.

Quóniam iniquitát
meam annuntiábo ; *
cogitábo pro peccáto m

Inimíci autem mei
vunt, & confirmáti ſ
ſuper me ; * & multi
cáti ſunt qui odérunt
iníquè.

Qui retríbuunt mala
bonis, detrahébant mihi
quóniam ſequébar boni
tem.

Ne derelinquas me, I
mine ; Deus meus, ne
céſſeris à me : * inte
in adjutórium meum, I
mine Deus ſalútis meæ.

P S A L M U S 50.

Cor mundum à Deo p tulandum : Eccleſiæ be deſideranda.

MIſerére meî, Deus
ſecundùm magn
miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitú
nem miſeratiónum tuáru
* dele iniquitátem mean

Ampliùs lava me ab i

ea, * & à pec-
munda me;
.m iniquitátem
cognoſco, * &
meum contra me
.
i peccávi, & ma-
ı te feci; * ut juſ-
ſermónibus tuis,
cùm judicáris.
im in iniquitáti-
ɔtus ſum, * & in
ɔncépit me mater

ıim veritátem di-
ncerta & occulta
tuæ manifeſtaſti

s me hyſſópo, &
: : * lavábis me,
ivem dealbábor.
meo dabis gáu-
lætítiam; * &
t oſſa humiliáta.
fáciem tuam à
ıeis, * & omnes
s meas dele.
ndum crea in me,
c ſpíritum rectum
viſcéribus meis.
jícias me à fácie
ſpíritum ſanctum
.uferas à me.
mihi lætítiam ſa-
ii; * & ſpíritu
confirma me.
iníquos vias tuas;
ii ad te conver-

me de ſanguíni-
us, Deus ſalútis
& exultábit lin-
uſtítiam tuam.
: *lábia mea apé*-
ries; * & os meum annun-
tiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſa-
crifícium, dediſſem útiquè;
* holocauſtis non delectá-
beris.

Sacrifícium Deo ſpíritus
contribulátus: * cor con-
trítum & humiliátum,
Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in
bona voluntáte tua Sion,
* ut ædificentur muri Jerú-
ſalem.

Tunc acceptábis ſacrifí-
cium juſtítiæ, oblatiónes
& holocauſta; * tunc im-
pónent ſuper altáre tuum
vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adverſa ſpes in Dei Verbo, per quod omnia facta ſunt.

DOmine, exaudi ora-
tiónem meam; * &
clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam
à me: * in quacumque
die tríbulor, inclína ad me
aurem tuam.

In quacumque die invo-
cávero te, * velóciter
exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fu-
mus dies mei, * & oſſa mea
ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum,
& áruit cor meum; * quia
oblítus ſum comédere pa-
nem meum.

A voce gémitûs mei * ad-
hæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pel-

cáno ſolitúdinis : * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me , adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam , * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt ; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion , * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus , * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum , Dómine , * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum ;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo : * Dóminus de cœlo in terram aſpexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum , * ut ſólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem ,

In conveniendo pópulos in unum, & reges , * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu , Dómine , terram fundaſti : * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent ; * & ſicut opertórium mutábis eos , & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es , * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt ; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

P S A L M U S 129.

Pœnitentis ſpes in Redemptore Chriſto.

DE profundis clamávi ad te , Dómine : * Dómine , exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervá-veris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 142.

Pœnitentis nihil de ſe, omnia de Deo miſericorde, præſumentis inſtantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos. Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miſerére nobis.
Fili, redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Beatórum Spiríṫuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joannes Baptiſta, ora pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, [*Zeb.*] ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Pápule, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancti Nicáſi & Mellóne, oráte pro nobis.
Sancte Irenæe cum ſóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionyſi cum ſóciis tuis, ora pro nobis.
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Honoráte, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Sylvi, ora.
Sancte Orienti, ora.
Sancte Germéri, ora.
Sancte Majáne, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Sylvíne, ora.
Sancte Eremberte, ora.
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.

Sanƈte Ambróſi, ora pro nobis.
Sanƈte Auguſtíne, ora pro nobis.
Sanƈte Hierónyme, ora pro nobis.
Sanƈte Martíne, ora pro nobis.
Sanƈte Nicoláe, ora pro nobis.
Sanƈte Cárole, ora pro nobis.
Omnes ſanƈti Pontífices & Confeſſóres, oráte pro nobis.
Omnes ſanƈti Doƈtóres, oráte pro nobis.
Sanƈte Antóni, ora pro nobis.
Sanƈte Honeſte, ora pro nobis.
Sanƈte Benediƈte, ora pro nobis.
Sanƈte Bernarde, ora pro nobis.
Sanƈte Domínice, ora pro nobis.
Sanƈte Franciſce, ora pro nobis.
Sanƈte Ludovíce, ora pro nobis.
Sanƈte Roche, ora.
Sanƈte Raymunde, ora.
Omnes ſanƈti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſanƈti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sanƈta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sanƈta Margaríta, ora.
Sanƈta Catharína, ora.
Sanƈta Urſula, ora.
Sanƈta Agnes, ora.
Sanƈta Agatha, ora.
Sanƈta Lúcia, ora.
Sanƈta Cæcília, ora.
Sanƈta Anaſtáſia, ora.
Sanƈta Theréſia, ora.
Sanƈta Clara, ora.
Sanƈta Radegundis, ora.
Sanƈta Clotildis, ora.
Sanƈta Quitteria, ora.
Omnes ſanƈtæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sanƈti & Sanƈtæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius eſto, Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, Exaudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
Ab ira tua, líbera nos.
A ſubitánea & improvíſa morte, líbera nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.
Ab immundis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.
A fúlgure & tempeſtáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.
Per myſtérium ſanƈtæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.
Per Adventum tuum, líbera nos, Dómine.

Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptiſmum & ſanctum Jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per mortem & Sepultúram tuam, líbera nos, Dómine.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per adventū Spíritûs ſancti paracléti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te.
Ut Domnum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta religióne conſerváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas, in tuo ſancto obſéquio conſerváre dignéris, te.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus, audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos, Dómine.

ʼei, qui tollis pec-
mundi, Miſerére

, eléiſon. Chriſte,
Kyrie, eléiſon.
ſecretò uſque ad ℣.
s indúcas in tenta-
℟. Sed líbera nos

›mine, non ſecun-
:cáta noſtra fácias
:. Neque ſecundùm
·es noſtras retrí-
›is. *Pſ.* 102.
o nobis, Dómine,
rtitúdinis, ℟. A
ɪníci. *Pſ.* 60.
·émus pro ſummo
: *N.* ℟. Det illi
s aſſiſtrícem ſapién-
ɪt diſpónat pópu-
juſtè. *Sap.* 9.
ro Paſtóre noſtro
)óminus conſervet
vivíficet eum. *Pſ.*

o Rege noſtro *N.*
ɪine, ſalvum fac
& exaudi nos in
invocavérimus te.

ro benefactóribus
℟. Deus omnem
abundáre fáciat in
áugeat incrementa
uſtítiæ illórum. 2.

o cunctis fidélibus
:. ℟. Edúcat eos
; in lucem, & ví-
títiā ejus. *Mich.* 7.
infirmis, afflictis,
& peregrínis. ℟.
os, Deus, ex óm-

nibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

Deus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere: ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

Exaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpas delinquéntium diſtrictè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúſas: quæſumus, ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

DEus, ómnium fidélium paſtor & rector, fámulum tuum *N.* quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti, propítius réſpice; da ei, quæſumus, verbo & exemplo, quibus præeſt profícere, ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempitérnam.

OMnípotens, ſempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecundùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, &, hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis: te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

O R D O
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Sancta María, Ora pro eo (*vel* ea.)
Omnes ſancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Bapt. ora.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Confeſſóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, éleiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: In nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: In nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúſalem cœleſtem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conſcripti ſunt in cœlis. Exurgat Deus, & diſſipentur omnes poteſtátes tenebrárum; fúgiant cuncta ſpirituália nequítiæ in cœléſtibus, & ovem pretióſo Chriſti sánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Ovem ſuam te bonus paſtor agnoſcat, atque in electórum ſuórum grege conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias verittáem in ſécula ſeculórũ. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ]; precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, eam in pace ſuſcípias, & in ſinu Abrahæ per manus ſanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnoſce, Dómine Jeſu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu ſancto, conſecrátam ſigno crucis tuæ, nutritam córpore & sánguine tuo, & in Eccleſiæ tuæ ſinu verbo veritátis inſtructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne perſolviſti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: ſed memento miſeratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te ſperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem ſuum unà cum Patre & Spíritu ſancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es: * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa: * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus, * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam. *Pſ.* 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infigar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præſépio naſci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affígi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbíſſimos dolóres expiráre: quæſumus ut per has ſanctíſſimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris * fámulum tuum *N.* [*vel* fámulam tuam *N.*] à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixũ; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem ſecum; & cœpit pavére & tædére, contriſtári & mœſtus eſſe. Tunc ait illis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem; ſuſti-

néte hîc, & vigiláte mecum. Et progreſſus puſillùm, póſitis génibus, orábat dicens : Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me : verúmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit ſuper terram in fáciem ſuam, orans ; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, ſi fíeri poſſet, transíret ab eo hora. Et dixit : Abba, Pater, ſi poſsíbile eſt, tránſeat à me calix iſte : ómnia tibi poſſibília ſunt ; transfer cálicem hunc à me : ſed non quod ego volo, ſed quod tu. Et factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram.

PSALMUS 69.

DEus, in adjutórium meum intende : * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur rétrorsùm & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum : * Deus, ádj[uva] me.

Adjútor meus & liber[ator] meus es tu, * Dómi[ne,] ne moreris.

Glória Patri, &c.

℣. Exaudi, Deus, ora[tio]nem meam, & ne deſp[icia]ris deprecatiónem me[am]. ℟. Intende mihi, & ex[audi] me. *Pſ.* 54.

℣. Cor meum contu[rba]tum eſt in me : ℟. Et [for]mído mortis cécidit ſ[uper] me. *Pſ.* 54.

℣. Timor & tremor [ve]nérunt ſuper me : ℟. [Et] contexérunt me téneb[ræ.] *Pſ.* 54.

℣. Ego autem in te [spe]rávi, Dómine ; ℟. Di[xi :] Deus meus es tu ; in [ma]nibus tuis ſortes meæ. [*Pſ.*] 30.

℣. Illúmina óculos m[eos,] ne unquàm obdórmian[t in] morte ; ℟. Nequandò [di]cat inimícus mus : Præ[va]lui adversùs eum. *Pſ.* [12.]

℣. Cuſtódi ánimam me[am,] & érue me : ℟. Non [eru]beſcam ; quóniam ſpe[ravi] in te. *Pſ.* 24.

Orémus.

DOmine Jeſu Chri[ſte,] clementiam tuam [hu]míliter implorámus, [ut per] illam ánimæ tuæ triſtíti[am] uſque ad mortem, & [per] agóniam quam, inſta[nte] paſſióne, pertuliſti, qu[an]dò factus eſt ſudor tuus [si]cut guttæ ſánguinis dec[ur]rentis in terram ; ſucc

nulo tuo, [*vel* fá-
|æ] in agóne mor-
nſtitúto [*vel* conſ-
: tuére * eum [*vel*
n hac hora contrà
:os incurſus : líbera
vel eam] à mortis
ntis terróribus ; &
atórum ſuórũ con-
formidantem, fac
[*vel* eam] de miſe-
: tuæ immenſa lar-
ſecúrum [*vel* ſecú-
Qui vivis & regnas
℟. Amen.

ALMUS 141.

e meâ ad Dóminum
ımávi, * voce meâ
minum deprecátus

ıdo in conſpectu ejus
em meam, & tri-
nem meam ante ip-
onúntio, * in de-
ɔ ex me ſpíritum

ı cognoviſti ſémitas
* in via hac quá am-
m, abſcondérunt lá-
mihi.
ſiderábam ad déxte-
x vidébam; * & non
ıi cognóſceret me.
it fuga à me; * &
t qui requírat áni-
neam.
ıávi ad te, Dómine;
: Tu es ſpes mea,
mea in terra vivén-

ınde ad deprecatió-
neam; * quia humi-
ſum nimis.
*ra me à perſequén-*tibus me; * quia confor-
táti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Glória Patri, &c.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum : ℟. Et dimitte univerſa delicta mea. *Pſ.* 24.

℣. Dómine Deus miſerátor & miſéricors, pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax; ℟. Réſpice in me, & miſerére meî. *Pſ.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine; ℟. Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et volábo & requieſcam. *Pſ.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte juſtórum : ℟. Et fiant noviſſima mea horum ſimília. *Num.* 23.

Orémus.

Domine Jeſu Chriſte, qui per os Prophétæ dixiſti : In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attráxi te, miſerans : te ſúpplices deprecámur per iſtam caritátem quâ dilexiſti nos, ut omnes amaritúdines paſſiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus ſuſtinuiſti in cruce, offerre & oſténdere dignéris Deo Patri pro ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora exitûs ejus; quátenus cum

ipſa miſericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt: Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Pſalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) ſi inſtet momentum exitûs animæ de corpore, legitur ſuper moribundum quod ſequitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti. (Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ ſunt in univerſam terram uſque in horam nonam, & obſcurátus eſt ſol. Et circà horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lamma ſabacthâni? hoc eſt: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? Póſteà, ſciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergò erat póſitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam ſpóngiam implévit acéto, & impóſuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepiſſet Jeſus acétum, dixit: Conſummátum eſt. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit ſpíritum.

Orémus.

MEmor eſto, piíſſime Dómine Jeſu, illius horæ in qua de cruce pendens, clamaſti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? & íterùm: Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum; & hæc dicens expiraſti. Per iſtam ergò pretioſíſſimam mortẽ quæ vita noſtra fuit, obſecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [vel fámulam tuam] cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius; ſed ſuſcípere dignéris ſpíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubì te cum Deo Patre & Spíritu ſancto perpétuâ caritáte díligat, & cum ſanctis & electis in æternum cantet miſericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egresâ animâ, ſtatim dicitur* ℟. In te, Dómine, ſperávi. *cum Verſibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur ſequentes Pſalmi, vel eorum pars, proùt neceſſe erit.

Pſ. 21. Deus, Deus meus, réſpice in me. 119.

Pſ. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 60.

Pſ. 53. Deus, in nómine tuo. 111.

Pſ. 56. Miſerére mei, Deus. .... quóniam in te confídit. 130.

Pſ. 70. In te, Dómine, ſperávi. 80.

;. Inclína, Dómine,
tuam. 143.
7. Dómine Deus ſa-
34.
o. Qui hábitat in
io. 29.
38. Dómine, pro-
e. 121.
ſſâ autem animâ.
℟. In te, Dómi-
erávi; non confun-
æternum : accélera
as me : in manus
ommendo ſpíritum
: * Redemiſti me,
e Deus veritátis :
fáciem tuam ſuper
m tuum [*vel* ancil-
iam] ; * ſalvum
lvam] me fac in mi-
dia tua. ℣. Dómi-
ū, ſúſcipe ſpíritum
; * Redemiſti me.
Act. 7.
e, eléiſon. Chriſte,
. Kyrie, eléiſon.
:tò, Pater. *Altâ vo-*
. Et ne nos, &c.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine ; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi : ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivìſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiſcū, &c.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

OFFICIU
DEFUNCTORUM

Qualibet Hora ſequentis Officii inchoatur abſolutè.

AD VESPERAS.

In Pſalm. Diléxi. 48. *Ant.* 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Pſalmorum & Canticorum tantùm, dicitur: Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Pſ. Ad Dóminum. 67. *Ant.* 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt!

In Pſ. Levávi óculos. 49. *Ant.* 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Pſ. De profundis. 86. *Ant.* 4. g. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; Dómine, quis ſuſtinébit?

In Pſ. Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti. 103. *Ant.* 6. Opera mánuum tuārum, Dómine, ne deſpícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò, Pater. *Clarâ* voce, ℣. Et ne nos i[...] in tentatiónem; ℟. [...]bera nos à malo.

℣. In memória [...] erunt juſti; ℟. Ab a[...] ne mala non timébu[...] 111.

℣. A porta ínfe[...] Érue, Dómine, [...] eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére [...] Dómini ℟. In terra [...]tium. *Pſ.* 26.

Dicitur Pſalmus, L[...] ánima mea, Dómi[...] 114. *in cujus fine non* [...]*tur*, Réquiem æter[...] *ſed continuò dicitur:*

℣. Requieſcant in [...] ℟. Amen.

℣. Dómine, exaud[...]tiónem meam; ℟. [...]mor meus ad te véni[...] 101.

℣. Dóminus vobi[...] ℟. Et cum ſpíritu tu[...]

In depoſitione Defun[...]

Oratio.

INclína, Dómine [...]rem tuam ad prece[...]tras, quibus miſericó[...] tuam ſúpplices deprec[...] ut ánimam fámuli tu[...]quam de hoc ſéculo [...]gráre juſſiſti, in pac[...] lucis regióne conſtit[...]

i tuórum júbeas
em : Per.
mo , poſt litte-
litur Diáconi.
me Defunctæ ,
ratio.
us , Dómine ,
a pietáte miſe-
fámulæ tuæ *N.*
iis mortalitátis
n æternæ ſalva-
m reſtítue : Per

me Sacerdotis ,
ratio.
qui inter Apoſ-
s Sacerdótes fá-
m *N.* ſacerdo-
ignitáte vigére :
eórum quoque
ggregétur con-
r.
iſcopo , loco ſa-
dicitur pontifi-

rſariis dicuntur
ntes Orationes.
ndulgentiárum ,
ine , da ánimæ *
N. [ſacerdótis ,
is] [*vel* fámulæ
jus [*vel* animá-
rum tuórum *N.*
am] [*vel* famu-
uárum *N.* & *N.*
nniverſárium de-
liem commemo-
frigérii ſedem ,
titúdinem , &
ritátem.
nefactoribus.
éniæ largítor, &
næ ſalútis amá-
nus cleméntiam

tuam , ut noſtræ congregatiónis fratres , propinquos , & benefactóres , qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis , ad perpétuæ beatitúdinis conſórtiu pervenire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium , Deus , ómnium cónditor & redemptor , animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt , piis ſupplicatiónibus conſequantur: Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Si aliud Officium non ſequatur , dicitur :

Requieſcant in pace.
℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre ,*

Oratio.

DEus , qui nos patrem & matrem honoráre præcepiſti : miſerére clementer animábus patris mei ac matris meæ , eorumque peccáta dimitte ; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére ; Per Dóminum noſtrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum , cui omnes vivunt , * Veníte , adorémus. *Luc.* 20.

Pſalmus. Veníte. *in cujus fine , loco* Glória Patri. *dicitur :* Réquiem æternam

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Pſalmus*, Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depoſitione corporis, & in Anniverſariis ſolemniter celebratis.*] *Vigiliæ in depoſitione corporis, & in omnibus Anniverſariis dicuntur cum unico Nocturno ſic: die Dominicâ primum: Feriâ II. & V. dicitur etiam primum; Feriâ III. & VI. ſecundum; Fer. IV. & Sabbato, tertium.*

Ceterùm Vigiliæ dicunt. cum unico, vel cum tribus Nocturnis ſecundum uſum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei: ſi verò celebrentur veſperè, dicitur Nocturnum diei ſequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Pſ. Verba mea. 76. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in juſtítia tua: propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

In Pſ. Dómine, ne in furóre.... Miſerére. 50. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam; quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tuî.

In Pſ. Uſquequò Dómine. 69. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur ſine Abſolutione, ſine Benedictionibus & ſine Titulo.

Lectio j. Job 7.

Parce mihi, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & ſúbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam ſalívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum? Quarè poſuíſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetipſi grávis? Cur non tollis peccátum meum? & quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & ſi manè me quæſíeris, non ſubſiſtam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut crémium aruérunt: * Dies mei ſicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ eſt vita noſtra? Vapor eſt ad módicum parens. * Dies. *Pſ.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversùm me elóquium

loquar in amari-
ıımæ meæ. Dicam
Noli me condem-
ndica mihi cur me
es. Numquid bo-
vidétur, ſi calum-
:, & ópprimas me
nuum tuárum, &
n impiórum ádju-
ımquid óculi cár-
ſunt? aut ſicut vi-
o, & tu vidébis?
l ſicut dies hómi-
tui, & anni tui
mána ſunt témpo-
uæras iniquitátem
& peccátum meum
? Et ſcias quia
ıum fécerim, cùm
qui de manu tua
úere. Manus tuæ
me, & plaſmavé-
totum in circúitu;
epentè præcípitas
:mento, quæſo,
ut lutum féceris
ı púlverem redúces
ınè ſicut lac mul-
& ſicut cáſeum me
ti? Pelle & cárni-
ſti me; óſſibus &
ımpegiſti me. Vi-
miſericórdiam tri-
hi, & viſitátio tua
t ſpíritum meum.
ccávi valdè; ſed
r, Dómine, ut
ıs iniquitátem ſer-
uia ſtultè egi ni-
Deus, propítius
i peccatóri. * Pre-
mine., ut tránsfe-
uitátem ſervi tui.
4. Luc, 18.

Lectio iij. Job 10.

QUarè de vulva eduxiſ-
ti me? qui útinàm
conſúmptus eſſem, ne ócu-
lus me vidéret. Fuiſſem
quaſi non eſſem, de úte-
ro tranſlátus ad túmulum.
Numquid non páucitas dié-
rum meórum finiétur bre-
vi? Dimitte ergò me, ut
plangam páululùm dolórem
meum, ántequàm vadam,
& non revertar, ad ter-
ram tenebróſam & oper-
tam mortis calígine, ter-
ram miſériæ & tenebrá-
rum, ubi umbra mortis,
& nullus ordo, ſed ſempi-
ternus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aſpi-
ciam; expectábo Deum ſal-
vatórem meum; conſur-
gam, cùm ſédero in téne-
bris: * Iram Dómini por-
tábo, quóniam peccávi ei.
℣. Flagellat Dóminus om-
nem fílium quem récipit:
* Iram, *Mich. 7. Hebr. 13.*

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. Dóminus regit
me. 100. *Ant. 6.* In médio
umbræ mortis non timébo
mala; quóniam tu mecum
es, Dómine.

In Pſ. Ad te, Dómine,
levávi. 43. *Ant.* 4. g. De-
licta juventútis meæ & ig-
norántias meas ne memíne-
ris, Dómine.

In Diviſionem ejuſd. Pſ.
Quis eſt homo. 44. *Ant.* 2. e.
Cuſtódi ánimam meam, &
érue me; non erubeſcam,
quóniam ſperávi in te.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Pſ.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delicta oſtende mihi. Cur fáciem tuam abſcondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, oſtendis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideraſti; qui quaſi putrédo conſumendus ſum, & quaſi veſtimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamſi occíderit me, in ipſo ſperábo, & ipſe erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus: * Etiamſi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquàm in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immundo conceptum ſémine? Nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt; númerus ménſium ejus apud te eſt; conſtituiſti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quieſcat, donec optáta véniat ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repóſitam grátiam. * Sancta ergò & ſalúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur. ℣. Si quis ſuperædíficat ſuper fundaméntum, & opus ejus árſerit, detrimentum patiétur; ipſe autem ſalvus erit, ſic tamen quaſi per ignem. * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abſcondas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putaſne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocabis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeráſti,

ſed parce peccátis

'ómine omnípotens,
ſraël, * Audi nunc
ıem mortuórum Iſ-
noli memíniſſe ini-
m patrum noſtró-
ed memento manûs
nóminis tui. ℣. Oc-
, Dómine, & rede-
os Deo in sánguine
Audi nunc. *Baruch*
c. 5.
. NOCTURNO.
ſ. Dóminus illumi-
8. *Ant.* 5. e. Unam
Dómino, hanc re-
, ut inhábitem in
Dómini.
iviſionem ejuſd. Pſ.
, Dómine. 99.
. g. Credo vidére
Dómini in terra vi-
n.
ſ. Quemádmodum
it. *cum ſua diviſione*
t. 3. c. Sitívit áni-
ı ad Deum fortem,
: quandò véniam &
o ante fáciem Dei!
uarè triſtis es, áni-
ı? & quarè contur-
? ℟. Spera in Deo,
n adhuc confitébor
. 42.
vij. Job 16. & 17.
eves anni tránſeunt;
ſémitam per quam
on revertar, ám-
ſpíritus meus atte-
r; dies mei brevia-
, & ſolum mihi ſú-
pulcrum. Non pec-
in amaritudínibus

morátur óculus meus. Li-
bera me, Dómine, & pone
me juxtà te; & cujuſvis
manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor
meus vivit, & in novíſ-
ſimo die de terra ſurrectú-
rus ſum, * Et in carne
mea vidébo Deum meum.
℣. Oportet corruptíbile
hoc indúere incorruptió-
nem, & mortále hoc indúe-
re immortalitátem; * Et
in carne. *Job* 19. 1. *Cor.*
15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei tranſiérunt;
cogitatiónes meæ diſ-
ſipátæ ſunt, torquentes cor
meum. Noctem vertérunt
in diem, & rursùm poſt
ténebras ſpero lucem. Si
ſuſtinúero, infernus domus
mea eſt; & in ténebris
ſtravi léctulum meum. Pu-
trédini dixi: Pater meus
es; Mater mea & ſoror
mea, vérmibus. Ubi eſt
ergò nunc præſtolátio mea?
& patiéntiam meam quis
conſíderat?

℟. Qui dórmiunt in ter-
ræ púlvere, * Evigilábunt;
álii in vitam æternam; &
álii in oppróbrium, ut ví-
deant ſemper. ℣. Omnes
quidèm reſurgémus; ſed
non omnes immutábimur:
* Evigilábunt. *Dan.* 12. 1.
Cor. 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, conſumptis
cárnibus, adhæſit os
meum; & derelícta ſunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quarè perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo & plumbi láminâ, vel celte ſculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum: * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex ſeculórum, ſolus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna eſt miſericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propóſuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remiſſiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. *uſque ad* ℣. Dómine. *Pſ.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermiſſis quæ ſequuntur, continuò inchoantur Laudes.*

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Abſolve, quæſumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum, ut in reſurrectiónis glória inter ſanctos & electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Pſalm. Miſerére. 142.

Ant. 1. g. Secundùm multitúdinem miſeratiónū tuā-

iniquitátem meã.
Te decet. 77. *Ant.*
audi, Deus, ora-
neam : ad te om-
véniet.
Dómine, exaudi
m meam ; aúribus.
. 5. c. Propter no-
m, Dómine, vi-
me.
2. e. Miſerére.
CUM. *Baruch* 3.
cordia Dei in an-
imæ humiliter ob-
.
ine omnípotens,
us Iſraël, * ánima
ſtiis, & ſpíritus
lamat ad te :
Dómine, & miſe-
ria Deus es miſéri-
& miſerére noſtrî,
cávimus ante te.
tu ſedes in ſempi-
* & nos perîbi-
evum ?
ine. omnípotens,
aël, * audi nunc
m mortuórum Iſ-

órum ipsórum qui
unt ante te, &
iérunt vocem Dó-
i ſui : * & agglu-
nt nobis mala.
neminiſſe iniquitá-
rum noſtrórum ; *
iento manûs tuæ,
nis tui in témpore

tu es Dóminus
ſter ; * & laudábi-
Dómine.
iſerére noſtri, Dó-

mine ; quia peccávimus ante te.

In Pſ. Laudáte Dóminum in ſanctis. 60. *Ant.* 7. b. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego ſum reſurréctio & vita : qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut ſuprà in Veſperis, excepto quòd loco Pſalmi* Lauda. *dicitur Pſ.* De profundis. 86.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrũ noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ & nóminis tui.

℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo : * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * ſámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* ſámulæ tuæ *N.* ut defuncta] ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

ſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquàm ſufficimus; tamen de tua confíſi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem cum pietáte ſuſcípias: adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchaël, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos in ſínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundátur erróribus; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel* reſuſcitáta] glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Pſ. In éxitu. 27. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum eſt. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui humáno corpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es: dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis æternis ſédibus præcípias ſociári; eámque ad te reverténtem de Ægypti pártibus blandè leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviàm mittas, viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnoſce depóſitum fidele quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & claríſica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum quas ſuſcitávit furor

ſidérii : licèt enim
rit, tamen te non
; ſed ſigno fidei in-
te qui ómnia, &
:er ómnia feciſti,
adorávit; Qui vivis
.s Deus.
nen.
ſalm. Diléxi. 48.
102. Laudáte Dó-
omnes gentes. 134.
nini. 14. & Beáti
láti. 15. *integrè*,
a, 4. g. Circum-
t me dolóres mor-
pericula inferni in-
t me. O Dómine,
nimam meam. *Pſ.*

Orémus.

vúlneris novitáte
culſi, & quodám-
córdibus fauciáti;
rdiam tuam, mun-
mptor, flebílibus
implorámus; ut *
tri *N.* [*vel* caræ
N.] ánimam ad
entiam, qui fons
es, revertentem
eniterque ſuſcípias;
ex carnáli commo-
contráxit máculas,
, inólita bonitáte
er déleas, *Chorus*,
Piè indúlgeas,
Amen: Oblivióni
tuum tradas, *Cho-*
ien: Atque hanc
tibi cum céteris
am, & ad corpus
m quandóquè re-
n, Sanctórum tuó-
ibus aggregári præ-
cípias; Qui cum Deo Patre
& Spíritu ſancto vivis &
regnas Deus, per ómnia ſæ-
cula ſeculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos,
&c. ℟. Sed líbera nos à
malo.

℣. Réquiem æternam dona
ei, Dómine; ℟. Et lux
perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis
demorétur, ℟. Et ſemen
ejus hæréditet terram. *Pſ.*
24.

℣. Non intres in judícium
cum * ſervo tuo, [*vel* an-
cilla tua,] Dómine; ℟.
Quia non juſtificábitur in
conſpectu tuo omnis vi-
vens. *Pſ.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue,
Dómine, ánimam ejus. *Pſ.*
88.

℣. Dómine, exaudi ora-
tiónem meam; ℟. Et
clamor meus ad te véniat.
Pſ. 101.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ reſurrec-
tiónis obtíneat, quæ-
ſumus, Dómine, ánima *
fámuli tui [*vel* fámulæ
tuæ] *N.* vitamque æter-
nam habére mereátur in
cœlis, per te, Jeſu Chriſ-
te, Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpe-
tit medicínam præſ-
táre poſt mortem: præſta,
quæſumus, ut ánima * fá-

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine ; & tu das illis eſcam in témpore opportúno : áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona ✝ tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit : Jube, domne, benedícere.

Bened. Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur : Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; & Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univerſis benefíciis tuis ; Qui vivis & regnas in ſecula ſeculórum. ℟. Amen.

Deindè procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſ. Miſerére. 142. *Si verò non procedatur, dicitur Pſ.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *Qui Pſalmus ſemper dicitur, quandò abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedícam Dóminum omni témpore; ℟. Sem- r laus ejus in ore meo. . 33.

℣. In Dómino laudábi- r ánima mea: ℟. Au- int manſuéti, & læten- r. *Pſ.* 33.

℣. Magnificáte Dómi- m mecum; ℟. Et exal- nus nomen ejus in idip- m. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini nedictum, ℟. Ex hoc nc, & uſque in ſécu- n. *Pſ.* 112.

Etribúere dignáre, Dó- mine, ómnibus nobis na faciéntibus, propter men ſanctum tuum, vi- m æternam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

Deo grátias.

Demiſſiori voce, Fidélium imæ per miſericórdiam ei requieſcant in pace.

℟. Amen.

ENEDICTIO MENSÆ ANTE CŒNAM.

Enedícite. ℟. Dómi- nus.

Edent páuperes, & ſa- rabantur; & laudabunt óminum, qui requírunt m: vivent corda eó- m in ſéculum ſéculi. *Pſ.* .

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, iſon. Kyrie, eléiſon.

cretò, Pater. *Clarâ voce*, ne nos, &c.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

MEmóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibuss ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri, &c.

BEnedictus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pſalm. & reliqua, ut ſuprà.

¶ IN JEJUNIIS, *ad refectionem ſit Benedictio menſæ & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro Cœna.*

¶ *Prædictus modus benedicendi menſam, & agendi gratias mutatur diebus infrà ſcriptis, ut ſequitur.*

AD UTRAMQUE refectionem,

FERIA IV. V. ET VI. MAJORIS HEBDOMADÆ.

BENEDICTIO.

CHriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem. *Philipp.* 2.

Pater. *totum ſecretò. Deindè nihil dicendo, ſigno cru-*

cis benedicitur menſa; quæ benedictio Feriâ ſextâ omittitur.

Ad Lectiones non datur benedictio; nec dicitur, Tu autem, Dómine, &c.

GRATIARUM ACTIO.

CHriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Pſ. Miſerére. 142. *ſine* Glória Patri. Pater. *totum ſecretò.*

REſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſecretò*, Qui tecum vivit, &c.

SABBATO SANCTO.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℞. Dóminus.

Cùm tranſiſſet Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jeſum, allelúia. *Marc.* 16.

Kyrie, eléiſon. *& reliqua, ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

VEſpere autem Sábbati, quæ luceſcit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére ſepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Benedictus, &c. *ſuprà.*

Pſ. Laudáte, Dóminum, omnes gentes. 134. Kyrie. Pater. ℣. Diſperſit. *& reliqua, ut ſuprà.*

IN DIE S. PASCHÆ,

Et uſque ad prandium ſequentis Sabbati incluſivè.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℞. Dóminus.

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea, allelúia. *Pſ.* 117.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. *Et reliqua, ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

HÆc dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, allelúia. *Pſ.* 117.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà, excepto quòd loco Pſ.* Miſerére, *dicitur Pſal.* Confitémini. 14.

IN ASCENSIONE DOMINI

Et uſque ad Vigiliam Pentecoſtes.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℞. Dóminus.

Aſcendens Chriſtus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia. *Epheſ.* 4.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

AScendit Deus in júbilo, allelúia, & Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Pſ.* 46.

Glória Patri, *& reliqua* omnia *ut ſuprà, excepto*

d loco Pſ. Miſeréte. *di-*
r Pſ. Omnes gentes. 45.

DIE PENTECOST.

Et per Hebdomadam.

E N E D I C T I O.

Enedícite. ℟. Dómi-
nus.

ſpíritus Dómini replévit
em terrárum, allelúia,
hoc quod cóntinet óm-
, ſciéntiam habet vo-
, allelúia. *Sap.* 1.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

Repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia, & cœpérunt loqui; allelúia. *Act.* 2.

Glória Patri. *& reliqua omnia ut ſuprà, excepto quòd loco Pſ.* Miſerére. *dicitur Pſ.* Magnus Dóminus, 138.

I T I N E R A R I U M.

Viator, in ipſo itineris
greſſu, ſi ſolus fuerit,
at quæ ſequuntur, in ſin-
lari; ſi cum ſociis, in
urali, ut ſequitur.

In Cantic. Benedictus. 13.
Ant. 5. C. In viam pa-
; & proſperitátis dírigat
s omnípotens & miſéri-
rs Dóminus: & Angelus
íphaël comitétur nobiſ-
m in via, ut cum pace,
lúte & gáudio revertá-
ur ad própria.

P R E C E S.

Yrie, eléiſon. Chriſte,
eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò. Pater. *uſquè ad*
. Et ne nos indúcas in
ntatiónem; ℟. Sed lí-
ra nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos,
. Deus meus, ſperantes
te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómi-
, auxílium de ſancto;
. Et de Sion tuére nos.
. 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis, ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ noſtræ, ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in dirécta, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui fílios Iſraël per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti: tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ ſalútis portum, pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut fa- mília tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joannis præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædíxit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi, Quàm dilecta. 99. Benedixiſti. 57. Inclína, Dómine. *cum ſua diviſione*, 143. Crédidi. 102. De profundis clamávi. 86.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea. *Tob.* 3.

P R E C E S.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, &c.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ſana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

Convértere, Dómine; uſquequò? & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

ericórdia tua, Dó-
per nos, quemád-
ſperávimus in te.

ótes tui induantur
, & ſancti tui exul-
. 131.
ultis meis munda
nine; & ab aliénis
vo tuo. *Pſ.* 18.
ie, exaudi oratió-
m;.& clamor meus
iat. *Pſ.* 101.

Orémus.

tuæ pietátis, mi-
ne Deus, inclína
noſtris, & grátiâ
ſritûs illúmina cor
, ut tuis myſtériis
niſtráre, tequæ-
itáte dilígere me-

, cui omne cor
ét, & omnis vo-
juitur, & quem
itet ſecretum: pu-
infuſiónem ſancti
ogitatiónes cordis
it te perfectè dilí-
dignè laudáre me-

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te ptocédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur advérſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitando puríſica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

ATIARUM ACTIO POST MISSAM.

, Dóminus regit
Benedícam Dó-
um ſua diviſione,
dic, ánima mea,
& ómnia. *cum*
ne, 83.
quàm ſuávis eſt,

Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonſtráres, pane ſuavíſſimo de cœlo præſtito, eſurientes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. *&* 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, &c.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lăbiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; ſed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113.

Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, ſecundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, famíliam tuam: & corda ſacris dicáta myſtériis pervígili tuére pietáte; ut remédia ſalútis ætérnæ, quæ te miſerante percípiunt, te protegente cuſtódiant.

QUæſumus, Dómine Deus noſter, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non ſinas ſubjacére perículis.

COgnóſcimus, Dómine, tuæ circà nos clementiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páſcere non déſinis imméritos, & dignè tibi ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſuppliciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium ſacerdotále ſuſcépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famulári valeámus: & ſi non póſſumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géſſimus, & in ſpíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propóſito tibi ferventiùs de cétero deſervíre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

CANONES ARTIS VERNÆ.

De jejunio & obſervantia Quadrageſimali.

IA QUARTA
INERUM.
ıcílio Avenionenſi.
ɔ 1594. *Tit.* 44.
chi & concionató-
in Domínica Quin-
næ, & Féria quar-
ɜrum pópulo de-
nt néminem abſ-
ítima cauſa Jejú-
iolâre poſſe abſque
crímine, ſimulque
nodo atque condi-
; enucleátis, ple-
ıb erróre líberent.
ɜm, Dómine, mi-
oſtrî.
eo grátias.

IA QUINTA
T CINERES.
ɔncílio Vaurenſi.
. 1368. *Cap.* 89.
› approbante Con-
prohibémus diſ-
; ne áliquis cujuſ-
ſtatûs vel condi-
xiſtat, in diébus
ım per Eccléſiam
ım, & præcípuè in
;éſima, carnes có-
niſi urgente ne-
. Tu autem, Dó-
ıiſerére noſtrî.
ɜo grátias.

FERIA SEXTA
POST CINERES,
In quinque Plagis Chriſti.
Ex Synodo Diœceſána Mediolanenſi undécima, ſub ſancto Cárolo.
Anno 1584. inter monit. de Officiis divinis.

† IN Quadragéſima Fériis ſextis, pium religioſumque mœrórem ex acerbitáte paſſiónis Chriſti Dómini, fidéles præ pietáte íntimè concípere, omníſque devotiónis offício, atque ádeò ſalutáribus lácrymis exprímere debent. Quamóbrem, illis ſextis Fériis, ob memóriam paſſiónis Dómini noſtri Jeſu Chriſti, pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

SABBATO
POST CINERES.
Ex Concílio Toletáno octávo.
Ann. 653. *Can.* 9.

QUiſquis abſque inevitábili neceſſitáte, atque fragilitátis evidenti languóre, ſeu étiam ætátis impoſſibilitáte, diébus Quadragéſimæ eſum cárnium præſúmpſerit atten-

táre, non ſolùm reus erit reſurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejuſdem diéi ſancta communióne.

DOMINICA PRIMA
QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto.

Anno 1579. *Part.* 1. *n.* 3.

OMnis quicumque ſit qui jejúnii lege aſtrictus eſt, ſíngulis Quadragéſimæ diébus, Domínicis exceptis, jejúnium ſervet: alióqui enim peccáto mortáli alligátum ſe eſſe noſſe debet.

FERIA SECUNDA.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianenſis Epíſcopi.

Anno 797. *C.* 38. & 43.

DIébus jejúnii eleemóſyna facienda eſt; & cibum vel potum quo quiſque uti débuit, ſi non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ & eleemóſynæ non commendant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *P.* 1. *Tit.* 3.

ÆGróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non poſſint, quodam íntimi ánimi dolóre gemitúque, ut ſanctus Auguſtínus monet, cibum cápiant, pro eo quòd, áliis jejunántibus, ipſi abſtinére non poſſint. Cáveant autem quod ex ejuſdem ſancti Auguſtíni ſenténtia cautum eſt, ne álios ſuo exemplo ad violandum jejúnium próvocent.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM.

Ex ſancto Bernardo.

Serm. 2. *in Quadrag. n.* 4.

OBſervandum eſt jejúnium non ab eſcis tantùm, ſed ab ómnibus illécebris carnis, & universâ córporis voluptáte; immò verò jejunandum eſt longè ampliùs à vítiis, quàm à cibis. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℞. Deo grátias.

FERIA QUINTA
inter IV. Tempora.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *P.* 1. *Tit.* 3.

OMni témpore à jocis Chriſtiánum hóminem abſtinére convenit; ac Quadragéſimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequentiùs ſtudioſiùſque oratióni, abſtinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbendum eſt. Frequéntiùs ad Eccléſiam convéniat Chriſtiánus, divínis Offíciis omni attentióne & religióſâ meditatióne aſſiſtat, Miſſæ ſacrifício quotídiè interſit, ſacriſque conciónibus adſit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℞. Deo grátias.

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ.* 6. *de Juſtificatione. Cap.* 14.

DOcendum eſt Chriſtiáni hóminis pœniténtiam poſt lapſum multò áliam eſſe à baptiſmáli: eáque continéri non modò ceſſatiónem à peccátis & eórum deteſtatiónem, aut cor contrítum & humiliátum, verùm étiam eorumdem ſacramentálem confeſſiónem ſaltèm in voto, & ſuo témpore faciendam, & ſacerdotálem abſolutiónem; itemque ſatisfactiónem per jejúnia, eleemóſynas, oratiónes & ália pia ſpirituális vitæ exercítia. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 2.

PEr Baptiſmum Chriſtum induentes nova prorsùs in illo effícimur creatúra, plenam & íntegram peccatórum ómnium remiſſiónem conſequentes; ad quam tamen novitátem & integritátem per ſacramentum Pœniténtiæ, ſine magnis noſtris flétibus & labóribus, divínâ id exigente juſtítiâ, perveníre nequáquàm póſſumus; ut méritò Pœniténtia laborióſus quidam baptiſmus à ſanctis Pátribus dictus fúerit. Eſt autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapſis poſt Baptiſmum ad ſalútem neceſſárium, ut nondùm regenerátis ipſe Baptiſmus.

De Contritione, & Confeſſione; item de Confeſſariorum officio.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ.* 6. *de Juſtificatione, C.* 5. *&* 6.

QUi per peccáta à Deo averſi erant, diſponuntur ad juſtítiam, dùm excitáti divínâ grátiâ & adjúti, líberè moventur in Deum, credentes vera *eſſe quæ divínitùs* reveláta & promiſſa ſunt; & dùm peccatóres ſe eſſe intelligentes, à divínæ juſtítiæ timóre, quo utíliter concutiuntur, ad conſequendam Dei miſericórdiam ſe convertendo, in ſpem eriguntur, fidentes Deum ſibi propter Chriſtum propítium fore, illumque tanquàm omnis juſtítiæ fontem dilígere incipiunt; ac

proptéreà moventur adverſùs peccáta per ódium áliquod & deteſtatiónem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

CONtritiónem imperfectam, quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti conſideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, ſi voluntátem peccandi exclúdat cum ſpe véniæ, declárat (ſancta Synodus) non ſolùm non fácere hóminem hypócritam & magìs peccatórem, verùm étiam donum Dei eſſe, & Spíritûs ſancti impulſum, non adhuc quidèm inhabitantis, ſed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus, viam ſibi ad juſtítiam parat. Et quamvìs ſine Sacramento Pœniténtiæ per ſe ad juſtificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam diſpónit.

FERIA TERTIA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *Tit.* 1.

DE dilectióne Dei, ſicut ad Sacramentum Baptiſmi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, requiſítâ; hæc duo imprímis ex ſacroſancta Synodo Tridentína docenda eſſe dúximus. Primum, ne quis putet in utróque Sacramento requíri, ut præviã, contritiónem eam quæ ſit caritáte perfecta, & quæ cum voto Sacramenti, ántequàm actu ſuſcipiátur, hóminem Deo reconcíliet. Alterum, ne quis putet in utróque Sacramento ſecúrum ſe eſſe, ſi præter fídei & ſpei actus, non incípiat dilígere Deum tanquàm omnis juſtítiæ fontem.

FERIA QUARTA.

Ex Synodo Carnotenſi.

Anno 1526. *Tit.* 7. *versùs finem.*

TÉmpore Quadrageſimáli ſæpíſſimè admóneant Curáti Parochiános ſuos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum diſtulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confeſſiónem, ut fáciunt pleríque, uſque circa finem hebdómadæ ſanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Offícium, aut minùs débitè compleátur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Tit.* 6.

IN Confeſſáriis probandis hanc ratiónem hábeant Epíſcopi, ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum ſalúte ſollíciti, & fidéles cuſtódes ſint eórum quæ in Confeſſióne dicuntur

ur; provectâ étiam ætáte, præſertìm illi quibus confeſſiónes mulíerum erunt audiendæ.

FERIA SEXTA.

Ex Inſtructiónibus ſancti Cároli de Pœniténtia.

Inter Act. Mediol. Eccl. Part. 4. tit. 9. promulgatis auctoritate Cleri Gallicani in Comitiis, anno 1658.

NEceſſária ádmodùm Sacerdótibus, qui in audiendis Pœniténtium Confeſſiónibus verſantur, Cánonum Pœnitentiálium ſciéntia. Sunt namque ii quaſi régulæ quædam, quibus, cùm ad culpæ commiſſæ gravitátem rectè dignoſcendam, tùm ad imponendam pro illíus ratióne veram pœniténtiam, Confeſſárii ita diriguntur, ut ubì síngula & quæ ad peccáti magnitúdinem, & quæ ad Pœnitentis ſtatum, conditiónem, ætátem, intimumque cordis contríti dolórem pértinent, accurátè perpénderint, tùm demùm pœniténtiam judício ac prudéntiâ ſuâ moderentur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranenſi quarto.

Anno 1215. *Tit.* 21.

SAcerdos ſit diſcrétus & cautus, ut more períti médici ſuperinfundat vinum & óleum vulnéribus ſauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumſtántias & peccáti, per quas prudenter intélligat, quale illi consílium débeat exhibére, diverſis experimentis utendo ad ſanandum ægrótum.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

Ex Synodo Carnotenſi.

Anno 1526. *Tit.* 7.

PReſbyteri circa Confeſſiónem ſacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam; ſcílicèt ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumſtántias: ita tamen quòd ſimplícibus perſónis dent matériam confitendi, & ſua peccáta detegendi, nec eos directè vel indirectè ínſtruant ad malum. Si pro iis quos in confeſſióne audíerint Sacerdótes, prudentióre consílio indigúerint, illud abſque ulla expreſſióne & nominatióne perſónæ, cautè requírant. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecenſi.

Anno 1459.

SAcerdótes ne à confitente quærant nómina perſonárum cum quibus peccáverit, ſed circumſtántias quæ quandóquè tantam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia ſine hoc de peccáti quantitáte non poteſt bene judicári. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Trecenſi.

Anno 1459.

DEbent (Sacerdótes) ſemper pia geſtáre víſcera circa confitentes, exemplo beáti Ambróſii, de quo légitur, quòd quotieſcumque áliquis lapſus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœnitentem flere compélleret.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Roſier, Archiepíſcopi Toloſáni.

Anno 1452. *Tit.* 16.

STatúimus ut omnes qui confeſſiónes áudient, ſic diſcrétè & religióſè ſe hábeant, quòd corda confiténtium à peccátis rétrahant, & ad veram contritiónem quantùm pótetunt indúcant. Confeſſiónes in Eccléſia áudiant: & audientes confeſſiónes vultum hábeant húmilem, & ad terram defígant; nec in fáciem confiténtis aſpíciant, ac cum maturitáte & voce húmili de peccátis inquírant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Cap.* 6.

SAcerdótes, niſi ex cauſa neceſſária, mulíeres ante ſolis ortum vel poſt ejus occáſum confitentes, ne áudiant: neve in cellis, ſed públicè in Eccléſia, in ſédibus in quibus tabella omnínò inter Confeſſórem & pœnitentem interjecta ſit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

In Feſto S. CORONÆ SPINEÆ.

Ex ſancto Bernardo.

Serm. 5. *in Feſt. Omn. SS.*

† CApur noſtrum nobis repræſentátur, non Coronátum glóriâ, ſed peccatórum noſtrórum circúmdatum Spinis. Púdeat ſectári glóriam membra, quibus caput ſuum tàm inglórium exhibétur. Púdeat ſub Spináto cápite membrum fíeri delicátum. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Anno 816. *L.* 1. *Cap.* 37.

PŒniténtium cauſæ penſandæ ſunt, & tunc ligandi atque ſolvendi poteſtas exercenda. Videndum eſt quæ culpa præceſſerit, aut quæ ſit pœniténtia ſecúta poſt culpam; ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam víſitat, illos Paſtóris ſenténtia abſolvat. Tunc enim vera eſt abſolútio præſidentis, cùm ſuperni arbítrium ſéquitur Júdicis. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

De Satisfactione & Indulgentiis.

MINICA IV.
UADRAGESIMÆ.
Concílio Lateranenſi
ſecundo.
nno 1139. *Can.* 22.
Jia inter cétera unum
:ſt quod ſanctam máxi-
perturbat Eccléſiam;
vidélicèt pœniténtia;
aliis pœniténtiis áni-
lécipi, & in infernum
ahi patiantur (Praeſ-
·i.) Falſam autem pœ-
ıtiam eſſe conſtat, cùm
is plúribus, de uno
ɔœniténtia ágitur; aut
ſic ágitur de uno, ut
diſcedátur ab álio;
pœnitens ab offício
:ecédit, quod ſine pec-
agi nullâ ratióne præ-
; aut ſi ódium in corde
tur, aut ſi offenſo cuſ-
non ſatìs fiat, aut ſi
denti offenſus non in-
:at.

RIA SECUNDA.
Concílio Tridentíno.
1563. *Seſſ.* 14. *de*
Pœnitent. Can. 15.
quis díxerit, Claves
ccléſiæ eſſe datas tan-
ad ſolvendum, non
ı ad ligandum; &
:éreà Sacerdótes, dùm
nunt pœnas confi-
ɔus, ágere contrà fi-
Clávium, & contrà
utiónem Chriſti; &
nem eſſe, quòd, vir-
Clávium, ſublátâ pœ-
nâ æternâ, pœna tempo-
rális plerumquè exſolvenda
remáneat; anáthema ſit.
Tu autem, Dómine, mi-
ſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Tridentíno.
Seſſ. 14. *Cap.* 8.

Habeant præ óculis (Sa-
cerdótes) ut ſatisfác-
tio quam impónunt, non
ſit tantùm ad novæ vitæ
cuſtódiam, & infirmitátis
medicamentum, ſed étiam
ad præteritórum peccató-
rum vindíctam, & caſtiga-
tiónem. Tu autem, Dó-
mine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Pariſienſi
ſexto.
Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 32.
& 46.

Sacerdótes qui aut mú-
neris, aut amóris, aut
timóris, aut certè favóris
causâ, témpora modum-
que pœniténtiæ ad líbitum
pœniténtium indícunt, áu-
diant quid Dóminus per
Ezechiélem Prophétam ter-
ribíliter dicat: Erit manus
mea ſuper Prophétas qui de-
cepérunt pópulum meum,
dicentes: Pax, pax; &
non eſt pax. Tu autem,
Dómine, miſerére noſ-
trî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis ſacramentálibus ſancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Paríſiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658.

IN pœniténtia imponenda adhibébit Confeſſárius & prudéntiam & pietátem & juſtítiam : habébit ratiónem ſtatûs, conditiónis, ſexûs & ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna poteſtáte eſt, eam pœniténtiam injungat, quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in poteſtáte hábeat : neve eam quâ vel occáſio detur ſpirituális ruínæ, vel pœnitentis alteriuſve peccátum détegi, vel áliquod ſcándalum ſuboríri, vel ipſe pœnitens nímium deterréri, remiſſuſve & tépidus reddi poſſit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis Sacramentálibus ſancti Cároli de Pœniténtia.

COnfeſſárius pœnitenti talem pœniténtiam impónet, qualem ab eo præſtári poſſe júdicet. Cónſiderábit autem ánimum mentemque pœnitentis, ac fletum, gémitum & lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíſſimas pœniténtias impónat : id quod & Confeſſóribus & pœniténtibus periculóſum eſt. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

DEbent Sacerdótes Dómini, quantùm ſpíritus & prudéntia ſuggéſſerit, pro qualitáte críminum, & pœniténtium facultáte, ſalutáres & convenientes ſatisfactiónes injúngere : ne ſi fortè peccátis connívеant, & indulgéntiùs cum pœniténtibus agant, levíſſima quædam ópera pro gravíſſimis delictis injungendo, alienórum peccatórum partícipes efficiantur. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA PASSIONIS.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

MAgnóperè à peccáto révocant, & quaſi fræno quodam coercent ſatisfactóriæ pœnæ, cautioreſque & vigilantióres in futúrum pœnitentes effíciunt ; medentur quoque peccatórum relíquiis, & vitióſos hábitus malè vivendo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò ſecúrior ulla via in Eccleſia Dei unquàm exiſtimáta fuit ad amovendam imminentem à Dómino pœnam, quàm ut

ic pœniténtiæ ópera hó-
ines cum verò ánimi do-
re frequentent.

ERIA SECUNDA.

x Concílio Cabilonenſi
ſecundo.

Anno 813. *Can.* 36.

P Eccáta quæ ex indúſ-
tria, aut cujúſlibet li-
dinis explendæ causâ, id-
rcò fiunt ut eleemóſynis
dimantur, nequáquàm
s rédimi poſſunt; quia qui
ec perpetrârunt, viden-
r Deum mercéde condú-
re, ut eis impúnè pec-
re líceat. Non ergò quis
circò peccáre debet, ut
eemóſynam fáciat; ſed
eò eleemóſynam fácere
ebet quia peccávit.

FERIA TERTIA.

x Concílio Cabilonenſi
ſecundo.

Anno 813. *Can.* 45.

A Quibuſdam qui Ro-
mam Turonumve &
a quædam loca ſub præ-
xtu oratiónis inconſultè
ragrant, plúrimùm er-
tur. Sunt qui putant ſe
púnè aut peccáre, aut
ccaſſe, quia hæc loca ora-
ri frequentant. Qui verò
ccáta ſua Sacerdótibus,
quorum ſunt Paróchiis,
nfeſſi ſunt, & ab iis
endæ pœniténtiæ consí-
m accepérunt, ſi oratió-
ons inſiſtendo, eleemó-
nas largiendo, vitam
endando, mores com-
nendo, Apoſtolórum lí-
na, vel quorúmlibet
Sanctórum, invíſere desí-
derant; horum eſt devó-
tio modis ómnibus collau-
danda.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 25. *Decret. de Indulg.*

S Acro ſancta Synodus
Indulgentiárum uſum
Chriſtiáno pópulo máximè
ſalutárem, & ſacrórum
Conciliórum auctoritáte
probátum, in Eccléſia re-
tinendum eſſe docet & præ-
cipit. In his tamen conce-
dendis moderatiónem, jux-
tà véterem, & probátam
in Eccléſia conſuetúdinem,
adhibéri cupit, ne nímiâ
facilitáte Eccleſiáſtica diſ-
ciplína enervétur; & ſtá-
tuit pravos quæſtus omnes
pro his conſequendis, undè
plúrima in Chriſtiáno pó-
pulo abúſuum cauſa fluxit,
omnínò abolendos eſſe.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Cameracenſi.

Anno 1565. *Tit.* 22.

Q Uia per indiſcrétas &
ſupérfluas Indulgén-
tias claves Eccléſiæ con-
temnuntur, & pœnitentiá-
lis ſatisfáctio enervátur;
ídeò ne quis ullas novas aut
ignótas Indulgéntias pó-
pulo commendet & pro-
merendas ófferat, niſi priùs
ab Ordinário (loci Epíſ-
copo) viſitátæ fúerint &
probátæ. Tu autem, Dó-
mine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

ac regeneratórem noſtrum véſperè, manè & merídiè.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Bituricenſi.

Anno 1584. *Tit. de Euchar.*

Can. 7.

NEmo ad diem Paſchæ Euchariſtiam ab álio quàm à próprio Párocho ſeu Curáto ſúmere præſúmat. Sacerdos qui contrà hoc Decrétum adminiſtrat, cujuſcumque gradûs & órdinis fúerit, extraordináriè puniátur. Aliis quibúſlibet diébus feſtis, Commúnio ex licéntia Epíſcopi, ejus Vicárii, aut Párochi, áliis in lócis pro cujuſque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1582. *Tit.* 9.

PArochus ſi Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve neceſſitáte verè impedítus, non poteſt ſacro Paſchæ témpore ad Eccléſiam convenire, ubi ſanctíſſimam Communiónem cum céteris percípiat, ad illum (etiamſi paucis antè diébus percéperit) ipſe illo Paſcháli témpore déferat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

QUæ tanto animárum diſpéndio in locis quibusdam incrébruit ſerò nímium communicandi conſuetúdo, ſánctiùs erit immutanda. Adoleſcenteſque ii, quos de ſumendo myſtério ſatis decérnere poſſe Párochi vel Confeſſárii judicárint, ad Communiónem ſunt (à Párochis) recipiendi, imò étiam impellendi.

FERIA QUINTA.

Ex Conſtitutiónibus Eccléſiæ Gallicánæ, in Conventu Melodunenſi.

Anno 1579. *Tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fídei ſinceritáte, ſpei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi ſunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti ſumptiónem admitti volentes, probentur; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei ſinceritátem, uſum & fructum tanti Sacramenti inſtituantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar.*

Cap. 7.

COmmunicáre volenti revocandum eſt in memóriam Apóſtoli præceptum: Probet ſeipſum homo. Eccleſiáſtica autem conſuetúdo declárat eam probatiónem neceſſáriam eſſe, ut nullus ſibi cónſcius mortális peccáti, quantumvis ſibi contrítus videátur, abſque præmiſſa ſacramentáli confeſſióne ad

vivens ab ingreſſu Eccléſiæ arceátur, & móriens Chriſtiánâ cáreat ſepultúrâ. Si quis autem aliéno Sacerdóti volúerit juſtâ de causâ ſua confitéri peccáta, licéntiam priùs obtíneat. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Annn 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar. Can.* 9.

SI quis negáverit, omnes & síngulos Chriſti fidéles utriúſque ſexûs, cùm ad annos diſcretiónis pervénerint, tenéri síngulis annis, ſaltèm in Páſchate ad communicandum juxtà præceptum ſanctæ matris Eccléſiæ, anáthema ſit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Remenſi.

Anno 1583. *Cap.* 10. *&* 11.

DOlémus, tantam eſſe (quorumdam) Chriſtianórum incúriam, ut ſemèl tantùm in anno ſumant Euchariſtiæ ſubsídia. Quarè Paræci & qui ad divíni verbi prædicatiónem aſciſcuntur, de frequentis Communiónis antíquo uſu, ejuſdemque miris frúctibus & utilitáte díſſerant, & fidélibus perſuadére nitantur nullum eſſe modum aptiórem & compendioſiórem, quo Eccléſiæ Apoſtólicæ fácies noſtro ſéculo rédeat. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Cabilonenſi ſecundo.

Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & ſánguinis Domínici magna diſcrétio adhibenda eſt. Cavendum eſt enim, ne ſi nímiùm in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Dómino: niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus ſánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiſcrétè accipiátur, timendum eſt illud quod ait Apóſtolus: Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

Ex Concílio Matiſconenſi ſecundo.

Ann. 583. *Can.* 2.

Aderat Miſſus à Magnulfo Epiſcopo Toloſ.

✝ PAſcha noſtrum in quo ſummus Sacerdos & Póntifex pro noſtris delictis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus eſt, debémus omnes feſtiviſſimè cólere, & ſédulæ obſervatiónis ſinceritáte in ómnibus venerári; ut illis ſanctiſſimis diébus omnes ſimul coadunáti hymnis Paſchálibus indulgentes, perſeveratiónis noſtræ præſéntiam quotidiánis ſacrifíciis oſtendámus, laudantes Creatórem

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Rothomagenſi.

Anno 1591. *Tit. de Epiſc. off. n.* 11.

MOneantur ab Epíſcopo in ſua promotióne Preſbyteri, ut intrà ſemeſtre, ſine altérius cujuſcumque licéntia, Miſſam primam célebrent, & deinceps répetant ſaltèm ómnibus diébus Domínicis & Feſtis ſolémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tàm frequénter, ut ſuo múneri ſatisfáciant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *Decret. de obſervand. in Miſſa.*

ILliberáles eleemoſynárum exactiónes pótiùs quàm poſtulatiónes (pro celebrandis Miſſis;) aliáque hujúſmodi quæ à ſimoníacâ labe vel certè à turpi quæſtu non longè abſunt, omnínò prohíbeant (Ordinárii locórum Epíſcopi.)

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Lateranenſi quarto.

Ann. 1215. *C.* 17.

SUnt Preſbyteri qui Miſſárum célebrant ſolémnia vix quater in anno; & quod detérius eſt, intereſſe contemnunt: & ſi quandò, dùm hæc celebrantur, interſunt, Chori ſiléntium fugientes, intendunt extérius collocutiónibus Laïcórum; dùmque audítum ad indébitos ſermónes effundunt, aures intentas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & ſimília ſub pœna ſuſpenſiónis pénitùs inhibémus.

SABBATO.

Ex Concílio Cameracenſi.

Anno 1565. *Tit.* 6. *Cap.* 1. & 2.

QUicumque ad tremendum Miſſæ ſacrifícium accéſſerit, is in primis mentem puram & attentam ad tanti Sacramenti myſtérium perficiendum ácferat; nec niſi bonæ conſciéntiæ teſtimónio prædítus, & Pœniténtiâ ſacramentáli, ſi neceſſe fúerit, præparátus & probátus, ac débitâ oratióne priùs accommodátus, ad córporis & ſánguinis Chriſti venerábile Sacramentum Deo Patri offerendum ſe cónferat.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *Decret. de obſervand. in Miſſa, versùs finem.*

CAveant Epíſcopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent, neve ritus álios aut álias cæremónias & preces in Miſſárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Eccléſia probátæ ac frequenti & laudábili uſu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis ſit, & à quo

ſſimùm provéniat ſanc- ni hujus ſacrifícii tàm ióſus ac cœleſtis fruc- : móneant étiam eum- pópulum, ut frequen- ad ſuas Paróchias, ſal- diébus Domínicis & óribus Feſtis, accé- t.

RIA SECUNDA.

Concílio Tridentíno.

. 1562. *Seſſ.* 22. *Decret.* *obſervand. in Miſſa.*

nguli Epíſcopi in ſuis Diœcéſibus interdícant cui vago & ignóto Sa- óti celebráre líceat; patiantur privátis in ibus, atque omnínò a Eccléſiam & ad diví- tantùm cultum dedi- Oratória, ab eiſdem ináriis deſignanda & anda, ſanctum hoc Sa- cium à ſeculáribus aut láribus quibuſcumque gi, ac niſi priùs qui rſint, decenter compó- córporis hábitu decla- rint ſe mente étiam ac ito cordis affectu, non m córpore, adeſſe.

RIA TERTIA.

Concílio Mediolanenſi no, ſub ſancto Cárolo.

1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

Iſſæ nec ante auró- ram nec poſt merí- , niſi ex cauſa jure iſſa, celebrentur. Ne chi cujuſquam grátiâ, íve Miſſam (Parochiá-) antícipent aut díffe- ; ſed illam eâ potíſſimùm horâ célebrent, quæ pópulo magìs accommodáta ſit.

FERIA QUARTA.

Ex Epíſtola ſancti Auguſtíni Epíſcopi ad Januárium.

Script. circa ann. 400. *C.* 5. *n.* 7. *&* 8.

Liquidò appáret, quandò primùm accepérunt diſcípuli corpus & ſánguinem Dómini, non eos accepiſſe jejúnos. Numquid tamen proptéreà calumniandum eſt univerſæ Eccléſiæ, quòd à jejúnis ſemper accípitur? Ex hoc enim plácuit Spirítui ſancto, ut in honórem tanti Sacramenti, in os Chriſtiáni priùs Corpus Domínicum intráret quàm céteri cibi. Nam ídeò per univerſum orbem mos iſte ſervátur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. *Cap.* 48.

Irrepſit uſus emendatióne dignus, quòd nonnulli Preſbyterórum ſine miniſtris Miſſárum ſolémnia frequentent. Undè interrogandus hujúſmodi córporis & ſánguinis Dómini ſolitárius conſecrátor, quibus dicit: Dóminus vobiſcum; & à quo illi reſpondétur: Et cum ſpíritu tuo; vel pro quibus: Memento, Dómine, . . . & ómnium circumſtántium, cùm nullus circumſtet, dicit. Quæ

conſuetúdo, quia Apoſtólicæ & Eccleſiáſticæ auctoritáti refragátur, provídeat unuſquiſque Epiſcopórum, ne in ſua Paróchia quiſquam Preſbyterórum Miſſam ſolus celebráre præſúmat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1582. *Tit.* 15.

CLéricus, qui in Miſſæ ſacrifício miniſtrat, dùm eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve Offício récitet; ſed toto íntimæ pietátis ſtúdio ad miniſtérium attentus ſit, quod tunc piè religioſéque éxequi debet.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianenſi quarto.

Anno 541. *Can.* 4.

NUllus in oblatióne ſacri cálicis niſi ex fructu víneæ, & hoc aquâ mixtum, offerre præſúmat; quia ſacrílegum judicátur áliud offerri, quàm quod in mandátis ſacratíſſimis Salvátor inſtítuit.

DOMINICA III.

POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ, Cap.* 8.

MAndat ſancta Synodus Paſtóribus & ſíngulis curam animárum geréntibus, ut frequenter inter Miſſárum celebratiónem, vel per ſe, vel per álios, ex iis quæ in Miſſa leguntur, áliquid expónant, atque inter cétera, ſanctíſſimi hujus ſacrifícii myſtérium áliquod declárent, præſertìm Domínicis & Feſtis.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Auguſtána.

Ann. 1548. *Can.* 18.

UT nímia feſtinátio in Miſſæ lectióne aut celebratióne religióſas aures oculoſque offendit; ita incóndita prolíxitas faſtídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quapropter Sacerdótibus devótam mediocritátem commendámus.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ, C.* 5.

CUm natúra hóminum ea ſit, ut non fácilè queat ſine adminículis exterióribus ad rerum divinárum meditatiónem ſuſtolli; proptéreà pia mater Eccléſia ritus quoſdam, ut ſcílicèt quædam ſummiſsâ voce, ália verò elatióre in Miſſa pronuntiarentur, inſtítuit. Cæremónias item adhíbuit, ut myſticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, veſtes, aliáque id genus multa, ex Apoſtólica diſciplína & traditióne, quâ majeſtas tanti ſacrifícii commendarétur.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíſcopi Toloſáni.

Ann. 1531. *Tit.* 39.

PRohibémus ómnibus Rectóribus, Vicáriis, aut áliis qui præſunt Capellæ, aut álii loco religióſo in hac Diœcéſi, ne áliquem permittant extráneum Sacerdótem celebráre. Non tamen inténdimus viatórem honeſtum Sacerdótem, módico témpore ex devotióne ſine quæſtu celebráre volentem, prohibére. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ*, *C.* 6.

OPtáret quidèm ſacroſancta Synodus, ut in ſíngulis Miſſis fidéles adſtantes non ſolùm ſpirituáli affectu, ſed ſacramentáli étiam Euchariſtiæ perceptióne communicárent, quò ad eos ſanctíſſimi hujus ſacrifícii fructus ubérior proveníret. Nec tamen, ſi id non ſemper fiat, proptéreà Miſſas illas, in quibus ſolus Sacerdos commúnicat, ut privátas & illícitas damnat, ſed probat atque ádeò commendat, ſiquidèm illæ quoque Miſſæ verè commúnes cenſéri debent; partìm quòd in eis pópulus ſpirituáliter commúnicet; partìm verò quòd à público Eccléſiæ Miniſtro, non pro ſe tantùm, ſed pro ómnibus fidélibus qui ad corpus Chriſti pértinent, celebrentur. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toletáno ſéptimo.

Anno 646. *Cap.* 2.

CEnſémus convenire, ut, cùm à Sacerdótibus Miſſárum témpore ſancta myſtéria conſecrantur, ſi ægritúdinis áccidat cujúſlibet eventus quo cœptum néqueat conſecratiónis expléri miniſtérium, ſit líberum Epíſcopo vel Preſbytero álteri conſecratiónem éxequi offícii cœpti. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianenſi primo.

Ann. 511. *Cap.* 26.

CUm ad celebrandas Miſſas in Dei nómine convenítur, pópulus non antè diſcédat quàm Miſſæ ſolémnitas compleátur; & ubi Epíſcopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis. Tu autem, Dómine, &c.

De verbi divini prædicatione.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1546. *Seſſ.* 5. *de Ref. C.* 2.

QUia Chriſtiánæ Reipúblicæ neceſſária eſt prædicátio Evangélii, & hoc eſt præcípuum Epíſcopórum munus; ſtátuít ſancta Synodus omnes Epíſcopos & álios Eccleſiárum Prælátos tenéri per ſeipſos, ſi legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum ſanctum Jeſu Chriſti Evangélium. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Vaſionenſi tértio.

Anno 529. *Can.* 20.

PRo ædificatióne ómnium Eccleſiárum, & pro utilitáte totíus pópuli, nobis plácuit, ut non ſolùm in Civitátibus, ſed étiam in ómnibus Paróchiis, verbum faciendi darémus Preſbyteris poteſtátem: ita ut, ſi Préſbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per ſe ipſum non potúerit prædicáre, ſanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Lib. 1. *Cap.* 31.

EVangélica prædicátio & ália divínæ ſervitútis execútio, non terrenárum pecuniárum quæſtu, nec cujúſlibet altérius turpis lucri grátiâ, ſed ſolùs Chriſti amóre à diſcípulis ejus eſt peragenda. Quiſquis ígitur, ſui quæſtûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet, longè ſe à diſcipuláto Chriſti ſejungit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toletáno.

Anno 1565. *Act.* 3. *Cap.* 3.

QUicumque prædicando verbo Dei ac docendæ plebi Chriſtiánæ óperam déderint, prorsùs à quæſtiónibus difficílibus ac perpléxis abſtíneant, ſe ad captum auditórum eorúmque ædificatiónem demittentes. Evangélium ipſum interpretatióne fácili, eâque commúni ſanctórum Patrum atque orthodoxórum virórum conſenſu receptâ, auditóribus expónant, eoſque toto ſtúdio inſtrúere conentur. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Anno 816. *L.* 1. *Cap.* 23.

PRima prudéntiæ virtus eſt, eam quam docére opórteat, exiſtimáre perſónam. Rúdibus pópulis, ſeu carnálibus, plana atque commúnia, non ſumma atque árdua prædicanda ſunt; ne immenſitáte doctrínæ opprimantur pótiùs quàm erudiantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 6. *C.* 25.

COncionatóres Sanctórum hiſtóriis ne nimis diù immorentur: quin pótior pars Evangélio detur & Epíſtolæ explicandis. Quòd ſi fabulóſa vidébitur hiſtória, ne attingant quidèm; ſi veriſímilis, léviter: éaque decerpant quæ imitanda videantur. Mirácula quoque ne impudéntiùs jactentur, niſi quæ Scriptúris pródita, aut à non lévibus Scriptóribus ſummâ cum hiſtóriæ fide trádita fúerint.

SABBATO.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *Cap.* 15.

ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer: conſtitútus eſt enim ut annúntiet pópulo ſcélera eórum; ſic tamen ut in ſuggeſto vítia tantùm reprehendat, non perſónas nominátim perſtringat.

De Rogationibus, aliiſque Supplicationibus Proceſſionis nomine deſignatis.

DOMINICA V. POST PASCHA.

Ex Mónitis ſancti Cároli de Proceſſiónibus.

Monito 1.

DOmínicâ Proceſſiónis diem immediátè præcedenti Párochus fidéles móneat de hujus die & occaſióne. Undè eos, ut interſint, Proceſſionemque tàm córpore quàm ánimo comitentur, efficáciter adhortábitur; ut Deus ómnium preces, pro ſua miſericórdia, in animárum & córporum tàm noſtrórum quàm proximórum benefícium dignétur exaudíre: dicetque quantâ modéſtiâ, devotióne & órdine hæ Proceſſiónes celebrári débeant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aurelianenſi primo.

Anno 511. *Can.* 27. *&* 28.

ROgatiónes, id eſt, Litánias ante Aſcenſiónem Dómini, ab ómnibus Eccléſiis plácuit celebrári. Quò tríduo omnes abſtíneant, & Quadrageſimálibus cibis utantur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.
Anno 747. *Cap.* 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Aſcenſiónem Dómini in cœlos Miſſárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, ſigno paſſiónis Chriſti, noſtræque ætérnæ redemptiónis, & Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis, omnis pópulus genuflectendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.
Ex Synodo Auguſtána.
Anno 1548. *C.* 23.

POpulum ſédulò móneant Párochi, ne cæremónias religioſíſſimè inſtitútas in abúſum vertant aut ſuperſtitiónem; ſed ipſis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Proceſſiónes ſint graves, ordinátæ, honeſtæ, & Chriſtiânâ Religióne dignæ. Tu autem, Dómine, &c.

IN ASCENSIONE DOMINI.
Ex Conſtitutiónibus Apoſtolórum.
Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

†NUmeráris quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem feſtum Aſſumptiónis Dómini, quo die aſcendit ad Deum, eumdemque Patrem ſuum à quo miſſus fúerat, ad cujus déxteram virtútis ſedet, quique in conſummatióne ſéculi véniet cum poteſtáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

De Baptiſmo, ejuſque cæremoniis.

FERIA SEXTA.
Intrà Octav. Aſcenſionis.
Ex Statútis Synodálibus Bernardi du Roſier, Archiepíſcopi Toloſáni.
Anno 1452. *Tit.* 1.

IN Collatióne Baptiſmi, qui eſt ſpirituális fábricæ fundamentum & jánua aliórum Sacramentórum, ſit quílibet Sacerdos ſollícitus circa prolatiónem verbórum, quæ ſunt de eſſéntia formæ; ut illa diſtinctè, & cum devotióne próferat, aquam ſanctificátam ſuper cápita ipſórum baptiſandórum, prout cónvenit cum áliquo vaſe honeſto ter infundendo.

SABBATO.
Intrà Octav. Aſcenſionis.
Ex Régulis Sacramentálibus ſancti Cároli.
Tit. de Baptiſm. art. ultimo.

ADultâ ætáte, cùm quis Baptiſmum petit, ſive Judæus ille ſit, ſive pagánus, ſive álius, primò quærantur teſtimónia certa de ejus conditióne, anteactâ vitâ, ſtatúque omni; &

hóminis voluntas diligenter explorétur, utrùm ex ánimo veráque pietáte Baptiſmum petat, utrùm peccatórum pœníteat, atque in póſterum abſtinére ſtátuat. Ad quæ ſi rectè piéque ánimo ſit parátus, fídei doctrínâ & Chriſtiánæ vitæ inſtitutiónibus accurátè erudiátur.

DOMINICA
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Concílio Toloſáno.
Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

QUi domi infans, urgente mortis perículo, fúerit baptizátus, huic íterùm baptiſmus non eſt ſub conditióne conferendus, ſed certæ cæremóniæ, iis étiam neceſſáriæ, qui ab hæréticis baptizáti ad Eccléſiam revertentur, tantùm erunt adhibendæ, dùm tamen in baptiſmo formam, matériamque débitam adhibúerint.

FERIA SECUNDA.
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Concílio Colonienſi.
Anno 1536. *Part.* 7. *C.* 4.

SUſceptóres infantis, Patríni qui dicuntur, mérìtò admonentur, quòd ipſi ſint qui Eccléſiæ nómine & Eccléſiæ fide Chriſto párvulos ófferant per Baptiſmum, ac ſe propémodùm pro párvulis fidejuſſóres conſtítuant, nómine párvuli reſpondentes: quem étiam poſtquàm adoléverit, Symbolum ſimul & Oratiónem Domínicam edocére, atque vitam Chriſto, ac profeſſióne in Baptiſmo factâ dignam, perpétuò ágere, ſaltèm ubi id neceſſitas póſcere vidébitur, cohortári non omittent.

FERIA TERTIA.
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Concílio Toloſáno.
Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

NEc iis, qui annos non excéſſerint trédecim, vel qui Chriſtiánæ doctrinæ, aut ſaltèm precatiónis Domínicæ, & Symboli fundamenta non nórint, nec hæréticis, omnínò ſuſceptóres eſſe líceat.

FERIA QUARTA.
Intrà Oct. Aſcenſionis.
Ex Concílio Pariſienſi ſexto.
Ann. 829. *L.* 1. *Can.* 10.

COnſtat unumquemque fidélem Deo in Baptíſmate duárum pactiónum néxibus ſe obligáre; álterâ quâ abrenuntiáre diábolo, & ómnibus opéribus & pompis ejus; álterâ verò quâ ſe in Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum crédere profitétur. Undè étiam ſub ejuſdem ſanctæ Trinitátis invocatióne, Baptíſmatis grátiam conſéquitur.

FERIA QUINTA.
Octava Aſcenſionis.
Ex Concílio Pariſienſi ſexto.
Anno 829. *L.* 1. *Can.* 10.

ABrenuntiáre diábolo eſt, pénitùs eum reſpúere, eíque contradícere, ſequ-

unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus ſunt, primùm ſupérbia, inítium omnis peccáti, & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt ſupérbiæ. Pompa diáboli hæc eſt quæ pompa mundi, id eſt, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúſlibet rei ſuperflúitas in humánis úſibus. Hæc & his ſimília unuſquiſque fidélis témpore Baptíſmatis rejécit, Chriſto ſe mancipávit, pactumque cum Deo fecit, ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. *L.* 1. *C.* 10.

MAgna ex parte Chriſtiánum decus viléſcit, quandò renáti in Chriſto, ea quibus in Baptíſmate renuntiârunt, nec intellígere curant, nec ab his ſe, ut Chriſto pollíciti ſunt, abſtinére ſátagunt. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

In Vigilia Pentecoſtes.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 3. *Tit. de Baptiſmo.*

FIdélium unuſquiſque quo die baptizátus eſt, quotannis ardentióri prece, eleemóſynâ, ſi per facultátes poteſt, ſpiritaliſque gáudii celebritáte récolat ſe, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœléſtis partícipem in Chriſto factum eſſe. Eo potíſſimùm die ſanctè ſe éxcitet ad præcláram illam ſponſiónem & chriſtiánam profeſſiónem, quam in ſacro lavácro per ſponſóres ſolémniter édidit.

DIE SANCTO *PENTECOSTES.*

Ex Concílio Toletáno tértio.

Anno 589. *Can.* 3.

† QUicumque Spíritum ſanctum non credit, aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, eumque non díxerit coætérnum eſſe Patri & Fílio, & coæquálem; anáthema ſit.

De Sacramento Confirmationis.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *C.* 17.

IN Sacramento Confirmatiónis, juxtà Dómini promiſſiónem, Spíritum ſanctum quo in Baptíſmate ad peccáti emundatiónem ſignáti ſumus, cum novo grátiæ múnere accípimus: vidélicèt ut virtúte ejus contrà ſátanæ tentatiónes

nur ; ut grátiâ ejus
liùs capienda fídei
ia illuminémur ; ad
iónem Chriſti fidú-
& contrà vitia ro-
ipiámus. Tu autem,
ie, &c.

IA TERTIA.

oncílio Pariſienſi.
1528. *Can.* 10. *Tit.*
Sacram. Confirm.
amentum Confirma-
nis ab Apóſtolis lé-
promulgátum, cùm
arítas miſérunt Pe-
: Joannem, à qui-
(licèt à Philippo
o ánteà baptizáti)
oſitiónem mánuum
m ſanctum accípe-
Poſt Baptiſmum hoc
ento roborámur,
conferendi poteſtas
pis à Chriſto con-
t. Tu autem, Dó-
&c.

IA QUARTA.

oncílio Toloſáno.
1590. *Part.* 2. *C.* 3.
ómnibus áliis au[illegible]í-
, ſed hoc potíſſi-
d id inſtitúto Con-
ónis Sacramento ne-
impugnátæque fí-
m ſemper, tùm his
ibus máximè, vidé-
ſuccurrendum. Ubi-
ígitur opportúnum
& cóngrua áliqua
ſeſe obtúlerit, &
im præcípuè obeun-
pulo illud Epíſcopi
ſtrábunt. Tu autem,
e, &c.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepíſcopi Toloſáni.

Anno 1531. *Tit.* 9.

PRæcípimus ómnibus & síngulis Presbyteris noſtræ Diœcéſis curam animárum habéntibus, quòd cùm ad ſuas Ecclésias pro miniſtrando Sacramento Confirmatiónis ventúros nos intelléxerint, móneant pópulum ſibi commiſſum, ut ad (illud) ſuſcipiendum ſe præparent : quod tunc ſine perículo ánimæ neglígere non poſſunt. Indúcant eos ad confitendum peccáta ſua, ut ſic cum devotióne débita ad Sacramentum ſuſcipiendum accédere queant.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toloſáno.

An. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 3.

QUicumque ridículum áliquod, aut quâvis ratióne, minùs aptum Chriſtiáno nomen in Baptiſmo ſortítus eſt, is áliud decéntius, convenientiuſque ab ipſo Epíſcopo in Confirmatióne accípiat.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 1. *Tit.* 9.

DUm Sacramentū Confirmatiónis Epíſcopus miniſtrat, non modò qui illud ſuſceptúri ſunt, quique eos ófferunt, ſed omnes quicumque præſentes

CANONES PROPRII PRO QUIBUSDAM FESTIS.

DIE XXV. MARTII.

IN FESTO INCARNATIONIS DOMINI.

Ex Concílio Toletáno décimo.

Anno 656. *Can.* 1.

NAtivitátis Domínicæ ſacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, abſque dúbio ſervat témporis curſum & ſpeciále diéi monimentum. Si ergò Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Eccléſia concórditer celebrétur, cur non Feſtívitas glorióſæ Matris ejus eâdem obſervántiâ ſimilíque habeátur honóre? Nam quid eſt Feſtum Matris, niſi incarnátio Verbi? cujus Feſtum ita debet eſſe ſolemne, ſicut eſt & ejuſdem nativitátis Verbi. Tu autem, Dómine, &c.

DIE III. MAII.

IN INVENTIONE SANCTÆ CRUCIS.

Ex Concílio Nicæno ſecundo œcuménico.

In Definitione.

SAnctórum noſtrórum & divinórum Patrum doctrínæ inſiſtentes, & Cathólicæ Eccléſiæ in qua ſanctus Spíritus inhábitat, traditiónem obſervantes; definímus cum omni diligéntia & cura venerandas ſanctas imágines, ad mo-

dùm & formam venerandæ & vivificantis Crucis, in templis ſanctis Dei collocandas, habendaſque tùm in ſacris vaſis & véſtibus, tùm in pariétibus & tábulis, in ædibus privátis, in viis públicis.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM,

UBI DEEST PROPRIUS CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio, ſub ſancto Cárolo. *Ann.* 1573. *Tit.* 1.

QUò religióſiùs íncolæ, uniuſcujuſque Paróchiæ feſtum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Eccléſia dicáta eſt, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religióſas ejus ſanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm ſempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum ſalútis patrocínium ſuſcépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus eſt & cuſtos, quò ad illíus imitatiónem magìs fidéles inflammentur, id Párochus præſtet, cùm frequéntior in Eccléſia pópulus adeſt, ut ipſe aut álius in ſuggeſtu res ejus ſanctè admirabiliterque geſtas, morum diſciplínam, pietátis ſtúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem, &c.

IN DEDICATIONE *ET ANNIVERSARIO* DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto. *Anno* 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illùc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad *eum* clamáverint, conſolatiónis ejus beneficia conſequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúſ-

loca ad Deum exoran-
, ſibíque propítium
adum, frequenter ac
:è ádeant (Chriſtiáni;)
ıſque ſe aſpéctibus An-
um, quorum conven-
únimè ibi adeſſe dubi-
ır, exhíbeant. Tu au-
Dómine, &c.

OCTAVA
IC. ET ANNIVERS.
EDIC. ECCLESIÆ.

Concílio Colonienſi
primo.

o 1536. Part. 9. C. 13.

ꞩnat Templi Dedicá-
io tàm fidélis ánimæ,
ı Ecclésiæ cum Chriſto
deſponſatiónem. Ipſa enim
Ecclésia Cathólica, ex mul-
tis vivis lapídibus adunáta,
verum Dei Templum eſt.
Quòd ſi Dei Templum ſu-
mus, altáre intùs habémus.
In hoc altári fit ſacrifícium
laudis. Hinc preces ad cœ-
lum aſcendunt: ad cor enim
réſpicit Deus. Quamóbrem,
niſi ómnia quæ in hujuſcé-
modi conſecratióne exté-
riùs aguntur, in nobis ſpi-
rituáliter impleantur, pa-
rùm hinc fructûs nobis ac-
céſſerit. Tu autem, Dó-
mine, miſerére noſtrî.
℟. Deo grátias.

IN FESTIS
MARIÆ VIRGINIS,

uæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Concílio Conſtantino-
olitáno ſecundo, œcu-
énico.

. 553. Coll. 8. Can. 6.

quis ſanctam glorió-
ſam ſemperque Vírgi-
Maríam, non própriè
ērè Dei genitrícem con-
fitétur; eò quòd ipſe qui
ante ſécula ex Patre natus
eſt Deus Verbum, in últi-
mis diébus ex ipſa incar-
nátus & natus eſt: talis
anáthema ſit. Tu autem,
Dómine, miſerére noſtrî.
℟. Deo grátias.

IN FESTIS SANCTOR

RITU SOLEMNI CELEBRATIS

Quæ non habent in Breviario Canonem propri

Ex Concilio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Seſſ.* 25. *De invocatione Sanctorum.*

OMnes docendi munus ſuſtinentes, fidéles diligenter ínſtruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos eſſe; aut qui áſſerunt, vel illos pro homínibus non vel eórum, ut pro étiam síngulis orent vocatiónem eſſe id triam; vel pugnár verbo Dei, adverſ honóri unius med Dei & hóminum Chriſti; ímpiè ſentír autem, &c.

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
ITE COMPLETORIUM DICENDÆ.
PARS VERNA.

ERIA QUARTA
CINERUM.
Epíſtola ſecunda beáti
Pauli Apóſtoli ad Corínthios.
Cap. 6.
Djuvantes exhortámur
ne in vácuum grátiam
i recipiátis. Ait enim:
mpore accepto exaudívi
, & in die ſalútis adjúvi
Ecce nunc tempus acotábile, ecce nunc dies
útis. Némini dantes ul-
n offenſiónem, ut non
uperétur miniſtérium
ſtrum: ſed in ómnibus
hibeámus noſmetipſos
ut Dei miniſtros.

FERIA QUINTA
OST CINERES.
e Epíſtola ſecunda ad
Corínthios.
Cap. 6.
Xhibeámus noſmetip-
ſos ſicut Dei miniſtros,
multa patiéntia, in tri-
ilatiónibus, in neceſſitá-
ous, in anguſtiis, in pla-
s, in carcéribus, in ſedi-
ónibus, in labóribus, in
gíliis, in jejúniis, in caſ-
táte, in ſciéntia, in lon-
ganimitáte, in ſuavitáte,
in Spíritu ſancto, in caritáte non ficta.

FERIA SEXTA
POST CINERES.
De Epíſtola ſecunda ad
Corínthios.
Cap. 6.
NOlíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio juſtítiæ cum iniquitáte? Aut quæ ſocíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Chriſti ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem conſenſus templo Dei cum idólis? Vos enim eſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus.

SABBATO
POST CINERES.
De Epíſtola ſecunda ad
Corínthios.
Cap. 7.
CAríſſimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs, perficientes ſanctificatiónem in timóre Dei. . . . . Multa mihi fidúcia eſt apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis, replétus ſum

conſolatióne, ſuperabundo gáudio in omni tribulatióne noſtra.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 7.

QUi conſolátur húmiles, conſolátus eſt nos Deus in adventu Titi. Non ſolùm autem in adventu ejus, ſed étiam in conſolatióne, quâ conſolátus eſt in vobis, réferens nobis veſtrum deſidérium, veſtrum fletum, veſtram æmulatiónem pro me, ita ut magìs gaudérem.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 7.

ETſi contriſtávi vos in epíſtola, non me pœnitet: etſi pœnitéret, videns quòd epíſtola illa (etſi ad horam) vos contriſtavit, nunc gáudeo: non quia contriſtáti eſtis, ſed quia contriſtáti eſtis ad pœniténtiam. Contriſtáti enim eſtis ſecundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 7.

QUæ ſecundùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur: ſæculi autem triſtítia mortem operátur. Ecce enim hoc ipſum, ſecundùm Deum contriſtári vos, quantam in vobis operátur ſollicitúdinem: ſed defenſiónem, ſed indignatiónem, ſed timórem, ſed deſidérium, ſed æmulatiónem, ſed vindíctam. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 8.

NOtam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ data eſt in Eccléſiis Macedóniæ: quòd in multo experimento tribulatiónis, abundántia gáudii ipſórum fuit; & altíſſima páupertas eórum, abundávit in divítias ſimplicitátis eórum: quia ſecundùm virtútem, teſtimónium illis reddo, & ſupra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obſecrantes nos grátiam, & communicatiónem miniſtérii, quod fit in ſanctos. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 8.

COnſílium in hoc do: hoc enim vobis útile eſt: . . . ut quemádmodùm promptus eſt ánimus voluntátis, ita ſit & perficiendi ex eo, quod habétis. Si enim volúntas prompta eſt, ſecundùm id

quod

...uod habet, accepta eſt, ...on ſecundùm id quod non ...abet.

FERIA SEXTA.

...e Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 8.

NOn ut áliis ſit remíſſio, vobis autem tribulátio, ſed ex æqualitáte. ...n præſenti témpore veſtra ...bundántia illórum inópiam ſúppleat: ut & illórum abundántia veſtræ inópiæ ſit ſupplementum, ut ...at æquálitas.

SABBATO.

...e Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

QUi parcè ſéminat, parcè & metet: & qui ſéminat in benedictiónibus, ...e benedictiónibus & metet. Unuſquiſque prout deſtinávit in corde ſuo, non ...x triſtítia, aut ex neceſſitáte: Hílarem enim datórem díligit Deus.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

...e Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

POtens eſt Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis: ut in ómnibus ſemper omnem ſufficiéntiam habentes, abundétis in omne opus bonum, ...cut ſcriptum eſt: Diſperſit; dedit paupéribus: juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

QUi adminiſtrat ſemen ſeminanti: & panem ad manducandum præſtábit, & multiplicábit ſemen veſtrum, & augébit incrementa frugum juſtítiæ veſtræ: ut in ómnibus locupletáti abundétis in omnem ſimplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 10.

IN carne ambulantes, non ſecundùm carnem militámus. Nam arma milítiæ noſtræ non carnália ſunt, ſed poténtia Deo ad deſtructiónem munitiónum, conſília deſtruentes, & omnem altitúdinem extollentem ſe adversùs ſciéntiam Dei, & in captivitátem redigentes omnem intellectum in obſéquium Chriſti, & in promptu habentes ulciſci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit veſtra obediéntia.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 11.

PSeudoapóſtoli, ſunt operárii ſúbdoli, transfigurantes ſe in Apóſtolos Chriſti. Et non mirum: ipſe enim Sátanas transfi-

gúrat ſe in ángelum lucis. Non eſt ergò magnum, ſi miniſtri ejus transfigurentur velut miniſtri juſtítiæ: quorum finis erit ſecundùm ópera ipſórum.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 11.

QUóniam multi gloriantur ſecundùm carnem: & ego gloriábor... In quo quis audet (in inſipiéntia dico) áudeo & ego. Hebræi ſunt? & ego. Iſraëlítæ ſunt? & ego. Semen Abrahæ ſunt? & ego. Miniſtri Chriſti ſunt? (ut minùs ſápiens dico) plùs ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis ſupra modum, in mórtibus frequenter.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 11.

TEr virgis cæſus ſum, ſemel lapidátus ſum, ter naufrágium feci, nocte & die in profundo maris fui, in itinéribus ſæpè,... in labóre & ærumna, in vigíliis multis, in fame & ſiti, in jejúniis multis, in frígore & nuditáte. Præter illa quæ extrínſecùs ſunt; inſtántia mea quotidiána, ſollicitúdo ómnium Eccleſiárum. Quis infirmátur, & ego non infirmor? Quis ſcandalizátur, & ego non uror?

SABBATO.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

SI gloriári oportet, (non éxpedit quidèm:) véniam autem ad viſiónes, & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim, ſive in córpore néſcio, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit, raptum hujúſmodi uſquè ad tértium cœlum. Et ſcio,... quóniam raptus eſt in Paradíſum: & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

ET ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ ángelus Sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut diſcéderet à me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perſícitur. Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Chriſti.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

PRopter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in

neceſſitatibus, in perſecutiónibus, in anguſtiis pro Chriſto: Cùm enim infirmor, tunc potens ſum. Factus ſum inſipiens, vos me coëgiſtis. Ego enim à vobis debui commendári: nihil enim minùs fui ab iis, qui ſunt ſupra modum Apóſtoli: tametſi nihil ſum.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

Ecce tertiò hoc parátus ſum veníre ad vos: & non ero gravis vobis. Non enim quæro quæ veſtra ſunt, ſed vos. Nec enim debent fílii paréntibus theſaurizáre, ſed parentes fíliis. Ego autem libentíſſimè impendam, & ſuperimpendar ipſe pro animábus veſtris: licèt plùs vos díligens, minùs díligar.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

Timeo ne fortè cùm vénero, non quales volo, invéniam vos: & ego invéniar à vobis, qualem non vultis: ne fortè contentiónes, æmulatiónes, animoſitátes, diſſenſiónes, detractiónes, ſuſurratiónes, inflatiónes, ſeditiónes ſint inter vos: ne iterùm cùm vénero, humíliet me Deus apud vos, & lúgeam multos ex iis, qui antè peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 12.

Voſmetipſos tentáte ſi eſtis in fide: ipſi vos probáte. An non cognóſcitis voſmetipſos quia Chriſtus Jeſus in vobis eſt? niſi fortè réprobi eſtis. Spero autem quòd cognoſcétis, quia nos non ſumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, ſed ut vos quod bonum eſt faciátis: nos autem ut réprobi ſimus.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 13.

Non póſſumus áliquid adversùs veritátem, ſed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infirmi ſumus, vos autem potentes eſtis. Hoc & orámus veſtram conſummatiónem. Ideò hæc abſens ſcribo, ut non præſens dúriùs agam ſecundùm poteſtátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, & non in deſtructiónem. Tu autem, Dómine, miſerére, noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 13.

De cétero, fratres, gaudéte, perfecti eſtóte, exhortámini, idem ſápite, pacem habéte, & Deus pacis, & dilectiónis erit vobíſcum. Salutáte ínvicèm in óſculo ſancto. Salútant vos omnes ſancti. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis; Amen.

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Cap. 1.

PAulus Apóſtolus; ... & qui mecum ſunt omnes fratres, Eccléſiis Galátiæ: Grátia vobis, & pax à Deo Patre, & Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui dedit ſemetipſum pro peccátis noſtris, ut eríperet nos de præſenti ſéculo nequam, ſecundùm voluntatem Dei & Patris noſtri; cui eſt glória in ſécula ſeculórum: Amen.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 1.

MIror quòd ſic tam citò tranſferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Chriſti, in áliud Evangélium: quod non eſt áliud, niſi ſunt áliqui, qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Chriſti. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis præterquàm quod evangelizávimus vobis, anáthema ſit.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 1.

MOdò enim homínibus ſuádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Chriſti ſervus non eſſem. Notum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum eſt à me, quia non eſt ſecundùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, ſed per revelatiónem Jeſu Chriſti.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 2.

EGo per legem, legi mortuus ſum, ut Deo vivam: Chriſto confixus ſum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Chriſtus. Quòd autem nunc vivo in carne: in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit ſemetipſum pro me.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 3.

O Inſenſáti Gálatæ, quis vos faſcinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jeſus Chriſtus præſcriptus eſt, in vobis cruci-

…tus? … Sic ſtulti eſtis, ut cùm ſpíritu cœpéritis, nunc carne conſummémini? Tanta paſſi eſtis ſine causâ? ſi tamen ſine causâ. Qui ergò tríbuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis: ex opéribus legis, an ex audítu fídei?

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 4.

SCitis quia per infirmitátem carnis evangelizávi vobis jamprídèm: & tentatiónem veſtram in carne mea non ſpreviſtis, neque reſpuiſtis: ſed ſicut Angelum Dei excepiſtis me, ſicut Chriſtum Jeſum. Ubi eſt ergò beatitúdo veſtra? Teſtimónium enim perhíbeo vobis, quia, ſi fieri poſſet, óculos veſtros eruiſſétis, & dediſſétis mihi.

SABBATO.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 4.

ERgò inimícus vobis factus ſum, verum dicens vobis? Æmulantur vos non benè: ſed exclúdere vos volunt, ut illos æmulémini. Bonum autem æmulámini in bono ſemper: & non tantùm cùm præſens ſum apud vos. Filíoli mei, quos íterùm partúrio, donec formétur Chriſtus in vobis. Vellem autem eſſe apud vos modò, & mutáre vocem meam: *quóniam confundor in vobis.*

DOMINICA PASSIONIS.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

STate, & nolíte íterùm jugo ſervitútis continéri… Currebátis benè: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Perſuáſio hæc non eſt ex eo, qui vocat vos. Módicum fermentum totam maſſam corrumpit. Ego confído in vobis in Dómino, quòd nihil áliud ſapiétis: qui autem conturbat vos, portábit judícium, quicumque eſt ille.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

VOs in libertátem vocáti eſtis, fratres: tantùm ne libertátem in occaſiónem detis carnis, ſed per caritátem Spíritûs ſervíte ínvicèm. Omnis enim lex in uno ſermóne implétur: Díliges próximum tuum ſicut teipſum. Quòd ſi ínvicèm mordétis, & comédıtis: vidéte ne ab ínvicèm conſumámini.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

SPíritu ambuláte, & deſidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiſcit adversùs ſpíritum: ſpíritus autem adversùs carnem: hæc enim ſibi ínvicèm adverſantur: ut non quæcumque vultis, illa faciátis. Quòd ſi ſpíritu du-

címini, non eſtis ſub lege. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

MAniſeſta ſunt ópera carnis: quæ ſunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum ſérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comeſſatiónes, & his ſimília, quæ prædíco vobis, ſicut prædíxi: quóniam qui tália agunt, regnum Dei non conſequentur.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

FRuctus autem Spíritûs eſt: cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, manſuetúdo, fides, modéſtia, continéntia, cáſtitas. Adversùs hujúſmodi non eſt lex. Qui autem ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixérunt cum vítiis, & concupiſcéntiis.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5. *&* 6.

SI Spíritu vívimus, Spíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicèm provocantes, ínvicèm invidentes. Fratres, & ſi præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos, qui ſpirituáles eſtis, hujúſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis, consíderans teipſum, ne & tu tentéris.

SABBATO.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

ALter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe, cùm nihil ſit, ipſe ſe ſeducit. Opus autem ſuum probet unuſquiſque, & ſic in ſemetipſo tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unuſquiſque enim onus ſuum portábit.

DOMINICA PALMARUM.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

COmmúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei qui ſe catechízat, in ómnibus bonis. Nolite erráre: Deus non irridétur. Quæ enim ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in Spíritu, de ſpíritu metet vitam æternam.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

BOnum facientes, non deficiámus: témpore enim ſuo metémus non deficientes. Ergò dùm tempus habémus operémur bonum ad omnes, máximè autem ad domeſticos fi-

dei. . . . Mihi autem abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

Quicumque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia, & ſuper Iſraël Dei. De cétero nemo mihi moleſtus ſit: ego enim ſtígmata Dómini Jeſu in córpore meo porto. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cum ſpíritu veſtro, fratres: Amen.

IN DIE SANCTO *PASCHÆ.*

Incípiunt Actus Apoſtolórum.

Cap. 1.

Primùm quidèm ſermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jeſus fácere & docére, uſquè in diem, quâ præcípiens Apóſtolis per Spíritum ſanctum, quos elégit, aſſumptus eſt: quibus & præbuit ſeipſum vivum poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 1.

Et conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed *expectárent promiſſiónem* Patris, quàm audiſtis (inquit) per os meum: quia Joannes quidèm baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies, . . . & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa, & Samaría, & uſquè ad últimum terræ.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

Stans Petrus cum úndecim. . . locútus eſt: . . . Viri Iſraëlítæ, audíte verba hæc: Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & ſignis, quæ fecit Deus per illum in médio veſtrî, ſicut & vos ſcitis: hunc definíto consílio & præſciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes interemiſtis: quem Deus ſuſcitávit, . . . cujus omnes nos teſtes ſumus.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

Certiſſimè ſciat ergò omnis domus Iſraël, quia & Dóminum eum, & Chriſtum fecit Deus, hunc Jeſum, quem vos crucifixiſtis. His autem audítis compuncti ſunt corde, & dixérunt ad Petrum, & ad réliquos Apóſtolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam (inquit) ágite, &

baptizétur unuſquiſque veſtrûm in nómine Jeſu Chriſti in remiſſiónem peccatórum veſtrórum : & accipiétis donum Spíritûs ſancti. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 2.

QUi ergò recepérunt ſermónem ejus, baptizáti ſunt : & appóſitæ ſunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perſeverantes in doctrína Apoſtolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor : multa quoque prodígia, & ſigna per Apóſtolos in Jeruſalem fiébant, & metus erat magnus in univerſis. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 2.

OMnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant omnia commúnia. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuique opus erat. Quotídiè quoque perdurantes unanímiter in templo, & frangentes circà domos panem, ſumébant cibum cum exultatióne, & ſimplicitáte cordis, collaudantes Deum, & habentes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui ſalvi fíerent quotídiè in idipſum.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 3.

QUidam vir, qui erat claudus ex útero matris ſuæ, . . . cùm vidiſſet Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemóſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit : Réſpice in nos. At ille intendébat in eos, ſperans ſe áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argentum & aurum non eſt mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula.

DOMINICA IN ALBIS.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 3.

ET apprehenſâ manu ejus dexterâ, allevávit eum, & prótinùs conſolidátæ ſunt baſes ejus, & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat : & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoſcébant autem illum, quòd ipſe erat, qui ad eleemóſynam ſedébat ad ſpecióſam portam templi ; & impléti ſunt ſtupóre.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 3.

VIdens autem Petrus, reſpondit ad pópulum: Viri Iſraëlítæ quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quaſi noſtrâ virtúte aut poteſtáte fecérimus hunc ambuláre? ... Deus patrum noſtrórum glorificávit filium ſuum Jeſum, ... quem ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidiſtis, & noſtis, confirmávit nomen ejus: & fides, quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitátem iſtam in conſpectu ómnium veſtrûm. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 4.

LOquéntibus autem illis ad pópulum, ſupervenérunt ſacerdótes, & magiſtrátus templi, & Sadducæi, dolentes quòd docérent pópulum, & annuntiárent in Jeſu reſurrectiónem ex mórtuis: & injecérunt in eos manus & poſuérunt eos in cuſtódiam in cráſtinum... Multi autem eórum, qui audíerant verbum, credidérunt: & factus eſt númerus virórum quinque míllia. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 4.

FActum eſt autem in cráſtinum, ut congregarentur Príncipes Sacerdótum..... Et ſtatuentes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine feciſtis hoc vos? Tunc replétus Spíritu ſancto Petrus, dixit ad eos: ... Notum ſit ómnibus vobis, & omni plebi Iſraël: quia in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti Nazaréni, quem vos crucifixiſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, in hoc iſte aſtat coram vobis ſanus.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 4.

JUſſérunt autem eos foras extrà concílium ſecédere: & conferébant ad ínvicèm.... Et vocantes eos, denuntiavérunt ne omnínò loquerentur, neque docérent in nómine Jeſu. Petrus verò, & Joannes reſpondentes, dixérunt ad eos: Si juſtum eſt in conſpectu Dei, vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte: non enim póſſumus quæ vídimus & audívimus non loqui.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 4.

DImiſſi autem venérunt ad ſuos: & annuntiavérunt eis quanta ad eum

Príncipes Sacerdótum dixiſſent. Qui cùm audiſſent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: . . . Dómine réſpice in minas eórum, & da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. . . . Et cum oraſſent, ... repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 4.

MUltitúdinis autem credéntium erat cor unum & ánima una. . . Et virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri: & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quiſquam egens erat inter illos. Quotquot enim poſſeſſóres agrórum, aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum, . . . & ponébant ante pedes Apoſtolórum.

DOMINICA II. POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 5.

VIr autem quidam nómine Ananías, ... véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónſciâ uxóre ſuâ: & áfferens partem quamdam, ad pedes Apoſtolórum póſuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit Sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui ſancto? . . . Non es mentítus homínibus, ſed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit & expirávit.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 5.

FActum eſt autem quaſi horárum trium ſpátium, & uxor ipsíus, néſciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi múlier, ſi tanti agrum vendidiſtis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui ſepeliérunt virum tuum, ad óſtium, & éfferent te. Confeſtìm cécidit ante pedes ejus, & expirávit.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 5.

PEr manus autem Apoſtolórum fiébant ſigna, & prodígia multa in plebe. . . Ceterórum autem nemo audébat ſe conjúngere illis: ſed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum, ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, . . . ut, veniente Petro, ſaltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus ſuis.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

EXurgens autem Princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant (quæ eſt hæreſis Sadducæórum) repléti ſunt zelo: & injecérunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & ſtantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

QUi cùm audiſſent intravérunt dilúculo in templum, & docébant. . . Tunc ábiit Magiſtrátus cum miniſtris, & addúxit illos ſine vi: timébant enim pópulum, ne lapidarentur.... Et interrogávit eos Princeps Sacerdótum, dicens: præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto... Reſpondens autem Petrus, & Apóſtoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magis quàm homínibus.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

HÆc cùm audiſſent, diſſecabantur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem. . . Gamáliel, legis doctor honorábilis univerſæ plebi, juſſit foras ad breve hómines fíeri. Dixitque ad illos: Viri Iſraelítæ, ... diſcédite ab homínibus iſtis, & ſínite illos: quóniam ſi eſt ex homínibus consílium hoc, aut opus, diſſolvétur; ſi verò ex Deo eſt, non potéritis diſſólvere illud... Conſenſérunt autem illi.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

ET convocantes Apóſtolos, cæſis denuntiavérunt, ne omnínò loquerentur in nómine Jeſu, & dimiſérunt eos. Et illi quidèm ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. Omni autem die non ceſſábant in templo, & circa domos docentes, & evangelizantes Chriſtum Jeſum.

DOMINICA III.

POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 8.

FActa eſt, . . . perſecútio magna in Eccléſia, quæ erat Jeroſólymis, & omnes diſperſi ſunt per regiónes Judææ, & Samaríæ præter Apóſtolos. . . Philippus autem deſcendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Chriſtum. Intendébant autem turbæ his, quæ à Philippo dicebantur, unanímiter audientes, & videntes ſigna quæ faciébat

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 8.

VIr autem quidam nómine Simon, . . . cui auſcultábant omnes, . . . dicentes: Hic eſt virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum: propter quod multo témpore mágiis ſuis dementaſſet eos. Cùm verò credidiſſent Philippo evangelizanti, . . . in nómine Jeſu Chriſti baptizabantur viri, ac mulíeres. Tunc Simon & ipſe crédidit: & cùm baptizátus eſſet, adhærébat Philippo.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 8.

CUm autem audiſſent Apóſtoli, qui erant Jeroſólymis, quòd recepiſſet Samaría Verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joannem. Qui cùm veniſſent, oravérunt pro ipſis, ut accíperent Spíritum ſanctum. Nondùm enim in quemquam illórum vénerat, ſed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jeſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 8.

CUm vidiſſet autem Simon quia per impoſitiónem manûs Apoſtolórum darétur Spíritus ſanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc poteſtátem, ut cuicumque impoſúero manus, accípiat Spíritum ſanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum ſit in perditiónem: quóniam donum Dei exiſtimaſti pecúniâ poſſidéri.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 9.

FActum eſt, ut Petrus dùm pertransíret univerſos, deveníret ad Sanctos, qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibi hóminem quemdam, nómine Ænéam, ab annis octo jacentem in lecto, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: Ænéa, ſanat te Dóminus Jeſus Chriſtus: ſurge, & ſterne tibi. Et contínuò ſurréxit. Et vidérunt eum omnes, qui habitábant Lyddæ, & Sarónæ: qui converſi ſunt ad Dóminum.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 9.

IN Joppe fuit quædam diſcípula, nómine Tábitha. . . . Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemóſynis, quas faciébat. Factum eſt autem, . . . ut infirmáta morerétur. . . . Et cùm adveniſſet Petrus, . . . circumſtetérunt illum omnes víduæ flentes. . . Ejectis autem ómnibus foras:

Petrus ponens génua, orávit: & converſus ad corpus, dixit: Tábitha, ſurge. At illa apéruit óculos ſuos: & viſo Petro, reſédit. Notum autem factum eſt per univerſam Joppem: & credidérunt multi Dómino.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

VIr quidam erat in Cæſaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohortis, quæ dícitur Itálica, religióſus ac timens Deum cum omni domo ſua, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper. Is vidit in viſu manifeſtè, quaſi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad ſe, & dicentem ſibi; Cornéli. At ille intuens eum, timóre correptus, dixit: Quid eſt, Dómine?

DOMINICA IV.

POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

ANgelus dixit (Cornélio:) Oratiónes tuæ, & eleemóſynæ tuæ aſcendérunt in memóriam in conſpectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accerſi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hoſpitátur apud Simónem quemdam coriárium: ... hic dicet tibi *quid te opórteat fácere.* Et cùm diſceſſiſſet Angelus, ... vocávit duos doméſticos ſuos, & mílitem metuentem Dóminum ex his qui illi parébant. Quibus cùm narraſſet ómnia, miſit illos in Joppen.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

POſterâ die iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti, aſcendit Petrus in ſuperióra, ut oráret circa horam ſextam. Et cùm eſuríret, vóluit guſtáre. Parántibus autem illis, cécidit ſuper eum mentis exceſſus: & vidit cœlum apertum, & deſcendens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis ſubmitti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, & ſerpéntia terræ, & volatília cœli.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

ET facta eſt vox ad (Petrum:) Surge Petre, occíde, & mandúca. Ait autem Petrus: Abſit Dómine, quia nunquàm manducávi omne commúne, & immundum. Et vox íterùm ſecundò ad eum, Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum eſt per ter: & ſtatìm receptum eſt vas in cœlum. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 10.

DUm intrà ſe hæſitáret Petrus quidnam eſſet víſio ; . . . ecce viri, qui miſſi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis, aſtitérunt ad jánuam. . . . Petro autem cogitante de viſióne, dixit Spíritus ei ; Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaque, deſcende, & vade cum eis nihil dúbitans : quia ego miſi illos.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 10.

ALterâ autem die introſivit (Petrus) Cæſaréam. Et . . . óbvius venit ei Cornélius ; & prócidens ad pedes ejus adorávit. Petrus verò elevávit eum, dicens : Surge, & ego ipſe homo ſum. Et loquens cum illo intrávit, & invénit multos qui convénerant... Apériens autem Petrus os ſuum, dixit : In veritáte cómperi, quia non eſt perſonárum acceptor Deus : ſed in omni gente, qui timet eum, & operátur juſtítiam acceptus eſt illi.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 10.

ADhuc loquente Petro, . . . cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. Et obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles, qui vénerant . . . cum Petro : quia & in natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. Audiébant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc . . . Petrus . . . juſſit eos baptizári in nómine Dómini Jeſu Chriſti.

SABBATO.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 13.

ERant in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres. . . . Miniſtrántibus autem illis Dómino & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus : Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod aſſumpſi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponenteſque eis manus, dimiſérunt illos. Et ipſi quidèm miſſi à Spíritu ſancto abiérunt Seleuciam, & indè navigavérunt Cyprum.

DOMINICA V.
POST PASCHA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 13.

CUm à Papho navigaſſent Paulus, & qui cum eo erant, ... pertranſeuntes Pergen, venérunt Antiochíam Piſídiæ : & ingreſſi Synagógam die Sabbatórum, ſedérunt. Poſt lectiónem autem legis, & Prophetárum, miſérunt Príncipes Synagógæ ad eos, dicentes : Viri fratres, ſi quis eſt in vobis ſermo exhortatiónis ad plebem, dicite.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 13.

SUrgens autem Paulus,... ait : Viri Iſraëlítæ, & qui timétis Deum, audíte... Nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt : quóniam hanc Deus adimplévit, reſuſcitans Jeſum, ſicut & in Pſalmo ſecundo ſcriptum eſt : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 13.

NOtum ſit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remíſſio peccatórum annuntiátur... In hoc omnis, qui credit, juſtificátur. Vidéte ergò ne ſupervéniat vobis quod dictum eſt in Prophétis : Vidéte contemptóres, & admirámini, & diſperdímini: quia opus óperor ego in diébus veſtris, opus quod non credétis, ſi quis enarráverit vobis.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 13.

JUdæi repléti ſunt zelo, & contradicébant his, quæ à Paulo dicebantur, blaſphemántes. Tunc conſtanter Paulus & Barnabas dixérunt : Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei : ſed quóniam repellitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus.

IN ASCENSIONE *DOMINI.*

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Cap. 10.

† HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id eſt, carnem ſuam, & Sacerdótem magnum ſuper domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aſperſi corda à conſciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæreſi Phariſæórum, qui credidérunt, dicentes : Quia oportet circumcídi eos, præcípere quoque ſerváre legem Móyſi. Convenerúntque Apóſtoli, & Senióres vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquiſítio fíeret, ſurgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos ſcitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 15.

ET qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis, & nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipulórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodùm & illi.

DOMINICA
Intrà Octavam Aſcenſionis.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 15.

TAcuit autem omnis multitúdo: & audiébant Bárnabam, & Paulum narrantes quanta Deus feciſſet ſigna, & prodígia in Géntibus per eos. Et poſtquàm tacuérunt, reſpondit Jacóbus, dicens:... Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus viſitávit ſúmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo.... Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertuntur ad Deum.

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 15.

TUnc plácuit Apóſtolis, & Senióribus, cum omni Ecclésia, eli[illegible] viros ex eis, & míttere Antiochíam,.... ſcribentes per manus eórum: Apóſtoli & ſeniores fratres,... frátribus ex Géntibus, ſalútem... Viſum eſt... Spirítui ſancto, & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc neceſſária: ut abſtineátis vos ab immolátis ſimulacrórum, & ſánguine, & ſuffocáto, & fornicatióne, à quibus cuſtodientes vos, benè agétis. Valéte.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 17.

STans Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Athenienſes, per ómnia quaſi ſuperſtitioſióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns ſimulácra veſtra, invéni & aram, in qua ſcriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergò ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo ſunt,... non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur indigens áliquo, cùm ipſe det ómnibus vitam, & inſpiratiónem, & ómnia.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 17.

FEcit Deus ex uno omne genus hóminum inhabitáre ſuper univerſam fáciem terræ, defíniens ſtatúta témpora, & términos

tatiónis eórum, quæ-
Deum ſi fortè attrec-
eum, aut invéniant:
nvis non longè ſit ab
juóque noſtrûm. In
enim vívimus, & mo-
ur, & ſumus: ſicut
uidam veſtrórum Poe-
m dixérum: Ipsíus
ı & genus ſumus.

:RIA QUINTA.
Actibus Apoſtolórum.
Cap. 17.

Enus ergò cùm ſim
Dei, non debémus æſ-
re auro, aut argento,
lápidi, ſculptúræ ar-
& cogitatiónis hómi-
Divínum eſſe ſími-
Et témpora quidèm hu-
ignorántiæ deſpíciens
s, nunc annúntiat ho-
bus, ut omnes ubíque
iténtiam agant, eò
l ſtátuit diem, in quo
:atúrus eſt orbem in
itáte, in viro, in quo
iit, fidem præbens óm-
:s, ſúſcitans eum à mór-

ERIA SEXTA.
Actibus Apoſtolórum.
Cap. 19.

Actum eſt, ... ut Pau-
lus... veníret Éphe-
... Introgreſſus autem
igógam, cum fidúcia
ebátur... diſputans,
iadens de regno Dei...
uteſque non quáſlibet
ebat Deus per manum
li, ... & magnifica-
r nomen Dómini Jeſu.
íque credéntium ve-
nt confitentes, & an-
nuntiantes actus ſuos. Multì autem ex eis, qui fúerant curióſa ſectáti, contulérunt libros, & combuſſérunt coram ómnibus.

SABBATO.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

SEdens quidam adoleſcens.... ſuper feneſtram, cùm mergerétur ſomno gravi, diſputante diù Paulo, ductus ſomno cécidit de tértio cœnáculo deorsùm, & ſublátus eſt mórtuus. Ad quem cùm deſcendiſſet Paulus, incúbuit ſuper eum: & compléxus dixit: Nolíte turbári, ánima enim ipsíus in ipſo eſt. Aſcendens autem, frangenſque panem, & guſtans, ſatiſque allocútus uſquè in lucem, ſic profectus eſt... Feſtinábat enim, ſi poſsíbile ſibi eſſet, ut diem Pentecoſtes fáceret Jeroſólymis. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA
PENTECOSTES.
De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.
Cap. 2.

† QUómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem, quæ cùm inítium accepiſſet enarrári per Dóminum ab eis, qui audiérunt, in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus ſecundùm ſuam voluntátem.

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

A Miléto Paulus mittens Epheſum, vocávit Majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veniſſent ad eum, ... dixit eis: Vos ſcitis, ... quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce alligátus ego Spíritu, vado in Jerúſalem: quæ in ea ventúra ſint mihi, ignorans: niſi quòd Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur, dicens: quóniam víncula, & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce ego ſcio quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam. ... Quapropter conteſtor vos hodiernâ die, quia mundus ſum à ſanguine omnium. Non enim ſubterfúgi, quóminùs annuntiárem omne conſilium Dei vobis. Atténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus poſuit Epiſcopos, régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

EGo ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobis ipſis exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte memóriâ retinentes: quóniam per triénnium nocte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ARgentum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſtendi vobis, quóniam ſic laborantes, oportet ſuſcípere infirmos, ac meminiſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátius eſt magis dare, quàm accípere.

INDEX
SALMORUM.

Paginæ.
D Dóminum, cùm tribulárer. 67
L Ad te, Dómine, clamábo. 7
te, Dómine, levávi. 43
te levávi óculos meos. 85
erte Dómino, fílii Dei. [illegible]
téndite, pópule meus. 73
díte hæc, omnes gentes. 125
Eáti immaculáti in via. 15
Beáti omnes qui timent Dóminum. 140
áti quorum remiſſæ ſunt. 69
átus qui intélligit. 124
átus vir qui non ábiit. 3
átus vir qui timet Dóminum. 27
nedícam Dóminum in omni témpore. 100
nedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus. 31
nedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. 83
nedictus Dóminus Deus meus. 141
nedixiſti, Dómine, terram tuam. 57
num eſt confitéri Dómino. 37
Antáte Dómino cánticum novum: cantáte. 44
Cantáte Dño cánticum novum: laus ejus. 137
ntáte Dómino cánticum novum; quia. 45
eli enarrant glóriam Dei. 52
nfitébimur tibi, Deus. 127
nfitébor tibi, Dómine.... in concílio. 26
nfitébor tibi, Dómine.... narrábo. 71
nfitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti. 103
nfitémini Dómino, & invocáte. 33
nfitémini Dómino, quóniam.... Confitémini. 38
nfitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui. 55
nfitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc. 14
nfitémini Dómino, quóniam...Quis loquétur. 35
nſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te. 88
édidi, propter quod locútus ſum. 102
m invocárem, exaudívit me Deus. 29
E *profundis* clamávi ad te, Dómine. 86
Deus, áuribus noſtris audívimus. 115
s deórum Dóminus locútus eſt. 62
s, Deus meus, ad te de luce vígilo. 10

Pſalmi.		*Paginæ.*
21	Deus, Deus meus, réſpice in me.	119
69	Deus, in adjutórium meum intende.	101
53	Deus, in nómine tuo ſalvum me fac.	111
71	Deus, judícium tuum regi da.	53
108	Deus, laudem meam ne tacúeris.	65
66	Deus miſereátur noſtri.	97
45	Deus noſter refúgium & virtus.	137
82	Deus, quis ſímilis erit tibi?	128
59	Deus, repuliſti nos.	138
81	Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	84
[illegible]	Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam.	70
93	Deus ultiónum Dóminus.	84
114	Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus.	48
17	Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.	4
38	Dixi: Cuſtódiam vias meas.	105
109	Dixit Dóminus Dómino meo.	26
35	Dixit injuſtus ut delinquat.	77
52	Dixit inſípiens.... in iniquitátibus.	46
13	Dixit inſípiens.... in ſtúdiis ſuis.	87
140	Dómne, clamávi ad te.	68
7	Dómine Deus meus, in te ſperávi.	51
87	Dómine Deus ſalútis meæ.	134
8	Dómine Dóminus noſter.	42
141	Dómine, exaudi oratiónem meam; áuribus.	135
101	Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor.	118
20	Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.	82
6	Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére.	50
37	Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam.	123
130	Dómine, non eſt exaltátum cor meum.	87
138	Dómine, probaſti me.	121
3	Dómine, quid multiplicáti ſunt.	4
14	Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo.	52
89	Dómine, refúgium factus es nobis..	97
23	Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus.	56
26	Dóminus illuminátio mea.	98
22	Dóminus regit me.	100
92	Dóminus regnávit; decórem indútus eſt.	10
96	Dóminus regnávit; exultet terra.	58
98	Dóminus regnávit; iraſcantur pópuli.	46
133	ECce nunc benedícite Dóminum.	30
132	Ecce quàm bonum.	67
58	Eripe me de inimícis meis.	107
139	Eripe me, Dómine, ab hómine malo.	12
44	Eructávit cor meum verbum bonum.	1
144	Exaltábo te, Deus meus rex.	

Pſalmi.		*Paginæ.*
29	Exaltábo te, Dómine, quóniam.	7
19	Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.	88
60	Exaudi, Deus, deprecatiónem meam.	108
63	Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor.	127
54	Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne.	106
16	Exaudi, Dómine, juſtítiam meam.	129
39	Expectans expectávi Dóminum.	116
80	Exultáte Deo adjutóri noſtro.	94
32	Exultáte, juſti, in Dómino.	89
67	Exurgat Deus, & diſſipentur.	90
86	FUndamenta ejus in móntibus ſanctis.	138
85	INclína, Dómine, aurem tuam.	143
125	In convertendo Dóminus.	49
10	In Dómino confído.	87
113	In éxitu Iſraël de Ægypto.	27
70	In te, Dómine, ſperávi.... & éripe me.	111
30	In te, Dómine, ſperávi.... in juſtítia.	80
65	JUbiláte Deo, omnis terra; pſalmum.	8
99	Jubiláte Deo, omnis terra; ſervíte.	11
34	Júdica, Dómine, nocentes me.	60
42	Júdica me, Deus, & diſcerne.	82
25	Júdica me, Dómine, quóniam.	62
121	LÆtátus ſum in his.	67
145	Lauda, ánima mea, Dóminum.	114
147	Lauda, Jerúſalem, Dóminum.	96
148	Laudáte Dóminum, de cœlis.	12
150	Laudáte Dóminum in ſanctis ejus.	60
116	Laudáte Dóminum, omnes gentes.	134
146	Laudáte Dóminum, quóniam bonus.	79
134	Laudáte nomen Dómini.	41
112	Laudáte, púeri, Dóminum.	27
120	Levávi óculos meos in montes.	49
47	MAgnus Dóminus, & laudábilis.	138
131	Memento, Dómine, David.	140
56	Miſerére meî, Deus, miſerére meî.	130
55	Miſerére meî, Deus, quóniam.	124
50	Miſerére meî, Deus, ſecundùm.	142
100	Miſericórdiam & judícium.	54
88	Miſericórdias Dómini in æternum.	92
126	NIſi Dóminus ædificáverit domum.	86
123	Niſi quia Dóminus erat in nobis.	49
36	Noli æmulári in malignántibus.	63
61	*Nonnè Deo ſubjecta erit.*	126
75	*Notus in Judæa Deus.*	128

Pſalmi. *Paginæ.*

46 OMnes gentes, pláudite mánibus, 45
107 PArátum cor meum, Deus. 95
72 QUàm bonus Iſraël Deus. 47
83 Quàm dilecta tabernácula tua. 99
2 Quarè fremuérunt gentes. 3
41 Quemádmodùm desíderat cervus. 81
124 Qui confídunt in Dómino. 86
51 Quid gloriáris in malítia. 106
90 Qui hábitat in adjutório Altíſſimi. 19
79 Qui regis Iſraël, intende. 101
128 SÆpè expugnavérunt me. 110
68 Salvum me fac, Deus. 129
11 Salvum me fac, Dómine. 104
57 Si verè útiquè juſtítiam. 117
136 Super flúmina Babylónis. 50
64 TE decet hymnus, Deus, in Sion. 77
94 VEníte, exultémus Dómino. 2
5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine. 76
76 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum. 42
141 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dñum. 68
12 USquequò, Dómine. 69
73 Ut quid, Deus, repuliſti in finem? 139

Index Canticorum Pſalterii.

AUdíte, cœli, quæ loquor. 131
Benedícite, ómnia ópera. 11
Benedictus Dóminus. 13
Benedictus es, Dómine. 96
Cantémus Dómino. 39
Collaudáte cánticum. 40
Confitébor tibi. 78
Dómine, audívi. 112
Ego dixi: In dimídio. 58
Exultávit cor meum. 95
Incípite Dómino in tympanis. 135
Magníficat ánima mea. 28
Magnus es, Dómine. 78
Miſerére noſtrî, Deus. 59
Nunc dimittis. 30
Urbs fortitúdinis noſtræ. 114

FINIS.

